

ספר חקיקה לבחינת הלשכה

מועד יוני 2025

סדר דין פלילי

מעצרים

חיפוש

בית הספר רייסמן
בית הספר האינטרנטי הראשון להכנה לבחינות הלשכה

תוכן עניינים

3.....	חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982
70.....	חוק זכויות נפגעי עבירה, תשס"א-2001
88.....	חוק הסנגוריה הציבורית, תשנ"ו-1995
94.....	תקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974
134.....	חוק העבירות המינהליות, תשמ"ו-1985
147.....	תקנות העבירות המינהליות, תשמ"ו-1987
158.....	פקודת הפרוצדורה הפלילית
160.....	חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), תשנ"ו-1996
192.....	חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – חיפוש בגוף ונטילת אמצעי זיהוי), תשנ"ו-1996
225.....	פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969
233.....	חוק המאבק בטרור, תשע"ו-2016
267.....	תקנות הנוער (טיפול והשגחה) (סדרי דין), תשל"א-1970
271.....	חוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים), תשס"ב-2002
276.....	חוק הנוער (טיפול והשגחה), תש"ך-1960
285.....	חוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), תשל"א-1971
313.....	חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – נתוני תקשורת), תשס"ח-2007
320.....	חוק חקירת סיבות מוות, תשי"ח-1958

חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982
תוכן עניינים

	פרק א': הוראות כלליות	סעיף 1
9	הגדרות	סעיף 2
9	תחילה	סעיף 3
9	סדרי דין באין הוראות	סעיף 4
9	אי צירוף תביעה אזרחית	סעיף 5
9	אין דנים פעמיים בשל מעשה אחד	סעיף 6
9	סמכות מקומית	סעיף 7
9	סמכות בצירוף אישומים או נאשמים	סעיף 8
9	סמכות באין אחיזה בשום מקום	סעיף 9
9	התיישנות עבירות [7]	סעיף 10
12	התיישנות ענשים [8]	
	פרק ב': בעלי הדין וייצוגם	
12	המאשים המדינה	סעיף 11
12	התובעים	סעיף 12
12	העמדת סניגור	סעיף 13
12	סייג לבחירת סניגור	סעיף 14
13	מינוי סניגור מטעם בית המשפט	סעיף 15
13	הודעה בדבר נאשם הצפוי למאסר בפועל	סעיף 15א
14	איסור הטלת עונש מאסר בפועל על נאשם שאינו מיוצג	סעיף 15ב
14	תפקידי סניגור שמינהו בית המשפט	סעיף 16
14	הפסקת ייצוג של סניגור	סעיף 17
14	חילוף סניגורים	סעיף 18
14	הוצאות ההגנה	סעיף 19
14	איסור קבלת שכר	סעיף 20
	פרק ג': מעצר הנאשם ושחרורו	
	סימן א': מעצר	
14	דרכי הביצוע	סעיף 26
15	תיקון	סעיף 27
	סימן ג': שחרור מלא	
	פרק ד': הליכים שלפני המשפט	
	סימן א': תלונה, חקירה והעמדה לדין	
16	משך הליכי חקירה והעמדה לדין	סעיף 57א
17	תלונה	סעיף 58
17	חקירת המשטרה [53]	סעיף 59
17	החלטה שלא לחקור בעבירות מין או אלימות כלפי בן זוג	סעיף 59א
17	העברת חומר חקירה לפרקליט או לתובע משטרת	סעיף 60
19	יידוע על העברת חומר חקירה לתובע בעבירת פשע	סעיף 60א
19	המשך החקירה [56]	סעיף 61
19	העמדה לדין וסגירת תיק	סעיף 62
20	סגירת תיק בעבירת מין או אלימות כלפי בן זוג	סעיף 62א
20	הודעה על החלטה שלא לחקור או שלא להעמיד לדין	סעיף 63
21	ערר	סעיף 64
21	מועד לערר [59]	סעיף 65
21	מתן החלטה בערר	סעיף 65א
21	הודעה על החלטה בערר	סעיף 65ב
22	כתב אישום	סעיף 67
	סימן א'1: סגירת תיק בהסדר	
22	סגירת תיק בהסדר	סעיף 67א
22	הוראות לעניין עריכת הסדר	סעיף 67ב
23	תנאי ההסדר	סעיף 67ג
23	עיון בחומר חקירה לפני חתימה על הסדר	סעיף 67ד
23	תוכן ההסדר	סעיף 67ה
24	עילת סגירת תיק בהסדר	סעיף 67ו
24	סירוב להסדר או הפרת תנאיו	סעיף 67ז
24	פרסום בדבר הסדרים	סעיף 67ח
24	הכללת עמידה בתנאי תכנית טיפול, תיקון ושיקום בהסדר	סעיף 67ט

25	הנחיות לעניין תחולה	סעיף 67י
25	שינוי התוספת הרביעית, התוספת החמישית והתוספת השישית	סעיף 67יא
25	דיווח לכנסת	סעיף 67יב
	סימן ב': קובלנה	
25	קובלנה	סעיף 68
25	קובלנות על עובדי המדינה	סעיף 69
25	דין קובלנה	סעיף 70
25	התביעה בקובלנה	סעיף 71
25	החלפת קובלנה בכתב אישום	סעיף 72
25	העמדת הדיון בקובלנה	סעיף 73
	סימן ג': עיון בראיות התביעה	
25	עיון בחומר החקירה [67]	סעיף 74
26	דרכי העיון וההעתקה	סעיף 75
26	עונשין	סעיף 76
26	סייג להבאת ראיות	סעיף 77
26	חומר סודי	סעיף 78
26	המצאת ראיות שבידי קובל	סעיף 79
26	סייג לזכות העיון בחומר הראיות	סעיף 80
27	שמירת דין	סעיף 81
	סימן ד': עיון בעדויות מומחים של ההגנה	
27	הגדרות	סעיף 82
27	עיון בעדויות מומחים של הסניגוריה	סעיף 83
27	סייג להבאת ראיות	סעיף 84
	סימן ה': אישום	
27	תוכן כתב האישום	סעיף 85
27	צירוף אישומים	סעיף 86
27	צירוף נאשמים	סעיף 87
27	הפרדת המשפט	סעיף 88
27	כתב אישום חדש בהפרדת המשפט	סעיף 89
27	איחוד משפטים	סעיף 90
27	תיקון כתב אישום בידי התובע	סעיף 91
28	תיקון כתב אישום בידי בית המשפט	סעיף 92
28	חזרה מאישום	סעיף 93
28	תוצאות חזרה מאישום	סעיף 94
28	התליית הליכים	סעיף 94א
	סימן ו': זימון למשפט	
28	הזמנה למשפט [85]	סעיף 95
28	תוכן ההזמנה	סעיף 96
29	הודעה על דחיית מועד	סעיף 97
29	צורת ההזמנה [88]	סעיף 98
29	צו הבאה	סעיף 99
29	תחולת סעיפים אחרים	סעיף 100
29	מסירה עם מעצר	סעיף 101
29	שחרור בערובה	סעיף 102
29	הבאה לבית המשפט	סעיף 103
29	תפיסת נכסי נאשם שנמלט	סעיף 104
	סימן ז': הזמנת עדים והמצאת מסמכים	
29	פירושים	סעיף 105
29	הזמנת עד	סעיף 106
29	צורת ההזמנה ותכנה [97]	סעיף 107
29	צו להמצאת מסמכים ומוצגים	סעיף 108
29	הזמנת עד על אתר	סעיף 109
29	עד שנבצר ממנו לבוא לבית המשפט	סעיף 110
30	מומחה מטעם בית המשפט	סעיף 111
	סימן ח': שמירת ראיות	
30	הגדרות	סעיף 116
30	גביה מוקדמת של עדות [106]	סעיף 117
30	גביה מוקדמת של עדות של ילד	סעיף 117א
30	עדות מוקדמת של אדם עם מוגבלות	סעיף 117ב

30	נוכחות בעלי דין [107]	סעיף 118
30	סדרי גביית העדות	סעיף 119
31	חתימת הפרוטוקול [109]	סעיף 120
31	תיעוד חזותי של עדות מוקדמת	סעיף 120א
31	העדות כראיה במשפט [110]	סעיף 121
31	עדות שנגבתה שלא בפני בעל דין	סעיף 122
	סימן ט': הודיה בכתב	
31	הודיה בכתב	סעיף 123
31	הודיה בכתב אינה מונעת טענות מקדמיות	סעיף 124
	פרק ה': הליכי המשפט	
	סימן א': מועד המשפט	
31	רציפות המשפט	סעיף 125
	סימן ב': נוכחות בעלי הדין	
32	נוכחות הנאשם	סעיף 126
32	נוכחות מורשים של תאגיד	סעיף 127
32	שפיטה לא בפני הנאשם בתחילת המשפט	סעיף 128
32	אין לגזור מאסר לא בפני הנאשם [119]	סעיף 129
32	דרכי הטלת מאסר במקום קנס	סעיף 129א
32	שפיטת נאשם שלא התייצב בהמשך המשפט	סעיף 130
33	הודעת ההליכים לנידון שלא בפניו	סעיף 131
33	שפיטה שלא בפני הנאשם מטעמי בריאות	סעיף 132
33	העדר תובע	סעיף 133
	סימן ב'1: היוועדות חזותית – הוראת שעה	
33	השתתפות עצור או אסיר בדיון בדרך של היוועדות חזותית	סעיף 133א
34	דיונים שאין לקיימם בדרך של היוועדות חזותית	סעיף 133ב
34	אופן קיום הדיון בדרך של היוועדות חזותית	סעיף 133ג
35	תקנות	סעיף 133ד
35	דיווח לכנסת קיום דיונים בדרך של היוועדות חזותית	סעיף 133ה
35	תוקף	סעיף 133ו
	סימן ג': פרוטוקול ותרגום	
35	ניהול פרוטוקול [122]	סעיף 134
36	רישום הפרוטוקול	סעיף 135
36	צירוף מסמכים לפרוטוקול	סעיף 136
36	תיקון פרוטוקול	סעיף 137
36	רישום תיקון	סעיף 138
36	הפרוטוקול ראיה לכאורה	סעיף 139
36	מתרגם לנאשם	סעיף 140
36	ראיה שלא בעברית	סעיף 141
36	שכרו של מתרגם	סעיף 142
	סימן ד': פתיחת המשפט	
36	תחילת המשפט	סעיף 143
36	דיון מקדמי	סעיף 143א
37	הסכמה בדבר עובדות וראיות	סעיף 144
37	הסברת זכויות הנאשם להגנתו	סעיף 145
37	מועד לטענת פסלות [132א]	סעיף 146
37	ערעור על החלטה בטענת פסלות	סעיף 147
37	סייג לטענת פסלות	סעיף 148
37	טענות מקדמיות	סעיף 149
38	דיון בטענה מקדמית [134]	סעיף 150
38	טענות מקדמיות בשלב אחר של המשפט	סעיף 151
38	תשובת הנאשם לאישום	סעיף 152
38	חזרה מהודיה	סעיף 153
38	דין עובדה שהודו בה	סעיף 154
38	פסק דין של נאשם שהודה	סעיף 155
	סימן ה': בירור האשמה	
39	פרשת התביעה	סעיף 156
39	סיום פרשת התביעה	סעיף 157
39	זיכוי בשל העדר הוכחה לכאורה	סעיף 158
39	פרשת ההגנה	סעיף 159
39	סדר הפתיחה והבאת ראיות של נאשמים אחדים	סעיף 160

39	דבר הנאשם	סעיף 161
39	שתיקת הנאשם [145א]	סעיף 162
39	סייג לחקירת נאשם	סעיף 163
39	סיום פרשת ההגנה	סעיף 164
39	ראיות נוספות מטעם התובע	סעיף 165
39	סתירת ראיות נוספות	סעיף 166
39	ראיות מטעם בית המשפט	סעיף 167
39	סתירת ראיות מטעם בית המשפט	סעיף 168
39	סיכומים לענין האשמה	סעיף 169
39	נאשם שאינו מסוגל לעמוד בדיון [152א]	סעיף 170
40	נאשם ששב להיות מסוגל לעמוד בדיון	סעיף 171
	סימן ו': סדר חקירת עדים	
40	עדים יעידו זה שלא בפני זה	סעיף 172
40	אזהרת עד	סעיף 173
40	חקירת עד בידי בעלי הדיון	סעיף 174
40	חקירה בידי בית המשפט	סעיף 175
40	חקירה נוספת בידי בעלי הדיון	סעיף 176
40	עדים במשפט של נאשמים אחדים	סעיף 177
40	עד תביעה שלא נקרא להעיד	סעיף 178
40	עד עויין	סעיף 179
40	זכות חקירה שכנגד במקרים מסויימים	סעיף 180
40	עדות מטעם בית המשפט	סעיף 181
40	מועד למתן הכרעת דין	סעיף 181א
	סימן ז': פסק הדין	
41	הכרעת הדין	סעיף 182
41	נימוקים בזיכוי	סעיף 183
41	הרשעה בעבירה על פי עובדות שלא נטענו בכתב האישום	סעיף 184
41	הרשעה בעבירה שאינה בתחום הסמכות	סעיף 185
41	הרשעה בעבירות אחדות	סעיף 186
41	ראיות לקביעת העונש	סעיף 187
42	דרכי הוכחה [170]	סעיף 188
42	דברי הנאשם וראיותיו	סעיף 189
42	ראיות נוספות לקביעת העונש	סעיף 190
42	גילוי תסקיר ותוצאות בדיקות וחקירות	סעיף 191
42	גילוי תסקיר לפי סעיף 187	סעיף 191א
42	סיכומים לענין העונש	סעיף 192
43	ביטול הרשעה	סעיף 192א
43	גזר הדין	סעיף 193
43	שמירת דינים	סעיף 194
43	פסק הדין	סעיף 195
43	הסברה על זכות ערעור	סעיף 196
	פרק ו': ערעור	
43	פירושים	סעיף 197
43	הגשת ערעור [179]	סעיף 198
43	תקופת ערעור	סעיף 199
43	תקופת ערעור כשפסק הדין ניתן שלא בפני הנאשם	סעיף 200
43	הארכת מועדים [182]	סעיף 201
43	ערעור אוטומטי	סעיף 202
43	נימוקי ערעור [184]	סעיף 203
43	תיקון הודעת ערעור ונימוקיו	סעיף 204
43	דיון לפי בקשת רשות	סעיף 205
43	חזרה מערעור	סעיף 206
43	איחוד ערעורים	סעיף 207
43	דיון בפני בעלי הדיון [189]	סעיף 208
43	ביטול דחיית הערעור	סעיף 208א
44	טענת פסלות שופט בערעור	סעיף 209
44	סדר הטענות בערעור	סעיף 210
44	גביית ראיות	סעיף 211
44	שינוי במסקנות	סעיף 212
44	סמכות בית המשפט שלערעור	סעיף 213

44	ראיות במשפט שהוחזר	סעיף 214
44	דחיית ערעור על אף טענה שנתקבלה	סעיף 215
44	הרשעה בעבירה שונה	סעיף 216
44	תנאי להגדלת העונש	סעיף 217
44	קריאת פסק דין בערעור	סעיף 218
44	הסברת זכות הערעור	סעיף 219
44	מתן הוראות אחרות	סעיף 220
	פרק ו' 1: בתי משפט קהילתיים – הוראת שעה	
	סימן א': מטרה והגדרות	
45	מטרה פרק ו' 1	סעיף א220
45	הגדרות פרק ו' 1	סעיף ב220
	סימן ב': העברה לדיון בבית משפט קהילתי	
45	העברת עניינו של נאשם לדיון בבית משפט קהילתי	סעיף ג220
45	תנאים להעברת דיון	סעיף ד220
46	תסקיר התאמה	סעיף ה220
	סימן ג': ההליך בבית משפט קהילתי	
46	תחולת הוראות החוק על הליך המתנהל בבית משפט קהילתי	סעיף ו220
46	סמכות הדיון בבית משפט קהילתי	סעיף ז220
46	דיון בבקשה למעצר	סעיף ח220
47	תסקיר קהילתי	סעיף ט220
47	גילוי תסקירים	סעיף י220
47	ישיבת הכנה	סעיף יא220
47	ההליך לפני בית המשפט הקהילתי	סעיף יב220
47	העברת עניינו של נאשם לדיון בבית משפט שלום	סעיף יג220
	סימן ד': הסמכת בתי משפט קהילתיים ומינוי שופטים קהילתיים	
47	הסמכה וקביעת מקום מושב ואזור שיפוט	סעיף יד220
48	מינוי שופט קהילתי	סעיף טו220
48	נשיא בתי המשפט הקהילתיים	סעיף טז220
	סימן ה': ועדת ההיגוי ובעלי תפקידים בהליך הקהילתי	
48	ועדת ההיגוי	סעיף יז220
48	רכז בית משפט קהילתי	סעיף יח220
48	עובד סוציאלי קהילתי	סעיף יט220
	סימן ו': תוקף ומעקב אחר יישום הוראות	
49	תוקף פרק ו' 1	סעיף כ220
49	דיווח לכנסת ומחקר מלווה	סעיף כא220
	פרק ז': סדרי דין מיוחדים בעבירות קנס	
49	קביעת עבירות קנס	סעיף 221
49	עבירת קנס נמשכת	סעיף א222
49	מועדי המצאה בעבירות קנס	סעיף א225
50	אי תחולת חוק הנוער	סעיף 226
50	תחולה [201]	סעיף 227
50	ברירת משפט	סעיף 228
50	תשלום הקנס	סעיף 229
51	ייעוד קנסות לרשות מקומית	סעיף א229
52	הזמנה למשפט [201]	סעיף 230
	פרק ז' 1:	
	פרק ח': הוראות שונות	
52	עיכוב הליכים	סעיף 231
53	חידוש הליכים	סעיף 232
53	המשך משפט בפני שופט אחר	סעיף 233
53	שינוי בהרכב חבר השופטים	סעיף 234
53	סמכות שופט ואב בית דין [206]	סעיף 235
53	מות הנאשם	סעיף 236
53	המצאת מסמכים	סעיף 237
53	פגמים שאינם פוגמים בדיון	סעיף 238
53	סדרי הזמנה בעבירות קלות [213] ת"ט	סעיף 239
54	מסירת הודעה בעבירות תעבורה	סעיף א239
54	חזקת מסירה לעניין נהיגה בזמן פסילה	סעיף ב239
54	סדרי דין מיוחדים בעבירות קלות	סעיף 240

55	חוקרים ותובעים לפי חיקוק אחר	סעיף 241
55	סמכות פרקליט מחוז	סעיף 242
55	אצילת סמכויות היועץ המשפטי לממשלה	סעיף 242א
55	שמירת דינים	סעיף 243
55	ביצוע ותקנות	סעיף 244
55	תחילה	סעיף 245
55	תוספת ראשונה	
56	תוספת ראשונה א'	
59	תוספת ראשונה ב'	
60	תוספת ראשונה ג'	
60	תוספת ראשונה ד'	
60	תוספת שניה	
61	תוספת שלישית	
63	תוספת רביעית	
64	תוספת חמישית	
65	תוספת שישית	
65	תוספת שביעית	
65	תוספת שמינית	

פרק א': הוראות כלליות

1. בחוק זה –
 "חוק הליכי חקירה והעדה של אנשים עם מוגבלות" – חוק הליכי חקירה והעדה (התאמה לאנשים עם מוגבלות שכלית או נפשית), התשס"ו-2005;
 [הגדרות 218]
 (תיקון מס' 47)
 תשס"ו-2005
- "מעשה" – לרבות נסיון ומחדל;
 "אזהרה" – אזהרה בדרך הקבועה בסעיף 2 לחוק לתיקון דיני הראיות (אזהרת עדים וביטול שבועה), תש"ס-1980.
 2. סדר הדין הפלילי יהיה לפי חוק זה, זולת אם נקבע בחוק אחר או על פי סדר דין שונה לענין הנדון. [תחילה 1]
 3. סדרי דין באין הוראות הנראית לו טובה ביותר לעשיית צדק. בכל ענין של סדר הדין שאין עליו הוראה בחיקוק, ינהג בית המשפט בדרך הנראית לו טובה ביותר לעשיית צדק.
 4. אין מצרפים תביעה אזרחית למשפט פלילי.
 5. אין דנים אדם על מעשה שזוכה או הורשע קודם לכן בשל עבירה שבו; אולם אם גרם המעשה למותו של אדם, דנים אותו על כך אף אם הורשע קודם לכן בשל עבירה אחרת שבאותו מעשה; "הרשעה", לענין סעיף זה – לרבות העמדה למבחן ללא הרשעה תחילה.
 6. (א) דנים נאשם בבית המשפט אשר באזור שיפוטו נעברה העבירה, כולה או מקצתה, או נמצא מקום מגוריו של הנאשם. [סמכות מקומית 3, 4]
 (ב) בעבירות מן המנויות בתוספת הראשונה שנעברו במצרכי מזון ובעבירות לפי חוק הגנת הצרכן, תשמ"א-1981, גם בית המשפט אשר באזור שיפוטו שווק או נמכר המצרך מוסמך לדון את הנאשם, ואם הוא היצרן – גם בית המשפט אשר באזור שיפוטו מתגורר המתלונן.
 (16) בעבירת חוץ כהגדרתה בסעיף 7 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן – חוק העונשין), שחלים עליה דיני העונשין של ישראל לפי סעיפים 13 ו-14 לחוק האמור, אם מקום מגוריו של הנאשם אינו בישראל או אינו ידוע, יידון הנאשם בבית המשפט אשר באזור שיפוטו נמצאת היחידה הממונה על חקירת העבירה.
 (ג) אם המקום בו נעברה העבירה ומקום מגוריו של הנאשם אינם ידועים, יידון הנאשם בבית המשפט אשר באזור שיפוטו נתפס.
 (11) על אף האמור בסעיף קטן (א), בעבירה לפי חוק התחרות הכלכלית, תשמ"ח-1988 ובעבירה לפי פרק ב' או לפי סעיף 55 לחוק קידום התחרות בענפי המזון והפארם, התשע"ד-2014, יידון הנאשם בבית משפט מחוזי שקבע שר המשפטים בצו, ורשאי השר להסמיך בצו את מנהל בתי המשפט להורות שתיקים תלויים ועומדים בבית משפט ביום תחילתו של הצו, ולא החל הדיון בהם, יועברו לדיון בבית המשפט שנקבע בצו.
 (ד) שר המשפטים רשאי בצו, באישר ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, להחליף את התוספת הראשונה או להוסיף עליה או לגרוע ממנה.
 7. צורפו אישומים בכמה עבירות או הואשמו כמה נאשמים בכתב אישום אחד, מוסמך לדון בענין כל בית משפט אשר לו השיפוט, לפי סעיף 6 באחת העבירות או על אחד הנאשמים. [סמכות בצירוף אישומים או נאשמים 5]
 ת"ט (מס' 2)
 תשמ"ב-1982
8. קבע היועץ המשפטי לממשלה במקרה פלוני כי לפי סעיפים 6 ו-7 אין בית משפט אשר לו סמכות מקומית, יידון הנאשם בבית משפט בירושלים. [סמכות באין אחיזה בשום מקום 6]
 ת"ט (מס' 2)
 תשמ"ב-1982
9. (א) באין הוראה אחרת לענין זה בחוק אחר, אין להעמיד אדם לדין בשל עבירה אם עברו מיום ביצועה –
 (1) בפשע שדינו מיתה או מאסר עולם – שלושים שנים;
 (1א) בפשע שדינו שבע שנות מאסר ומעלה, והוא עבירה המנויה בתוספת הראשונה ב' – 15 שנים;
 (2) בפשע אחר – עשר שנים;
 [התיישנות עבירות 7]
 (תיקון מס' 87)
 תשע"ט-2019
 (תיקון מס' 87)
 תשע"ט-2019
 (תיקון מס' 87)
 תשע"ט-2019

(3) בעוון – חמש שנים ;

(4) בחטא – שנה אחת.

(1א) (1) על אף האמור בסעיף קטן (א), ניתן להעמיד אדם לדין בשל עבירה כאמור בפסקה (1א) של אותו סעיף קטן, אם בחלוף 15 שנים מיום ביצוע העבירה טרם אותר החשוד ובידי הרשות החוקרת יש ראיה המהווה אמצעי זיהוי ביומטרי המפורט בתוספת הראשונה ד', שיש יסוד סביר להניח שיש בה כדי להוכיח את זהות החשוד או את הקשר בין החשוד לביצוע העבירה – ובלבד שלא עברו 23 שנים מיום ביצוע העבירה ; בסעיף קטן זה, "ביומטרי" – מאפיין אנושי פיזיולוגי ייחודי, הניתן למדידה ממוחשבת ;

(תיקון מס' 87)
 תשנ"ט-2019

(2) הסמכות להאריך את תקופת ההתיישנות לפי הוראות סעיף קטן (ג) עד (4) יחולו על התקופה האמורה בפסקה (1).

(ב) בעבירות לפי החוק בדבר מניעתו וענישתו של הפשע השמדת עס, תש"י-1950, ולפי החוק לעשיית דין בנאצים ובעוזריהם, תש"י-1950 – אין התיישנות.

(1ב) (1) בעבירות רצח ורצח בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 300 ו-301א לחוק העונשין – אין התיישנות ;

(תיקון מס' 55)
 תשס"ח-2008
 (תיקון מס' 87)
 תשנ"ט-2019
 (תיקון מס' 87)
 תשנ"ט-2019

(2) בעבירת ניסיון לרצח לפי סעיף 305 לחוק העונשין, ובעבירה של קשר לפי סעיף 499 לחוק האמור לעבור עבירה כאמור או עבירות רצח ורצח בנסיבות מחמירות כאמור בפסקה (1), שבוצעו כלפי מי שניהן כראש הממשלה בעת ביצוע העבירה – אין התיישנות.

(ג) (1) בעבירה מסוג פשע או עוון, אשר בתוך התקופות האמורות בסעיף קטן (א) נערכה לגביה חקירה על פי חיקוק, יתחיל מניין התקופות האמורות ביום ההליך האחרון בחקירה, ובלבד שלא תוארך בשל כך תקופת ההתיישנות מעבר לאמור בסעיף קטן (א) בתקופה העולה על המפורט להלן, לפי העניין (בסעיף זה – התקופה הנוספת) :

(תיקון מס' 87)
 תשנ"ט-2019

(א) בעבירה מסוג פשע שדינו מיתה או מאסר עולם – חמש שנים ;

(ב) בעבירה מסוג פשע, ובעבירה מסוג עוון המנויה בתוספת הראשונה א' או בתוספת הראשונה ג' – שלוש שנים ;

(ג) בעבירה מסוג עוון שאינה מנויה בתוספת הראשונה א' ובתוספת הראשונה ג' – שנתיים ;

(2) ראש אגף החקירות והמודיעין במשטרת ישראל (בסעיף זה – ראש אגף החקירות) או מי שממלא תפקיד דומה ברשות חוקרת אחרת רשאי להאריך את התקופה הנוספת בשישה חודשים אם סבר כי קיים אינטרס ציבורי להארכת תקופה זו ;

(3) פרקליט מחוז או מי שממלא תפקיד דומה ברשות תביעה אחרת, ראש ענף חקירות במחוז או מי שממלא תפקיד דומה ברשות חוקרת אחרת, לפי העניין, רשאי להאריך את התקופה הנוספת, לרבות לאחר הארכתה לפי פסקה (2), אם סבר כי קיים אינטרס ציבורי להאריך את התקופה בפרק זמן נוסף הנדרש לשם השלמת חקירה, הוצאת תעודת חיסיון, השלמת הליך שימוע, קבלת החלטה בעניין ערר שהוגש לפי סעיף 64 או לשם המתנה להחלטת המחלקה לחקירת שוטרים בעניין תלונה שהוגשה אליה על ביצוע עבירה הקשורה לאותה פרשה ; תקופת ההארכה הנוספת לפי פסקה זו לא תעלה במצטבר על –

(א) בעבירה מסוג פשע, ובעבירה מסוג עוון המנויה בתוספת הראשונה א' או בתוספת הראשונה ג' – שנתיים ;

(ב) בעבירה מסוג עוון שאינה מנויה בתוספת הראשונה א' ובתוספת הראשונה ג' – שנה ;

(4) היועץ המשפטי לממשלה, לבקשת פרקליט מחוז, ראש רשות תביעה אחרת, ראש אגף חקירות או ראש רשות חוקרת אחרת, רשאי להאריך את התקופה הנוספת, לרבות לאחר הארכתה לפי פסקאות (2) ו-(3), אם סבר כי בשל קיומן של נסיבות מיוחדות שיירשמו קיים אינטרס ציבורי להאריך תקופה זו, ורשאי הוא לשוב ולהאריכה כאמור, מעת לעת, ובלבד שכל תקופת הארכה כאמור לא תעלה על

המפורט להלן, לפי העניין, ותקופת ההארכה לא תעלה במצטבר על המפורט להלן, לפי העניין:

(א) בעבירה מסוג פשע, ובעבירה מסוג עוון המנויה בתוספת הראשונה א' או בתוספת הראשונה ג' – כל תקופת הארכה לא תעלה על שנה, ותקופת ההארכה לא תעלה במצטבר על חמש שנים;

(ב) בעבירה מסוג עוון שאינה מנויה בתוספת הראשונה א' ובתוספת הראשונה ג' – כל תקופת הארכה לא תעלה על שישה חודשים, ותקופת ההארכה לא תעלה במצטבר על שלוש שנים;

(5) התנהלה חקירה נגד כמה חשודים באותו תיק חקירה, בעבירות שונות הקשורות לאותה פרשה, תימנה התקופה הנוספת לגבי עבירות אלה שהן מסוג פשע או עוון, לפי העבירה החמורה מהן.

(ג) בעבירה מסוג פשע או עוון אשר בתוך התקופות האמורות בסעיפים קטנים (א) או (א1), לפי העניין, או בתוך התקופה הנוספת, הוגש לגביהן כתב אישום או התקיים הליך מטעם בית המשפט, יתחיל מניין התקופות האמורות בסעיף קטן (א) ביום הגשת כתב האישום או ביום ההליך האחרון מטעם בית המשפט, לפי המאוחר.

(תיקון מס' 87)
תשע"ט-2019

(2) במניין התקופות האמורות בסעיפים קטנים (א) או (א1), לפי העניין, והתקופה הנוספת, לא יובאו בחשבון פרקי הזמן המפורטים להלן:

(תיקון מס' 87)
תשע"ט-2019

(1) פרק הזמן שבו נבצר ממשטרת ישראל או מרשות חוקרת אחרת או מרשויות התביעה, לפי העניין, להשלים את החקירה או לגבש החלטה בעניין העמדה לדין, בהתאמה, בשל אחד מאלה, ובלבד שהרשויות פעלו בשקידה סבירה להשלמת ההליכים בדרכים אחרות:

(א) החשוד נמצא מחוץ לישראל או שלא ניתן לאתרו אף לאחר שהרשויות פעלו בשקידה סבירה כדי לאתרו;

(ב) החשוד מתחמק מהליכי החקירה או ההעמדה לדין;

(ג) מצבו הרפואי או הנפשי של החשוד או של עד מרכזי אינו מאפשר לקיים הליכי חקירה או העמדה לדין;

(ד) עד מרכזי נמצא מחוץ לישראל או שלא ניתן לאתרו אף לאחר שהרשויות פעלו בשקידה סבירה כדי לאתרו, ומתקיים אחד מאלה:

(1) יש יסוד להניח שהדבר נובע מפעולות שנקט החשוד או מי מטעמו;

(2) הליכי החקירה או ההעמדה לדין הם בעבירה המנויה בפרטים (2) או (3) בתוספת הראשונה ב';

(3) הליכי החקירה או ההעמדה לדין הם בפשע שדינו שבע שנות מאסר ומעלה, ובלבד שפרק הזמן שלא יובא בחשבון לפי פסקת משנה זו לא יעלה על שלוש שנים;

(2) פרק הזמן שבו נבצר ממשטרת ישראל או מרשות חוקרת אחרת או מרשויות התביעה, לפי העניין, להשלים את החקירה או לגבש החלטה בעניין העמדה לדין, בשל הגשת בקשה לעזרה משפטית או לסיוע משפטי ממדינה אחרת לצורך הליכי החקירה או ההעמדה לדין, לפי חוק עזרה משפטית בין מדינות, התשנ"ח-1998, או לפי דין אחר; פרק הזמן לפי פסקה זו לא יעלה על התקופה שממועד הגשת הבקשה ועד לביצועה או דחייתה בידי המדינה האחרת;

(3) פרק הזמן שבו נבצר ממשטרת ישראל או מרשות חוקרת אחרת או מרשויות התביעה, לפי העניין, להשלים את החקירה או לגבש החלטה בעניין העמדה לדין, בשל הליכים משפטיים שנוקט החשוד;

(4) פרק הזמן שבו לא ניתן לחקור חשוד או להגיש נגדו כתב אישום, בשל חסינות הנתונה לו לפי כל דין;

(5) פרק הזמן שמיום חתימת הסדר לפי סימן א'1 לפרק ד' עד תום התקופה שנקבעה לקיום תנאי ההסדר כאמור באותו סימן או עד לאי-קיום תנאי מתנאי ההסדר על ידי החשוד או עד שהתגלה כי ההסדר הושג במרמה, והכול בכפוף להוראות סעיף 167.

(ד) הוראות סעיפים קטנים (ג) עד (ג2) יחולו על עבירת הסגרה שבשלה הוגשה בקשת הסגרה למדינת ישראל וכל פעולה מהפעולות המפורטות באותם סעיפים קטנים, שנעשתה במדינה המבקשת, תאריך את מנין תקופת ההתיישנות לאותה עבירה לפי סעיף זה, כאילו נעשתה בישראל.

(תיקון מס' 31)
תשס"א-2001
(תיקון מס' 87)
תשע"ט-2019

(ה) נחקר אדם בשל עבירות שונות המהוות פרשה אחת, יהיה יום ביצוע העבירה לענין סעיף זה יום ביצוע העבירה החמורה מהן.

(תיקון מס' 87)
תשע"ט-2019

(ו) שר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, רשאי, בצו, לשנות את התוספת הראשונה ב', התוספת הראשונה ג' והתוספת הראשונה ד'.

(תיקון מס' 87)
תשע"ט-2019

10. (א) עונש שהוטל לא יתחילו בביצועו, ואם נפסק ביצועו לא ימשיכו בו, אם מיום שפסק הדין נעשה לחלוט, או מיום ההפסקה, הכל לפי המאוחר יותר, עברו –

התיישנות ענשים [8]
(תיקון מס' 87)
תשע"ט-2019

(1) בפשע – עשרים שנים;

(2) בעוון – עשר שנים;

(3) בחטא – שלוש שנים.

(ב) אין התיישנות של העונש בעבירות שאין בהן התיישנות, כאמור בסעיף 9(ב) ו-1(ב).

(תיקון מס' 87)
תשע"ט-2019

(ג) במניין התקופות האמורות בסעיף קטן (א) ו-1(2) לא יובאו בחשבון פרק הזמן שבו לא היה ניתן לאתר את מי שהוטל עליו העונש ופרק הזמן שבו שהה מי שהוטל עליו העונש מחוץ לישראל, בשל התחמקותו מריצוי עונשו.

(תיקון מס' 87)
תשע"ט-2019

פרק ב': בעלי הדין וייצוגם

11. המאשים במשפט פלילי הוא המדינה והיא תיוצג בידי תובע שינהל את התביעה.

המאשים – המדינה [9]

12. (א) ואלה התובעים:

התובעים [10]

(1) היועץ המשפטי לממשלה ונציגיו, ואלה הם:

(א) פרקליט המדינה, משנהו, פרקליטי המחוז ופרקליטים אחרים מפרקליטות המדינה ששר המשפטים קבע את תאריהם בצו שפורסם ברשומות;

(ב) מי שהיועץ המשפטי לממשלה הסמיכו להיות תובע, דרך כלל, לסוג של משפטים, לבתי משפט מסויימים או למשפט מסויים;

(2) שוטר שנתקיימו בו תנאי הכשירות שקבע שר המשפטים בהתייעצות עם שר הפנים ונתמנה להיות תובע בידי המפקח הכללי של המשטרה.

(ב) תובע כאמור בסעיף קטן (א) ו-2(2) מוסמך לשמש תובע בתיקים שבהם הועבר לו חומר החקירה בהתאם להוראות סעיף 60; אולם רשאי היועץ המשפטי לממשלה להורות שסוג של משפטים, משפט פלוני או הליך פלוני ינוהלו בידי תובע אחר.

(תיקון מס' 62)
תשע"א-2010

(ג) היועץ המשפטי לממשלה רשאי לאצול לפרקליט המדינה, דרך כלל, לסוגי ענינים או לענין מסוים, את סמכותו להסמיך תובע כאמור בסעיף קטן (א) ו-1(ב).

(תיקון מס' 41)
תשס"ד-2004

(ד) היועץ המשפטי לממשלה או פרקליט המדינה, לפי העניין, ידווח בכתב, מדי שנה, לוועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת על הסמכת שוטרים לפי סעיף זה; בדיווח כאמור יפורטו מספר ההסמכות של שוטרים לפי סעיף קטן (א) ו-1(ב) או סעיף קטן (ב) סיפה, היחידות שהוסמכו והסמכויות שניתנו להן.

(תיקון מס' 62)
תשע"א-2010

13. לא ישמש סניגור אלא מי שמוסמך לכך והנאשם הביע את רצונו בכתב שייצגנו או ייפה את כוחו לכך או שבית המשפט מינהו לכך לפי סעיף 15.

העמדת סניגור [11]

14. אישור שר הבטחון בכתב כי בטחון המדינה מחייב סייג זה, לא יהיה חשוד או נאשם זכאי להיות מיוצג – אם בהליכי חקירה בעבירה ואם בהליכים לפני שופט או בית משפט – אלא ביד אדם שאושר באישור בלתי מסוייג לשמש סניגור לפי סעיף 318 לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955.

סייג לבחירת סניגור [12]

15. (א) נאשם שאין לו סניגור, או חשוד בעבירה אשר לשם בירורה הוחלט לגבות עדות לאלתר לפי סעיף 117 ואין לו סניגור, ימנה לו בית המשפט סניגור אם נתקיים בו אחד מאלה:

מינוי סניגור מטעם בית המשפט [13]
ת"ט תשמ"ב-1982

(1) הוא הואשם ברצח או בעבירה שדינה מיתה או מאסר עולם או שהואשם בבית משפט מחוזי בעבירה שדינה מאסר עשר שנים או יותר, או שהוא חשוד בביצוע עבירה כאמור;

(2) לא מלאו לו שש עשרה שנים והוא הובא לפני בית משפט שאינו בית משפט לנוער;

(3) הוא אילם, עיוור או חרש, או שיש חשש שהוא חולה נפש או לקוי בכשרו השכלי;

(תיקון מס' 19)
תשנ"ה-1995

(4) הוא הואשם בעבירה שנקבע לגביה כי בית משפט יטיל עונש מאסר בפועל, או כי יטיל עונש מאסר שלא יהיה, בהעדר טעמים מיוחדים, כולו על תנאי;

(תיקון מס' 49)
תשס"ו-2006

(5) התובע מסר הודעה כאמור בסעיף 15א(א) או (ב) לגבי הנאשם, בדבר האפשרות שהתובע יבקש מבית המשפט להטיל עליו עונש מאסר בפועל אם יורשע;

(תיקון מס' 49)
תשס"ו-2006

(6) התובע לא מסר הודעה כאמור בסעיף 15א(א) או (ב) לגבי הנאשם, ובית המשפט סבר, לאחר שהורשע, כי קיימת אפשרות שיוטל עליו עונש מאסר בפועל.

(תיקון מס' 49)
תשס"ו-2006

(ב) בית המשפט שלערעור רשאי לא למנות סניגור אם הנאשם ביקש זאת ובית המשפט ראה שלא ייגרם לו אי-צדק אם לא ייצגו סניגור.

(ג) נאשם שהוא מחוסר אמצעים על פי אמות מידה שנקבעו לפי חוק הסניגוריה הציבורית, תשנ"ו-1995 ואין לו סניגור, רשאי בית המשפט – לבקשת בעל דין או מיוזמתו הוא – למנות לו סניגור.

(תיקון מס' 19)
תשנ"ה-1995
(תיקון מס' 22)
תשנ"ו-1995

(ד) חשוד או עצור שאין חובה למנות לו סניגור ונתקיימו בו התנאים האמורים בסעיפים קטנים (א) עד (3) או (ג), רשאי בית המשפט – לבקשת אותו אדם, לבקשת תובע או מיוזמתו הוא – למנות לו סניגור.

(ה) בית המשפט רשאי למנות סניגור לצורך דיון בבית המשפט בבקשה לדיון נוסף או למשפט חוזר, וכן לצורך הדיון הנוסף או המשפט החוזר, אם ראה הצדקה לכך ונתקיימו במבקש התנאים האמורים בסעיף קטן (א) עד (3), או (ג).

(תיקון מס' 19)
תשנ"ה-1995

(ו) מינוי סניגור לפי סעיפים קטנים (א) ו-(ג), במחוז שהוקמה בו לשכת סניגוריה ציבורית, יהיה לפי הוראות חוק הסניגוריה הציבורית, תשנ"ו-1995.

(תיקון מס' 22)
תשנ"ו-1995

(ז) ראה בית המשפט במחוז שהוקמה בו לשכת סניגוריה ציבורית שיש למנות סניגור לפי סעיפים קטנים (ד) או (ה), יפנה את החשוד או העצור ללשכת הסניגוריה הציבורית שבאותו מחוז כדי שימונה לו סניגור; סבר בית המשפט שיש למנות סניגור משום שהחשוד או העצור מחוסר אמצעים, רשאי הוא להורות לסניגור הציבורי המחווי לבדוק את זכאותו.

(תיקון מס' 22)
תשנ"ו-1995

15א. (א) (1) סבר תובע כי קיימת אפשרות שיבקש מבית המשפט להטיל על נאשם עונש מאסר בפועל אם יורשע, יודיע על כך התובע לבית המשפט במועד הגשת כתב האישום או במועד אחר לפני תחילת המשפט.

הודעה בדבר נאשם הצפוי למאסר בפועל (תיקון מס' 49)
תשס"ו-2006
(הוראת שעה)
תשס"ז-2006

(2) מסר התובע לבית משפט הודעה כאמור בפסקה (1), יודיע על כך בית המשפט לנאשם ולסניגוריה הציבורית.

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א) עד (1), לא מסר התובע הודעה כאמור באותו סעיף קטן לפני תחילת המשפט, וסבר התובע, לאחר תחילת המשפט, כי נתגלו נסיבות חדשות או נמצאו טעמים אחרים המצדיקים, לדעתו, לבקש מבית המשפט להטיל על נאשם עונש מאסר בפועל, יודיע על כך התובע לבית המשפט ולנאשם בהזדמנות הראשונה.

(ג) מסר התובע הודעה לפי הוראות סעיף זה, ימונה לנאשם שאינו מיוצג, סניגור.

(ד) לענין סעיף זה וסעיפים 15(א) עד (6) ו-15ב, "מאסר בפועל" – למעט כל אחד מאלה:

- (1) מאסר שאת כולו נושא הנאשם בחופף לפי הוראות סעיף 45 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (בסעיף זה – חוק העונשין);
- (2) מאסר במקום קנס כאמור בסעיף 71 לחוק העונשין;
- (3) מאסר על אי-מתן התחייבות לפי סעיף 74 לחוק העונשין.

115. לא יטיל בית משפט עונש מאסר בפועל על נאשם שאינו מיוצג; הוראה זו לא תחול על נאשם שייצוגו הופסק ברשות בית המשפט לפי הוראות סעיף 17.

איסור הטלת עונש מאסר בפועל על נאשם שאינו מיוצג (תיקון מס' 49) תשס"ו-2006

16. סניגור שמינהו בית המשפט ייצג את הנאשם בכל הליך לפני שופט או בית משפט, לרבות בערעור, זולת אם הורה בית המשפט אחרת.

תפקידי סניגור שמינהו בית המשפט [14]

17. (א) סניגור שהנאשם העמיד לעצמו לא יפסיק לייצגו כל עוד נמשך המשפט או הערעור שלשם הועמד, אלא ברשות בית המשפט; סניגור שמינהו בית המשפט לא יפסיק לייצג את הנאשם אלא ברשות בית המשפט.

הפסקת ייצוג של סניגור [15, 16]

(ב) הרשה בית המשפט לסניגור להפסיק לייצג את הנאשם מחמת שלא שיתף פעולה עם סניגורו, רשאי בית המשפט, על אף האמור בסעיף 15, לא למנות לנאשם סניגור אחר אם ראה שאין בכך להועיל.

18. העמיד הנאשם סניגור במקום סניגורו שמינה לו בית המשפט, או שהחליף סניגור שהעמיד, לא יסרב בית המשפט ליתן רשות לסניגור הקודם להפסיק לייצג את הנאשם, אלא אם ראה שחילוף הסניגורים מצריך דחיה בלתי סבירה של המשפט.

חילוף סניגורים [17]

19. (א) מינה בית המשפט סניגור, יחולו על המדינה הוצאות ההגנה לרבות הוצאותיהם ושכרם של הסניגור והעדים, כפי שייקבע בתקנות.

הוצאות ההגנה [18]

(ב) שוכנע בית המשפט שהנאשם מחוסר אמצעים, רשאי הוא להורות שהוצאות ההגנה לרבות הוצאותיהם ושכרם של עדי הנאשם יחולו על המדינה, גם אם לא נתמנה לנאשם סניגור.

20. סניגור שמינהו בית המשפט לא יקבל מאת הנאשם או מאדם אחר כל שכר, פיצוי, מתנה או טובת הנאה אחרת; העובר על הוראה זו, דינו - מאסר שלוש חדשים.

איסור קבלת שכר [19]

פרק ג': מעצר הנאשם ושחרורו

סימן א': מעצר

21. (בוטל).
- 21א. (בוטל).
- 21ב. (בוטל).
- 21ג. (בוטל).
22. (בוטל).
23. (בוטל).
24. (בוטל).
25. (בוטל).
26. המבצע צו מעצר רשאי, כשהצו או האישור לפי סעיף 25 בידו – להיכנס לכל מקום שיש לו יסוד סביר להניח שהעצור נמצא בו; (1)

(תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996

(תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996

(תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996

(תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996

(תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996

(תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996

(תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996

(תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996

דרכי הביצוע [25]

(2) להשתמש בכוח סביר נגד אדם או רכוש במידה הדרושה לביצוע הצו.

27.	(בוטל).	(תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996
28.	(בוטל).	(תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996
29.	(בוטל).	(תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996
30.	(בוטל).	(תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996
31.	(בוטל).	(תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996
32.	(בוטל).	(תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996
33.	(בוטל).	(תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996 (תיקון מס' 24) (תיקון) תשנ"ז-1997
34.	(בוטל).	(תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996
35.	(בוטל).	(תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996
36.	(בוטל).	(תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996 (תיקון מס' 24) (תיקון) תשנ"ז-1997
37.	(בוטל).	(תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996 (תיקון מס' 24) (תיקון) תשנ"ז-1997
38.	(בוטל).	(תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996 (תיקון מס' 24) (תיקון) תשנ"ז-1997
39.	(בוטל).	(תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996 (תיקון מס' 24) (תיקון) תשנ"ז-1997
40.	(בוטל).	(תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996 (תיקון מס' 24) (תיקון) תשנ"ז-1997
41.	(בוטל).	(תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996 (תיקון מס' 24) (תיקון) תשנ"ז-1997
42.	(בוטל).	(תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996 (תיקון מס' 24) (תיקון) תשנ"ז-1997
43.	(בוטל).	(תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996 (תיקון מס' 24) (תיקון) תשנ"ז-1997
44.	(בוטל).	(תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996 (תיקון מס' 24) (תיקון) תשנ"ז-1997
44א.	(בוטל).	(תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996 (תיקון מס' 24) (תיקון) תשנ"ז-1997
45.	(בוטל).	(תיקון מס' 24) תשנ"ו-1996 (תיקון מס' 24) (תיקון) תשנ"ז-1997

- (תיקון מס' 24)
תשנ"ו-1996
(תיקון מס' 24)
(תיקון) תשנ"ז-1997
46. (בוטל).
- (תיקון מס' 24)
תשנ"ו-1996
(תיקון מס' 24)
(תיקון) תשנ"ז-1997
47. (בוטל).
- (תיקון מס' 24)
תשנ"ו-1996
(תיקון מס' 24)
(תיקון) תשנ"ז-1997
48. (בוטל).
- (תיקון מס' 24)
תשנ"ו-1996
(תיקון מס' 24)
(תיקון) תשנ"ז-1997
49. (בוטל).
- (תיקון מס' 24)
תשנ"ו-1996
(תיקון מס' 24)
(תיקון) תשנ"ז-1997
50. (בוטל).

סימן ג': שחרור מלא

- (תיקון מס' 24)
תשנ"ו-1996
(תיקון מס' 24)
(תיקון) תשנ"ז-1997
51. (בוטל).
- (תיקון מס' 24)
תשנ"ו-1996
(תיקון מס' 24)
(תיקון) תשנ"ז-1997
52. (בוטל).
- (תיקון מס' 24)
תשנ"ו-1996
(תיקון מס' 24)
(תיקון) תשנ"ז-1997
53. (בוטל).
- (תיקון מס' 24)
תשנ"ו-1996
(תיקון מס' 24)
(תיקון) תשנ"ז-1997
54. (בוטל).
- (תיקון מס' 24)
תשנ"ו-1996
(תיקון מס' 24)
(תיקון) תשנ"ז-1997
55. (בוטל).
- (תיקון מס' 24)
תשנ"ו-1996
(תיקון מס' 24)
(תיקון) תשנ"ז-1997
56. (בוטל).
- (תיקון מס' 24)
תשנ"ו-1996
(תיקון מס' 24)
(תיקון) תשנ"ז-1997
57. (בוטל).

פרק ד': הליכים שלפני המשפט

סימן א': תלונה, חקירה והעמדה לדין

57א. (א) משך הליכי חקירה והעמדה לדין יהיה בהתאם לתקופות שייקבעו בנהלי רשויות החקירה באישור היועץ המשפטי לממשלה ובהנחיות היועץ המשפטי לממשלה, לפי העניין; לא יוגש כתב אישום אם חלפו התקופות הקבועות בנהלים ובהנחיות כאמור אלא בהסכמת היועץ המשפטי לממשלה.

משך הליכי חקירה
והעמדה לדין
(תיקון מס' 87)
תשע"ט-2019

(ב) שר המשפטים והשר לביטחון הפנים ידווחו לוועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת על שיעור המקרים שבהם משך הליכי החקירה והעמדה לדין תואם את התקופות הקבועות בנהלים ובהנחיות כאמור בסעיף קטן (א) ועל מספר המקרים שבהם נדרשה הסכמת היועץ המשפטי לממשלה להגשת כתב אישום; הדיווח יימסר אחת לשנתיים לגבי השנתיים שקדמו למועד הדיווח.

58. כל אדם רשאי להגיש תלונה למשטרה על שבוצעה עבירה.
59. נודע למשטרה על ביצוע עבירה, אם על פי תלונה ואם בכל דרך אחרת, תפתח בחקירה; אולם בעבירה שאינה פשע רשאי קצין משטרה בדרגת פקד ומעלה להורות שלא לחקור אם היה סבור שנסיונות העניין בכללותו אינן מתאימות לפתיחה בחקירה או אם היתה רשות אחרת מוסמכת על פי דין לחקור בעבירה.

[תלונה 52]

חקירת המשטרה [53]
(תיקון מס' 82)
תשנ"ח-2018

59א. (א) בסעיף זה –
"בן זוג" – מי שמקיים או שקיים מערכת יחסים זוגית;
"המרכז" – המרכז לטיפול ולמניעת אלימות במשפחה שברשות המקומית שבה הוגשה התלונה, ואם לא היה ברשות המקומית מרכז כאמור – המחלקה לשירותים חברתיים שברשות המקומית האמורה;
"המתלונן" – בן הזוג המתלונן;

החלטה שלא לחקור
בעבירות מין או
אלימות כלפי בן זוג
(תיקון מס' 36)
תשס"ב-2002
(תיקון מס' 100)
תשפ"ה-2025

"עבירת מין או אלימות" – עבירה מסוג עוון לפי סעיפים 192, 334, 336 שלא בנסיבות מחמירות, 337, 346(ב), 348(ג) ו-376(ה), 377 שלא בנסיבות מחמירות, 379, 380 ו-381(א), לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

(ב) בקשת המתלונן שלא לחקור עבירת מין או אלימות שביצע כלפיו בן זוגו לא תהווה, כשלעצמה, סיבה יחידה להחלטה לפי סעיף 59 שנסיונות העניין בכללותו אינן מתאימות לפתיחה בחקירה.

(תיקון מס' 82)
תשנ"ח-2018

(ג) ביקש המתלונן שלא לחקור עבירת מין או אלימות שביצע כלפיו בן זוגו, והבקשה מהווה סיבה מבין הסיבות להחלטה שלא לחקור, יחולו, על אף האמור בסעיף 59, ההוראות האלה:

(1) ההחלטה שלא לחקור תהיה באישור קצין משטרה המכהן כקצין אגף חקירות מרחבי (בסעיף זה – קצין אגף חקירות מרחבי);

(2) בטרם יקבל קצין כאמור בסעיף 59 החלטה שלא לחקור או בטרם יאשר קצין אגף חקירות מרחבי את ההחלטה רשאי כל אחד מהם להפנות את המתלונן, בן זוגו או שניהם, בהסכמתו של כל אחד מהם, לפי העניין, למרכז;

(3) פנה המתלונן או בן זוגו, או פנו שניהם למרכז, יעביר המרכז דיווח לקצין המשטרה שהפנה אותם למרכז; הדיווח יתייחס למסוכנות בן זוגו של המתלונן כלפי המתלונן, ויתבסס על המידע שבידי המרכז;

(4) לא פנו הן המתלונן והן בן זוגו למרכז, יחליט קצין המשטרה כאמור בפסקה (2) בענין פתיחה בחקירה גם בלא דיווח כאמור בפסקה (3);

(5) קצין המשטרה שהפנה מתלונן או בן זוגו או שניהם למרכז כאמור בפסקה (2), יודיע למרכז על ההפניה של כל אחד מהסכים שפרטיו האישיים יימסרו למרכז, לצורך מעקב אם פנה אחד מהם או פנו שניהם למרכז, ואם להמתין לדיווח כאמור בפסקה (3) לפני מתן ההחלטה;

(6) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מסמכויות קצין משטרה או קצין אגף חקירות מרחבי, להחליט לפי סעיף 59.

60. (א) בסעיף זה –

"פרקליט" – פרקליט כאמור בסעיף 12(א)(1)(א);

"ראש יחידת תביעות" – קצין משטרה שהוסמך לתובע משטרתי ומונה לראש יחידת תביעות במשטרה;

"תובע משטרתי" – שוטר שהתמנה כאמור בסעיף 12(א)(2).

(ב) חומר שהושג בחקירה בעבירת פשע למעט עבירות כאמור בסעיפים קטנים (ג) ו-(ד), או בעבירת עוון המנויה בחלק א' לתוספת הראשונה א', תעבירו המשטרה לפרקליט מחוז, לטיפולו של פרקליט.

(ג) (1) חומר שהושג בחקירה בעבירה שאינה פשע ואינה עבירה המנויה בחלק א' לתוספת הראשונה א', תעבירו המשטרה לטיפולו של תובע

העברת חומר חקירה
לפרקליט או לתובע
משטרתי
(תיקון מס' 82)
תשנ"א-2010

משטרתי ;

(2) חומר שהושג בחקירה בעבירת פשע המנויה בחלק ב' לתוספת ראשונה א', תעבירו המשטרה לראש יחידת תביעות לטיפולו של תובע משטרתי שהוא עורך דין המשרת ביחידת התביעות.

(ד) חומר שהושג בחקירה בעבירה המנויה בחלק ג' לתוספת ראשונה א', תעבירו המשטרה לפרקליט מחוז, לטיפולו של פרקליט, אלא אם כן החליט פרקליט המחוז, בתיק מסוים, כי בשל העדר חומרה יתרה בנסיבות ביצוע העבירה ואי-מורכבות הראיות, מוצדק להעביר את התיק לטיפולו של תובע משטרתי שהוא עורך דין המשרת ביחידת התביעות.

(תיקון מס' 62)
(תיקון) תשע"ד-2013

(ה) על אף הוראות סעיפים קטנים (ב) ו-(ג) –

(1) פרקליט מחוז רשאי להחליט כי חומר חקירה מסוים שהושג בעבירת פשע או עוון, שהיא בתחום טיפולו של תובע משטרתי או בסוג מסוים של תיקים או עניינים כאמור – יועבר לטיפולו של פרקליט ;

(2) פרקליט מחוז רשאי להחליט, לאחר שבחן את חומר החקירה שהועבר אליו, כי חומר חקירה בתיק מסוים שהועבר לטיפולו של פרקליט לפי סעיף קטן (ב), יועבר לטיפולו של תובע משטרתי, אם מצא כי חומר החקירה אינו מגלה עבירה מסוג העבירות שבתחום טיפולו של פרקליט לפי סעיף זה, אלא בתחום טיפולו של תובע משטרתי.

(ו) טיפול בחומר חקירה בידי פרקליט או בידי תובע משטרתי שלא על פי חלוקת הטיפול הקבועה בסעיף זה, אין בו כשלעצמו כדי לפסול הליך פלילי, ובלבד שלא נגרם לנאשם אי-צדק.

(תיקון מס' 62)
(תיקון) תשע"ד-2013

(ז) תובע משטרתי, או שוטר שהסמך היועץ המשפטי לממשלה לפי סעיף 12(א)(1)(ב), לא ייצג את המדינה בהליך בבית המשפט המחוזי בתיק שחומר החקירה בו הועבר אליו לפי סעיף זה, אלא בעניין המנוי ברשימת העניינים שבחלק ד' לתוספת ראשונה א' ; תובע משטרתי או שוטר כאמור לא ייצג את המדינה בהליך בבית המשפט העליון.

(ח) שר המשפטים, בהסכמת השר לביטחון הפנים ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, רשאי, בצו, לשנות את התוספת הראשונה א', ובלבד שלא יקבע בחלק ב' שבה עבירות שהן בסמכותו הייחודית של בית משפט מחוזי.

(ט) הוראות סעיף זה לא יחולו על תובע שהסמך היועץ המשפטי לממשלה לפי סעיף 12(א)(1)(ב).

(תיקון מס' 62)
(תיקון) תשע"ד-2013

(י) היועץ המשפטי לממשלה או פרקליט המדינה, לפי העניין, ידווח בכתב, מדי שנה, לוועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת על כל אלה :

(תיקון מס' 62)
(תיקון) תשע"ד-2013

(1) מספר התיקים שבהם החליט פרקליט מחוז להעביר את התיק לטיפולו של תובע משטרתי לפי הוראות סעיף קטן (ד), בחלוקה לפי הפרטים בחלק ג' לתוספת ראשונה א' ולפי מחוזות ;

(2) מספר התיקים בטיפול הפרקליטות ובהם נכללה עבירה לפי סעיף 273 או 274 לחוק העונשין, בפירוט לפי מספר תיקי החקירות, מספר כתבי האישום שהוגשו, ומספר פסקי הדין שניתנו ותוצאותיהם ;

(3) מספר התיקים שהועברו לטיפול תובע משטרתי לפי סעיף קטן (ד), ובהם נכללה עבירה לפי סעיף 273 או 274 לחוק העונשין, בפירוט לפי מספר תיקי החקירות, מספר כתבי האישום שהוגשו, ומספר פסקי הדין שניתנו ותוצאותיהם.

(יא) (1) העבירה המשטרה חומר שהושג בחקירה לפרקליט מחוז, לטיפולו של פרקליט, תעבירו בלא עמדתה בכתב לעניין הגשת כתב אישום ;

(תיקון מס' 81)
תשע"ח-2018

(2) המשטרה תצרף לחומר שהעבירה כאמור בפסקה (1) את עמדתה בכתב לעניין מכלול התשתית הראייתית לביסוס האשמה נגד החשודים בחקירה, אלא אם כן נימקה בכתב מדוע אין באפשרותה לעשות כן ;

(3) על אף האמור בפסקה (2), ניהלה המשטרה חקירה בליווי פרקליט מלווה והעבירה את החומר שהושג בחקירה לפרקליט מחוז, לטיפולו של פרקליט, תעבירו בלא עמדתה בכתב לעניין מכלול התשתית הראייתית לביסוס האשמה נגד החשודים בחקירה ; ואולם היועץ המשפטי לממשלה או פרקליט המדינה רשאי לבקש כי

המשטרה תעביר את עמדתה כאמור אם ראה כי הדבר דרוש לשם קבלת החלטה בתיק; בסעיף זה, "פרקליט מלווה" – פרקליט שהיועץ המשפטי לממשלה, פרקליט המדינה, משנה לפרקליט המדינה, פרקליט מחוז או מנהל מחלקה בפרקליטות המדינה קבע כי ילווה את החקירה;

(4) על אף האמור בפסקה (1), ניהלה המשטרה חקירה בלא פרקליט מלווה וסברה כי יש לסגור את תיק החקירה, רשאית היא להעביר לפרקליט מחוז את עמדתה בכתב בדבר סגירת התיק;

(5) הוראות סעיף 117 לחוק העונשין יחולו על עובד הציבור שמסר, בלא סמכות כדן, עמדה בכתב לעניין הגשת כתב אישום או לעניין מכלול התשתית הראייתית לביסוס האשמה נגד חשודים בחקירה, כאמור בסעיף קטן זה, שהגיעה אליו בתוקף תפקידו, לאדם שלא היה מוסמך לקבלה.

460. (א) רשות התביעה שאליה הועבר חומר חקירה הנוגע לעבירת פשע תשלח לחשוד הודעה על כך לפי הכתובת הידועה לה, אלא אם כן החליט פרקליט מחוז או ראש יחידת התביעות, לפי הענין, כי קיימת מניעה לכך.

(ב) בהודעה תצוין כתובתה של רשות התביעה שאליה ניתן לפנות בכתב לבירורים ולהצגת טיעונים.

(ג) נשלחה הודעה לפי סעיף זה בדואר רשום, רואים אותה כאילו הומצאה כדן גם בלא חתימה על אישור מסירה.

(ד) חשוד רשאי, בתוך 30 ימים מיום קבלת ההודעה, לפנות בכתב לרשות התביעה כאמור בסעיף קטן (ב), בבקשה מנומקת, להימנע מהגשת כתב אישום, או מהגשת כתב אישום בעבירה פלונית; פרקליט המדינה, פרקליט המחוז, ראש יחידת התביעות או מי שהם הסמיכו לכך, לפי הענין, רשאים להאריך את המועד האמור.

(ה) החליט פרקליט מחוז או ראש יחידת התביעות, לפי הענין, מטעמים שיירשמו, כי הנסיבות מצדיקות זאת, רשאי הוא להגיש כתב אישום, בטרם חלפו 30 הימים ואף בטרם פנה החשוד כאמור בסעיף קטן (ד).

(ו) אין בהוראות סעיף זה כדי לשנות מהוראות סעיף 74.

(ז) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו על מי שבעת העברת חומר החקירה היה נתון במעצר, והוגש נגדו כתב אישום בתקופת מעצרו.

(ח) הוראות החוק לתיקון סדרי המנהל (החלטות והנמקות), תשי"ט-1958, לא יחולו לענין סעיף זה, ואולם תינתן לחשוד הודעה בכתב על החלטת רשות התביעה בהקדם האפשרי ורשאית רשות התביעה להזמין את החשוד להציג בפניה את טיעוניו בעל פה.

(ט) שר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, רשאי לקבוע סוגי פשעים שלגביהם לא יחולו הוראות סעיף קטן (א).

61. הועבר חומר החקירה כאמור בסעיף 60, רשאי היועץ המשפטי לממשלה או תובע להורות למשטרה להוסיף לחקור, אם מצא שיש צורך בכך לשם החלטה בדבר העמדה לדין או לשם ניהול יעיל של המשפט.

המשך החקירה [56]
 (תיקון מס' 33)
 תשס"א-2001

62. (א) ראה תובע שהועבר אליו חומר החקירה שהראיות מספיקות לאישום אדם פלוני, יעמידו לדין, זולת אם היה סבור שנסיבות הענין בכללותן אינן מתאימות להעמדה לדין; ואולם החלטה שלא להעמיד לדין, בשל עילה זו תהיה באישור בעל תפקיד כלהלן:

העמדה לדין וסגירת
 תיק
 (תיקון מס' 33)
 תשס"א-2001
 (תיקון מס' 82)
 תשע"ח-2018

(1) פרקליט מחוז או פרקליט בכיר שהוא הסמיכו לכך – בעבירות פשע או עוון, שחומר החקירה בהן הועבר לטיפולו של פרקליט לפי סעיף 60;

(תיקון מס' 62)
 תשע"א-2010

(2) קצין משטרה המכהן כראש יחידת תביעות או תובע משטרי בכיר שהוא הסמיך לכך – בעבירות פשע שחומר החקירה בהן הועבר

לטיפולו של תובע משטרתי לפי סעיף 60, וכן בעבירות עוון שחומר החקירה בהן הועבר לטיפולו של תובע משטרתי על ידי פרקליט מחוז לפי סעיף 60;

(3) קצין משטרה המשמש כתובע, שהמפקח הכללי של המשטרה הסמיכו לכך – בעבירות שאינן פשע, למעט עבירות עוון שהחלטה בעניינן מתקבלת בידי בעל תפקיד כאמור בפסקאות (1) או (2);

(תיקון מס' 62)
תשע"א-2010

(4) קצין משטרה המכהן כראש יחידת תביעות – בעבירות לפי סעיף 19 לחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, התשנ"ח-1998, או פרק ה'א לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965.

(תיקון מס' 45)
תשס"ה-2005

(ב) (1) על החלטה שלא להעמיד לדין תימסר לחשוד הודעה בכתב בלא ציון עילת סגירת התיק, ואולם יצוין בה כי החשוד רשאי לברר את עילת סגירת התיק באמצעות הגעה לכל תחנת משטרה וכן באחת הדרכים שנקבעו על ידי המשטרה ושפורטו בהודעה;

(תיקון מס' 83)
תשע"ח-2018

(2) על אף האמור בפסקה (1), לחשוד בעבירת מין או אלימות, כהגדרתה בחוק זכויות נפגעי עבירה, התשס"א-2001, תימסר הודעה בכתב על החלטה שלא להעמיד לדין בציון עילת סגירת התיק;

(3) בעת מסירת העילה לסגירת התיק לפי הוראות פסקה (1) או (2), שעניינה שנסיונות העניין בכללותו אינן מתאימות להעמדה לדין, תימסר העילה בנוסח שבחלק א' לתוספת השביעית;

(4) החשוד יהיה רשאי לפנות לתובע שסגר את התיק בבקשה מנומקת לשנות את עילת הסגירה; תיק שנסגר בשל חוסר אשמה, יוסר רישומו מהמרשם המשטרתי כהגדרתו בחוק המידע הפלילי ותקנת השבים, התשע"ט-2019.

(תיקון מס' 89)
תשע"ט-2019

62. (א) בסעיף זה –

"בן זוג", "המרכז", "המתלונן" – כהגדרתם בסעיף 59א(א);

"עבירת מין או אלימות" – כהגדרתה בסעיף 59א(א) וכן עבירה מסוג פשע לפי סעיפים 203, 305, 327, 329, 330, 332, 333, 335, 336 בנסיבות מחמירות, 345, 346א(א), 348א(ב) ו-ד(ד), 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 377 בנסיבות מחמירות, עבירה של סחר בבני אדם לפי סעיף 377א(א)(5), 381א(א), 382(ב) בצירוף ל-379, 382(ג) בצירוף ל-380, 402, 404, 427, 428, לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

סגירת תיק בעבירת מין או אלימות כלפי בן זוג
(תיקון מס' 36)
תשס"ב-2002
(תיקון מס' 50)
תשס"ז-2006
(תיקון מס' 86)
תשע"ט-2019
(תיקון מס' 100)
תשפ"ה-2025

(ב) בקשת המתלונן שלא להעמיד לדין את בן זוגו בעבירת מין או אלימות שביצע כלפיו, לא תהווה, כשלעצמה, סיבה יחידה להחלטה לפי סעיף 62א(א) שנסיונות העניין בכללותו אינן מתאימות להעמדה לדין.

(תיקון מס' 82)
תשע"ח-2018

(ג) ביקש המתלונן שלא להעמיד לדין את בן זוגו בעבירת מין או אלימות שביצע כלפיו והבקשה מהווה סיבה מבין הסיבות שלא להעמיד לדין, רשאי תובע, בטרם יחליט כאמור בסעיף 62א(א), להפנות את המתלונן, בן זוגו או שניהם, בהסכמת כל אחד מהם למרכז, ויחולו, לענין קבלת ההחלטה, הוראות סעיף 59א(ג)(3) עד (5), בשינויים המחויבים.

(ד) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מסמכויות תובע להחליט לפי סעיף 62א(א).

63. (א) (1) על החלטה שלא לחקור תימסר למתלונן הודעה בכתב בציון עילת סגירת התיק;

הודעה על החלטה שלא לחקור או שלא להעמיד לדין
(תיקון מס' 83)
תשע"ח-2018

(2) על החלטה שלא להעמיד לדין תימסר למתלונן הודעה בכתב בלא ציון עילת סגירת התיק, ואולם יצוין בה כי המתלונן רשאי לברר את העילה כאמור באמצעות הגעה לכל תחנת משטרה וכן באחת הדרכים שנקבעו על ידי המשטרה ושפורטו בהודעה; במקרים חריגים, שבהם לא ניתן לקבל את העילה לסגירת התיק כאמור בכל תחנת משטרה, המתלונן יהיה רשאי לברר אותה באחת הדרכים שפורטו בהודעה בלבד.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א)(2), לענין עבירת מין או אלימות כהגדרתה בחוק זכויות נפגע עבירה, התשס"א-2001, תימסר למתלונן הודעה בכתב על החלטה שלא להעמיד לדין בציון עילת סגירת התיק.

(ג) בעת מסירת העילה לסגירת התיק לפי הוראות סעיף קטן (א) או (ב), שעניינה שנסיבות העניין בכללותן אינן מתאימות לפתיחה בחקירה או להעמדה לדין, תימסר העילה לפי הנוסח שבחלק ב' בתוספת השביעית, לפי העניין.

64. (א) על החלטה שלא לחקור או שלא להעמיד לדין, משום שנסיבות העניין בכללותן אינן מתאימות לפתיחה בחקירה או להעמדה לדין, לפי העניין, שלא נמצאו ראיות מספיקות או שנקבע שאין אשמה, רשאי המתלונן לערור כלהלן:

(1) על החלטה שניתנה על ידי גוף חוקר או תובע כאמור בסעיף 12(א)(1)(ב) או (2) – לפני פרקליט מחוז, פרקליט מפרקליטות המדינה שמונה למנהל תחום עררים או פרקליט מפרקליטות המדינה, בדרגה שאינה פחותה מסגן בכיר א' לפרקליט המדינה, שפרקליט המדינה הסמיכו לכך;

(2) על החלטה שניתנה על ידי פרקליט מחוז או פרקליט מפרקליטות המדינה, שלא להעמיד לדין בשל העדר ראיות מספיקות או חוסר אשמה, למעט החלטה בערר לפי פסקה (1) – לפני פרקליט המדינה;

(3) על החלטה שניתנה על ידי פרקליט המדינה או משנהו, שלא להעמיד לדין, למעט החלטה בערר לפי פסקה (2), וכן על החלטה של פרקליט מחוז או פרקליט מפרקליטות המדינה, שלא להעמיד לדין משום שנסיבות העניין בכללותן אינן מתאימות להעמדה לדין, למעט החלטה בערר לפי פסקה (1) – לפני היועץ המשפטי לממשלה.

(ב) היועץ המשפטי לממשלה רשאי לאצול לפרקליט המדינה את סמכותו לפי סעיף קטן (א)(3) למעט לענין החלטה שניתנה על ידי פרקליט המדינה או למשנהו לפרקליט המדינה למעט לענין החלטה שניתנה על ידי פרקליט המדינה או משנהו; פרקליט המדינה רשאי לאצול למשנהו את סמכותו לפי סעיף קטן (א)(2) ופרקליט מחוז רשאי, באישור פרקליט המדינה, לאצול את סמכותו לפי סעיף קטן (א)(1) לפרקליט בדרגה שאינה פחותה מסגן בכיר לפרקליט המחוז.

65. הערר יוגש באמצעות המשטרה או התובע, הכל לפי הענין, בתוך שישים ימים לאחר שנמסרה למתלונן ההודעה לפי סעיף 63, אולם רשאי בעל הסמכות להחליט בערר כאמור בסעיף 64 להאריך את המועד להגשת הערר.

65א. החלטה בערר לפי סעיף 64 תינתן ותימסר למתלונן על ידי בעל הסמכות להחליט בערר; החלטה כאמור, לענין עבירת מין או אלימות, מסוג פשע, תינתן ותימסר למתלונן עד תום שישה חודשים מיום הגשת הערר, ואולם בעל הסמכות להחליט בערר רשאי, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להחליט ולמסור את החלטתו כאמור במועד מאוחר יותר; לענין זה, "עבירת מין או אלימות" – כהגדרתה בחוק זכויות נפגעי עבירה, תשס"א-2001.

65ב. (א) (1) בטרם תתקבל החלטה להעמיד לדין חשוד, בעקבות הגשת ערר לפי סעיף 64 בעבירה מסוג פשע או עוון, יודיע לו הגורם המוסמך לקבל החלטה כאמור או הממונה על החקירה, על הערר שהוגש ועל האפשרות שיוגש נגדו כתב אישום, אלא אם כן החליט פרקליט מחוז או ראש יחידת התביעות, או בעל הסמכות להחליט בערר, לפי העניין, כי קיימת מניעה לכך.

(2) הוראות פסקה (1) לא יחולו על סוגי פשעים שקבע שר המשפטים לפי הוראות סעיף 60א(ט), וכן על מי שבעת שניתנה ההחלטה בערר היה נתון במעצר בעקבות הערר שהוגש.

(ב) התקבלה החלטה על שינוי העילה לסגירת התיק, בעקבות הגשת ערר לפי סעיף 64, תימסר לחשוד הודעה על הערר שהוגש ועל שינוי עילת הסגירה, והחשוד יהיה רשאי לפנות לבעל הסמכות להחליט בערר בבקשה מנומקת לשנות את עילת הסגירה.

(ג) אין בהוראות סעיף זה כדי להוסיף על הוראות סעיף 60א או לגרוע מהן.

66. (בוטל).

ערר
(תיקון מס' 33)
תשס"א-2001
(תיקון מס' 82)
תשע"ח-2018
(תיקון מס' 33) (תיקון)
תשס"ד-2004
(תיקון מס' 33) (תיקון)
מס' 2 תשס"ד-2004

(תיקון מס' 33) (תיקון)
תשס"ד-2004
(תיקון מס' 60)
תש"ע-2010
(תיקון מס' 82)
תשע"ח-2018

(תיקון מס' 41)
תשס"ד-2004

מועד לערר [59]
(תיקון מס' 33)
תשס"א-2001
(תיקון מס' 83)
תשע"ח-2018

מתן החלטה בערר
(תיקון מס' 29)
תשס"א-2001
(תיקון מס' 33)
תשס"א-2001
(תיקון מס' 53)
תשס"ח-2007

הודעה על החלטה בערר
(תיקון מס' 53)
תשס"ח-2007

(תיקון מס' 33)
תשס"א-2001

67. אדם שיש להעמידו לדין יגיש עליו תובע כתב אישום לבית המשפט.

כתב אישום [61]

סימן א'1: סגירת תיק בהסדר

(תיקון מס' 66)
תשע"ב-2012

א.67 (א) בסימן זה –

סגירת תיק בהסדר
(תיקון מס' 66)
תשע"ב-2012

"תובע" – כל אחד מאלה:

- (1) פרקליט כאמור בסעיף 12(א)(1)(א);
 - (2) תובע שהוא קצין משטרה המכהן כראש יחידת תביעות או תובע משטרת בכיר שהוא הסמך לעניין זה (בסימן זה – תובע משטרת);
 - (3) תובע אחר המנוי בתוספת הרביעית;
- "תובע בכיר" –

- (1) בתיק המנוהל על ידי פרקליט – היועץ המשפטי לממשלה, פרקליט המדינה או משנהו, מנהל מחלקה בפרקליטות המדינה או סגנו, או פרקליט מחוז, משנהו או מנהל מחלקה בפרקליטות המחוז;
- (2) בתיק המנוהל על ידי תובע משטרת – תובע משטרת;
- (3) בתיק המנוהל על ידי תובע המנוי בפסקה (3) להגדרה "תובע" – תובע שהוא עובד המדינה ומנוי בתוספת הרביעית.

(ב) ראה תובע כי קיימות ראיות מספיקות לאישום בעבירה, רשאי הוא, על אף האמור בסעיף 62(א), שלא להעמיד חשוד לדין, ולהציע לו הסדר (בסימן זה – הסדר), אם ראה כי נסיבות העניין בכללותן מתאימות לאי-העמדה לדין נוכח עריכת ההסדר ומילוי תנאיו.

(תיקון מס' 82)
תשע"ח-2018

(ג) לא ייערך הסדר אלא בעבירה מסוג חטא או עוון, או בעבירה מסוג פשע המנויה בתוספת השישית, שאינה אחת מאלה:

- (1) עבירה המנויה בסעיף 240 לחוק זה;
 - (2) עבירה שהיסוד העובדתי בה מהווה הפרה שבשלה ניתן להטיל עיצום כספי לפי חיקוק או עבירה עם יסוד עובדתי דומה למעשה המהווה הפרה כאמור;
 - (3) עבירה שניתן להטיל בשלה כופר כסף.
- (ד) תובע רשאי לסגור תיק בהסדר בהתקיים שני אלה:

- (1) העונש המתאים לחשוד, לדעת התובע, לפי הוראות סימן א'1 לפרק ו' לחוק העונשין, אינו כולל מאסר בפועל;
- (2) אין פרט רישום כהגדרתו בסעיף 2 לחוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, התשמ"א-1981 (בסימן זה – חוק המרשם הפלילי), שנרשם בעניינו של החשוד, בחמש השנים שלפני ביצוע העבירה נושא ההסדר, לרבות הסדר שנערך בעבר, ואין חקירות או משפטים פליליים תלויים ועומדים בעניינו במשטרה או באותה רשות, לפי העניין, שאינם חלק מההסדר.

(ה) תובע לא יסגור תיק בהסדר, או בהליך דומה שלפיו אם החשוד יקיים תנאים מסוימים לא יוגש נגדו כתב אישום, בין ביוזמת התובע ובין ביוזמת החשוד, אלא לפי הוראות סימן זה או לפי חוק אחר המסמך תובע לסגור תיק בתנאים.

(תיקון מס' 68)
תשע"ד-2014

(ו) הוראות סימן זה לא יחולו על חשוד שהוא קטין כהגדרתו בחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971.

(תיקון מס' 68)
תשע"ד-2014

א.67 (א) התובע יתחייב להימנע מהגשת כתב אישום נגד החשוד ולסגור את תיק החקירה נגדו אם יודה החשוד בעובדות המהוות את העבירה המפורטות בהסדר ויקיים את התנאים שיפורטו בו.

הוראות לעניין עריכת הסדר
(תיקון מס' 66)
תשע"ב-2012

(ב) לפני שידון התובע עם החשוד בתנאי ההסדר –

- (1) יפרט את העובדות והוראות החיקוק שלגביהן קיימות ראיות מספיקות לאישום (בסימן זה – טיוטת כתב אישום);
- (2) יציין בהחלטה מנומקת את הנסיבות לכך שהעונש המתאים לחשוד אינו כולל מאסר בפועל ולכך שנסיונות העניין בכללותן מתאימות לאי-העמדה לדין נוכח עריכת ההסדר ומילוי תנאיו.

(תיקון מס' 82)
תשע"ח-2018

(ג) טיוטת כתב האישום וההחלטה המנומקת יישמרו בתיק.

67. (א) תובע יהיה רשאי לכלול בהסדר תנאים אלה :

תנאי ההסדר
(תיקון מס' 66)
תשע"ב-2012

(תיקון מס' 68)
תשע"ד-2014

(1) תשלום לאוצר המדינה בסכום שלא יעלה על הסכום הקבוע בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין, אף אם ההסדר כולל יותר מעבירה אחת, באופן ובמועדים שיפורטו בהסדר, ובלבד שתקופת התשלום לא תעלה על שנה; נקבעה בחוק הוראה ולפיה ישולמו קנסות בשל עבירה לגורם אחר, יציין זאת התובע, והתשלום ישולם לאותו גורם; בוצעה עבירה בבניין לפי חוק התכנון והבנייה, התשכ"ה-1965, על ידי בני זוג שהם בעלי הבניין ומנהלים משק בית משותף, לא יוטל על בני הזוג יחד סכום העולה על הסכום האמור;

(תיקון מס' 68)
תשע"ד-2014

(2) תשלום פיצוי לנפגע עבירה בסכום שלא יעלה על הסכום הקבוע בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין, באופן ובמועדים שיפורטו בהסדר, ובלבד שתקופת התשלום לא תעלה על שנה; התשלום יועבר לנפגע לאחר שהתובע סגר את התיק לפי סעיף 167;

(3) התחייבות של החשוד להימנע מביצוע עבירה במהלך תקופה שתפורט בהסדר ולא תעלה על שנה;

(4) עמידה בתנאי תכנית טיפול, תיקון ושיקום שיקבע קצין מבחן, לרבות ביצוע שירות לציבור כהגדרתו בסעיף 71א(1) לחוק העונשין, והימצאות בפיקוח קצין מבחן לתקופה שיקבע קצין המבחן, ויחולו לעניין זה הוראות סעיף 71 לחוק העונשין, והכל לתקופה שתפורט בהסדר ולא תעלה על שנה, ובמקרים מיוחדים, בהמלצת קצין המבחן – שלא תעלה על 18 חודשים;

(תיקון מס' 68)
תשע"ד-2014

(5) נקיטת אמצעים המנויים בתוספת החמישית לתיקון הנזק שנגרם עקב העבירה, לשם השבת המצב לקדמותו ולמניעת ביצוע עבירה שבהסדר, ובלבד שיש זיקה עניינית בין התנאי ובין העבירה שבוצעה, והכול לתקופה שתפורט בהסדר ולא תעלה על שנה, ובמקרים מיוחדים כמפורט בתוספת החמישית – לתקופה שלא תעלה על שנתיים.

(ב) לשם קביעת תנאי ההסדר יתחשב התובע בעיקרון המנחה בענישה, בשיקולי הענישה, ובנסיבות, הקבועים בסימן א'1 לפרק ו' לחוק העונשין.

(ג) בטרם ייחתם הסדר, יאשר תובע בכיר את תנאיו, אלא אם כן ההסדר הוצע לפי תנאים מפורטים שפורטו בהנחיות ופורסמו.

(תיקון מס' 68)
תשע"ד-2014
(תיקון מס' 79)
תשע"ז-2017
(הוראת שעה)
תשפ"ג-2023

(ד) תשלום או פיצוי ייגבה באמצעות רשות האכיפה והגבייה, ויועבר על ידה לאוצר המדינה או לגורם אחר שנקבע בחוק, או לנפגע העבירה, ואולם אם הגורם האחר הוא ועדה מקומית לתכנון ולבנייה כמשמעותה בחוק התכנון והבנייה, התשכ"ה-1965 או רשות מקומית המוסמכת לאכיפה כהגדרתה בפרק י' לחוק האמור, ישולם התשלום ישירות לקופת הוועדה המקומית או הרשות המקומית כאמור, לפי העניין, אלא אם כן ביקשה הוועדה המקומית או הרשות המקומית כאמור כי התשלום או הפיצוי ייגבה באמצעות רשות האכיפה והגבייה; ביקשה כאמור, יועבר התשלום או הפיצוי שנגבה על ידי רשות האכיפה והגבייה לקופת הוועדה המקומית או הרשות המקומית, לפי העניין.

67. בטרם ייחתם הסדר, רשאי החשוד לעיין בחומר החקירה ובטיוטת כתב האישום אם אינה זהה למתואר בהסדר.

עיין בחומר חקירה
לפני חתימה על הסדר
(תיקון מס' 66)
תשע"ב-2012

67. הסדר ייערך בכתב, ייחתם בידי התובע והחשוד, ויכיל את –

תוכן ההסדר
(תיקון מס' 66)
תשע"ב-2012

(1) תיאור העובדות והוראות החיקוק שלגביהן קיימות ראיות מספיקות לאישום;

(2) הודאת החשוד בעובדות המהוות עבירה;

(3) התנאים שעל החשוד למלא;

(4) התקופה שנקבעה לקיום תנאי ההסדר, והיא תהיה חלק מתנאי ההסדר, וכן הדרך והמועד שבהם יוכיח החשוד כי מילא אחר תנאי ההסדר בתקופות שנקבעו לקיומם;

(5) הצהרת החשוד כי הוא מבין שהפרת תנאי ההסדר, כולם או חלקם, בתקופה שנקבעה לקיום תנאי ההסדר, תביא להעמדתו לדין לפי טיוטת כתב האישום, וכי יירשם שהתיק נסגר בעילה של סגירת תיק בהסדר, ברישום לפי חוק המרשם הפלילי.

167. (א) התובע יסגור את התיק בעילה של "סגירה בהסדר" לאחר שוודא כי מולאו תנאי ההסדר וערך על כך רישום בתיק בכתב; התובע ישלח דיווח על סגירת התיק למשטרת ישראל ויודיע על כך לחשוד.
(ב) הוראות סעיפים 63 ו-64 לא יחולו לעניין תיק שנסגר בהסדר.

עילת סגירת תיק
בהסדר
(תיקון מס' 66)
תשע"ב-2012

167. (א) לא הסכים החשוד להסדר כולו או לתנאי מתנאיו, יעמידו התובע לדין לפי טיוטת כתב האישום; סבר התובע שאין ראיות מספיקות לאישום או שנסיונות העניין בכללותן אינן מתאימות להעמדה לדין, והכל בשל מידע חדש שהובא לידיעתו לאחר סירובו של החשוד להסדר המוצע, יסגור את התיק בהחלטה מנומקת בכתב.

סירוב להסדר או
הפרת תנאיו
(תיקון מס' 66)
תשע"ב-2012
(תיקון מס' 82)
תשע"ח-2018

(ב) התובע לא יעמיד חשוד לדין בשל עובדות המהוות עבירה שהוא הודה בהן במסגרת הסדר, אלא אם כן החשוד לא מילא את תנאי ההסדר או אם מצא התובע שההסדר הושג במרמה; כתב אישום בשל מרמה כאמור יוגש באישור תובע בכיר.

(ג) (1) נוכח התובע כי החשוד לא מילא את תנאי ההסדר, כולם או חלקם, בכלל או בתקופה שנקבעה לקיום תנאי ההסדר, יעמידו לדין לפי טיוטת כתב האישום; סבר התובע שאין ראיות מספיקות לאישום או שנסיונות העניין בכללותן אינן מתאימות להעמדה לדין, והכל בשל מידע חדש שהובא לידיעתו לאחר שהחשוד לא מילא את התנאים, יסגור את התיק בהחלטה מנומקת בכתב;

(תיקון מס' 82)
תשע"ח-2018

(2) לעניין סעיף 67(א)(3), יראו הגשה של כתב אישום על עבירה שהחשוד התחייב במסגרת ההסדר להימנע ממנה, כהפרה של ההתחייבות; הוגש כתב אישום אחרי התקופה שנקבעה לקיום תנאי הסדר בשל עבירה שבוצעה בניגוד להתחייבות ובתוך תקופת ההתחייבות, יהיה התובע רשאי להעמיד את החשוד לדין ויחולו הוראות סעיף זה, ובלבד שהתובע טרם סגר את התיק והודיע על כך לחשוד.

(ד) הועמד חשוד לדין לאחר שנחתם עמו הסדר, יראו את ההסדר כמבוטל והחשוד לא יהיה מחויב למלא את תנאי ההסדר שטרם מילא; מילא החשוד חלק מתנאי ההסדר, יתחשב בכך בית משפט בבואו לגזור את דינו; זוכה החשוד לאחר ששילם תשלום לפי פסקה (1) שבסעיף 67(א), יוחזר לו הסכום ששילם בדרך שבה מוחזרים פיקדונות וקנסות לפי חוק זה.

(ה) הועמד חשוד לדין לאחר שהוצע לו הסדר או לאחר שנחתם עמו הסדר, לא יבקש התובע להטיל עליו עונש של מאסר בפועל, אלא אם כן הובא לידיעת התובע מידע חדש; בקשה כאמור תהיה באישור של תובע בכיר.

(ו) הודיית חשוד בעובדות המהוות עבירה, במסגרת הסדר, לא תשמש ראיה נגדו בהליך פלילי בשל עובדות אלה.

167. הפרטים שלהלן יפורסמו באתר האינטרנט של רשות התביעה הנוגעת בדבר, בדרך שתבטיח שקיפות לגבי הפעלת שיקול הדעת בקבלת ההחלטה לסגור תיק בהסדר, אך לא תזהה את החשוד או את נפגע העבירה:

פרסום בדבר הסדרים
תכנית טיפול, תיקון
(תיקון מס' 66)
תשע"ב-2012

- (1) דבר סגירת תיק בהסדר;
- (2) מהות העבירה ונסיבותיה, תיאור העובדות שבהן הודה החשוד וציון הוראות החיקוק שפורטו בהסדר;
- (3) תנאי ההסדר.

167. תנאי לפי סעיף 67(א)(4), לא ייכלל בהסדרים אלא לאחר ששירות המבחן, כמשמעותו בפרק ד' לפקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט-1969, באישור שר הרווחה והשירותים החברתיים, הודיע לרשות התביעה כי ממסירת ההודעה ואילך ניתן לכלול כאמור; שירות המבחן רשאי להודיע כאמור לעניין סוג מסוים של תיקים ולתקופה מסוימת.

הכללת עמידה בתנאי
תכנית טיפול, תיקון
ושיקום בהסדר
(תיקון מס' 66)
תשע"ב-2012
(תיקון מס' 68)
תשע"ד-2014

67. רשות תביעה רשאית להחיל את הוראות סימן זה לעניין סוגי עבירות ובתנאים, כפי שתקבע בהנחיות באישור היועץ המשפטי לממשלה; הנחיות כאמור יפורסמו לציבור. הנחיות לעניין תחולה (תיקון מס' 66) תשע"ב-2012

67א. שר המשפטים רשאי, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, לשנות, בצו, את התוספת הרביעית ואת התוספת החמישית, ובהסכמת השר לביטחון הפנים – את התוספת השישית. שינוי התוספת הרביעית, התוספת החמישית והתוספת השישית (תיקון מס' 66) תשע"ב-2012

67ב. מדי שנה, ב-1 במרס, ידווחו השר לביטחון הפנים, לעניין המשטרה, ושר המשפטים, לעניין רשויות התביעה האחרות, לוועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, בכתב, על כל אלה: דיווח לכנסת (תיקון מס' 66) תשע"ב-2012

- (1) מספר התיקים שבהם נעשה הסדר לפי סעיף זה, לפי סעיפי עבירה ולפי רשות התביעה, ושיעורם הכולל מסך התיקים שנסגרו באותה שנה;
- (2) מספר התיקים שבהם הוגשו כתבי אישום באותה שנה, לפי רשות התביעה.

סימן ב': קובלנה

68. על אף האמור בסעיף 11 רשאי כל אדם להאשים בעבירה מן המנויות בתוספת השניה על ידי הגשת קובלנה לבית המשפט. קובלנה [62] ת"ט (מס' 2) תשמ"ב-1982

69. לא תוגש קובלנה לפי סימן זה על עובד המדינה בשל מעשה שעשה תוך מילוי תפקידו, אלא בהסכמת היועץ המשפטי לממשלה. קובלנות על עובדי המדינה [63]

70. הוראות חוק זה הנוגעות לכתב אישום יחולו על קובלנה, בשינויים לפי הענין; בכל מקום שמדובר בכתב אישום גם קובלנה במשמע, ובכל מקום שמדובר בתובע גם קובל במשמע, אם אין כוונה אחרת משתמעת. דיון קובלנה [64]

71. הוגשה קובלנה, יעביר בית המשפט העתק ממנה לפרקליט המחוז; התביעה תנוהל, על אף האמור בסעיף 11, בידי הקובל או בא-כוחו, זולת אם פרקליט המחוז הגיש לבית המשפט, תוך חמישה עשר ימים לאחר שקיבל העתק הקובלנה, הודעה שפרקליט מפרקליטות המדינה ינהל את התביעה. התביעה בקובלנה [65] ת"ט (מס' 2) תשמ"ב-1982

72. הוגשה הודעה כאמור סעיף 71, תוחלף הקובלנה בכתב אישום מטעם תובע. החלפת קובלנה בכתב אישום [66] העמדת הדיון בקובלנה [66א]

73. נוכח בית המשפט שקובל אינו מסוגל לנהל בעצמו את ענינו בבית המשפט, או שהוא מנהל את ענינו באופן טורדני, רשאי בית המשפט להפסיק את הדיון בקובלנה עד שימנה לו הקובל עורך דין תוך תקופה שיקבע; לא עשה כן הקובל תוך התקופה שנקבעה, רשאי בית המשפט לראותו כאילו לא התייצב ויחול האמור בסעיף 133.

סימן ג': עיון בראיות התביעה

74. (א) (1) הוגש כתב אישום בפשע או בעוון, רשאים הנאשם וסניגורו, וכן אדם שהסניגור הסמיכו לכך, או, בהסכמת התובע, אדם שהנאשם הסמיכו לכך, לעיין בכל זמן סביר בחומר החקירה וכן ברשימת כל החומר שנאסף או שנרשם בידי הרשות החוקרת, והנוגע לאישום שבידי התובע ולהעתיקו; בסעיף זה, "רשימת כל החומר" – לרבות ציון קיומו של חומר שנאסף או שנרשם בתיק שאינו חומר חקירה ושל חומר שנאסף או שנרשם בתיק שהוא חסוי על פי כל דין, וכן פירוט של סוג החומר כאמור, נושאו והמועד שבו נאסף או נרשם, ובלבד שאין בפירוט האמור לגבי חומר חסוי כדי לפגוע בחיסיון לפי כל דין; היו בחומר כמה מסמכים מאותו סוג העוסקים באותו עניין, ניתן לפרטם יחד כקבוצה, תוך ציון מספר המסמכים הנכללים בקבוצה;

(2) לעניין פסקה (1), חומר מודיעין שיש זכות עיון בו כאמור באותה פסקה יהיה רק חומר שמתייחס לעובדות המתוארות בכתב האישום, לתוכן עדות שאמורה להישמע בשלב בירור האשמה, לראיה שאמורה להיות מוגשת כאמור או למהימנות של עד מרכזי, ואולם חומר (תיקון מס' 75) תשע"ו-2016 (תיקון מס' 88) תשע"ט-2019

מודיעין שנאסף או שנרשם בתיק ייכלל ברשימת כל החומר כאמור בפסקה (1); בסעיף זה –

"חומר מודיעין" – חומר חקירה שנאסף או שנרשם בידי רשות מודיעין;

"רשות מודיעין" – מערך המודיעין של כל אחד מאלה: משטרת ישראל, המחלקה לחקירת שוטרים במשרד המשפטים, צבא ההגנה לישראל, המשטרה הצבאית החוקרת, שירות בתי הסוהר, שירות הביטחון הכללי, המוסד למודיעין ולתפקידים מיוחדים, רשות המסים בישראל, רשות ניירות ערך, רשות התחרות.

(1א) תובע יקבל לעיונו מרשות חוקרת או מרשות מודיעין את כל החומר שנאסף או שנרשם כאמור בסעיף קטן (א), לרבות חומר מודיעין, ויוודא שחומר החקירה ורשימת כל החומר עומדים, בעת הגשת כתב האישום או בסמוך לכך, לרשות הנאשם וסניגורו או אדם אחר כאמור באותו סעיף קטן; היועץ המשפטי לממשלה או פרקליט המדינה יקבע הנחיות לביצוע סעיף זה, לרבות לעניין פיקוח על הליך סיווג החומר.

(תיקון מס' 75)
תשנ"ו-2016

(ב) נאשם רשאי לבקש, מבית המשפט שאליו הוגש כתב האישום, להורות לתובע להתיר לו לעיין בחומר שהוא, לטענתו, חומר חקירה ולא הועמד לעיונו.

(תיקון מס' 19)
תשנ"ה-1995

(ג) בקשה לפי סעיף קטן (ב) תידון לפני שופט אחד ובמידת האפשר היא תובא בפני שופט שאינו דן באישום, ואולם בקשה לעיין בחומר מודיעין תידון לפני בית המשפט הדן באישום, שיהיה רשאי להעביר את הדיון בבקשה לשופט יחיד שאינו דן באישום, ואם היה בית המשפט הרכב – לשופט יחיד שהוא אחד משופטי ההרכב או שאינו דן באישום; נאסף או נרשם חומר המודיעין בידי רשות מודיעין שהיא מערך המודיעין של שירות הביטחון הכללי, של המוסד לתפקידים מיוחדים או של צבא ההגנה לישראל, תידון הבקשה בפני שופט של בית המשפט העליון.

(תיקון מס' 19)
תשנ"ה-1995
(תיקון מס' 75)
תשנ"ו-2016

(ד) בעת הדיון בבקשה יעמיד התובע את החומר שבמחלוקת לעיונו של בית המשפט בלבד.

(תיקון מס' 19)
תשנ"ה-1995

(1ד) על דיון בבקשה לפי סעיף קטן (ב) לעניין חומר מודיעין יחולו הוראות סעיף 46(א) עד (2א) לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971, בשינויים המחויבים.

(תיקון מס' 75)
תשנ"ו-2016

(ה) על החלטת בית משפט לפי סעיף זה ניתן לערור לפני בית המשפט שלערוער שידון בערר בשופט אחד; הערר יוגש בתוך 30 ימים מיום שניתנה החלטת בית המשפט, ואולם בית המשפט רשאי להאריך את המועד להגשת הערר מטעמים שיירשמו.

(תיקון מס' 19)
תשנ"ה-1995
(תיקון מס' 60)
תש"ע-2010

(ו) אין בסעיף זה כדי לפגוע בהוראות פרק ג' לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971.

(תיקון מס' 19)
תשנ"ה-1995

75. עיון בחומר החקירה או העתקה ממנו יהיו במשרד תובע או במקום אחר שתובע הועיד לכך, ובמעמד אדם שתובע מינה, דרך כלל או לענין פלוני, להבטיח שהעיון וההעתקה ייעשו בהתאם לחוק ולהוראות התובע.

דרכי העיון וההעתקה
[68]

76. המפריע או המכשיל אדם שנתמנה על פי סעיף 75 במילוי תפקידו, דינו - מאסר שלוש חדשים; המוציא מתוך החומר שנמסר לו לעיון או להעתקה מסמך או מוצג בלי שקיבל לכך רשות בכתב מאת תובע, דינו - מאסר שנה.

עונשין [69]

77. (א) לא יגיש תובע לבית המשפט ראייה ולא ישמיע עד אם לנאשם או לסניגורו לא ניתנה הזדמנות סבירה לעיין בראייה או בהודעת העד בחקירה, וכן להעתיקם, אלא אם ויתרו על כך.

סייג להבאת ראיות
[70]

(ב) הודעה של עד בענינים פורמליים שאינם מהותיים לבירור האשמה, אין חובה שתהא בכתב, אולם התובע ימסור לנאשם או לסניגורו - זמן סביר מראש - את שם העד, ואת עיקר התוכן של עדותו לפי הידוע לתביעה, זולת אם ויתרו על כך.

78. הוראות סעיף 74 אינן חלות על חומר שאי-גילוי מותר או שגילוי אסור לפי כל דין, אולם הוראות סעיף 77 חלות עליו.

חומר סודי [71]

79. לא יגיש קובל לבית המשפט ראייה שבכתב שהיתה בידי, אלא אם המציא לנאשם העתק ממנה.

המצאת ראיות שבידי קובל [72]

80. הוראות סימן זה אינן חלות על ראיות הבאות לסתור טענת הנאשם שהתובע לא יכול היה לצפותה מראש, ועל ראיות להסברת העדרו של עד או

סייג לזכות העיון בחומר הראיות [73]

- לעניינים פורמליים אחרים שאינם מהותיים לבירור האשמה.
81. הוראות סימן זה אינן גורעות מהוראות סעיף 128 לחוק העונשין, תשל"ז-1977. שמירת דין [74]
- סימן ד': עיון בעדויות מומחים של ההגנה
82. בסימן זה, "חוות דעת" ו"תעודת רופא" - כמשמעותן בסעיף 20 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971. הגדרות [74א]
83. (א) בית המשפט שהוגש לפניו כתב אישום בפשע או בעוון, רשאי - לפי בקשת התובע - לצוות על הנאשם או על סניגורו -
- (1) לאפשר לתובע לעיין בכל זמן סביר בכל חוות דעת בכתב או בתעודת רופא, שהנאשם מתכוון להביאן לפני בית המשפט כראיה;
- (2) לערוך בכתב את עיקר תכנה של עדות מומחה, שהנאשם מתכוון להשמיע, ולאפשר לתובע בכל זמן סביר לעיין בו;
- (3) לאפשר לתובע להעתיק מסמכים כאמור.
- (ב) העיון יהיה במעמד אדם שהנאשם או סניגורו ימנה לצורך זה או בכל דרך אחרת שיקבע בית המשפט.
- (ג) מועד העיון ומקומו יהיו כפי שיקבע בית המשפט, ובלבד שמועד העיון יהיה לאחר שניתנה לנאשם או לסניגורו - לפי בקשתם - האפשרות לעיין בחומר החקירה לפי סימן ג'.
84. לא יגיש נאשם לבית המשפט חוות דעת בכתב או תעודת רופא ולא ישמיע עדות מומחה שלא קויים לגביהן צו שניתן לפי סעיף 83, אלא בהסכמת התובע או ברשות בית המשפט. סייג להבאת ראיות [74ג]
- סימן ה': אישום
85. כתב אישום יכיל -
- (1) שם בית המשפט שאליו הוא מוגש;
- (2) ציון מדינת ישראל כמאשים או שם הקובל ומענו;
- (3) שם הנאשם ומענו;
- (4) תיאור העובדות המהוות את העבירה, בציון המקום והזמן במידה שאפשר לבררם;
- (5) ציון הוראות החיקוק שלפיו מואשם הנאשם;
- (6) שמות עדי התביעה.
86. מותר לצרף בכתב אישום אחד כמה אישומים אם הם מבוססים על אותן עובדות או על עובדות דומות או על סדרת מעשים הקשורים זה לזה עד שהם מהווים פרשה אחת; בצירוף אישומים כאמור מותר, על אף כל דין אחר, לצרף לאישום בבית משפט מחוזי גם אישום בעבירה שאינה פשע. צירוף אישומים [76]
87. מותר להאשים בכתב אישום אחד כמה נאשמים אם כל אחד מהם היה צד לעבירות שבכתב האישום או לאחת מהן, בין כשותף ובין בדרך אחרת, או אם האישום הוא בשל סדרת מעשים הקשורים זה לזה שהם מהווים פרשה אחת; אולם אין באי-צירופו של צד אחד לעבירה מניעה לשפוטו של צד אחר. צירוף נאשמים [77]
88. בית המשפט רשאי, בכל שלב שלפני הכרעת הדין, לצוות על הפרדת המשפט באישום פלוני שנכלל בכתב האישום, או על הפרדת משפטו של נאשם פלוני שהואשם עם אחרים. הפרדת המשפט [78]
89. ניתן צו להפרדת המשפט, יוגש כתב אישום אחר בשל האישום שהמשפט עליו הופרד או נגד הנאשם שמשפטו הופרד; ורשאי בית המשפט, אם הוא סבור שלא ייגרם על-ידי עיוות-דין, להמשיך במשפט שהופרד מן השלב שאליו הגיע לפני ההפרדה. כתב אישום חדש בהפרדת המשפט [79]
90. בית המשפט רשאי, בכל שלב שלפני הכרעת הדין, לצוות על איחוד הדיון בכתבי אישום נפרדים התלויים ועומדים באותו בית משפט, אם מותר לצרפם בהתאם להוראות סעיפים 86 או 87 ובית המשפט סבור שהצירוף לא יגרום לעיוות דין. איחוד משפטים [80]
91. תובע רשאי, בכל עת עד לתחילת המשפט, לתקן כתב אישום, להוסיף עליו ולגרוע ממנו, במסירת הודעה לבית המשפט המפרטת את השינוי; בית המשפט
- תיקון כתב אישום בידי התובע [81]

ימציא העתק מן ההודעה לנאשם.

92. (א) בית המשפט רשאי, בכל עת שלאחר תחילת המשפט, לבקשת בעל דין, לתקן כתב אישום, להוסיף עליו ולגרוע ממנו, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן; התיקון ייעשה בכתב האישום או יירשם בפרוטוקול.

תיקון כתב אישום
בידי בית המשפט
[82]

(ב) בית המשפט רשאי לתקן כתב אישום אף אם העבירה שלפי התיקון היא בגדר הסמכות של בית משפט אחר או של הרכב אחר, ואם עשה כן יעביר את הענין לאותו בית משפט או הרכב, אולם אם העבירה היא בסמכותו של בית משפט בעל סמכות שיפוט מצומצמת יותר, רשאי בית המשפט גם להמשיך לדון בה.

(ג) בית משפט שהועבר אליו ענין לפי סעיף קטן (ב) רשאי להמשיך בדיון מן השלב שאליו הגיע קודמו, ורשאי הוא, לאחר שנתן הזדמנות לבעלי הדין להשמיע טענותיהם לענין, לנהוג בראיות שגבה קודמו כאילו הוא עצמו גבה אותן, או לחזור ולגבותן, כולן או מקצתן.

93. תובע רשאי, בכל עת שלאחר תחילת המשפט, לחזור בו מאישום שבכתב האישום, נגד נאשם אחד או יותר; אולם לא יעשה כן אם הודה הנאשם, בין בכתב על-פי סעיף 123 ובין בתשובתו לאישום, בעובדות שיש בהן כדי להרשיעו באותו אישום; לא היה בעובדות שהודה בהן כדי הרשעתו, רשאי התובע לחזור בו מן האישום ברשות בית המשפט.

חזרה מאישום [83]

94. (א) חזר בו תובע מאישום לפני תשובת הנאשם לאישום, יבטל בית המשפט את האישום; חזר בו לאחר מכן, יזכה בית המשפט את הנאשם מאותו אישום.

תוצאות חזרה
מאישום [84]

(ב) בהסכמת התובע והנאשם רשאי בית המשפט לבטל אישום, בכל עת עד להכרעת הדין, ודין הביטול יהיה כדין ביטול לפני תשובת הנאשם.

(תיקון מס' 19)
תשנ"ה-1995

(ג) אישום שבוטל, לפי סעיף קטן (ב), לא יוגש מחדש אלא באישור היועץ המשפטי לממשלה ומטעמים שיירשמו.

(תיקון מס' 19)
תשנ"ה-1995

94א. (א) בכל עת שלאחר הגשת כתב האישום ולפני גזר הדין, רשאי בית המשפט להתלות את ההליכים, בין מיוזמתו ובין לבקשת תובע, אם נוכח כי לא ניתן להביא את הנאשם להמשך משפט.

התליית הליכים
(תיקון מס' 19)
תשנ"ה-1995

(ב) הותלו ההליכים, לפי סעיף קטן (א) ולאחר מכן ניתן להביא את הנאשם להמשך משפט, רשאי תובע להודיע בכתב לבית המשפט על רצונו לחדש את ההליכים, ומשעשה כן יחדש בית המשפט את ההליכים, ורשאי הוא להמשיך בהם מן השלב שאליו הגיע לפני התלייתם.

(ג) על אף הוראות סעיף 9 ניתן לחדש את ההליכים באישור היועץ המשפטי לממשלה, מטעמים שיירשמו, אף אם עברו בין מועד התליית ההליכים לבין המועד שבו ניתן להביא את הנאשם להמשך משפטו התקופות האמורות בסעיף 9; ובלבד שההליכים הותלו מהטעם שהנאשם מתחמק מן הדין.

סימן ו': זימון למשפט

95. (א) משהוגש כתב אישום יקבע בית המשפט מועד למשפט; בית המשפט יודיע על המועד בכתב לתובע וימציא לנאשם הזמנה בכתב למשפט בצירוף העתק מכתב האישום; הגיש סניגורו לבית המשפט לפני קביעת המועד יפוי כוח לייצג את הנאשם במשפט, יודיע בית המשפט על המועד בכתב גם לסניגור.

הזמנה למשפט [85]
(תיקון מס' 48)
תשס"ו-2006

(ב) סבר בית המשפט, לאור אופי העבירה שבכתב האישום ונסיבותיה, כי הדיון בכתב האישום מתאים לניהול במסגרת דיון מקדמי לפי הוראות סעיף 143א, תצורף להזמנה למשפט כאמור בסעיף קטן (א) הודעה, בנוסח שיקבע שר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, בדבר האפשרות לניהול דיון מקדמי ובדבר מטרות הדיון המקדמי כאמור בסעיף 143א(ב), ותנאיו כאמור בסעיף 143א(ג).

(תיקון מס' 48)
תשס"ו-2006

96. הזמנה למשפט תכיל –

תוכן ההזמנה [86]

(1) שם בית המשפט;

(2) ציון המאשים;

(3) שם הנאשם ומענו;

(4) תמצית האישום נגדו;

- (5) המקום והמועד שבהם עליו להתייצב ;
- (6) תמצית הוראות סעיפים 123 ו-128.
97. נדחה המועד לתחילת המשפט או להמשכו, יודיע בית המשפט בכתב לתובע על המועד שקבע, וימציא לנאשם ולסניגורו הודעה בכתב עליו, אם לא הודיע להם על כך בעל-פה בשעת דיון.
98. הודעה בכתב והזמנה לפי סימן זה תיחתם בידי שופט, רשם או פקיד בית המשפט ובחותמת בית המשפט. אולם הודעה או הזמנה כאמור, לנאשם בעבירה שכתב האישום נגדו הוגש בידי תובע, כמשמעותו בסעיף 12(א)(2), יכול שתיחתם בידי שוטר בלבד.
99. בית המשפט רשאי לתת בכל עת צו הבאה נגד הנאשם, אם ראה שיש צורך בכך כדי לכפות את התייצבותו למשפט במועד שנקבע.
100. על צו הבאה יחולו הוראות סעיפים 22 עד 26, בשינויים לפי הענין.
101. העוצר אדם לפי צו הבאה ימסור לו עם העתק הצו גם הזמנה, או הודעה לפי סעיף 97, או העתק מהן.
102. בצו הבאה רשאי בית המשפט להורות לקצין משטרה לשחרר את הנאשם בערובה, כפי שיפורש בצו; כתב ערובה שניתן בפני הקצין יועבר לבית המשפט שנתן את הצו; על הערובה יחולו הוראות סעיפים 43 עד 49 בשינויים לפי הענין.
103. מי שנעצר על-פי צו הבאה ולא שוחרר לפי סעיף 102, יובא בלא דיחוי לפני בית המשפט, והוא יצווה על מעצרו או ישחררו בערובה.
104. (א) נאשם שנמלט או מסתתר ואין אפשרות למצאו, רשאי בית המשפט, לבקשת פרקליט מפרקליטות המדינה, ואם הוא סבור שהדבר עשוי להביא להתייצבותו של הנאשם, לצוות על תפיסת כל נכס מנכסיו של הנאשם, מיטלטלין או מקרקעין, על רישום עיקול עליהם בפנקסי המקרקעין או על מינוי כונס נכסים עליהם, ולהורות מה ייעשה בנכס ובפירותיו כל עוד הצו בתקפו.
- (ב) צו לפי סעיף זה לא יפגע בזכותו של נושה לרדת לאותם נכסים.
- (ג) ניתן צו לפי סעיף זה, רשאי כל מי שתלוי בנאשם ותפיסת הנכס עשויה לפגוע בפרנסתו, לבקש מבית המשפט לבטל את הצו או לשנותו.
- סימן ז': הזמנת עדים והמצאת מסמכים
105. בסימן זה, "מסמכים" - לרבות מוצגים אחרים.
106. (א) בית המשפט יזמין, לבקשת בעל דין, כל אדם להעיד במשפט, זולת אם היה סבור שאין בהזמנת אותו אדם להועיל לבירור שאלה הנוגעת למשפט, וכן רשאי בית המשפט להזמין עד מטעמו.
- (ב) הזמנת עד תהיה בהמצאת הזמנה בכתב לעד או בהודעה בעל-פה לעד על ידי בית המשפט בשעת דיון.
107. הזמנה בכתב לעד תיחתם ביד שופט, רשם או פקיד בית המשפט ובחותמת בית המשפט, אולם רשאי שוטר להזמין עד מטעם תובע בחתימתו בלבד; ההזמנה תכיל –
- (1) שם בית המשפט ;
- (2) ציון בעלי הדין ;
- (3) שם המוזמן ומענו ;
- (4) המקום והמועד שבהם עליו להתייצב ;
- (5) (נמחקה).
108. בית המשפט רשאי, לבקשת בעל דין או מיזמת בית המשפט, לצוות על עד שהוזמן או על כל אדם אחר להמציא לבית המשפט במועד שיקבע בהזמנה או בצו, אותם מסמכים הנמצאים ברשותו ושפורטו בהזמנה או בצו.
109. בית המשפט רשאי לצוות על אדם הנוכח לפניו להעיד או להמציא לו מסמכים במועד שיקבע; ודין אדם כזה כדין מי שהומצאו לו הזמנה או צו להמצאת מסמכים.
110. נוכח בית המשפט כי נבצר מעד לבוא לבית המשפט, רשאי הוא לגבות את עדותו במקום אחר.
- הודעה על דחיית מועד [87]
- צורת ההזמנה (תיקון מס' 19) תשנ"ה-1995 [88]
- צו הבאה [89]
- תחולת סעיפים אחרים [90] עם מעצר [91]
- שחרור בערובה [92]
- הבאה לבית המשפט [93]
- תפיסת נכסי נאשם שנמלט [94]
- פירושים [98 סוגריים]
- הזמנת עד [95, 96]
- צורת ההזמנה ותכנה [97] (תיקון מס' 19) תשנ"ה-1995
- צו להמצאת מסמכים ומוצגים [98]
- הזמנת עד על אתר [99]
- עד שנבצר ממנו לבוא לבית המשפט [100]

111. (א) בית המשפט רשאי, מטעמים מיוחדים שיירשמו, למנות מיוזמתו מומחה בענין שבחשבוונאות או בנושא אחר הדורש בדיקה טכנית או חישוב, לצורך הבהרת חומר הראיות שבפניו.

מומחה מטעם בית המשפט
(תיקון מס' 19)
תשנ"ה-1995

(ב) מומחה כאמור בסעיף קטן (א) יעיין בחומר הראיות שהפנה אליו בית המשפט ויערוך את ממצאיו על פי שאלות שהוצגו לו על ידי בית המשפט; המומחה יגיש חוות דעתו בכתב ויחקר עליה בבית המשפט לבקשת מי מבעלי הדין; הוגשה חוות דעת לפי סעיף זה, רשאים בעלי הדין, להביא ראיות לסתור אותה.

112. (בוטל).

(תיקון מס' 6)
תשמ"ה-1985

113 עד 115. (בוטלו).

(תיקון מס' 2)
תשמ"ב-1982

סימן ח': שמירת ראיות

116. בסימן זה –

הגדרות
(תיקון מס' 42)
תשס"ד-2004

"גביית עדות" – לרבות קבלת מסמכים ומוצגים אחרים;

"עדות מוקדמת" – עדות כאמור בסעיף 117 או בסעיף 117א;

"תיעוד חזותי" – כהגדרתו בחוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים), התשס"ב-2002.

117. (א) הוגש כתב אישום לבית משפט, רשאי בית המשפט, לבקשת בעל דין, לגבות עדותו של אדם לאלתר, אם ראה שהעדות חשובה לבירור האשמה וכי יש יסוד סביר להניח שאי אפשר יהיה לגבותה במהלך המשפט או אם מצא שיש חשש שאמצעי לחץ, איום, הפחדה, כוח או הבטחת טובת הנאה יניאו את העד מלמסור עדות אמת במהלך המשפט; נפתחה חקירה בעבירה ועדיין לא הוגש עליה כתב אישום, רשאי לעשות כן בית משפט השלום או בית משפט מחוזי לבקשת תובע או לבקשת אדם העשוי להיות נאשם בעבירה.

גביה מוקדמת של עדות [106]
(תיקון מס' 39)
תשס"ג-2003

(ב) הוגשה בקשה לגביית עדות מוקדמת, כאמור בסעיף קטן (א), בעבירה לפי סעיף 377א לחוק העונשין, התשל"ז-1977, יחליט בית המשפט בבקשה לא יאוחר משבועיים מיום הגשתה; העדות תיגבה בתוך חודשיים מיום ההחלטה, אלא אם כן האריך בית המשפט את התקופה מטעמים מיוחדים שיירשמו.

(תיקון מס' 50)
תשס"ז-2006

117א. (א) הוגש כתב אישום לבית משפט או נפתחה חקירה בעבירה מן העבירות המנויות בתוספת לחוק לתיקון דיני הראיות (הגנת ילדים), תשט"ו-1955 (להלן – חוק הגנת ילדים), רשאי בית המשפט לגבות לאלתר עדותו של ילד כמשמעותו בחוק האמור, על פי בקשתו של תובע או מי שעשוי להיות נאשם בעבירה, ובהרשאתו של חוקר ילדים.

גביה מוקדמת של עדות של ילד
(תיקון מס' 19)
תשנ"ה-1995
(תיקון מס' 42)
תשס"ד-2004

(ב) על עדות לפי סעיף קטן (א) יחולו הוראות סימן זה, בשינויים המחוייבים, וכן יחולו הוראות סעיפים 2(ב), (ג), 2א ו-10 לחוק הגנת ילדים.

117ב. (א) הוגש כתב אישום לבית משפט בעבירה שבה מתלונן או עד הוא אדם עם מוגבלות שכלית או אדם עם מוגבלות נפשית, כהגדרתם בחוק הליכי חקירה והעדה של אנשים עם מוגבלות, רשאי בית המשפט לגבות לאלתר את עדותו של אותו אדם, על פי בקשתו של התובע או של הנאשם.

עדות מוקדמת של אדם עם מוגבלות
(תיקון מס' 47)
תשס"ו-2005

(ב) גביית עדות לאלתר כאמור בסעיף קטן (א) תתועד בהתאם להוראות סעיף 10 לחוק הליכי חקירה והעדה של אנשים עם מוגבלות.

118. עדות מוקדמת תיגבה בפני תובע ובפני הנאשם או אדם העשוי להיות נאשם בעבירה, זולת אם החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, לגבותה שלא בפניו של הנאשם או של מי שעשוי להיות נאשם; החליט בית המשפט כאמור תתועד העדות בתיעוד חזותי והוראות סעיף 120א(ב) ו-(ג) יחולו לענין זה.

נוכחות בעלי דין
[107]
(תיקון מס' 19)
תשנ"ה-1995
(תיקון מס' 42)
תשס"ד-2004

119. (א) בהזמנת עדים ובסדרי גביית העדויות ינהגו ככל האפשר כדרך שנוהגים במהלך המשפט, ועל הפורטוקול יחולו הוראות סעיפים 135 עד 139, בשינויים לפי הענין.

סדרי גביית העדות
[108]

(ב) התנגדות לשאלה וטענות אחרות שהושמעו בשעת גביית העדות יירשמו בפרוטוקול, ויחליט בהן בית המשפט שהעדות מוגשת לו כראיה.

120. הפרוטוקול בהליכי גביית העדות ייקרא באזני העד, ולאחר שיאשרנו יחתום עליו וכן יחתום עליו השופט; סירב העד לאשר או לחתום, יירשם הדבר בפרוטוקול. הוראות סעיף זה לא יחולו על עדות שהוקלטה במלואה.

חתימת הפרוטוקול
[109]
(תיקון מס' 19)
תשנ"ה-1995

120א. (א) (1) עדות מוקדמת תתועד בתייעוד חזותי.

(2) נקבע המותב שידון במשפט שבו תוגש העדות כראיה והעדות המוקדמת נגבית בפני כל שופטי המותב, רשאי בית המשפט להורות כי העדות המוקדמת לא תתועד בתייעוד חזותי; שינוי במותב לאחר גביית העדות לא יהיה בו כדי לפסול את העדות.

(3) בסעיף זה, "מותב" – לרבות דן יחיד.

תייעוד חזותי של עדות
מוקדמת
(תיקון מס' 42)
תשס"ד-2004

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) בית משפט הגובה עדות מוקדמת רשאי להורות כי העדות תיגבה, כולה או חלקה, בלא תיעוד חזותי, אם השתכנע כי ננקטו אמצעים סבירים לקיים את התיעוד, אך ביצוע התיעוד החזותי יעכב את גביית העדות והעיכוב עלול לסכל את גבייתה; החליט בית המשפט כאמור, לא יהיה בהעדר תיעוד חזותי כדי לפסול את העדות המוקדמת.

(ג) בית משפט רשאי לקבל כראיה עדות מוקדמת שאין לה תיעוד חזותי אם השתכנע, מטעמים מיוחדים שיירשמו, כי יש לכך הצדקה בנסיבות הענין.

121. (א) עדות מוקדמת, דינה כדין עדות שנגבתה במהלך המשפט, אך בית המשפט ירשה להזמין את העד לעדות נוספת אם ניתן להביא את העד לבית המשפט ונתקיים אחד מאלה –

(1) לא היתה לנאשם הזדמנות לחקור את העד;

(2) לא ניתנה לנאשם הזדמנות סבירה למנות לעצמו סניגור כדי שיהיה נוכח בעת גביית העדות ויחקור את העד, או לא מונה לו סניגור שהיתה חובה למנותו;

(3) בית המשפט סבור, מטעמים שיירשמו, שהדבר דרוש לבירור האמת או לעשיית צדק.

העדות כראיה
במשפט [110]
(תיקון מס' 19)
תשנ"ה-1995
(תיקון מס' 42)
תשס"ד-2004

(ב) ילד שנתן עדות מוקדמת לפי סעיפים 117א או 117ב לא יזומן למתן עדות נוספת אלא באישור חוקר ילדים; על עדותו יחולו הוראות סימן זה, בשינויים המחוייבים, וכן יחולו הוראות סעיפים 2(ב), (ג), 2א ו-10 לחוק הגנת ילדים; לא אישר חוקר הילדים את עדותו של הילד לפי סעיף זה והעדות המוקדמת נגבתה לפני שהוגש האישור, לא ירשיע בית המשפט על סמך עדות זו אלא אם כן יש לה סיוע בראיה אחרת.

(תיקון מס' 19)
תשנ"ה-1995
(תיקון מס' 47)
תשס"ו-2005

122. נתקבלה עדות שנגבתה לפי סימן זה ולא היתה לבעל דין הזדמנות לחקור את העד, יביא בית המשפט עובדה זו בחשבון בשקלו את העדות.

עדות שנגבתה שלא
בפני בעל דין [111]

סימן ט': הודיה בכתב

123. עד לתחילת המשפט רשאי הנאשם, בהודעה בכתב לבית המשפט, להודות בעובדות הנטענות בכתב האישום, כולן או מקצתן, וכן לטעון עובדות נוספות; העתק מכתב ההודיה יומצא על ידי בית המשפט לתובע.

הודיה בכתב [113]

124. הודיה שבכתב אינה מונעת את הנאשם מטעון טענות מקדמיות או מהודות בעובדות או מטעון עובדות נוספות במהלך המשפט.

הודיה בכתב אינה
מונעת טענות
מקדמיות [114]

פרק ה': הליכי המשפט

סימן א': מועד המשפט

125. כל עוד לא הוחל בגביית ראיות, רשאי בית המשפט מזמן לזמן לדחות את מועד תחילת המשפט או המשכו כפי הצורך; הוחל בגביית הראיות, ימשיך ברציפות יום יום עד גמירא, זולת אם ראה, מטעמים שיירשמו, כי אין כל אפשרות לנהוג כך.

רציפות המשפט [115]

סימן ב': נוכחות בעלי הדין

126. באין הוראה אחרת בחוק זה לא יידון אדם בפלילים אלא בפניו.
127. הואשם תאגיד או חבר בני-אדם, לא ינוהל המשפט אלא בפני אדם המורשה כדין לייצג את התאגיד או חבר בני-האדם; אולם מותר לדון תאגיד או חבר בני-אדם שלא בפני מורשה אם נתקיימו התנאים האמורים בסעיף 128; מורשה כאמור דינו לענין סעיפים 99, 140, 161, 189, ו-192 כדין נאשם, והמצאת מסמך לתאגיד או לחבר בני-אדם - היא המצאה למורשה.

128. נאשם שהוזמן לתחילת המשפט ולא התייצב, מותר לדונו לא בפניו -

(1) אם הוא נאשם בחטא או בעוון והודה בהודיה שבכתב בכל העובדות הנטענות בכתב האישום, ולא טען בה עובדות נוספות שיש בהן לכאורה כדי לשנות את תוצאות המשפט;

(2) אם ביקש שמשפטו יתנהל שלא בפניו והוא מיוצג בו על ידי סניגור, ובית המשפט סבור שלא יהיה בשפוטו שלא בפניו משום עיוות דין לנאשם,

אולם רשאי בית המשפט, בכל שלב של המשפט, לצוות על התייצבות הנאשם.

129. נידון נאשם לא בפניו על פי סעיף 128(1), לא יגזור עליו בית המשפט עונש מאסר אלא אם ניתנה לו תחילה הזדמנות להשמיע את טענותיו לענין העונש בהתאם לסעיף 192. אין באמור בסעיף זה כדי למנוע מבית המשפט להטיל מאסר במקום קנס, ובלבד שבהזמנה למשפט צוין שניתן להטיל מאסר כאמור אם הנאשם לא יתייצב; צו מאסר לביצוע מאסר במקום קנס שניתן שלא בנוכחות הנידון או סניגורו יבוצע בהתאם להוראות סעיף 129א(ג).

129א. (א) לא הוטל מאסר במקום קנס כאמור בסעיף 71 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, בעת מתן גזר הדין, רשאי בית המשפט להטילו בצו מיוחד, על פי בקשת היועץ המשפטי לממשלה או נציגו, שהוגשה לאחר שהקנס לא שולם במועדו; הוראות סימן ג' לפרק ו' לחוק העונשין, תשל"ז-1977, לא יחולו על מאסר לפי סעיף זה.

(ב) לא יינתן צו מאסר לביצוע מאסר במקום קנס, או צו מיוחד כאמור בסעיף קטן (א), אלא בנוכחות הנידון או סניגורו או אם בהזמנה למשפט או לדיון למתן הצו המיוחד צוין כי ניתן להטיל מאסר במקום קנס על נידון שלא יתייצב.

(ג) צו מאסר כאמור בסעיף קטן (ב) שניתן שלא בנוכחות הנידון או סניגורו, לא יבוצע בטרם הומצאה לנידון התראה בכתב על כך לפחות 14 ימים מראש; בהתראה תצוין מזכירות בית המשפט שאליה ניתן לפנות לבירורים וכן האפשרות לבקש פריסה או דחיה של תשלום הקנס ופטור מתשלום תוספת פיגורים, בהתאם להוראות סעיפים 66 ו-69 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, וסעיפים 35 ו-55 לחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995, לפי הענין; דרכי ההמצאה הקבועות בסעיף 237(ד) לא יחולו על התראה לפי סעיף קטן זה.

(ד) הוטל על נידון מאסר במקום קנס, בצו מיוחד כאמור בסעיף קטן (א), שלא בנוכחות הנידון או סניגורו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הצו האמור, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש בתוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנידון הצו המיוחד, ואולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע; הוראות סעיף 130(ט) יחולו, בשינויים המחויבים, לענין החלטת בית המשפט לפי סעיף קטן זה.

130. (א) נאשם שהוזמן להמשך משפטו ולא התייצב, מותר לדונו שלא בפניו אם ההזמנה למועד ההמשך נמסרה לו בהודעה של בית המשפט בשעת דיון, ובית המשפט הזהירו במהלך המשפט שיהיה רשאי לדונו שלא בפניו אם לא התייצב, או אם הזמנה בכתב הומצאה לו, שלא באמצעות סניגורו, וכן לסניגורו, אם יש לו סניגור, וצווינה בה האזהרה האמורה.

(ב) סעיף קטן (א) יחול על נאשם בפשע רק אם הדיון במשפטו מתקיים בבית משפט שלום והוא היה מיוצג על ידי סניגור באותה ישיבה.

(ג) הורשע נאשם שלא בפניו לפי סעיף זה, רשאי בית המשפט לגזור את דינו שלא בפניו ובלבד שבית המשפט לא יטיל עליו עונש מאסר; בהזמנה לדיון בגזר הדין יפורט דבר הרשעתו שלא בפניו, מועדה ומועד הדיון בגזר הדין; אין

נוכחות הנאשם [116]
נוכחות מורשים של
תאגיד [117]

שפיטה לא בפני
הנאשם בתחילת
המשפט [118]

אין לגזור מאסר לא
בפני הנאשם [119]
(הוראת שעה)
תש"ס-2000
(תיקון מס' 46)
תשס"ו-2005

דרכי הטלת מאסר
במקום קנס
(תיקון מס' 46)
תשס"ו-2005

שפיטת נאשם שלא
התייצב בהמשך
המשפט
(תיקון מס' 19)
תשנ"ה-1995

(הוראת שעה)
תש"ס-2000
(תיקון מס' 46)
תשס"ו-2005

באמור בסעיף קטן זה כדי למנוע מבית המשפט להטיל מאסר במקום קנס, ובלבד שבהזמנה לדיון צוין שניתן להטיל מאסר כאמור אם הנאשם לא יתייצב; צו מאסר לביצוע מאסר במקום קנס שניתן שלא בנוכחות הנידון או סניגורו יבוצע בהתאם להוראות סעיף 129א(ג).

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (ג), לא יגזור בית המשפט את דינו של נאשם בפשע אלא בפניו ולאחר שניתנה לו הזדמנות להשמיע את טענותיו לענין העונש, כאמור בסעיף 192.

(ד) בית המשפט לא ידון נאשם ולא יגזור את דינו שלא בפניו אם שוכנע, כי נבצר מן הנאשם להתייצב מסיבה מוצדקת או אם הוא סבור כי ייגרם לו בכך עיוות הדין.

(ה) התנהל דיון שלא בפני הנאשם ושלא בפני סניגורו, לפי סעיף זה, רשאי בית המשפט, על-פי בקשת הנאשם, אף בשעת הדיון, לבטל את הדיון שנערך בהעדרם, לרבות הכרעת הדין, כל עוד לא ניתן גזר הדין, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

(ו) התנהל דיון לפי סעיף זה שלא בפני הנאשם, אך בנוכחות סניגורו, רשאי בית המשפט, על-פי בקשת הנאשם, לצוות על שמיעתו מחדש של עד אשר העיד בדיון כאמור, וכן רשאי הוא לצוות על ביטול הכרעת הדין כל עוד לא נגזר הדין, אם שוכנע כי בשל העדרות הנאשם באותו דיון לא מוצתה חקירת העד, לא ניתן היה לנהל את הגנתו כראוי או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

(ז) משהתייצב הנאשם למשפט, יסביר לו בית המשפט את זכותו לפי סעיפים קטנים (ה) ו-(ו); התייצב לאחר הכרעת הדין, יקרא בית המשפט לנאשם את הכרעת הדין לפני שיסביר לו את זכותו.

(ח) נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע.

(ט) בית המשפט שנעתר לבקשת נאשם או נידון לפי סעיפים קטנים (ה), (ו) או (ח) רשאי להטיל על הנאשם או על הנידון תשלום ההוצאות בפועל שנגרמו בשל אי התייצבותם.

131. אין בהוראות סעיפים 126 עד 130 כדי לגרוע מסמכותו של בית המשפט להרחיק מאולם בית המשפט נאשם המפריע לדיוני בית המשפט, אולם ההליכים שהתנהלו לא בפניו יובאו לידיעתו בדרך שיקבע בית המשפט.

132. (א) בית המשפט מוסמך להורות שהדיון, כולו או מקצתו, יהיה לא בפני נאשם, אם ביקש זאת סניגורו של הנאשם ובית המשפט סבור שהדיון בפני הנאשם עלול להזיק לבריאות גופו או נפשו.

(ב) דיון לצורך החלטה לפי סעיף קטן (א) רשאי בית המשפט לקיימו לא בפני הנאשם ורשאי הוא לקיימו בדלתיים סגורות.

133. לא התייצב התובע במועד שנקבע למשפט אף על פי שהודע לו המועד, ובית המשפט לא ראה לדחות את המשפט למועד אחר, ינהג בית המשפט כאמור בסעיף 94 כאילו חזר בו התובע מהאישום, אולם רשאי הוא להרשיע את הנאשם בעבירה המתגלית מן העובדות שהודה בהן או שהוכחו, ולגזור את דינו.

סימן ב'1: היוועדות חזותית – הוראת שעה

133א. (א) בסימן זה, "היוועדות חזותית" – תקשורת בין כמה מוקדים המאפשרת העברת תמונה וקול בזמן אמת.

(ב) על אף האמור בסעיף 126, לבקשת עצור או אסיר רשאי בית המשפט להורות על קיום דיון בעניינו שלא בנוכחותו אלא בהשתתפותו בדרך של היוועדות חזותית, אם שוכנע כי די בהשתתפות העצור או האסיר בדיון בהיוועדות חזותית בהתחשב, בין השאר במהות הדיון, בנסיבות הנוגעות לעצור או לאסיר ובמידת החשיבות שהעצור או האסיר יהיה נוכח באולם בית המשפט, ובלבד שהעצור או האסיר הוא בגיר, מיוצג על ידי סניגור והגיש את בקשתו באמצעותו.

(ג) בקשת עצור או אסיר להשתתפות בדיון בדרך של היוועדות חזותית

(הוראת שעה)
תש"ס-2000
(תיקון מס' 46)
תשס"ו-2005

הודעת ההליכים
לנידון שלא בפניו
[120]

שפיטה שלא בפני
הנאשם מטעמי
בריאות [א120]

העדר תובע [121]

(תיקון מס' 90)
תשפ"ב-2021

השתתפות עצור או
אסיר בדיון בדרך של
היוועדות חזותית
(תיקון מס' 90)
תשפ"ב-2021

כאמור בסעיף קטן (ב) תהיה באחת מהדרכים האלה :

- (1) בעל פה, באמצעות סניגורו, במעמד דיון שמתקיים בעניינו לגבי דיון אחר שנקבע בעניינו ;
- (2) בכתב, לבית המשפט, באמצעות סניגורו, והעתק מהבקשה יימסר לשירות בתי הסוהר ולתובע לא יאוחר מ-72 שעות לפני מועד הדיון.
- (ד) ביקש העצור או האסיר להשתתף בדיון בדרך של היוועדות חזותית, רשאי התובע להגיש לבית המשפט את התנגדותו לכך במעמד הדיון או בהקדם האפשרי לאחר הדיון או הגשת הבקשה, לפי העניין, ובית המשפט ייתן את החלטתו לא יאוחר מ-48 שעות לפני מועד הדיון.
- (ה) על אף האמור בסעיפים קטנים (ג) ו-(2), בית משפט רשאי, מטעמים חריגים, ולאחר שהתקבלה עמדת התובע, להיעתר לבקשה להשתתפות העצור או האסיר בדיון בדרך של היוועדות חזותית בחלוף התקופות האמורות באותם סעיפים קטנים, ובלבד שההחלטה תינתן לא יאוחר מהשעה 20:00 ערב מועד הדיון.
- (ו) היה העצור או האסיר אדם עם מוגבלות, יורה בית המשפט על קיום הדיון בדרך של היוועדות חזותית רק אם ניתן לקיימו תוך עריכת התאמות נגישות ככל שהן נדרשות בהתאם להוראות שנקבעו לפי חוק הליכי חקירה והעדה (התאמה לאנשים עם מוגבלות שכלית או נפשית), התשס"ו-2005, או לפי חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, התשנ"ח-1998.

133ב. על אף האמור בסעיף 133א, הדיונים שלהלן יתקיימו בנוכחות העצור או האסיר, ולא בדרך של היוועדות חזותית :

- (1) דיון שבו העצור או האסיר מודה בעובדות כתב האישום בעניינו ;
- (2) דיון שבו מוצג הסדר טיעון ;
- (3) דיון שנשמעת בו הכרעת דין לפי סעיף 182 ;
- (4) דיון שנשמעות בו טענות לעניין העונש לפי סעיף 192 ;
- (5) דיון שנשמע בו גזר דין לפי סעיף 193 ;
- (6) דיון בעניינו של עצור או אסיר שנשמעת בו עדותו לפי סימן ה' לפרק ה' ;
- (7) דיון שנשמעת בו עדות לפי סימן ה' לפרק ה' ; ואולם, בית המשפט רשאי להורות על קיום דיון כאמור בדרך של השתתפות העצור או האסיר בהיוועדות חזותית בהתקיים התנאים בסעיף 133א, מטעמים מיוחדים שיירשמו, ובלבד שהתובע נתן את הסכמתו לקיום הדיון בדרך זו ; הודעת התובע על אי-הסכמה לקיום הדיון בדרך של היוועדות חזותית תוגש באישורו של אחד מאלה, לפי העניין :
 - (א) פרקליט המחוז או משנהו או פרקליט בדרגת מנהל מחלקה לפחות בפרקליטות המחוז ;
 - (ב) תובע שהוא קצין בדרגת רב-פקד לפחות, ראש שלוחת תביעות או סגנו שהתמנה לתובע לפי סעיף 12(א)(1)(ב).

133ג. דיון בדרך של היוועדות חזותית לפי סימן זה יתקיים באולם בית משפט ומיתקן כליאה שקיבלו אישור של גורם מוסמך מטעם מנהל בתי המשפט ונציב שירות בתי הסוהר, לפי העניין, כפי שייקבע בתקנות כאמור בסעיף 133ד, ובדרך שתבטיח כי יתקיימו כל אלה :

- (1) המשתתפים בדיון יוכלו לראות ולשמוע זה את זה ברציפות במהלך הדיון, ובכלל זה את השופט, בעלי הדין, העצור או האסיר, הסניגור, השוטר או התובע, מתורגמן אם נדרש, וכל אדם שנוכחותו דרושה לדיון בעת שהוא נשמע לפני בית המשפט ;
- (2) תתאפשר שיחה חסויה בין העצור או האסיר לסניגורו לפני הדיון, במהלכו ואחריו, שתתקיים ביחידות ובאופן שיבטיח את סודיותה ; הוראות סעיף 13(א)(2) לחוק האזנת סתר, התשל"ט-1979, לא יחולו לגבי שיחה זו ; בית המשפט יודא כי התאפשרה שיחה כאמור ;
- (3) הדיון יתקיים בנוכחות סניגורו של העצור או האסיר.

דיונים שאין לקיימם
בדרך של היוועדות
חזותית
(תיקון מס' 90
תשפ"ב-2021)

אופן קיום הדיון בדרך
של היוועדות חזותית
(תיקון מס' 90
תשפ"ב-2021)

133.ד. (א) שר המשפטים, בהסכמת השר לביטחון הפנים ובאישור ועדת החוקה, חוק ומשפט של הכנסת יקבע הוראות לביצוע סימן זה, ובכלל זה הוראות לעניין התנאים הטכנולוגיים הנדרשים לקיום דיון בדרך של היוועדות חזותית ולעניין התנאים לקיום דיון בהיוועדות חזותית כאמור בסעיף 133.ג.

(ב) תקנות ראשונות לפי סעיף זה יובאו לאישור ועדת החוקה, חוק ומשפט של הכנסת לא יאוחר מיום כ"ח בטבת התשפ"ב (1 בינואר 2022).

133.ה. (א) הגופים המנויים להלן ידווחו לוועדת החוקה, חוק ומשפט של הכנסת, לשר המשפטים וליועץ המשפטי לממשלה, בכתב, אחת לשישה חודשים, על קיום דיונים לפי ההוראות בעניין היוועדות חזותית, בפילוח לפי מחוזות, מקומות מעצר ובתי סוהר, לפי העניין, לגבי ששת החודשים שקדמו למועד הדיווח, כמפורט להלן:

(1) מנהל בתי המשפט – מספר הדיונים שהתקיימו בדרך של היוועדות חזותית, בפילוח לפי סוג הדיון;

(2) נציב בתי הסוהר –

(א) מספר הדיונים שהתקיימו בהיוועדות חזותית, מספר הדיונים שהתקיימו בשיחה טלפונית ומספר כלל העצורים והאסירים שהובאו לדיונים בבתי משפט;

(ב) דיווח כאמור בפסקה זו יימסר גם לשר לביטחון הפנים;

(3) המזכיר הראשי, כמשמעותו בסעיף 34 לחוק שחרור על-תנאי ממאסר, התשס"א-2001 – על העניינים שלהלן בנוגע לדיונים בוועדות השחרורים, בפילוח לפי מחוזות ובתי סוהר:

(א) מספר הדיונים שהתקיימו בהיוועדות חזותית;

(ב) מספר הדיונים שהתקיימו בנוכחות אסירים.

(ב) בסימן זה, "ההוראות בעניין היוועדות חזותית" – כל אלה: הוראות סימן זה, סעיפים 16 עד 16 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996, סעיפים 16 ו-25 לחוק שחרור על-תנאי ממאסר, התשס"א-2001, וסעיף 162 לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971.

133.ו. (א) הוראות סימן זה יעמדו בתוקפן בתקופה שמיום ל' בשבט התשפ"ב (1 בפברואר 2022) עד יום י"ט בטבת התשפ"ד (31 בדצמבר 2023) או עד תום תקופת תוקפו של חוק קיום דיונים בהיוועדות חזותית בהשתתפות עצורים, אסירים וכלואים (הוראת שעה – חרבות ברזל), התשפ"ד-2023, לפי המאוחר (בסעיף זה – תקופת הוראת השעה); שר המשפטים והשר לביטחון הפנים, באישור ועדת החוקה, חוק ומשפט של הכנסת, רשאים להאריך בצו את תקופת הוראת השעה לתקופות נוספות שלא יעלו במצטבר על שנתיים.

(ב) לשם בחינת יישומן והשפעתן של ההוראות בעניין היוועדות חזותית כנוסחן בתקופת הוראת שעה, יערכו שר המשפטים והשר לביטחון הפנים מחקר, וממצאיו יוגשו לוועדת החוקה, חוק ומשפט של הכנסת, בצירוף המלצות לעניין הארכת תוקפה של הוראת השעה כאמור בסעיף קטן (א), ובכלל זה המלצות של הסגוריה הציבורית.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (א), הוראות סימן זה לא יחולו בתקופת תוקפה של הכרזה על הגבלה חלקית או הכרזה על הגבלה מלאה כהגדרתן בחוק קיום דיונים בהיוועדות חזותית בהשתתפות עצורים, אסירים וכלואים בתקופת התפשטות נגיף קורונה החדש (הוראת שעה), התש"ף-2020 ובתקופת תוקפה של הכרזה על הגבלה מלאה או הכרזה על הגבלה ביטחונית על מי שחלה עליו ההכרזה לפי חוק קיום דיונים בהיוועדות חזותית בהשתתפות עצורים, אסירים וכלואים (הוראת שעה – חרבות ברזל), התשפ"ד-2023.

סימן ג': פרוטוקול ותרגום

134. (א) במשפט פלילי ינוהל פרוטוקול שישקף את כל הנאמר והמתרחש בו והנוגע למשפט לרבות שאלות והערות בית המשפט, ואולם בדיון מקדמי רשאי בית המשפט, בהסכמת בעלי הדין, לכלול בפרוטוקול את עיקרי הדברים שבדיון.

(ב) בית המשפט רשאי להורות שלא יירשמו בפרוטוקול דברי גידוף, נאצה, השמצה או ביזוי, ובלבד ששוכנע כי אין טעם המצדיק את רישומם בפרוטוקול.

(ג) בעל דין זכאי לקבל, בתום הדיון או בסמוך לאחר מכן, עותק של הפרוטוקול.

רישום הפרוטוקול
[123]

135. הפרוטוקול יירשם ביד השופט, ביד רושם שקבע בית המשפט, במכשיר הקלטה, באמצעי מיכני אחר או ביד עובד בית המשפט אשר נשיאו או שופט ראשי של בית משפט שלום, לפי הענין, אישרו כקצרון – הכל כפי שיקבע בית המשפט; ורשאי בית המשפט, לבקשת בעל דין, להרשות רישום הפרוטוקול ביד קצרון אחר.
136. כתב האישום, מסמכים שהוגשו ושקיבל אותם בית המשפט וכל תעודה הנוגעת למשפט יצורפו לפרוטוקול ויהיו חלק ממנו.
137. בית המשפט רשאי, לבקשת בעל דין ולאחר שנתן ליתר בעלי הדיון הזדמנות להשמיע את דבריהם, לתקן רישום בפרוטוקול כדי להעמידו על דיוקו; בית המשפט יזקק לבקשת תיקון כאמור גם אם הוגשה לאחר מתן פסק הדין וכל עוד לא עברה התקופה לערעור עליו.
138. בקשה לתיקון של פרוטוקול וכל החלטה על בקשה כזאת יירשמו בפרוטוקול וההחלטה תיחתם בידי בית המשפט.
139. פרוטוקול ישמש ראיה לכאורה למהלך המשפט, אולם בערעור באותו ענין אין לטעון נגד דיוקו של הפרוטוקול ואין להביא ראיות לטעות בו, אלא ברשות בית המשפט שלערעור.
140. הוברר לבית המשפט שהנאשם אינו יודע עברית, ימנה לו מתרגם או יתרגם לו בעצמו.
141. ראיה הנמסרת ברשות בית המשפט לא בעברית, או לא בלשון אחרת השגורה בפי בית המשפט ובעלי הדיון, תתורגם בידי מתרגם, ועדות שנמסרה כאמור תירשם בפרוטוקול תוך תרגומה לעברית, אם לא הורה בית המשפט הוראה אחרת; רישום התרגום בפרוטוקול ישמש ראיה לכאורה לדברים שתורגמו.
142. שכרו של מתרגם ישולם מאוצר המדינה, אם לא הורה בית המשפט הוראה אחרת.

סימן ד': פתיחת המשפט

143. בתחילת המשפט יקרא בית המשפט את כתב האישום באזני הנאשם, ויסביר לו, אם ראה צורך בכך, את תכנו, אולם רשאי בית המשפט לא לעשות כן לגבי נאשם המיוצג על ידי סניגור, אם הודיע הסניגור לבית המשפט, כי קרא את כתב האישום באזני הנאשם והסביר לו את תכנו, ואם אישר הנאשם את ההודעה; דברי הנאשם וסניגורו יירשמו בפרוטוקול.

143א. (א) בסעיף זה –

- "חוק זכויות נפגעי עבירה" – חוק זכויות נפגעי עבירה, התשס"א-2001;
- "סיום הדיון" – לרבות מתן פסק דין;
- "עבירת מין או אלימות חמורה" – כהגדרתה בסעיף 2 לחוק זכויות נפגעי עבירה.

(ב) על אף הוראות סעיף 143, רשאי בית המשפט, בתחילת המשפט ובכפוף להוראות סעיף קטן (ג), לנהל דיון מקדמי בכתב אישום, שמטרתו אחד מאלה:

- (1) בירור עמדת הנאשם לענין הודיה או כפירה בעובדות הנטענות בכתב האישום, כולן או מקצתן;
- (2) בחינת האפשרות לצמצום המחלוקת העובדתית או המשפטית, כולה או מקצתה;
- (3) ייתור הצורך בשמיעת ראיות;
- (4) סיום הדיון במסגרת הדיון המקדמי.

(ג) בית המשפט ינהל דיון מקדמי לפי סעיף זה, רק אם התקיימו כל אלה:

- (1) הנאשם קיבל הודעה לפי סעיף 95(ב) בדבר האפשרות לניהול דיון מקדמי ובית המשפט נוכח כי הנאשם הבין את מהות הדיון המקדמי והביע את הסכמתו לניהולו;
- (2) הנאשם מיוצג בידי סניגור;
- (3) התובע הסכים לניהול הדיון המקדמי.

(ד) בדיון מקדמי לפי סעיף זה רשאי בית המשפט, בהסכמת בעלי הדין, לעיין בחומר החקירה וברשימת כל החומר שנאסף או שנרשם בידי הרשות החוקרת והנוגע לאישום, וכן בחומר וברשימה כאמור שנאספו או שנרשמו בידי ההגנה; אין בהוראה זו כדי לגרוע מכללי חסיונות עדים או כללי ראיות חסויות.

(ה) לא הסתיים הדיון בכתב האישום במסגרת דיון מקדמי לפי סעיף זה, יעביר בית המשפט את הדיון בכתב האישום לשופט אחר שימשיך לדון בו לפי הוראות סימנים ה' עד ז' לפרק זה.

(ו) פרוטוקול הדיון המקדמי –

(1) לא יועבר לעיון השופט שימשיך לדון בכתב האישום לפי הוראות סעיף קטן (ה);

(2) לא ישמש ראיה בכל הליך משפטי אחר, למעט בערעור על פסק הדין שניתן בדיון המקדמי, אלא בהסכמת בעלי הדין.

(ז) בית המשפט יברר, בדיון מקדמי לפי סעיף זה בכתב אישום בעבירת מין או אלימות חמורה, האם קוימו הוראות חוק זכויות נפגעי עבירה לענין זכותו של נפגע עבירת מין או אלימות חמורה להביע עמדה בענין הסדר טיעון עם הנאשם.

(ח) הוראות סעיף זה לא יחולו על דיון בכל אחת מאלה:

(1) עבירה שהיא בסמכותו של בית המשפט המחוזי בדונו בהרכב;

(2) עבירה מהעבירות המפורטות בסעיף 240(א) רישא.

144. לאחר תחילת המשפט ובכל שלב של הדיון, רשאי בית המשפט – אם הנאשם מיוצג על ידי סניגור – לזמן את הנאשם וסניגורו ואת התובע כדי לברר הסכמתם לשאלות שבעובדה ולקבילות מסמכים ומוצגים, לרבות הגשתם לא באמצעות עדים.

145. במהלך המשפט יסביר בית המשפט לנאשם, אם ראה צורך בכך, את הזכויות הנתונות לו להגנתו.

146. (א) לאחר תחילת המשפט, ובערעור – בתחילת שמיעת הערעור ולפני כל טענה אחרת, רשאי בעל דין לטעון טענת פסלות נגד שופט פלוני לפי סעיף 77א לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984 (בחוק זה – חוק בתי המשפט); הוחלף שופט כאמור בסעיף 233, רשאי בעל דין לעורר טענת פסלות נגד השופט האחר בתחילת הישיבה הראשונה שלאחר החילופין.

(ב) (בוטל).

(ג) לא היה באפשרותו של בעל דין לטעון טענת פסלות בשלב האמור בסעיף קטן (א), רשאי הוא לטענה בשלב שלאחר מכן ובלבד שיעשה זאת מיד לאחר שנודעה לו עילת הפסלות.

147. (א) בעל דין שבדעתו לערער על החלטת שופט לפי סעיף 77א לחוק בתי המשפט יודיע על כך לבית המשפט, ומשהודיע יופסק המשפט ולא יימשך עד להחלטה בערעור, זולת אם החליט השופט, ובמותב – אב-בית-הדין, מנימוקים שיירשמו, שיש להמשיך במשפט.

(ב) הערעור יוגש בכתב, בפירוט נימוקיו, תוך חמישה ימים מהיום שבו הודעה לבעלי הדין החלטת השופט.

(ג) הוחלט להמשיך במשפט כאמור בסעיף קטן (א), רשאי נשיא בית המשפט העליון או השופט שדן בערעור, ובמותב – אב-בית-הדין, להורות על הפסקת המשפט עד להחלטה בערעור.

(ד) מי שדן בערעור יתן לבעלי הדין הזדמנות לטעון טענותיהם, ורשאי הוא לבקש מהשופט, אשר על החלטתו הוגש הערעור, להעיר את הערותיו.

148. טענת פסלות לא תישמע ולא תישמש נימוק לערעור, אלא בהתאם להוראות סעיפים 146 ו-147.

149. לאחר תחילת המשפט רשאי הנאשם לטעון טענות מקדמיות, ובהן –

(1) חוסר סמכות מקומית;

(2) חוסר סמכות עניינית;

(3) פגם או פסול בכתב האישום;

הסכמה בדבר עובדות וראיות [131א]

הסברת זכויות הנאשם להגנתו [132]

מועד לסענת פסלות [132א]
(תיקון מס' 14)
תשנ"ב-1992
(תיקון מס' 40)
תשס"ד-2004

(תיקון מס' 14)
תשנ"ב-1992

ערעור על החלטה בסענת פסלות (תיקון מס' 14)
תשנ"ב-1992
(תיקון מס' 40)
תשס"ד-2004

סייג לסענת פסלות [132ג]

טענות מקדמיות [133]

- (4) העובדות המתוארות בכתב האישום אינן מהוות עבירה;
 (5) זיכוי קודם או הרשעה קודמת בשל המעשה נושא כתב האישום;
 (6) משפט פלילי אחר תלוי ועומד נגד הנאשם בשל המעשה נושא כתב האישום;
 (7) חסינות;
 (8) התיישנות;
 (9) חנינה;
 (10) הגשת כתב האישום או ניהול ההליך הפלילי עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית.

(תיקון מס' 51)
תשס"ז-2007

150. נטענה טענה מקדמית, יתן בית המשפט לתובע הזדמנות להשיב עליה, אולם רשאי הוא לדחותה גם אם לא עשה כן; בית המשפט יחליט בטענה לאתגר, זולת אם ראה להשהות את מתן החלטתו לשלב אחר של המשפט; נתקבלה טענה מקדמית, רשאי בית המשפט לתקן את כתב האישום או לבטל את האישום, ובמקרה של חוסר סמכות - להעביר את הענין לבית משפט אחר כאמור בסעיף 79 לחוק בתי המשפט.

דיון בטענה מקדמית
[134]
(תיקון מס' 40)
תשס"ד-2004

151. לא טען הנאשם טענה מקדמית בשלב זה, אין בכך כדי למנעו מלטעון אותה בשלב אחר של המשפט, אולם לגבי הטענות המפורטות בפסקאות (1) ו-(3) לסעיף 149 אין הוא רשאי לעשות כן אלא ברשות בית המשפט.

טענות מקדמיות
בשלב אחר של
המשפט [135]

152. (א) לא בוטל האישום מכוח טענה מקדמית, ישאל בית המשפט את הנאשם מה תשובתו לאישום; הנאשם רשאי שלא להשיב, ואם השיב, רשאי הוא בתשובתו להודות בעובדות הנטענות בכתב האישום, כולן או מקצתן, או לכפור בהן, וכן לטעון עובדות נוספות בין אם הודה כאמור ובין אם לאו; השיב הנאשם באחת הדרכים האמורות, רשאי בית המשפט לשאול אותו שאלות, ובלבד שהשאלות לא יחרגו מהדרוש להבהרת תשובת הנאשם; תגובת הנאשם יכול שתיעשה על ידי סניגורו.

תשובת הנאשם
לאישום [136]

(ב) הימנעות הנאשם להשיב לאישום או לשאלות בית המשפט כאמור בסעיף קטן (א) עשויה לשמש חיזוק למשקל הראיות של התביעה; בית המשפט יסביר לנאשם את תוצאות הימנעותו.

(ג) בית המשפט יסביר לנאשם שאם ברצונו לטעון טענת "במקום אחר הייתי" – כטענה יחידה או בנוסף לאחרות – עליו לעשות כן מיד, ויסביר לו את תוצאות הימנעותו מעשות כן, כאמור בסעיף קטן (ד), הכל זולת אם ראה בית המשפט שאין מקום לטענה האמורה.

ת"ט תשמ"ה-1984

(ד) משלא טען הנאשם מיד "במקום אחר הייתי", או שטען ולא ציין את המקום האחר, לא יהיה רשאי להביא ראיות - בין עדות עצמו ובין ראיות אחרות - כדי להוכיח טענה כאמור אלא ברשות בית המשפט.

(ה) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מזכותו של הנאשם לפי סעיף 153 לחזור בו מהודיה בנוכחותו במקום ביצוע העבירה, או לשנות מחובת הראיה שעל התביעה.

153. (א) הודה הנאשם בעובדה, אם בהודיה שבכתב לפני המשפט ואם במהלך המשפט, רשאי הוא בכל שלב של המשפט לחזור בו מן ההודיה, כולה או מקצתה, אם הרשה זאת בית המשפט מנימוקים מיוחדים שיירשמו.

חזרה מהודיה [137]

(ב) התיר בית המשפט לנאשם לחזור בו מהודייתו אחרי הכרעת הדין, יבטל בית המשפט את הכרעת הדין במידה שישודה בהודיית הנאשם ויחדש את הדיון אם הדבר מתחייב מן הנסיבות.

154. עובדה שנאשם הודה בה יראוה כמוכחת כלפיו זולת אם ראה בית המשפט שלא לקבל את ההודיה כראיה או שהנאשם חזר בו מן ההודיה לפי סעיף 153.

דין עובדה שהודו בה
[138]

155. (א) נאשמו כמה נאשמים בכתב אישום אחד ומהם הודו בעובדות שיש בהן כדי הרשעתם ומהם שלא הודו בכך, לא יגזור בית המשפט את דינם של הנאשמים שהודו לפני שנסתיים בירור המשפט של הנאשמים שלא הודו; ואולם –

פסק דין של נאשם
שהודה [139]

(1) נאשם שהודה כך, והתובע או הסניגור מודיעים שהוא ייקרא להעיד במשפטם של יתר הנאשמים, לא יעיד אלא לאחר שנגזר דינו;

(2) בנסיבות מיוחדות שירשום בית המשפט רשאי הוא לגזור את דינו של הנאשם שהודה לפני סיום משפטם של האחרים.
(ב) לענין סעיף זה, גזירת דין - לרבות מתן צו מבחן ללא הרשעה או צו שירות לתועלת הציבור ללא הרשעה.

סימן ה': בירור האשמה

156. לא הודה הנאשם בעובדות שיש בהן כדי להרשיעו באישום או באחד האישומים שבכתב האישום, או שהודה ובית המשפט לא קיבל את הודייתו, תביא התביעה לפני בית המשפט את ראיותיה לעובדות שלא נתקבלה עליהן הודיה, ורשאית היא להקדים להן דברי פתיחה.

פרשת התביעה [140]

157. בגמר ראיותיו יודיע התובע שפרשת התביעה הסתיימה.
158. נסתיימה פרשת התביעה ולא הוכחה האשמה אף לכאורה, יזכה בית המשפט את הנאשם - בין על פי טענת הנאשם ובין מיזמתו - לאחר שנתן לתובע להשמיע את דברו בענין; הוראות סעיפים 182 ו-183 יחולו גם על זיכוי לפי סעיף זה.

סיום פרשת התביעה [141]
זיכוי בשל העדר הוכחה לכאורה [142]

159. לא זוכה הנאשם לפי סעיף 158, רשאי הוא להביא לפני בית המשפט את ראיות ההגנה ורשאי הוא להקדים להן דברי פתיחה.

פרשת ההגנה [143]

160. נאשמו כמה נאשמים בכתב אישום אחד, ישאו תחילה את דברי פתיחתם, לפי הסדר שבו הם רשומים בכתב האישום, ולאחר מכן יביאו ראיותיהם, לפי אותו סדר, והכל אם לא הורה בית המשפט, לבקשת בעל דין, על סדר אחר.

סדר הפתיחה והבאת ראיות של נאשמים אחדים

161. (א) הנאשם רשאי לנהוג באחת מאלה:

דבר הנאשם [145]

(1) להעיד כעד ההגנה, ואז יהיה עשוי להיחקר חקירה שכנגד;

(2) להימנע מהעיד.

(ב) בית המשפט יסביר לנאשם כי הוא רשאי לנהוג כאמור בסעיף קטן (א) ואת תוצאות הימנעותו מהעיד כאמור בסעיף 162.

(ג) נאשם שבחר להעיד, יעיד בתחילת ראיותיה של ההגנה; אולם רשאי בית המשפט, לבקשתו, להתיר לו להעיד בשלב אחר של פרשת ההגנה.

162. (א) הימנעות הנאשם מהעיד עשויה לשמש חיזוק למשקל הראיות של התביעה וכן סיוע לראיות התביעה במקום שדרוש להן סיוע, אך לא תשמש סיוע לצורך סעיף 11 לחוק לתיקון הראיות (הגנת ילדים), תשט"ו-1955 או לצורך סעיף 20(ד) לחוק הליכי חקירה והעדה של אנשים עם מוגבלות.

שתיקת הנאשם [145א]
(תיקון מס' 47)
תשס"ו-2005

(ב) הימנעות הנאשם מהעיד לא תשמש ראיה לחובתו, אם התקבלה חוות דעת מומחה שלפיה הנאשם הוא אדם עם מוגבלות שכלית או אדם עם מוגבלות נפשית כהגדרתם בחוק הליכי חקירה והעדה של אנשים עם מוגבלות, ובשל מוגבלותו כאמור הוא נמנע מהעיד.

163. נאשם שבחר להעיד, לא יישאל בחקירה שכנגד שאלות בענין הנוגע להרשעותיו הקודמות, מלבד אם העיד על אופיו הטוב או הביא ראיה אחרת לכך, בין בראיותיו ובין בחקירה שכנגד של עדי התביעה.

סייג לחקירת נאשם [146]

164. בגמר ראיותיו יודיע הנאשם שפרשת ההגנה הסתיימה.

סיום פרשת ההגנה [147]
ראיות נוספות מטעם התובע [148]

165. בית המשפט רשאי להרשות לתובע להביא ראיות לסתור טענות העולות מראיות ההגנה ואשר התובע לא יכול היה לצפותן מראש, או להוכיח עובדות שהנאשם חזר בו מהודייתו בהן לאחר סיום פרשת התביעה.

166. הביא התובע ראיות נוספות, רשאי הנאשם להביא ראיות לסתור אותן.

סתירת ראיות נוספות [149]
ראיות מטעם בית המשפט [150]

167. סיימו בעלי הדין הבאת ראיותיהם, רשאי בית המשפט, אם ראה צורך בכך, להורות על הזמנת עד - ואפילו כבר נשמעה עדותו בפני בית המשפט - ועל הבאת ראיות אחרות, אם לבקשת בעלי דין ואם מיזמת בית המשפט.

168. הובאו ראיות לפי סעיף 167, רשאים בעלי הדין, ברשות בית המשפט, להביא ראיות לסתור אותן.

סתירת ראיות מטעם בית-המשפט [151]
סיכומים לענין האשמה [152]

169. בתום הבאת הראיות, או משנתקבלה הודיה בעובדות ולא הובאו ראיות, רשאים התובע ואחריו הנאשם להשמיע את סיכומיהם לענין האשמה.

170. (א) קבע בית המשפט, לפי סעיף 6(א) לחוק לטיפול בחולי נפש, תשט"ו-1955, או לפי סעיף 19ב(1) לחוק הסעד (טיפול באנשים עם מוגבלות שכלית-

נאשם שאינו מסוגל לעמוד בדין [152א-א(ג)]
(תיקון מס' 76)
תשע"ז-2017

התפתחותית), תשכ"ט-1969, שנאשם אינו מסוגל לעמוד בדין, יפסיק את ההליכים נגדו; אולם אם ביקש הסניגור לברר את אשמתו של הנאשם, יברר בית המשפט את האשמה, ורשאי הוא לעשות כן אף מיזמתו מטעמים מיוחדים שיירשמו.

(ב) מצא בית המשפט בתום בירור האשמה, כי לא הוכח שהנאשם ביצע את העבירה, או מצא שהנאשם אינו אשם – שלא מחמת היותו חולה נפש לאו-בר-עונשין – יזכה את הנאשם; לא מצא בית המשפט לזכות את הנאשם, יפסיק את ההליכים נגדו, ורשאי הוא להפסיק גם לפני תום בירור האשמה.

(ג) החלטת בית המשפט לפי סעיף קטן (ב) ניתנת לערעור.

171. הועמד נאשם לדין לפי סעיף 17(ב) לחוק לטיפול בחולי נפש, תשט"ו-1955, רשאי בית המשפט לקבל עדות שניתנה בבירור לפי סעיף 170 בלי לשמוע אותה שנית, אולם בעל דין רשאי לחקור עד חקירה נגדית או חקירה נגדית נוספת והנאשם רשאי לדרוש שעדיו יישמעו שנית; לא ניתן הדבר להיעשות, יביא בית המשפט עובדה זו בחשבון בשקלו את העדות.

נאשם ששב להיות מסוגל לעמוד בדין [152א(ד)]

סימן ו': סדר חקירת עדים

172. עד שטרם העיד – פרט לנאשם – לא יהא נוכח בגביית עדותו של עד אחר, אולם עד ששמע עדותו של עד אחר, אינו נפסל לעדות בשל כך בלבד.

עדים יעידו זה שלא בפני זה [153]

173. בית המשפט יזהיר את העד לפני גביית עדותו, וסעיפים 4 ו-5 לחוק לתיקון דיני הראיות (אזהרת עדים וביטול שבועה), תש"ס-1980, יחולו.

אזהרת עד [154]

174. עד נחקר תחילה בידי בעל הדין שביקש את שמיעת עדותו; אחריו רשאי בעל הדין שכנגד לחקור את העד חקירה שכנגד, ואחריו רשאי בעל הדין שביקש את שמיעת העד לחזור ולחקר חקירה חוזרת; בית המשפט רשאי להרשות לבעל הדין להציג לעד שאלה נוספת גם בתום חקירתו כאמור.

חקירת עד בידי בעלי הדין

175. סיימו בעלי הדין את חקירתם, רשאי בית המשפט לחקור את העד; ורשאי הוא לשאול עד שאלה גם במהלך חקירתו בידי בעלי הדין להבהרת ענין שנתעורר בה.

חקירה בידי בית המשפט [157]

176. חקר בית המשפט עד, רשאים בעלי הדין לחקור את העד חקירה נוספת להבהרת ענין שנתעורר בחקירתו של בית המשפט.

חקירה נוספת בידי בעלי הדין [158]

177. נאשמו כמה נאשמים בכתב אישום אחד ולא הורה בית המשפט, לבקשת בעל דין, על סדר אחר, יהא סדר חקירת העדים כזה:

עדים במשפט של נאשמים אחדים [159]

(1) היה העד עד תביעה – יחקרוהו הנאשמים חקירה שכנגד לפי הסדר שבו הם רשומים בכתב האישום;

(2) היה העד עד סניגוריה – יחקרוהו חקירה ראשית תחילה הנאשם שביקש שמיעת עדותו ואחר כך יתר הנאשמים לפי הסדר שבו הם רשומים בכתב האישום, ובחקירה חוזרת – בהיפוך הסדר האמור.

עד תביעה שלא נקרא להעיד [160]

178. לא קרא התובע לעד שצוין כעד התביעה בכתב האישום, והנאשם קרא לעד להעיד, רשאי בית המשפט להרשות לנאשם לחקור את העד בחקירה ראשית כאילו היתה חקירה שכנגד ולקבוע סדר חקירתו בידי בעלי הדין האחרים.

עד עויין [161]

179. קבע בית המשפט כי עד שקרא לו בעל דין הוא עד עויין לאותו בעל דין – בין מפני שמסר בבית המשפט עדות הסותרת את עדותו בחקירת המשטרה ובין מטעם אחר – רשאי הוא להרשות לבעל הדין לחקור את העד בחקירה הראשית כאילו היתה חקירה שכנגד ולקבוע סדר חקירתו בידי בעלי הדין האחרים.

180. היה לבית המשפט יסוד להניח כי עדו של אחד הנאשמים יעיד לרעת נאשם אחר, רשאי הוא להרשות לנאשם האחר, אם לא חקר את העד חקירה ראשית, לחקור חקירה שכנגד לפני התובע.

זכות חקירה שכנגד במקרים מסויימים [162]

181. נקרא עד להעיד מיזמת בית המשפט לפי סעיף 167 יתן בית המשפט לבעלי הדין הזדמנות לחקור חקירה שכנגד בסדר שיקבע.

עדות מטעם בית המשפט [163]

181א. בתום בירור האשמה יקבע בית המשפט מועד למתן הכרעת דין; המועד יהיה בתוך 30 ימים מיום שמיעת הסיכומים לענין האשמה או מיום הגשתם; נשיא או סגן נשיא של בית המשפט רשאים להאריך את התקופה מטעמים מיוחדים שיירשמו; על הארכה כאמור ידווח נשיא או סגן נשיא של בית המשפט לנשיא בית המשפט העליון.

מועד למתן הכרעת דין (תיקון מס' 37) תשס"ג-2002

סימן ז': פסק הדין

182. בתום בירור האשמה יחליט בית המשפט בהחלטה מנומקת בכתב (להלן - הכרעת הדין) על זיכוי הנאשם או, אם מצא אותו אשם, על הרשעתו; בית המשפט יקרא את הכרעת הדין על נימוקיה בפומבי, יחתום עליה ויסמנה בתאריך הקריאה; בית המשפט רשאי - במקום לקרוא את הכרעת הדין - למסור לנאשם העתק ממנה ולהסביר בפומבי את עיקרי תכנה; זיכה בית המשפט את הנאשם, יודיע דבר הזיכוי בתחילה.
183. על אף האמור בסעיף 182, אם הודיע בית המשפט על זיכוי הנאשם, רשאי הוא -
- (1) לפרש נימוקיו מיד או תוך שלושים ימים מיום ההודעה;
- (2) לקרוא את הנימוקים בפומבי או, בהסכמת בעלי הדין, להמציאם להם בכתב, תוך שלושים ימים לאחר קריאת פסק הדין.
184. בית המשפט רשאי להרשיע נאשם בעבירה שאשמתו בה נתגלתה מן העובדות שהוכחו לפניו, אף אם עובדות אלה לא נטענו בכתב האישום, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן; אולם לא יוטל עליו בשל כך עונש חמור מזה שאפשר היה להטיל עליו אילו הוכחו העובדות כפי שנטענו בכתב האישום.
185. לענין סעיף 184 אין נפקא מינה שהעבירה שנתגלתה אינה בתחום סמכותו העניינית של בית המשפט, אולם אם נתגלתה עבירה שהיא פשע בבית משפט שאינו מוסמך לדון בו, יעביר את הענין לבית משפט מחוזי, והלה ידון בו כאילו הובא לפניו מלכתחילה, ורשאי הוא לדון בו מן השלב שאליו הגיע בית המשפט הקודם.
186. בית המשפט רשאי להרשיע נאשם בשל כל אחת מן העבירות שאשמתו בהן נתגלתה מן העובדות שהוכחו לפניו, אך לא יענישנו יותר מפעם אחת בשל אותו מעשה.
187. (א) הרשיע בית המשפט את הנאשם, יביא התובע לענין העונש ראיות בדבר הרשעותיו הקודמות של הנאשם, ובדבר החלטות בית המשפט ובית דין לענין ביצוע עבירה על ידו, אף בלא הרשעה, ורשאי הוא גם להביא ראיות אחרות לענין זה.
- (ב) הרשיע בית המשפט נאשם בעבירת מין או בעבירת אלימות, רשאי הוא להורות לעובד ציבור, שמינה לענין זה שר הרווחה והשירותים החברתיים, לערוך ולהגיש לו תסקיר על מצבו של הנפגע בעבירה (להלן - הנפגע), ועל הנזק שנגרם לנפגע כתוצאה מן העבירה.
- (1ב) הרשיע בית משפט נאשם בעבירת אלימות שגרמה למותו של אדם, רשאי הוא להורות לעובד ציבור, שמינה לענין זה שר הרווחה והשירותים החברתיים, לערוך ולהגיש לו תסקיר כאמור יתייחס למצבו של אחד או יותר מבני משפחתו של מי שהעבירה גרמה למותו ולנזק שנגרם לו כתוצאה מן העבירה, או למצבה של משפחתו כיחידה ולנזק שנגרם לה כתוצאה מן העבירה, הכל לפי שיקול דעתו של עובד הציבור.
- (ג) תסקיר לפי סעיף זה יערוך רק אם עורך התסקיר קיבל את הסכמתו של הנפגע לעריכתו.
- (ד) הסכמתם של נפגע שהוא קטין שמלאו לו ארבע עשרה שנים ושל פסול דין המסוגל לתת את הסכמתו, אינן טעונות אישור של אפוטרופוס.
- (ה) בקטין שטרם מלאו לו ארבע עשרה שנים או בפסול דין שאינו מסוגל לתת את הסכמתו, ההסכמה לעריכת התסקיר תהיה של אפוטרופוס; היה האפוטרופוס הנאשם או בן זוגו של הנאשם, או סירב האפוטרופוס לתת את הסכמתו וסבר בית המשפט שהסירוב נבע מטעמים שאינם מטובת הקטין או פסול הדין, רשאי בית המשפט לאשר את עריכת התסקיר.
- (ו) שר העבודה והרווחה ימנה לענין סעיף זה, עובד ציבור המיומן לערוך תסקיר כאמור בסעיף קטן (א); בתקופת המינוי לא יערוך עובד הציבור תסקיר לפי סעיפים 37 ו-38 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.
- (ז) בסעיף זה -
- "עבירת אלימות" - עבירה לפי סעיפים 201, 202, 203, 203ב, 214(ב), 305, 327, 329, 333, 335, 336 סיפה, 367, 368ג, 369, 370, 371, 372, 374, 374א, 375, 376, 376ב, 377א(א), 382(א), 402, 403, 404, 427 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (בסעיף זה - חוק העונשין);
- "עבירת אלימות שגרמה למותו של אדם" - עבירה לפי סעיפים 300, 301א,

הכרעת הדין [164]

נימוקים בזיכוי [165]

הרשעה בעבירה על פי עובדות שלא נטענו בכתב האישום [166]

הרשעה בעבירה שאינה בתחום הסמכות [167]

הרשעה בעבירות אחדות [168]

ראיות לקביעת העונש (תיקון מס' 8) תשמ"ח-1988 (תיקון מס' 26) תש"ס-2000

(תיקון מס' 18) תשנ"ה-1995 (תיקון מס' 52) תשס"ז-2007

(תיקון מס' 52) תשס"ז-2007

(תיקון מס' 18) תשנ"ה-1995

(תיקון מס' 18) תשנ"ה-1995

(תיקון מס' 18) תשנ"ה-1995

(תיקון מס' 18) תשנ"ה-1995

(תיקון מס' 18) תשנ"ה-1995 (תיקון מס' 52) תשס"ז-2007 (תיקון מס' 86) תשע"ט-2019

3301, 302-ו לחוק העונשין ;
 "עבירת מין" – עבירה לפי סימן ה' לפרק י' לחוק העונשין, למעט עבירה
 לפי סעיף 352 ;
 "עובד ציבור" – עובד מדינה או עובד רשות מקומית.

188. (א) מותר לקבל כראיה לענין סעיף 187, בנוסף לכל דרך אחרת של הוכחה
 כדין, העתק מהמרשם הפלילי המתנהל בידי המשטרה על החלטות של בית משפט
 או בית דין הדן בפלילים הנוגעות לנאשם, למעט זיכוי –

דרכי הוכחה [170]
 (תיקון מס' 4)
 תשמ"ג-1983

(1) כשהדיון מתנהל בפני הנאשם – אם העתק המרשם הפלילי הוגש
 לבית המשפט והנאשם לא הכחיש את תכנו ;

(2) כשהדיון מתנהל שלא בפני הנאשם – אם נתקיימו שני אלה :

(תיקון מס' 26)
 תש"ס-2000

(א) לנאשם או לסניגורו ניתנה הזדמנות סבירה לפני מועד הדיון
 לעיין במרשם הפלילי ולהעתיקו ;

(ב) בהזמנה למשפט צוין כי אם לא יתייצב הנאשם למשפטו,
 ניתן יהיה לנהוג כאמור בסעיף זה, וכן צוין בהזמנה כי הנאשם
 וסניגורו זכאים לעיין במרשם הפלילי ולהעתיקו וצוינו המקום
 והמועדים לעיון ;

על העיון במרשם הפלילי לפי סעיף זה לא יחולו הוראות סימן ב'
 לתקנות המרשם הפלילי ותקנת השבים, תשמ"ו-1986.

(ב) בעבירות מהמנויות בתוספת הראשונה, מותר לקבל כראיה, בתנאים
 האמורים בסעיף קטן (א), גם העתק מרשימה המתנהלת במשרדו של השר הממונה
 על ביצוע החוק הקובע את העבירה.

(ג) שר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, רשאי
 בתקנות לקבוע שינויים בתוספת הראשונה.

(תיקון מס' 7)
 תשמ"ז-1987

189. סיים התובע הבאת ראיותיו לענין העונש, או שלא הביא ראיות כאלה,
 רשאי הנאשם לנהוג, לענין העונש, כאמור בסעיף 161 או למסור הודעה בלי
 להיחקר, וכן רשאי הוא להביא ראיות להקלת העונש.

דברי הנאשם
 וראיותיו [171]

190. לפני מתן גזר הדין רשאי בית המשפט, לאחר שנתן לנאשם הזדמנות
 להשמיע טענותיו בענין, לצוות על בדיקת הנאשם בידי רופא או מומחה אחר ;
 ורשאי בית המשפט לצוות על חקירות אחרות הנראות לו מועילות לקביעת העונש.

ראיות נוספות
 לקביעת העונש [172]

191. העתק התסקיר של קצין מבחן שנתקבל לפי סעיפים 37 ו-38 לחוק העונשין,
 תשל"ז-1977, ושל תוצאות הבדיקות והחקירות האחרות יימסרו לתובע ולסניגורו
 של הנאשם, אם יש לו סניגור, ובית המשפט ישמע כל טענה לכתוב בהם ; אולם
 רשאי בית המשפט לצוות שהעתק כאמור יימסר גם לנאשם, ורשאי בית המשפט,
 על פי הצעה מנומקת של קצין המבחן או על פי יזמתו הוא, לצוות מטעמים
 מיוחדים שאין לגלות את תכנם, כולו או מקצתו, לבעלי הדין.

גילוי תסקיר ותוצאות
 בדיקות וחקירות
 [173]

191א. (א) העתק של תסקיר לפי סעיף 187(ב) יימסר לבעלי הדין, ובית המשפט
 ישמע כל טענה באשר לכתוב בו. בית המשפט רשאי להחליט, מטעמים שבטובת
 הנפגע, שלא למסור לנאשם את התסקיר או חלק ממנו, ובלבד שהנאשם קיבל
 תמצית מן המידע העובדתי הכלול בתסקיר, אם לדעת בית המשפט המידע חיוני
 לניהול ההגנה.

גילוי תסקיר לפי
 סעיף 187
 (תיקון מס' 18)
 תשנ"ה-1995

(ב) בית המשפט רשאי לבקש, ממי שערך את התסקיר, הסבר או השלמה
 לאמור בו ; נוכח בית המשפט שיש מחלוקת על עובדות שבתסקיר, רשאי הוא
 להרשות לבעלי הדין להציג שאלות למי שערך את התסקיר, לשם הבהרת העובדה
 שבמחלוקת.

(ג) נפגע, שלגביו הוכן תסקיר לפי סעיף 187(ב), לא ייקרא להעיד בקשר
 אליו.

(ד) המגלה מידע מתסקיר שנערך לפי סעיף 187(ב), או המגלה מידע שהגיע
 אליו עקב עריכת תסקיר כאמור שלא לצורך ההליך המשפטי שבקשר אליו הוא
 נמסר, או בניגוד להחלטת בית המשפט לפי סעיף קטן (א), דינו - מאסר ששה
 חודשים.

192. נסתיימו ההליכים האמורים בסעיפים 187 עד 191, רשאים התובע ואחריו

סיכומים לענין העונש
 [174]

הסניגור והנאשם להשמיע את טענותיהם לענין העונש.
192א. הרשיע בית המשפט את הנאשם, ולפני מתן גזר הדין ראה שיש מקום לתת לגביו צו מבחן או צו שירות לתועלת הציבור, ללא הרשעה, או לצוות כי הנאשם ייתן התחייבות להימנע מעבירה, כאמור בסעיף 72(ב) לחוק העונשין, בלא הרשעה, רשאי הוא לבטל את ההרשעה ולצוות כאמור.

ביטול הרשעה
(תיקון מס' 19)
תשנ"ה-1995
(תיקון מס' 69)
תשע"ה-2014

193. בתום הטענות לענין העונש יגזור בית המשפט את דינו של הנאשם; בית המשפט יקרא את גזר הדין בפומבי, יחתום עליו ויסמנו בתאריך קריאתו.

גזר הדין [175]
(תיקון מס' 93 –
הוראת שעה)
תשפ"ד-2023

194. אין בהוראות סימן זה כדי למעט מהוראות כל דין המתיר שלא להרשיע נאשם אף אם הוכחה אשמתו, או שלא להטיל עליו עונש אף אם הורשע.

שמירת דינים [176]

195. הכרעת הדין וגזר הדין מהווים יחד את פסק הדין.

פסק הדין [177]

196. בתום קריאת גזר הדין יסביר בית המשפט לנאשם את זכותו לערער על פסק הדין ויודיע לו על המועד להגשת הערעור.

הסברה על זכות
ערעור [178]

פרק ו': ערעור

197. בפרק זה, לגבי ערעור נוסף, "הערכאה הקודמת" - לרבות הערכאה שעליה היה הערעור הראשון.

פירושים [201]

198. ערעור, בין של הנאשם ובין של התובע, יהיה בהגשת הודעת ערעור מנומקת לבית המשפט שלפניו מערערים (בפרק זה - בית המשפט), אם במישרין ואם באמצעות בית המשפט שעל פסק דינו מוגש הערעור.

הגשת ערעור [179]
(תיקון מס' 7)
תשמ"ז-1987

199. התקופה להגשת הערעור היא ארבעים וחמישה ימים מיום מתן פסק הדין, ואם ניתנה הכרעת הדין ללא נימוקים – מיום מתן הנימוקים; היתה דרושה רשות לערער, תוגש בקשת הרשות תוך אותה תקופה, והודעת הערעור תוגש תוך שלושים ימים מיום מתן הרשות.

תקופת ערעור [180]

200. ניתנו פסק הדין, נימוקיו או הרשות לערעור לא בפני הנאשם, יתחילו התקופות האמורות בסעיף 199 לגבי הנאשם, מיום שהומצאו לו.

תקופת ערעור כשפטק
הדין ניתן שלא בפני
הנאשם [181]

201. בית המשפט רשאי, לבקשת מערער, להרשות הגשת ערעור או בקשה לרשות ערעור לאחר שעברו התקופות האמורות בסעיפים 199 ו-200.

הארכת מועדים [182]
(תיקון מס' 19)
תשנ"ה-1995

202. פסק דין המטיל עונש מוות יהא נדון בערעור אף אם הנאשם לא ערער עליו.

ערעור אוטומטי [183]

203. הודעת ערעור תפרט את נימוקיו, ואולם, לא ניתנו בהודעה נימוקים או לא פורטו במידה מספקת, רשאי רשם בית המשפט להורות למערער להגיש נימוקים, או נימוקים מפורטים יותר, במועד שיקבע; לא מילא המערער אחר הוראת הרשם, רשאי בית המשפט, בתחילת הדיון בערעור, לדחות את הערעור מטעם זה בלבד.

נימוקי ערעור [184]
(תיקון מס' 7)
תשמ"ז-1987

204. המערער רשאי בכל שלב של הערעור, ברשות בית המשפט, לתקן את הודעת הערעור או את נימוקיו.

תיקון הודעת ערעור
ונימוקיו [185]

205. בית המשפט רשאי לדון בבקשת רשות לערער כאילו היתה הודעת ערעור.

דיון לפי בקשת רשות
[186]
חזרה מערעור [187]

206. מערער רשאי לחזור בו מערעורו, אולם משנסתיימו טענות בעלי הדין לא יחזור בו אלא ברשות בית המשפט.

איחוד ערעורים [188]

207. ערעורים על פסק דין שהגישו יותר מבעל דין אחד, יאוחדו ויידונו כאחד, אולם רשאי בית המשפט לדון בהם בנפרד.

208. הדיון בערעור יהיה בפני בעלי הדין; אולם אם הוזמן בעל דין ולא התייצב, רשאי בית המשפט לדון בערעור לא בפניו, או, אם המערער הוא שלא התייצב – לדחות את הערעור מטעם זה בלבד.

דיון בפני בעלי הדין
[189]
(תיקון מס' 7)
תשמ"ז-1987

208א. (א) נדחה ערעורו של נאשם בשל אי-התייצבותו יבטל בית המשפט את ההחלטה על דחיית הערעור וישמע את הערעור אם נוכח, על פי בקשת המערער, כי היתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות המערער או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ביטול דחיית הערעור
(תיקון מס' 7)
תשמ"ז-1987
(תיקון מס' 19)
תשנ"ה-1995

(ב) בקשה לפי סעיף זה תוגש תוך חמישה עשר ימים מיום שהחלטת הדחיה הודעה למערער או תוך מועד מאוחר יותר שהסכים לו בית המשפט.

209. בתחילת שמיעת הערעור ולפני כל טענה אחרת רשאי בעל דין לבקש ששופט פלוני יפסול עצמו מלישב בדיון; הוראות סעיפים 146 עד 148 יחולו, בשינויים המחוייבים, על טענת פסלות לפי סעיף זה.

טענת פסלות שופט
בערעור [189א]

210. (א) בערעור יטען תחילה המערער ואחריו המשיב, ואחריו רשאי המערער לטעון בתשובה לטענות המשיב.

סדר הטענות בערעור
[190]

(ב) באיחוד ערעורים של נאשם ושל תובע יטען תחילה הנאשם, זולת אם הורה בית המשפט על דרך אחרת; באיחוד ערעוריהם של נאשמים אחדים יקבע בית המשפט את סדר הטענות ביניהם.

(ג) יכול בית המשפט להרשות לכל אחד מבעלי הדיון להוסיף לטעון או להשיב על טענות בעל דין אחר.

(ד) נתבקש בית המשפט להחליט בענין ענשו של נאשם, רשאים לעולם סניגורו ואחריו הנאשם לטעון אחרונה לפני סיום הדיון.

211. בית המשפט רשאי, אם היה סבור כי הדבר דרוש לעשיית צדק, לגבות ראיות או להורות לערכאה הקודמת לגבות ראיות שיורה.

גביית ראיות [191]

212. בית המשפט רשאי להסיק מחומר הראיות שהיה לפני הערכאה הקודמת או לפני מסקנות שונות משהסיקה הערכאה הקודמת או לקבוע כי אין בו יסוד למסקנותיה.

שינוי במסקנות [192]

213. בית המשפט רשאי, בפסק דינו, לעשות אחת מאלה:

סמכות בית המשפט
שלערעור [193]
(תיקון מס' 77)
תשע"ז-2017

(1) לקבל את הערעור, כולו או מקצתו, ולשנות את פסק הדין של הערכאה הקודמת או לבטלו וליתן אחר במקומו, או להחזיר את המשפט עם הוראות לערכאה הקודמת; קיבל בית המשפט את הערעור כאמור, רשאי הוא להטיל על הנאשם כל עונש הערכאה הקודמת היתה מוסמכת להטיל, בין אם הנאשם החל לשאת את העונש שהטילה עליו הערכאה הקודמת או סיים לשאתו, ובין אם לאו;

(2) לדחות את הערעור;

(3) ליתן בקשר לפסק הדין כל החלטה אחרת שהערכאה הקודמת היתה מוסמכת לתתה.

214. הוחזר המשפט לערכאה הקודמת, רשאית היא, בכפוף להוראות בית המשפט שלערעור, להיזקק לראיות שגבתה מלכתחילה בלי לגבותן שנית.

ראיות במשפט
שהוחזר [194]

215. בית המשפט רשאי לדחות ערעור אף אם קיבל טענה שנטענה, אם היה סבור כי לא נגרם עיוות דין.

דחיית ערעור על אף
טענה שנתקבלה [195]

216. בית המשפט רשאי להרשיע נאשם בעבירה שאשמתו בה נתגלתה מן העובדות שהוכחו, אף אם היא שונה מזו שהורשע בה בערכאה הקודמת, ואף אם אותן עובדות לא נטענו בערכאה הקודמת, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן; אולם לא יוטל עליו עונש חמור מזה שאפשר היה להטיל עליו אילו הוכחו העובדות כפי שנטענו בכתב האישום.

הרשעה בעבירה שונה
[196]

217. בית המשפט לא יגדיל עונש שהוטל על נאשם, אלא אם הוגש ערעור על קולת העונש.

תנאי להגדלת העונש
[197]

218. בית המשפט יקרא את פסק הדין על נימוקיו בפומבי, יחתום עליו ויסמן תאריך קריאתו; בית המשפט רשאי, במקום לקרוא את פסק הדין, למסור לנאשם העתק ממנו ולהסביר בפומבי את עיקרי תכנו; זיכה בית המשפט את הנאשם או דחה ערעור על זיכויו, יודיע על כך בתחילת פסק דינו, ורשאי הוא –

קריאת פסק דין
בערעור [198]
ת"ט תשמ"ב-1982

(1) לפרש נימוקיו מיד או תוך שלושים ימים מיום קריאתו;

(2) לקרוא את הנימוקים בפומבי או, בהסכמת בעלי הדיון, להמציאם להם בכתב, תוך שלושים ימים לאחר קריאת פסק הדין.

219. בתום קריאת פסק דין בערעור שיש עליו ערעור נוסף, יסביר בית המשפט לנאשם את זכותו לערעור הנוסף ויודיע לו על המועדים הקבועים לכך.

הסברת זכות הערעור
[199]

220. נוסף על האמור בפרק זה רשאי בית המשפט לתת כל הוראה שהערכאה הקודמת מוסמכת לתתה על פי כל דין, בתיאומים לפי הענין.

מתן הוראות אחרות
[200] [תשל"ה 218]

פרק ו'1: בתי משפט קהילתיים – הוראת שעה

(תיקון מס' 92 –
הוראת שעה)
תשפ"ב-2022

סימן א': מטרה והגדרות

(תיקון מס' 92 –
הוראת שעה)
תשפ"ב-2022

220א. מטרת ההליך בבית המשפט הקהילתי היא להביא לשיקום הנאשם בקהילה ולסייע בטיפול בבעיות שברקע ביצוע העבירה בפיקוח הדוק של בית משפט קהילתי כתחליף למאסר בפועל, אם הנאשם סיים בהצלחה את ההליך, ובשיתוף פעולה של בעלי התפקידים בהליך הפלילי והקהילה.

מטרה – פרק ו'1
(תיקון מס' 92 – הוראת
שעה) תשפ"ב-2022

220ב. בפרק זה –

הגדרות – פרק ו'1
(תיקון מס' 92 – הוראת
שעה) תשפ"ב-2022

"בית משפט קהילתי" – בית משפט שהוסמך לפי סעיף 220ד;

"ועדת ההיגוי" – ועדת ההיגוי הארצית שהוקמה לפי סעיף 220יז;

"חוק המעצרים" – חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996;

"מחוז שיפוט" – כפי שנקבע לפי סעיף 33 לחוק בתי המשפט;

"קצין מבחן" ו"קצין מבחן ראשי למבוגרים" – קצין מבחן למבוגרים וקצין מבחן ראשי למבוגרים כמשמעותם לפי פקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט-1969;

"שופט קהילתי" – שופט שמונה לפי הוראות סעיף 220טו;

"תסקיר התאמה" – כאמור בסעיף 220ה;

"תסקיר לעונש" – כמשמעותו בסעיף 37 לחוק העונשין;

"תסקיר מעצר" – כמשמעותו בסעיף 21א לחוק המעצרים;

"תסקיר קהילתי" – כאמור בסעיף 220ט.

סימן ב': העברה לדיון בבית משפט קהילתי

(תיקון מס' 92 –
הוראת שעה)
תשפ"ב-2022

220ג. (א) שופט בית משפט שלום רשאי, בכל עת שלאחר הגשת כתב הרישום ולפני גזר הדין, להורות כי עניינו של נאשם בעבירה כאמור בסעיף 220ז יהיה נידון בבית משפט קהילתי שהוסמך באותו בית משפט ושמקום מגוריו של הנאשם הוא באזור שיפוטו או בסמוך אליו.

העברת עניינו של
נאשם לדיון בבית
משפט קהילתי
(תיקון מס' 92 – הוראת
שעה) תשפ"ב-2022

(ב) על אף האמור בסעיף 49 לחוק בתי המשפט, שופט בית משפט שלום רשאי להורות כי עניינו של נאשם יהיה נידון בבית משפט שלום אחר באותו מחוז שיפוט שהוסמך כבית משפט קהילתי ושמקום מגוריו של הנאשם הוא באזור שיפוטו או בסמוך אליו, ובלבד שקיבל לכך את אישורו של נשיא בית משפט השלום שבאותו מחוז או של סגן נשיא בית משפט השלום שהוא הסמיך לכך.

(ג) על אף האמור בסעיף 49 לחוק בתי המשפט, בסעיף קטן (ב) ובסעיף 220ד(א)(4), נשיא בתי המשפט הקהילתיים רשאי להורות, מטעמים מיוחדים שיירשמו, כי עניינו של נאשם יהיה נידון בבית משפט קהילתי באותו מחוז אף אם מקום מגוריו של הנאשם אינו באזור שיפוטו או בסמוך אליו.

(ד) שופט רשאי להורות כאמור בסעיף זה בין מיוזמתו ובין לבקשת בעל דין או קצין מבחן.

220ד. (א) לא יורה שופט בבית משפט שלום כי עניינו של נאשם יהיה נידון בבית משפט קהילתי (בפרק זה – העברת דיון), אלא אם כן מצא, לאחר שקיים דיון על כך בנוכחות בעלי הדין ולאחר שעיין בתסקיר ההתאמה שהורה על הגשתו, כי מתקיימים תנאים אלה וכי עניינו של הנאשם מתאים להידון בבית משפט קהילתי:

תנאים להעברת דיון
(תיקון מס' 92 – הוראת
שעה) תשפ"ב-2022

(1) הנאשם בגיר;

(2) הנאשם מיוצג בידי סניגור;

- (3) הנאשם מכיר במעורבותו באירוע, מבין את מהות ההליך הקהילתי, לרבות האמור בסעיף 220(ג), ומסכים להשתתף בו;
- (4) הוסמך בית משפט קהילתי באזור השיפוט שמקום מגוריו של הנאשם נמצא בו כאמור בצו לפי סעיף 220ד; הוראה זו תעמוד בתוקפה עד יום ו' באב התשפ"ה (31 ביולי 2025);
- (5) יש סיכון שהנאשם יבצע עבירות נוספות, בשים לב לבעיות שברקע ביצוע העבירה;
- (6) התובע הודיע כי העונש המתאים לנאשם לפי הוראות סימן א'1 לפרק ו' לחוק העונשין, אם יורשע ואם לא ישתתף בתוכנית שיקום, כולל מאסר בפועל ואינו כולל עונש מאסר שירוצה בעבודת שירות, שניתן להניח כי לו יוטל על הנאשם, הוא יימצא מתאים לו בחוות דעת מטעם הממונה לפי סעיף 51(ב)(1) לחוק העונשין;
- (7) לא התקיים בעניינו של הנאשם הליך לבירור אשמה;
- (8) התובע הודיע כי אם הנאשם יעמוד בהצלחה בתוכנית השיקום, הוא לא יבקש מבית המשפט להטיל על הנאשם, אם יורשע, עונש של מאסר בפועל;
- (9) התובע לא הודיע כי יש מניעה להעברת הדיון בעניינו של הנאשם לבית המשפט הקהילתי מטעמים של שלום הציבור וביטחונו או בשל אישומים אחרים המתנהלים נגד הנאשם או צפויים להתנהל נגדו; בית המשפט רשאי לקבל הסברים בעניין זה מהתובע בהיעדר הנאשם וסניגורו.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), שופט בית משפט שלום רשאי להורות, מטעמים מיוחדים שיירשמו, כי עניינו של נאשם יהיה נידון בבית משפט קהילתי, אף אם לא התקיים תנאי מהתנאים שבסעיף קטן (א)(5) עד (9); לא התקיימו התנאים שבסעיף קטן (א)(8) ו-(9) – יובא עניינו של הנאשם גם לפני שופט קהילתי שידון בדבר התאמת העניין לדיון בבית משפט קהילתי.

220ה. (א) שופט בית משפט שלום רשאי, בכל עת שלאחר הגשת כתב האישום ולפני גזר הדין, בין מיוזמתו ובין לבקשת בעל דין או קצין מבחן, ובשים לב לתנאים שבסעיף 220ד(א)(1) עד (7) להורות לקצין מבחן להגיש תסקיר לבדיקת התאמתו של נאשם בעבירה לדיון בבית משפט קהילתי.

(ב) הורה בית משפט על הגשת תסקיר התאמה לנאשם שניתנה לגביו גם הוראה להגשת תסקיר מעצר או תסקיר לעונש, יגיש קצין המבחן את המלצתו בנוגע להתאמה, במסגרת תסקיר המעצר או תסקיר העונש, לפי העניין; קצין מבחן רשאי להתייחס בתסקיר מעצר או בתסקיר לעונש להתאמת נאשם להליך בבית משפט קהילתי אף מיוזמתו.

תסקיר התאמה
(תיקון מס' 92 – הוראת
שעה) תשפ"ב-2022

סימן ג': ההליך בבית משפט קהילתי

(תיקון מס' 92 –
הוראת שעה)
תשפ"ב-2022

220ו. הליך פלילי בבית משפט קהילתי יתנהל בהתאם להוראות חוק זה, בכפוף להוראות פרק זה.

תחולת הוראות החוק על
הליך המתנהל בבית
משפט קהילתי
(תיקון מס' 92 – הוראת
שעה) תשפ"ב-2022

220ז. (א) בית משפט קהילתי ידון בעבירות לפי סעיף 51(א)(1) לחוק בתי המשפט, שהדיון בהן הועבר אליו לפי הוראות סעיף 220ג.

סמכות הדיון בבית
משפט קהילתי
(תיקון מס' 92 – הוראת
שעה) תשפ"ב-2022

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), בית משפט קהילתי לא ידון בעבירות המנויות בתוספת השמינית אלא מטעמים מיוחדים שיירשמו; שר המשפטים, לאחר התייעצות עם ועדת ההיגוי ובאישור ועדת החוקה, חוק ומשפט של הכנסת, רשאי, בצו, לשנות את התוספת השמינית.

(ג) בית משפט קהילתי לא ידון בטענות מקדמיות לפי סעיף 149 ולא יקיים דיון שבו מובאות ראיות לבירור האשמה לפי סימן ה' לפרק ה'.

220ח. (א) הועבר עניינו של נאשם לדיון בבית משפט קהילתי לפי הוראות סעיף

דיון בבקשה למעצר
(תיקון מס' 92 – הוראת
שעה) תשפ"ב-2022

220ג, ידון בית משפט קהילתי, במידת האפשר, גם בבקשה המוגשת לפי חוק המעצרים למעצרו או לשחרורו של נאשם, לרבות בקשה לעיון חוזר, ובלבד שהבקשה הוגשה לגבי אותו כתב אישום שנדון לפני בית המשפט הקהילתי.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), בית משפט קהילתי רשאי לדון בבקשה כאמור בסעיף קטן (א) אף אם הוגשה לגבי כתבי אישום שאינם נדונים לפני בית המשפט הקהילתי, ובלבד שהצדדים הסכימו לכך.

220ט. הועבר עניינו של נאשם לדיון בבית משפט קהילתי לפי הוראות סעיף 220ג, יורה שופט קהילתי לקצין מבחן על הכנת תסקיר קהילתי שיתייחס, בין השאר, לבעיות שברקע ביצוע העבירה וכן לגיבוש תוכנית שיקום לנאשם.

תסקיר קהילתי
(תיקון מס' 92 – הוראת
שעה) תשפ"ב-2022

220ז. על תסקירים המוגשים בהליך בבית משפט קהילתי יחולו הוראות כל דין החל על שמירת סודיות וחיסיון של תסקיר.

גילוי תסקירים
(תיקון מס' 92 – הוראת
שעה) תשפ"ב-2022

220יא. בית משפט קהילתי מוסמך לקיים ישיבת הכנה לקראת דיון לפניו, בלא נוכחות הנאשם, ובלבד שסניגורו הוזמן לישיבה ובית המשפט יידע את הנאשם על סמכותו לקיים ישיבות הכנה כאמור טרם הדיונים לפניו.

ישיבת הכנה
(תיקון מס' 92 – הוראת
שעה) תשפ"ב-2022

220יב. (א) הדיון לפני בית משפט קהילתי יחל עם העברת עניינו של הנאשם לבית המשפט הקהילתי ויסתיים במועד מתן גזר הדין או העברת עניינו של הנאשם לדיון בבית משפט השלום בהתאם להוראות סעיף 220ג.

ההליך לפני בית
המשפט הקהילתי
(תיקון מס' 92 – הוראת
שעה) תשפ"ב-2022

(ב) ההליך בבית המשפט הקהילתי יכלול דיוני מעקב שבמסגרתם תגובש תוכנית שיקום לנאשם, ויתקיימו בבית המשפט ליווי ופיקוח הדוק על התקדמותה.

220יג. (א) שופט קהילתי יעביר את עניינו של נאשם לדיון בבית משפט שלום שאינו בית משפט קהילתי, למותב שלא דן בהליך הקהילתי בעניינו של הנאשם, אם התקיים אחד מאלה:

העברת עניינו של נאשם
לדיון בבית משפט שלום
(תיקון מס' 92 – הוראת
שעה) תשפ"ב-2022

(1) השופט מצא כי יש טעמים שבשלהם אין להמשיך לדון בעניינו של הנאשם בבית המשפט הקהילתי וטרם הוגש תסקיר קהילתי;

(2) הנאשם לא הודה בביצוע העבירות שבכתב האישום בחלוף 60 ימים ממועד קבלת תסקיר קהילתי; ואולם, מצא השופט כי מתקיימים טעמים מיוחדים שלא להעביר את הדיון כאמור, רשאי הוא להאריך את המועד למתן ההודאה;

(3) השופט מצא כי יש לקיים דיון בטענות מקדמיות לפי סעיף 149 או דיון שבו מובאות ראיות לבירור האשמה לפי סימן ה' לפרק ה'.

(ב) הועבר הדיון לבית משפט שלום שאינו בית משפט קהילתי, לא יועברו

אליו –

(1) פרוטוקול הדיון שהתנהל בבית המשפט הקהילתי, והוא לא יישמש ראיה בכל הליך משפטי אחר;

(2) תסקירים שהוגשו לבית המשפט הקהילתי, והם לא יישמשו תסקיר לעונש או תסקיר מעצר.

(ג) מצא שופט קהילתי כי אין להמשיך לדון בעניינו של נאשם בבית המשפט קהילתי לאחר שהוגש תסקיר קהילתי והנאשם הודה בביצוע העבירות שבכתב הרישום, ייתן השופט הקהילתי הכרעת דין בעניינו של הנאשם ויגזור את דינו.

סימן ד': הסמכת בתי משפט קהילתיים ומינוי שופטים קהילתיים

(תיקון מס' 92 –
הוראת שעה)
תשפ"ב-2022

220יד. שר המשפטים רשאי, בצו, בהתייעצות עם נשיא בית המשפט העליון, להסמיך בית משפט שלום לשבת כבית משפט קהילתי ולקבוע את מקום מושבו ואזור שיפוטו.

הסמכה וקביעת מקום
מושב ואזור שיפוט
(תיקון מס' 92 – הוראת
שעה) תשפ"ב-2022

220טו. (א) נשיא בית המשפט העליון, בהסכמת שר המשפטים, רשאי למנות שופטים מקרב שופטי בית משפט השלום שידונו בבית משפט קהילתי, ובלבד ששופטים כאמור יעברו הכשרה מתאימה לשמש כשופטים קהילתיים.
(ב) כשיר להתמנות לשופט קהילתי מי שהוא בעל ידע וניסיון מתאימים.

מינוי שופט קהילתי
(תיקון מס' 92 – הוראת
שעה) תשפ"ב-2022

220טו. על אף האמור בסעיף 9 לחוק בתי המשפט, נשיא בית המשפט העליון רשאי למנות, בהסכמת שר המשפטים, שופט מקרב שופטי בתי משפט השלום, לרבות מי שכהן כנשיא בתי משפט השלום, לנשיא בתי המשפט הקהילתיים, לתקופה של שבע שנים מיום המינוי.

נשיא בתי המשפט
הקהילתיים
(תיקון מס' 92 – הוראת
שעה) תשפ"ב-2022

סימן ה': ועדת ההיגוי ובעלי תפקידים בהליך הקהילתי

(תיקון מס' 92 –
הוראת שעה)
תשפ"ב-2022

220יז. (א) מוקמת בזה ועדת היגוי ארצית לעניין בתי המשפט הקהילתיים, ואלו חבריה:

ועדת היגוי
(תיקון מס' 92 – הוראת
שעה) תשפ"ב-2022

- (1) נשיא בתי המשפט הקהילתיים, והוא יהיה יושב הראש;
 - (2) הסניגור הציבורי הארצי או מי מטעמו;
 - (3) משנה לפרקליט המדינה או מי מטעמו;
 - (4) המשנה ליועץ המשפטי לממשלה או מי מטעמו;
 - (5) ראש חטיבת התביעות במשטרת ישראל או מי מטעמו;
 - (6) קצין מבחן ראשי למבוגרים או מי מטעמו;
 - (7) מנהל בתי המשפט או מי מטעמו;
 - (8) ראש מינהל במשרד הרווחה והביטחון החברתי או מי מטעמו;
 - (9) ראש לשכת עורכי הדין או מי מטעמו;
 - (10) נציג ארגון העוסק במחקר ופיתוח שימנה שר המשפטים, בהסכמת נשיא בית המשפט העליון, לתקופה שיקבע.
- (ב) תפקידי ועדת ההיגוי הם:
- (1) ללוות את פעילותם של בתי המשפט הקהילתיים ולסייע בתיאום בין בעלי התפקידים המשתתפים בהליך הקהילתי (בסימן זה – צוות בית המשפט הקהילתי);
 - (2) לסייע בגיבוש מדיניות משותפת בתחום הפעילות של בתי המשפט הקהילתיים והטמעתה.
- (ג) ועדת ההיגוי תתכנס אחת לרבעון לכל הפחות, ותדווח לנשיא בית המשפט העליון ולשר המשפטים אחת לשנה על פעילותה.

220יח. (א) לכל מחוז שיפוט ימונה רכז בית משפט קהילתי, אחד או יותר, שיהיה עורך דין ועובד המדינה, ותפקידו יהיה, בין השאר, לרכז, לתאם ולפתח את העבודה המשותפת של צוות בית המשפט הקהילתי, ולמסד ולקיים את הקשר בין בית המשפט הקהילתי ובין הקהילה.

רכז בית משפט קהילתי
(תיקון מס' 92 – הוראת
שעה) תשפ"ב-2022

(ב) רכז בית משפט קהילתי יהיה רשאי לעיין בתסקירים המוגשים לפי הוראות פרק זה לבית המשפט הקהילתי שהוא פועל בו, ויחולו עליו הוראות כל דין החל על שמירת סודיות וחיסיון של תסקיר.

220יט. (א) צוות בית משפט קהילתי יכלול עובד סוציאלי קהילתי, אחד או יותר, ותפקידו יהיה, בין השאר, לקדם ולסייע במתן המענים בשירותי הרווחה הקהילתיים לנאשמים המשתתפים בתוכנית השיקום של בית המשפט הקהילתי, ובכלל זה בהיבטים של התנדבות, תעסוקה, תרבות פנאי ומיצוי זכויות.

עובד סוציאלי קהילתי
(תיקון מס' 92 – הוראת
שעה) תשפ"ב-2022

(ב) עובד סוציאלי קהילתי יהיה רשאי לעיין בתסקירים המוגשים לפי הוראות פרק זה לבית המשפט הקהילתי שהוא פועל בו, ויחולו עליו הוראות כל דין החל על שמירת סודיות וחיסיון של תסקיר.

סימן ו': תוקף ומעקב אחר יישום הוראות

(תיקון מס' 92 –
הוראת שעה)
תשפ"ב-2022

220. הוראות פרק זה יעמדו בתוקפן חמש שנים מיום ד' באב התשפ"ב 1) (תיקון מס' 92 – הוראת שעה) תשפ"ב-2022

220. לשם בחינת יישומן והשפעתן של הוראות פרק זה, תערוך הנהלת בתי המשפט מחקר, שממצאיו יוגשו לוועדת החוקה, חוק ומשפט של הכנסת; שר המשפטים ידווח לוועדת החוקה, חוק ומשפט של הכנסת, בחודש ינואר 2025 ובתום תקופת הוראת השעה על יישום הוראות פרק זה ועל ממצאי המחקר האמור, פריסת בתי המשפט הקהילתיים, מספר הנאשמים שהחלו בהליך בבית המשפט הקהילתי ומספר הנאשמים שסיימו בהצלחה את ההליך בבית המשפט הקהילתי.

דיווח לכנסת ומחקר מלווה
(תיקון מס' 92 – הוראת שעה) תשפ"ב-2022

פרק ז': סדרי דין מיוחדים בעבירות קנס

221. (א) שר המשפטים רשאי לקבוע שעבירה על הוראה פלונית, שאיננה פשע, היא עבירת קנס, דרך כלל או בתנאים או בסייגים שקבע; היתה העבירה קבועה בחוק, או על פי חוק, ששר אחר ממונה על ביצועו, תהיה קביעת שר המשפטים טעונה הסכמת אותו שר (להלן – השר הממונה).

קביעת עבירות קנס
[201א]

(ב) קבע שר המשפטים שעבירה פלונית היא עבירת קנס, יקבע את שיעור הקנס, ורשאי הוא לקבוע שיעורים שונים לעבירה חוזרת או נוספת או לעבירה נמשכת שעבר אותו אדם או בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, ובלבד ששיעור קנס לא יעלה על השיעור שנקבע לו בחיקוק הקובע את העבירה או על 730 שקלים חדשים לגבי עבירה ראשונה ועל 1,400 שקלים חדשים לגבי עבירה חוזרת או נוספת, לפי הסכום הנמוך יותר.

ת"ט תשמ"ב-1982
(תיקון מס' 60)
תש"ע-2010
צו תש"ע-2010

(1א) אין בקביעת עבירה כעבירת קנס או בקביעת גובה הקנס על עבירה כאמור, כדי לשנות את סיווג העבירה כאמור בסעיף 24 לחוק העונשין.

(תיקון מס' 60)
תש"ע-2010

(ג) הוסמך שר בחוק אחר לקבוע עבירה כעבירת קנס, טעונה קביעתו הסכמת שר המשפטים והסמכויות הנתונות לשר המשפטים לקבוע תנאים וסייגים כאמור בסעיף קטן (א), ושיעורי קנס שונים כאמור בסעיף קטן (ב), יהיו נתונות לאותו שר.

(תיקון מס' 11)
תש"ן-1990
(תיקון מס' 60)
תש"ע-2010

(ד) קביעת עבירה כעבירת קנס וכן קביעת תנאים וסייגים לפי סעיפים קטנים (א) עד (ג) טעונה אישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת.

(תיקון מס' 11)
תש"ן-1990
(תיקון מס' 60)
תש"ע-2010

222. (בוטל). (תיקון מס' 78)
תשע"ז-2017

222. נקבע לעבירת קנס, קנס בשל עבירה נמשכת, לא יוטל הקנס, אלא אם כן צורפה להודעת תשלום הקנס לפי סעיף 228, התראה ולפיה אם לא תתוקן ההפרה עד המועד שנקבע בה, יוטל על הנקנס קנס בשל עבירה נמשכת; בהתראה יצוין גובה הקנס הצפוי בשל עבירה נמשכת; לא יוטל קנס בשל עבירת קנס נמשכת, אלא בשל תקופה המאוחרת למועד הקבוע בהתראה.

עבירת קנס נמשכת
(תיקון מס' 60)
תש"ע-2010
(תיקון מס' 78)
תשע"ז-2017

223. (בוטל). (תיקון מס' 78)
תשע"ז-2017

224. (בוטל). (תיקון מס' 78)
תשע"ז-2017

225. (בוטל). (תיקון מס' 78)
תשע"ז-2017

225. (א) עברה שנה מיום ביצוע עבירת קנס, לא יוגש עליה כתב אישום ולא תומצא בעניינה הודעת תשלום קנס לפי סעיף 228(ב); ואולם, בעבירת קנס שהיא עבירת תעבורה כמשמעותה בפקודת התעבורה, ובעל הרכב הוכיח כי לא חלה עליו אחריות לעבירה לפי סעיף 27 לפקודה האמורה, ניתן להגיש כתב אישום או להמציא הזמנה למשפט או הודעת תשלום קנס, למי שנהג ברכב אם לא עברו שנתיים מיום ביצוע העבירה.

מועדי המצאה בעבירות קנס
(תיקון מס' 11)
תש"ן-1990
(תיקון מס' 23)
תשנ"ו-1996
(תיקון מס' 43)
תשס"ה-2005
(תיקון מס' 78)
תשע"ז-2017

(1א) היתה העבירה עבירת תעבורה כמשמעותה בפקודת התעבורה, שהחשד לביצועה מבוסס על צילום רכב כאמור בסעיף 27א או 27א1 לפקודה האמורה, לא יוגש עליה כתב אישום ולא יומצאו לבעל הרכב בענינה הזמנה או הודעת תשלום קנס, אם כתב האישום, ההזמנה או הודעת תשלום הקנס טרם נשלחו ועברה תקופה כמפורט להלן:

(תיקון מס' 43)
תשס"ה-2005
(תיקון מס' 71)
תשע"ה-2015
(תיקון מס' 134)
תשפ"ד-2024

(1) ארבעה חודשים ממועד ביצוע העבירה, למעט רכב כאמור בפסקה (2);

(2) שישה חודשים ממועד ביצוע העבירה, אם היה הרכב רכב חדש או רכב מסוג שקבע שר התחבורה, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת.

(2א) על אף האמור בפסקאות (1) ו-(2) שבסעיף קטן (1א), הוכיח בעל הרכב כי לא חלה עליו אחריות פלילית לעבירה לפי סעיף 27ב לפקודת התעבורה, ניתן להגיש כתב אישום או להמציא הזמנה או הודעת תשלום קנס אם לא עברה שנה מיום ביצוע העבירה או אם לא חלפו שלושה חודשים מהמועד שבו הוכיח בעל הרכב כי לא חלה עליו אחריות כאמור, לפי המאוחר, ובלבד שלא עברו שנתיים מיום ביצוע העבירה.

(תיקון מס' 43)
תשס"ה-2005
(תיקון מס' 60)
תש"ע-2010
(תיקון מס' 134)
תשפ"ד-2024

(3א) בסעיף זה,

"רכב חדש" – רכב שרישיון הרכב ניתן עליו לראשונה בידי מי שרשות הרישוי, כהגדרתה בפקודת התעבורה, הסמיכה אותו לכך, ולא חלפו 30 ימים ממועד ביצוע עסקה המחייבת לרשום את הרכב ואת פרטי בעליו ברשות הרישוי; "בעל הרכב" – לרבות מחזיק כמשמעותו בסעיף 27ב לפקודת התעבורה.

(תיקון מס' 43)
תשס"ה-2005
(תיקון מס' 60)
תש"ע-2010
(תיקון מס' 134)
תשפ"ד-2024

(ב) אין באמור בסעיף קטן (א) כדי למנוע הגשת כתב אישום נגד מי שביקש להישפט לפי סעיף 229, אף אם עברו המועדים הקבועים בסעיף קטן (א).

(תיקון מס' 23)
תשנ"ו-1996

226. בהליכים לפי פרק זה לא יחול חוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), תשל"א-1971, למעט פרק ה' שבו.

אי תחולת חוק הנוער
[1201]

227. הסמכות לפי סעיף 221א) לא תחול לגבי עבירות שחוק אחר מסמיך לקבען כעבירות קנס, אולם שאר הוראות פרק ז' יחולו על עבירות כאלה.

תחולה [1201]
(תיקון מס' 7)
תשמ"ז-1987
(תיקון מס' 19)
תשנ"ה-1995

228. (א) עבירת קנס היא עבירה של ברירת משפט ויחולו עליה הוראות סעיף זה וסעיפים 229 עד 230.

ברירת משפט
(תיקון מס' 11)
תש"ן-1990
(תיקון מס' 78)
תשע"ז-2017
(תיקון מס' 78)
תשע"ז-2017

(ב) היה לשוטר או למי שהשר לביטחון הפנים או השר הממונה הסמיכו לכך, או לעובד רשות מקומית שראש הרשות המקומית הסמיכו לכך, לפי העניין, יסוד להניח כי אדם פלוני עבר עבירה של ברירת משפט, רשאי הוא למסור לו הודעת תשלום קנס; ההודעה תהיה בטופס שנקבע ויפורטו בה העבירה ושיעור הקנס שנקבע לה.

(ג) היה למי שרשאי למסור הודעת תשלום קנס כאמור בסעיף קטן (ב) יסוד להניח שהעבירה נעברה בנסיבות שתובע הודיע כי הן מחייבות בירור המשפט, לא ימסור הודעת תשלום קנס, אלא הזמנה למשפט.

היתה העבירה עבירת תעבורה והיה למי שהוסמך למסור הודעת תשלום קנס יסוד להניח שהעבירה נעברה בנסיבות מחמירות כאמור בסעיף 29 לפקודת התעבורה, לא ימסור הודעת תשלום קנס אלא הזמנה למשפט.

(ד) קביעת עבירה כעבירת קנס, אין בה כדי לגרוע מסמכותו של תובע להגיש בשל אותה עבירה כתב אישום, אם הוא סבור שנסיונות העבירה מחייבות את בירור המשפט, ובלבד שטרם נמסרה הודעת תשלום קנס לפי סעיף קטן (ב).

(תיקון מס' 78)
תשע"ז-2017

229. (א) מי שנמסרה לו הודעת תשלום קנס, ישלם, תוך תשעים ימים מיום ההמצאה, את הקנס הנקוב בהודעה, לחשבון שצויין בה, זולת אם פעל באחת מדרכים אלה:

תשלום הקנס
(תיקון מס' 11)
תש"ן-1990
(תיקון מס' 23)
תשנ"ו-1996

(1) הגיש לתובע, תוך שלושים ימים מיום ההמצאה, בקשה לביטול כאמור בסעיף קטן (ג), ולעניין בקשה לביטול כאמור לגבי עבירת

(תיקון מס' 60)
תש"ע-2010

תעבורה מהטעם שהעבירה בוצעה שלא בידי מי שקיבל את ההודעה, ובעל הרכב מבקש להוכיח מי נהג ברכב, העמידו או החנהו, בעת ביצוע העבירה, או למי מסר את החזקה ברכב, כאמור בסעיף 27 לפקודת התעבורה – אם הגיש לתובע את הבקשה לביטול בתוך תשעים ימים מיום ההמצאה; החלטת התובע בבקשה לפי פסקה זו סופית, ואולם רשאי הנקנס להודיע על רצונו להישפט;

(2) הודיע, תוך תשעים ימים מיום ההמצאה, בדרך שנקבעה בתקנות, שיש ברצונו להישפט על העבירה.

מי שהגיש בקשה לביטול כאמור בפסקה (1) לא יהיה רשאי להודיע על רצונו להישפט כאמור בפסקה (2), אלא תוך שלושים ימים מיום המצאת ההודעה על החלטת התובע בענין הביטול.

(ב) לא שילם אדם את הקנס במועד ולא הודיע שיש ברצונו להישפט על העבירה, יתווספו על הקנס תוספת פיגור, ריבית שקלית ודמי פיגורים כאמור בסעיף 67 לחוק העונשין, תשל"ז-1977; גביית הקנס תיעשה כאמור בסעיפים 68 ו-70 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, וסעיף 69 לאותו חוק לא יחול.

(ג) תובע רשאי לבטל הודעת תשלום קנס אם נוכח כי לא נעברה עבירה או כי היא נעברה שלא בידי מי שקיבל את ההודעה, או אם היה סבור שנסיונות העניין בכללותן אינן מתאימות להמשך קיום ההליכים; התובע יערוך רישום של הודעת תשלום קנס שביטל וינמק את החלטתו; לענין סעיף קטן זה, "תובע" – כמשמעותו בסעיף 12, אם הוסמך במיוחד לענין זה בידי היועץ המשפטי לממשלה.

(ד) החליט התובע שלא לבטל את הודעת תשלום הקנס, ימציא למבקש הודעה על כך ואולם הוראות סעיף קטן (ב) יחולו כאילו לא הוגשה הבקשה לביטול לתובע.

(ה) תובע רשאי לדון בבקשה שהוגשה לאחר המועדים האמורים בסעיף קטן (א), אם שוכנע שהבקשה לא הוגשה במועד בשל סיבות שלא היו תלויות במבקש ושמןעו ממנו להגיש במועד והיא הוגשה מיד לאחר שהוסרה המניעה.

(ו) מי שלא הודיע כאמור בסעיף קטן (א) שברצונו להישפט ולא שילם במועד את הקנס, רשאי תובע לפטור אותו, על פי בקשתו, מתשלום של תוספת הפיגור, הריבית השקלית או דמי הפיגורים לפי סעיף קטן (א), כולם או מקצתם, אם שוכנע כי היו סיבות סבירות לאי-תשלום החוב, כולו או חלקו, במועדו, או כי קיימות נסיבות אישיות מיוחדות של החייב המצדיקות פטור כאמור.

(ז) בקשה לפי סעיף קטן (ו), תהיה בכתב, ותהיה נתמכת בתצהיר המאמת את העובדות המפורטות בה. התובע רשאי להחליט בבקשה על יסוד התצהיר בלבד או במעמד המבקש בלבד והחלטתו אינה ניתנת לערעור.

(ח) שילם אדם את הקנס רואים אותו כאילו הודה באשמה בפני בית המשפט, הורשע ונשא את עונשו. אולם הוראות סעיף קטן זה לא יחולו על אדם ששילם את הקנס ותובע ביטל את הודעת תשלום הקנס לפי סעיף קטן (ג) או על אדם שבית המשפט החליט לקיים את משפטו אף על פי שהודיע באיחור על רצונו להישפט כאמור בסעיף 230.

(11) בוטלה הודעת תשלום קנס לאחר שהקנס שולם, יוחזר סכום הקנס ששולם.

(2) לא שילם אדם את הקנס, חלפו המועדים להגשת בקשה לביטול הודעת תשלום קנס או להודעה על בקשה להישפט לפי סעיף קטן (א), ולא הוגשו בקשות כאמור או הוגשה בזמן בקשה לביטול הודעת תשלום קנס ונדחתה, יראו אותו, בתום המועדים הקבועים בסעיף קטן (א) להגשת בקשות אלה, כאילו הורשע בבית המשפט ונגזר עליו הקנס הנקוב בהודעת תשלום הקנס, ואולם הוראות סעיף קטן זה לא יחולו על אדם שבקשתו לביטול הודעת תשלום קנס הוגשה שלא במועד אך התובע דן בה מכוח סמכותו לפי סעיף קטן (ה) וביטל את הודעת תשלום הקנס, או על אדם שבית המשפט החליט לקיים את משפטו אף על פי שהודיע באיחור על רצונו להישפט כאמור בסעיף 230.

(ט) שר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, רשאי להתקין תקנות לביצוע סעיף זה.

229. קנס בשל עבירת קנס, שהטיל מפקח שהוא עובד רשות מקומית או שהוטל בבית משפט לעניינים מקומיים או בבית משפט אחר עקב הפעלת סמכותו של עובד הרשות המקומית, ישולם לקופת הרשות המקומית.

(תיקון מס' 32)
תשס"א-2001
(תיקון מס' 95)
תשפ"ד-2024

(תיקון מס' 82)
תשע"ח-2018

(תיקון מס' 23)
תשנ"ו-1996

(תיקון מס' 60)
תש"ע-2010

(תיקון מס' 23)
תשנ"ו-1996
(תיקון מס' 32)
תשס"א-2001
(תיקון מס' 95)
תשפ"ד-2024

(תיקון מס' 23)
תשנ"ו-1996
(תיקון מס' 60)
תש"ע-2010

(תיקון מס' 23)
תשנ"ו-1996

(תיקון מס' 32)
תשס"א-2001
(תיקון מס' 60)
תש"ע-2010

ייעוד קנסות לרשות
מקומית
(תיקון מס' 60)
תש"ע-2010

230. הודיע אדם לפי סעיף 229(א) שברצונו להישפט על העבירה, תישלח לו הזמנה למשפט תוך שנה מיום שנתקבלה הודעתו; בית המשפט רשאי, לקיים את המשפט גם אם אותו אדם ביקש להישפט באיחור, ובלבד שהתקיימו התנאים האמורים בסעיף 229(ה), בשינויים המחויבים, או מנימוקים מיוחדים אחרים שיפרט בהחלטתו. הורשע האדם בבית המשפט על העבירה ונגזר דינו לקנס, לא יפחת הקנס מהסכום הנקוב בהודעת תשלום הקנס, אלא אם כן ראה בית המשפט נסיבות מיוחדות המצדיקות הפחתתו.

הזמנה למשפט
[201 ח (ו)]
(תיקון מס' 7)
תשמ"ז-1987
(תיקון מס' 11)
תש"ן-1990
(תיקון מס' 60)
תש"ע-2010

פרק ז'1: (פקע)

(תיקון מס' 84 –
הוראת שעה)
תשע"ח-2018

230א. (פקע).	(תיקון מס' 84 – הוראת שעה) תשע"ח-2018
230ב. (פקע).	(תיקון מס' 84 – הוראת שעה) תשע"ח-2018
230ג. (פקע).	(תיקון מס' 84 – הוראת שעה) תשע"ח-2018
230ד. (פקע).	(תיקון מס' 84 – הוראת שעה) תשע"ח-2018
230ה. (פקע).	(תיקון מס' 84 – הוראת שעה) תשע"ח-2018
230ו. (פקע).	(תיקון מס' 84 – הוראת שעה) תשע"ח-2018
230ז. (פקע).	(תיקון מס' 84 – הוראת שעה) תשע"ח-2018
230ח. (פקע).	(תיקון מס' 84 – הוראת שעה) תשע"ח-2018
230ט. (פקע).	(תיקון מס' 84 – הוראת שעה) תשע"ח-2018
230י. (פקע).	(תיקון מס' 84 – הוראת שעה) תשע"ח-2018

פרק ח': הוראות שונות

231. (א) בכל עת שלאחר הגשת כתב אישום ולפני הכרעת הדין, רשאי היועץ המשפטי לממשלה, בהודעה מנומקת בכתב לבית המשפט, לעכב את הליכי המשפט; הוגשה הודעה כאמור יפסיק בית המשפט את ההליכים באותו משפט.
(ב) היועץ המשפטי לממשלה רשאי לאצול את סמכותו לעכב הליכי המשפט כאמור בסעיף קטן (א), דרך כלל, לסוגי ענינים או לענין מסוים, כמפורט להלן:

עיכוב הליכים [202]

(תיקון מס' 41)
תשס"ד-2004

- (1) למשנה ליועץ המשפטי לממשלה;
 - (2) לכל אחד מבעלי התפקידים המנויים להלן, למעט באישום שהוגש בידי תובע כאמור בסעיף 12(א)(1)(א):
 - (א) פרקליט המדינה או משנה לפרקליט המדינה;
 - (ב) פרקליט שמונה כמנהל התחום לעיכובי הליכים בפרקליטות המדינה – באישום בעבירת עוון או חטא;
 - (ג) פרקליט שמונה כמנהל היחידה האחראית על אכיפת דיני התכנון, הבניה והמקרקעין בפרקליטות המדינה או פרקליט בדרגת ממונה לפחות – באישום בעבירה בתחום דיני התכנון, הבניה והמקרקעין;
 - (ד) מנהל המחלקה הפיסקלית בפרקליטות המדינה – באישום בעבירת מס, לרבות אישום בעבירה הנלווית לעבירת מס; לענין זה –
- "עבירת מס" – עבירה לפי פקודת המכס; פקודת מס הכנסה;

חוק מס קניה (טובין ושירותים), התשי"ב-1952; חוק מס רכוש וקרן פיצויים, התשכ"א-1961; חוק מיסוי מקרקעין (שבח, מכירה ורכישה), התשכ"ג-1963; חוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975; חוק היטלי סחר, התשנ"א-1991;
"עבירה נלווית" – עבירה מסוג חטא או עוון, שנעברה במהלך ביצוע עבירת המס או בקשר אליה.

232. עוכבו הליכים לפי סעיף 231 רשאי היועץ המשפטי לממשלה, בהודעה בכתב לבית המשפט, לחדשם כל עוד לא עברו מיום עיכובם, בפשע – חמש שנים, ובעוון – שנה; הוגשה הודעה כאמור, יחדש בית המשפט את ההליכים, ורשאי הוא להמשיך בהם מן השלב שאליו הגיע לפני ההפסקה; עוכבו ההליכים בשניה לא יחודשו עוד.

חידוש הליכים [203]

233. כל עוד לא הוחל בגביית ראיות רשאי שופט אחר להמשיך במשפט מן השלב שאליו הגיע קודמו; הוחל בגביית ראיות ונבצר משופט מסיבה כלשהי לסיים את המשפט, רשאי שופט אחר להמשיך במשפט מן השלב שאליו הגיע קודמו, ורשאי הוא, לאחר שנתן הזדמנות לבעלי הדין להשמיע טענותיהם לענין, לנהוג בראיות שגבה קודמו כאילו גבה אותן בעצמו או לחזור ולגבותן, כולן או מקצתן.

המשך משפט בפני שופט אחר [204]

234. הוראות סעיף 233 יחולו, בשינויים המחוייבים, גם כשהורכב בית המשפט משלושה שופטים או יותר.

שינוי בהרכב חבר השופטים [205]

235. מקום שבו בית המשפט דן בשלושה שופטים או יותר, כל סמכות הנתונה לפי חוק זה לבית המשפט - לרבות סמכות לעשות פעולה שבית המשפט נדרש לעשותה - תהיה, כל עוד לא הורכב בית המשפט, בידי כל שופט של אותו בית משפט, ומשהורכב, בשעה שבית המשפט אינו יושב בדין, בידי אב בית הדין או בידי שופט מבין שופטי ההרכב שאב בית הדין קבע לכך, פעולה לפי סעיפים 15, 83, 105(א), 135, 140, 143, 145 ו-219 תיעשה בידי אב בית הדין או בידי שופט מבין שופטי ההרכב שאב בית הדין קבע לכך גם כשבית המשפט יושב בדין.

סמכות שופט ואב בית דין [206]
(תיקון מס' 61)
תש"ע-2010

236. נפטר אדם ייפסק כל הליך פלילי נגדו.

מות הנאשם [207]

237. (א) מסמך שיש להמציאו לאדם לפי חוק זה, המצאתו תהיה באחת מאלה:

המצאת מסמכים [209]

(1) במסירה לידו; ובאין למצאו במקום מגוריו או במקום עסקו - לידי בן משפחתו הגר עמו ונראה שמלאו לו שמונה עשרה שנים, ובתאגיד ובחבר בני-אדם - במסירה במשרדו הרשום או לידי אדם המורשה כדין לייצגו;

(2) במשלוח מכתב רשום לפי מענו של האדם, התאגיד או חבר בני האדם, עם אישור מסירה; בית המשפט רשאי לראות את התאריך שבאישור המסירה כתאריך ההמצאה.

(ב) מסירת המסמך לידי סניגור הנאשם, או מסירתו במשרד הסניגור לידי פקידו, וכן משלוח מכתב רשום עם אישור מסירה לפי מען משרדו, כמוה כהמצאה לנאשם, זולת אם הודיע הסניגור לבית המשפט, תוך חמישה ימים, כי אין ביכולתו להביא את המסמך לידיעת הנאשם.

(ג) נוכח בית המשפט כי המצאה לפי סעיף זה לא בוצעה עקב סירוב לקבל את המסמך או המכתב, או לחתום על אישור המסירה, רשאי בית המשפט לראות את המסמך כאילו הומצא כדין.

(ד) נוכח בית המשפט שאי אפשר להמציא את המסמך כאמור בסעיפים קטנים (א) או (ב), רשאי הוא להורות על המצאתו באחת הדרכים האלה:

(1) בהדבקת עותק שלו במקום הנראה לעין בבנין בית המשפט, וכן בבית שבו, כידוע, גר או עסק הנמען לאחרונה;
(2) בפרסום מודעה ברשומות או בעתון יומי;
(3) בכל דרך אחרת שתראה לו.

238. ליקוי טכני בעריכתו של מסמך הנערך לפי חוק זה, אין בו כדי לפגום בתקפם של ההליכים על פיו, אולם אם נראה לבית המשפט כי יש בדבר חשש לעיוות דינו של הנאשם, רשאי הוא לדחות את הדיון למועד אחר או להורות הוראה אחרת כדי להסיר את החשש.

פגמים שאינם פוגמים בדיון [211]

239. בעבירות לפי פקודת התעבורה או התקנות לפיה, פקודת העיריות ופקודת

סדרי הזמנה בעבירות קלות [213]
ת"ט (מס' 2)
תשמ"ב-1982
(תיקון מס' 7)
תשמ"ז-1987

ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970, בעבירות שנקבעו כעבירות קנס, או לפי חיקוק אחר ששר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, קבע לכך, רשאי שר המשפטים לקבוע בתקנות סדרי אישום והמצאת מסמכים, אף בסטיה מהוראות חוק זה.

239א. (א) עברה שנה מיום שבוצעה עבירה לפי פקודת התעבורה או לפי התקנות לפיה, או לפי פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970, שלא גרמה לתאונת דרכים שבה נפגע אדם או ניוזק רכוש, לא יוגש עליה כתב אישום ולא תומצא בעניינה הזמנה למשפט לפי תקנה 38 לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974, אלא אם כן, תוך אותה תקופה, הוזמן החשוד בביצוע העבירה לחקירה, או נשלחה לו הודעה על ביצוע העבירה; אולם, אם הוכיח בעל הרכב החשוד בעבירה כי לא חלה עליו אחריות לעבירה לפי סעיף 27ב לפקודת התעבורה, ניתן להגיש כתב אישום ולהמציא הזמנה למשפט למי שנהג ברכב, אם לא עברו שנתיים מיום ביצוע העבירה.

מסירת הודעה
בעבירות תעבורה
(תיקון מס' 20)
תשנ"ה-1995
(תיקון מס' 43)
תשס"ה-2005

(ב) היתה העבירה כאמור בסעיף קטן (א) עבירה שהחשד לביצועה מבוסס על צילום רכב כאמור בסעיף 27א לפקודת התעבורה, לא יוגש עליה כתב אישום ולא תומצא בעניינה הזמנה למשפט, אלא אם כן הוזמן החשוד בביצוע העבירה לחקירה או נשלחה לו הודעה על ביצוע העבירה בתוך התקופות כמפורט בסעיף 225א(1) או (2) או התקיים האמור בסעיף קטן (2א).

(תיקון מס' 43)
תשס"ה-2005

239ב. לעניין עבירה של נהיגה בזמן פסילה מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה בלבד, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה, נשלחה הודעה על גזר דין שבו הוטלה הפסילה או הודעה על החלטת בדבר הפסילה עד תום ההליכים בדואר רשום, רואים אותה כאילו הומצאה כדין, וכאילו הודע לנמען על הפסילה לפי סעיף 67 האמור גם בלא חתימה על אישור מסירה כאמור בסעיף 237, אף אם לא התקיימו הוראות סעיף 237ג, זולת אם הוכיח הנאשם כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלה, ואם התקיימו כל אלה:

חזקת מסירה לעניין
נהיגה בזמן פסילה
(תיקון מס' 59)
תשס"ט-2009

- (1) חלפו 15 ימים מיום משלוח ההודעה;
- (2) הנאשם הוזמן לדיון בבית משפט לפי סעיף 237 או בעל-פה לפי סעיף 97;
- (3) ההזמנה לדיון כאמור בפסקה (2) כללה אזהרה, בכתב או בעל-פה, לפי העניין, שבמועד הדיון עשויה להתקבל החלטה בדבר פסילה, וכן הודעה בדבר תחולת החזקה לפי סעיף זה אם הנאשם לא יתייצב לדיון;
- (4) הדיון בעניין כאמור בפסקה (2) הסתיים באותו מועד, או שמועד הדיון שונה לבקשת הנאשם;
- (5) בטופס אישור המסירה של דבר הדואר שהוחזר מולאו פרטי מוסר ההודעה, המען והמועד שבהם היא נמסרה או הטעם לאי-ביצוע המסירה.

240. (א) בעבירות לפי פקודת התעבורה, או לפי פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970, שלא גרמו לתאונת דרכים שבה נחבל אדם חבלה של ממש, בעבירות שנקבעו כעבירות קנס או כעבירות מינהליות או בעבירות לפי חיקוק אחר ששר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת קבע, יחולו סדרי דין אלה:

סדרי דין מיוחדים
בעבירות קלות
(תיקון מס' 19)
תשנ"ה-1995
(תיקון מס' 65)
תשס"ב-2012

- (1) על נאשם לפי סעיף זה לא יחולו הוראות סעיף 123, אולם אין בכך כדי למנוע ממנו להודיע לבית המשפט בכתב מה הן טענותיו לענין העונש;
- (2) נאשם שהוזמן ולא התייצב בבית המשפט בתחילת המשפט או בהמשכו, יראוהו כמודה בכל העובדות שנטענו בכתב האישום, זולת אם התייצב סניגור מטעמו;
- (3) בית המשפט רשאי לדון נאשם לפי הוראות פסקה (2), שלא בפניו, אם הוא סבור שלא יהיה בשפיטתו על דרך זו משום עיוות דין לנאשם ובלבד שלא יטיל עליו עונש מאסר. אין בהוראות פסקה זו כדי למנוע מבית המשפט להטיל מאסר במקום קנס ובלבד שבהזמנה למשפט צוין כי ניתן להטיל מאסר כאמור אם הנאשם לא יתייצב; צו מאסר לביצוע מאסר במקום קנס שניתן שלא בנוכחות הנידון או סניגורו יבוצע בהתאם להוראות סעיף 129א(ג).

(הוראת שעה)
תש"ס-2000
(תיקון מס' 46)
תשס"ו-2005

(ב) על פסק דין מרשיע שניתן לפי סעיף קטן (א), יחולו הוראות סעיף 130(ח) ו-(ט).

241. (א) הוראות חוק זה אינן גורעות מסמכותו של אדם המוסמך על-פי חיקוק אחר לחקור בעבירה או לנהל את התביעה.

חוקרים ותובעים לפי חיקוק אחר [215]

(ב) חוקר כאמור יעביר את חומר החקירה לפרקליט המחוז; אולם אם נקבע בחיקוק אדם אחר המוסמך לנהל את התביעה באותה עבירה, יעביר את חומר החקירה לאדם כאמור.

(תיקון מס' 81) תשע"ח-2018

(ג) הוראות סעיף קטן (ב) לעניין חומר חקירה המועבר לפרקליט מחוז יחולו בכפוף להוראות סעיף 60(יא), ובכל מקום, במקום "המשטרה" יקראו "רשות אחרת המוסמכת על פי דין לחקור בעבירה"; לעניין סעיף קטן זה, "רשות אחרת המוסמכת על פי דין לחקור בעבירה" – למעט שירות הביטחון הכללי.

242. כל סמכות הנתונה לפי חוק לפרקליט מחוז, רשאי להשתמש בה פרקליט המדינה או משנהו וכן רשאי פרקליט המדינה, באישור היועץ המשפטי לממשלה, להעניק סמכות כאמור, למעט סמכות שנאצלה לפרקליט מחוז לפי כל דין, לפרקליט אחר מפרקליטות המדינה.

סמכות פרקליט מחוז (תיקון מס' 7) תשמ"ז-1987 (תיקון מס' 41) תשס"ד-2004

242א. (א) היועץ המשפטי לממשלה רשאי לאצול לכל אחד מבעלי התפקידים המנויים בטור א' בתוספת השלישית, דרך כלל, לסוגי ענינים או לענין מסוים, את הסמכויות הנתונות לו לפי הוראות החוקים כמפורט לצדם בטור ב' בתוספת האמורה, כולן או מקצתן.

אצילת סמכויות היועץ המשפטי לממשלה (תיקון מס' 41) תשס"ד-2004

(ב) שר המשפטים רשאי, בצו, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, לשנות את התוספת השלישית, ובלבד שלא יוסיף הוראות חוק אלא בענין הליכים פליליים.

243. הוראות חוק זה אינן גורעות מהוראות חוק בתי-המשפט, תשי"ז-1957, זולת אם נאמר כן במפורש.

שמירת דינים [216]

244. (א) שר המשפטים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו.

ביצוע ותקנות [227]

(ב) שר המשפטים, בהתייעצות עם שר הפנים, רשאי לקבוע כללים לתיאום פעולות פרקליטות המדינה והמשטרה.

245. תחילתו של נוסח זה ביום י' בתמוז תשמ"ב (1 ביולי 1982), אולם תחילתם של סעיפים 228 עד 230 ביום ט"ז בטבת תשמ"ג (1 בינואר 1983).

תחילה (תיקון מס' 1) תשמ"ב-1982

תוספת ראשונה

ת"ט תשמ"ב-1982

(סעיף 6(ב) ו-188(ב))

(1) עבירות לפי חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח-1957, שנעברו במצרכי מזון;

(2) עבירות לפי חוק הגנה על בריאות הציבור (מזון), התשע"ו-2015;

(תיקון מס' 72) תשע"ו-2015

(3) עבירות לפי חוק התקנים, תשי"ג-1953, שנעברו במצרכי מזון.

תוספת ראשונה א'

(תיקון מס' 62) תשע"א-2010 (תיקון מס' 62) תיקון (תיקון מס' 62) תשע"ד-2013

(סעיף 60)

חלק א': עבירות עוון בטיפול הפרקליטות

(1) ביטחון המדינה, יחסי חוץ וסודות רשמיים לפי פרק ז' לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (בתוספת זו – החוק);

(2) פרסומי המרדה לפי סעיף 134(ג) לחוק;

- (3) אימונים צבאיים אסורים לפי סעיף 143(ב) לחוק ;
- (4) עבירות בנשק לפי סעיף 144(ב3) סיפה לחוק ;
- (5) הסתה לגזענות, לאלימות או לטרור לפי סימן א'1 בפרק ח' לחוק ;
- (6) מטיף להתאגדות אסורה לפי סעיף 146 לחוק ;
- (7) חבר להתאגדות אסורה לפי סעיף 147 לחוק ;
- (8) תרומות להתאגדות אסורה לפי סעיף 148 לחוק ;
- (9) פרסומי התאגדות אסורה לפי סעיף 149 לחוק ;
- (9א) התקהלות אסורה לפי סעיף 151 לחוק ; (תיקון מס' 62
(תיקון מס' 2)
תשע"ה-2014)
- (9ב) התפרעות לפי סעיף 152 לחוק ; (תיקון מס' 62
(תיקון מס' 2)
תשע"ה-2014)
- (9ג) מניעת הוראת התפזרות לפי סעיף 156 לחוק ; (תיקון מס' 62
(תיקון מס' 2)
תשע"ה-2014)
- (9ד) מתפרעים הפוגעים בכלי שיט לפי סעיף 158 לחוק ; (תיקון מס' 62
(תיקון מס' 2)
תשע"ה-2014)
- (10) הפרעות ביחסי עבודה לפי סעיף 160 לחוק ;
- (11) עבירות כלפי קיום שירותים ציבוריים לפי סעיף 161 לחוק ;
- (12) הסתה לאיבה כלפי מדינה ידידותית לפי סעיף 166 לחוק ;
- (13) פגיעה בדגל או בסמל של מדינה ידידותית לפי סעיף 167 לחוק ;
- (14) חילול כבודם של גדולי מדינת חוץ לפי סעיף 168 לחוק ;
- (15) פגיעה ברגשי דת ומסורת לפי סימן ז' בפרק ח' לחוק ;
- (16) ריבוי נישואין לפי סימן ח' בפרק ח' לחוק ;
- (17) זנות ותועבה לפי סימן י' בפרק ח' לחוק ;
- (18) מעשה העלול להפיץ מחלה לפי סעיף 218 רישא לחוק ;
- (19) מכירת מזון מפוגל לפי סעיף 219 לחוק ;
- (20) החזקת מזון לא נקי לפי סעיף 220 לחוק ;
- (21) זיהום מים לפי סעיף 221 לחוק ;
- (22) זיהום אוויר לפי סעיף 222 לחוק ;
- (23) מלאכות פוגעות לפי סעיף 223 לחוק ;
- (24) מסייע לאחר מעשה לפי סעיף 261 לחוק (כאשר עבירת המקור בטיפול הפרקליטות) ;
- (25) אי-מניעת פשע לפי סעיף 262 לחוק ;
- (26) העלמת עבירה לפי סימן ב' בפרק ט' לחוק ;
- (27) תקיפת שוטר הקשורה למילוי תפקידו לפי סעיף 273 לחוק ;
- (28) לחץ של עובד הציבור לפי סעיף 277 לחוק ;
- (29) עובד הציבור שיש לו זיקה פרטית לפי סעיף 278 לחוק ;
- (30) שימוש לרעה בכוח המשרה לפי סעיף 280 לחוק ;
- (31) מרמה והפרת אמונים לפי סעיף 284 לחוק ;
- (32) הפרת חובה חקיקה לפי סעיף 286 לחוק ;
- (33) עבירות שוחד לפי סימן ה' בפרק ט' לחוק ;
- (34) גרימת מוות ברשלנות לפי סעיף 304 לחוק ;
- (35) העלמת לידה לפי סעיף 311 לחוק ;
- (36) שימוש ברעל מסוכן לפי סעיף 336 רישא לחוק ;
- (37) הפרת חובה של הורה או אחראי לפי סעיף 337 לחוק ;
- (38) מעשי פזיזות ורשלנות לפי סעיף 338(א)(3) עד (5) ו-(7) עד (9) לחוק ;
- (39) חבלה ברשלנות לפי סעיף 341 לחוק ;
- (40) עבירות מין בפרק י' לחוק ; (תיקון מס' 62
(תיקון מס' 2)
תשע"ה-2014)
(תיקון מס' 62
(תיקון מס' 4)
תשע"ז-2017)

- (41) עבירות כלפי קטינים ונכים לפי סימן ו' בפרק י' לחוק ;
- (42) פגיעה בקטינים ובחסרי ישע לפי סימן ו'1 בפרק י' לחוק ;
- (43) עבירות מעין גניבה לפי סימן ב' בפרק י"א לחוק ;
- (44) קבלת דבר במרמה לפי סעיף 415 רישא לחוק ;
- (45) תחבולה לפי סעיף 416 לחוק ;
- (46) כישוף לפי סעיף 417 לחוק ;
- (47) זיוף לפי סעיף 418 לחוק, למעט הסיפה ;
- (48) זיוף המשפיע על עסקאות לפי סעיף 419 לחוק ;
- (49) עבירת מנהלים ועובדים בתאגיד לפי סעיף 424(2) לחוק ;
- (50) אי-גילוי מידע או פרסום מטעה בידי נושא משרה בכיר בתאגיד לפי סעיף 424א לחוק ;
- (51) מרמה והפרת אמונים בתאגיד לפי סעיף 425 לחוק ;
- (52) העלמה במרמה לפי סעיף 426 לחוק ;
- (53) עושק לפי סעיף 431 לחוק ;
- (54) הונאה לפי סימן ז' בפרק י"א לחוק, למעט סעיף 441 רישא ;
- (55) גרימת שריפה ברשלנות לפי סעיף 449 לחוק ;
- (56) זיוף כספים ובולים לפי פרק י"ב לחוק ;
- (57) הכנת עבירה בחומרים מסוכנים לפי סעיף 497 לחוק ;
- (58) מתן אמצעים לביצוע פשע לפי סעיף 498 לחוק (כאשר עבירת המקור בטיפול הפרקליטות) ;
- (59) קשר לעוון לפי סעיף 499(א)(2) לחוק (כאשר עבירת המקור בטיפול הפרקליטות) ;
- (60) חוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 ;
- (61) חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 ;
- (62) חוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 ;
- (63) חוק לא תעמוד על דם רעך, התשנ"ח-1998 ;
- (64) חוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998 ;
- (65) חוק המחשבים, התשנ"ה-1995 ;
- (66) (נמחק) ;
- (67) פקודת מניעת טרור, התש"ח-1948 ;
- (68) חוק זכויות מבצעים ומשדרים, התשמ"ד-1984 ;
- (69) פקודת סימני מסחר [נוסח חדש], התשל"ב-1972 ;
- (70) חוק זכות יוצרים, התשס"ח-2007 ;
- (71) גרימת מוות בנהיגה רשלנית – סעיף 64 לפקודת התעבורה והפקרה אחרי פגיעה לפי סעיף 64א(א) לאותה פקודה ;
- (72) הפרת צו פיקוח לפי סעיף 22(א) לחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו-2006 ;
- (73) עבירות לפי חוק גיל הנישואין, התש"י-1950.

(תיקון מס' 63)
תשע"א-2011

(תיקון מס' 67)
תשע"ד-2013

חלק ב': עבירות פשע שיועברו לטיפול התביעה המשטרתית

- (1) סחר, ייצור וייבוא סכין לפי סעיף 185 לחוק ;
- (2) איסור מכירת אגרופן או סכין לקטין לפי סעיף 185א(א) לחוק ;
- (3) החזקת אגרופן או סכין שלא כדין לפי סעיף 186(א) לחוק ;
- (3א) תקיפת סוהר והפרעה לסוהר לפי סעיף 275ב לחוק ;
- (4) הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287(ב) לחוק ;
- (5) חבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק, למעט עבירה כאמור שנעברה בקטין ;
- (6) פגיעה לפי סעיף 334 לחוק, בנסיבות מחמירות לפי סעיף 335 לחוק, למעט עבירה כאמור שנעברה בקטין ;

(תיקון מס' 99)
תשפ"ה-2024

- (7) הסעה בכלי תחבורה מסוכן לפי סעיף 343 סיפה לחוק ;
- (8) תקיפת זקן לפי סעיף 1368 לחוק, למעט עבירה כאמור בנעברה בחסר ישע כהגדרתו בסעיף 368 לחוק ;
- (9) כליאת שווא לפי סעיף 377 לחוק ;
- (10) תקיפות בנסיבות מחמירות לפי סעיף 382(א), (ב)1 ו-(ג) לחוק ;
- (10א) תקיפת עובד ציבור לפי סעיף 382(ב), (ג) ו-(ד) לחוק ;
- (11) גניבה בנסיבות מיוחדות לפי סעיף 384 לחוק ;
- (12) גניבה בידי עובד לפי סעיף 391 לחוק, כאשר ערך הגניבה אינו עולה על 50,000 שקלים חדשים ;
- (13) גניבה בידי מורשה לפי סעיף 393 לחוק, כאשר ערך הגניבה אינו עולה על 50,000 שקלים חדשים ;
- (14) דרישת נכס באיומים לפי סעיף 404 לחוק ;
- (15) פריצה והתפרצות לפי סימן ד' בפרק י"א לחוק, למעט סעיף 408 לחוק ;
- (16) קבלת נכסים שהושגו בפשע לפי סעיף 411 לחוק ;
- (17) עבירות בקשר לרכב לפי סימן ה'1 בפרק י"א לחוק, למעט סעיף 413 לא לחוק ;
- (18) הסגת גבול כדי לעבור עבירה לפי סעיף 447 לחוק ;
- (19) היזקים מיוחדים לפי סעיף 453 לחוק ;
- (20) קשר לפשע לפי סעיף 499(א)1 לחוק, כאשר עבירת הפשע בטיפול תובע משטרת לפי האמור בתוספת זו ;
- (21) הונאה באמצעי תשלום, בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 40(ג) לחוק שירותי תשלום, התשע"ט-2019 ;
- (22) עבירות לפי סימנים א' ו-ב' בפרק ג' לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (בפרט זה – פקודת הסמים), שעונשן אינו עולה על שבע שנים, וכן עבירות לפי הסימנים האמורים לגבי כמות סם שאינה עולה, בכל עבירה בנפרד, על כמות הסם המצוינת להלן :
- (א) הרואין, קוקאין – 20 גרם ;
- (ב) שרף של קנבוס (חשיש), קנבוס, אופיום – 25 ק"ג ;
- (ג) פריט 1 בסימן ב' בחלק א' לתוספת הראשונה אם הסם הוא בתצורה כמפורט להלן :
- (1) תמיסה או נוזל – 60 מ"ל ;
- (2) בתצורה אחרת – 100 יחידות צריכה ;
- (ד) פריטים 13 עד 13ח בסימן ב' בחלק א' לתוספת הראשונה וכן החומרים המפורטים בסימן ב' בחלק ב' לתוספת הראשונה – 100 יחידות צריכה, ובלבד שמשקלן אינו עולה על 100 גרם ;
- (ה) חומרים המצוינים בתוספת הראשונה לפקודת הסמים, שאינם מפורטים בפרטי משנה (א) עד (ד), אם הסם הוא בתצורה כמפורט להלן :
- (1) אבקה – 20 גרם ;
- (2) חומר צמחי – 10 ק"ג ;
- (3) תמיסה או נוזל – 200 מ"ל ;
- (4) בתצורה שאינה כמפורט בפסקאות (1) עד (3) – 100 יחידות צריכה.
- (23) עבירות לפי סעיפים 12א, 12ב ו-12ב3 לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 ;
- (23א) (נמחק) ;
- (24) פגיעה בפרטיות לפי סעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981, כאשר העבירה נעברה בין בני זוג ;
- (25) עבירות לפי פקודת התעבורה שעונשן אינו עולה על שבע שנים, למעט עבירה של הפקרה אחר פגיעה לפי סעיף 64א לפקודת התעבורה ועבירה של חובת

צו תשע"ח-2018

(תיקון מס' 85)
תשע"ט-2019

(תיקון מס' 62)
(תיקון מס' 4)
תשע"ז-2017

(תיקון מס' 96)
תשפ"ד-2024

(תיקון מס' 96)
תשפ"ד-2024

(תיקון מס' 64)
תשע"ב-2011

- נוסע להתקשר לגופי הצלה לפי סעיף 1א64 לאותה פקודה ;
- (26) עבירות לפי חוק הבחירות לכנסת [נוסח משולב], התשכ"ט-1969, למעט עבירות לפי סעיפים 117(א) ו-122 ;
- (27) עבירות לפי חוק הרשויות המקומיות (בחירות), התשכ"ה-1965, למעט עבירות לפי סעיפים 85 ו-88 ;
- (28) (נמחק).

(תיקון מס' 96)
תשפ"ד-2024

חלק ג': עבירות שפרקליט מחוז רשאי להעביר לטיפולו של תובע משטרה בשל העדר חומרה יתירה בנסיבות ביצוע העבירה ואי-מורכבות הראיות

(תיקון מס' 62)
(תיקון) תשע"ד-2013

- (1) עבירות בנשק לפי סעיף 144(א) רישא לחוק ;
- (2) (נמחקה) ;
- (3) (נמחקה) ;
- (4) עבירה אחרת שבטיפול פרקליט ואינה בסמכותו הייחודית של בית משפט מחוזי, שנחקרה יחד עם עבירה שבטיפול תובע משטרה והיא כרוכה ושלובה בה, ואשר פרקליט מחוז מצא כי בנסיבות העניין, העבירה שבטיפול התובע המשטרה היא העבירה המרכזית.

(תיקון מס' 62)
(תיקון מס' 2)
תשע"ה-2014

(תיקון מס' 62)
(תיקון מס' 2)
תשע"ה-2014

חלק ד': עניינים שבהם רשאי תובע משטרה, או שוטר שהסמיך היועץ המשפטי לממשלה

לפי סעיף 12(א)(1)(ב), לטפל גם בבית המשפט המחוזי

- (1) בקשות ועררים בעניין מעצר, חיפושים ושחרור בערובה ;
- (2) עיון חוזר על החלטות בית משפט שלום או שופט תעבורה לפי סעיף 49 לפקודת התעבורה, או ערעור לפי סעיף 57ה או 60 לאותה פקודה ;
- (3) ערר על החלטת בית משפט שלום לפי סעיף 74(ה), בהתייחס לחומר חקירה הנוגע לכתב אישום המוגש בידי תובע משטרה ;
- (4) השגה על החלטה בעניין בקשה להישפט באיחור לפי סעיף 230 ;
- (5) תיקים שנדרשת בהם מומחיות מקצועית טכנית מיוחדת בענייני תעבורה.

צו תשע"ח-2018

תוספת ראשונה ב'

(סעיף 9(א) ו-1(א))

- (1) עבירות לפי חוק העונשין כמפורט להלן :
- (א) עבירות המתה לפי סעיפים 301ב, 301ג ו-305 לחוק העונשין, עבירות ניסיון, סיוע או שידול לרצח או לרצח בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 300 ו-301א לחוק העונשין, ועבירה של קשר לפי סעיף 499 לחוק האמור לעבור עבירה לפי סעיפים 300 ו-301א לחוק העונשין ;
- (ב) עבירות ביטחון לפי פרק ז' לחוק העונשין : עבירות לפי סעיפים 98 רישא, 100, 101, 106, 108(ג) ו-109(ד), 111, 112, 113(ג) סיפה, 113א, 114 ו-115(א) סיפה לחוק העונשין ;
- (ג) עבירות חמורות כלפי קטינים : עבירות לפי סעיפים 203ב(א)(2) עד (4) ו-214(ב) – לעניין עבירה שנעברה לפי סעיף קטן (ב) של סעיף 214, 368ב(ב) סיפה, 368א סיפה, 375א(ב), 376ב(ב) ו-377א(ב) לחוק העונשין ;
- (ד) עבירות מין : עבירות לפי סעיפים 345, 348(ב) ו-351(א), (ב) ו-1(ג) ו-2 לחוק העונשין ;
- (ה) עבירות הפוגעות בחירות : עבירות לפי סעיפים 370, 371, 372, 373(א), 374, 375א ו-377א לחוק העונשין ;
- (2) עבירות בקשר עם ארגון פשיעה לפי סעיפים 2 ו-4 לחוק מאבק בארגוני פשיעה, התשס"ג-2003 ;
- (3) עבירות טרור : עבירות לפי סעיפים 20 רישא, 21, 22(ב) ו-27, 28, 29, 30,

(תיקון מס' 87)
תשע"ט-2019

(תיקון מס' 100)
תשפ"ה-2025

31, 32, 37 ו-38 לחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016, ועבירה שהיא מעשה טרור כהגדרתו בחוק האמור, שדינה עשר שנות מאסר ומעלה לאחר החמרת הענישה לפי סעיף 37 לאותו חוק.

תוספת ראשונה ג'

(תיקון מס' 87)
תשנ"ט-2019

(סעיף 9(ג))

- (1) עבירות לפי חוק העונשין: עבירות לפי סעיפים 279, 420, 421 לחוק העונשין, עבירות לפי סעיפים 384 ו-452 לחוק העונשין – אם הדבר הנגב או ההיזק, לפי העניין, הוא בשווי העולה על 10,000 שקלים חדשים, וכן שיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק העונשין בעבירות מסוג פשע או בעבירות המנויות בתוספת זו או בתוספת הראשונה א', או סיוע או קשירת קשר לביצוע עבירות כאמור, לפי סעיפים 31 או 499 לחוק העונשין;
- (2) עבירות לפי סעיף 47(א) לחוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988, וכן עבירה לפי סעיף 48 לחוק האמור שנעברה בקשר לעבירה לפי סעיף 47(א) לאותו חוק;
- (3) עבירות לפי סעיפים 52ג, 52ד, 53(א) ו-54(ב) לחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968;
- (4) עבירות לפי סעיף 39(א) ו-5(ב) לחוק הסדרת העיסוק בייעוץ השקעות ובניהול תיקי השקעות, התשנ"ה-1995;
- (5) עבירות לפי סעיף 124 לחוק השקעות משותפות בנאמנות, התשנ"ד-1994;
- (6) עבירות לפי סעיפים 211(א) ו-212(א) לפקודת המכס;
- (7) עבירה לפי סעיף 217 לפקודת מס הכנסה;
- (8) עבירות לפי סעיף 98(ג) ו-1(ג) לחוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה), התשכ"ג-1963.

תוספת ראשונה ד'

(תיקון מס' 87)
תשנ"ט-2019

(סעיף 9(א1))

- (1) טביעת אצבעות;
- (2) דגימה ביולוגית שהופק ממנה DNA של אדם;
- (3) תצלום פנים.

תוספת שניה

(תיקון מס' 33)
תשס"א-2001

(סעיף 68)

- (1) עבירות לפי סעיפים 189, 190, 192, 194, 196, 223, 334, 336 רישא, 379, 380, 447 זולת אם נעברה העבירה כשהעברין נושא נשק חם או קר, 452, 494 ו-496 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, ולמעט עבירות כאמור, שנעברו כלפי בן משפחה; לענין זה, "בן משפחה" - כהגדרתו בחוק למניעת אלימות במשפחה, תשנ"א-1991;

(תיקון מס' 3)
תשמ"ג-1983
(תיקון מס' 19)
תשנ"ה-1995
(תיקון מס' 35)
תשס"ב-2001

- (2) עבירות לפי חוק למניעת מפגעים, תשכ"א-1961, בסייגים האמורים בסעיף 11 לחוק האמור;

(תיקון מס' 25)
תשנ"ז-1997

- (2) עבירות לפי סעיף 63 לחוק אוויר נקי, התשס"ח-2008, בסייגים האמורים בסעיף 70 לחוק האמור;

(תיקון מס' 58)
תשס"ח-2008

- (3) עבירות לפי סעיף 61(ג), (ד) ו-(ה) לחוק זכות יוצרים, התשס"ח-2007;

(תיקון מס' 38)
תשס"ג-2002
(תיקון מס' 54)
תשס"ח-2007

- (4) עבירות לפי סעיף 3 לפקודת סימני סחורות ;
- (5) עבירה לפי סעיף 123(1) לחוק הגנת הצרכן, תשמ"א-1981, מחמת הפרה של סעיפים 17 או 18 לחוק האמור או של צו שניתן לפי סעיף 17 האמור ;
- (6) עבירות לפי סעיף 60 לפקודת סימני מסחר [נוסח חדש], תשל"ב-1972 ;
- (7) עבירות בשל העברת חזקה, סיוע לקבל חזקה וקבלת חזקה, לפי סעיף 108 לחוק הגנת הדייר [נוסח משולב], תשל"ב-1972 ;
- (8) עבירות לפי חוק הבחירות לכנסת [נוסח משולב], תשכ"ט-1969 ;
- (9) עבירות לפי חוק הרשויות המקומיות (בחירות), תשכ"ה-1965 ;
- (10) עבירות לפי חוק הבחירות לגופים ציבוריים, תשי"ד-1954 ;
- (11) עבירות לפי פקודת הידיעות הטלגרפיות לעתונות ;
- (12) עבירות לפי חוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981 ;
- (13) עבירות לפי חוק שמירת הנקיון, תשמ"ד-1984, בסייגים האמורים בסעיף 21א לחוק האמור ;
- (14) עבירה לפי סעיף 2 לחוק מניעת זיהום הים ממקורות יבשתיים, תשמ"ח-1988, בסייגים האמורים בסעיף 8 לחוק האמור ;
- (15) עבירה לפי סימן א1 לחוק המים, תשי"ט-1959 ;
- (16) עבירה לפי חוק איסוף ופינוי פסולת למיחזור, תשנ"ג-1993, שנעברה ברשות היחיד של הקובל ;
- (17) חוק צער בעלי חיים, תשנ"ד-1994, בסייגים האמורים בסעיף 15 לחוק האמור ;
- (18) חוק החומרים המסוכנים, תשנ"ג-1993, בסייגים האמורים בסעיף 15ב לחוק האמור ;
- (19) עבירה לפי סעיף 243 לחוק התכנון והבנייה, תשכ"ה-1965, בנוגע להתקנת צלחת קליטה כמשמעותה בפרק ב'2 סימן ב' לחוק הבזק, תשמ"ב-1982, ובסייגים האמורים בסעיף 266ב ;
- (20) עבירה לפי חוק הגבלת הפרסומת למוצרי טבק לעישון, תשמ"ג-1983, בסייגים האמורים בסעיף 11א ;
- (20) עבירה לפי סעיף 243 לחוק התכנון והבנייה, תשכ"ה-1965, בנוגע למיתקן גישה אלחוטית כמשמעותו בפרק ו' סימן ה' לחוק הבזק, תשמ"ב-1982, ובסייגים האמורים בסעיף 266ג לחוק התכנון והבניה.

(תיקון מס' 5)
תשנ"ד-1984
(תיקון מס' 25)
תשנ"ז-1997

(תיקון מס' 9)
תשנ"ח-1988

(תיקון מס' 13)
תשנ"א-1991

(תיקון מס' 15)
תשנ"ג-1993

(תיקון מס' 17)
תשנ"ד-1994

(תיקון מס' 25)
תשנ"ז-1997

(תיקון מס' 27)
תש"ס-2000
(תיקון מס' 79)
תשע"ז-2017

(תיקון מס' 30)
תשס"א-2001

(תיקון מס' 34)
תשס"א-2001
(תיקון מס' 79)
תשע"ז-2017

תוספת שלישית

(סעיף 242א)

(תיקון מס' 41)
תשס"ד-2004

טור א'	טור ב'
(1) פרקליט המדינה, משנה לפרקליט המדינה ומנהל המחלקה הפלילית	א. סעיפים 94(ג) ו-94א(ג) לחוק זה.
	ב. סעיפים 21 ו-21א לחוק טיפול בחולי נפש, התשנ"א-1991.
בפרקליטות המדינה	ג. סעיף 14 לחוק הנוער (שפיטה), ענישה ודרכי טיפול, התשל"א-1971 (בתוספת זו

(תיקון מס' 70)
תשע"ה-2014

– חוק הנוער).

ד. סעיפים 124(א), 291א(ב) ו-354(א) או
(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (בתוספת
זו – חוק העונשין).

(תיקון מס' 44)
תשס"ה-2005
(תיקון מס' 56)
תשס"ח-2008

ה. סעיפים 17(ב) ו-35(ד) לחוק סדר הדין
הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים),
התשנ"ו-1996 (בתוספת זו – חוק
המעצרים).

ו. סעיפים 14 ו-15 לחוק השיפוט הצבאי,
התשט"ו-1955.

(2) בעלי התפקידים המנויים בפרט (1) א. סעיפים 69 ו-229(ג) לחוק זה.

וכן פרקליט מחוז

ב. סעיף 4(א) לחוק הנוער.

ג. (נמחק).

צו תשס"ח-2007

ד. סעיף 38(ד) לפקודת הסמים המסוכנים
[נוסח חדש], התשל"ג-1973.

צו תשנ"ט-2018

ה. סעיף 8א(א) לחוק העבירות המינהליות,
התשמ"ו-1985 (להלן – חוק העבירות
המינהליות).

ו. סעיפים 9(ב) ו-123 לחוק העונשין.

צו תשנ"א-2011

ז. סעיף 29 לחוק טיפול בחולי נפש,
התשנ"א-1991

(3) פרקליט המדינה, מנהל המחלקה א. סעיף 10(א) לחוק העונשין

הבין-לאומית בפרקליטות המדינה

ב. סעיף 20 לחוק ההסגרה, התשי"ד-1954
ג. סעיף 10 לחוק לנשיאת עונש מאסר
במדינת אזרחותו של האסיר, התשנ"ז-
1996

צו תשס"ח-2007

(4) בעלי התפקידים המנויים בפרט (2) א. סעיף 58(ב) לחוק המעצרים

וכן מנהל המחלקה הפיסקאלית
בפרקליטות המדינה

צו תשס"ח-2007

(5) פרקליט המדינה ומשנה לפרקליט א. סעיף 8 לחוק
המדינה ב. סעיף 270 לחוק העונשין.

צו תשס"ח-2007
צו תשנ"ט-2018

(6) משנה לפרקליט המדינה ומנהל א. סעיף 12(א)(1)(ב) לחוק, לעניין הסמכת

המחלקה להנחיית תובעים מוסמכי
היועץ המשפטי לממשלה
בפרקליטות המדינה בכפוף להנחיות
היועץ המשפטי לממשלה או פרקליט
המדינה, אם הואצלה לו הסמכות
כאמור בסעיף 12(ג)

תובעים
ב. סעיף 8א(א) לחוק העבירות
המינהליות;
ג. סעיף 229(ג) לחוק.

צו תשנ"ט-2010
צו תשנ"ט-2018

(7) מנהל המחלקה הפיסקלית א. סעיף 12(א)(1)(ב) לחוק, לעניין הסמכת

תובעים
בפרקליטות המדינה בכפוף להנחיות
מס, כהגדרתן
היועץ המשפטי לממשלה או פרקליט
החיקוקים
המדינה, אם נאצלה לו הסמכות

לעניין עבירת מס ועבירה נלווית לעבירת
בסעיף 231(ב)(2)(ד) לחוק ועבירות לפי
הבאים ועבירות נלוות להם :

צו תשנ"ט-2018

כאמור בסעיף 12(ג)

- (1) חוק סוכני המכס, התשכ"ה-1964;
 - (2) פקודת המשקאות המשכרים (ייצור ומכירה) [נוסח חדש];
 - (3) פקודת הכהילים המפוגלים [נוסח חדש];
 - (4) פקודת הייבוא והייצוא [נוסח חדש], התשל"ט-1979;
 - (5) פקודת הטבק [נוסח חדש];
 - (6) חוק מסי מכס ובלו (שינוי התעריף), התש"ט-1949;
 - (7) חוק הבלו על דלק, התשי"ח-1958;
 - (8) חוק העבירות המינהליות;
 - (9) פקודת זכות יוצרים, 1924;
 - (10) חוק זכות יוצרים, התשס"ח-2007;
 - (11) פקודת סימני מסחר [נוסח חדש], התשל"ב-1972;
 - (12) פקודת סימני סחורות;
 - (13) חוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000;
 - (14) כל התקנות או הצווים שהותקנו לפי הפקודות או החוקים הנזכרים בפרט זה;
- (ב) סעיף 8א(א) לחוק העבירות המינהליות

סעיף 12(א)(1)(ב) לחוק, לעניין הסמכת
(8) המפקח הכללי של משטרת
מתמחים
ישראל
בחיבת התביעות במשטרת ישראל

צו תשע"ט-2018

סעיף 12(א)(1)(ב) לחוק, לעניין הסמכת
(9) פרקליטי מחוז
מתמחים
בפרקליטות המדינה

צו תשע"ט-2018

סעיף 12(א)(1)(ב) לחוק, לעניין הסמכת
(10) המשנה לפרקליט המדינה בכפוף
תובעים
להנחיות היועץ המשפטי לממשלה או
פרקליט המדינה, אם נאצלה לו
הסמכות כאמור בסעיף 12(ג)

צו תשע"ט-2018

תוספת רביעית

(סעיף 67א(א))

(תיקון מס' 66)
תשע"ב-2012

תובע לפי פסקה (3)
להגדרה "תובע"
תובע בכיר לפי פסקה (3)
להגדרה "תובע בכיר"

1. מי שהוסמך לפי סעיף 12(א)(1)(ב), להגיש
מקרקעין
כתב אישום בעבירה לפי חוק התכנון והבנייה והוא
פרקליט בכיר
מפוקח בידי המחלקה להנחיית תובעים מוסמכי
היועץ המשפטי לממשלה בפרקליטות
המדינה
מנהל המחלקה לאכיפת דיני
שהוא הסמך לכך

(תיקון מס' 79)
תשע"ז-2017
צו תשע"ט-2018

2. מי שהיועץ המשפטי לממשלה הסמך לכך, לפי התובע הראשי במשרד
הכלכלה או תובע
סעיף 12, להגיש כתב אישום לפי חיקוק מהחיקוקים בכיר במשרד הכלכלה שהוא
הסמך לכך
ששר הכלכלה ממונה על ביצועם

(תיקון מס' 68)
תשע"ד-2014

תוספת חמישית

(סעיף 67ג(א)(5))

(תיקון מס' 66)
תשע"ב-2012

1. פסילת רישיון נהיגה; הפקיד אדם רישיון שנפסל, יקבל אישור קבלה על הרישיון שהפקיד.
2. הפקדת כלי ירייה המוחזק בידי אדם למשמרת בתחנת משטרה הקרובה למקום מגוריו או למקום עסקיו; הפקיד אדם כלי ירייה למשמרת יקבל אישור קבלה על כלי הירייה שהפקיד.
3. התחייבות שלא להיכנס למקום או שלא להיות בקשר עם אדם מסוים.
4. כתיבת מכתב התנצלות לנפגע העבירה.
5. הסכמה להשמדה או לחילוט של חפץ הקשור לעבירה, האסור בהחזקה לפי כל דין.
6. השבת חפץ בעין לנפגע העבירה או תיקון חפץ שניזוק בעבירה.
7. לעניין עבירות לפי חוק התכנון והבנייה, התשכ"ה-1965, בתיקים המנוהלים על ידי תובע המנוי בפרט 1 בתוספת הרביעית –
 - (1) הריסה, פירוק או סילוק של הבניין או של חלק ממנו, שנבנו בלא היתר או בניגוד לתנאי היתר;
 - (2) הריסה פירוק או סילוק של חלק מבניין שנבנה כדין, אם יש בביצוע פעולה כאמור לגבי חלק אחר, בלבד, מאותו בניין שנבנה שלא כדין, כדי לסכן את שלום הציבור או את בטיחותו אם לא ייהרס, יפורק או יסולק גם החלק שנבנה כדין, והכל למעט לגבי חלק מבניין בבעלותו או בהחזקתו של צד שלישי;
 - (3) הפסקת עבודה במקרקעין הנעשית בלא היתר או בניגוד לתנאי היתר, או הפסקת שימוש במקרקעין הנעשה בלא היתר או בניגוד לתנאי היתר או הנעשה בניגוד לתכנית;
 - (4) התאמת בניין שנבנה בלא היתר או בניגוד לתנאי היתר, להיתר או לתכנית; פעל החשוד ביעילות לביצוע ההתאמה והימשכות ההליכים לא היתה בשליטתו, רשאי התובע להאריך את התקופה לקיום התנאי, ובלבד שהתקופה הכוללת לא תעלה על שנתיים.
8. הסכמה להודות בתובענה משמעתית או הסכמה לעונש מסוים, בהליך משמעותי על פי דין, ואולם אם כלל העונש קנס או שלילת משכורת, לא יעלה העונש האמור על הסכום האמור בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין; תנאי כאמור לא ייקבע בהסדר אלא בהסכמת הגורם המוסמך לפתוח בהליך המשמעותי.
9. התפטרות או התחייבות שלא לשמש בתפקיד מסוים.
10. אימוץ נהלים פנימיים מחייבים בכתב, לרבות לעניין מנגנוני פיקוח ובקרה, שיבטיחו את מניעת הישנותן של עבירות דומות; התובע יאשר נהלים כאמור לאחר התייעצות עם גורמים מקצועיים הנוגעים בדבר.
11. בעסק הפועל לפי רישיון לפי חוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968 (בתוספת זו – חוק רישוי עסקים) –
 - (1) התחייבות להפסיק עיסוק בעסק לתקופה שלא תעלה על 14 ימים, ובלבד שאם העסק נסגר בצו מינהלי או שיפוטי בשל העבירה לכאורה, לא תעלה התקופה הכוללת של הפסקת העיסוק על 30 ימים;
 - (2) התחייבות להימנע מפעולות מסוימות שיפורטו בהסדר, לתקופה שלא תעלה על 30 ימים;
- לא ייקבע תנאי לפי פרט זה אלא בהסדר שייערך בתוך שישה חודשים מיום גילוי העבירה; העתק מההסדר יועבר לרשות הרישוי לפי חוק רישוי עסקים.
12. התחייבות שלא לנהל בחצרים נשוא האישום עסק טעון רישוי בלא רישיון, היתר זמני או היתר מזורז כדין כמשמעותם בחוק רישוי עסקים, או בניגוד לתנאי הרישיון, והכול בין עסק שבשלו נחשד האדם בעבירה ובין עסק אחר, ושלא להעביר לאחר את הבעלות או החזקה בעסק, אלא אם כן בידי אותו אדם רישיון, היתר זמני או היתר מזורז כדין לניהול עסק זה; העתק מההסדר יועבר לרשות הרישוי לפי חוק רישוי עסקים.

(תיקון מס' 68)
תשע"ד-2014

(תיקון מס' 79)
תשע"ז-2017

(תיקון מס' 68)
תשע"ד-2014

(תיקון מס' 68)
תשע"ד-2014

(תיקון מס' 68)
תשע"ד-2014

(תיקון מס' 68)
תשע"ד-2014

(תיקון מס' 68)
תשע"ד-2014

(תיקון מס' 68)
תשע"ד-2014

13. פינוי של שטח ציבורי או שטח בבעלות המדינה, שהחשוד מחזיק בו שלא כדין. (תיקון מס' 68 תשע"ד-2014)
14. לעניין עבירות בתיקים המנוהלים על ידי תובע המנוי בפרט 2 בתוספת הרביעית – (תיקון מס' 68 תשע"ד-2014)
- (1) תיקון ליקויים שנבעו מהעבירה ;
- (2) היה החשוד תאגיד או ארגון – נקיטת הליכים משמעותיים על פי דין כלפי נושא משרה שהיה אחראי לביצוע העבירות ;
- (3) התחייבות להעביר ליחידת האכיפה המופקדת על התחום במשרד הכלכלה, באופן ובמועדים שתורה היחידה, דיווח בהתאם לסמכויות משרד הכלכלה באשר למילוי אחר הוראות החוקים הנוגעים לעבירות שבוצעו, והמצאת אישור רואה חשבון או עורך דין בדבר עמידה בתנאי החוק ;
- (4) החזקה מהשוק, תיקון או השמדה של מוצרים שהתגלו לגביהם הפרות.

תוספת שישית

(סעיף 67א(ג))

(תיקון מס' 66 תשע"ב-2012)

תוספת שביעית

הודעה בדבר סגירת תיק משום שנסיבות העניין בכללותן אינן מתאימות לפתיחה בחקירה או להעמדה לדין

חלק א': הודעה לחשוד

(סעיף 62(ב))

לאחר החקירה הוחלט שנסיבות העניין בכללותן אינן מתאימות להעמדת לדין, שכן מדובר באירוע שההליך הפלילי אינו מסגרת מתאימה לבירורו.

חלק ב': הודעה למתלונן

(סעיף 63)

הודעה לעניין אי-פתיחה בחקירה : לאחר בדיקת תלונתך הוחלט שנסיבות העניין בכללותן אינן מתאימות לפתיחה בחקירה, שכן מדובר באירוע שההליך הפלילי אינו מסגרת מתאימה לבירורו.

הודעה לעניין אי-העמדה לדין : לאחר החקירה בעקבות תלונתך הוחלט שנסיבות העניין בכללותן אינן מתאימות להעמדה לדין, שכן מדובר באירוע שההליך הפלילי אינו מסגרת מתאימה לבירורו.

תוספת שמינית

(סעיף 220ז(ב))

(תיקון מס' 92 – הוראת שעה) תשפ"ב-2022

עבירות שלא יידונו בבית משפט קהילתי

1. עבירות מין, זנות ותועבה
- (1) בחוק העונשין – סעיפים 199, 201, 202, 203ב(א)(1), 203ג, 204 עד 208, 214, 346 עד 350, 351(ג)(3) עד 352 ;
- (2) בחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 – סעיף 5 ;
- (3) בחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998 – סעיף 5 ;
2. שחיתות שלטונית ותאגידית
- (1) בחוק העונשין – סעיפים 277 עד 282, 284 עד 287 ו-289, 291 עד 292, 384א(א), 384א(ב), 392 ו-292 ;
- (2) בחוק החברות, התשנ"ט-1999 – סעיפים 342נא, 249 ו-351(ג) ;
- (3) בחוק הבחירות לכנסת [נוסח משולב], התשכ"ט-1969 – סעיפים 117

- עד 127 ;
- (4) בחוק הרשויות המקומיות (בחירות), התשכ"ה-1965 – סעיפים 85 עד 93 ;
3. עבירות סחר בבני אדם
(1) בחוק העונשין – סעיפים 376 ו-376א ;
4. עבירות בנשק חם
(1) בחוק העונשין – סעיפים 144, 340א ו-497 ;
5. פגיעה במדיניות החוץ
(1) בחוק העונשין – סעיפים 95, 102(ב), 103, 108(א) ו-109(א) עד (ג), 110, 111, 113(ג), 115(א), 116 עד 122 ;
6. עבירות נגד ביטחון המדינה
(1) בחוק העונשין – סעיפים 133 עד 143, 145 עד 150, 166 עד 168 ;
(2) בחוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט), התשי"ד-1954 – סעיפים 2 עד 3 ו-6 עד 7 ;
(3) בחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016 – סעיפים 22 עד 26, 27 ו-32 ;
7. עבירות רשלנות
(1) בחוק העונשין – סעיפים 304, 338 ו-341 ;
8. עבירות כלכליות ועבירות מס
(1) בחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968 – סעיפים 53 ו-54 ;
(2) בחוק הפיקוח על המטבע, התשל"ח-1978 – סעיף 17 ;
(3) בפקודת מס הכנסה – סעיפים 141א, 215 עד 220 ;
(4) בחוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה), התשכ"ג-1963 – סעיף 98 ;
(5) בחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 – סעיפים 117(א) עד (ב), 117א ו-118 ;
(6) בפקודת המכס – סעיפים 207 עד 215 ;
(7) בחוק מס קנייה (טובין ושירותים), התשי"ב-1952 – סעיף 22 ;
(8) בחוק מס רכוש וקרן פיצויים, התשכ"א-1961 – סעיפים 57 ו-57א ;
(9) בחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 – סעיפים 3(ב), 4 ו-10 ;
(10) בחוק הבלו על דלק, התשי"ח-1958 – סעיף 26 ;
9. עבירות לפי חוק מאבק בארגוני פשיעה, התשס"ג-2003 ;
10. עבירות לפי חוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 ;
11. עבירה לפי סעיף 38(3) לפקודת התעבורה.

לוח השוואה

הסעיף החדש	הסעיף הקודם	הסעיף החדש	הסעיף הקודם	הסעיף החדש	הסעיף הקודם
72	66	37	33	2	1
73	א 66	38	34	5	2
74	67	39	35	6 א), (ב), (ד)	3
75	68	40	א 35	6 (ג)	4
76	69	41	36	7	5
77	70	42	37	8	6
78	71	43	38	9 א), (ג)	7
79	72	44	39	10	8
80	73	45	40	11	9
81	74	46	41	12	10
82	א 74	47	42	13	11
83	ב 74	48	43	14	12
84	ג 74	49	44	15	13
85	75	50	45	16	14
86	76	51	46	17 א)	15
87	77	52	47	17 ב)	16
88	78	53	48	18	17
89	79	54	49	19	18
90	80	55	א 49	20	19
91	81	56	50	21	20
92	82	57	51	22	21
93	83	58	52	23	22
94	84	59	53	24	23
95	85	60	54	25	24
96	86	61	55	26	25
97	87	62	56	27	26
98	88	63	57	28	27
99	89	64	58	29	א 27
100	90	65	59	30	28
101	91	66	60	31	29
102	92	67	61	32	א 29
103	93	68	62	33	30
104	94	69	63	34	31
א) 106	95	70	64	35	א 31
ב) 106	96	71	65	36	32

הסעיף החדש	הסעיף הקודם	הסעיף החדש	הסעיף הקודם	הסעיף החדש	הסעיף הקודם
180	162	144	א 131	107	97
181	163	145	132	108	98
182	164	146	א 132	109	99
183	165	147	ב 132	110	100
184	166	148	ג 132	111	101
185	167	149	133	112	102
186	168	150	134	113	103
187	169	151	135	114	104
188	170	152	136	115	105
189	171	153	137	117	106
190	172	154	138	118	107
191	173	155	139	119	108
192	174	156	140	120	109
193	175	157	141	121	110
194	176	158	142	122	111
195	177	159	143	116	112
196	178	160	144	123	113
198	179	161	145	124	114
199	180	162	א 145	125	115
200	181	163	146	126	116
201	182	164	147	127	117
202	183	165	148	128	118
203	184	166	149	129	119
204	185	167	150	130	א 119
205	186	168	151	131	120
206	187	169	152	132	א 120
207	188	170	א 152 — (ג)	133	121
208	189	171	א 152 (ד)	134	122
209	א 189	172	153	135	123
210	190	173	154	136	124
211	191	—	155	137	125
212	192	174	156	138	126
213	193	175	157	139	127
214	194	176	158	140	128
215	195	177	159	141	129
216	196	178	160	142	130
217	197	179	161	143	131

הסעיף החדש	הסעיף הקודם	הסעיף החדש	הסעיף הקודם	הסעיף החדש	הסעיף הקודם
237	209	201 ה (א), (ב),	218	198	
3	210	228 (ז) ו"ח	219	199	
238	211	201 ה (ג), (ד)	220	200	
239	213	229 ו"ח	197	201	
240	214	230 201 ה (ו)	221	201 א	
241	215	231 202	222	201 ב	
243	216	232 203	223	201 ג	
—	217	233 204	224	201 ד	
1	218	234 205	225	201 ה	
—	219 — 226	235 206	226	201 ו	
244	227	236 207	227	201 ז	
—	228	4 208			

חוק זכויות נפגעי עבירה, תשס"א-2001 **תוכן עניינים**

	פרק א': עקרונות כלליים	
72	מטרה	סעיף 1
72	הגדרות	סעיף 2
72	עקרונות	סעיף 3
72	דרכי התאמה במימוש זכויות נפגע עבירה	סעיף 4
72	הבטחת זכויות	סעיף 5
	פרק ב': זכויותיו של נפגע עבירה בהליך פלילי	
73	הגנה	סעיף 6
73	הגבלה על מסירת פרטים אישיים של נפגע עבירה	סעיף 7
73	זכות לקבלת מידע על ההליך הפלילי	סעיף 8
74	זכות עיון בכתב אישום	סעיף 9
74	זכות לקבל מידע על מאסר או משמורת אחרת	סעיף 10
74	זכות לקבל מידע על שירותי סיוע	סעיף 11
74	ניהול הליכים בזמן סביר	סעיף 12
74	חקירה של גוף חוקר בדבר עבר מיני	סעיף 13
74	זכויות לגבי חסיון ראיות לעניין עדות בעל מקצוע בהליכים פליליים שעניינם עבירת מין או עבירת אלימות חמורה במשפחה	סעיף 13א
76	זכות לנוכחות מלווה בחקירה	סעיף 14
76	זכות נפגע עבירה מין לבחור את מין החוקר	סעיף 14א
76	זכות לנוכחות בדיון הנערך בדלתיים סגורות	סעיף 15
76	זכות להביע עמדה לענין עיכוב הליכים	סעיף 16
76	זכות להביע עמדה לעניין הסדר טיעון, הסדר לסגירת תיק או העברת עניינו של נאשם לבית משפט קהילתי	סעיף 17
77	הצהרת נפגע	סעיף 18
77	זכות להביע עמדה לפני היחידה לשחרור ממאסרים קצרים או לפני ועדת שחרורים	סעיף 19
77	זכות להביע עמדה לענין חנינה	סעיף 20
78	הגנה מפני משפט פלילי או אזרחי	סעיף 21
78	זכאות בני משפחה	סעיף 22
78	נטילת דגימה פורנזית מנפגע עבירת מין ושמירתה	סעיף 22א
80	זכאות בני משפחה – חרבות ברזל	סעיף 22ב
80	הקמת יחידות סיוע בפרקליטות	סעיף 23
80	מינוי אחראים במשטרת ישראל	סעיף 24
	פרק ג': תיקוני חקיקה והוראות שונות	
81	תיקון חוק סדר הדין הפלילי – מס' 29	סעיף 25
81	הודעות	סעיף 26
81	שינוי התוספות	סעיף 27
81	ביצוע ותקנות	סעיף 28
81	תחילה ותחולה הדרגתית	סעיף 29
81	אישור תקנות ראשונות	סעיף 30
81	מעקב אחר יישום החוק	סעיף 31
81	תוספת ראשונה	
82	תוספת ראשונה א'	
82	חלק א'	

82

חלק ב'

83

תוספת ראשונה ב'

סעיף 1

סעיף 2

סעיף 3

סעיף 4

סעיף 5

83

תוספת ראשונה ג'

83

תוספת שניה

85

תוספת שלישית

86

תוספת רביעית

פרק א': עקרונות כלליים

1. מטרה
חוק זה מטרתו לקבוע את זכויותיו של נפגע עבירה ולהגן על כבודו כאדם, בלי לפגוע בזכויותיהם על פי דין של חשודים, נאשמים ונידונים.
2. הגדרות
בחוק זה –
 "בן זוג" – לענין מי שהעבירה גרמה למותו, לרבות הידוע בציבור כבן זוג, ובלבד שערב מותו גר עמו וניהל עמו משק בית משותף במשך שנתיים לפחות;
 "בן משפחה" – בן זוג, הורה או בן זוג של הורה, בן או בת, אח או אחות;
 "הגוף החוקר" – משטרת ישראל או המחלקה לחקירת שוטרים במשרד המשפטים;
 "חוק הנוער" – חוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971;
 "חוק העונשין" – חוק העונשין, התשל"ז-1977;
 "חוק סדר הדין הפלילי" – חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982;
 "חוק שחרור על-תנאי ממאסר" – חוק שחרור על-תנאי ממאסר, התשס"א-2001;
 "חשוד" – מי שחשוד בביצוע העבירה שפגעה בנפגע;
 "נאשם" – מי שנאשם בעבירה שפגעה בנפגע;
 "נידון" – מי שנגזר דינו בשל העבירה שפגעה בנפגע;
 "נפגע עבירה" – מי שנפגע במישרין מעבירה, וכן בן משפחה של מי שהעבירה גרמה למותו, למעט החשוד, הנאשם או הנידון;
 "עבירה" – עבירה, למעט עבירת תעבורה, שמתקיימים בה כל אלה:
 (1) היא מסוג עוון או פשע;
 (2) היא נעברה בישראל, ואם נעברה מחוץ לישראל בית משפט בישראל דן בה;
 (3) חקירתה תיעשה בידי הגוף החוקר והתביעה בה תנוהל בידי תובע;
 "עבירת מין או אלימות" – עבירה מן העבירות המנויות בתוספת הראשונה;
 "עבירת מין או אלימות חמורה" – עבירת מין או אלימות המנויה בחלק א' או בחלק ב' בתוספת הראשונה א';
 "עבירת תעבורה" – עבירה ששופט תעבורה מוסמך לדון בה לפי הוראות סעיף 25(א)(1) עד (3) ו-5 לפקודת התעבורה, למעט עבירה לפי סעיפים 64 ו-64א לפקודה האמורה;
 "פקודת בתי הסוהר" – פקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971;
 "תובע" – כמשמעותו בסעיף 12(א)(1)(א) או (2) לחוק סדר הדין הפלילי;
 "הקצין הממונה" – במשטרה – הקצין הממונה על החקירות בתחנת משטרה, בהעדרו – מפקד התחנה, ובהעדרם – הקצין הממונה על התחנה; במחלקה לחקירות שוטרים – בעל התפקיד המקביל;
 "הרשויות" – רשויות החקירה, התביעה וכל רשות ציבורית אחרת שהטיפול בנפגע עבירה בהליך הפלילי הוא בין תפקידיה;
 "השרים" – שר המשפטים והשר לביטחון הפנים.
3. עקרונות
מתן הזכויות לנפגע עבירה ייעשה תוך התחשבות בו ובצרכיו, שמירה על כבודו והגנה על פרטיותו ובתוך זמן סביר.
4. התאמה דרכי במימוש נפגע עבירה
 (א) מתן הזכויות לנפגע עבירה שהוא קטין ייעשה תוך ביצוע ההתאמות הנדרשות בנסיבות הענין בהתחשב בגילוי ובמידת בגרותו של הקטין, וברוח עקרונות האמנה בדבר זכויות הילד.
 (ב) מתן הזכויות לנפגע עבירה שהוא אדם עם מוגבלות ייעשה לפי חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, התשנ"ח-1998.
 (ג) מידע והודעות לפי הוראות חוק זה יימסרו, ככל הניתן, בשפה מובנת לנפגע העבירה.
5. הבטחת זכויות
בתי המשפט והרשויות, כל אחד בתחומו, ינקטו צעדים הדרושים להבטחת זכויות נפגע עבירה לפי חוק זה.

פרק ב': זכויותיו של נפגע עבירה בהליך פלילי

- הגנה 6. במהלך ההליך הפלילי זכאי נפגע עבירה –
- (1) להגנה, ככל הניתן ועל פי הצורך, מפני החשוד, הנאשם או הנידון ומפני שלוחיו או מקורביו;
 - (2) לקבל בבית המשפט, ככל הניתן, הגנה מפני מגע או קשר בלתי נחוץ בינו לבין החשוד, הנאשם או הנידון, שלוחיו או מקורביו;
 - (3) לקבל מהמשטרה מידע לגבי אפשרויות קיימות להגנה מפני כל אחד מהמפורטים בפסקה (1);
 - (4) למדור שקט בביתו בלא נוכחות החשוד, הנאשם או הנידון, אם הוא מתגורר עמו, לפי החלטת בית המשפט בהתאם להוראות החוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991.
7. (א) בסעיף זה – "חומר חקירה" – כמשמעותו בסעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי; "מסירה" – לרבות בדרך של העמדה לעיון או להעתקה; "פרטים אישיים", לגבי נפגע עבירה – כתובת מגוריו, כתובת מקום עבודתו ומספרי הטלפון שלו.
- (ב) הרשויות לא ימסרו לאדם, לרבות לנאשם ולסניגורו, כחלק מחומר החקירה או כחלק מכתב האישום, את הפרטים האישיים של נפגע עבירה מין או אלימות חמורה המנויה בחלק א' בתוספת הראשונה א' שבשלה נפתחה חקירה או הוגש כתב האישום.
- (ג) על אף הוראות סעיף קטן (ב), רשאית כל אחת מן הרשויות, בכפוף להוראות כל דין החלות עליה, למסור את הפרטים האישיים של נפגע עבירה מין או אלימות חמורה המנויה בחלק א' בתוספת הראשונה א', כולם או חלקם, אם מצאה כי המסירה נדרשת לצורך ההליכים הפליליים שענינם העבירה שבשלה נפתחה חקירה או הוגש כתב האישום, לפי הענין, או לצורך הגנה וטיפול בנפגע, והתקיים אחד מאלה:
- (1) הפרטים האישיים של הנפגע הם חלק מתיאור העובדות בכתב האישום המהוות את העבירה;
 - (2) המסירה היא בתוך רשות, בין רשות לרשות או מהרשויות לבית משפט.
- (ד) הוראות סעיף קטן (ב) לא יחולו אם נתן הנפגע את הסכמתו למסירה.
- (ה) תובע רשאי שלא למסור לנאשם ולסניגורו, כחלק מחומר החקירה או כחלק מכתב האישום, את הפרטים האישיים של נפגע עבירה שאינה מנויה בחלק א' בתוספת הראשונה א', אם קיים לדעתו חשש לפגיעה בשלומו של נפגע העבירה.
- (ו) בית משפט רשאי, לבקשת הנאשם או סניגורו, להורות על גילוי פרטים אישיים של נפגע עבירה, כולם או חלקם, שלא נמסרו להם לפי הוראות סעיפים קטנים (ב) או (ה), אם מצא כי מסירת הפרטים נדרשת לצורך ניהול הגנת הנאשם.
- (ז) הורה בית המשפט על גילוי פרטים אישיים של נפגע עבירה כאמור בסעיף קטן (ו), רשאי הוא לקבוע תנאים או סייגים לגילוי הפרטים, שתכליתם להגן על פרטיותו של הנפגע.
- (ח) על בקשה לפי סעיף קטן (ו) יחולו הוראות סעיף 74(ג) עד (ו) לחוק סדר הדין הפלילי, בשינויים המחויבים.
- (ט) הוראות סעיף זה אינן באות לגרוע מכל דין אחר הקובע איסור או הגבלות על מסירת מידע, או חיסיון.
8. (א) נפגע עבירה זכאי לקבל מידע על זכויותיו כנפגע עבירה ועל הדרך שבה מתנהל הליך פלילי, כפי שיקבעו השרים.
- (ב) נפגע עבירה זכאי לקבל מידע על השלב שבו מצוי ההליך הפלילי בקשר לעבירה שממנה נפגע; ואולם לא ייכלל במידע לפי סעיף קטן זה, מידע שמסירתו אסורה לפי כל דין או שיש במסירתו, לפי שיקול דעתו של האחראי על החקירה או התביעה, כדי לפגוע בחקירה או בפרטיותו או בשלומו של אדם; השרים יקבעו את דרכי קבלת המידע ותוכנו.
- (ג) נוסף על הוראות סעיף קטן (ב) –

(1) נפגע עבירה שביקש זאת זכאי לכך שהגופים המפורטים בתוספת השניה יידעו אותו על שלבים בהליך הפלילי בקשר לעבירה שממנה נפגע, כמפורט באותה תוספת;

(2) נפגע עבירת מין או אלימות חמורה שביקש זאת, זכאי לכך שהגופים המפורטים בתוספת השלישית יידעו אותו על פרטים נוספים בהליך הפלילי בקשר לעבירה שממנה נפגע, לרבות לענין זכותו לפי סעיפים 16 ו-17 כמפורט באותה תוספת.

(ד) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהחובה לידע מתלונן לפי הוראות חוק סדר הדין הפלילי.

9. נפגע עבירה זכאי, לבקשתו או לבקשת בא כוחו, לעיין בכתב האישום נגד הנאשם או בהסדר לסגירת תיק כאמור בסימן א'1 בפרק ד' לחוק סדר הדין הפלילי, לפי העניין, ולקבל העתק ממנו, אלא אם כן התקיים אחד מאלה:

(1) עיון כאמור בכתב האישום או בהסדר לסגירת תיק – אסור על פי דין;

(2) סבר פרקליט המחוז או ראש יחידת התביעות במשטרה, לפי הענין, כי מטעמים מיוחדים שיירשמו אין להרשות את העיון או את קבלת ההעתק כאמור.

10. נפגע עבירת מין או אלימות שביקש זאת זכאי לכך שהגופים המפורטים בתוספת הרביעית יידעו אותו על מהלך מאסרו של הנידון או על מהלך שהייתו של הנאשם או הנידון במשמורת חוקית אחרת בעקבות העבירה, לרבות לענין זכותו לפי סעיפים 19 ו-20 כמפורט באותה תוספת.

11. נפגע עבירה זכאי לקבל מידע על שירותי סיוע הניתנים לנפגעי עבירה בין שהם ניתנים על ידי המדינה ובין שהם ניתנים על ידי גופים לא ממשלתיים, כפי שיקבעו השרים.

12. ההליכים הנוגעים לעבירת מין או אלימות יקוימו בתוך זמן סביר, כדי למנוע עינוי דין.

13. (א) במהלך חקירת תלונה בגוף החוקר בדבר עבירת מין או אלימות לא יחקר נפגע העבירה על עברו המיני, למעט חקירה הנדרשת בנסיבות הענין בדבר קשר מיני קודם עם החשוד, אלא אם כן קבע הקצין הממונה מטעמים שיירשמו, כי חקירה זו חיונית כדי להגיע לחקר האמת.

(ב) חקירה על עברו המיני של נפגע עבירת מין או אלימות לפי הוראות סעיף קטן (א) תיעשה תוך שמירה קפדנית על כבודו ופרטיותו של הנפגע.

13א. (א) בסעיף זה – "בעל מקצוע" – כהגדרתו בסעיף 50ב(א) לפקודת הראיות; "עבירה" – עבירת מין או עבירת אלימות חמורה במשפחה המנויה בתוספת הראשונה ג'; "עובד סוציאלי לפי חוק הנוער (טיפול והשגחה)" – כהגדרתו בחוק הנוער (טיפול והשגחה), התש"ך-1960; "פקודת הראיות" – פקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971.

(ב) חוקר לא יבקש מנפגע עבירה לוותר על חסיון ראייה על דבר הנוגע לשירות שקיבל לפי סעיף 49 לפקודת הראיות, לענין טיפול נפשי, או לשירות שקיבל לפי סעיף 50 או 50א לפקודת הראיות, ולא יפנה לבית המשפט בבקשה להסיר חסיון כאמור, אלא אם כן קבע הקצין הממונה, מטעמים שיירשמו, כי הראיה נחוצה כדי להגיע לחקר האמת, כי היקף הגילוי המבוקש אינו עולה על הנדרש בנסיבות הענין וכי לא ניתן להשיג את התכלית שלשמה מתבקשת הראיה בדרך אחרת באופן סביר.

(ג) בטרם יבקש חוקר מנפגע עבירה לוותר על חסיון ראייה כאמור בסעיף קטן (ב), יידע אותו בעניינים המפורטים להלן, וייתן לו זמן סביר בנסיבות הענין, ובכלל זה בהתחשב בהיות החשוד במעצר, להתייעץ עם עורך דין או לקבל סיוע משפטי אם הוא זכאי לו מטעם המדינה ולשקול את עמדתו:

(1) זכותו שלא לוותר על חסיון הראיה;

(2) זכותו להתייעץ עם עורך דין וזכאותו לסיוע משפטי מטעם המדינה בהתאם לפרט 11(ב) לחוק הסיוע המשפטי, התשל"ב-1972, ובכלל זה לענין שקילת הוויתור על החיסיון ולענין הבעת העמדה לפני בית המשפט באשר להסרת החיסיון, וזכותו כי יינתן לו זמן סביר בנסיבות הענין להתייעץ עם עורך דין או לקבל סיוע משפטי אם הוא זכאי לו מטעם המדינה ולשקול את עמדתו כאמור;

- (3) המשמעות של ויתור על החיסיון ושל גילוי הראיה, לרבות האפשרות שראיה שהחיסיון אינו חל לגביה תימסר להגנה בכפוף להוראות סעיף 50ב(ב) לפקודת הראיות, יכולתו לוותר על חיסיון רק לגבי חלק מהראיה, ומשמעות אי-הסכמתו לוותר על החיסיון, ובכלל זה היעדר האפשרות להסיר את החיסיון בלא החלטה של בית המשפט;
- (4) זכותו להביע את עמדתו לפני בית המשפט לפי סעיף 50ב(ג) לפקודת הראיות ולפי סעיף קטן (ו), אם הגוף החוקר יבקש מבית המשפט להסיר את החיסיון כאמור בסעיפים 49א(א), 50א(א) או 50א(א) לפקודת הראיות, לפי העניין, וזכותו להביע את עמדתו לפני התובע כאמור בסעיף קטן (ה);
- (5) זכותו כי גם בעל המקצוע יביע עמדה לפני בית המשפט בדיון כאמור בפסקה (4) אם הנפגע יבקש זאת, ובעניין נפגע עבירה קטין – זכותו שבעל המקצוע יביע עמדתו לפני בית המשפט אם הקטין והורה או אפוטרופסו הסכימו לכך.
- (ד) (1) היה נפגע עבירה קטין שטרם מלאו לו 14 שנים, תתקבל ההחלטה אם לוותר על חסיון הראיה על ידי הורה או אפוטרופסו, ואם מלאו לקטין 14 שנים – תתקבל ההחלטה על ידי הקטין נוסף על הורה או אפוטרופסו;
- (2) הייתה עמדת הקטין באשר לוותר על החיסיון שונה מעמדת הורה או אפוטרופסו, לא יבקש החוקר ויתור על החיסיון, והוא יוסר רק באישור בית המשפט;
- (3) נודע לחוקר כי בעניינו של קטין נפגע עבירה מתקיים הליך לפי סעיפים 2, 3 או 12 לחוק הנוער (טיפול והשגחה), התש"ד-1960, לא יבקש החוקר ויתור על החיסיון, והוא יוסר רק באישור בית המשפט;
- (4) במקרה של קטין נפגע עבירה שהורה או אפוטרופסו, או מי מקרוביהם, חשוד או מעורב בביצוע העבירה כלפי הקטין, או שעובד סוציאלי העביר למשטרה את הדיווח על ביצוע העבירה כלפי הקטין, או שהתעורר חשד כי ההורה או האפוטרופסו נמצא בניגוד עניינים ובשל כך אינו יכול לייצג את טובת הקטין בנוגע להסרת החיסיון, בטרם יבקש החוקר מהקטין או מהורה או מאפוטרופסו לוותר על החיסיון, יתייעץ עם עובד סוציאלי לפי חוק הנוער (טיפול והשגחה), ואם סבר, לאחר ההתייעצות, כי יש חשש שההורה או האפוטרופסו אינו יכול לייצג את טובת הקטין בשאלת הוויתור על החיסיון, לא יבקש החוקר ויתור על החיסיון, והוא יוסר רק באישור בית המשפט;
- (5) חוקר שהגיש לבית המשפט בקשה להסרת חיסיון בנסיבות כאמור בסעיף קטן זה, יידע את הקטין ואת הורה או אפוטרופסו על הגשת הבקשה ועל הזכויות המפורטות בסעיף קטן (ג)(2), (4) ו-(5).
- (ה) תובע לא ימסור ראיה לפי סעיף 50ב(ב) לפקודת הראיות על דבר הנוגע לנפגע עבירה אלא לאחר שניתנה לנפגע העבירה או למי מטעמו הזדמנות סבירה בנסיבות העניין להביע את עמדתו בעניין, לפני קבלת ההחלטה על מסירת הראיה, ואם הוחלט על מסירת הראיה – יידע את נפגע העבירה על היקף הגילוי שעליו הוחלט; נפגע עבירה ימסור את עמדתו לתובע בעניין כאמור, בכתב –
- (1) במהלך החקירה – באמצעות החוקר;
- (2) לאחר העברת חומר החקירה לתובע לפי הוראות סעיף 60 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, אם החשוד אינו במעצר – גם בטרם יחליט התובע על הגשת כתב האישום ועל מסירת הראיה להגנה; עמדה כאמור יכול שתימסר בעל פה אם התובע הסכים לכך.
- (ו) (1) בית המשפט ייתן לנפגע העבירה זכות להביע את עמדתו לפי סעיף 50ב(ג) לפקודת הראיות, באופן סביר בנסיבות העניין ובכלל זה בהתחשב בהיות החשוד במעצר, בעל פה, בכתב או בכל דרך אחרת, על פי בחירתו של נפגע העבירה וככל שהוא מעוניין בכך; בית המשפט ייתן גם לבעל מקצוע הזדמנות להביע את עמדתו כאמור, אם נפגע

העבירה ביקש זאת, ולעניין נפגע עבירה קטין – גם אם לא ביקש זאת, ובלבד שהקטין והורו או אפוטרופסו הסכימו לכך;

(2) הבעת העמדה של נפגע העבירה כאמור בסעיף קטן זה יכול שתיעשה בידי מי מטעמו של נפגע העבירה, אלא אם כן קבע בית המשפט אחרת;

(3) הוגשה לבית המשפט בקשה להסרת החיסיון בעניין קטין נפגע עבירה לפי סעיף קטן (ד) –

(א) לעניין פסקאות (3) או (4) של אותו סעיף קטן, תובא לפני בית המשפט, לפני הדיון, עמדה של עובד סוציאלי לפי חוק הנוער (טיפול והשגחה), לעניין הסרת החיסיון ולעניין קיומו של חשש לניגוד עניינים;

(ב) לעניין פסקאות (2) עד (4) של אותו סעיף קטן, רשאי בית המשפט למנות לקטין אפוטרופוס לדין או עורך דין בהתאם להוראות חוק הסיוע המשפטי, התשל"ב-1972, לייצגו בהליך בעניין הסרת החיסיון, אם הקטין אינו מיוצג ובית המשפט מצא כי הדבר דרוש לטובת הקטין ולשם שמירה על ענייניו; בית המשפט יהיה רשאי לעשות כן לפני הדיון או במהלכו.

נפגע עבירת מין או אלימות זכאי שאדם המלווה אותו, לפי בחירתו, יהיה נוכח בעת חקירתו בגוף החוקר, אלא אם כן סבר הקצין הממונה, כי יש בכך כדי לפגוע בחקירה. 14. זכות מלווה בחקירה לנוכחות

נפגע עבירת מין זכאי לבחור את מין החוקר, והוא ייחקר כאמור בהתאם לבקשתו, אלא אם כן התקיים אחד מאלה: 14א. זכות נפגע עבירת מין לבחור את מין החוקר

(1) הקצין הממונה סבר כי מטעמים מיוחדים שיירשמו לא ניתן להיענות לבקשה;

(2) החוקר האחראי על חקירת העבירה סבר כי מטעמים מיוחדים שיירשמו יש בכך כדי לפגוע בחקירה, ובשל דחיפות העניין לא ניתן לקבל את עמדתו של הקצין הממונה.

(ב) לא נענתה בקשתו של נפגע העבירה מאחד הטעמים המנויים בסעיף קטן (א)(1) או (2), ייחקר הנפגע בנוכחות שוטר או עובד הגוף החוקר בן המין שביקש הנפגע כי יחקור אותו, אם נכח באותה עת במקום החקירה, ונפגע העבירה מעוניין בכך.

(ג) בתחילת החקירה, יידע החוקר את נפגע העבירה בדבר זכותו כאמור בסעיף קטן (א).

(ד) לעניין זה, "עבירת מין" – עבירה בחוק העונשין המנויה בפרט 2 או 5 לתוספת הראשונה ועבירה לפי סעיף 5 לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998.

בכפוף להוראות סעיף 172 לחוק סדר הדין הפלילי, נפגע עבירה זכאי להיות נוכח בדיון בבית המשפט בענין העבירה שממנה נפגע, הנערך בדלתיים סגורות לפי סעיף 68 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, וכן זכאי הוא שאדם המלווה אותו, לפי בחירתו, יהיה נוכח עמו בדיון כאמור. 15. זכות להביע עמדה לעניין הליכים בדיון הנערך בדלתיים סגורות

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א) רשאי בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, שלא לאפשר את נוכחותו של נפגע העבירה או של האדם המלווה אותו בדיון בבית המשפט.

נפגע עבירת מין או אלימות חמורה, שקיבל הודעה לפי סעיף 8(ג)(2) על כוונה לעכב את ההליך הפלילי נגד הנאשם, זכאי שתינתן לו הזדמנות להביע את עמדתו בענין בכתב לפני היועץ המשפטי לממשלה או מי שהוסמך מטעמו להחליט בבקשה, לפני קבלת ההחלטה, במועד ובדרך שיקבעו השרים. 16. זכות להביע עמדה לעניין עיכוב הליכים

נפגע עבירת מין או אלימות חמורה שקיבל הודעה לפי סעיף 8(ג)(2) על האפשרות שהתביעה תגיע להסדר טיעון עם הנאשם או על פרטיו של הסדר טיעון המתגבש עם הנאשם או שהתביעה תגיע להסדר לסגירת תיק עם החשוד או על פרטיו של הסדר לסגירת תיק המתגבש עם החשוד או על האפשרות שעניינו של הנאשם יועבר לבית משפט קהילתי, זכאי שתינתן לו הזדמנות להביע את עמדתו לפני התובע, לפני קבלת החלטה בענין. 17. זכות להביע עמדה לעניין הסדר טיעון, הסדר לסגירת תיק או העברת עניינו של נאשם לבית משפט קהילתי

(ב) זכויותיו של נפגע עבירת מין או אלימות חמורה לקבל הודעה על פרטיו של הסדר טיעון המתגבש עם הנאשם או על פרטיו של הסדר לסגירת תיק המתגבש עם החשוד, לפי העניין, ולהביע עמדה בעניין זה כאמור בסעיף קטן (א), לא יחולו לגבי העבירות המפורטות להלן, אלא אם כן ביקש נפגע העבירה להביע את עמדתו לעניין פרטיו של הסדר הטיעון או ההסדר לסגירת תיק:

(1) עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, אם נפגע העבירה הוא בן משפחתו של הנאשם; בפסקה זו, "בן משפחתו" – כהגדרתו בחלק ב' לתוספת ראשונה א';

(2) עבירה לפי סעיף 382(ב) או (ג) לחוק העונשין.

(ג) נפגע עבירת מין או אלימות חמורה המפורטת בתוספת ראשונה ב', שקיבל הודעה לפי סעיף 8(ג)2 על פרטיו של הסדר טיעון שהתגבש עם הנאשם או על פרטיו של הסדר לסגירת תיק שמתגבש עם החשוד, זכאי להביע את עמדתו לעניין הסדר הטיעון או ההסדר לסגירת תיק, לפי העניין, לפני הגורם המאשר, בעל פה או בכתב, על פי בחירתו, טרם קבלת ההחלטה על הסדר הטיעון או על ההסדר לסגירת תיק, לפי העניין; בסעיף קטן זה, "גורם מאשר" – פרקליט מחוז או ממונה בכיר בפרקליטות שפרקליט המחוז הסמיכו לעניין זה.

(ד) בדיון לגבי כתב אישום בעבירת מין או אלימות חמורה, שבו מציג התובע לפני בית המשפט הסדר טיעון שאליו הגיע עם הנאשם, יברר בית המשפט האם קוימו הוראות חוק זה לעניין זכויותיו של נפגע עבירת מין או אלימות חמורה לפי סעיף זה, לרבות האם הובאו פרטיו של הסדר הטיעון המוצג לפניו, כאמור בסעיף זה, לפני נפגע עבירה כאמור.

(1ד) שופט הדן בהעברת עניינו של נאשם לבית משפט קהילתי כאמור בסעיף 220 לחוק סדר הדין הפלילי, יברר אם קוימו הוראות חוק זה לעניין זכויותיו של נפגע עבירת מין או אלימות חמורה לפי סעיף זה.

(ה) הוראות סעיפים קטנים (א) עד (ג) יחולו, אלא אם כן קבע פרקליט המחוז או ראש יחידת התביעות במשטרה, לפי העניין, כי יש בכך כדי לפגוע באופן ממשי בניהול ההליך.

(ו) השרים יקבעו את המועדים והדרכים למימוש זכויותיו של נפגע העבירה לפי סעיף זה.

18. הצהרת נפגע (א) נפגע עבירה זכאי למסור הצהרה בכתב לגוף החוקר או לתובע, על כל פגיעה ונזק שנגרמו לו בשל העבירה, לרבות נזק גוף, נזק נפשי או נזק לרכוש; מסר הנפגע הצהרה כאמור, זכאי הוא שהתובע יביא את הצהרתו לפני בית המשפט בדיון בענין גזר דינו של הנאשם, לפי הוראות פרק ה', סימן ז' לחוק סדר הדין הפלילי או בדיון בענין נאשם שהוא קטין, לפי הוראות פרק ה' לחוק הנוער.

(ב) אין בהגשת הצהרת נפגע לבית המשפט לפי הוראות סעיף קטן (א) כדי לגרוע מהוראות סעיף 187 לחוק סדר הדין הפלילי.

(ג) השרים יקבעו הוראות לענין הצהרת נפגע לפי סעיף זה, לרבות לענין דרכי הגשתה, תוכנה ועדכונה.

19. זכות להביע עמדה לפני היחידה לשחרור ממאסרים קצרים או לפני ועדת שחרורים (א) נפגע עבירת מין או אלימות, שקיבל לפי הוראות סעיף 10 הודעה כמפורט להלן, זכאי שתינתן לו הזדמנות להביע את עמדתו בכתב לפני היחידה לשחרור ממאסרים קצרים או הוועדה, לפי העניין, במועד ובדרך שיקבעו השרים, לענין הסיכון הצפוי משחרור הנידון:

(1) הודעה על מועד תום שני שלישים מתקופת מאסרו של הנידון, שבו רשאית היחידה לשחרור ממאסרים קצרים להחליט בבקשה לשחרור על-תנאי של הנידון לפי סעיף 2 לחוק שחרור על-תנאי ממאסר;

(2) הודעה על מועד הבאת הנידון לדיון לפני ועדת שחרורים.

(ב) בסעיף זה, "ועדת שחרורים" ו"היחידה לשחרור ממאסרים קצרים" – כהגדרתן בחוק שחרור על-תנאי ממאסר.

20. זכות להביע עמדה לענין חנינה (א) נפגע עבירת מין או אלימות, שקיבל הודעה לפי הוראות סעיף 10 על בקשת הנידון לחנינה או להקלה בעונשו מנשיא המדינה, זכאי שתינתן לו הזדמנות להביע את עמדתו בכתב באמצעות מחלקת החנינות במשרד המשפטים, לפני החלטת נשיא המדינה בבקשה כאמור, במועד ובדרך שיקבעו השרים.

21. הגנה מפני משפט פלילי או אזרחי
 אי קיום זכות מהזכויות הקבועות בחוק זה אין בו כשלעצמו כדי לפסול הליך פלילי, או כדי להוות עילה למשפט פלילי או אזרחי נגד רשות ציבורית או עובד ציבור; ואולם אין בהוראות סעיף זה כדי למנוע נקיטת הליך משמעותי לפי כל דין.
22. זכאות בני משפחה
 גרמה העבירה למותו של אדם, יוענקו הזכויות לפי חוק זה לבני משפחתו של נפגע העבירה, לפי סדר הקדימויות שלהלן:
- (1) למי שהיה בן זוגו בעת מותו;
 - (2) לילדיו;
 - (3) להוריו;
 - (4) לאחיו;
- בהעדרם של כל אלה למי שהיה אפוטרופסו בעת מותו.
22. א. נטילת פורנוזית עבירת ושמירת דגימה מנפגע מין
- (א) נוסף על האמור בסעיף 14(א) לחוק החיפוש בגוף, בעל מקצוע רפואי מוסמך ליטול, באמצעות ערכה ייעודית, דגימות לצרכים ראייתיים לחקירת ביצועה של עבירת מין מאדם שיש יסוד להניח כי הוא נפגע עבירת מין, בהסכמת האדם; בסעיף זה – "בן משפחה" ו"עובד סוציאלי שמונה לפי חוק" – כהגדרתם בסעיף 14ב לחוק החיפוש בגוף; "בעל מקצוע רפואי" – בעל מקצוע שעבר הכשרה לפי הנחיות המכון הלאומי לרפואה משפטית במשרד הבריאות והוסמך על ידי המכון ליטול דגימות לצרכים ראייתיים; "השוואה" ו"שימוש" – כמשמעותם בחוק החיפוש בגוף; "חוק החיפוש בגוף" – חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – חיפוש בגוף ונטילת אמצעי זיהוי), התשנ"ו-1996; "עובד סוציאלי מטעם המוסד הרפואי" – עובד סוציאלי כהגדרתו בחוק העובדים הסוציאליים, התשנ"ו-1996, שמונה מטעם המוסד הרפואי; "ערכה ייעודית" – ערכה ייעודית שמספקת משטרת ישראל לדגימה מגופו של אדם שיש יסוד להניח שהוא נפגע עבירת מין, לצרכים ראייתיים לשם חקירת ביצועה של העבירה.
- (ב) לא ייטול בעל מקצוע רפואי דגימות כאמור בסעיף קטן (א), אלא אם כן נפגע העבירה נתן את הסכמתו בכתב לנטילת הדגימה, לאחר שהוסברה לו מטרת נטילת הדגימה, נמסר לו מידע על מקום שמירת הערכה הייעודית ועל אופן שמירתה והוסבר לו כי באפשרותו לתת גם במועד מאוחר יותר הסכמה להפיק מהערכה הייעודית נתוני זיהוי ולערוך השוואה ושימוש בנתוני הזיהוי של אדם אחר, אם נמצאו בערכה.
- (ג) הסכמת נפגע עבירה לפי סעיף קטן (ב) יכול שתינתן לנטילת הדגימות ושמירתן בלבד, בהתאם להוראות סעיף קטן (ה).
- (ד) (1) בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א), לבקשת נפגע העבירה, בעל מקצוע רפואי יבצע בדיקה לזיהוי קיומו של חומר זר ובדיקות קליניות נוספות, לפי הצורך; תוצאות בדיקה כאמור יימסרו לנפגע העבירה;
- (2) על נטילת דגימות כאמור בפסקה (1), בדיקתן ומסירת הממצאים לנפגע העבירה יחולו הוראות חוק זכויות החולה, התשנ"ו-1996;
- (3) לעניין הסכמתם של קטין ושל אדם עם מוגבלות שכלית או של אדם שיש חשש לגביו כי הוא אדם כאמור (בסעיף זה – אדם עם מוגבלות שכלית), יחולו הוראות סעיף קטן (ח).
- (ה) ניטלו דגימות מנפגע עבירה כאמור בסעיף קטן (א) שלא הגיש תלונה במשטרה, יעביר המוסד שבו ניטלו הדגימות את הערכה הייעודית ואת הדגימות למשטרת ישראל, כך שבצידה החיצוני של הערכה לא יתועדו פרטי האישיים של נפגע העבירה, והערכה והדגימות יישמרו במשטרת ישראל במקום ייעודי לאחסון מוצגים ללא תיעוד כאמור בהתאם לנהלים שתקבע משטרת ישראל; נהלים לעניין העברת הערכה והדגימות ייקבעו בהתייעצות עם משרד הבריאות.
- (ו) פרטי הזיהוי של נפגע העבירה המשוויכים לערכה הייעודית ולדגימות יישמרו בנפרד, באופן המבטיח את סודיותם ולא ייעשה בהם שימוש אלא לפי הוראות סעיף זה; אדם שהגיע אליו מידע לפי סעיף זה, חובה עליו לשומרו בסוד והוא אינו רשאי לגלותו אלא לשם מילוי תפקידו ובהתאם להוראות כל דין.
- (ז) לא ייעשה שימוש בערכה הייעודית, בדגימות שניטלו או בנתוני הזיהוי שהופקו, ללא הסכמתו בכתב של נפגע העבירה; בטרם ייתן את הסכמתו יוסבר

לנפגע העבירה כי ההסכמה לשימוש בערכה הייעודית משמעה הסכמה לשימוש בדגימות שניטלו, להפקת נתוני זיהוי מהדגימות ולעריכת השוואה ושימוש כמשמעותם בחוק החיפוש בגוף, בנתוני הזיהוי של אדם אחר אם נמצאו בערכה.

(ח) (1) היה נפגע העבירה קטין או אדם עם מוגבלות שכלית, בכל מקום שבו נדרשת הסכמת נפגע העבירה, יחולו הוראות סעיפים 14ג(א) ו-14ב(ב) לחוק החיפוש בגוף בשינויים המחויבים, ובמקום "שוטר" יבוא "בעל מקצוע רפואי";

(2) על אף האמור בפסקה (1), לא תידרש הסכמת אפוטרופסו של קטין או של אדם עם מוגבלות שכלית, כאמור באותה פסקה, בהתקיים אחד מאלה:

(א) קטין שמלאו לו 14 שנים וטרם מלאו לו 18 שנים ביקש זאת;

(ב) קטין שטרם מלאו לו 14 שנים ביקש כי לא תידרש הסכמת אפוטרופסו, ובעל מקצוע רפואי מצא, לאחר שהתייעץ עם עובד סוציאלי מטעם המוסד הרפואי ועם עובד סוציאלי שמונה לפי חוק, כי אין בכך כדי לפגוע בטובת הקטין;

(ג) לדעת בעל מקצוע רפואי, לאחר שהתייעץ עם עובד סוציאלי מטעם המוסד הרפואי ועם עובד סוציאלי שמונה לפי חוק, נכון לעשות כן על יסוד טעמים של טובת הקטין או של האדם עם המוגבלות השכלית, מחמת היות החשוד בביצוע העבירה אפוטרופסו, בן משפחתו של אפוטרופסו או בן משפחתו של הקטין או של האדם עם המוגבלות השכלית;

(ד) לדעת בעל המקצוע הרפואי, לאחר שהתייעץ עם עובד סוציאלי מטעם המוסד הרפואי, נכון לעשות כן בשל חשש לפגיעה בשלומה הגופני או הנפשי של הקטין או של האדם עם המוגבלות, ולעניין קטין שטרם מלאו לו 14 שנים – לאחר התייעצות גם עם עובד סוציאלי שמונה לפי חוק;

(ה) לדעת בעל מקצוע רפואי, לאחר שהתייעץ עם עובד סוציאלי מטעם המוסד הרפואי, דרישה לקבלת הסכמתו של האפוטרופוס תעכב את נטילת הדגימה בשל קושי להשיג את האפוטרופוס במאמץ סביר, ויש יסוד סביר להניח שהעיכוב יסכל את היכולת ליטול את הדגימה, ובלבד שלדעת בעל המקצוע הרפואי, לאחר שהתייעץ כאמור, אין בוותור על הסכמת האפוטרופוס בנסיבות העניין כדי לפגוע בשלומה הגופני או הנפשי של הקטין או של האדם עם המוגבלות השכלית; הודעה על ביצוע הבדיקה תימסר לאפוטרופסו של הקטין או של האדם עם המוגבלות השכלית מוקדם ככל האפשר.

(ט) היה נפגע העבירה קטין או אדם עם מוגבלות שכלית, יחולו לעניין הסכמתו לשימוש בערכה, כאמור בסעיף קטן (ז), הוראות סעיף 14ג לחוק החיפוש בגוף.

(י) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהוראות כל דין.

(יא) ניטלה דגימה כאמור בסעיף קטן (א), היא תישמר לפי הוראות סעיף קטן (ה) לתקופה של 50 שנים, בתנאים מתאימים לשם הפקת DNA, ובתום התקופה האמורה תושמד הערכה הייעודית, ללא צורך בהודעה נוספת לנפגע העבירה, ובלבד שלא נפתחה חקירה.

(יב) (1) ערכה ייעודית שניטלה לפני יום ל' בניסן התשפ"ב (1 במאי 2022) ושמורה במוסד רפואי, תועבר לשמירה במשטרת ישראל, אם נפגע העבירה נתן את הסכמתו לפי סעיף קטן (ב), ויחולו לעניין זה סעיפים קטנים (ב), (ג), ו-(ה) עד (יא) בשינויים המחויבים; מידע בנושא זה יפורסם לציבור על ידי משרד הבריאות באופן נגיש, לפני המועד האמור, בשפה העברית ובשפה הערבית וכן בשפות נוספות ככל האפשר;

(2) לא ניתנה הסכמת נפגע העבירה כאמור בפסקה (1), תישמר הערכה במוסד רפואי בתנאים מתאימים לשם הפקת נתוני זיהוי לפי הנחיות משטרת ישראל, לתקופה האמורה בסעיף קטן (יא); עד ליום ב' בסיוון התשפ"ב (1 ביוני 2022) יקבע משרד הבריאות נהלים לעניין פסקה זו.

הוראות סעיף זה יחולו לעניין אדם שנפגע מעבירה שבוצעה בקשר למעשה טרור או לפגיעת איבה, בתקופה שמיום כ"ב בתשרי התשפ"ד (7 באוקטובר 2023) עד יום כ"ד בתשרי התשפ"ד (9 באוקטובר 2023), או מעבירה שבוצעה בקשר לאמור אף לאחר תקופה זו, אם נפגע העבירה הוא חטוף כמשמעותו בחוק תגמולים לבני משפחה של חטופים ונעדרים בפעולת איבה, התשפ"ד-2023 (בסעיף זה – חטוף), או היה חטוף כאמור.

גרמה עבירה כאמור בסעיף קטן (א) למותו של אדם, יוענקו הזכויות לפי חוק זה לבני משפחתו של נפגע העבירה, לפי סדר הקדימויות שלהלן:

- (1) למי שהיה בן זוגו בעת מותו;
- (2) לילדיו;
- (3) להוריו;
- (4) לאחיו;
- (5) לסביו או לנכדיו;
- (6) לדודו או לאחינו;

בהיעדרם של כל אלה למי שהיה אפוטרופסו בעת מותו.

(1) היה נפגע עבירה כאמור בסעיף קטן (א) חטוף, יוענקו הזכויות לפי חוק זה לבני משפחתו לפי סדר הקדימויות כאמור בסעיף קטן (ב);

(2) פרקליט המחוז, או ממונה בכיר בפרקליטות שהוא הסמיך לכך, רשאי לקבוע כי לא תוענק זכות לפי פסקה (1), ובכלל זה לא יימסר מידע, אם סבר שהענקת הזכות עלולה לפגוע בפרטיות של נפגע העבירה החטוף.

(ד) נפגע עבירה כאמור בסעיף קטן (א) או מי שזכאי לקבל את הזכויות לפי סעיף קטן (ב) או (ג), רשאי לתת הסכמה בכתב כי הזכויות לפי חוק זה יוענקו לאדם אחר מטעמו; בן משפחה של חטוף כאמור בסעיף קטן (ג) רשאי לתת הסכמה להענקת הזכויות לאדם אחר מטעמו אם הצהיר בכתב על קרבה אישית בין החטוף ובין אותו אדם.

בפרקליטות המדינה ובפרקליטות המחוז יוקמו יחידות סיוע, כפי שיקבע שר המשפטים, שתפקידן להבטיח את מימוש זכויות נפגע העבירה לפי הוראות חוק זה, ובין השאר:

- (1) להבטיח את העברת המידע מהפרקליטות לנפגעי העבירות ומנפגעי העבירות לפרקליטות;
- (2) להנחות את עובדי הפרקליטות ולסייע להם ביישום ההוראות לפי חוק זה;
- (3) לאסוף מידע עדכני בדבר שירותי סיוע לנפגעי עבירות, ולהפיצו לעובדי הפרקליטות.

מבנה היחידות, פריסתן, תפקידיהן ודרכי פעולתן ייקבעו על ידי שר המשפטים.

משטרת ישראל תמנה שוטרים אחראים לענין חוק זה, כפי שיקבע השר לביטחון הפנים, שתפקידם להבטיח את מימוש זכויות נפגע העבירה לפי הוראות חוק זה ובין השאר:

- (1) להבטיח את העברת המידע מהמשטרה לנפגעי העבירות ומנפגעי העבירות למשטרה;
- (2) להנחות שוטרים ולסייע להם ביישום ההוראות לפי חוק זה;
- (3) לאסוף מידע עדכני בדבר שירותי סיוע לנפגעי עבירות ולהפיצו לשוטרים.

זכאות בני משפחה – חרבות ברזל

(ב)

(ג)

(ד)

(א)

(ב)

(א)

22.ב.

23.

24.

הקמת יחידות סיוע בפרקליטות

מינוי אחראים במשטרת ישראל

(ב) דרך מינוי השוטרים, מספרם, תפקידיהם ואופן פעולתם ייקבעו על ידי השר לביטחון הפנים.

פרק ג': תיקוני חקיקה והוראות שונות

25. בחוק סדר הדין הפלילי, אחרי סעיף 65 יבוא: "מתן החלטה בערר
החלטה בערר לפי סעיף 64, לענין עבירת מין או אלימות, מסוג פשע, תינתן ותימסר למתלונן עד תום שישה חודשים מיום הגשת הערר, ואולם היועץ המשפטי לממשלה רשאי, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להחליט ולמסור את החלטתו כאמור במועד מאוחר יותר; לענין זה, "עבירת מין או אלימות" – כהגדרתה בחוק זכויות נפגעי עבירה, התשס"א-2001."
26. הודעות לפי חוק זה יישלחו לנפגע העבירה לפי הכתובת שמסר לשם כך או יימסרו לו באמצעות מספר הטלפון שמסר לשם כך, הכל בדרך שקבעו השרים בדרך שקבעו השרים; הודעות שנשלחו לכתובת שמסר נפגע העבירה כאמור או שנעשה מאמץ סביר לשלוח או למסור אותן בדרך אחרת שקבעו השרים, יראו אותן כאילו נמסרו לו.
27. השרים רשאים לשנות, בצו, את התוספות, למעט את תוספת ראשונה ג'.
28. (א) השרים ממונים על ביצוע חוק זה והם רשאים להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו.
- (ב) תקנות וצווים לפי חוק זה טעונים אישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת.
29. (א) תחילתו של חוק זה, בכפוף להוראות סעיפים קטנים (ב) עד (ה), בתום שלושה חודשים מיום פרסומו (להלן – יום התחילה).
- (ב) סעיפים 4(ב) ו-6(ג), 6(ב)2, 7, 8(ב) ו-10(ג), 16, 17, 18, 19, 20, 23 ו-24 יוחלו בהדרגה, החל ביום שיקבעו לגביהם השרים ועל פי צווים שיקבעו; ההחלה יכול שתהיה לפי אזורים או לפי סוגי הזכויות או סוגי עבירות.
- (ג) החלתם של הסעיפים המנויים בסעיף קטן (ב) תושלם לא יאוחר מיום כ"א באדר ב' התשס"ה (1 באפריל 2005) (בסעיף זה ובסעיף 31 – המועד הקובע); לא הושלמה החלת הסעיפים האמורים בצווים שקבעו השרים לפי סעיף קטן (ב) עד למועד הקובע, תהיה תחילתם של הסעיפים האמורים במועד הקובע.
- (ג1) הזכויות לפי סעיפים 7, 8(ג), 16 ו-17 כנוסחם לפי חוק זכויות נפגעי עבירה (תיקון מס' 2), התשס"ה-2004, והזכויות לפי סעיפים 8(ב), 10 למעט לענין הזכויות שהוחלו בצו זכויות נפגעי עבירה (החלה הדרגתית של סעיף 10 לחוק ושינוי התוספת הרביעית לחוק), התשס"ג-2003, 19 ו-20, כפי שיוחלו בצו לפי הוראות סעיף קטן (ב) ובמועד שנקבע בו, או שתחילתן במועד הקובע לפי הוראות סעיף קטן (ג), יהיו מוקנות לנפגע עבירה רק לגבי הליך פלילי שתיק החקירה בו נפתח במועד החלת הזכויות כאמור או במועד הקובע, לפי הענין, או לאחריו, אלא אם כן קבעו השרים אחרת.
- (ד) תחילתו של סעיף 25 תשעה חודשים מיום תחילתו של חוק זה.
30. תקנות וצווים ראשונים יובאו על ידי השרים לאישור ועדת חוקה חוק ומשפט של הכנסת בתוך תשעה חודשים מיום תחילתו של חוק זה.
31. (א) במהלך תקופה שמיום א' בתמוז התשס"ג (1 ביולי 2003) ועד חודש לפני המועד הקובע, ידווחו שר המשפטים והשר לביטחון הפנים לוועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת מדי ארבעה חודשים, על מצב ההיערכות ליישום הסעיפים המנויים בסעיף 29(ב), ולהחלתם ההדרגתית.
- (ב) במהלך תקופה של חמש שנים שתחילתה ביום א' בטבת התשס"ו (1 בינואר 2006), ידווחו שר המשפטים והשר לביטחון הפנים לוועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, מדי שנה, על מצב יישום החוק, לרבות אפשרות הקניית הזכויות לפי הסעיפים המנויים בסעיף 29(ג1) גם לנפגע עבירה שתיק החקירה בענינו נפתח לפני המועד הקובע.

תוספת ראשונה

(סעיף 2 להגדרה "עבירת מין או אלימות")

עבירות בחוק העונשין

1. לפי סעיף 192, בסימן ט' לפרק ח'
 2. לפי סעיפים 203, 203ב, 203ג ו-214(ב), בסימן י' לפרק ח'
 3. לפי סעיפים 300 עד 301ג, 302, 303, 304 ו-305 בסימן א' לפרק י'
 4. לפי סעיפים 327, 329, 330, 332, 333, 334, 335, 336 ו-337 בסימן ד' לפרק י'
 5. לפי סעיפים 345, 346, 347א, 348, 349 ו-351 בסימן ה' לפרק י'
 6. לפי סעיפים 368ב ו-368ג, בסימן ו'1 לפרק י'
 7. לפי סעיפים 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 375א, 376, 376ב, 377 ו-377א, בסימן ז' לפרק י'
 8. לפי סעיפים 379, 380, 381 ו-382 בסימן ח' לפרק י'
 9. לפי סעיפים 402 ו-404, בסימן ג' לפרק י"א
 10. לפי סעיפים 427 ו-428, בסימן ו' לפרק י"א
- עבירות בחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998
1. לפי סעיף 5
- עבירות בפקודת התעבורה
1. לפי סעיפים 64 ו-64א

תוספת ראשונה א'

(סעיף 2 להגדרה "עבירת מין או אלימות חמורה")

חלק א'

לענין סעיפים 7(ב), 8(ג)2, 16 או 17

1. עבירות המנויות בפרט 2.
2. עבירות המנויות בפרט 3, למעט לפי סעיפים 303 ו-304.
3. עבירות המנויות בפרט 4, למעט לפי סעיפים 334 ו-337.
4. עבירות המנויות בפרט 5, למעט לפי סעיף 349.
5. עבירות המנויות בפרט 6.
6. עבירות המנויות בפרט 7.
7. עבירות המנויות בפרט 9.
8. עבירות המנויות בפרט 10.

חלק ב'

לענין סעיפים 8(ג)2, 16 או 17

עבירות בחוק העונשין המנויות בתוספת הראשונה

1. עבירות המנויות בפרט 1, עבירה לפי סעיף 334, המנויה בפרט 4, ועבירות המנויות בפרט 8, והכל כשנפגע העבירה הוא בן משפחתו של החשוד, הנאשם או הנידון; בפרט זה, "בן משפחתו" – כל אחד מאלה:
 - (1) מי שמקיים או שקיים עם החשוד, הנאשם או הנידון מערכת יחסים זוגית;
 - (2) קטין או חסר ישע, שהחשוד, הנאשם או הנידון, לפי הענין, אחראי עליו או היה אחראי עליו; לענין פסקה זו, "אחראי על קטין או חסר ישע" כהגדרתו בסעיף 368א לחוק העונשין.
 2. עבירות לפי סעיפים 303 ו-304, המנויות בפרט 3.
- עבירות לפי פקודת התעבורה
1. עבירות לפי סעיפים 64 ו-64א.

תוספת ראשונה ב'

(סעיף 17(ג))

עבירות בחוק העונשין

1. עבירות לפי סעיפים 300 עד 301 ו-305.
2. עבירה לפי סעיף 329.
3. עבירה לפי סעיף 345.
4. עבירות לפי סעיפים 369, 370, 371, 372, 373, 374 ו-374א.
5. עבירה לפי סעיף 402.

תוספת ראשונה ג'

(סעיף 13א)

עבירות בחוק העונשין

1. עבירות לפי סעיפים 203, 203ב, 203ג, 214(ב) ו-214(ב2) בסימן י' לפרק ח';
2. עבירות המנויות בסימן ה' לפרק י', למעט עבירה לפי סעיף 352;
3. עבירות לפי סעיפים 374א, 375א, 376ב ו-377א בסימן ז' לפרק י';
4. העבירות המנויות להלן, אם החשוד או הנאשם בביצוע העבירה הוא בן משפחה של הנפגע –
 - א. לפי סעיפים 300 עד 301ג, 302 ו-305 בסימן א' לפרק י';
 - ב. לפי סעיפים 327, 329, 330, 332, 333, 335 ו-336 בסימן ד' לפרק י';
 - ג. לפי סעיפים 368ב ו-368ג בסימן ו' לפרק י';
 - ד. לפי סעיפים 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376 ו-377 בסימן ז' לפרק י';

לעניין זה, "בן משפחה" – לרבות מי שהיה בן משפחה בעבר, והוא אחד מאלה:

- (1) בן זוג, הורה או בן זוג של הורה, הורה של בן זוג או בן זוג של ההורה, סב או סבתא, צאצא או צאצא של בן זוג, אח או אחות, גיס או גיסה, דוד או דודה ובנם או בתם;
- (2) אב או אם במשפחת אומנה כהגדרתה בחוק אומנה לילדים, התשע"ו-2016, בן זוגו של אומן, וכן הורהו של אומן, צאצאו של אומן, אחיו או אחותו של אומן ובן זוגו של כל אחד מאלה;

עבירות בחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998

1. לפי סעיף 5.

תוספת שניה

(סעיף 8(ג)(1))

הגוף מוסר המידע

השלב בהליך הפלילי

1. העברת חומר החקירה לתובע לפי הוראות סעיף 60 לחוק סדר הדין הפלילי;
א. זכותו של נפגע עבירה לסיוע משפטי כאמור בפרטים 1א, 11 ו-14 לתוספת לחוק הסיוע המשפטי, התשל"ב-1972, החל משלב החקירה הפלילית בנוגע לעבירה שממנה נפגע, לפי הוראות פרטים אלה;
2. החלטה שלא לחקור לפי הוראות סעיף 59 לחוק סדר הדין הפלילי; יידוע לגבי שלב זה

יהיה כאמור בסעיף 63 לחוק סדר הדין הפלילי
ויכלול גם הודעה על זכות הערר לפי סעיף 64
לחוק האמור

3. החלטה שלא להעמיד את החשוד לדין לפי הוראות סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי; יידוע לגבי שלב זה יהיה כאמור בסעיף 63 לחוק סדר הדין הפלילי ויכלול גם הודעה על זכות הערר לפי סעיף 64 לחוק האמור; וכן יידוע של נפגע עבירה כאמור בפרטים 1א, 11 ו-14 לתוספת לחוק הסיוע המשפטי, התשל"ב-1972, על זכותו לסיוע משפטי בהליך זה, לפי פרטים אלה
- 3א. סגירת התיק בהסדר עם החשוד, לפי סימן א'1 בפרק ד' לחוק סדר הדין הפלילי
- 3ב. העברת עניינו של הנאשם לבית משפט קהילתי לפי פרק ו'1 לחוק סדר הדין הפלילי
4. שחרור של החשוד או הנאשם ממעצר בתנאים כאמור בסימן ו' לפרק ב' בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 או מעצר של החשוד בפיקוח אלקטרוני כאמור בסימן ג'1 לפרק א' בחוק האמור, לרבות פירוט התנאים או פרטי תכנית הפיקוח כהגדרתה בסעיף 22א לחוק האמור, לפי העניין, ובלבד שבית המשפט או הקצין הממונה קבע שתנאי השחרור או שתנאי תכנית הפיקוח, כולם או חלקם, נועדו להגן על נפגע העבירה; יידוע על שלב זה יכלול גם הודעה על כך שנפגע העבירה רשאי להעתיק את פירוט תנאי השחרור או פרטי תכנית הפיקוח האמורים
5. החלטה להעמיד את החשוד לדין לפי הוראות סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי
6. החלטה לעכב את ההליך הפלילי לפי הוראות סעיף 231 לחוק סדר הדין הפלילי או כל החלטה אחרת, לפי כל דין, להפסיק את ההליך הפלילי
7. מועדי הדיונים בבית המשפט, למעט הדיון שבו מתקיימת הקראת כתב האישום לפי הוראות סעיף 143 לחוק סדר הדין הפלילי; חלה מגבלה על פי דין על נוכחותו של נפגע העבירה בדיון מדיוני בית המשפט, תימסר לו הודעה גם על כך
8. הכרעת הדין לפי הוראת סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי או סעיף 21 לחוק הנוער
9. גזר הדין לפי הוראות סעיף 193 לחוק סדר הדין הפלילי או החלטת בית משפט לנוער לפי סעיפים 24 עד 26 לחוק הנוער
10. הגשת ערעור על פסק הדין לפי הוראות פרק ז' לחוק סדר הדין הפלילי

תוספת שלישית

(סעיף 8(ג)(2))

- השלב בהליך הפלילי הגוף מוסר המידע
1. שם החוקר שמונה כאחראי על חקירת הגוף החוקר העבירה;
 - א1. בקשה להסרת חיסיון על ראייה לפי סעיף הגוף החוקר או התובע
49(א), 50(א), 50א(א), או 50ב לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971, הודעה על זכויות נפגע עבירה בנוגע לויתור על החיסיון והבעת עמדה בהליכי גילוי הראייה לפי הוראות סעיף 13א, ולגבי נפגע עבירה מין כאמור בפרט 11(ב) לתוספת לחוק הסיוע המשפטי, התשל"ב-1972 – גם זכותו לקבלת ייצוג, ייעוץ וסיוע משפטי לפי אותו פרט;
 2. מעצרו של החשוד או הנאשם או שחרורו לגבי חשוד – משטרת ישראל; ממעצר, לפי הוראות פרק ב' לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996, או פרק ג' לחוק הנוער; לגבי נאשם – התובע
 3. כוונה לעכב את ההליך הפלילי לפי הוראות סעיף 231 לחוק סדר הדין הפלילי; יידוע לגבי שלב זה יכול גם הודעה על זכותו של הנפגע להביא את עמדתו בענין לפי הוראות סעיף 16;
 - א3. כוונה להגיע להסדר לסגירת תיק עם החשוד, התובע לפי סימן א'1 בפרק ד' לחוק סדר הדין הפלילי;
 - ב3. כוונה להעביר את עניינו של הנאשם לבית משפט קהילתי, לפי פרק ו'1 לחוק סדר הדין הפלילי;
 4. (א) הודעה על החלטה להעמיד את החשוד לדין כאמור בפרט 5 בתוספת השניה תכלול גם הסבר על כך שיש אפשרות שהתביעה תגיע להסדר טיעון עם הנאשם והודעה על זכותו להביע את עמדתו בענין לפי הוראות סעיף 17(א);
(ב) פרטיו של הסדר טיעון המתגבש עם הנאשם, והודעה על זכותו של נפגע העבירה להביע את עמדתו לענין פרטיו של הסדר הטיעון האמור לפי הוראות סעיף 17(א), למעט בעבירות המפורטות בסעיף 17(ב);

- (ג) בעבירות המנויות בתוספת ראשונה ב' – פרטיו של הסדר טיעון שהתגבש עם הנאשם, והודעה על זכותו של נפגע העבירה להביע את עמדתו לעניין הסדר הטיעון בפני גורם מאשר, לפי הוראות סעיף 17(ג);
5. מתן צו פיקוח לפי סעיף 12 לחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו-2006, לרבות תנאי הפיקוח והמעקב כאמור בסעיף 13(4), (5), (7) ו-(9) עד (11) לאותו חוק, וכן כל שינוי בתקופת תוקפו של הצו או בתנאי מתנאיו כאמור בסעיפים 14 ו-23 לאותו חוק.
6. החלטה לעכב את ההליך הפלילי לפי הוראות סעיף 231 לחוק סדר הדין הפלילי או כל החלטה אחרת, לפי כל דין, להפסיק את ההליך הפלילי; היותו המשפטי לממשלה או התובע לפי הענין
7. מועדי הדיונים בבית המשפט, למעט הדיון שבו מתקיימת הקראת כתב האישום לפי הוראות סעיף 143 לחוק סדר הדין הפלילי; חלה מגבלה על פי דין על נוכחותו של נפגע העבירה בדיון מדיוני בית המשפט, תימסר לו הודעה גם על כך;
8. הכרעת הדין לפי הוראת סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי או סעיף 21 לחוק הנוער;
9. גזר הדין לפי הוראות סעיף 193 לחוק סדר הדין הפלילי או החלטת בית משפט לנוער לפי סעיפים 24 עד 26 לחוק הנוער;
10. הגשת ערעור על פסק הדין לפי הוראות פרק ז' לחוק סדר הדין הפלילי.

תוספת רביעית (סעיף 10)

הגוף מוסר המידע	השלב
1. שירות בתי הסוהר או בית חולים, לפי הענין	1. תחילת ריצוי מאסרו בפועל או אשפוזו בבית חולים, שבו אושפז על פי צו של בית משפט לפי חוק חולי נפש, התשנ"א-1991 (להלן – בתי חולים), של הנאשם או הנידון לפי הענין;
2. שירות בתי הסוהר או בית חולים, לפי הענין	2. יציאת הנידון לחופשה ממאסר או מבית חולים;

3. מועד תום שני שלישים מתקופת מאסרו של שירות בתי הסוהר נידון שהוא אסיר כאמור בסעיף 2 לחוק שחרור על-תנאי ממאסר, או מועד הבאת הנידון לפני ועדת השחרורים, לפי הוראות אותו חוק; יידוע לגבי שלב זה יכלול גם הודעה על זכותו של הנפגע להביע את עמדתו לפני היחידה לשחרור ממאסרים קצרים או לפני ועדת השחרורים, לפי הוראות סעיף 19;
4. תנאים לשחרור הנידון ממאסר לפי הוראות פרק ב' לחוק שחרור על-תנאי ממאסר, שמטרתם להגן על הנפגע;
5. בריחת הנאשם או הנידון ממאסר או מבית חולים; שירות בתי הסוהר או בית חולים, לפי הענין;
6. מועד שחרור הנאשם או הנידון ממאסר או מבית חולים; שירות בתי הסוהר או בית חולים, לפי הענין;
7. בקשת הנידון מנשיא המדינה לחנינה או להקלה בעונשו כאמור בסעיף 11(ב) לחוק-יסוד: נשיא המדינה;
8. החלטת נשיא המדינה למתן חנינה או להקלה בעונשו של הנידון כאמור בסעיף 11(ב) לחוק-יסוד: נשיא המדינה;
9. מועד הדיון בוועדה מיוחדת לפי סעיפים 28א עד 28 לחוק טיפול בחולי נפש, התשנ"א-1991; יידוע לגבי שלב זה יכלול גם הודעה על זכותו של הנפגע להביע את עמדתו בכתב לפני הוועדה המיוחדת לפי הוראות סעיף 28ב(ב) לחוק האמור.

חוק הסניגוריה הציבורית, תשנ"ו-1995

תוכן עניינים

89	פרק א': הקמת הסניגוריה הציבורית	סעיף 1
89	הקמת הסניגוריה הציבורית	
89	פרק ב': ועדת הסניגוריה הציבורית	סעיף 2
89	ועדת הסניגוריה הציבורית	
89	תפקידי הועדה	סעיף 3
	פרק ג': מבנה הסניגוריה הציבורית	
	סימן א': הסניגור הציבורי הארצי	
89	מבנה	סעיף 4
89	כשירות הסניגור הציבורי הארצי	סעיף 5
89	כהונת הסניגור הציבורי הארצי	סעיף 6
89	סמכויות הסניגור הציבורי הארצי	סעיף 7
89	דין וחשבון שנתי	סעיף 8
	סימן ב': סניגורים ציבוריים מחוזיים	
90	כשירות סניגור ציבורי מחוזי	סעיף 9
90	כהונת סניגור ציבורי מחוזי	סעיף 10
90	סמכויות סניגור ציבורי מחוזי	סעיף 11
90	מינוי סניגור ציבורי שאינו עובד לשכת הסניגוריה הציבורית	סעיף 12
90	מעמד הסניגוריה הציבורית	סעיף 13
90	ייצוג בהליך פלילי	סעיף 14
91	נאמנות ללקוח	סעיף 15
91	הפסקת ייצוג	סעיף 16
91	פנקס הסניגורים הציבוריים	סעיף 17
	פרק ג': זכאות לייצוג	
91	זכאות לייצוג	סעיף 18
	פרק ד': הגשת בקשות	
92	הודעה לעצור על אפשרות מינוי סניגור ציבורי	סעיף 19
92	הודעה לנאשם על אפשרות מינוי סניגור ציבורי	סעיף 20
92	הודעה לעצור או לאדם שהוגשה לגביו עתירה לפי חוק ההסגרה	סעיף 20א
93	הגשת בקשה למינוי סניגור ציבורי	סעיף 21
93	ערר	סעיף 22
93	חובת תשלום של זכאים לייצוג	סעיף 22א
93	ביצוע ותקנות	סעיף 23
93	תיקון חוק סדר הדין הפלילי	סעיף 24
93	תיקון חוק הנוער	סעיף 25
93	תחילה ותחולה	סעיף 26

- פרק א': הקמת הסניגוריה הציבורית**
1. הקמת הסניגוריה הציבורית (א) שר המשפטים יקים, במשרד המשפטים, סניגוריה ציבורית.
- (ב) הסניגוריה הציבורית תעניק ייצוג משפטי בהליכים פליליים לזכאים לכך לפי חוק זה.
- פרק ב': ועדת הסניגוריה הציבורית**
2. ועדת הסניגוריה הציבורית (א) מוקמת בזה ועדת הסניגוריה הציבורית; הועדה תמנה חמישה חברים שהם:
- (1) שר המשפטים והוא יעמוד בראש הועדה;
- (2) שופט בדימוס של בית המשפט העליון שימנה נשיא בית המשפט העליון;
- (3) עורך דין, העוסק בייצוג נאשמים במשפטים פליליים, שייבחר בידי המועצה הארצית של לשכת עורכי הדין;
- (4) עורך דין, העוסק בייצוג נאשמים במשפטים פליליים, שימנה שר המשפטים בהסכמת ראש לשכת עורכי הדין;
- (5) מומחה במשפט פלילי שימנה שר המשפטים בהתייעצות עם דיקנים של פקולטות למשפטים.
- (ב) תקופת כהונתו של חבר בוועדת הסניגוריה הציבורית, למעט שר המשפטים, תהיה חמש שנים וניתן להאריכה לתקופה אחת נוספת שלא תעלה על חמש שנים; חבר בוועדת הסניגוריה הציבורית ימשיך לכהן בה עד למינוי חבר אחר במקומו.
3. תפקידי הועדה הועדה תמנה את הסניגור הציבורי הארצי ותפקח על פעילות הסניגוריה הציבורית.
- פרק ג': מבנה הסניגוריה הציבורית**
- סימן א': הסניגור הציבורי הארצי**
4. מבנה (א) בראש הסניגוריה הציבורית יעמוד הסניגור הציבורי הארצי והוא יהיה ממונה על סניגורים ציבוריים מחוזיים וכן על הסניגוריה הציבורית הארצית.
- (ב) שר המשפטים יקים לשכות סניגוריה ציבורית מחוזיות.
- (ג) בכל מחוז יכהן סניגור ציבורי מחוזי והוא יהיה אחראי על הסניגוריה הציבורית במחוז.
5. כשירות הסניגור (א) כשיר להתמנות לסניגור הציבורי הארצי מי שרשום בפנקס חברי לשכת עורכי הדין, עסק במקצוע עשר שנים לפחות, והוא בעל נסיון בלימוד סניגוריה על נאשמים.
6. כהונת הסניגור (א) תקופת כהונתו של הסניגור הציבורי הארצי תהיה חמש שנים והיא ניתנת להארכה לחמש שנים נוספות.
- (ב) כהונת הסניגור הציבורי הארצי תסתיים באחד מאלה:
- (1) בתום תקופת כהונתו כאמור בסעיף קטן (א);
- (2) בהתפטרותו;
- (3) בצאתו לקיצבה;
- (4) בהחלטה של ועדת הסניגוריה הציבורית.
7. סמכויות הסניגור (א) הסניגור הציבורי הארצי ינהל את הסניגוריה הציבורית, יתווה את מדיניותה, ידאג להדרכת עובדיה ויפקח על רמתם המקצועית של כל עורכי הדין הפועלים מטעמה.
- (ב) לסניגור הציבורי הארצי יהיו גם הסמכויות הנתונות לסניגור ציבורי מחוזי.
- (ג) מידע שהגיע לסניגור הציבורי הארצי מסניגור ציבורי ישמש לו לצורך מילוי תפקידו בלבד.
8. דין וחשבון שנתי הסניגור הציבורי הארצי יגיש לשר המשפטים בסוף כל שנה דין וחשבון שנתי על פעילות הסניגוריה הציבורית; שר המשפטים יעביר את הדין וחשבון, בצירוף הערותיו, לוועדת

הסניגוריה הציבורית; הועדה תדון בדין וחשבון והיא רשאית לבקש השלמות והבהרות; הדין וחשבון יפורסם בציבור כפי שתורה הועדה.

סימן ב': סניגורים ציבוריים מחוזיים

9. כשיר להתמנות סניגור ציבורי מחוזי מי שרשום בפנקס חברי לשכת עורכי הדין, עסק במקצוע שש שנים לפחות והוא בעל נסיון בלימוד סניגוריה על נאשמים.

10. על כהונת סניגור ציבורי מחוזי יחולו הוראות סעיף 6(ב)(2) עד (4).

11. (א) סניגור ציבורי מחוזי אחראי למתן ייצוג משפטי על ידי הסניגוריה הציבורית במחוזו, ובין היתר:

- (1) להעסקת סניגורים ציבוריים בלשכתו;
- (2) למינוי סניגורים ציבוריים שאינם עובדי לשכת הסניגוריה הציבורית כאמור בסעיף 12, ופיקוח מקצועי עליהם;
- (3) לחלוקה ולתיאום של עבודת הסניגורים הציבוריים;
- (4) לקביעת התשלום עבור הייצוג המשפטי שנתנו סניגורים ציבוריים שאינם עובדי לשכת הסניגוריה הציבורית לפי סעיף 12;
- (5) למתן אישור להוצאות הדרושות לצורך ניהול הייצוג המשפטי לרבות תשלום שכר מומחה או חוקר.

(ב) סניגור ציבורי מחוזי רשאי לאצול מסמכיותו לסגנו; נבצר ממנו זמנית למלא את תפקידו, ימלא סגנו את מקומו, ויהיו לו, לענין זה, הסמכויות הנתונות לסניגור ציבורי מחוזי.

(ג) מידע שהגיע לסניגור ציבורי מחוזי מסניגור ציבורי ישמש לו לצורך מילוי תפקידו בלבד; הוראת סעיף זה באה להוסיף על הוראות סעיף 15.

(ד) סניגור ציבורי מחוזי רשאי להתייעץ עם הועדה לענינים פליליים של הועד המחוזי של לשכת עורכי הדין שבאותו מחוז.

12. (א) עורך דין שאינו עובד לשכת הסניגוריה הציבורית והמבקש לשמש סניגור ציבורי יגיש לסניגור הציבורי המחוזי בקשה בכתב; הסניגור הציבורי המחוזי יערוך רשימה של עורכי דין הכשירים לשמש סניגורים ציבוריים.

(ב) הסניגור הציבורי המחוזי ימנה סניגורים ציבוריים מתוך הרשימה, אולם רשאי הוא למנות עורך דין שאינו כלול ברשימה אם עורך הדין הסכים לכך.

(ג) הסניגור הציבורי המחוזי רשאי שלא לכלול עורך דין ברשימה האמורה או להוציאו ממנה, אם שוכנע שהדבר דרוש להבטחת ייצוג הולם לנאשמים.

(ד) על החלטת הסניגור הציבורי המחוזי לפי סעיף קטן (ג) רשאי עורך הדין לערור לפני ועדת ערר שימנה שר המשפטים שהרכבה:

- (1) שופט בדימוס והוא יעמוד בראש הועדה;
- (2) הסניגור הציבורי הארצי;
- (3) נציג לשכת עורכי הדין שתבחר המועצה הארצית של לשכת עורכי הדין.

13. מעמדם של הסניגור הציבורי הארצי ושל עובדי הסניגוריה הציבורית יהיה כשל מעמדם של פרקליט המדינה ועובדי פרקליטות המדינה, בהתאמה; תנאי העסקתם ייקבעו בידי נציב שירות המדינה והממונה על השכר במשרד האוצר.

14. (א) הסניגוריה הציבורית המחוזית או הארצית תתן ייצוג משפטי לעצור, לחשוד, לנאשם או לנידון הזכאי לכך לפי חוק זה; הייצוג יינתן בידי עורך דין שמינה הסניגור הציבורי המחוזי או הארצי.

(ב) שכר הטרחה של סניגור ציבורי שאינו עובד לשכת הסניגוריה הציבורית יהיה על פי תעריף שייקבע בתקנות או על פי הסכם עמו שיערך בכפוף להוראות שייקבעו בתקנות; תקנות לפי סעיף קטן זה יותקנו בהסכמת שר האוצר ובהתייעצות עם לשכת עורכי הדין.

(ג) בכפוף להוראות סעיף קטן (ד), ייפוי כוח לייצג אדם שניתן לסניגור הציבורי הארצי או המחוזי, יראוהו כייפוי כוח שניתן לכל מי שהסניגור הציבורי הארצי

או המחוזי קבע; דינו של מינוי סניגור ציבורי בידי בית משפט כדן מתן יפוי כוח לסניגור הציבורי הארצי או המחוזי.

(ד) על ייצוג נאשם, חשוד או עצור על ידי סניגור ציבורי יחולו הוראות סעיף 16 עד 20 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן – חוק סדר הדין הפלילי), כאילו מינה אותו בית משפט.

15. (א) במילוי תפקידו יפעל סניגור ציבורי כעורך דין לטובת לקוחו, בנאמנות ובמסירות, ויחולו עליו כללי האתיקה החלים על עורך דין המייצג לקוח.

(ב) מקום שיש ניגוד בין חובות סניגור ציבורי שהוא עובד לשכת הסניגוריה הציבורית כלפי לקוחו לבין חובותיו כעובד מדינה – חובותיו כלפי לקוחו גוברות על חובותיו כעובד מדינה.

16. (א) סניגור ציבורי לא יפסיק לייצג נאשם או חשוד אלא אם כן הורה לו כך הסניגור הציבורי המחוזי, ברשות בית המשפט.

(ב) סניגור ציבורי מחוזי רשאי להורות על הפסקת ייצוג בידי הסניגוריה הציבורית אם קיבל רשות לכך מאת בית המשפט.

17. פנקס הסניגורים הציבוריים
הסניגור הציבורי המחוזי ינהל פנקס שבו יירשם כל מינוי של סניגור ציבורי שאינו עובד לשכת הסניגוריה הציבורית; הפנקס יהיה פתוח לעיון הציבור; שר המשפטים יקבע את פרטי הרישום וסדרי העיון בפנקס.

פרק ג': זכאות לייצוג

18. (א) זכאי לייצוג בהליך פלילי לפי חוק זה –

(1) נאשם או חשוד בעבירה שנתמלאו בו הוראות סעיף 15(א) עד (6) לחוק סדר הדין הפלילי;

(2) מי שמתקיים דיון בענינו למתן צו לפי סעיפים 15 עד 17 לחוק טיפול בחולי נפש, התשנ"א-1991 וכן חולה כאמור בסעיף 29א לחוק האמור, שמתקיים בענינו דיון בפני הועדה הפסיכיאטרית, או דיון בערעור על החלטת הועדה הפסיכיאטרית לפי סעיפים 28 או 29 לחוק האמור, לפי הענין;

(3) נאשם שהוגשה נגדו בקשת מעצר לפי סעיף 21א לחוק סדר הדין הפלילי והתקיימו בו הוראות סעיף 21א(ג);

(4) נאשם שהוא מחוסר אמצעים לפי אמות מידה שקבע שר המשפטים בהתייעצות עם שר העבודה והרווחה ובאישור ועדת החוקה, חוק ומשפט של הכנסת; למעט סוגי הליכים ועבירות שבהם לא יהיו נאשמים זכאים לייצוג, הכל כפי שיקבע שר המשפטים בצו באישור ועדת החוקה, חוק ומשפט של הכנסת;

(5) חשוד או עצור שבית המשפט החליט כי יש למנות לו סניגור לפי סעיף 15(ד) לחוק סדר הדין הפלילי;

(6) אדם שבית המשפט החליט כי יש למנות לו סניגור לפי סעיף 15(ה) לחוק סדר הדין הפלילי;

(7) עצור שהוא מחוסר אמצעים, לפי אמות מידה שקבע שר המשפטים בהתייעצות עם שר האוצר ושר המשטרה ובאישור ועדת החוקה, חוק ומשפט של הכנסת;

(8) קטין שהתקיים לגביו אחד מאלה:

(א) הוגשה לבית המשפט בקשה למעצרו ובית המשפט מינה לו סניגור לפי הוראות סעיף 10 לחוק הנוער (שפיטה), ענישה ודרכי טיפול, התשל"א-1971 (בפסקה זו – חוק הנוער);

(ב) הוגש נגדו כתב אישום כאמור בסעיף 18(א) לחוק הנוער, או שבית משפט החליט כי יש למנות לו סניגור לפי סעיף 18(ב) לחוק האמור;

(ג) הוגשה לבית משפט לנוער בקשה להעברתו ממעון נעול למאסר, לפי הוראות סעיף 25א לחוק הנוער;

- (ד) בית משפט לנוער הורה על קיום דיון מעקב, לפי סעיף 25(נ) לחוק הנוער, או על דיון לפי סעיף 25א(ה) או (ו) לחוק הנוער, בתקופת תוקפם של הסעיפים האמורים;
- (9) נידון המבקש משפט חוזר, שנתקיים בו אחד התנאים האמורים בסעיף 15א(1) עד (3) או (ג) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, ואשר הסניגור הציבורי הארצי קבע שיש מקום להגיש בעבורו בקשה למשפט חוזר.
- (10) מי שנעצר או שהוגשה לגביו עתירה לקבוע שהוא בר-הסגרה לפי חוק ההסגרה, התשי"ד-1954.
- (11) אסיר שהוחלט למנות לו סניגור לפי סעיף 16(ד) לחוק שחרור על-תנאי ממאסר, התשס"א-2001 או אסיר שזכאי לייצוג לפי סעיף 16(ד) לחוק האמור.
- (12) (פקע)
- (13) מי שבית המשפט החליט למנות לו סניגור לפי סעיפים 4 ו-9 לחוק מגבלות על חזרת עברייני מין לסביבת נפגע העבירה, התשס"ה-2004.
- (14) מי שבית המשפט החליט למנות לו סניגור לפי סעיף 6(ד) או 24 לחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו-2006.
- (15) (פקע)
- (16) נאשם שהוזמן לדיון מקדמי לפי סעיף 143א לחוק סדר הדין הפלילי.
- (17) אסיר שהוגשה בעניינו לבית המשפט בקשה להחזקה בהפרדה לפי סעיף 19ה לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971, והתקיימו בו הוראות סעיף קטן (ד) לסעיף האמור.
- (18) אסיר שהוגשה בעניינו לבית המשפט בקשת היתר לטיפול רפואי לפי סעיף 19יג לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971.
- (19) מי שבית המשפט החליט למנות לו סניגור לפי סעיף 51(ג) לחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016.
- (1א) זכאי לייצוג לפי חוק זה מי שבית המשפט החליט למנות לו סניגור לפי סעיף 6(ג) לחוק כליאתם של לוחמים בלתי חוקיים, התשס"ב-2002.
- (ב) אין בהוראות סעיף זה כדי למנוע מבית המשפט למנות לנאשם סניגור אם הוא סבור שאינו יכול לנהל את המשפט כשהנאשם אינו מיוצג.
- (ג) שר המשפטים, בהסכמת שר האוצר ובאישור ועדת החוקה, חוק ומשפט של הכנסת, רשאי לקבוע זכאים נוספים על אלה המנויים בסעיף זה, בדרך כלל, בהדרגה או לפי אזורים.

פרק ד': הגשת בקשות

19. (א) נעצר אדם והובא לתחנת משטרה או למתקן של רשות החוקרת על פי דין או שהוא חשוד בביצוע עבירה, יודיע לו הממונה על התחנה או על החקירה, בהקדם האפשרי, כי באפשרותו לבקש מינוי סניגור ציבורי אם הוא זכאי לכך לפי חוק זה.
- (ב) בקשה למינוי סניגור ציבורי תועבר לסניגור ציבורי מחוזי בדרך שיקבע שר המשפטים.
20. לכל כתב אישום תצורף הודעה לנאשם כי הוא יכול לבקש שימונה לו סניגור ציבורי אם מתקיים בו אחד התנאים לזכאות לנאשם לייצוג המנויים בסעיף 18א.
- 20א. (א) היועץ המשפטי לממשלה או בא כוחו יודיע בהקדם האפשרי לאדם שנעצר או שהוגשה לגביו עתירה לקבוע שהוא בר-הסגרה, לפי חוק ההסגרה, התשי"ד-1954, כי באפשרותו לבקש מינוי סניגור ציבורי.
- (ב) בקשה למינוי סניגור ציבורי תועבר לסניגור ציבורי מחוזי בדרך שיקבע שר המשפטים.
- הודעה לעצור על אפשרות מינוי סניגור ציבורי
- הודעה לנאשם על אפשרות מינוי סניגור ציבורי
- הודעה לעצור או לאדם שהוגשה לגביו עתירה לפי חוק ההסגרה

הגשת למינוי ציבורי	בקשה סניגור	21.	(א)	בקשה למינוי סניגור ציבורי של מי שנתמלא בו אחד התנאים המפורטים בסעיף 18(א) עד (4) או (7) תוגש בכתב ללשכת הסניגוריה הציבורית במחוז שבו מתנהל ההליך המשפטי.
			(ב)	הסניגור הציבורי המחוזי רשאי לחקור את המבקש ולדרוש ממנו כל מידע הדרוש לו לשם בדיקת זכאותו; על חקירה לפי סעיף קטן זה יחולו הוראות החסיון בין עורך דין ללקוחו, למעט לענין גילוי עבירה שנעברה במטרה להשיג מינוי סניגור ציבורי שלא כדין.
			(ג)	ראה הסניגור הציבורי המחוזי כי המבקש אינו עומד בתנאים הקבועים בסעיף 18(א), יודיע לו בכתב, בהקדם האפשרי, כי הוא דוחה את בקשתו, תוך ציון סיבת הדחיה.
			(ד)	החליט בית המשפט כי יש למנות לאדם סניגור כאמור בסעיף 18(א)(5), (6) או (8) או 18(ב) ישלח בית המשפט הודעה על כך לסניגור הציבורי המחוזי כדי שימנה לאדם סניגור ציבורי.
			(ה)	בקשה למינוי סניגור ציבורי לפי סעיף 18(א)(9) תוגש ללשכת הסניגוריה הציבורית הארצית.
ערר		22.		על החלטת הסניגור הציבורי המחוזי לפי סעיף 21(ג) רשאי המבקש לערור לפני הסניגור הציבורי הארצי בדרך ובמועד שיקבע שר המשפטים.
חובת תשלום של זכאים לייצוג	של	22א.		קבע שר המשפטים, לפי הוראות סעיף 23, חובת תשלום של זכאים לייצוג, לא יינתן פטור מחובת התשלום כאמור, וכן לא תינתן דחיה או פריסה של התשלום כאמור, אלא אם כן קבע הסניגור הציבורי הארצי אחרת בהנחיות מכוח אותן תקנות.
ביצוע ותקנות		23.		שר המשפטים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי, באישור ועדת החוקה, חוק ומשפט של הכנסת, להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו, לרבות תקנות בדבר חובת תשלום של זכאים לייצוג, בסכומים או בשיעורים שיקבע בהסכמת שר האוצר.
תיקון חוק סדר הדין הפלילי	סדר	24.		בסעיף 15 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 –
			(1)	בסעיף קטן (ג), אחרי "מחוסר אמצעים" יבוא "על פי אמות מידה שנקבעו לפי חוק הסניגוריה הציבורית, התשנ"ו-1995";
			(2)	בסופו יבוא:
			"(ו) מינוי סניגור לפי סעיפים קטנים (א) ו-(ג), במחוז שהוקמה בו לשכת סניגוריה ציבורית, יהיה לפי הוראות חוק הסניגוריה הציבורית, התשנ"ו-1995.	
			(ז)	ראה בית המשפט במחוז שהוקמה בו לשכת סניגוריה ציבורית שיש למנות סניגור לפי סעיפים קטנים (ד) או (ה), יפנה את החשוד או העצור ללשכת הסניגוריה הציבורית שבאותו מחוז כדי שימונה לו סניגור; סבר בית המשפט שיש למנות סניגור משום שהחשוד או העצור מחוסר אמצעים, רשאי הוא להורות לסניגור הציבורי המחוזי לבדוק את זכאותו."
תיקון חוק הנוער		25.		בסעיף 18 לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971, במקום סעיף קטן (ב) יבוא: "(ב) החליט בית המשפט למנות לקטין סניגור כאמור בסעיף קטן (א), יחולו הוראות סעיפים 16 עד 20 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, בשינויים המחויבים; במחוז שהוקמה בו לשכת סניגוריה ציבורית יפנה בית המשפט את הקטין ללשכת הסניגוריה הציבורית שבאותו מחוז, כדי שימונה לו סניגור."
תחילה ותחולה		26.	(א)	שר המשפטים רשאי להקים לשכות מחוזיות כאמור בסעיף 4(ב) בהדרגה, לפי אזורים ובמועדים שקבע, ובלבד שהקמת הסניגוריה הציבורית תושלם, בכל הארץ, לא יאוחר מתום שלוש שנים מיום תחילתו של חוק זה; דבר הקמתה של לשכה מחוזית יפורסם ברשומות בציון מקום מושבה, אזור פעולתה ומועד תחילת מתן שירותיה.
			(ב)	תחילתו של סעיף 18(א)(7) תהיה במועד שיקבע שר המשפטים.

תקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974 **תוכן עניינים**

	סימן א': הוראות כלליות	סעיף 1
96	הגשת בקשה למינוי סניגור	סעיף 1א
96	פרטי זיהוי	סעיף 2
96	מינוי סניגור לנאשם מחוסר אמצעים	סעיף 2א
96	מינוי סניגור ביזמת בית המשפט	סעיף 3
96	מינוי ללא חוות-דעת לשכת הסעד	סעיף 4
96	שכר טרחת סניגור	סעיף 5
96	הוצאות הגנה	סעיף 6
97	שכר עדים והוצאותיהם	סעיף 7
97	שכר מומחה ורופא	סעיף 8
98	מניעת כפל תשלומים	סעיף 9
98	סמכויות לרשם	סעיף 10
98	שיעור התשלומים לעדים	סעיף 10א
98	הצמדה למדד	סעיף 11
98	הפקדת כסף או ערובה	סעיף 12
99	יפוי כוח לסניגור	סעיף 13
99	יפוי כוח מטעם הקובל	סעיף 14
99	צו הגנה	סעיף 15
99	טופס צו מעצר	סעיף 16
99	צו מעצר	
	סימן ב': ערר	
99	דרך הגשת ערר	סעיף 17
99	העברת הערר ליועץ המשפטי	סעיף 18
	סימן ג': המשפט	
99	מועד המשפט	סעיף 19
99	הזמנה למשפט	סעיף 20
99	מועד מסירה	סעיף 20א
99	הטלת הוצאות בדחיית משפט	סעיף 21
99	הודעה על מאסר או קנס	סעיף 22
99	בקשה לעיון מחדש	סעיף 23
99	שמיעת טענות הצדדים	סעיף 24
100	הכחשת רישום פלילי	סעיף 25
100	מועד הגשת תסקיר ותוצאות	סעיף 26
100	הוראות בית המשפט	סעיף 27
100	גילוי ידיעות	סעיף 28
100	פרטי הזיכוי או ההרשעה	סעיף 29
100	מעצר לפני גזר הדין	סעיף 30
100		סעיף 30א
100	צו ביצוע ופקודת מאסר	סעיף 31
100		סעיף 31א
100	העברת פרטי ניזוק	סעיף 31ב
100	מספר עתקים בערעור	סעיף 32
100	צירופים לערעור ולבקשת רשות לערער	סעיף 32א
100	המצאת העתק למשיב	סעיף 33
101	העברת התיק	סעיף 34

101	חתימת כתב-אישום והודעת ערעור	סעיף 35
101	המשך ערעור בפטירת נאשם	סעיף 36
101	ראשי דת	סעיף 37
	סימן ד': סדרי אישום והמצאת מסמכים לפי סעיפים 222, 228 ו-239 לחוק	
101	הזמנה למשפט בעבירות קלות	סעיף 38
101	הזמנה למשפט בברירת קנס	סעיף 39
101	הודעה לתשלום קנס	סעיף 40
101	המצאה בדרך הצמדה	סעיף 41
101	בקשת משפט	סעיף 42
101	בקשה לביטול הודעת תשלום קנס	סעיף 42א
102	הזמנה למשפט בברירת משפט	סעיף 43
102	הזמנה תכופה	סעיף 44
102	חזקת מסירה	סעיף 44א
102	העתק הזמנה לבית המשפט	סעיף 44ב
102	דין הזמנה	סעיף 44ג
	סימן ד'1: בקשת רשות לערער	
102	הגשת הבקשה	סעיף 44ד
102	הדיון בבקשה	סעיף 44ה
103	החלטת בית המשפט	סעיף 44ו
103	העברת דיון	סעיף 44ז
103	הודעת ההחלטה	סעיף 44ח
103	הגדרת נושא הערעור	סעיף 44ט
	סימן ה':	
	סימן ו': המצאת מסמכים	
103	מסירה על ידי מי	סעיף 48
103	מסירה לחבר מסדר דתי	סעיף 49
103	המצאה לחייל	סעיף 50
103	המצאה לכלוא והתייצבותו	סעיף 51
103	המצאה לפקיד מדינת חוץ	סעיף 52
103	המצאה לקטין או פסול דין אחר	סעיף 53
103	אישור מסירה	סעיף 54
103	החזרת עותק מסמך	סעיף 55
103	הזמנת עד	סעיף 56
	סימן ז': הוראות שונות	
103	עריכת מסמכים לפי טפסים	סעיף 57
103	הגשת מוצג וידיאו כראיה	סעיף 57א
104	תעריף שכר טרחה	סעיף 58
104	ביטול	סעיף 59
104	תחילה	סעיף 60
104	השם	סעיף 61
105	תוספת	

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 19, 239 ו-244(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן – החוק), ולפי סעיף 83(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, ובתוקף שאר הסמכויות הנתונות לי לפי כל דין, אני מתקין תקנות אלה:

סימן א': הוראות כלליות

1. (א) בקשה למינוי סניגור לפי סעיף 15 לחוק תוגש מאת בעל דין תוך חמישה ימים מיום שנמסרה לו ההזמנה למשפט, או ההודעה על מועד המשפט לפי סעיף 95 לחוק, לפי הענין, זולת אם המשפט נקבע למועד מוקדם מזה. (ב) בכל עת עד להגשת כתב האישום רשאי חשוד או עצור שנתמלאו לגביו התנאים האמורים בסעיף 15 לחוק, לפנות לבית המשפט בבקשה למינוי סניגור. 1א. בכל פניה לבית המשפט, יציין המבקש את הפרטים הבאים של הנאשם: (1) שם פרטי ושם המשפחה; (2) מספר זהותו וסוג התעודה ממנה נרשם המספר; (3) המען, ואם הנאשם נמצא במשמורת, מקום כליאתו, ולצד – המיקוד; (4) מספר תיק בית המשפט; לענין תקנה זו, "נאשם" – לרבות עציר, מערער, נידון ואסיר. 2. (א) נאשם המבקש למנות לו סניגור מפני שהוא מחוסר אמצעים, יפרט בבקשתו פרטים לפי טופס 1 שבתוספת. (ב) בית המשפט יעביר את בקשתו ללשכת הסעד של הרשות המקומית שבתחומה מקום מגוריו של הנאשם לחוות דעתה ולהערותיה, ויחליט בה לאחר קבלתן. 2א. ראה בית המשפט שמתקיימים התנאים המפורטים בסעיף 15 לחוק, רשאי הוא למנות סניגור לחשוד, לעצור או לנאשם לפי הענין, אף אם לא הוגשה בקשה מטעמו. 3. על אף האמור בתקנה 2 רשאי בית המשפט למנות סניגור לנאשם מחוסר אמצעים אף בהעדר פרטים בבקשה, או בלא להעבירה ללשכת הסעד, או אם חוות הדעת וההערות לא נתקבלו תוך 21 יום מיום שהועברה הבקשה כאמור או תוך תקופה קצרה יותר שקבע בית המשפט, ובלבד שבית המשפט משוכנע, על פי חקירתו הוא, שהנאשם מחוסר אמצעים. 4. (א) סניגור שנתמנה לפי סעיף 15 לחוק, רשאי בית המשפט לקבוע לו שכר טרחה שלא יעלה על הסכומים המפורטים להלן, לפי מהותו של ענין:	בקשה למינוי סניגור פרטי זיהוי מינוי לנאשם אמצעים מינוי סניגור ביזמת בית המשפט מינוי ללא חוות דעת לשכת הסעד שכר טרחת סניגור

בשקלים חדשים

(1) בבית משפט השלום – (א) לשיבה ראשונה בענין – (1) מעצר, שחרור בערבות או הטלת ערובה 918 (2) מעצר עד תום ההליכים 1,126 (3) אישום בעבירה שהיא חטא 1,299 (4) אישום בעבירה אחרת 1,724 (5) אישום בעבירה של גרימת מוות 3,929 (6) טיעון לעונש בעבירה של גרימת מוות 2,911 (ב) לשיבה נוספת בכל אחד מהענינים כאמור בפסקת משנה (א), לכל ישיבה 440 (2) בבית המשפט המחוזי – (א) לשיבה ראשונה בענין – (1) מעצר, שחרור בערובה או הטלת ערובה 1,081 (2) מעצר עד תום ההליכים 1,940 (3) משפט פלילי 3,929 (4) ערעור פלילי – (אא) על פסק הדין 1,940	(1) בבית משפט השלום – (א) לשיבה ראשונה בענין – (1) מעצר, שחרור בערבות או הטלת ערובה 918 (2) מעצר עד תום ההליכים 1,126 (3) אישום בעבירה שהיא חטא 1,299 (4) אישום בעבירה אחרת 1,724 (5) אישום בעבירה של גרימת מוות 3,929 (6) טיעון לעונש בעבירה של גרימת מוות 2,911 (ב) לשיבה נוספת בכל אחד מהענינים כאמור בפסקת משנה (א), לכל ישיבה 440 (2) בבית המשפט המחוזי – (א) לשיבה ראשונה בענין – (1) מעצר, שחרור בערובה או הטלת ערובה 1,081 (2) מעצר עד תום ההליכים 1,940 (3) משפט פלילי 3,929 (4) ערעור פלילי – (אא) על פסק הדין 1,940

על גזר הדין בלבד	1,126	(בב)
לישיבה נוספת בכל אחד מהעניינים כאמור בפסקת משנה (א), לכל ישיבה	918	(ב)
בבית המשפט העליון –		(3)
לישיבה ראשונה בענין –		(א)
מעצר, שחרור בערובה או הטלת ערובה	1,940	(1)
ערעור פלילי –		(2)
על פסק הדין	3,523	(אא)
על גזר הדין בלבד	1,940	(בב)
ישיבה נוספת בכל אחד מהעניינים כאמור בפסקת משנה (א), לכל ישיבה	1,563	(ב)
נתמנה סניגור אחד לשני נאשמים או יותר ובית המשפט שוכנע שיש בנסיבות הענין צידוק להגדלת שכרו של הסניגור, רשאי בית המשפט להוסיף לסכומים הקבועים בפסקאות (2) ו-(4) לתקנת משנה (א) סכום שלא יעלה על 50% מהם ובלבד שלא יוסיף יותר מ-25% בשל הגנה על נאשם נוסף אחד בלבד.		(ב)
במשפט בשל עבירה שעונשה מוות או מאסר עשר שנים או יותר, רשאי בית המשפט אם שוכנע כי ההכנה והטיפול באותו ענין חייבו עבודה רבה במיוחד או שהטיפול באותו ענין היה קשה במיוחד, או אם הדיונים בבית המשפט התמשכו מעבר לשעות העבודה הרגילות של בתי המשפט, לעשות אחת מאלה:		(ג)
(1) להוסיף לסכומים הקבועים בתקנת משנה (א) סכום שלא יעלה על מאה וחמישים אחוזים;		
(2) לפסוק סכום מיוחד, לפי המלצת נשיא בית המשפט הנוגע בדבר ובאישור שר המשפטים.		
לסכומים הקבועים בתקנות משנה (א) עד (ג) ייוסף סכום השווה למס ערך מוסף שהסניגור חייב בו בעד מתן השירותים.		(ד)
סניגור החייב בנסיעות מחוץ לתחום הרשות המקומית שבו נמצא משרדו וזכאי לקבל, לפי בחירתו, הוצאות נסיעה לפי התעריף הנהוג במונית שירות או באוטובוס או לפי תעריף ההשתתפות של המדינה בהוצאות של עובד המדינה שהוא פקיד נדרש.		(ה)
(1) הסכומים הנקובים בתקנת משנה (א) יעודכנו ב-1 בינואר של כל שנה (להלן – יום העדכון), לפי שיעור שינוי המדד שפורסם בחודש נובמבר שקדם לו, לעומת המדד שפורסם בחודש נובמבר שקדם ליום העדכון הקודם;		(ו)
(2) בתקנה זו – "מדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה; "המדד החדש" – (נמחקה) "המדד היסודי" – (נמחקה)		
(3) סכום שהשתנה כאמור בפסקה (1) יעוגל לשקל החדש הקרוב; סכום של חצי שקל חדש יעוגל כלפי מעלה;		
(4) מנהל בתי המשפט יפרסם ברשומות אח הסכומים הנקובים בתקנת משנה (א) כפי שהשתנו עקב האמור בתקנת משנה זו.		
הוצאות ההגנה של נאשם שבית משפט מינה לו סניגור, לרבות הוצאות הסניגור, ישולמו במידה שאישר בית המשפט, והוא רשאי לאשר הוצאות מראש.	5.	הוצאות ההגנה
עד שהתייצב להעיד בבית המשפט, רשאי בית המשפט לצוות שישולמו לו דמי נסיעתו, הלוך וחזור, מן המקום בארץ שממנו הגיע עד למקום מושבו של בית המשפט, וגם שכר בטלה ודמי לינה כפי שייראה בעיני בית המשפט ושלא יעלו על השיעורים הנקובים בתקנה 10.	6.	שכר עדים והוצאותיהם
עד שהתייצב להעיד בבית המשפט כרופא או כמומחה ישולם לו, בנוסף על דמי הנסיעה והלינה, שכר כפי שייראה בעיני בית המשפט.	7.	שכר מומחה ורופא
אוצר המדינה לא יחוייב לשלם על פי תקנת משנה (א) שכר מומחה העולה על השיעורים הנקובים בתקנה 10.		(ב)

מניעת תשלומים	כפל	8.	(א) לפני החלטה בדבר תשלום דמי נסיעה, שכר בטלה ודמי לינה לעד, יברר בית המשפט אם ניתנו צווים בדבר תשלומים כאמור בקשר עם משפט אחר שחל אותו יום או שנדחה לאותו יום מהיום שקדם לו, בין באותו בית המשפט ובין בבית משפט אחר שישב בדיון באותו מקום מושב.
		(ב)	נתברר שניתן צו כאמור לתשלום שכר בטלה, לא יהיה עד זכאי לשכר בטלה נוסף אלא כדי למלא את ההפרש שבין שכר בטלה הנקוב בתקנה 10 לבין השכר שנפסק לו בצו שניתן כאמור.
סמכויות לרשם		9.	לענין תקנות 2א עד 8, "בית משפט" – לרבות רשם כמשמעותו בפרק ג' לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984.
שיעור התשלומים לעדים		10.	אלה התשלומים לענין תקנות 6 ו-7: הסכום בשקלים חדשים (1) שכר בטלה – (א) להתייצבות של עד 4 שעות עד 120 (ב) ליום התייצבות (מעל 4 שעות) עד 237 (2) דמי לינה לכל לילה שעל העד ללון מחוץ לביתו – (א) אם המציא קבלה עד 157 (ב) (בוטלה) (3) שכרו של מומחה מאוצר המדינה – (א) כשהעדות לא הצריכה עשיית עבודת מומחה לצורך המשפט עד 52 אולם אם מקום עבודתו הקבוע של המומחה מרוחק יותר משלושים קילומטרים מבית המשפט והיה עליו לבוא לבית המשפט לצורך מתן העדות בלבד, יווספו לשכר האמור עד 14 (ב) כשהעדות הצריכה עשיית עבודת מומחה לצורך המשפט עד 120 (4) (א) שכרו של רופא כאשר העדות הצריכה – (1) בדיקה או ניתוח של גוויה עד 93 (2) בדיקה או ניתוח של גוויה שהוצאה מקברה עד 157 (3) תעודה רפואית שאינה מצריכה בדיקה עד 37 (4) חוות דעת רפואית בכתב עד 120
הצמדה למדד		10א.	(א) הסכומים הנקובים בתקנה 10 יעודכנו ב-1 בינואר של כל שנה (להלן – יום העדכון) לפי שיעור עליית המדד שפורסם בחודש נובמבר שלפניו, לעומת המדד שפורסם בחודש נובמבר שקדם ליום העדכון הקודם. (ב) סכום שעודכן כאמור יעוגל לשקל החדש השלם הקרוב וסכום של חצי שקל חדש יעוגל כלפי מעלה. (ג) מנהל בתי המשפט יפרסם בהודעה ברשומות את נוסח פסקאות (1), (2), (3) ו-(4) בתקנה 10 כפי שהשתנו לפי תקנות משנה (א) ו-(ב). (ד) בתקנה זו, "מדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.
הפקדת ערובה	כסף או	11.	(א) נאשם – פרט לנאשם שבית המשפט מינה לו סניגור – או קובל המבקש להזמין עד, יפקיד בקופת בית המשפט, לפני משלוח ההזמנה ותוך זמן שנקבע, סכום כסף או יתן ערובה להנחת דעתו של השופט או של הרשם, לכיסוי הוצאות שייפסקו לעד לפי סימן זה, ורשאי בית המשפט או הרשם לדרוש מדי פעם סכום נוסף או ערובה נוספת לפי הצורך; לא הופקד הסכום, או לא ניתנה הערובה, לא תישלח ההזמנה. (ב) סכום שהופקד כאמור, לא ישולם ממנו לאדם אלא על פי צו של בית המשפט או הרשם, והיתרה תוחזר למפקיד עם תום המשפט. (ג) הוצא מקופת בית המשפט, על פי צווים לפי סימן זה לתשלום הוצאות עדים, סכום העולה על הסכום שהופקד או על הערובה שניתנה מכוח תקנת משנה (א), ייחשב העודף כחוב המגיע מן הנאשם או הקובל לאוצר המדינה.

- יפוי כוח לסניגור 12. סניגור שלא מינהו בית המשפט יגיש לבית המשפט יפוי כוח בכתב מטעם הנאשם או החשוד, או כתב אחר המעיד על רצונו של הנאשם או החשוד שאותו סניגור ייצגו במשפט או בהליכים אחרים, לפי הענין, זולת אם הודיע הנאשם או החשוד לבית המשפט בשעת הדיון שהוא מייפה את כוחו של אותו סניגור לייצגו, והדבר נרשם בפרוטוקול.
- יפוי כוח מטעם הקובל 13. עורך דין המייצג קובל יגיש לבית המשפט, עם הגשת הקובלנה או עם התחלת הדיון, יפוי כוח בכתב מטעם הקובל.
- צו הגנה 14. צו הגנה לפי סעיף 44 לחוק יהא ערוך לפי טופס 1א שבתוספת.
- טופס צו מעצר 15. צו מעצר לפי סעיף 22 לחוק יהא ערוך לפי טופס 2 שבתוספת.
- צו מעצר 16. העוצר אדם לפי צו מעצר ונראה לו שאין הנעצר מבין תכנו של צו המעצר שנמסר לו, יסביר לנעצר תוכן הצו.
- סימן ב': ערר**
- דרך הגשת ערר 17. ערר לפני היועץ המשפטי לממשלה לפי סעיף 64 לחוק יוגש לרשות שהודיעה למתלונן על החלטתה שלא לחקור או שלא להעמיד לדין, לפי הענין.
- העברת הערר ליועץ המשפטי 18. הרשות שקיבלה את הערר תעבירו ליועץ המשפטי לממשלה בלוויית הערותיה יחד עם התיק הנוגע לתלונה.
- סימן ג': המשפט**
- מועד המשפט 19. הוגש כתב האישום, יקבע בית המשפט את תחילת המשפט למועד מוקדם ככל האפשר בנסיבות הענין.
- הזמנה למשפט 20. הזמנה למשפט תהיה לפי טפסים כמפורט להלן:
- (1) בחטאים ועוונות – לפי טופס 3 שבתוספת;
(א1) (פקע)
- (2) בעבירות שסעיף 240 לחוק חל עליהן, למעט בעבירות שסימן ד' לתקנות אלה חל עליהן – לפי טופס 4 שבתוספת;
(3) בפשעים – לפי טופס 5 שבתוספת.
(4) (פקע)
- מועד מסירה 20. הזמנה לנאשם והודעה לסניגור לפי סעיף 95 לחוק, לפי הענין, יומצאו במועדים כלהלן:
- (1) כשכתב האישום מוגש מטעם היועץ המשפטי לממשלה או מטעם פרקליט מפרקליטות המדינה – לא פחות מארבעה עשר ימים לפני המועד הקבוע למשפט;
(2) כשכתב האישום מוגש מטעם תובע אחר – לא פחות מארבעים ושמונה שעות לפני המועד הקבוע למשפט;
- אולם, בהסכמת הנאשם, מותר לקיים את המשפט גם אם לא הומצאה ההזמנה במועד כאמור.
- הטלת הוצאות בדחיית משפט 21. (א) נעתר בית המשפט לבקשת בעל דין לדחות את מועד המשפט או נדחה מועד המשפט בשל מעשה או מחדל של בעל דין, רשאי בית המשפט אם ראה הצדקה לכך, להטיל על בעל הדין שבעטיו נגרמה הדחיה, הוצאות בפועל לטובת הצד שכנגד.
(ב) לא יטיל בית המשפט הוצאות כאמור בתקנת משנה (א) אלא לאחר שנתן הזדמנות לבעל הדין להשמיע דברו.
- הודעה על מאסר או קנס 22. החליט בית המשפט להטיל על עד מאסר או קנס לפי סעיף 113 לחוק, יומצא לו העתק מאושר מן ההחלטה, זולת אם ניתנה ההחלטה בפניו.
- בקשה לעיון מחדש 23. בקשת עיון מחדש לפי סעיף 114 לחוק, תוגש תוך עשרה ימים מיום מתן ההחלטה בפני העד, או מיום המצאת העתק ההחלטה אם ניתנה שלא בפניו.
- שמיעת טענות הצדדים 24. הודעה על מועד הדיון בבקשת עיון מחדש תימסר לעד ולבעלי הדין, ורשאים הם להתייצב ולהשמיע טענותיהם, אולם מקום שהוטל על העד קנס בלבד רשאי בית המשפט להחליט בענין על סמך הבקשה בכתב בלבד.

הכחשת פלילי	רישום	25.	(א) הומצא לנאשם העתק של רישום פלילי לפי סעיף 188 לחוק, יצוין כי הנאשם זכאי, בהודעה בכתב לבית המשפט, להכחיש את ההרשעות, כולן או מקצתן, כי יש להגיש את ההודעה בשני העתקים תוך שבעה ימים מיום שהגיע העתק הרישום הפלילי לידי הנאשם וכי אם לא יכחיש יהא בית המשפט רשאי לקבל את העתק הרישום הפלילי כראיה להוכחתו.
			(ב) בית המשפט יעביר לתובע עותק מהודעת הנאשם.
מועד הגשת תסקיר ותוצאות		26.	תסקיר של קצין מבחן ותוצאות של בדיקות וחקירות אחרות כאמור בסעיף 191 לחוק, המוגשים לבית המשפט, יוגשו במעטפה סגורה ויימסרו לעיון בבית המשפט לא פחות משמונה ימים לפני המועד שנקבע לדיון בהם, בצירוף מספר מספיק של עתקים לשם מסירה לבעלי הדין.
הוראות המשפט	בית	27.	(א) לא הורה בית המשפט, תוך שני ימים מיום הגשת התסקיר או התוצאות כאמור, על אי גילויים לבעלי הדין – יימסרו עתקים מהם, במעטפות סגורות, לבעלי הדין לא פחות מחמישה ימים לפני המועד לדיון בהם, מלבד אם ויתרו על כך.
			(ב) הורה בית המשפט על אי גילוי חלקי, יימסרו העתקים כאמור בכפוף להוראות בית המשפט.
			(ג) אין בהוראות תקנה זו כדי לגרוע מסמכות בית המשפט להורות על מסירת עותק לנאשם בכל עת.
גילוי ידיעות		28.	(א) מי שהגיע לידי תסקיר לצורך הליך משפטי לא ישתמש בתסקיר או בתוצאות של הבדיקות והחקירות האחרות שנמסרו לפי תקנות אלה ולא יגלה ידיעות שהגיעו לידי באמצעות התסקיר, אלא לצורך ההליך המשפטי שבקשר אליו נמסר התסקיר.
			(ב) אין כאמור בתקנת משנה (א) כדי להתיר מסירת תוכן תסקיר לנאשם או לאדם אחר אשר התסקיר מתייחס אליו, אלא לפי הוראות בית המשפט על פי סעיף 191 לחוק.
פרטי הזיכוי או ההרשעה		29.	בית המשפט יפרט בפסק דינו את העבירה שממנה הוא מזכה את הנאשם, או מרשיעו בה, ויצוין את סעיף החיקוק הקובע את העבירה.
מעצר לפני גזר הדין		30.	לפני שיטיל בית המשפט עונש, יברר אם היה הנאשם נתון במעצר בשל העבירה עליה הואשם.
		30א.	בית המשפט הדן בערכאה ראשונה יתן פסק דינו לא יאוחר מ-30 יום לאחר תום הדיון; לא ניתן פסק דינו במועד האמור, יתן על כך הודעה מנומקת בכתב לשופט הראשי של בית משפט השלום או לנשיא בית המשפט המחוזי, לפי הענין.
צו ביצוע ופקודת מאסר		31.	ניתן גזר דין – יערוך בית המשפט או הרשם, על פי דרישת בעל הדין, צו אשר יציין את הטעון ביצוע על פי גזר הדין ואם הוטל עונש מאסר תיערך פקודת מאסר לפי טופס 6 שבתוספת; צו ופקודה כאמור ייחתמו בידי בית המשפט או בידי הרשם וישמשו אסמכתה לכל רשות מוסמכת לבצע את העונש.
		31א.	(פקע)
העברת פרטי ניזוק		31ב.	תובע, כמשמעותו בסעיף 12(א)(1)(א) או (2) לחוק, יעביר לבית המשפט את פרטי הניזוק לפי טופס 6 שבתוספת עם הגשת כתב האישום; חל שינוי בפרטי הניזוק, יעביר לבית המשפט טופס פרטי ניזוק מעודכן, לא יאוחר מיום החלטת בית המשפט על תשלום פיצויים לאדם שניזוק מעבירה, לפי סעיף 77 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
מספר בערעור	עותקים	32.	הודעת ערעור, לרבות נימוקיו ונימוקים מפורטים יותר, יוגשו בשלושה עתקים לבית המשפט ובמספר עתקים נוסף לפי מספר המשיבים.
צירופים ולבקשת לערער	לערעור רשות	32א.	המערער יצרף להודעת הערעור והמבקש יצרף לבקשת רשות לערער עותקים מאושרים מפסקי הדין של הערכאות הקודמות; חובה זו אינה חלה על מערער או על מבקש שהוא אסיר ואינו מיוצג בידי סניגור.
המצאת למשיב	העתק	33.	העתק מהודעת הערעור, על המצורף לפי תקנה 32א, והנימוקים כאמור יומצא למשיב; היה המשיב המדינה והערעור הוגש לבית משפט מחוזי – יומצא ההעתק לפרקליט המחוז שבאותו מחוז, ואם הוגש הערעור לבית המשפט העליון יומצא לפרקליט המדינה.

34. העברת התיק הוגשה הודעת ערעור, יעביר בית המשפט שנתן את פסק הדין שמערערים עליו את תיק המשפט לבית המשפט שלערעור.
35. חתימת כתב-אישום והודעת ערעור כתב אישום המוגש לבית המשפט יהא חתום ביד תובע; הודעת ערעור מטעם התובע תהא חתומה בידו, והודעת ערעור מטעם הנאשם – בידו או ביד סניגורו.
36. הממשך ערעור מטעם הנאשם תלוי ועומד ונפטר הנאשם, רשאי בית המשפט להרשות שהדיון יימשך, ולקבוע כי בן משפחתו, יורשו, מבצע צוואתו או מנהל עזבונו ימשיך בערעור במקום הנאשם.
37. ראשי דת עדות מפי ראש קהילה דתית, כשהיא נחוצה במשפט פלילי, רשאי בית המשפט לגבותה במקום מגוריו של ראש הקהילה הדתית, בלשכת השופט או במקום מתאים אחר כפי שיראה לנכון; דין עדות שנגבתה כאמור כדין עדות שנגבתה בבית המשפט בדלתיים פתוחות.
- סימן ד': סדרי אישום והמצאת מסמכים לפי סעיפים 222, 228 ו-239 לחוק**
38. (א) הזמנה למשפט בעבירות קלות הזמנה למשפט בעבירות קלות בעבירות קלות (א) בעבירה שסעיף 239 לחוק חל עליה, למעט עבירת קנס, רשאי שוטר למסור לאדם הזמנה למשפט אם היה לו יסוד סביר להניח כי הוא עבר עבירה כאמור.
- (ב) הזמנה כאמור בתקנת משנה (א) תהיה לפי טפסים 4 או 7א שבתוספת והיא תהיה חתומה ביד השוטר שהוציאה.
- (ג) לענין תקנה זו – "שוטר" – לרבות אחד מאלה:
- (1) אדם שהוסמך כדין למסור הזמנה דרך כלל או לענין מסויים;
- (2) לענין פקודת התעבורה, או התקנות לפיה ופקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970 – מי שיש בידו תעודה המעידה עליו שמוסד התחבורה מעסיקו בתפקיד שמירה על הבטיחות במסגרת סיירת הבטיחות בדרכים ועל מדיו סימן היכר שהוא מועסק כך והוא בשעת מילוי תפקידו;
- (3) לענין חוק הפעלת רכב (מנועים ודלק), התשכ"א-1960 – מי שהוסמך לפעול לפי סעיף 15 לאותו חוק.
39. הזמנה למשפט בעבירות קנס שיש עליה ברירת קנס לפי סעיף 222 לחוק, תהיה לפי טופס 8 שבתוספת.
40. הודעת תשלום קנס לפי סעיף 228 לחוק, תהיה לפי טופס 8א שבתוספת.
41. (א) בעבירות קנס בשל העמדת רכב במקום שהעמדנו אסורה על פי חיקוק, מותר להצמיד לרכב הודעה על מעשה העבירה עם הודעת תשלום קנס לפי טופס 8א שבתוספת, כשהיא מופנית אל בעל הרכב ללא ציון שמו, אלא בציון מספר הרכב בלבד.
- (ב) לא שולם הקנס במועד שנקבע בהודעה שהוצמדה לרכב ולא ביקש בעל הרכב להישפט תוך אותו מועד, תומצא לבעל הרכב הרשום ברשות הרישוי הודעת תשלום קנס חדשה.
42. (א) הודעה על בקשה להישפט לפי סעיף 229(א) לחוק, תהיה על גבי הספח שבטופס 8א שבתוספת והיא תומצא לפי המען הרשום בטופס, תוך התקופה הקבועה בהודעה לתשלום הקנס.
- (ב) קבלה על משלוח ההודעה לפי תקנת משנה (א) בדואר רשום תהיה ראיה לתאריך המשלוח.
42. (א) בקשה לביטול הודעת תשלום קנס לפי סעיף 229(א) לחוק תוגש בכתב לתובע לפי המען הרשום בטופס הודעת תשלום הקנס, תוך התקופה שנקבעה לתשלום הקנס בהודעת תשלום הקנס; בבקשה יפורטו הנימוקים ויצורפו לה, אם ישנם, המסמכים המאמתים את טענות המבקש.
- (ב) בבקשה לביטול הודעת תשלום קנס שהוגשה באיחור יפורטו הנימוקים לאיחור ויצורפו המסמכים המאמתים אותם.
- (ג) קבלה על משלוח הבקשה לתובע לפי תקנה זו בדאר רשום תהיה ראיה לתאריך המשלוח.

43. הזמנה למשפט
בברירת משפט
הזמנה תכופה
- נשלחה במועד הודעה על בקשה להישפט לפי תקנה 42, תומצא לנאשם הזמנה למשפט לפי טופס 8 שבתוספת.
44. (א) בעבירות המנויות בתקנת משנה (ב), מותר לקיים את המשפט סמוך לאחר המצאת ההזמנה למשפט, ובלבד שתינתן שהות מספקת לנאשם להגיע לבית המשפט; ביקש הנאשם לדחות את המשפט כדי למנות לעצמו סניגור או להביא עדי הגנה או מטעמים מוצדקים אחרים, תינתן לו שהות מספקת, לפי הענין, אולם מותר לקיים את משפטו לפי המועד האמור בתקנה 20א.
- (ב) ואלה העבירות לענין תקנת משנה (א):
- (1) עבירה לפי פקודת התעבורה או התקנות שלפיה, או לפי פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970, שלא גרמה לתאונת דרכים שבה נחבל אדם חבלה של ממש;
- (2) עבירות לפי סעיפים 152, 170 עד 172, 174, 186, 189, 191 עד 196, 214 עד 216, 223, 225 עד 228, 273, 275, 334, 357 עד 379, 381, 384, 401, 409 ו-452 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
- (3) (פקע)
- (ג) הזמנה למשפט לגבי עבירות המנויות בתקנת משנה (ב)(1) תהיה לפי טופס 8 שבתוספת, והיא תימסר בידי שוטר, לרבות עובד ציבורי אחד ששר הפנים או שר התחבורה הסמיך לכך לפי סעיף 222 לחוק, דרך כלל או לענין מסויים.
- (ד) הזמנה למשפט לגבי עבירות המנויות בתקנת משנה (ב)(2) תהיה לפי טופס 18 שבתוספת.
- (ה) (פקע)
- 44א. בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לענין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן.
- 44ב. הומצאה הזמנה למשפט לפי סימן זה, יוגש העתק ממנה לבית המשפט שהנאשם הוזמן להתייצב לפניו.
- 44ג. הזמנה למשפט לפי סימן זה דינה כהזמנה למשפט וככתב אישום שהומצא לנאשם כדין, ודין העתק ממנה, משהוגש לבית המשפט, כדין כתב אישום שהוגש לבית המשפט כדין.
- סימן ד'1: בקשת רשות לערער**
- 44ד. (א) בקשת רשות לערער (בסימן זה – הבקשה) תוגש בכתב, ויפורטו בה באופן תמציתי הנימוקים שעליהם סומך המבקש את בקשתו ובמידת הצורך האסמכתאות הנוגעות לענין.
- (ב) הבקשה תוגש במסירת שלושה עותקים לבית המשפט שלערעור בצירוף מספר העתקים מספיק לשם המצאה לכל משיב, אם יוחלט כך לפי תקנה 44ה.
- (ג) אסיר או עציר שאינו מיוצג, רשאי לערוך בקשתו בכתב יד ולהגישה בעותק אחד.
- 44ה. (א) החליט בית המשפט, לאחר שענין בבקשה, שאין היא מצריכה תשובה, ידחנה מיד בהחלטה בכתב.
- (ב) החליט בית המשפט שהבקשה מצריכה תשובה, רשאי הוא להורות על טענות לפניו בעל-פה או על תשובה בכתב; החליט כאמור, יומצאו הבקשה וההחלטה למשיבים על ידי בית המשפט.
- (ג) הורה בית המשפט על תשובה בכתב, יגישה המשיב תוך חמישה עשר ימים מיום ההמצאה או במועד אחר שקבע בית המשפט; בית המשפט רשאי לקבוע הוראות בענין היקף התשובה; התשובה תיכתב באופן תמציתי ויצויינו בה, במידת הצורך, האסמכתאות שהמשיב מסתמך עליהן.
- (ד) הגיש אסיר או עציר בקשה בכתב יד או הגיש בקשה במספר עותקים חסר, תודפס או תצולם בבית המשפט, לפי הענין, לשם המצאתה למשיב.

(ה) נתקבלה תשובת המשיב בכתב, רשאי בית המשפט להורות על השלמת טענות בעל פה או בכתב.

(א) 144. בתום ההליכים לפי תקנה 44 יחליט בית המשפט אחת מאלה:

(1) לדחות את הבקשה;

(2) ליתן רשות לערער בין דרך כלל ובין לגבי נושא מסויים.

144. שופט יחיד רשאי להעביר את הבקשה לדיון בפני מותב רחב יותר.

144. החלטת בית המשפט בבקשה, תומצא לצדדים בכתב ואין צורך לקיים שימוע אלא אם כן הורה כך בית המשפט.

144. בית משפט הנותן רשות לערער רשאי לפרש את הבעיה שעליה ניתנה הרשות לערער, ומשעשה כן לא יטען המערער בבעיה שלא פורשה כך, אלא אם כן החליט בית המשפט שדן בערעור אחרת.

סימן ה':

סימן ו': המצאת מסמכים

48. מסמך שהמצאתו במסירה – יימסר על ידי פקיד בית המשפט, שליח בית דין, שוטר או אדם שהסמך מנהל בתי המשפט או עובדיו של אדם כאמור.

49. מסמך שיש להמציאו לחבר מסדר דתי, מותר למסרו באמצעות ראש המסדר הדתי שלו בישראל.

50. מסמך שיש להמציאו לחייל המשרת שירות פעיל בצבא-הגנה לישראל, מותר להמציאו באמצעות קצין המבצעים של מוקד מפקדת המשטרה הצבאית הראשית.

51. מסמך שיש להמציאו לאדם הכלוא בבית סוהר או העצור במקום מעצר או המוחזק במוסד סגור, מותר להמציאו באמצעות הרשות או האדם האחראים לאותו מקום; נשלח כאמור הזמנה למשפט או הזמנה להעיד, על אותה הרשות או אותו אדם לדאוג להתייצבות המוזמן בהתאם להזמנה.

52. מסמך שיש להמציאו לעובד מחלקה, נציגות או סוכנות של מדינת חוץ יומצא באמצעות משרד החוץ.

53. מסמך שיש להמציאו לקטין או לפסול דין אחר, תהא המצאתו כדין אם הומצא לאחד מהוריו או לאפוטרופוסו, ובאין לו הורים או אפוטרופוס – למי שהקטין או הפסול דין גר עמו או נתון להשגחתו, אך רשאי בית המשפט להורות על המצאת המסמך לקטין עצמו או לפסול דין עצמו, או ליתן הוראה אחרת.

54. מי שנמסר לו מסמך שהמצאתו במסירה יידרש לאשר את המסירה בכתב על גבי עותק של המסמך, ואם סירב לקבלו או לאשרו, יאשר מוסר ההזמנה בחתימתו את דבר מסירתו וסירוב האישור, ובית המשפט רשאי לקבוע שהמסמך הומצא כראוי.

55. נמסר או נשלח מסמך לאדם לשם המצאתו לאחר במסירה – ימסרנו בהקדם, ויחזיר עותק אחד ממנו בחתימתו ובחתימת מי שיש למסור לו את המסמך; נבצר ממנו למסור את המסמך תוך זמן סביר, יחזיר את המסמך לבית המשפט בציון הסיבה לכך והצעדים שננקטו לביצוע המסירה.

56. הזמנה בכתב להעיד או צו להמציא מסמכים לפי טופס 9 שבתוספת, יומצאו זמן מספיק לפני המועד הנקוב בהן להתייצבותו של המוזמן או להמצאת המסמכים, כדי ליתן לו שהות מספקת להתכונן ולהגיע למקום הנדרש או להמציא את המסמכים; היה בית המשפט סבור שאין שהות מספקת לעשות כן, רשאי הוא – בלי לפגוע בסמכותו לפי סעיפים 106(א) ו-108 לחוק – שלא להוציא את ההזמנה, אולם רשאי הוא להורות על הופעה דחופה של העד או על המצאה דחופה של המסמכים, אם ראה שבנסיבות הענין מן הראוי להורות כך.

סימן ז': הוראות שונות

57. מסמכים שיש לערכם לפי החוק או לפי תקנות אלה, ונקבעו להם טפסים בתוספת, ייערכו בהתאם לטפסים אלה או בדומה להם ככל האפשר.

(א) 57. בעל דין המבקש להציג כראיה לפני בית המשפט מוצג וידאו, יודיע לבית המשפט על כוונתו לעשות כן לא יאוחר משלושה ימים לפני מועד הדיון.

(ב) מוצג וידאו יוגש בפורמט שיקבע מנהל בתי המשפט בהודעה שתפורסם באתר האינטרנט של מערכת בתי המשפט.

(ג) בעל דין שאין באפשרותו להגיש את מוצג הווידאו כאמור בתקנת משנה (ב), רשאי להגישו בפורמט אחר ובלבד שימציא לבית המשפט אמצעי להצגת מוצג הווידאו ולעיון בו בעת הדיון בבית המשפט ובכל מועד אחר במהלך תקופת המשפט.

תעריף שכר טרחה	58.	סניגור שמינהו בית משפט לנאשם, רשאי בית המשפט לקבוע את שכר טרחתו, בהתאם לתעריף הקבוע בתקנה 4 ביום מתן הצו.
ביטול	59.	תקנות סדר הדין הפלילי, תשכ"ו-1966 – בטלות.
תחילה	60.	תחילתן של תקנות אלה ששים יום לאחר פרסומן.
השם	61.	לתקנות אלה ייקרא "תקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974".

תוספת

טופס 1

(תקנה 2)

בבית המשפט

ב.....

תיק פלילי /.....

ערעור פלילי /.....

בקשה מס' /.....

המאשים/המערער.....

נגד

הנאשם/המשיב.....

בקשה למינוי סניגור למחוסר-אמצעים

אני הח"מ

מספר תעודת זהות
או תעודת זיהוי
אחרת ומסמך

שם פרטי

שם משפחה

המואשם במשפט הנ"ל

כאשמת.....

מבקש בזה למנות לי סניגור למשפט הנ"ל מחמת חוסר אמצעים (לציין פרטים ככל האפשר על מצבו הכלכלי של המבקש):

חתימת המבקש

תאריך

טופס א1

(תקנה 14)

בבית המשפט ב..... תיק מעצר מס'

תיק פלילי מס'

ערעור פלילי מס'

המדינה

נגד

החשוד/הנאשם/הנידון

צו הגנה

- ניתן בזה צו האוסר על
(פרטי הזיהוי של החשוד/הנאשם/הנידון)
- ☐ להיכנס לבית מס' דירה מס' ברחוב עיר
- ☐ להימצא בתחום של מהבית/הדירה/העיר;
- ☐ להטריד את
(פרטי הזיהוי של בן המשפחה המוגן על ידי הצו)
- בכל דרך לרבות
(פירוט דרכי ההטרדה)
- ובכל מקום לרבות
(מקום העבודה, חינוך או מקום אחר)
- ☐ למנוע שימוש ב
(דירה, רכב, מיטלטלין אחרים)
- ☐ למכור את הנכסים
(דירה, רכב, מיטלטלין אחרים)
- ☐ לשאת או להחזיק נשק;
- ☐ כן אני מצווה עליו
(קיום קשר עם גורם טיפולי או הוראה אחרת להבטחת שלומו ובטחונו של המוגן)

..... שונות ☐

..... על אף האיסור להיכנס ו/או להתקרב לבית רשאי המשיב להיכנס לבית נושא הצו ביום.....

..... בשעה..... בליווי/בלי ליווי משטרה/אדם אחר.....
(פרטי הזיהוי של המלווה האחר)

..... כדי לקחת.....
(פירוט המיטלטלין)

..... צו זה יעמוד בתקפו עד..... כהתאם לסעיף 5 לחוק למניעת אלימות במשפחה,
החש"א-1991.

..... ביום.....
שופט

אל: מזכירות בית המשפט

נא להודיע לפקיד הרישוי לכלי יריה במשרד הפנים במחוז..... ואם המחוייב בצו
הוא איש שירות בטחון, להודיע גם למשטרת ישראל/שירות בתי הסוהר/שירות הביטחון הכללי/צה"ל
על מתן הצו; העתק הצו יצורף להודעה האמורה.

..... תאריך.....
שופט

טופס 2
(תקנה 15)

ימולא כ"5 עותקים

מספר ס.א.	סמל היחידה

צו מעצר

תיק מעצר /

תיק פלילי /

ערעור פלילי /

הסמל

בבית המשפט ה

ב

ניתן בזה צו לעצור את:

פיקטיבי	מס' זהות	שם משפחה	שם פרטי
אזרחות זרה	מס' דרכון	מין* ג/ז	מצב משפחתי
הישג	הרחוב	מס' בית	מיקוד
האשמה במלים	שם החוק	נסיון	סעיף אשמה

א. צו זה יבוצע בידי שוטר/בידי*:

ומותר לבצעו בכל מקום וכל עת.

ב. העצור יובא לפני בית משפט בהקדם האפשרי ולא יאוחר מ שעות.

ג. (1) העצור יחזק במעצר עד שנה חודש יום וישוחרר במשטרה במועד הנ"ל בהתאם לתנאי שחרור

* סמן את המתאים.

** יש לנקוב בשם האדם שאינו שוטר, אם בית המשפט יצווה שהצו יבוצע בידו.

בערובה כדלקמן:

1.
2.
3.

(2) מצאה המשטרה כי ניתן לשחרר את העצור לפני המועד הנ"ל:

☐ תשחררו בתנאים האמורים בסעיף קטן (1):

☐ תביאו בהקדם האפשרי לפני בית המשפט.

שנה	חודש	יום
-----	------	-----

ד. העצור יוחזק במעצר עד

ה. העצור יוחזק במעצר עד מתן פסק הדין במשפט/כערעור...

תאריך ביצוע המעצר

תאריך מתן הצו

חתימה

(שופט, רשם בית משפט)

חותמת בית המשפט

בית המעצר

*** מחק את המיותר.

תפרצה:

- ☐ למשטרה: לתיק החקירה
- ☐ למשטרה
- ☐ למשטרה/לבית המעצר
- ☐ לנעצר
- ☐ לתיק ביהמ"ש

טופס 3

(תקנה 20)

בבית משפט השלום

ב.

תיק פלילי

מאשים

נגד

נאשם

הזמנה לנאשם

אל

מספר תעודת זהות
או תעודת ניהוי
אחרת ומסמכה

שם פרטי

שם משפחה

מען

המיקוד

שם הישוב או
מקום הכליאה

מספר
חבית

הרחוב

ביום

עליך להתייצב בבית המשפט הנ"ל לפני כבוד השופט

בשעה

הנאשם בתיק פלילי מס'.....
אשר מועד הדיון בו נקבע ליום.....שעה.....מבקש שבית המשפט
ישפוט אותי שלא בפני, ואני אהיה מיוצג בו על ידי עורך-הדין.....סניגורי.
(שם)

חתימה

אישור מסירת ההזמנה

כשההזמנה לא נמסרה למוזמן אישית

מסירה למוזמן אישית

אני.....
(שם המוסר)
מצהיר בזה שבאתי למקום מגוריו/מקום עסקו/
של בעל ההזמנה הנ"ל, ומאחר שלא מצאתיו
מסרתי את ההזמנה לידי.....
(שם המקבל)
שהוא/שהיא בן/בת משפחתו הגר(ה) עמו ונראה
שמלאו לו/לה 18 שנה.

אני.....
(שם המוסר)
מצהיר בזה שבאתי למקום מגוריו/מקום עסקו/
של בעל ההזמנה הנ"ל/למשרדו הרשום של
התאגיד ומסרתי את ההזמנה לידו אישית/במשרדו
הרשום של התאגיד/לידי האדם המורשה כדין
לייצג את התאגיד.

הערות.....

הערות.....

חתימת המוסר.....

חתימת המקבל.....

חתימת המוסר.....

חתימת המקבל.....

טופס 3א (פקע)

טופס 4

(תקנות 20 ו־38(ב))

הזמנה לנאשם

(בעבירות שסעיף 240 לחוק חל עליהן או שסעיפים 239 ו־240 חלים עליהם)

בבית משפט השלום מס' תיק פלילי
ב

מדינת ישראל

נגד

נאשם

אל שם משפחה שם פרטי מספר תעודת זהות/דרכון
מספר תעודת זהות/דרכון

מען הרחוב מספר הבית שם הישוב המיקוד

(1) עליך להתייצב בבית המשפט הנ"ל ביום
בשעה

כדי להישפט בשל (תמצית האישום):

כמפורט בכתב האישום הרצ"ב.

(2) אם לא תתייצב/י למשפטך ולא יופיע סניגור מטעמך, יראו אותך כמורה בכל העובדות שנטענו בכתב האישום ומותר יהיה לדוןך שלא בפניך.

(3) אם העבירה היא עוון, את/ה זכאי/ת לעיין בכל זמן סביר בחומר החקירה שבידי התביעה ולהעתיקו.

תאריך

חתימה

אישור מסירת הזמנה וכתב אישום

מסירה למוזמן אישית	כשהזמנה לא נמסרה למוזמן אישית
אני (שם המוסר)	אני (שם המוסר)
מצהיר בזה שבאתי למקום מגוריו/עסקו/ של בעל ההזמנה הנ"ל/למשרדו הרשום של התאגיד ומסרתי את ההזמנה לידו אישית/ לעובד התאגיד.	מצהיר בזה שבאתי למקום מגוריו/מקום עסקו/של בעל ההזמנה הנ"ל, ומאתר שלא מצאתיו מסרתי ההזמנה לידי (שם המקבל)
הערות	שהוא/שהיא בן/בת משפחתו הגר(ה) עמו ונראה שמלאו לו/לה 18 שנה.
חתימת המוסר	חתימת המקבל
חתימת המוסר	חתימת המקבל

תאריך

תאריך

* מחק את המיותר

טופס 5

(תקנה 20)

בבית משפט

ב

תיק סלילי

מאשים

נגד

נאשם

הזמנה לנאשם

אל

מספר תעודת זהות
או תעודת זיהוי
אתר ומספרה

שם פרטי

שם משפחה

מען

המיקוד

שם והרשום או
מקום הכליאה

מספר
חבית

הרחוב

עליך להתייצב בבית המשפט הנ"ל לפני כבוד השופט ביום
בשעה

כדי להישפט בשל (תמצית האישום) :
כמפורט בכתב האישום הרצ"ב.

- (1) אתה רשאי להשיב על כתב האישום בכתב, על גבי טופס "הודעת הנאשם" שלהלן, ולפי פרטיו.
(2) אתה חייב להתייצב למשפטך במועד ובמקום המפורטים לעיל, אולם אתה רשאי לבקש, על גבי טופס "בקשה לשפיטה שלא בפני הנאשם" המצורף, שמשפטך יתנהל שלא בפניך, ובלבד שתיוצג בו על ידי סניגור.
(3) אתה זכאי לעיין בכל זמן סביר בחומר החקירה שבידי התובע, ולהעתיקו.

..... תאריך חותמת בית המשפט (שופט) (רשם) (פקיד ביהמ"ש)

הודעת הנאשם

אל בית המשפט ב
אני

שם משפחה	שם פרטי	מספר תעודת זהות או תעודת זיהוי אחרת ומסמכה
הנאשם בתיק סלילי מס'		

אשר מועד הדיון בו נקבע ליום שעה

(1) מודה בכל העובדות המפורטות בכתב האישום *.

(2) מודה בעובדות אלה מן המפורטות בכתב האישום * (פרט את העובדות שאתה מודה בהן)

שם משפחה	שם פרטי	מספר תעודת זהות או תעודת זיהוי אחרת ומסמכה
(3) אני טוען את העובדות הבאות בנוסף על האמור בכתב האישום :		

.....

.....
תחילת

* מחק את הקיותר.

בקשה לשפיטה שלא בפני הנאשם

אל בית המשפט ב
אני

הנאשם בתיק פלילי מס'.....
אשר מועד הדיון בו נקבע ליום..... שעה.....
מבקש שבית המשפט ישפוט אותי שלא בפני, ואני אהיה מיוצג בו על ידי עורך הדין.....
(שם)
סניגור,.....

חתימה

אישור מסירת ההזמנה

כשההזמנה לא נמסרה למוזמן אישית

אני.....
(שם המוסר)
מצהיר בזה שבאתי למקום מגוריו/מקום עסקו/
של בעל ההזמנה הנ"ל, ומאחר שלא מצאתיו
מסרתי את ההזמנה לידי.....
(שם המקבל)
שהוא/שהיא בן/בת משפחתו הגר(ה) עמו ונראה
שמלאו לו/לה 18 שנה.

הערות.....

חתימת המוסר חתימת המקבל

תאריך

מסירה למוזמן אישית

אני.....
(שם המוסר)
מצהיר בזה שבאתי למקום מגוריו/מקום עסקו/
של בעל ההזמנה הנ"ל/למשרדו הרשום של
התאגיד ומסרתי את ההזמנה לידו אישית/במשרדו
הרשום של התאגיד/לידי האדם המורשה כדון
לייצג את התאגיד.

הערות.....

חתימת המוסר חתימת המקבל

תאריך

טופס 5א (פקע)

טופס 6

(תקנה 31)

בבית המשפט.....
ב.....

ערעור פלילי...../.....

תיק פלילי...../.....

המאשים/המערער.....

נגד

הנאשם/המשיב.....

פקודת מאסר

אל :

אתה מצווה בזה לאסור את

שם משפחה	שם פרטי	מספר תעודת זהות או תעודת זיהוי אחרת ומספרה	שם האב
מזן	מספר חבית	שם והישוב או מקום הכליאה	המיקוד
שנדון באשמת.....			
ולמסרו עם פקודת מאסר זו. לסוהר בבית הסוהר.....			
על מנת שיהא אסור תקופה של..... בהתאם לחוק.			
(הערות).....			
פקודת מאסר זו משמשת אסמכתה לכל מי שמוסמך לבצע את העונש האמור.			
תאריך	חותמת בית המשפט	חותמת	

טופס 6א
(תקנה 31ב)

– סודי –

תיק פלילי מס'

בבית משפט ב.....

מדינת ישראל

נגד

פרטי הניזוק(*)

עובד מזכירות לתשומת לבך:

1. טופס זה מוגש לא יאוחר ממועד מתן החלטות בית משפט בעניין פיצוי לניזוק.
2. חיסיון המסמך במערכת – יש לסרוק את המסמך ברמת חיסיון: לעיני השופט וצוותו בלבד.

מס' תיק בית משפט: (למילוי על ידי מזכירות בית המשפט)

מס' תיק פרקליטות/פל"א משטרה: (אם הטופס מוגש עם הגשת כתב האישום
ובטרם ניתן מספר לתיק בית המשפט)

פרטי ניזוק:

שם פרטי:	שם משפחה:	מס' זהות:	מס' דרכון (אם לא צוין מס' זהות):
.....			
מס' טלפון בבית:	מס' טלפון בעבודה (אם ידוע):	מס' ניד:	האם הניזוק תושב ישראל? כן ☐ לא ☐
.....			

כתובת דואר אלקטרוני (אם ידועה):

כתובת מגורים:

רחוב: מס' בית: עיר: מיקוד: ת"ד:

האם הניזוק קטין (במועד ביצוע העבירה) ?

לא ☐

כן. צוין תאריך לידה לועזי:/...../..... ☐

האם העבירה היא עבירה המנויה בתוספת השלישית לחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995:

☐ לא

☐ כן ציין את העבירה: _____

פרטי האפטרופוס/המוטב (**)(**):

שם פרטי:	שם משפחה:	מס' זהות:	מס' דרכון (אם לא צוין מס' זהות):
מס' טלפון בבית:	מס' טלפון בעבודה (אם ידוע):	מס' ניד:	האם האפטרופוס/המוטב תושב ישראל?
☐	☐	☐	☐ כן ☐ לא
כתובת דואר אלקטרוני (אם ידוע):			
כתובת מגורים:			
רחוב: מס' בית: עיר: מיקוד: ת"ד:			

פרטי התובע/פרקליט המטפל בתיק:

שם פרטי:	שם משפחה:	מס' טלפון בעבודה:	מס' טלפון ניד:
----------	-----------	-------------------	----------------

הפרטים המנויים לעיל נכונים ליום הגשת טופס זה. אם יודע לי על שינוי כלשהו בפרטי הניזוק, האפטרופוס או המוטב, אודיע על כך לבית המשפט במידת הצורך.

.....
חתימת התובע / פרקליט המטפל בתיק

הערות:

- (*) טופס זה מנוסח בלשון זכר אך פונה לנשים וגברים כאחד.
 (**) יובהר – אין לציין שם של מוטב או אפטרופוס שלפי כתב האישום נאשם בעצמו בפגיעה או בשותפות לה.
 (***) אם הניזוק היה קטין במועד ביצוע העבירה ונכון למועד מילוי הטופס הוא כבר בגיר – אין צורך במילוי פרטי אפטרופוס או מוטב.

טופס 7

(בוטל) (תקנה 38)

טופס 7א
(תקנה 38)

הזמנה למשפט וכתב אישום
(בעבירות שסעיף 239 לחוק חל עליהן,
ושסעיף 240 לחוק לא חל עליהן)
בבית המשפט ב.....

מדינת ישראל

נגד

הנאשם:

שם משפחה	שם פרטי	מספר תעודת זהות או תעודת זיהוי אחרת ומספרה
----------	---------	--

מען

הרחוב	מספר חבית	שם והישוב או מקום הכליאה	המיקוד
-------	--------------	-----------------------------	--------

אל הנאשם: הנך מואשם בזה כי (תיאור העובדות המהוות את העבירה):

בתיאריך..... בשעה..... במקום.....

עבירה על.....

(החוק והסעיף או התקנה)

שמות עדי התביעה:

1. 2. 3.

אתה מוזמן להתייצב לפני בית המשפט הנ"ל כדי להישפט על האשמה(ות) הנ"ל
ביום..... בשעה.....

(1) אתה רשאי להשיב על כתב האישום בכתב, על גבי טופס "הודעת הנאשם" המצורף,
ולפי פרטיו.

(2) אתה חייב להתייצב למשפטך במועד ובמקום המפורטים לעיל, אולם – אם אתה
מודה בכל העובדות המפורטות בכתב האישום ואינך מוסיף לטעון עובדות נוספות
שיש בהן כדי לשנות את תוצאות המשפט, ולא תתייצב, רשאי בית המשפט לדון
אותך שלא בפניך.

(3) אם העבירה היא עוון, אתה זכאי לעיין בכל זמן סביר בחומר החקירה שבידי התביעה
ולהעתיקו.

חתימה

הודעת הנאשם לבית המשפט

א ל: בית המשפט ב.....

אני:

מספר ועודת זהות או תעודת זיהוי אחרת ומסמרה	שם פרטי	שם משפחה
הנאשם בעבירה המפורטת בהזמנה מס'		
אשר מועד הדיון בו נקבע ליום שעה		
(1) מודה בכל העובדות המפורטות בכתב האישום *.		
(2) אני מודה בעובדות אלה מן המפורטות בכתב האישום * (פרט את העובדות שאתה מודה בהן)		
(3) אני טוען את העובדות הבאות בנוסף על האמור בכתב האישום :		
אישור מסירה :		
מסירה ביד : קיבלתי את ההזמנה וכתב האישום.		
חתימת המוסר	חתימת המקבל	* מחק את המיותר

טונס 8

(תקנה 39)

הזמנה למשפט וכתב אישום (ברירת קנס)

בבית משפט השלום מס' תיק פלילי

מדינת ישראל

נגד

הנאשם: שם משפחה שם פרטי מספר תעודת זהות דרכון

מען שם הישוב או מקום הכליאה הרחוב מספר המיקוד

תיאור העובדות המהוות את העבירה:

בתאריך: בשעה במקום

עבירה על (החוקק והסעיף או התקנה)

שמות עדי התביעה:

1 2 3

(1) ניתנת לך הברירה לשלם את הקנס שנקבע ב (החוקק)

לעבירה זו בסכום של שקלים חדשים תוך חמישה עשר ימים מתאריך המצאת הזמנה זו, בכנק הדואר או בקופת בית המשפט הרשום לעיל. אם תשלם את הקנס יראו אותך כאילו הודית באשמה בפני בית המשפט, הורשעת ונשאת את העונש.

(2) אם לא תשלם את הקנס במועד, הנך מוזמן להתייצב בבית המשפט האמור כדי להישפט על העבירה האמורה, בתאריך בשעה

(3) אם לא תתייצב/י למשפטך ולא יופיע סניגור מטעמך, יראו אותך כמורה בכל העובדות שנטענו בכתב האישום ומותר יהיה לדונך שלא בפניך.

(4) אם העבירה היא עוון, את/ה וכא/ית לעיין, בכל זמן סביר, בחומר החקירה שבידי התביעה ולהעתיקו.

..... תאריך התימה

אישור מסירת הזמנה וכתב אישום

מסירה למוזמן אישית כשההזמנה לא נמסרה למוזמן אישית

אני (שם המוסר) אני (שם המוסר) מצהיר בזה שבאתי למקום מגוריו/עסקו/ של בעל ההזמנה הנ"ל/למשרדו הרשום של התאגיד ומסרתי את ההזמנה וכתב האישום לידו אישית/ לעובד התאגיד.

* שהוא/שהיא בן/בת משפחתו הגר/ה) עמו ונראה שמלאו לו/לה 18 שנה. הערות

התימה המקבל התימה המוסר התימה המקבל התימה המוסר

..... תאריך תאריך

* מחק את המיותר

טופס 8א

(תקנות 40, 41, 42 ו-42א)

הודעת תשלום קנס

לפי סעיף 228 (א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב],
התשמ"ב-1982

א ל : הנהג / בעל הרכב / נוסע ברכב / הולך רגל /

אדם אחר

רשיון נהיגה *	שם משפחה	שם פרטי	מספר תעודת זהות או תעודת זיהוי אחרת ומספרה
מזן	מספר חשבון	מספר חבית	שם והיעוב או מקום הכליאה
			המיקוד

מס' הרכב **

א. תיאור העובדות המהוות את העבירה

בתאריך בשעה במקום

עבירה על :

(החוק והסעיף או התקנה)

- ב. (1) עליך לשלם תוך 90 ימים מקבלת הודעה זו ולא יאוחר מיום את הקנס שנקבע לעבירה בחוק בסך שקלים, וזאת אם תוך מועד זה תודיע כמפורט בפסקה (2) להלן כי רצונך להישפט בבית המשפט על העבירה.
- אם תוך המועד האמור, לא תשלם את הקנס ולא תודיע כי ברצונך להישפט, יהיה עליך לשלם את הקנס בצירוף תוספת פיגור בשיעור הקבוע בחוק.
- את הקנס בצירוף תוספת הפיגור, אם חלה תוספת כאמור, ניתן לשלם באמצעות טופס זה בלבד באחד מסניפי הבנקים הבאים :

- (2) אם רצונך להישפט על העבירה בבית המשפט עליך למלא את פרטיך בבקשה להישפט שבנספח המצורף להודעה זו, לחתום עליה ולשלוח אותה למען הרשום בה בדואר רשום, תוך המועד שנקבע לתשלום הקנס כמפורט לעיל.

מובא בזה לידיעתך, כי אם תבקש/י להישפט -

(א) סכום הקנס המזערי שאותו יטיל בית המשפט אם יימצא שביצעת את העבירה, לא יפחת מהסכום הנקוב בהודעת תשלום הקנס אלא אם כן ראה בית המשפט נסיבות מיוחדות המצדיקות את הפחתתו;

(ב) בית המשפט מוסמך להטיל עליך עונש החמור מהקנס הנקוב בהודעת תשלום הקנס, ובלבד שלא יעלה על העונש המרבי הקבוע לעבירה.

- (3) אם רצונך להגיש בקשה לביטול הודעת תשלום הקנס מהעילות הקבועות בחוק, עליך לפנות בכתב, תוך 30 ימים מקבלת הודעה זו, לפרט את נימוקיך ולצרף מסמכים המאמתים את טענותיך, אם ישנם, למען הרשום בהודעה זו, תוך המועד שנקבע לתשלום הקנס כמפורט לעיל.

ג. פרטי עורך הדו"ח: _____

שם משפחה	שם פרטי	מספר אישי	דרגה
העדים (בנוסף לעורך הדו"ח):			

שם משפחה	שם פרטי	מספר ת"ז / מספר אישי	מען

* ימולא אם ידוע ונהוג לפי הענין.
** ימולא בעבירות תעבורה שרכב מעורב בהן.

בקשה להישפט

מספר הודעת
תשלום קנס

א ל: משטרת ישראל, מעג"א
המטה הארצי, ירושלים

אני החתום מטה:

שם משפחה	שם פרטי	מספר העודת זהות או תעודת זיהוי אחרת ומספרה

מען

הרחוב	מספר חבית	שם והישוב או מקום הכליאה	המיקוד

מבקש להישפט בבית המשפט על העבירה שפורטה בהודעת תשלום קנס שמספרה
מצויין לעיל.

חתימה

תאריך

* ימולא לפי הענין.

טונוס 8
(תקנה 43)

הזמנה למשפט וכתב אישום (ברירת משפט).

בבית משפט השלום

מדינת ישראל

נגד

הנאשם: שם משפחה שם פרטי מספר תעודת זהות/דרכון

מען: שם הישוב או מקום הבליאה הרחוב מספר המיקוד

מספר רשיון הנהיגה/מס' הרכב

תיאור העובדות המהוות את העבירה:

בתאריך: בשעה: במקום:

עבירה על (החזיק והסעף או התקנה)

שמות עדי התביעה:

1 2 3

- (1) מאחר שלפי סעיף 229 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, ביקשת להישפט על העבירה האמורה, הינך מוזמן/ת כזה להתייצב בבית המשפט הנ"ל כדי להישפט בתאריך: בשעה:
- (2) אם לא תתייצב/י למשפט ולא יופיע סניגור מטעמך, יראו אותך כמודה בכל העובדות שנטענו בכתב האישום ומותר יהיה לדוןך שלא בפניך.
- (3) אם העבירה היא עוון, את/ה זכאי/ת לעיון, בכל זמן סביר, בחומר החקירה שבידי התביעה ולהעתיקו.

תאריך תתימה

אישור מסירת הזמנה וכתב אישום

כשההזמנה לא נמסרה למוזמן אישית אני (שם המוסר) מצהיר בזה שבאתי למקום מגוריו/מקום עסקו/של בעל ההזמנה הנ"ל, ומאחר שלא מצאתי מסרתי ההזמנה וכתב האישום לידו (שם המקבל) ישהוא/שהיא בן/בת משפחתו הגר(ה) עמו ונראה שמלאו לו/לה 18 שנה. הערות חתימת המוסר חתימת המקבל תאריך	מסירה למוזמן אישית אני (שם המוסר) מצהיר בזה שבאתי למקום מגוריו/עסקו/של בעל ההזמנה הנ"ל/למשרדו הרשום של התאגיד ומסרתי את ההזמנה וכתב האישום לידו אישית/ לעובד התאגיד. הערות חתימת המוסר חתימת המקבל תאריך
---	--

* מחק את המיותר

טופס 8ג
(תקנה 44ג)

הזמנה למשפט וכתב אישום (הזמנה תבופה)
(עבירות לפי תקנה 44(ב)1)

בבית משפט השלום מס' תיק פלילי

מדינת ישראל

נגד

הנאשם: שם משפחה שם פרטי מספר תעודת זהות או
תעודת זיהוי אחרת

מען שם הישוב או הרחוב מספר המיקוד
מקום הכליאה

אל הנאשם: הנך מואשם בזה כי (תיאור העובדות המהוות את העבירה):

בתאריך: בשעה במקום

עבירה על
(החוקק והסעיף או התקנה)

שמות עדי התביעה:

1 2 3

(1) אתה מוזמן להתייצב לפני בית המשפט הנ"ל כדי להישפט על העבירה/ות הנ"ל.

ביום בשעה

(2) אם לא תתייצב/י למשפטך ולא יופיע סניגור מטעמך, יראו אותך כמורה בכל העובדות שנטענו בכתב האישום ומותר יהיה לדוןך שלא בפניך.

(3) אם העבירה היא עוון, את/ה זכאי/ת לעיין, בכל זמן סביר, בחומר הקריאה שבידי התביעה ולהעתיקו.

.....
חתימה

.....
תאריך

אישור מסירת הזמנה וכתב אישום

כשהזמנה לא נמסרה למוזמן אישית

אני
(שם המוסר)

מצהיר בזה שבאתי למקום מגוריו/מקום עסקו/של בעל ההזמנה הנ"ל, ומאחר שלא מצאתיו מסרתי ההזמנה וכתב האישום לידי
(שם המקבל)

ישהוא/שהיא בן/בת משפחתו הגר/ה עמו תראה שמלאו לו/לה 18 שנה.

הערות

.....
חתימת המוסר

.....
חתימת המקבל

.....
תאריך

מסירה למוזמן אישית

אני
(שם המוסר)

מצהיר בזה שבאתי למקום מגוריו/עסקו/של בעל ההזמנה הנ"ל/למשרדו הרשום של התאגיד ומסרתי את ההזמנה וכתב האישום לידי אישית/ לעובד התאגיד.

הערות

.....
חתימת המוסר

.....
חתימת המקבל

.....
תאריך

* מודק את המיותר

טופס 78

(תקנה 44 (ד) ו-(ה))

הזמנה למשפט וכתב אישום
(הזמנה תכופה)
(בעבירות שסעיף 239 לחוק חל עליהן
ושסעיף 240 לחוק לא חל עליהן)

בבית המשפט ב

מדינת ישראל

נגד

הנאשם

מספר תעודת זהות
או תעודת זיהוי
אחרת ומספרה

שם פרטי

שם משפחה

מען

המיקוד

שם והישוב או
מקום הכליאה

מספר
חבית

הרחוב

אל הנאשם: הנך מואשם בזה, כי (תיאור העובדות, המהוות את העבירה):

בתאריך בשעה במקום

עבירה על:

(החיקוק והסעיף או התקנה)

שמות עדי התביעה:

1. 2. 3.

אתה מוזמן להתייצב לפני בית המשפט הנ"ל כדי להישפט על: האשמה(ות) הנ"ל.

ביום בשעה

(1) אתה רשאי להשיב על כתב האישום בכתב, על גבי טופס "הודעת הנאשם" המצורף, ולפי פרטיו.

(2) אתה חייב להתייצב למשפטך במועד ובמקום המפורטים לעיל, אולם אם אתה מודה בכל העובדות המפורטות בכתב האישום ואינך מוסיף לסעון עובדות נוספות שיש בהן כדי לשנות את תוצאות המשפט, ולא תתייצב, רשאי בית המשפט לדון אותך שלא בפניך.

(3) במועד המשפט הקבוע לעיל יישמעו העדים, לרבות עדי ההגנה.

(4) אם העבירה היא עוון, אתה זכאי לעיין בכל זמן סביר בחומר החקירה שבידי התביעה ולהעתיקו.

חתימה

הודעת הנאשם לבית המשפט

א ל: בית המשפט ב

אני:

שם משפחה
שם פרטי
מספר תעודת זהות
או תעודת זיהוי
אחרת ומסמכה

שם פרטי

שם משפחה

הנאשם בעבירות המפורטות בהזמנה מס'

אשר מועד הדיון בו נקבע ליום שעה

(1) מודה בכל העובדות המפורטות בכתב האישום*.

(2) אני מודה בעובדות אלה מן המפורטות בכתב האישום* (פרט את העובדות שאתה

מודה בהן):

(3) אני טוען את העובדות הבאות בנוסף על האמור בכתב האישום:

* מחק את המיותר

תחילה

טופס 9

(תקנה 56)

בבית המשפט.....
ב..... תיק סלילי.....
ערעור פלילי.....
המאשים/המערער.....
נגד.....
הנאשם/המשיב.....

הזמנת עד/צו להמצאת מסמכים

אל.....

שם משפחה	שם פרטי	מספר ובעדות זהות או תעודת זיהוי אחרת ומספרה	מספר חבית	שם הישוב או מקום הכליאה	המיקוד
מען					
(בהזמנה לעדות)					
אתה מוזמן בזה להתייצב בבית המשפט הנ"ל לפני כבוד השופט.....					
כדי להעיד על פי בקשת התובע/הנאשם * ביום..... בשעה.....					
(בהזמנה להמציא מסמכים):					
הנך מצווה להמציא לבית המשפט הנ"ל ביום..... בשעה.....					
למשפט בתיק הנ"ל את המסמכים שלהלן:					
.....					
.....					
אם לא תופיע להעיד על פי ההזמנה האמורה */					
אם לא תמציא את המסמכים כאמור/רשאי בית המשפט לצוות על הבאתך בהתאם לחוק, וגם					
(1) להטיל עליך, אף שלא בפניך, קנס עד מאתיים לירות;					
(2) אם כבר הוזמנת להעיד במשפט האמור ולא התייצבת ואם כבר נצטווית להמציא מסמכים במשפט					
האמור ולא המצאת — להטיל עליך מאסר עד חודש ימים או קנס עד ארבע מאות לירות.					
הוצאותיך ישולמו כפי שיוורה בית המשפט.					
.....					
האריך	חותמת בית המשפט	(שופט) (רשם) (פקיד בית"ש)			
* מחק את המיותר.					

טופס 10

(תקנה 57)

בבית המשפט

תיק פלילי

ערעור פלילי

המאשים/המערער

נגד

הנאשם/המשיב

צו-הבאה לנאשם/לעד

ניתן בזה צו להביא לפני בית משפט זה את

מספר תעודת זהות
או תעודת זיהוי
אחרת ומסמכה

שם פרטי

שם משפחה

מען

המיקוד

שם הישוב או
מקום הכליאה

מספר
חבית

הרחוב

שהוא נאשם/מערער/משיב בתיק הנ"ל בשל (תמצית האישום) * :

שהוזמן להעיד/להמציא מסמכים במשפט הנ"ל *.

צו זה יבוצע על ידי שוטר/על ידי * ומותר לבצעו בכל מקום ובכל עת.

(שופט) (רשם)

חותמת בית המשפט

לוחה :- הזמנה למשפט — הודעה על מועד המשפט/הזמנה להעיד/הזמנה להמציא מסמכים

הוראות נוספות :

אל קצין משטרה :

הנעצר על פי צו-הבאה זה ישוחרר אם ימציא ערובות אלה :

ערבות עצמית בסך

ערבון כספי בסך

ערבות..... ערב/ים בסך

ערבון כספי של ערבים בסך

* ויחתום בפניך על כתב ערובה שלפיו יתחייב להתייצב למשפט/לדיון בערעור/למלא אחר ההזמנה להעיד/הצו להמציא מסמכים * במועד שנקבע לכך, וכן :

* ויחתום/מו בפניך הערבים על כתב ערובה לפיו יתחייבו כי הנ"ל יתחייב למשפט/לדיון בערעור/למלא אחר ההזמנה להעיד/הצו להמציא מסמכים * במועד שנקבע לכך וכן :

(שופט) (רשם)

* מחק את הטיוטה.

טופס 11

(תקנה 57)

תיק פלילי

ערעור פלילי

בקשה

המאשים/המערער

נגד

הנאשם/המשיב

כתב ערובה

אני הח"מ.

שם משפחה	שם פרטי	מספר תעודת זהות או תעודת זיהוי אחרת ומסמרה (שם הנאשם/המערער/המשיב/המבקש)
מתחייב בזה למלא אחר-תנאי הערובה שלהלן.		
אם יופר תנאי מתנאי הערובה אשלם לאוצר המדינה כל סכום שיצוה בית המשפט עד כדי		
לירות (במקרה של ערבות) *.		
הנני מפקיד בזה בבית המשפט סך.....לירות בערבון למילוי התחייבויותי האמורות		
(במקרה של ערבון) *.		
תאריך	הנאשם/המערער/המשיב/המבקש	
אני הח"מ.		

שם משפחה	שם פרטי	מספר העודת זהות או תעודת זהות אחרת ומספרה
מען		
הרחוב	מספר חבית	שם הישוב או מקום הכליאה
(שם הערב)		
ערב לכך שהנאשם/המערער/המשיב /המבקש הנ"ל ימלא אחר תנאי הערובה שלהלן: אם יופר תנאי מתנאי הערובה אשלם לאוצר המדינה כל סכום שיצווה בית המשפט עד כדי לירות *. הנני מפקיד בזה בבית המשפט סך.....לירות כערבון למילוי ההתחייבויות האמורות *.		
תאריך	ערב	
תנאי הערובה :		
א. שהנאשם/המערער/המשיב/המבקש יתייצב למשפט/לדיון בערעור הנ"ל בכל מועד שייקבע לכך כדין. ב. שהנאשם/המערער/המשיב/המבקש יתייצב לנשיאת העונש שהוטל במשפט בתיק.....ביום.....או בכל מועד אחר שיורה בית המשפט. ג. ד.		
נחתם בפני:		
(שופט) (רשם) (מזכיר ביתמ"ש)		
* מחק את המיותר.		

חוק העבירות המינהליות, תשמ"ו-1985 **תוכן עניינים**

136	פרק א': עבירות מינהליות	סעיף 1
136	עבירות מינהליות	סעיף 1א
136	הגדרות	סעיף 2
137	קנסות מינהליים	סעיף 3
137	עדכון קנס מינהלי	סעיף 4
137	שינוי התוספת	
137	פרק ב': מפקחים ורשמים	סעיף 5
137	מינוי מפקחים	סעיף 6
137	מינוי רשם	סעיף 7
137	כתב מינוי	
138	פרק ג': הטלת קנס מינהלי	סעיף 8
138	הטלת קנס מינהלי קצוב	סעיף 8א
138	ביטול קנס מינהלי	סעיף 9
138	הודעה ותשובה לענין קנס מינהלי שאינו קצוב	סעיף 10
139	החלטה בדבר קנס מינהלי שאינו קצוב	סעיף 11
139	ערר	
139	פרק ד': משפט פלילי על עבירה מינהלית	סעיף 12
139	כתב אישום ומשפט בעבירה מינהלית	סעיף 13
139	הקנס שיוטל במשפט	סעיף 14
139	סמכות תובע	סעיף 15
139	פרק ה': תשלום קנס מינהלי	סעיף 16
140	מועד לתשלום הקנס	סעיף 17
140	קנס שלא שולם במועד	סעיף 17א
140	החזר תשלום של קנס שבוטל	סעיף 18
140	גביית הקנס	סעיף 19
140	מאסר במקום קנס שלא שולם	סעיף 20
140	ביטול רישום או רשיון	סעיף 21
140	הזמנה והתראה	סעיף 22
140	קנס שהטילו רשות מקומית, ועדה מקומית עצמאית או תאגיד	סעיף 22א
140	סיווג עבירה והתיישנות	
141	פרק ו': כפרת העבירה ועיצומים אחרים	סעיף 23
141	כפרת העבירה	סעיף 24
141	חילוט	סעיף 25
141	סייג לכופר	סעיף 26
141	סייג לסמכות ועדת קנסות	
141	פרק ז': תיקון חוקים שונים	סעיף 27
141	תיקון חוק בתי המשפט	סעיף 28
141	תיקון חוק הדיינים	סעיף 29
141	תיקון חוק הקאדים	סעיף 30
141	תיקון חוק בתי הדין הדתיים הדרוזיים	סעיף 31
141	תיקון חוק חסינות חברי הכנסת	סעיף 32
141	תיקון חוק ארגון הפיקוח על העבודה	סעיף 33
141	תיקון פקודת המכס	

141	תיקון חוק מס ערך מוסף	סעיף 34
141	תחולה על עבירות לפי חוק התכנון והבנייה פרק ח': הוראות שונות	סעיף 35א
142	המצאת מסמכים	סעיף 35
142		סעיף 36
142	ביצוע ותקנות	סעיף 37
142	תחילה	סעיף 38
142	תוספת ראשונה	
146	תוספת שניה	סעיף 1
146	תוספת שלישית	סעיף 1

פרק א': עבירות מינהליות

- עבירות מינהליות**
1. (א) שר המשפטים רשאי לקבוע בתקנות כי עבירה על הוראה שנקבעה בחוק מהחוקים המנויים בתוספת הראשונה או בתקנות שהותקנו לפיו, שאינה פשע, היא עבירה שבשלה ניתן להטיל קנס בדרך מינהלית (להלן – עבירה מינהלית); הקביעה יכול שתהיה דרך כלל, בתנאים או בסייגים.
- (ב) תקנות לפי סעיף קטן (א) טעונות הסכמת השר הממונה על ביצועו של החוק שלפיו נקבעה העבירה, ואישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת (להלן – הועדה).
- (ג) נקבע בתקנות לפי סעיף קטן (א) כי עבירה פלונית היא עבירה מינהלית, יחולו הוראות חוק זה גם לגבי עבירה כאמור שנעברה לפני תחילתן של התקנות, ובלבד שאם הוגש כתב אישום – טרם החל המשפט.
- הגדרות**
- א. בחוק זה –
- "בית המשפט" – בית משפט שלום, בית משפט לענינים מקומיים או בית דין אזורי לעבודה, לפי הענין;
- "חוק העונשין" – חוק העונשין, התשל"ז-1977;
- "חוק התכנון והבנייה" – חוק התכנון והבנייה, התשכ"ה-1965;
- "חוק סדר הדין הפלילי" – חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982;
- "חוק פסיקת ריבית והצמדה" – חוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961;
- "ריבית שקלית" – כהגדרתה בחוק פסיקת ריבית והצמדה;
- "תובע" – כמשמעותו בסעיף 12 לחוק סדר הדין הפלילי.
2. (א) בתקנות כאמור בסעיף 1 ייקבע לכל עבירה מינהלית הקנס שניתן להטילו בדרך מינהלית (להלן – קנס מינהלי); קנס מינהלי יכול שיהיה קנס קצוב או קנס שאינו קצוב.
- (ב) קנס מינהלי קצוב יכול שיהיה –
- (1) בסכום קצוב;
- (2) בשיעורים שיחושבו בדרך או בשיטה שנקבעו בתקנות (להלן – שיעורים);
- (3) בסכום קצוב או בשיעורים – לפי הגבוה שביניהם;
- (4) בסכום קצוב ובשיעורים כאחד.
- (ג) קנס מינהלי קצוב יכול שיהיה בסכומים או בשיעורים שונים לגבי תאגידים, לגבי עבירה מינהלית נמשכת, לגבי עבירה מינהלית חוזרת ולגבי נסיבות שונות של ביצוע העבירה; לענין זה, "עבירה מינהלית חוזרת" – עבירה מינהלית שעבר אדם בתוך שלוש שנים מיום שעבר לפני כן אותה עבירה (בחוק זה – העבירה הקודמת), והתקיים לגבי העבירה הקודמת אחד מאלה:
- (1) הוא שילם בשלה קנס מינהלי או הורשע בשלה;
- (2) חלפו המועדים להגשת בקשה לביטול הקנס או להודעה על בקשה להישפט והוא לא הגיש בקשות כאמור או שנדחתה בקשתו לביטול ההודעה על הטלת הקנס.
- (ג) שר המשפטים רשאי לקבוע, בהסכמת השר הממונה על ביצועו של חוק ובאישור הועדה, מועד שונה מהאמור בהגדרה "עבירה מינהלית חוזרת" שבסעיף קטן (ג) לגבי עבירה שנקבעה לפי אותו החוק או לגבי סוגי עבירות כאמור.
- (ג) לא יוטל קנס מינהלי בשל עבירה מינהלית נמשכת אלא בשל תקופה המאוחרת למועד הקבוע בהתראה כאמור בסעיף 8(ב1).
- (ד) קנס מינהלי שאינו קצוב יהיה קנס שנקבע לו סכום או שיעור מרבי או קנס שנקבעו לו סכומים או שיעורים מזעריים ומרביים, ויכול שהסכומים או השיעורים ייקבעו כאמור בהתחשב בנסיבות של העברין או של ביצוע העבירה שיפורטו בתקנות.

- (ה) קנס מינהלי לא יעלה על הקנס שנקבע לאותה עבירה בחיקוק או על הקנס המרבי שניתן להטיל בשלה לפי סעיף 63 לחוק העונשין.
- עדכון קנס מינהלי 3. (א) שר המשפטים רשאי לשנות שיעורי קנסות מינהליים כשם שהוא רשאי לשנות שיעור קנסות לפי סעיף 64 לחוק העונשין.
- (ב) שונה קנס מינהלי לפי סעיף קטן (א), תהיה הטלת הקנס על פי פרק ג' וסעיף 14, לפי שיעורו המעודכן של הקנס ביום הטלתו, ואם הוגש ערעור והקנס לא שולם לפני מתן ההחלטה בערעור – לפי שיעורו המעודכן ביום ההחלטה בערעור.
- שינוי התוספת 4. (א) שר המשפטים רשאי להוסיף או לגרוע חוק מן התוספת הראשונה, בהסכמת השר הממונה על ביצועו של אותו חוק ובאישור הועדה.
- (ב) קבע שר המשפטים כי עבירה על הוראה שנקבעה לפי חוק המנוי בתוספת הראשונה היא עבירה מינהלית, יציין בתוספת הראשונה, בטור ב', את שם התקנות שבהן נקבעה העבירה המינהלית, לצד שם החוק האמור; בוטלו התקנות שבהן נקבעה העבירה המינהלית – ישמיט השר את ציון שם התקנות מצדו של שם החוק כאמור.
- פרק ב': מפקחים ורשמים**
- מינוי מפקחים 5. (א) שר הממונה על ביצועו של חוק שבתוספת הראשונה (בחוק זה – שר ממונה), או מי שהוא הסמיך לכך, ימנה מפקח לגבי עבירות על הוראות שנקבעו באותו חוק או בתקנות שהותקנו לפיו, שהן עבירות מינהליות; מפקח יהיה עובד המדינה או עובד של תאגיד שהוקם לפי חוק ויקבל הכשרה למילוי תפקידו לענין העבירות המינהליות שבתחום סמכותו.
- (ב) שר ממונה רשאי, בהסכמת שר הפנים, להסמיך בצו ראש רשות מקומית למנות עובד של אותה רשות מקומית שיקבל הכשרה למילוי תפקידו לענין העבירות המינהליות שבתחום סמכותו להיות מפקח לגבי עבירות על הוראות שנקבעו באותו חוק או בתקנות שהותקנו לפיו, שהן עבירות מינהליות, שנעברו בתחומה של אותה רשות מקומית.
- (ג) הודעה על מינוי מפקח שהוא עובד של רשות מקומית תובא לידיעת שר הפנים; שר הפנים רשאי, בכל עת, לבטל את המינוי או לשנותו.
- (ג1) השר לביטחון הפנים, בהסכמת השר הממונה, רשאי להסמיך בצו את המפקח הכללי של משטרת ישראל, למנות שוטר להטיל קנס מינהלי לגבי עבירות על הוראות שנקבעו באותו חוק או בתקנות שהותקנו לפיו, שהן עבירות מינהליות, ובלבד שיקבל הכשרה למילוי תפקידו לענין העבירות המינהליות שבתחום סמכותו; אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לגרוע מסמכויותיו של שוטר לפי כל דין.
- (ד) לא ימונה מפקח לגבי עבירות מינהליות שנקבע להן קנס מינהלי שאינו קצוב, לפי סעיף 2(ד).
- (ה) הודעה על מינוי מפקח והעבירות המינהליות שבתחום סמכותו, וכן הודעה על ביטול מינויו או שינויו, יפורסמו ברשומות.
- מינוי רשם 6. (א) שר המשפטים ימנה רשם לענין חוק זה.
- (ב) כשיר להתמנות רשם מי שכשיר להתמנות לשופט של בית משפט שלום.
- (ג) הרשם יהיה עובד המדינה.
- (ד) הודעה על מינוי רשם והעבירות המינהליות שבתחום סמכותו תפורסם ברשומות.
- כתב מינוי 7. (א) מינויו של מפקח או של רשם יהיה בכתב מינוי לפי טופס שנקבע, ויצויינו בו העבירות המינהליות שבתחום סמכותו.
- (ב) מפקח יישא עמו את כתב המינוי בכל עת שהוא ממלא את תפקידו לפי חוק זה, ויראה אותו לכל אדם, לפי דרישתו.

פרק ג': הטלת קנס מינהלי

- הטלת קנס מינהלי 8. (א) היה למפקח או לרשם יסוד סביר להניח כי אדם עבר עבירה שדינה קנס מינהלי קצוב לפי סעיף 2(ב) או סעיף 2(ג), רשאי הוא להטיל עליו את הקנס המינהלי שנקבע לאותה עבירה.
- הודעה על הטלת הקנס תומצא לנאנס לפי טופס שנקבע, ותכיל את הפרטים הבאים: (ב)
- (1) שם הנאנס ומענו;
 - (2) תיאור תמציתי של העובדות המהוות את העבירה;
 - (3) ציון המקום והזמן שבהם נעברה העבירה, במידה שאפשר לבררם;
 - (4) ציון הוראות החיקוק שבהן נקבעה העבירה;
 - (5) הקנס המוטל.
- נקבע לעבירה מינהלית קנס בשל עבירה נמשכת, לא יוטל הקנס בשל העבירה הנמשכת, אלא אם כן צורפה להודעה על הקנס בשל העבירה כאמור בסעיף קטן (ב), התראה שלפיה אם לא תתוקן ההפרה עד המועד שנקבע בה, יוטל על הנאנס קנס בשל עבירה נמשכת; בהתראה יצוין גובה הקנס המינהלי הצפוי בשל העבירה הנמשכת. (1ב)
- הנאנס רשאי להודיע בכתב למי שהטיל את הקנס, כי ברצונו להישפט על העבירה; ההודעה תומצא תוך שלושים ימים לאחר שהומצאה לו ההודעה על הטלת הקנס המינהלי; הודיע כאמור, יחולו הוראות סעיפים 13 ו-14.
- הומצאה לנאנס הודעה לפי סעיף 8 רשאי הוא להגיש לתובע, שהיועץ המשפטי לממשלה הסמיכו לענין סעיף זה (להלן – התובע המוסמך) בקשה לביטול ההודעה בתוך 30 ימים מיום שהומצאה לו; נוכח התובע המוסמך כי התקיימה אחת מהעילות המפורטות להלן, רשאי הוא לבטל את ההודעה: (א)
- (1) העבירה לא נעברה או שהיא לא נעברה בידי הנאנס;
 - (2) נסיבות המקרה בכללותן אינן מתאימות להמשך קיום ההליכים.
- התובע המוסמך ייתן החלטה מנומקת בתוך זמן סביר בנסיבות הענין וימציא את החלטתו כאמור לפונה. (ב)
- התובע המוסמך יערוך רישום של הודעות שביטל לפי סעיף זה ושל העילות לביטול ההודעות. (ג)
- הגשת בקשה לביטול הודעה אינה דוחה את המועד לתשלום הקנס. (ד)
- מי שהגיש בקשה לביטול הודעה, כאמור בסעיף זה, אינו רשאי להודיע על רצונו להישפט לפני שהתובע המוסמך המציא לו את החלטתו; דחה התובע המוסמך את הבקשה לביטול הודעה, רשאי מגיש הבקשה להודיע כי ברצונו להישפט על העבירה בתוך 30 ימים ממועד המצאת ההחלטה, אף אם שילם את הקנס לפני שהתובע המוסמך המציא לו את החלטתו הדוחה את הבקשה. (ה)
- התובע המוסמך רשאי לדון בבקשה שהוגשה לאחר המועד האמור בסעיף קטן (א) אם שוכנע שהבקשה לא הוגשה במועד בשל סיבות שלא היו תלויות במבקש ושמןעו ממנו להגיש במועד והיא הוגשה מיד לאחר שהוסרה המניעה. (ו)
- היה לרשם יסוד סביר להניח כי אדם עבר עבירה שדינה קנס מינהלי שאינו קצוב לפי סעיף 2(ד), ימציא לו הודעה לפי טופס שנקבע, שתכיל את הפרטים הבאים: (א)
- (1) שם מקבל ההודעה ומענו;
 - (2) תיאור תמציתי של העובדות המהוות את העבירה;
 - (3) ציון המקום והזמן שבהם נעברה העבירה, במידה שאפשר לבררם;
 - (4) ציון הוראות החיקוק שבהן נקבעה העבירה;
 - (5) הקנס המינהלי שנקבע לעבירה.
- מי שקיבל הודעה כאמור בסעיף קטן (א), רשאי להמציא לרשם תשובה תוך ארבעה עשר ימים מיום המצאת ההודעה, שבה יציין אחת מאלה: (ב)

- (1) הוא מודה בכל העובדות המהוות את העבירה; הודה כאמור, רשאי הוא לטעון בתשובתו לענין גובה הקנס המינהלי שיוטל עליו;
- (2) הוא אינו מודה בעובדות המהוות את העבירה, כולן או מקצתן; השיב כאמור, רואים אותו כאילו הודיע שברצונו להישפט על העבירה ויחולו עליו ההוראות החלות על מי שהשיב כאמור בפסקה (3);
- (3) ברצונו להישפט על העבירה; השיב כאמור, יחולו הוראות סעיפים 13 ו-14.

- (ג) לא השיב מקבל ההודעה, רואים אותו כאילו הודה בכל העובדות המהוות את העבירה, ואינו טוען לענין גובה הקנס המינהלי שיוטל עליו.
10. הודה אדם כאמור בסעיף 9(ב) או שרואים אותו כאילו הודה לפי סעיף 9(ג), יחליט הרשם בעניינו וימציא לו הודעה על החלטתו.
11. (א) מי שהוטל עליו קנס מינהלי כאמור בסעיף 10, רשאי לערור על גובה הקנס, במועד ולפי סדרי דין שייקבעו בתקנות.
- (ב) הערר יוגש לבית משפט כמשמעותו בסעיף 12 שהיה מוסמך לדון בעבירה אילו הוגש בשלה כתב אישום על העורר.
- (ג) בערר רשאי בית המשפט לאשר את הקנס המינהלי או להפחיתו, וכן רשאי הוא לחייב את העורר בתשלום הוצאות הערר בסכום שקבע.

פרק ד': משפט פלילי על עבירה מינהלית

12. (בוטל)
13. (א) הודיע אדם שברצונו להישפט על העבירה לפי סעיף 8(ג) או לפי סעיף 9(ב)(3), או שרואים אותו לפי סעיף 9(ב)(2) כאילו הודיע כאמור, יגיש עליו תובע כתב אישום, זולת אם ראה שלא לעשות כן, מטעמים מיוחדים שיירשמו.
- (ב) בית המשפט רשאי לקיים את המשפט גם אם הודעת מקבל ההודעה לפי סעיפים 8 או 9 כי ברצונו להישפט ניתנה באיחור, כל עוד התקיימו התנאים האמורים בסעיף 8(ו), בשינויים המחויבים, או מנימוקים מיוחדים אחרים שיפרט בהחלטתו.
14. ביקש אדם להישפט לפי סעיף 8(ג) או לפי סעיף 9(ב) והורשע, לא יפחת הקנס, אם הוא העונש היחיד, מהאמור להלן:
- (1) לענין קנס מינהלי קצוב – מסכום הקנס או משיעורו;
- (2) לענין קנס מינהלי שאינו קצוב ואשר קבוע לו סכום או שיעור מזערי – מהסכום או מהשיעור המזערי הקבוע לעבירה,
- ואולם בית המשפט רשאי מנימוקים שיירשמו להפחית את הקנס אם ראה נסיבות מיוחדות המצדיקות את הפחתתו.
15. קביעת עבירה כעבירה מינהלית אין בה כדי לגרוע מסמכותו של תובע להגיש בשלה כתב אישום, כאשר הוא סבור שהנסיבות מצדיקות זאת מטעמים שיירשמו, ובלבד שטרם נמסרה הודעה על הטלת הקנס; סעיף זה אינו גורע מסמכותו של תובע להגיש כתב אישום אם ביקש מקבל ההודעה להישפט על העבירה.

פרק ה': תשלום קנס מינהלי

16. (א) קנס מינהלי ישולם תוך שישים ימים לאחר המצאת ההודעה על הטלתו לפי סעיף 8(א) או 10, זולת אם היה הקנס קנס מינהלי קצוב כמשמעותו בסעיף 2 והנקנס הודיע, בתקופה הקבועה לכך, כי ברצונו להישפט על העבירה.
- (א1) על אף הוראות סעיף קטן (א), בעבירות שנקבע בתקנות המנויות בתוספת השניה שהן עבירות מינהליות, ישולם הקנס בתוך תקופה ארוכה יותר, שתיקבע בתוספת לכל תקנה כאמור, ובלבד שהתקופה לא תעלה על 120 ימים; שר המשפטים, בהסכמת השר הממונה ובאישור הוועדה, רשאי לשנות את התוספת.
- (ב) הגשת ערר כאמור בסעיף 11 אינה דוחה את מועד תשלום הקנס; נתקבל הערר, יוחזר הסכום ששולם, במידה שהדבר מתחייב מפסק הדין בערר, בתוספת ריבית שקלית, ויחולו הוראות חוק פסיקת ריבית והצמדה לענין ריבית זו, בשינויים המחויבים.

(ג) רשם שהטיל על אדם קנס מינהלי, רשאי, על פי בקשת הנקנס, להורות שהקנס ישולם בשיעורים ובתקופה שיקבע, ובלבד שתקופת התשלום לא תעלה על ששה חדשים ועל הקנס תתווסף ריבית שקלית, ויחולו הוראות חוק פסיקת ריבית והצמדה לעניין ריבית זו, בשינויים המחויבים; בקשה לענין זה תומצא לרשם במועד ובדרך שנקבעו בתקנות.

(א) לא שילם אדם קנס מינהלי במועד, לא הודיע כי ברצונו להישפט ולא השיב תשובה כאמור בסעיף 9(ב)(2), יתווספו על הקנס תוספת פיגור, ריבית שקלית ודמי פיגורים כאמור בסעיף 67 לחוק העונשין.

(1א) (בוטל)

(ב) התובע המוסמך רשאי לפטור אדם מתשלום של תוספת הפיגור, הריבית השקלית או דמי הפיגורים לפי סעיף קטן (א), כולם או מקצתם, אם שוכנע כי היו סיבות סבירות לאי-תשלום החוב, כולו או חלקו, במועדו, כי החייב שילם את החוב או חלקו בהתאם לפריסה שניתנה לו לפי סעיף 16(ג), או כי קיימות נסיבות אישיות מיוחדות של החייב המצדיקות פטור כאמור.

(ג) סכום ששולם או שנגבה על חשבון קנס מינהלי שניתוספה עליו תוספת פיגור, ייזקף תחילה על חשבון תוספת הפיגור או ייזקף בדרך שנקבעה בתקנות.

(א) שילם אדם סכום כסף בשל קנס מינהלי שבוטל, יוחזר לו הסכום ששילם, בתוספת ריבית שקלית, מיום תשלומו, ויחולו הוראות חוק פסיקת ריבית והצמדה לעניין ריבית זו, בשינויים המחויבים.

(ב) שילם אדם סכום כסף לפני שהתובע המוסמך המציא לו את החלטתו הדוחה בקשה לביטול הודעה, וביקש להישפט בתוך 30 ימים כאמור בסעיף 8א(ה), יוחזר לו הסכום ששילם, בתוספת ריבית שקלית, מיום תשלומו, ויחולו הוראות חוק פסיקת ריבית והצמדה לעניין ריבית זו, בשינויים המחויבים.

18. הוראות פקודת המסים (גביה), יחולו על גבייתו של קנס מינהלי שלא שולם במועדו, לרבות הפרשי ההצמדה, הריבית ותוספת הפיגור, כאילו הוא מס כמשמעותו באותה פקודה.

(א) לא שילם אדם קנס מינהלי שהוטל עליו תוך ששה חדשים מיום הטלתו, רשאי בית משפט, על פי בקשת תובע, לצוות כי יוטל עליו, במקום הקנס שלא שולם, מאסר שלא יעלה על שנה; בית המשפט לא יהיה רשאי להורות שהמאסר יהיה על תנאי.

(ב) הוראות סעיף 71(ג) עד (ה) לחוק העונשין יחולו, בשינויים המחויבים, גם על מאסר לפי סעיף קטן (א).

(א) הוטל על אדם קנס מינהלי בשל עבירה מינהלית הקשורה בעיסוק או בפעולה הטעונים על פי דין רישום בפנקס, רישיון או היתר, ולא שולם הקנס המינהלי במועדו, רשאי בית משפט, על פי בקשת תובע, לצוות על מחיקת רישומו של אותו אדם בפנקס או על שלילת הרישיון או ההיתר שניתנו לו, או על אי-חידושם או אי-הארכת תקפם, והכל עד לתשלום הקנס או עד תום שנה אחת, לפי המוקדם.

(ב) האמור בסעיף זה אינו גורע מהוראות סעיפים 17, 18 ו-19.

(א) בית המשפט יהיה רשאי לתת צו לפי סעיפים 19 ו-20 אף שלא בנוכחות האדם שהצו מתייחס אליו, אם ראה כי הומצאה לאותו אדם הזמנה לדיון שבה צוין תוכן הצו המבוקש.

(ב) לא יבוצע צו לפי סעיפים 19 או 20 שניתן שלא בנוכחות אותו אדם, אלא לאחר שהומצאה לו התראה שבה יובא לידיעתו תוכן הצו וכן הודעה כי הצו יבוצע אם הוא לא ישלם את הקנס תוך שלושים ימים מיום המצאת ההתראה.

22. קנס מינהלי שהטיל מפקח שהוא עובד של רשות מקומית או של תאגיד שהוקם בחוק, שהטיל מפקח מטעם ועדה מקומית עצמאית כאמור בסעיף 35א(2)(ב) או שהוטל בבית משפט לעניינים מקומיים או בבית משפט אחר, עקב הפעלת סמכותו של עובד הרשות המקומית או התאגיד או המפקח מטעם הוועדה המקומית כאמור, ישולם לקופת הרשות המקומית, לקופת התאגיד או לקופת הוועדה המקומית, לפי הענין.

(א) 22א. אין בקביעת עבירה כעבירה מינהלית כדי לשנות את סיווג העבירה כאמור בסעיף 24 לחוק העונשין.

קנס שלא שולם במועד

החזר תשלום של קנס שבוטל

גביית הקנס

מאסר במקום קנס שלא שולם

ביטול רישום או רישיון

הזמנה והתראה

קנס שהטילו רשות מקומית, ועדה מקומית עצמאית או תאגיד

סיווג והתיישנות עבירה

(ב) לענין התיישנות עבירה כאמור בסעיף 9 לחוק סדר הדין הפלילי או בכל חיקוק אחר הקובע מועד התיישנות עבירה, לפי הענין, יראו את מועד הטלת הקנס כמועד ההעמדה לדין, ואולם אין במועד הקבוע בסעיף 9 לחוק סדר הדין הפלילי או בחיקוק כאמור, לפי הענין, כדי למנוע הגשת כתב אישום נגד מי שביקש להישפט לפי חוק זה או להמיר כתב אישום בקנס מינהלי, אף אם עבר אותו מועד.

(ג) (1) לענין התיישנות עונש כאמור בסעיף 10 לחוק סדר הדין הפלילי או בכל חיקוק אחר הקובע מועד התיישנות עונש, לפי הענין, יראו את המועד הקבוע לתשלום הקנס המינהלי כמועד שבו פסק הדין נעשה חלוט;

(2) על אף האמור בפסקה (1), לא יחלו בגביית קנס מינהלי שהוטל בשל עבירה מסוג עוון, ואם נפסק ביצועו לא ימשיכו בו, אם מיום שהוטל הקנס או מיום הפסקת הביצוע, לפי המאוחר, עברו חמש שנים.

פרק ו': כפרת העבירה ועיצומים אחרים

23. כפרת העבירה שילם אדם קנס מינהלי שהוטל עליו – כופרה העבירה; ואולם אין בכך כדי לפטרו מחובותיו על פי כל חיקוק.

24. חילוט על פי כל חוק אינו מונע הטלת קנס מינהלי והוא בא בנוסף עליו.

25. עבירה שנקבעה כעבירה מינהלית, לא יחולו לגביה הוראות כל חיקוק בדבר כופר כסף.

26. נקבעה עבירה על הוראה בחוק מועצה חקלאית כעבירה מינהלית, לא תהיה ועדת קנסות שנתמנתה לפי אותו חוק מוסמכת להטיל קנס בשלה; לענין זה, "חוק מועצה חקלאית" – כל אחד מחוקים אלה:

(1) (נמחקה)

(2) חוק המועצה לענף הלול (ייצור ושיווק), התשכ"ד-1963;

(3) חוק המועצות למוצרי פירות וירקות (ייצור וייצוא), התשל"ג-1973;

(4) חוק מועצת הצמחים (ייצור ושיווק), התשל"ג-1973;

(5) (נמחקה)

פרק ז': תיקון חוקים שונים

27. בסעיף 23 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, בסופו יבוא "ועל עבירה מינהלית שדינה קנס מינהלי קצוב".

28. בסעיף 25(ב) לחוק הדיינים, התשט"ו-1955, בסופו יבוא "ועל עבירה מינהלית שדינה קנס מינהלי קצוב".

29. בסעיף 23(א) לחוק הקאדים, התשכ"א-1961, בסופו יבוא "ועל עבירה מינהלית שדינה קנס מינהלי קצוב".

30. בסעיף 28(ב) לחוק בתי הדין הדתיים הדרוזיים, התשכ"ג-1962, בסופו יבוא "ועל עבירה מינהלית שדינה קנס מינהלי קצוב".

31. אחרי סעיף 5 לחוק חסינות חברי הכנסת, זכויותיהם וחובותיהם, התשי"א-1951, יבוא: "עבירות מינהליות 5. הוראות סעיפים 4(א) ו-5 לא יחולו לגבי עבירה מינהלית שדינה קנס מינהלי קצוב ואשר חבר הכנסת הודיע כי ברצונו להישפט עליה".

32. בחוק ארגון הפיקוח על העבודה, התשי"ד-1954, בסעיף 8, סעיפים קטנים (ב) עד (ז) – בטלים; תחילתו של סעיף זה ביום תחילתן של תקנות שיותקנו לפי סעיף 1 לגבי עבירה לפי סעיף 8(א) לחוק האמור.

33. בפקודת המכס, סעיפים 231א ו-231ב – בטלים.

34. בחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 –

(1) סעיף 122 – בטל;

(2) בסעיף 125, במקום "95 ו-122" יבוא "95".

35.א. הוראות חוק זה יחולו על עבירות לפי חוק התכנון והבנייה שהן עבירות מינהליות, בשינויים המחויבים ובשינויים אלה:

(1) סמכויות הוועדה לפי חוק זה יהיו נתונות לוועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת;

(2) על אף האמור בסעיף 5, מי שימונה למפקח לפי חוק זה לגבי אותן עבירות יהיה אחד מאלה:

- (א) מפקח מיוחד כהגדרתו בפרק י' לחוק התכנון והבנייה;
- (ב) לעניין עבירות שנעברו בתחום מרחב תכנון של ועדה מקומית עצמאית – עובד של הוועדה המקומית, או של הרשות המקומית שהיא ועדה מקומית לפי סעיף 18 לחוק התכנון והבנייה, העומד בראש היחידה העוסקת בפיקוח על הבנייה באותה ועדה מקומית או רשות מקומית, לפי העניין (בסעיף זה – מנהל הפיקוח); לעניין זה, "מרחב תכנון" ו"ועדה מקומית עצמאית" – כמשמעותם בחוק התכנון והבנייה;
- (3) הסמכויות הנתונות לפי חוק זה לתובע יהיו נתונות לאחד מאלה, לפי העניין:
- (א) לעניין עבירות שבסמכותו של מפקח מיוחד כאמור בפסקה (2)(א) להטיל קנס בשלהן, ולעניין הגשת כתב אישום בשל אותן עבירות – תובע במחלקה לאכיפת דיני מקרקעין כהגדרתו בפרק י' לחוק התכנון והבנייה;
- (ב) לעניין עבירות שבסמכותו של מנהל הפיקוח להטיל קנס בשלהן ולעניין הגשת כתב אישום בשל אותן עבירות – תובע מטעם הוועדה המקומית העצמאית.

פרק ח': הוראות שונות

- הודעה או מסמך אחר שיש להמציאו לאדם לפי חוק זה, המצאתו תהיה באחת מאלה:
- (א) 35. (א) במסירה לידו; ובאין למצאו במקום מגוריו או במקום עסקו – לידי בן משפחתו הגר עמו ונראה שמלאו לו שמונה עשרה שנים, ובתאגיד ובחבר-בני-אדם – במסירה במשרדו הרשום או לידי אדם המורשה כדין לייצגו;
- (2) במשלוח מכתב רשום לפי מענו של האדם, התאגיד או חבר-בני-אדם, עם אישור מסירה; התאריך שבאישור המסירה יראה כתאריך ההמצאה.
- (ב) היה לנמען עורך דין, דייה ההמצאה לעורך הדין או למתמחה שלו, או במסירה לעובד במשרדו.
- (ג) המצאה למפקח או לרשם, יכול שתהיה במסירה לעובד במשרדו.
- (ד) שר המשפטים רשאי, באישור הוועדה, להתקין תקנות משלימות בענין המצאת מסמכים, והוא אף בסטיה מהוראות סעיף זה.
36. (בוטל)
37. שר המשפטים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי, באישור הוועדה, להתקין תקנות לביצועו, לרבות תקנות בדבר –
- (1) סדרי רישום של עבירות מינהליות;
- (2) נהלים וסדרי דין לפיהם ינהג מפקח או רשם;
- (3) סדרי דין לדיון בבקשות לפי סעיפים 19 ו-20.
38. תחילתו של חוק זה ביום י"ח בכסלו התשמ"ו (1 בדצמבר 1985).

תוספת ראשונה

(סעיפים 1 ו-4)

טור ב'

התקנות שבהן נקבעה עבירה

טור א'

מינהלית לפי החוק או הפקודה

שם החוק או הפקודה

143

איסור פרסום מודעה מפלה בדבר הצעת עבודה), התשס"ב-2002	1988
תקנות העבירות המינהליות (קנס מינהלי – בטיחות גפ"מ), התשס"ג-2003	חוק הגז הפחמימני המעובה, התשפ"א-2020
תקנות העבירות המינהליות (קנס מינהלי – מקורות אנרגיה), התשס"ה-2004	חוק מקורות אנרגיה, התש"ן-1989
תקנות העבירות המינהליות (קנס מינהלי – העסקת עובדים זרים שלא כדין), התשנ"ב-1992	חוק הרשות השניה לטלוויזיה ורדיו, התש"ן-1990
תקנות העבירות המינהליות (קנס מינהלי – צער בעלי חיים), התשע"א-2011	חוק עובדים זרים (העסקה שלא כדין), התשנ"א-1991
תקנות העבירות המינהליות (קנס מינהלי – עבירת נהיגת רכב בחוף הים), התשס"א-2001	חוק להסדרת תוצרת אורגנית, התשס"ה-2005
תקנות העבירות המינהליות (קנס מינהלי – אישור לעובד על תקופת עבודתו), התשס"ב-2002	חוק צער בעלי חיים (הגנה על בעלי חיים), התשנ"ד-1994
תקנות העבירות המינהליות (קנס מינהלי – מסירת הודעה אודות תנאי עבודה), התשס"ב-2002	חוק משק החשמל, התשנ"ו-1996
תקנות העבירות המינהליות (קנס מינהלי – כלבת ופיקוח על כלבים), התשס"ז-2006	חוק איסור נהיגה ברכב בחוף הים, התשנ"ז-1997
תקנות העבירות המינהליות (קנס מינהלי – יערות), התשע"ג-2012	חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, התשנ"ח-1998
תקנות העבירות המינהליות (קנס מינהלי – דלק), התשע"ז-2016	חוק הודעה מוקדמת לפיטורים ולהתפטרות, התשס"א-2001
תקנות העבירות המינהליות (קנס מינהלי – צמצום השימוש במזומן), התשפ"ב-2021	חוק הודעה לעובד ולמועמד לעבודה (תנאי עבודה והליכי מיון וקבלה לעבודה), התשס"ב-2002
תקנות העבירות המינהליות (קנס מינהלי – תוצרת לול), התשע"ט-2019	חוק להסדרת הפיקוח על כלבים, התשס"ג-2002
תקנות העבירות המינהליות (קנס מינהלי – החזקת קנאביס ושימוש בו לצריכה עצמית), התשפ"ב-2022	חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995
תקנות העבירות המינהליות (קנס מינהלי – איסור אלימות בספורט), התשפ"ג-2023	חוק הבטחת הכנסה, התשמ"א-1980
תקנות העבירות המינהליות (קנס מינהלי – כניסה לשטח חקלאי), התשפ"ה-2024	חוק התגמולים לנפגעי פעולות איבה, התש"ל-1970
	חוק המזונות (הבטחת תשלום), התשל"ב-1972
	חוק לפיקוח על ייצור הצמח ושיווקו, התשע"א-2011
	חוק הרשות הארצית לכבאות והצלה, התשע"ב-2012
	פקודת היערות
	חוק משק הדלק (קידום התחרות), התשנ"ד-1994
	חוק הפעלת רכב (מנועים ודלק), התשכ"א-1961
	פרק ב' לחוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנות התקציב 2017 ו-2018), התשע"ז-2016
	פרק י"ב לחוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנות התקציב 2017 ו-2018), התשע"ז-2016
	חוק התכנון והבנייה, התשכ"ה-1965
	חוק לצמצום השימוש במזומן, התשע"ח-2018
	חוק המועצה לענף הלול (ייצור ושיווק), התשכ"ד-1963
	חוק הגז (בטיחות ורישוי), התשמ"ט-1989
	פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973
	חוק איסור אלימות בספורט, התשס"ח-2008
	פרק ג' לחוק רכבת תחתית (מטרו), התשפ"ב-2021

חוק העונשין, התשל"ז-1977

תוספת שניה

(סעיף 16(א))

1. תקנות העבירות המינהליות (קנס מינהלי – איסור העסקת עובדים זרים שלא כדין והבטחת תנאים הוגנים), התשנ"ב-1992 – 120 ימים.

תוספת שלישית

(סעיף 17(א))

1. (בוטל)

תקנות העבירות המינהליות, תשמ"ו-1986

תוכן עניינים

148	סימן א': עבירה מינהלית חוזרת תקופת עבירה מינהלית חוזרת	סעיף 1
148	סימן ב': כתב מינוי כתב מינוי של מפקח	סעיף 2
148	כתב מינוי של רשם	סעיף 3
148	סימן ג': הטלת קנס מינהלי הודעה על הטלת קנס מינהלי קצוב	סעיף 4
148	הודעה ותשובה לענין קנס מינהלי שאינו קצוב	סעיף 5
148	החלטה בדבר קנס מינהלי שאינו קצוב	סעיף 6
148	סימן ד': ערר על גובה קנס מינהלי שאינו קצוב הגשת הערר	סעיף 7
148	המצאה לרשם	סעיף 8
148	מועד לערר	סעיף 9
148	אי התייצבות העורר	סעיף 10
148	הדיון	סעיף 11
148	סימן ה': תשלום קנס מינהלי הפרשי הצמדה וריבית על קנס מוחזר	סעיף 12
148	תשלום קנס בשיעורים	סעיף 13
149		סעיף 13א
149	סימן ו': המצאת מסמכים המצאת מסמכים למפקח או לרשם	סעיף 14
149	המצאת מסמכים	סעיף 15
149	המצאה בדרך הצמדה	סעיף 15א
149	סימן ז': סדרי רישום של עבירות מינהליות רישום עבירות מינהליות	סעיף 16
149	תוספת	

בתוקף סמכויותי לפי סעיפים 2(ג), 7, 8, 9, 11(א), 16, 35(ד) ו-37 לחוק העבירות המינהליות, התשמ"ו-1985 (להלן – החוק), סעיף 108 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

סימן א': עבירה מינהלית חוזרת

1. התקופה שבה תיחשב עבירה מינהלית כעבירה מינהלית חוזרת היא כאמור בסעיף 2(ג) לחוק, אלא אם כן נקבע אחרת כאמור בסעיף 2(ג1) לחוק.

סימן ב': כתב מינוי

2. (א) כתב מינוי של מפקח כאמור בסעיף 5(א) לחוק יהיה לפי טופס 1 שבתוספת.
(ב) כתב מינוי של מפקח כאמור בסעיף 5(ב) לחוק יהיה לפי טופס 2 שבתוספת.
3. כתב מינוי של רשם כאמור בסעיף 6 לחוק יהיה לפי טופס 3 שבתוספת.

סימן ג': הטלת קנס מינהלי

4. (א) הודעה על הטלת קנס מינהלי קצוב, כאמור בסעיף 8(ב) לחוק, והודעה על בקשה להישפט, כאמור בסעיף 8(ג) לחוק, יהיו לפי טופס 4 שבתוספת או הספח שלו, לפי הענין.
(ב) התראה כאמור בסעיף 8(ב1) לחוק תצורף להודעה על הטלת קנס מינהלי קצוב בשל עבירה שקבוע לה קנס בשל עבירה נמשכת, לפי טופס 4 שבתוספת.
5. הודעה על הטלת קנס מינהלי שאינו קצוב, כאמור בסעיף 9(א) לחוק, ותשובה לרשם, כאמור בסעיף 9(ב) לחוק, יהיו לפי טופס 5 שבתוספת או הספח שלו, לפי הענין.
6. הודעה על החלטה בדבר קנס מינהלי שאינו קצוב כאמור בסעיף 10 לחוק תהיה לפי טופס 6 שבתוספת.

סימן ד': ערר על גובה קנס מינהלי שאינו קצוב

7. (א) ערר לפי סעיף 11(א) לחוק על גובה קנס מינהלי שאינו קצוב (בסימן זה – ערר), יוגש תוך שלושים ימים מיום שקיבל העורר את ההודעה כאמור בתקנה 6.
(ב) ערר יוגש בשני עותקים לפי טופס 7 שבתוספת.
(ג) הרשם יהיה המשיב בערר.
8. בית המשפט ימציא לרשם עותק של הערר.
9. בית המשפט יקבע מועד לדיון בערר ויודיע על המועד לעורר ולרשם.
10. הוזמן העורר לדיון ולא התייצב, רשאי בית המשפט לדחות את הערר.
11. (א) בערר יטען תחילה העורר ואחריו הרשם או בא כוח היועץ המשפטי לממשלה, ורשאי בית המשפט להרשות לעורר להשיב לטענות הרשם או בא כוח היועץ המשפטי לממשלה.
(ב) בית המשפט רשאי להתיר לעורר או לרשם או לבא כוח היועץ המשפטי לממשלה, להביא לפניו ראיות לפי סדר שיקבע.

סימן ה': תשלום קנס מינהלי

12. (א) קנס מינהלי ששולם ויש להחזירו כאמור בסעיף 16(ב) לחוק, יוחזר בתוספת הפרשי הצמדה וכן ריבית לא צמודה בשיעור של ששה אחוזים לשנה.
(ב) בתקנה זו –

"מדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה;

"הפרשי הצמדה" – תוספת לסכום הקנס המינהלי המוחזר, לפי שיעור עליית המדד, מן המדד שפורסם לאחרונה לפני תשלום הקנס עד המדד שפורסם לאחרונה לפני החזרתו, ואם שולם הסכום בשיעורים – המדד שפורסם לאחרונה לפני תשלום כל שיעור.

13. (א) בקשה לתשלום קנס מינהלי בשיעורים כאמור בסעיף 16(ג) לחוק, תוגש לרשם בכתב ביחד עם התשובה לפי סעיף 9(ב) לחוק או תוך חמישה עשר ימים מיום קבלת ההודעה לפי סעיפים 8(א) או 10 לחוק.
(ב) אושר תשלום קנס מינהלי בשיעורים, ישולם כל שיעור בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כמשמעותם בתקנה 12, בשינויים המחוייבים.

13.א. (בוטלה)

סימן ו': המצאת מסמכים

14. המצאת מסמך למפקח או לרשם יכול שתהיה – המצאת מסמכים למפקח או לרשם
- (1) במשלוח בדואר רשום לפי המען הנקוב בהודעת המפקח או הרשם ;
- (2) במסירה לעובד שבמשרד המפקח או הרשם במען הנקוב בהודעתם, ובלבד שניתן למוסר אישור בכתב על המסירה.
15. הודעה או מסמך אחר שיש להמציאו לאדם לפי החוק, ניתן להמציאו במשלוח מכתב רשום לפי מענו של האדם, התאגיד או חבר בני אדם ; היום העשרים לאחר המשלוח כאמור ייראה כתאריך ההמצאה, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או המסמך מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלם.
- 15.א. בעבירות מינהליות בשל העמדת רכב במקום שהעמדתו אסורה על פי חיקוק, תחול תקנה 41 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, בשינויים המחויבים.
- המצאת מסמכים
- המצאה הצמדה בדרך

סימן ז': סדרי רישום של עבירות מינהליות

16. (א) במשרדו של שר הממונה על ביצוע חוק שלפיו נקבעה עבירה מינהלית, או ביחידה שקבע שר המשפטים, ולענין עבירות הנאכפות בידי רשויות מקומיות – ברשות המקומית, יתנהל רישום של עבירות מינהליות אשר הוטל בשלהן קנס מינהלי (להלן – המרשם).
- (ב) המרשם יכלול פרטים אלה :
- (1) שם היחיד או התאגיד שעליו הוטל קנס מינהלי ;
- (2) מספר הזהות של היחיד, מספר רישומו של התאגיד או מספר מזהה אחר הנהוג במשרד ;
- (3) תיאור העבירה ומועד ביצוע העבירה ;
- (4) מועד תשלום הקנס ;
- (5) הקנס שהוטל, לרבות הפרשי הצמדה, ריבית ותוספת פיגור ;
- (6) מועד תשלום הקנס.
- רישום עבירות מינהליות

תוספת

טופס 1

(תקנה 2 (א))

מינוי מפקח

לפי חוק העבירות המינהליות, התשמ"ו-1985

בתוקף סמכותי לפי סעיף 5 (א) לחוק העבירות המינהליות, התשמ"ו-1985, אני ממנה את :

השם / בעל התפקיד המשרד היחידה
למפקח לגבי העבירות המינהליות המפורטות להלן :

לאחר שעבר הכשרה כאמור בסעיף 5 לחוק.

תקפו של מינוי זה מיום עד לביטול המינוי או עד למועד בו יתחל לכהן בתפקידו, לפי המוקדם שבהם.

חתימת השר או מי שהוא הסמיך לכך

התאריך

טופס 2
(תקנה 2 (ב))

מינוי מפקח ברשות מקומית

לפי חוק העבירות המינהליות, התשמ"ו-1985

בתוקף סמכותי לפי צו שניתן מכוח סעיף 5 (ב) לחוק העבירות המינהליות, התשמ"ו-1985, אני ממנה את :

השם / בעל התפקיד הרשות המקומית
למפקח לגבי העבירות המינהליות המפורטות להלן שנעברו בתחומה של הרשות המקומית
האמורה :

לאחר שעבר הכשרה כאמור בסעיף 5 לחוק.
תקפו של מינוי זה מיום עד לביטול המינוי או עד למועד בו יחדל
לכהן בתפקידו, לפי המוקדם שבהם.

..... התאריך
..... חתימת ראש הרשות המקומית

טופס 3
(תקנה 3)

מינוי רשם

לפי חוק העבירות המינהליות, התשמ"ו-1985

בתוקף סמכותי לפי סעיף 6 לחוק העבירות המינהליות, התשמ"ו-1985, אני ממנה את :

השם / בעל התפקיד המשרד היחידה
לרשם לגבי העבירות המינהליות המפורטות להלן :

תקפו של מינוי זה מיום עד לביטול המינוי או עד למועד בו יחדל
לכהן בתפקידו, לפי המוקדם שבהם.

..... תאריך
..... שם המשפטים

טופס 4

(תקנה 4(א))

**הודעה על הטלת קנס מינהלי קצוב לפי סעיף 8 לחוק העבירות המינהליות.
 התשמ"ו-1985**

משרד היחידה המען

תאריך מס' ההודעה

אל:

השם מס' הזהות/מס' רישום התאגיד/מס' מזהה אחר

המען: יישוב רחוב מס' בית מיקוד

א. כתאריך עברת עבירה מינהלית כמפורט להלן:

במקום* בזמן*

י' ימולא אם ידוע ונחזק, לפי הענין, וכמידה שאפשר לברר)

עבירה על*

י' החיקוק שלפיו נקבעה העבירה כעבירה מינהלית).

ב. לפי סעיף 8(א) לחוק העבירות המינהליות, התשמ"ו-1985 (להלן - החוק), אני מטיל
 עליך -

(1) קנס מינהלי קצוב בסך שקלים חדשים שנקבע בתקנות לעבירה
 האמורה*.

י' לא ימולא כאשר מוטל קנס בשל עבירה נמשכת לאחר שכבר הוטל הקנס הראשוני)

(2) קנס מינהלי קצוב בשל עבירה נמשכת בסך שקלים חדשים לכל
 יום/שבוע/אחר שבו נמשכה העבירה, ובסך הכל
 שקלים חדשים, בשל התקופה שמיום ועד יום חאת
 לאחר שלא תיקנת את ההפרה כאמור בהתראה; אם ההפרה לא תתוקן, ימשיך הקנס
 הנמשך להצטבר לאחר תאריך הטלת קנס זה**.

י' בהתאם לתקנה שלפיה נקבעה העבירה המינהלית הנמשכת)

(** ימולא רק בעבירה מינהלית נמשכת, לאחר שנשלחה התראה לתיקון ההפרה וההפרה לא
 תוקנה)

ג. (1) עליך לשלם את הקנס שהוטל עליך כאמור, בתוך שישים ימים מיום קבלת הודעה זו,
 זולת אם תודיע כמפורט בסעיף ה' להלן ובמועד האמור בו, כי ברצונך להישפט בבית
 המשפט על העבירה.

(2) את הקנס יש לשלם באמצעות טופס זה באחד מסניפי הבנקים המפורטים להלן:

.....

(3) עם תשלום הקנס תבוחר העבירה; ואולם לא יהיה בכך כדי לפטור אותך מחובותיך על
 פי כל חיקוק, ואם חולטו טובין בקשר לעבירה, בא הקנס המינהלי נוסף על החילוט.

(4) אם בתוך המועד האמור לא תשלם את הקנס וגם לא תודיע כי ברצונך להישפט,
 תיתוסף לקנס תוספת פיגור כאמור בסעיף 17 לחוק.

ד. אם לא תשלם את הקנס במועד, יהיה ניתן לגבות את הקנס ואת תוספת הפיגור לפי פקודת המסים (גביה) או כל סמכות גביה אחרת לפי דין, וכן יהיה ניתן בעבור שישה חודשים לבקש מבית המשפט כי יטיל עליך מאסר בפועל במקום הקנס, ויהיה ניתן לבקש מבית המשפט כי יבוטל, יימחק או לא יחודש רישיון, היתר או רישום שבקשר אליו נעברה העבירה.

ה. אם ברצונך להישפט בבית המשפט על העבירה, עליך למלא את הספח המצורף להודעה זו, לחתום עליו ולשלוח אותו למען הרשום בו בדואר רשום או למסור אותו לעובר שבמשרד, והכל בתוך 30 ימים מיום קבלת הודעה זו, ולקבל אישור בכתב על המסירה.

העדים: *
(י) ימלא אם ידוע ונחזק, לפי הענין, ובמידה שאפשר לברר)

ו. אם ברצונך להגיש בקשה לביטול הודעת תשלום הקנס מהעילות הקבועות בסעיף 8א לחוק, עליך לפנות בבקשה מנומקת בכתב ובצירוף מסמכים המאמתים את טענותיך, אם ישנן, בתוך 30 ימים מיום קבלת הודעה זו, לפי המען הרשום בה, או למסור אותה לעובר במשרד, ואולם אין בבקשת הביטול כרי לרדות את המועד לתשלום הקנס; אם תסורב בקשתך לביטול תוכל להודיע על רצונך להישפט, בתוך 30 ימים ממועד קבלת ההחלטה על הסירוב.

ס פ ח

בקשה להישפט

אל: מס' ההודעה:

אני החתום מטה:

השם: מס' הזהות/מס' רישום התאגיד/מס' מזהה אחר:

המען: יישוב רחוב מס' בית מיקוד

מבקש להישפט בבית המשפט על העבירה שפורטה בהודעה על הטלת קנס מינהלי קצוב שמספרה מצוין לעיל.

.....
התימה

.....
תאריך

טופס 4א

(תקנה 4(ב))

התראה לפני הטלת קנס מינהלי בשל עבירה נמשכת
(י' יצורף לטופס 4 לגבי עבירה הקבועה כעבירה מינהלית נמשכת)

משרד היתידה המען

תאריך מס' ההודעה

אל:

השם מס' הזהות/מס' רישום התאגיד/מס' מזהה אחר

המען:
ישוב רחוב מס' בית מיקוד

אני מתרה בך שאם לא תתקן את ההפרה שבשלה הוטל הקנס שבהודעה על הטלת קנס מינהלי קצוב המצורפת בזה, עד יום, יהיה ניתן להטיל עליך קנס בשל עבירה מינהלית נמשכת, לפי תקנה בסכום של לכל יום/ שבוע/מועד אחר: שבו לא תתקן ההפרה לאחר המועד האמור.

(י' בהתאם לתקנה שלפיה נקבעה העבירה המינהלית הנמשכת)

טופס 5
(תקנה 5)

הודעה על הטלת קנס מינהלי שאינו קצוב
לפי סעיף 9 לחוק העבירות המינהליות, התשמ"ו-1985

משרד יחידה כתובת

תאריך
מס' ההודעה

אל :

השם : מס' הזהות / מס' רישום התאגיד / מס' מזהה אחר

המען :

ישוב רחוב מס' בית מיקוד

א. בתאריך עברת עבירה מינהלית כמפורט להלן :

במקום * בזמן *

עבירה על
(החיקוק והסעיף וכן התקנה שלפיה נקבעה העבירה כעבירה מינהלית).

ב. על פי סעיף 9 (א) לחוק העבירות המינהליות, התשמ"ו-1985, אני מודיע לך כי הקנס המינהלי שנקבע בתקנות לעבירה האמורה הוא

ג. הנך רשאי להודיע תוך ארבעה עשר ימים מיום המצאת ההודעה זו, אחד מאלה :

(1) הנך מודה בכל העובדות המהוות את העבירה, ובמקרה זה הנך רשאי לטעון בתשובתך לענין גובה הקנס המינהלי שיוטל עליך ;

(2) אינך מודה בעובדות המהוות את העבירה, כולן או מקצתן ; במקרה זה יראו אותך כאילו הודעת שברצונך להישפט על העבירה בפני בית המשפט ;

(3) ברצונך להישפט על העבירה בפני בית המשפט.

ד. אם ברצונך להשיב להודעתך זו, עליך להשיב על גבי הספח המצורף להודעה זו, לחתום עליו ולשלוח אותו למען הרישום בה בדואר רשום או למסור אותו לעובד במשרדי ולקבל אישור בכתב על המסירה, תוך ארבעה עשר ימים מיום קבלת ההודעה זו.

ה. אם לא תשיב תוך ארבעה עשר ימים מיום המצאת ההודעה זו, יראו אותך כאילו הודית בכל העובדות המהוות את העבירה, ואינך טוען לענין גובה הקנס המינהלי שיוטל עליך.

ה ע ר ה : *

חתימה

שם הרשם

* ימולא אם ידוע ונחזק, לפי הענין, ובמידה שאסור לברר.

ס פ ח

תשובת מקבל ההודעה

אל :

מס' ההודעה :

אני החתום מטה :

השם : מס' הוהות / מס' רישום התאגיד / מס' מזהה אחר

המען :

ישוב רחוב מס' בית מיקוד

מדיע בזאת על פי סעיף 9 (ב) לחוק העבירות המינהליות, התשמ"ו-1985 ;

(סמן × במשבצת המתאימה) :

☐ הנני מודה בכל העובדות המהוות את העבירה וטוען את הטענות הבאות לענין גובה הקנס המינהלי שיוטל עלי

☐ אינני מודה בעובדות המהוות את העבירה, כולן או מקצתן.

☐ ברצוני להישפט על העבירה בבית המשפט.

חתימה

תאריך

טופס 6
(תקנה 6)

הודעה בדבר קנס מינהלי שאינו קצוב
לפי סעיף 10 לחוק העבירות המינהליות, התשמ"ו-1985

משרד יחידה מען

תאריך
מס' ההודעה

אל :

השם מס' הזהות / מס' רישום התאגיד / מס' מזהה אחר

המען :

ישוב רחוב מס' בית מיקוד

בהמשך להודעתי אליך מס' מיום אני מודיע לך כי לפי
סעיף 10 לחוק העבירות המינהליות, התשמ"ו-1985 (להלן – החוק), החלטתי להטיל עליך קנס
מינהלי בסך שקלים חדשים.

עליך לשלם את הקנס האמור תוך שלושים ימים מקבלת הודעה זו באמצעות טופס זה באחד
מסניפי הבנקים המפורטים להלן :

עם תשלום הקנס תכופר העבירה; ואולם לא יהיה בכך כדי לפטור אותך מחובותיך על פי כל
חיקוק, ואם חולטו טובין בקשר לעבירה, בא הקנס המינהלי בנוסף לחילוט.

אם תוך המועד האמור לא תשלם את הקנס יווספו על הקנס הפרשי הצמדה ותוספת פיגור
בהתאם לחוק.

הינך רשאי לערור על החלטתי זו לפני בית המשפט המוסמך על פי החוק, תוך שלושים ימים
מיום קבלתה, אולם הגשת הערר אינה דוחה את מועד תשלום הקנס.

כל עוד לא שילמת את הקנס האמור רשאי תובע להגיש בשל העבירה כתב אישום לבית המשפט
אם הוא סבור שהנסיבות מצדיקות זאת.

שם הרשם
חתימה

טופס 7

(תקנה 7)

ערר על גובה קנס מינהלי שאינו קצוב

בבית המשפט / בבית הדין

— העורר

נגד

הרשם לפי חוק העבירות המינהליות, התשמ"ו-1985 — המשיב

1. ביום קיבל העורר הודעה על הטלת קנס מינהלי שאינו קצוב שהעתק ממנה מצורף בזה.
2. ביום השיב העורר להודעה האמורה תשובה שהעתק ממנה מצורף בזה.
3. ביום קיבל העורר הודעה בדבר קנס מינהלי שאינו קצוב שהעתק ממנה מצורף בזה.
4. העורר מגיש בזאת ערר על ההודעה האמורה.
5. להלן נימוקי הערר :

.....
חתימה

.....
תאריך

פקודת הפרוצדורה הפלילית (עדות)
תוכן עניינים

159	השם הקצר	סעיף 1
159	חלק א-חקירה מוקדמת של עדים	
159	חקירת עדים על-ידי קצין משטרה וכו'	סעיף 2
159	הודעת עד תירשם בכתב	סעיף 3
159		סעיף 4
159	חלק ב-	
159	חלק ג-תעודות מבחני מעבדה ואנליזות.	
159	תעודות הנוגעות לבדיקות כימיות תקובלנה בתורת עדות	סעיף 7
	חלק ד-בדיקתן וזיהויין של תעודות שחושדים בהן כי הן שטרי-כסף כוזבים של בנק-אוף-אינגלנד.	

פרק לד

מס' 33 לש' 1927

פקודה הקובעת הוראות בנידון חקירה מוקדמת של עדים, זיהויים של אסירים וקבלת תעודות של בדיקות כימיות בתורת עדות בקשר עם ברור משפטים פליליים.

1. פקודה זו תקרא פקודת הפרוצידורה הפלילית (עדות).

השם הקצר

חלק א-חקירה מוקדמת של עדים.

2. (1) קצין משטרה מדרגת מפקח ומעלה, או כל קצין אחר או סוג אחר של קצינים המורשים בכתב – בדרך כלל או במיוחד – על-ידי שר המשפטים, לערוך חקירות על ביצוע עבירות, רשאי לחקור בעל-פה כל אדם המכיר, לפי הסברה, את עובדותיה ונסיבותיה של כל עבירה, שעליה חוקר אותו קצין משטרה או אותו קצין מורשה אחר כנ"ל, ורשאי הוא לרשום בכתב כל הודעה, שמוסרה אדם הנחקר כך. (2) אדם, הנחקר כך, יהיה חייב להשיב נכונה על כל השאלות, שיציג לו בשעת החקירה אותו קצין משטרה, או קצין מורשה אחר כנ"ל, חוץ משאלות שהתשובות עליהן יהיה בהן כדי להעמידו בסכנת האשמה פלילית. (1) משנרשמה כל הודעה כזאת בכתב, תיקרא בפני האדם שנחקר, והלה יתבקש לחתום עליה, ואם לא ידע קרוא וכתוב, יתבקש לטבוע בה את סימנו. (2) אם יסרב לחתום על ההודעה או לטבוע בה את סימנו, ירשום קצין המשטרה, או הקצין המורשה כנ"ל, הערה בשולי ההודעה הכתובה כי מוסר ההודעה סירב לחתום עליה או לטבוע בה את סימנו ומה סיבת סירובו, אם בירר אותה. (3) לאחר-מכן יחתום קצין המשטרה, או הקצין המורשה האחר כנ"ל, על ההודעה שבכתב; ובכל משא-ומתן משפטי, נגד האדם המוסר את ההודעה, על שלא השיב נכונה על כל שאלה שהוצגה לו, תשמש ההודעה שבכתב הוכחה להודעות שמסר, אלא-אם יוכח כי לא מסר את ההודעות או כל אחת ואחת מהן. 4. (בוטל)	2. חקירת עדים על-ידי קצין משטרה וכו' 3. הודעת עד תירשם בכתב

חלק ב-

חלק ג-תעודות מבחני מעבדה ואנליזות.

(1) תעודה שנראה מגופה שניתנה ונחתמה ע"י פקיד הממונה באותה שעה על המעבדה הממשלתית או ע"י האנליסט הממשלתי, והיא מעידה על תוצאת מבחן מעבדה או מבחן אחר או אנליזה, שנעשו בידי אותו פקיד או אנליסט והנוגעים לכל דבר הנידון במשפט, תקובל כעדות במשפט פלילי אף אם לא הוזמן אותו פקיד או אותו אנליסט להופיע כעד: בתנאי שתעודה כזאת לא תקובל כעדות ע"י בית משפט מחוזי, אלא אם כן נמסרה הודעה מטעם הקטיגוריה לנאשם או לעורך הדין שלו עשרה ימים מראש על כונתה להגיש את התעודה כעדות, והעתקה של התעודה נמסרה לנאשם. (2) למרות כל האמור בהוראות סעיף-קטן (1) חייב הפקיד או האנליסט הנזכרים לעיל להופיע כעד במשפט בפני בית משפט מחוזי, בתנאי שנמסרה הודעה לבית המשפט בשם הנאשם חמשה ימים מראש, הדורשת את הופעתם בבית המשפט וצורפה להודעה אגרה בסכום לירה אחת. (3) למרות כל האמור בהוראות סעיף-קטן (1), חייב הפקיד או האנליסט הנזכרים לעיל להופיע כעד במשפט פלילי בפני כל בית משפט, לרבות בית משפט שלום, אם סבור בית המשפט או שופט השלום כי טובת הצדק מחייבת את הופעתו בבית המשפט. (4) אם ניתנה תעודה לנאשם עפ"י פקודת ההגנה על אסירים עניים, פוטרים אותו מתשלום האגרה בסך לירה אחת הנזכרת בסעיף-קטן (2). (5) כתום המשפט יכול בית המשפט המחוזי ליתן אותו צו אשר ייטב בעיניו בנוגע לתשלומה או להחזרתה של אגרת הלירה האחת האמורה לעיל ולתשלום ההוצאות שהוצאו מפאת הופעתו של אותו פקיד או אנליסט במשפט.	7. תעודות הנוגעות לבדיקות כימיות תקובלנה בתורת עדות

חלק ד-בדיקתן וזיהויין של תעודות שחושדים בהן כי הן שטרי-כסף כוזבים של בנק-אוף-אינגלנד.

חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), תשנ"ו-1996 **תוכן עניינים**

	פרק א': הוראות כלליות	
163	מעצר ותחולה	סעיף 1
163	סמכות עניינית	סעיף 2
163	סמכות מקומית	סעיף 3
	פרק ב': מעצר ושחרור	
	סימן א': הוראות כלליות	
163	עדיפות למעצר בצו	סעיף 4
163	תחילת מעצר	סעיף 5
163	סיום המעצר	סעיף 6
	סימן ב': תנאי החזקה במעצר	
163	החזקת עצור	סעיף 7
164	הפרדה בין עצורים לאסירים	סעיף 8
164	תנאי המעצר	סעיף 9
164	כבילת עצור במקום ציבורי	סעיף 9א
165	אמצעי ריסון ומשמעת	סעיף 10
165	תקנות	סעיף 11
	סימן ג': מעצר חשודים בצו שופט	
165	סמכות שופט	סעיף 12
165	עילות המעצר לפני הגשת כתב אישום	סעיף 13
165	מעצר של נמלט ממשמורת	סעיף 14
165	סדרי דין	סעיף 15
166	הארכת מעצר	סעיף 16
167	הארכת מעצר שלא בנוכחות העצור	סעיף 16א
167	קיום דיון בדרך של היוועדות חזותית – הוראת שעה	סעיף 16ב
168	דיונים שאין לקיימם בדרך של היוועדות חזותית	סעיף 16ג
168	מניעה טכנית בלתי צפויה סמוך לפקיעת מעצר	סעיף 16ד
168	תוקף של הוראת השעה בעניין היוועדות חזותית	סעיף 16ה
168	מעצר לפני הגשת כתב אישום	סעיף 17
169	צו מעצר	סעיף 18
169	ביצוע צו מעצר	סעיף 19
169	שחרור עצור לפי צו מעצר על ידי קצין משטרה	סעיף 20
169	מעצר לאחר הגשת כתב אישום	סעיף 21
170	תסקיר מעצר	סעיף 21א
170	סמכות מעצר עד לערעור	סעיף 22
	סימן ג'1: מעצר בפיקוח אלקטרוני	
170	הגדרות	סעיף 22א
171	החלטה על מעצר בפיקוח אלקטרוני	סעיף 22ב
172	תסקיר מעצר לעניין מעצר בפיקוח אלקטרוני	סעיף 22ג
172	תכנית הפיקוח	סעיף 22ד
173	תחולת הוראות לעניין ערובה	סעיף 22ה
173	מינוי מנהל הפיקוח האלקטרוני וסמכויותיו	סעיף 22ו
173	הסמכת נציגי חברה מפעילה	סעיף 22ז
174	הפסקה של מעצר בפיקוח אלקטרוני	סעיף 22ח
175	בירור הפרת תנאי תכנית הפיקוח	סעיף 22ט
175	סמכויות עיכוב ומעצר של סוהר	סעיף 22י

175	ביצוע ותקנות – סימן ג'1	סעיף 22יא
175	מכסת מפקחים בפקוח אלקטרוני	סעיף 22ב
176	דיווח לכנסת – הוראת שעה	סעיף 22ג
	סימן ד': מעצר חשודים שלא בצו שופט והוראות הנוגעות למעצר	
176	סמכות שוטר לעצור בלא צו	סעיף 23
176	ביצוע המעצר	סעיף 24
177	הבאת עצור לתחנת משטרה	סעיף 25
177	דוח מעצר בידי שוטר	סעיף 26
177	בירור מטעם הקצין הממונה	סעיף 27
178	שמיעת טענות העצור	סעיף 28
178	הבאת העצור בפני השופט	סעיף 29
178	פעולות חקירה דחופות	סעיף 30
178	שחרור העצור בתחנת המשטרה	סעיף 31
178	הסברת זכויות לעצור	סעיף 32
179	מסירת הודעות על מעצר	סעיף 33
179	זכות העצור להיפגש עם עורך דין	סעיף 34
179	פגישה עם עורך-דין בעבירות בטחון	סעיף 35
180	עיכוב ידיעה על מעצר על ידי בית משפט	סעיף 36
181	דוח מעצר בידי הקצין הממונה	סעיף 37
181	פיצוי בשל מעצר	סעיף 38
	סימן ה': מעצר שלא בידי שוטר	
181	הענקת סמכויות מעצר לעובדי ציבור	סעיף 39
182	מעצר בידי עובד ציבור	סעיף 40
	סימן ו': הטלת ערובה ושחרור בערובה	
182	הגדרות	סעיף 41
182	קביעת ערובה בידי הקצין הממונה	סעיף 42
182	ערר על החלטת הקצין הממונה	סעיף 43
183	שחרור בערובה על ידי בית המשפט	סעיף 44
183	סייג לשחרור	סעיף 45
183	שיקולים לקביעת ערובה	סעיף 46
183	תוצאות אי המצאת ערובה	סעיף 47
183	תנאי השחרור בערובה	סעיף 48
185	כתב ערובה	סעיף 49
185	פטור הערב	סעיף 50
185	תוצאות הפרת תנאי שחרור בערובה	סעיף 51
185	עיון חוזר בהחלטת בית המשפט	סעיף 52
185	ערר על החלטת בית המשפט	סעיף 53
186	הסמכות בעיון חוזר ובערר	סעיף 54
186	השהיית ביצוע שחרור	סעיף 55
186	אופן הגשת בקשות	סעיף 56
186	נוכחות בעלי הדין	סעיף 57
186	תוקף הערובה	סעיף 58
186	שחרור באין אישום	סעיף 59
186	שחרור באין משפט	סעיף 60
186	שחרור באין הכרעת דין או גזר דין	סעיף 61
187	הארכת מעצר או חידושו	סעיף 62
187	סמכות מעצר לבית משפט עד לדיון בבקשה למעצר מחדש	סעיף 62א

187	שחרור והפטר בתום המשפט	סעיף 63
187	מעצר בשל עבירה אחרת	סעיף 64
187	סמכות שוטר	סעיף 65
	סימן ז':	
187	הארכת מעצר ושחרור בערובה בדרך של היוועדות חזותית	סעיף 65א
	פרק ג': עיכוב	
188	הגדרות	סעיף 66
188	עיכוב חשוד במקום	סעיף 67
188	עיכוב עד במקום	סעיף 68
188	עיכוב לחיפוש ולבדיקת מסמכים	סעיף 69
188	עיכוב לביצוע צו מעצר או צו מאסר	סעיף 70
188	עיכוב כלי רכב לשם חיפוש	סעיף 71
188	הנוהל בעיכוב	סעיף 72
188	חיפוש מוגבל על גופו של אדם שעוכב	סעיף 72א
189	משך העיכוב	סעיף 73
189	דו"ח על עיכוב	סעיף 74
189	עיכוב בידי אדם פרטי	סעיף 75
	פרק ד': שונות	
189	תיקון חוק סדר הדין הפלילי – מס' 24	סעיף 76
189	תיקון פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) – מס' 9	סעיף 77
190	תיקון חוק העונשין – מס' 50	סעיף 78
190	תיקון החוק השיפוט הצבאי – מס' 31	סעיף 79
191	תיקון חוק סמכויות חיפוש בשעת חירום (הוראת שעה) – מס' 5	סעיף 80
191	תיקון חוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות	סעיף 81
191	הוראת מעבר	סעיף 82
191	תחילה	סעיף 83

מעצר ותחולה	1.	(א)	אין מעצר ועיכוב אלא בחוק או לפי חוק מכוח הסמכה מפורשת בו. מעצרו ועיכובו של אדם יהיו בדרך שתבטיח שמירה מרבית על כבוד האדם ועל זכויותיו.
סמכות עניינית	2.	(ג)	הוראות חוק זה יחולו על מעצר ועל עיכוב לפי כל חוק, אלא אם כן נקבעו בחוק הוראות אחרות. הסמכות העניינית לדון בענין שחוק זה דן בו תהא נתונה – (1) כל עוד לא הוגש כתב אישום – לבית משפט השלום ; (2) לאחר הגשת כתב אישום – לבית המשפט המוסמך לדון בכתב האישום ; (3) בערעור – לבית המשפט שלערעור.
סמכות מקומית	3.	(א)	בכפוף להוראות אחרות שבחוק זה, הסמכות המקומית בענין שחוק זה דן בו, תהא נתונה לבית המשפט אשר באזור שיפוטו התקיים אחד מאלה : (1) נעברה העבירה, שבקשר אליה מוגשת הבקשה, כולה או מקצתה ; (2) נמצאת היחידה הממונה על חקירת העבירה, שבקשר אליה מוגשת הבקשה ; (3) האדם מוחזק במעצר ולא ניתן לפנות לבית המשפט במקומות האמורים בפסקאות (1) או (2) בשל נסיבות מיוחדות שיפורטו. (ב) הוגשה בקשה לבית המשפט לפי חוק זה בענין מעצר או שחרור, ימשיך אותו בית משפט לדון בכל בקשה כאמור הנמצאת בסמכותו העניינית, בקשר לאותה עבירה, אף אם נתונה סמכות מקומית גם לבית משפט אחר, אלא אם כן התקיים אחד מאלה : (1) הבקשה הקודמת התייחסה למעצר בנסיבות האמורות בסעיף קטן (א)(3) ; (2) חקירת העבירה הועברה ליחידת חקירות אחרת.
עדיפות למעצר בצו	4.		מעצר אדם יהיה בצו של שופט (להלן – צו מעצר), אלא אם כן הוענקה בחוק סמכות לעצור בלא צו.
תחילת מעצר	5.		תחילת מעצרו של אדם היא באחד מאלה : (1) במעצר על פי צו שופט שניתן בנוכחות האדם – עם הודעת השופט בפניו על מתן הצו, אלא אם כן קבע השופט מועד אחר ; (2) במעצר על פי צו שופט שניתן בהעדרו של האדם או במעצר שלא על פי צו שופט – עם מסירת הודעה כדין כאמור בסעיף 24 מאת מבצע המעצר לאדם שעומדים לעוצרו, או עם עשיית מעשה גלוי למימוש המעצר, בנסיבות שבהן פוטר הדין ממתן הודעה, כאמור בסעיף 24(ב).
סיום המעצר	6.	(א)	מעצרו של אדם יסתיים באחד מאלה : (1) בתום תקופת המעצר שנקבעה לו ; (2) בהודעה לעצור על החלטת שופט או אדם מוסמך על סיום מעצרו ; (3) הותנה סיום מעצרו בתנאים – בהתמלא התנאים. (ב) ניתנה החלטה על שחרורו של אדם בהעדרו, תימסר לו, ללא דיחוי, הודעה על כך.
החזקת עצור	7.		עצור יוחזק באחד מאלה : (1) במקום מעצר, באחריות משטרת ישראל או שירות בתי הסוהר, שהשר לבטחון פנים הכריז עליו כמקום מעצר ; הכרזה לפי סעיף זה תפורסם ברשומות ;

פרק א': הוראות כלליות

פרק ב': מעצר ושחרור

סימן א': הוראות כלליות

סימן ב': תנאי החזקה במעצר

הפרדה בין עצורים לאסירים	8.	(2) (א)	במקום פיקוח, כהגדרתו בסעיף 22א. עצור יוחזק בנפרד מאסירים שנגזר דינם.
תנאי המעצר	9.	(ב) (ג) (א) (ב)	עצור שטרם הוגש נגדו כתב אישום יוחזק בנפרד מעצורים שהוגש נגדם כתב אישום ועצור במעצר ראשון יוחזק בנפרד ממי שכבר היו במעצר או במאסר, ככל שתנאי מקום המעצר מאפשרים זאת. על אף הוראות סעיפים קטנים (א) ו-(ב) ניתן שלא להחזיק עצור בנפרד כאמור, מטעמים של טובת העצור או טובת החקירה. עצור יוחזק בתנאים הולמים שלא יהיה בהם כדי לפגוע בבריאותו ובכבודו. עצור יהיה זכאי, בין היתר, לכל אלה:
כבילת עצור במקום ציבורי	9א.	(1) (2) (3) (4) (5) (6) (7) (ג) (ד) (ה) (1) (א) (ב) (ג) (ד) (2) (3)	(1) לתנאי תברואה הולמים, לתנאים שיאפשרו לו לשמור על נקיונו האישי, לטיפול רפואי הנדרש לשם שמירה על בריאותו ולתנאי השגחה מתאימים על פי דרישת רופא; (2) למיטה, מזון ושמירות לשימוש האישי, ולהחזקת חפצים אישיים כפי שייקבע בתקנות; (3) למי שתייה וכן למזון בכמות ובהרכב המתאימים לשמירה על בריאותו; (4) לתנאי תאורה ואוורור סבירים בתא; (5) להליכה יומית באוויר הפתוח, אם תנאי המקום מאפשרים זאת, בתנאים ובמועדים שייקבעו בתקנות; זכות זו ניתנת להגבלה מטעמים של טובת החקירה או שמירה על שלומו של העצור; (6) לקבלת מבקרים ולקיום קשר טלפוני; עצור שטרם הוגש נגדו כתב אישום – יהא זכאי לאלה, רק אם אישר הממונה על החקירה שאין בכך כדי לפגוע בחקירה; (7) לשליחת מכתבים או לקבלת מכתבים בהתאם להוראות סעיפים 47א עד 47ד, לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971, בשינויים המחויבים; עצור שטרם הוגש נגדו כתב אישום יהיה זכאי לאלה, רק אם אישר הממונה על החקירה שאין בכך כדי לפגוע בחקירה. (ג) עצור ישמור על הסדר ועל הרכוש במקום המעצר, הוא ישמור על הנקיון בתאו וימלא אחר ההוראות בדבר סדר היום ודרכי ההתנהגות הנהוגות במקום המעצר. (ד) עיקר זכויות העצורים וחובותיהם במקום מעצר יפורסמו במקום בולט במקום המעצר. (ה) בסעיף זה, "עצור" – עצור המוחזק במקום מעצר, כמשמעותו בסעיף 17(1). עצור לא יהיה כבול במקום ציבורי אלא לפי הוראות אלה: (1) שוטר סבר כי קיים חשש סביר שהעצור עלול לעשות אחד מאלה: (א) להימלט או לסייע לאחר להימלט; (ב) לגרום נזק לגוף או לרכוש; (ג) לפגוע בראיות או להעלימן; (ד) לקבל או למסור חפץ שעשוי לשמש בביצוע עבירה או לפגוע בסדרי מקום המעצר; (2) העצור חשוד או שהוגש נגדו כתב אישום, בעבירה לפי הוראות סעיף 23(א)(5), אלא אם כן סבר שוטר שבנסיבות הענין לא קיים חשש כאמור בפסקאות משנה (א) עד (ד) של פסקה (1); (3) המפקח הכללי של המשטרה יקבע סוגי עצורים שכבילתם טעונה אישור של קצין משטרה אף אם התקיימו לגביהם הנסיבות האמורות בפסקאות משנה (1) ו-(2); קביעה לפי פסקה זו יכול שתיעשה בפקודות משטרת ישראל כהגדרתן

בפקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971, ויכול שתיעשה בנהלים בידי המפקח הכללי או בידי קצין משטרה שהוא הסמיכו לכך;

(4) שוטר יודיע לשופט על עצור כבול השוהה באולם בית המשפט כאמור בפסקאות (1) ו-(2); שופט רשאי להורות על שחרור עצור מכבילה כשהעצור שוהה באולם בית המשפט;

(5) לענין סעיף זה, "מקום ציבורי" – מקום שלציבור או לחלק ממנו גישה אליו.

(א) ניתן לנקוט אמצעים סבירים, לרבות שימוש בכוח, כנגד עצור, שקיים חשש כי הוא עומד להימלט או לגרום נזק לגוף או לרכוש, כדי למנוע את הבריחה או את הנזק כאמור, וכדי להשליט סדר במקום המעצר.

(ב) עצור שלא מילא חובות שהוא חייב בקיומן במקום המעצר, ניתן לנקוט נגדו אמצעי משמעת לאחר שניתנה לו הזדמנות להשמיע את טענותיו בפני מפקד מקום המעצר; בסעיף קטן זה, "אמצעי משמעת" – אחד או יותר מאלה: שלילת זכותו של עצור להחזיק חפצים, שלילת זכותו למבקרים, שלילת זכותו לשליחת מכתבים ולקיום קשר טלפוני או החזקתו בידוד במקום מעצר לתקופה שלא תעלה על 7 ימים רצופים.

11. השר לבטחון פנים רשאי, באישור הוועדה לביטחון לאומי של הכנסת לקבוע בתקנות –

- (1) הוראות לביצוע סעיפים 7 עד 10;
- (2) הוראות בדבר תנאים נוספים להם יהיה זכאי עצור במקום מעצר;
- (3) את פרק הזמן המרבי שניתן להחזיק עצור במקום מעצר שבו לא ניתן לקיים את הוראות סעיף 9(ב);
- (4) הוראות מיוחדות בדבר תחולת סעיפים 8 ו-9 על החזקת עצורים חשודים בעבירות בטחון כאמור בסעיף 35(ב), מטעמים של טובת החקירה או טובת העצור, או בטחון המדינה.

סימן ג': מעצר חשודים בצו שופט

12. הוגשה בקשה לעצור אדם, רשאי שופט, לאחר שענין בחומר שעליו מתבססת הבקשה, לצוות בהחלטה מנומקת בכתב, על מעצרו של אותו אדם, ובכלל זה על מעצרו בפיקוח אלקטרוני לפי הוראות סימן ג'1, או על שחרורו בערובה או ללא ערובה או בתנאים שימצא לנכון; צו מעצר יכול שיינתן בין בנוכחותו של החשוד ובין בהעדרו.

(א) שופט לא יצווה על מעצרו של אדם, אלא אם כן שוכנע כי קיים חשד סביר שהאדם עבר עבירה, שאיננה חטא, ומתקיימת אחת מעילות אלה:

- (1) קיים יסוד סביר לחשש ששחרור החשוד או אי-מעצרו יביא לשיבוש הליכי חקירה או משפט, להתחמקות מחקירה מהליכי שפיטה או מריצוי עונש מאסר, או יביא להעלמת רכוש, להשפעה על עדים או לפגיעה בראיות בדרך אחרת;
- (2) קיים יסוד סביר לחשש שהחשוד יסכן את בטחונו של אדם, את בטחון הציבור או את בטחון המדינה;
- (3) בית המשפט שוכנע, מנימוקים מיוחדים שיירשמו, שיש צורך לנקוט הליכי חקירה שלא ניתן לקיים אלא כשהחשוד נתון במעצר; בית המשפט לא יצווה על מעצר לפי עילה זו לתקופה העולה על 5 ימים; שוכנע בית המשפט שלא ניתן לקיים את הליך החקירה בתוך התקופה האמורה, רשאי הוא לצוות על מעצר לתקופה ארוכה יותר או להאריכו ובלבד שסך כל התקופות לא יעלו על 15 ימים.

(ב) שופט לא יצווה על מעצר לפי סעיף קטן (א), אם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של קביעת ערובה ותנאי ערובה, שפגיעתם בחירותו של החשוד פחותה.

(1ב) (פקע)

(2ב) (פקע)

14. ראה שופט, על יסוד הצהרה בכתב של שוטר, כי אדם נמלט ממשמורת חוקית, יצווה על מעצרו של האדם לשם החזרתו לאותה המשמורת שממנה נמלט.

15. בקשת מעצר תוגש בכתב על ידי שוטר ותיתמך בהצהרתו שלאחר אזהרה או בתצהיר:

- (1) בבקשה יצוינו –
- (א) העובדות המקנות סמכות לבית המשפט;
 - (ב) תמצית העובדות והמידע שעליהם מבסס המצהיר את בקשת המעצר;
 - (ג) עילת המעצר;
 - (ד) פרטים על מעצרים קודמים ועל בקשות מעצר קודמות הנוגעים לאותו ענין והמתייחסים לחשוד, והחלטות בית משפט בהן.
- (2) לבקשה יצורפו –
- (א) העתקים מבקשות המעצר הקודמות באותו ענין;
 - (ב) הפרוטוקולים של דיוני בית המשפט בבקשות המעצר הקודמות;
 - (ג) חומר חסוי, לעיון בית המשפט בלבד, לרבות החומר החסוי שהוגש בדיונים קודמים של בית המשפט.
- (1א) (פקע)
- (ב) על אף הוראות סעיף קטן (א) רשאי שופט לדון בבקשה דחופה, גם ללא המסמכים שבסעיף (א)(2), אם נחה דעתו שיש ברשותו המידע הנדרש למתן ההחלטה, ומטעמים מיוחדים; בדיון לפי סעיף זה לא תעלה תקופת המעצר על 24 שעות.
 - (ג) החומר הנוגע לבקשת המעצר או מידע שעליו מתבססת בקשת המעצר וכל חומר הנמסר בהליך לפי סעיף קטן (ה) יועמדו לעיון השופט בלבד; החומר יסומן ויוחזר לשוטר לאחר העיון.
 - (ד) השופט רשאי לחקור את השוטר על בקשתו; היה הדיון בפני החשוד, רשאי אף הוא או סניגורו לחקור את השוטר.
 - (ה) ביקש שוטר כי תשובתו לשאלה תובא לידיעת בית המשפט בלבד, או ביקש לפרט בפני בית המשפט בלבד עובדות או מידע שעליהם מתבססת בקשת המעצר, ימסור לבית המשפט, בכתב, את התשובה ואת הנימוקים לבקשתו; בית המשפט רשאי להיענות לבקשה ולהסתמך על החומר המוגש לו בדרך זו אם מצא כי מתן התשובה או גילוי העובדות או המידע בנוכחות החשוד וסניגורו עלולים לפגוע בחקירה או באינטרס ציבורי חשוב אחר; התשובה החסויה תסומן, תוחזר לשוטר לאחר העיון והדבר יירשם בפרוטוקול. החליט השופט שלא להיעתר לבקשה בדבר אי-גילוי של החומר רשאי השוטר להודיע כי הוא חוזר בו מהגשת החומר שאליו מתייחסת השאלה ומשעשה כן לא יועמד החומר לעיון החשוד וסניגורו, והשופט יתעלם ממנו לצורך החלטותיו.
 - (ו) לשם החלטותיו בבקשת מעצר, רשאי השופט להיזקק לראיות אף אם אינן קבילות במשפט.
 - (ז) הדיון יתועד בפרוטוקול, מבלי לגלות תוכנו של חומר חסוי, והפרוטוקול יימסר לצדדים.
 - (ח) דיון בבקשת מעצר שלא במעמד החשוד יתקיים בדלתיים סגורות, אלא אם כן הורה השופט אחרת מטעמים מיוחדים שיירשמו.
- על בקשה להארכת מעצרו של חשוד או נאשם, יחולו גם הוראות אלה:
16. הארכת מעצר
- (1) הודעה על מועד הדיון ומקומו תימסר, ללא דיחוי, על ידי המשטרה לחשוד, לסניגורו, אם יש לו סניגור, ובאין סניגור – לאדם הקרוב לחשוד שהוא נקב בשמו;
 - (2) הדיון יתקיים בפני החשוד, אלא אם כן נוכח השופט, על יסוד חוות דעת של רופא, שאין החשוד מסוגל להשתתף בדיון מפאת מצב בריאותו; במקרה זה, יתקיים הדיון בנוכחות סניגורו ואם אינו מיוצג ימנה לו השופט סניגור, עד שיוכל להתייצב בבית המשפט; פסקה המניעה להתייצבותו וטרם נסתיימה תקופת המעצר, רשאי החשוד לדרוש דיון חוזר;

(3) הדיון יתקיים בפומבי, אולם רשאי שופט להורות שהדיון יתקיים בדלתיים סגורות בהתאם להוראות סעיף 68(ב) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984.

(פקע)

(א)

16.א.

הארכת מעצר שלא בנוכחות העצור

(1) (פקע)

(2) (פקע)

(ב) (פקע)

(ג) (פקע)

(1) (פקע)

(2) (פקע)

(3) (פקע)

(4) (פקע)

(1ג) (פקע)

(2ג) (1) (פקע)

(2) (פקע)

(ד) (פקע)

(פקע)

(פקע)

(פקע)

(א) 16.ב. על אף האמור בסעיפים 16(2) ו-57, לבקשת עצור רשאי בית המשפט להורות על קיום דיון בעניינו לפי סעיפים 15, 17, 21, 47, 52, 53, 62 ו-62א שלא בנוכחותו אלא בהשתתפותו בדרך של היוועדות חזותית, אם שוכנע כי די בהשתתפות העצור בדיון בהיוועדות חזותית, בהתחשב, בין השאר, במהות הדיון, בנסיבות הנוגעות לעצור ובמידת החשיבות שהעצור יהיה נוכח באולם בית המשפט, ובלבד שהעצור הוא בגיר, מיוצג על ידי סניגור והגיש את בקשתו באמצעותו; בסעיף זה ובסעיפים 16ג עד 16ה, "היוועדות חזותית" – כהגדרתה בסעיף 133א(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982.

(ב) בקשת העצור להשתתפות בדיון בדרך של היוועדות חזותית כאמור בסעיף קטן (א) תהיה באחת הדרכים האלה:

(1) בעל פה, באמצעות סניגורו, במעמד דיון שמתקיים בעניינו לגבי דיון אחר שנקבע בעניינו;

(2) בכתב, לבית המשפט, באמצעות סניגורו, והעתק מהבקשה יימסר לשירות בתי הסוהר ולתובע לא יאוחר מ-72 שעות לפני מועד הדיון; ואולם, בדיון לפי סעיף 15, בקשת העצור לקיים את הדיון בהשתתפותו בדרך של היוועדות חזותית תוגש בהקדם האפשרי ולא יאוחר מ-24 שעות לפני מועד הדיון.

(ג) ביקש העצור להשתתף בדיון בדרך של היוועדות חזותית, רשאי התובע להגיש לבית המשפט את התנגדותו לכך במעמד הדיון או בהקדם האפשרי לאחר הדיון או הגשת הבקשה, לפי העניין, ובית המשפט ייתן את החלטתו לא יאוחר מ-48 שעות לפני מועד הדיון; ואולם, הוגשה בקשה כאמור לעניין דיון לפי סעיף 15, רשאי שוטר להגיש את התנגדותו לכך במעמד הדיון או בהקדם האפשרי לאחר הדיון או הגשת הבקשה, לפי העניין, ובית המשפט ייתן את החלטתו לא יאוחר מהשעה 20:00 ערב מועד הדיון.

(ד) על אף האמור בסעיפים קטנים (ב) ו-(ג) בית משפט רשאי, מטעמים חריגים, ולאחר שהתקבלה עמדת התובע או השוטר, לפי העניין, להיעתר לבקשה להשתתפות העצור בדיון בדרך של היוועדות חזותית בחלוף התקופות

האמורות באותם סעיפים קטנים, ובלבד שהחלטה תינתן לא יאוחר מהשעה 20:00 ערב מועד הדיון.

(ה) היה העצור אדם עם מוגבלות, יורה בית המשפט על קיום הדיון בדרך של היוועדות חזותית רק אם ניתן לקיימו תוך עריכת התאמות נגישות ככל שהן נדרשות בהתאם להוראות שנקבעו לפי חוק הליכי חקירה והעדה (התאמה לאנשים עם מוגבלות שכלית או נפשית), התשס"ו-2005, או לפי חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, התשנ"ח-1998.

(ו) על דיון בהיוועדות חזותית לפי חוק זה, יחולו הוראות סעיף 133ג לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982.

(ז) לא היה ניתן לחתום על כתב ערובה לפי סעיף 49(א) בשל כך שהעצור משתתף בדיון בדרך של היוועדות חזותית, יפורטו תנאי השחרור ויירשמו בפרוטוקול הדיון התנאים והסכמת העצור לתנאים כאמור, ויראו כאילו הוא חתם על התנאים שהוקראו.

על אף האמור בסעיף 16ב –

דיונים לקיימם בדרך של היוועדות חזותית שאין

(1) דיון ראשון לפי סעיף 15 יתקיים בנוכחות העצור ולא בדרך של היוועדות חזותית;

(2) לא יורה בית המשפט על מעצרו של אדם עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, אלא אם כן התקיים לכל הפחות דיון אחד מהותי לפי סעיף 21 בנוכחות העצור באולם; בסעיף זה, "דיון מהותי" – לרבות דיון שנשמע בו טענות לעניין דיות הראיות, עילת המעצר או חלופת המעצר או דיון שניתנה בו הסכמת הצדדים למעצר עד תום ההליכים;

(3) דיון של עצור שנמנעה ממנו פגישה עם סיגורו לפני אותו דיון, בהתאם להוראות סעיפים 34(ה) ו-35, יתקיים בנוכחות העצור ולא בדרך של היוועדות חזותית.

בדיון לפי סעיף 15 שנקבע שיתקיים בדרך של היוועדות חזותית לפי סעיף 16ב, שלא ניתן לקיימו בסמוך למועד פקיעת המעצר בדרך של היוועדות חזותית בשל מניעה טכנית בלתי צפויה, רשאי שופט, באישור נשיא בית המשפט או סגנו, להורות, במקרים חריגים ומטעמים מיוחדים שיירשמו, על קיום הדיון בשיחה טלפונית; הוארך המעצר לפי סעיף זה, ישוב בית המשפט וידון בבקשה בהקדם האפשרי ולא יאוחר מ-12 שעות ממועד מתן ההחלטה, בנוכחותו של העצור או בדרך של היוועדות חזותית, ויחולו לעניין זה הוראות סעיף 29 בשינויים המחויבים; על אף האמור, בית המשפט רשאי, באישור נשיא בית המשפט או סגנו, לדון בבקשה לא יאוחר מ-24 שעות ממועד מתן ההחלטה; העצור רשאי לוותר באמצעות סיגורו על קיום הדיון החוזר כאמור.

הוראות סעיפים 16ב עד 16ד יעמדו בתוקפן בתקופת הוראת השעה כמשמעותה בסעיף 133(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 ולא יחולו בתקופת תוקפה של הכרזה על הגבלה חלקית או הכרזה על הגבלה מלאה כאמור בסעיף 133(ג) לחוק האמור או בתקופת תוקפה של הכרזה על הגבלה מלאה או הכרזה על הגבלה ביטחונית על מי שחלה עליו ההכרזה לפי חוק קיום דיונים בהיוועדות חזותית בהשתתפות עצורים, אסירים וכלואים (הוראות שעה – חרבות ברזל), התשפ"ד-2023.

(א) ציווה שופט על מעצרו של חשוד בנוכחותו, לא תעלה תקופת המעצר על 15 ימים; אולם רשאי שופט להאריך, מעת לעת, את המעצר לתקופות שלא יעלו על 15 ימים; אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לפגוע בהוראות סעיף 13(א) סיפה.

(ב) לא יוחזק חשוד במעצר ברצף אחד בקשר לאותו אירוע, לרבות המעצר ללא צו, לתקופה העולה על 30 ימים, אלא אם כן הבקשה למעצר נוסף הוגשה באישור היועץ המשפטי לממשלה.

(ג) ציווה שופט על מעצרו של חשוד שלא בנוכחותו, לרבות מעצר לפי סעיף 14, והחשוד לא שוחרר לפני כן לפי סעיף 20, יובא החשוד בפני שופט בהקדם האפשרי ולא יאוחר מ-24 שעות משעת מעצרו; הובא העצור לפני שופט יחולו הוראות סעיף קטן (א).

16ד.

מניעה טכנית בלתי צפויה סמוך לפקיעת מעצר

16ה.

תוקף של הוראת השעה בעניין היוועדות חזותית

17.

מעצר לפני הגשת כתב אישום

(ד) נעצר אדם וחקירתו נסתיימה, ישוחרר מהמעצר, ואולם אם הצהיר תובע כי עומדים להגיש כתב אישום נגדו ושוכנע בית המשפט, כי יש עילה לכאורה לבקש את מעצרו עד תום ההליכים, רשאי שופט להאריך את המעצר, מטעם זה, לתקופה שלא תעלה על 5 ימים, בכפוף להוראות סעיף קטן (ב).

18. (א) צו מעצר יהיה בכתב ובו יפורטו –

- (1) בית המשפט, מספר התיק ושם השופט שנתן את הצו;
- (2) שמו המלא של החשוד ופרטים נוספים המאפשרים את זיהויו;
- (3) תיאור העבירה שבביצועה נחשד החשוד;
- (4) העילות שעל יסודן ניתן צו המעצר;
- (5) חובתו של מבצע המעצר להביא את החשוד בהקדם האפשרי בפני שופט, אלא אם כן הוחלט לשחררו לפני כן;
- (6) מקום שביצוע הצו מוטל על עובד ציבור שאינו שוטר – תפקיד האדם ומקור הסמכות לביצוע המעצר;
- (7) תאריך מתן הצו, מועד הוצאתו ומועד תום תוקפו.

(ב) צו מעצר ייחתם בידי השופט שנתן אותו וישא את חותמת בית המשפט; נבצר מהשופט לחתום על הצו, יחתום עליו שופט אחר אחרי שעיין בהחלטת השופט שנתן את הצו.

19. (א) צו מעצר שניתן שלא בנוכחות החשוד, יבוצע בידי שוטר או בידי עובד ציבור שהוסמך לכך.

(ב) צו שניתן לפי סעיף קטן (א) יהיה בתוקף 180 ימים, אלא אם כן האריך השופט את התקופה, בהחלטה מנומקת בכתב.

(ג) צו מעצר שניתן בנוכחות החשוד, יבוצע בו במקום על ידי שוטר או עובד ציבור שהוסמך לכך, אלא אם כן הורה בית המשפט על ביצועו במועד אחר.

20. מי שנעצר לפי צו של שופט, ולא קבע השופט שהעצור יובא לפניו לשם שחרורו, או את תנאי הערובה לשחרורו, או את שחרורו ללא ערובה, רשאי קצין משטרה להורות על שחרורו, לפני תום תקופת המעצר שנקבעה בצו, ללא ערובה, או לקבוע ערובה, ובלבד שהעצור או סניגורו הסכים לערובה שקבע.

21. (א) הוגש כתב אישום, רשאי בית המשפט שבפניו הוגש כתב האישום לצוות על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים המשפטיים, ובכלל זה על מעצרו בפקוח אלקטרוני, אם נתקיים אחד מאלה:

(1) בית המשפט סבור, על סמך חומר שהוגש לו, כי נתקיים אחד מאלה:

(א) קיים יסוד סביר לחשש ששחרור הנאשם או אי-מעצרו יביא לשיבוש הליכי משפט, להתחמקות מהליכי שפיטה או מריצוי עונש מאסר, או יביא להעלמת רכוש, להשפעה על עדים או לפגיעה בראיות בדרך אחרת;

(ב) קיים יסוד סביר לחשש שהנאשם יסכן את בטחונו של אדם, את בטחון הציבור, או את בטחון המדינה;

(ג) הואשם הנאשם באחד מאלה:

- (1) עבירה שדינה מיתה או מאסר עולם;
- (2) עבירת בטחון כאמור בסעיף 35(ב);
- (3) עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973, למעט עבירה הנוגעת לשימוש בסם או להחזקת סם לשימוש עצמי;
- (4) עבירה שנעשתה באלימות חמורה או באכזריות או תוך שימוש בנשק קר או חם;
- (5) עבירת אלימות בבן משפחה כמשמעותו בחוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991,

חזקה כי מתקיימת העילה האמורה בסעיף קטן (ב), אלא אם כן הוכיח הנאשם אחרת.

(2) בית משפט ציווה על מתן ערובה והערובה לא ניתנה להנחת דעתו של בית המשפט או שהופר תנאי מתנאי הערובה, או שנתקיימה עילה לביטול השחרור בערובה.

(ב) בית המשפט לא יתן צו מעצר לפי סעיף קטן (א), אלא אם כן נוכח, לאחר ששמע את הצדדים, שיש ראיות לכאורה להוכחת האשמה, ולענין סעיף קטן (א)(1), לא יצווה בית המשפט כאמור, אלא אם כן נתקיימו גם אלה:

(1) לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור, שפגיעתם בחירותו של הנאשם, פחותה;

(2) לנאשם יש סניגור, או שהנאשם הודיע שברצונו שלא להיות מיוצג בידי סניגור.

(ג) לא היה לנאשם סניגור והוא לא הודיע כאמור בסעיף קטן (ב)(2), ימנה לו בית המשפט סניגור ויחולו לענין זה הוראות פרק ב' לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן – חוק סדר הדין הפלילי), או הוראות חוק הסניגוריה הציבורית, התשנ"ו-1995 (להלן – חוק הסניגוריה הציבורית), לפי הענין; כל עוד לא נתמנה סניגור, רשאי בית המשפט לצוות על מעצרו של הנאשם לתקופות שלא יעלו על 7 ימים כל פעם, ובלבד שסך כל התקופות לא יעלו על 30 ימים.

(ד) על אף הוראות סעיף קטן (ב) רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנאשם או סניגורו, לדחות את הדיון, כדי לאפשר לנאשם או לסניגורו לעיין בחומר החקירה ולצוות שהנאשם יהיה במעצר לתקופה שלא תעלה על 30 ימים.

(1ד) (פקע)

(2ד) (פקע)

(1) (פקע)

(2) (פקע)

(ה) צו מעצר לפי סעיף זה יעמוד בתוקפו עד למתן פסק הדין, אלא אם כן קבע בית המשפט אחרת; על צו מעצר לפי סעיף זה לא יחולו הוראות סעיף 20.

(א) 21א. בדיון בבקשה למעצר לפי סעיפים 12 ו-21 ובערר על החלטה לפי סעיפים אלה, רשאי בית המשפט להורות על הגשת תסקיר מעצר, ורשאי הוא להורות על שחרור בפקיח קצין מבחן, כאמור בסעיף 48(א)(6); תסקיר מעצר לא ישמש תסקיר קצין מבחן לענין העונש, על פי הוראות סעיף 37 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן – חוק העונשין); על תסקיר מעצר יחולו הוראות סעיף 191 לחוק סדר הדין הפלילי; ואולם, בבקשה למעצר לפי סעיף 12, לא יורה בית המשפט על הגשת תסקיר מעצר, בענינו של מי שהיה עצור פחות מחמישה ימים עד למתן החלטתו, אלא במקרים מיוחדים.

(ב) תסקיר מעצר יכלול את נסיבותיו האישיות של הנאשם, משמעות המעצר, החלופות למעצר ולשחרור, או המלצה בדבר תנאים מיוחדים לשחרור בערובה והפיקוח עליהם.

(א) 22א. ניתן פסק דין מרשיע נגד נאשם שהוחזק במעצר עד תום ההליכים ולא הוטל עליו עונש מאסר בפועל, והתובע הודיע כי בכוונתו לערער על קולת העונש ולבקש מאסר בפועל, רשאי בית המשפט שהרשיע את הנאשם לשחררו בערובה או, אם שוכנע שיש חשש שיימלט, לצוות על מעצרו לתקופה שלא תעלה על 72 שעות לצורך הגשת הודעת ערעור.

(ב) הוגשה הודעת ערעור על פסק דין על ידי תובע, רשאי בית המשפט שלערעור לצוות על מעצרו של הנאשם בהתאם להוראות סעיף 21.

סימן ג' 1: מעצר בפקיח אלקטרוני

22א. בסימן זה –

"אמצעי לפיקוח אלקטרוני" – אמצעי המנטר באמצעים אלקטרוניים ובאופן רציף את נוכחותו של מפקח במקום הפיקוח;

הגדרות

"חברה מפעילה" – חברה אחת או יותר, המקיימת אחר הוראות פקודת הטלגרף האלחוטי [נוסח חדש], התשל"ב-1972, שהמדינה התקשרה עמה, לשם אספקה והפעלה של אמצעי הפיקוח האלקטרוני, ולביצוע בקרה בכל הנוגע לפעולתם, בהתאם לנהלים שהורה השר לעניין זה;

"חוק הנוער" – חוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971;

"חוק שחרור על-תנאי" – חוק שחרור על-תנאי ממאסר, התשס"א-2001;

"טכנאי פיקוח אלקטרוני" – נציג החברה המפעילה שהוסמך לבצע עבודות התקנה, תחזוקה ובקרה של אמצעי לפיקוח אלקטרוני לפי סעיף 22ז;

"הממונה" – מי שמונה לתפקיד הממונה על הפיקוח האלקטרוני לפי סעיף 22ח(א);

"המנהל" – מי שמונה לתפקיד מנהל הפיקוח האלקטרוני, לפי סעיף 22ו(א);

"מפוקח" – עצור שבית המשפט הורה כי יהיה נתון במעצר בפיקוח אלקטרוני לפי הוראות סעיף 22ב, במקום פיקוח כפי שיקבע, או אסיר שוועדת שחרורים החליטה לשחררו על-תנאי מנשיאת יתרת תקופת המאסר, בתנאי פיקוח אלקטרוני, בהתאם להוראות סעיפים 3 עד 5, 13 ו-13א לחוק שחרור על-תנאי ממאסר;

"מקום מעצר" – כמשמעותו בסעיף 17(1);

"מקום פיקוח" – המקום שבית המשפט קבע כי המפוקח יהיה נתון בו בפיקוח אלקטרוני;

"הנציב" ו"סוהר בכיר" – כהגדרתם בפקודת בתי הסוהר;

"סייר פיקוח אלקטרוני" – נציג החברה המפעילה שהוסמך לבצע פעולות סיור לפי סעיף 22ז;

"פיקוח אלקטרוני" – פיקוח באמצעים אלקטרוניים על עמידתו של עצור הנמצא במעצר במקום פיקוח או של משוחרר על-תנאי ממאסר, בתנאי המגביל את יציאתו ממקום מסוים או את כניסתו למקום מסוים;

"פקודת בתי הסוהר" – פקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971;

"תכנית הפיקוח" – תכנית מעצר בפיקוח אלקטרוני שעליה החליט בית המשפט לפי סעיף 22ד(1);

"תקופת הפיקוח" – תקופת המעצר בפיקוח אלקטרוני, אם נקבעה, בתכנית הפיקוח;

"השר" – השר לביטחון הפנים.

מצא בית המשפט כי התמלאו התנאים למתן צו מעצר לפי הוראות סעיף 21א(א), וכי לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה כאמור בסעיף 21ב(1), רשאי הוא, בכפוף לשאר הוראות סעיף זה, להורות כי חלף החזקת העצור במקום מעצר, יימצא העצור במקום שיקבע ולמשך תקופה שיקבע, בתנאי פיקוח אלקטרוני (בחוק זה – מעצר בפיקוח אלקטרוני), אם התקיימו כל אלה:

(1) הנאשם נתן את הסכמתו לכך;

(2) בית המשפט מצא כי בנסיבות המקרה מעצר בפיקוח אלקטרוני יאפשר את השגת תכלית המעצר, לאחר ששקל, בין השאר, את כל אלה:

(א) חומרת העבירה שבה מואשם הנאשם;

(ב) עברו הפלילי של הנאשם;

(ג) אם נעצר הנאשם במעצר בפיקוח אלקטרוני בעבר – האם עמד בתנאי הפיקוח, בהתאם לדיווח שימסור התובע לעניין זה.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), מצא בית המשפט כי יש לעצור את הנאשם, לא יוטל מעצר בפיקוח אלקטרוני לגבי מי שנאשם בעבירות המפורטות להלן, אלא אם כן שוכנע בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, כי בשל נסיבות ביצוע העבירה או נסיבותיו המיוחדות של הנאשם, ובכלל זה היותו של הנאשם קטין, ניתן להסתפק במעצר בפיקוח אלקטרוני:

(1) עבירה מהעבירות המנויות בסעיף 21א(1)(ג);

החלטה על מעצר בפיקוח אלקטרוני

22ב.

(א)

- (2) עבירה לפי סעיף 257, 258 או 259 לחוק העונשין ;
- (3) עבירה לפי סעיף 12 לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 ;
- (4) עבירה לפי סעיף 2, 3 או 4 לחוק מאבק בארגוני פשיעה, התשס"ג-2003.
- (ג) לשם החלטה על מעצר בפיקוח אלקטרוני יקבל בית המשפט דיווח מאת המנהל או מי מטעמו כי התקיימו כל אלה :
- (1) מעצר העצור בפיקוח אלקטרוני עומד במכסת מספר המפוקחים שקבע השר לפי סעיף 22ב ;
- (2) מקום הפיקוח המוצע ואמצעי התקשורת בו מאפשרים פיקוח אלקטרוני, והושלמו בו ההתאמות הנדרשות לשם קיום הפיקוח האלקטרוני.
- (ד) סבר המנהל כי בשל התקיימותן של נסיבות מיוחדות לא ניתן להפעיל, באותה העת את תכנית הפיקוח המוצעת מטעמים של סכנה לפגיעה בביטחון הנפש, יפנה לקבלת חוות דעת מקצין משטרה בכיר בעניין ; מצא קצין משטרה בכיר כי לא ניתן להפעיל את תכנית הפיקוח כאמור, תובא חוות דעתו המנומקת לפני בית המשפט לשם קבלת החלטה לפי סעיף קטן (ג) ; לא יחליט בית המשפט על מעצר בפיקוח אלקטרוני בניגוד לחוות דעת כאמור אלא מטעמים מיוחדים שיירשמו.
- (ה) לא הוגש דיווח המנהל לפי סעיף קטן (ג) בתוך חמישה ימי עבודה מיום שהורה על כך בית המשפט, יובא העצור לפני שופט בתוך 24 שעות מתום המועד האמור.
- (א) הורה בית המשפט על הגשת תסקיר מעצר בהתאם להוראות סעיף 21א, לשם דיון בעניין מעצר בפיקוח אלקטרוני, יכלול תסקיר המעצר התייחסות גם לכל אלה :
- (1) התאמת העצור למעצר בפיקוח אלקטרוני ;
- (2) מקום הפיקוח המוצע ;
- (3) בני משפחה או דיירים נוספים המתגוררים במקום הפיקוח המוצע, וכן אפשרות התאמתם של בני המשפחה או הדיירים כאמור, או של אדם אחר, לשמש ערבים לקיום תנאי המעצר בפיקוח אלקטרוני.
- (ב) על אף האמור בסעיף 21א(א), לא יורה בית המשפט על מעצר בפיקוח אלקטרוני בלא קבלת תסקיר מעצר כאמור בסעיף קטן (א) לגבי עצור כמפורט להלן, אלא מטעמים חריגים שיירשמו :
- (1) מי שנאשם בעבירה המנויה בסעיף 22ב(ב) ;
- (2) מי שנעצר או נאסר בעבר.
- (ג) אין בהוראות סעיף זה כדי לפגוע בסעיף 10ז(ב) לחוק הנוער.
- החליט בית המשפט על מעצר בפיקוח אלקטרוני –
- (1) יפרט בהחלטתו את כל אלה :
- (א) כתובת מקום הפיקוח ;
- (ב) תקופת הפיקוח, אם נקבעה, ויחולו לעניין זה הוראות סעיפים 60 עד 62א ;
- (ג) (1) פרקי זמן שבהם רשאי המפוקח לצאת ממקום הפיקוח, לתכלית מבין התכליות המנויות בפסקת משנה (2), שתפורט בהחלטה (בסימן זה – חלון פיקוח), אם סבר בית המשפט כי יש מקום לכך, ומצא כי אין במתן אפשרות ליציאה כאמור כדי לסכל את מטרת המעצר בפיקוח אלקטרוני וכי יש דרך סבירה לפקח על המפוקח בזמן חלון הפיקוח ;
- (2) חלון פיקוח יכול שיהיה לשם קבלת טיפול רפואי, טיפול נפשי או טיפול אחר הדרוש למפוקח, פגישה עם קצין מבחן בהתאם להמלצת שירות המבחן, ולגבי מפוקח שהוא קטין – גם לשם

תסקיר
לעניין
בפיקוח אלקטרוני

מעצר

מעצר

תכנית הפיקוח

222.ד

222.ג

(א)

(ב)

(ג)

(1)

(א)

(ב)

(ג)

(2)

לימודים בבית ספר, ויכול שיהיה לתכלית אחרת שהומלצה בתסקיר המעצר, או לתכלית חשובה אחרת, מטעמים שיירשמו;

(ד) מגבלות ותנאים נוספים שיחולו על המפוקח בתקופת הפיקוח, לרבות הטלת ערובה, כהגדרתה בסעיף 41, להבטחת מילוי התנאים שנקבעו בהחלטה על המעצר בפיקוח אלקטרוני וקביעת מלווים למפוקח בזמן חלון הפיקוח, אם מצא בית המשפט כי הדבר נדרש; לעניין זה יחולו הוראות סעיפים 46 ו-48(א) למעט פסקה (1) המובאת בו, בשינויים המחויבים, ובלבד שכל החלטה על מעצר בפיקוח אלקטרוני תכלול צו איסור יציאת המפוקח מן הארץ;

(2) יקבע בהחלטתו כי אדם שנמצא מתאים ונתן את הסכמתו לכך, יהיה ערב לקיום תנאי המעצר בפיקוח אלקטרוני כאמור בפסקה (1)(ג) ו-(ד), ואם נקבע חלון פיקוח לשם יציאה לעבודה או ללימודים של מפוקח בגיר – יקבע בית המשפט ערב כאמור גם לעניין העמידה בתנאי חלון הפיקוח במקום העבודה או הלימודים.

הוראות סעיפים 47, 48(ב1) עד (ה), 49 עד 51 ו-55 יחולו בשינויים המחויבים גם על מעצר בפיקוח אלקטרוני. 22.ה. תחולת הוראות לעניין ערובה

השר ימנה סוהר בכיר לתפקיד מנהל הפיקוח האלקטרוני. 22.ו. מינוי הפיקוח האלקטרוני וסמכויותיו מנהל

(ב) המנהל יהיה אחראי לכל אלה:

(1) פיקוח על עמידתם של המפוקחים בתנאי תכנית הפיקוח שנקבעה להם;

(2) ביצוע פעולות בקרה על הפעלת הפיקוח האלקטרוני ועל פעילות חברה מפעילה;

(3) תיאום בין הגורמים השותפים להפעלת תכנית הפיקוח;

(4) קביעת תכניות פרטניות לליווי סוציאלי של מפוקחים, אם סבר כי הדבר נדרש בנסיבות העניין, וכן פיקוח על ביצוע התכניות האמורות;

(5) ביצוע בדיקה, באמצעות הגורם המוסמך לכך בשירות בתי הסוהר, לגבי התאמתו של אמצעי פיקוח אלקטרוני לשימוש בשבת ובחג כהגדרתו בסעיף 29, אחת לשנה ובכל עת שבה יחול שינוי טכנולוגי שיש בו לשנות את אופן הפעלתו של אמצעי כאמור;

(6) כל תפקיד אחר שהוטל עליו לפי הוראות החוק.

(ג) (1) המנהל, ובהעדרו – ממלא מקומו שהשר הסמיך לעניין זה, יהיה רשאי לאשר יציאה חד-פעמית של המפוקח ממקום הפיקוח שלא בהתאם לתנאי תכנית הפיקוח, במקרים אלה:

(א) הוא מצא כי הדבר נדרש בשל צורך רפואי דחוף או טעם דחוף אחר, ובלבד ששוכנע כי יש הצדקה לכך וכי העניין אינו סובל דיחוי;

(ב) היציאה ממקום הפיקוח נדרשת לצורך הופעת המפוקח לפני הממונה או לפני סוהר בכיר שהנציב הסמיכו לכך, כדי לטעון את טענותיו בעניין הפסקת תכנית הפיקוח, והכול כאמור בסעיף 22(ב3);

(2) המנהל יתעד בכתב את החלטתו לפי סעיף קטן זה ויודיע עליה לחברה המפעילה, לתובע, למשטרת ישראל ולבית המשפט.

הנציב, או מי מטעמו, יסמיך נציגים של חברה מפעילה לבצע תפקידי טכנאות וסיוע לשם ביצוע פיקוח אלקטרוני, כמפורט להלן: 22.ז. (א) הסמכת נציגי חברה מפעילה

(1) לעניין טכנאות – בדיקת היתכנות של התקנת אמצעי פיקוח אלקטרוני במקום הפיקוח המוצע, התקנת אמצעי כאמור במקום הפיקוח שנקבע ובדיקת תקינותו של האמצעי, והכול על פי הוראות שהתקבלו מהמנהל או מי מטעמו;

- (2) לעניין סיוור – ביקור במקומות פיקוח לפי הוראת המנהל או מי מטעמו.
- (ב) לא יוסמך כטכנאי פיקוח אלקטרוני או כסייר פיקוח אלקטרוני אלא מי שהתקיימו בו כל אלה:
- (1) הוא תושב ישראל והוא לא הורשע בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לדעת המנהל לשמש כטכנאי או כסייר, לפי העניין;
- (2) הוא עבר הכשרה מתאימה בתחום הסמכויות שיהיו נתונות לו לפי סימן זה, כפי שהורה הנציב בנהל, ובכלל זה הכשרה לעניין שמירה על פרטיות ועל כבוד האדם;
- (3) הוא לא עלול להימצא, במישרין או בעקיפין, במצב של ניגוד עניינים בין מילוי תפקידו לפי סימן זה לבין עניין אישי או תפקיד אחר.
- (ג) טכנאי פיקוח אלקטרוני או סייר פיקוח אלקטרוני לא יגלה מידע שהגיע אליו עקב מילוי תפקיד שהוטל עליו לפי סימן זה ולא יעשה בו כל שימוש אלא לשם ביצוע אותו תפקיד; עם הסכמתו יחתום בעל תפקיד כאמור על התחייבות לשמירה על סודיות כאמור.
- (א) השר ימנה סוהר בדרגת גונדר משנה לפחות הכשיר להיות שופט שלום לתפקיד ממונה על הפיקוח האלקטרוני. ת.22
- (ב) (1) היה לממונה יסוד סביר להניח כי מפוקח הפר את תנאי המעצר בפיקוח אלקטרוני וחזר והפר אותם גם לאחר התראה או כי הפר הפרה מהותית של תנאי הפיקוח, והוא קיבל דיווח בכתב מהמנהל או מי מטעמו על הפרות כאמור, רשאי הוא להורות על הפסקת המעצר בפיקוח אלקטרוני והחזרת המפוקח למעצר במקום מעצר;
- (2) לשם החלטתו לפי פסקה (1), ישקול הממונה, בין השאר, את חומרת העבירה שבה מואשם המפוקח ואת נסיבותיה, את מהות ההפרה ואת נסיבותיה, וכן נסיבות נוספות הנוגעות לעניין, ובכלל זה את היותו של המפוקח קטין;
- (3) לא יורה הממונה על הפסקת המעצר בפיקוח אלקטרוני של מפוקח לפי פסקה (1), אלא לאחר שנתן למפוקח הזדמנות לטעון את טענותיו לפניו או לפני סוהר בכיר שהשר הסמיכו לכך;
- (4) ניתנה למפוקח הזדמנות לטעון את טענותיו כאמור בפסקה (3) וטרם התקבלה החלטת הממונה לפי פסקה (1), יהיה הממונה או הסוהר הבכיר כאמור בפסקה (3), רשאי להורות על החזקתו של המפוקח במקום מעצר לפי פסקה (1) לתקופה שלא תעלה על 24 שעות, מטעמים שיירשמו.
- (ג) (1) הורה הממונה על הפסקת המעצר בפיקוח אלקטרוני כאמור בסעיף קטן (ב), יובא העצור לפני בית המשפט בהקדם האפשרי ולא יאוחר מתום שלושה ימים מהפסקת המעצר כאמור, ולעניין מפוקח שהוא קטין – לא יאוחר מתום 36 שעות מהפסקת המעצר; בית המשפט יבחן את החלטת הממונה ויהיה רשאי להותירה על כנה, לבטלה, או להורות על המשך החזקתו של העצור במעצר בפיקוח אלקטרוני, בתנאים שיקבע; בדיון לפי סעיף זה יחולו הוראות סעיף 21(ב)(2) ו-(ג); בסעיף זה, "בית המשפט" – בית המשפט שהורה על מעצרו של הנאשם בפיקוח אלקטרוני, ולעניין קטין – בית משפט לנוער או שופט נוער, כהגדרתם בחוק לנוער, ככל הניתן;
- (2) לא הובא מפוקח לפני בית המשפט בתוך שלושה ימים או בתוך 36 שעות, לפי העניין, יוחזר למעצר בפיקוח אלקטרוני, ואולם בית המשפט, לבקשת תובע ומטעמים מיוחדים שיירשמו, רשאי להורות על המשך מעצרו של המפוקח במקום מעצר לפרק זמן שיקבע ושלא יעלה על 24 שעות נוספות, לשם קיום הדיון לפניו;
- (3) לעניין פסקאות (1) ו-(2), לא יובאו שבתות וחגים במניין;

הפסקה של מעצר בפיקוח אלקטרוני

(4) דיון לפי סעיף קטן זה בעניינו של קטין שעל בית המשפט לקיימו עם צאת השבת או החג, יתקיים בתוך שש שעות מצאת השבת או החג; לעניין זה, "חג" – כהגדרתו בסעיף 29.

(ד) עצור, מפוקח ותובע רשאים להגיש בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט כאמור בסעיף קטן (ג) לפני בית משפט שלערעור, שידון בה בשופט יחיד; בקשת רשות ערעור תוגש בתוך 30 ימים מיום שניתנה החלטת בית המשפט, אולם בית המשפט שלערעור רשאי להאריך את המועד האמור מטעמים שיירשמו.

(ה) נתפס מפוקח שוהה מחוץ למקום הפיקוח שלא בהתאם לתנאי תכנית הפיקוח באופן העולה כדי הפרה מהותית של תנאי הפיקוח, יובא לפני הממונה או לפני סוהר בכיר כאמור בסעיף קטן (ב)(3), לשם בחינת הפסקת המעצר בפיקוח אלקטרוני לפי סעיף קטן (ב)(1), בהקדם האפשרי, ולא יאוחר מ-24 שעות ממועד תפיסתו, ועד להבאתו כאמור יוחזק במקום מעצר; לעניין זה לא יובאו שבתות וחגים במניין.

(ו) הוראות סעיף 62א לפקודת בתי הסוהר לא יחולו לגבי החלטת הממונה לפי סעיף זה.

(ז) לעניין סעיף זה, "הפרה מהותית של תנאי הפיקוח" – כל אחד מאלה:

(1) יציאה ממקום הפיקוח שלא לפי תכנית הפיקוח או בלא קבלת אישור לכך, לרבות יציאה לחלון פיקוח שלא לפי השעות שנקבעו לכך, והכול לפרק זמן או בתדירות שקבע המנהל בנוהל שאישר הנציב והובא לידיעת המפוקח;

(2) ביצוע עבירה בתקופת הפיקוח;

(3) פגיעה מכוונת בצידוד הפיקוח האלקטרוני או ניתוקו במעשה או במחדל על ידי המפוקח, בסיועו או באמצעות אחר, או אי-דיווח על כל פגיעה או תקלה בצידוד הפיקוח האלקטרוני שהמפוקח היה מודע לה;

(4) אי-שיתוף פעולה עם נציג שירות בתי הסוהר, משטרת ישראל או נציג החברה המפעילה, בכל עניין הנוגע לתכנית הפיקוח, או לבירור בדבר עמידה בתנאי תכנית הפיקוח.

התעורר חשד להפרת תנאי תכנית הפיקוח, רשאי המנהל או סוהר שהמנהל הסמיכו לכך, לשם בירור ההפרה –

(1) לדרוש מכל אדם שעשויה להיות לו נגיעה לעניין למסור לו את שמו ומענו ולהציג לפניו תעודת זהות או תעודה רשמית אחרת המזהה אותו;

(2) לדרוש מכל אדם הנוגע בדבר למסור לו כל ידיעה או מסמך העשויים לכלול מידע בנוגע לעמידה בתנאי תכנית הפיקוח או להפרתם; בפסקה זו, "מסמך" – לרבות פלט, כהגדרתו בחוק המחשבים, התשנ"ה-1995;

(3) להיכנס למקום הפיקוח.

(ב) סירב מפוקח להיענות לבקשת המנהל או לבקשת סוהר לפי סמכותו בהתאם להוראות סעיף זה, רשאי הממונה להורות על הפסקת המעצר בפיקוח אלקטרוני והחזרתו של המפוקח למעצר במקום מעצר לפי הוראות סעיף ח22(ב)(1), ויחולו לעניין זה שאר הוראות סעיף ח22, בשינויים המחויבים.

הוראות סעיף 95(א) לפקודת בתי הסוהר יחולו גם בעת ליווי מפוקח ממקום הפיקוח או מתחנת משטרה אל בית מעצר או אל בית סוהר, לשם הבאתו לפני הממונה או לפני סוהר בכיר שהשר הסמיכו לכך לפי סעיף ח22(ב)(3).

השר ממונה על ביצועו של סימן זה, והוא רשאי, בהסכמת שר המשפטים ובאישור ועדה משותפת לוועדת המדע והטכנולוגיה ולוועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, להתקין תקנות לביצועו.

השר, בהסכמת שר האוצר, בהתייעצות עם שר המשפטים ובאישור ועדה משותפת לוועדת המדע והטכנולוגיה ולוועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, יקבע בצו מספר מרבי של מפוקחים שניתן לפקח עליהם בעת ובעונה אחת בפיקוח אלקטרוני, ורשאי הוא לקבוע כאמור בחלוקה לפי מחוזות; לעניין זה, המספר המרבי שיקבע השר כאמור

יכלול הן עצורים בפיקוח אלקטרוני לפי חוק זה, והן אסירים ששחררו על-תנאי בפיקוח אלקטרוני לפי הוראות סעיף 13א לחוק שחרור על-תנאי ממאסר.

השר ידווח לוועדה משותפת לוועדת המדע והטכנולוגיה ולוועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, מדי שנה, בתקופה של שלוש שנים מיום תחילתו של חוק פיקוח אלקטרוני על עצור ועל אסיר משוחרר על-תנאי (תיקוני חקיקה), התשע"ה-2014, על מספר המפוקחים בתכנית הפיקוח ועל מספר המפוקחים שכלפיהם הפעיל הממונה את סמכותו להפסקת המעצר בפיקוח האלקטרוני לפי סעיף 22ח, תוך הבחנה בין מפוקחים שהוחזרו למעצר במקום מעצר ובין מפוקחים שנקבע כי ימשיכו להיות מוחזקים במעצר בפיקוח אלקטרוני.

דיווח לכנסת –
הוראת שעה 22.ג.

סימן ד' מעצר חשודים שלא בצו שופט והוראות הנוגעות למעצר

שוטר מוסמך לעצור אדם אם יש לו יסוד סביר לחשד שאותו אדם עבר עבירה בת מעצר והתקיים אחד מאלה:

סמכות שוטר –
לעצור בלא צו 23.

(1) האדם עובר בפניו או עבר זה מקרוב עבירה בת מעצר, והוא סבור, בשל כך, שהוא עלול לסכן את בטחונו של אדם, את בטחון הציבור או את בטחון המדינה;

(2) יש לו יסוד סביר לחשש שהחשוד לא יופיע להליכי חקירה;

(3) יש לו יסוד סביר לחשש ששחרור החשוד או אי-מעצרו יביא לידי שיבוש הליכי משפט ובכלל זה העלמת רכוש, השפעה על עדים או פגיעה בראיות בדרך אחרת;

(4) יש לו יסוד סביר לחשש שהחשוד יסכן את בטחונו של אדם, את בטחון הציבור או את בטחון המדינה;

(5) האדם חשוד שעבר אחד מאלה:

(א) עבירה שדינה מיתה או מאסר עולם;

(ב) עבירת בטחון כאמור בסעיף 35(ב);

(ג) עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973, למעט עבירה הנוגעת לשימוש בסם או להחזקת סם לשימוש עצמי;

(ד) עבירה שנעשתה באלימות חמורה או באכזריות או תוך שימוש בנשק חם או קר;

(ה) עבירת אלימות בבן משפחה כמשמעותו בחוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991;

(6) האדם משוחרר בערובה, ויש יסוד סביר להניח כי הוא הפר תנאי מתנאי השחרור או כי הוא עומד להימלט מהדין או שהוא עצור במעצר בפיקוח אלקטרוני, ויש יסוד סביר להניח כי הוא הפר תנאי מתנאי תכנית הפיקוח, או שיש יסוד סביר לחשש שהוא נמלט ממשמורת חוקית;

(7) בחוק זה, "עבירה בת מעצר" – כל עבירה למעט חטא.

(ב) שוטר מוסמך לעצור אדם ולהביאו לתחנת המשטרה לתכלית שלשמה ביקש לעכבו, אם האדם אינו מציית להוראותיו שניתנו על פי סמכויות העיכוב המסורות לו בדין, או אם הוא מפריע לו להשתמש בסמכויות העיכוב.

(ג) לא ייעצר אדם לפי סעיף זה אם ניתן להסתפק בעיכוב.

(א) העוצר אדם יזהה את עצמו תחילה בפני החשוד, בציון שמו או כינויו הרשמי והיותו שוטר או עובד ציבור, יודיע לו מיד שהוא עצור ויבהיר לו את סיבת המעצר בהקדם האפשרי במהלך ביצוע המעצר; שוטר יזהה את עצמו גם בהתאם להוראות סעיף 5א לפקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971 (להלן – פקודת המשטרה), ועובד ציבור יזהה את עצמו גם על ידי הצגת תעודה המעידה על סמכויותיו. היה המעצר על פי צו שופט, ימסור מבצע המעצר לעצור עותק מהצו.

ביצוע המעצר 24.

(ב) הוראות סעיף קטן (א), למעט החובה להודיע לחשוד על המעצר ולמסור לו עותק מהצו, לא יחולו –

(1) אם ברור בנסיבות הענין, כי זהות השוטר וסיבת המעצר ידועים לעצור;

(2) אם מיליון עלול לסכל את ביצוע המעצר;

(3) אם מיליון עלול לגרום לפגיעה בבטחון מבצע המעצר בשעת ביצוע המעצר או להעלמת ראיה;

חלפו הנסיבות שמנעו מילוי הוראות סעיף קטן (א), יקיים מבצע המעצר את ההוראות האמורות מוקדם ככל האפשר.

(ג) מילוי החובות האמורות בסעיפים קטנים (א) ו-(ב) הוא תנאי לחוקיות המעצר.

שוטר שעצר אדם ללא צו מעצר, יביאו, ללא דיחוי, לתחנת משטרה (להלן – התחנה), ויעבירו לרשות הקצין הממונה על החקירות בתחנה, בהעדרו – למפקד התחנה, ובהעדרם – לקצין הממונה על התחנה (להלן – הקצין הממונה), אלא אם כן מצא, לאחר המעצר, שניתן לשחררו.

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), רשאי השוטר –

(1) להביא את העצור למקום אחר כדי שהעצור יקבל שם טיפול רפואי שהוא נזקק לו באופן דחוף;

(2) להשאיר את העצור במקום שבו הוא נעצר או להביאו למקום שבו נדרשת נוכחות השוטר –

(1) כאשר נוכחות השוטר באותו מקום דרושה כדי למנוע פגיעה באדם, בבטחון הציבור או בבטחון המדינה;

(2) לצורך המשך החקירה כאשר אין באפשרותו של השוטר להביא את העצור לתחנה בעצמו או באמצעות שוטר אחר;

(3) להישאר עם העצור במקום המעצר או להביאו למקום האירוע, כאשר טובת החקירה דורשת פעולה דחופה שם, בנוכחות העצור;

(4) להביא את העצור למקום אחר כשנוכחותו דרושה שם, כדי למנוע פגיעה מיידית וחמורה בבטחון הציבור או בבטחון המדינה, או מוות או נזק גופני חמור לאדם;

(5) להביא את העצור למקום אחר, בהסכמתו, כדי לתפוס ראיה או למנוע השמדתה.

(ג) חלפו הנסיבות שמנעו הבאת העצור לתחנה, יובא העצור, ללא דיחוי, לתחנה.

(ד) נעדר הקצין הממונה מהתחנה או נבצר ממנו מלדון בשחרורו של עצור, רשאי שוטר שהוסמך לכך בהתאם לפקודות משטרת ישראל, כהגדרתו בסעיף 1 לפקודת המשטרה, לשחרר את העצור לפי הוראות חוק זה; ובלבד שאם הורה על שחרור בערובה, יקבל את אישור הקצין הממונה לערובה ולתנאיה.

(ה) שוחרר עצור בערובה לפי סעיף קטן (ד), יראוהו כאילו שוחרר על ידי הקצין הממונה.

משהובא עצור לתחנה והועבר לרשות הקצין הממונה, יערוך השוטר שעצר אותו, בהקדם האפשרי, דוח בכתב שבו יפרט את נסיבות המעצר ועילתו, לרבות העובדות ששימשו יסוד לחשד לביצוע עבירה, פעולותיו לפי סעיף 24, הסיבות לפעולותיו לפי סעיף 25 – אם היו כאלה, ושמות של שאר השוטרים שהשתתפו בביצוע המעצר.

(ב) שוטר שעצר אדם ושיחררו, כאמור בסעיף 25, יערוך, בסמוך ככל האפשר למעצר, דוח שיועבר לקצין הממונה כאמור בסעיף קטן (א).

נעצר אדם ללא צו מעצר, והובא לתחנת המשטרה, יברר הקצין הממונה אם התקיים אחד התנאים שבסעיף 23.

(ב) מצא הקצין הממונה שלא התקיים אחד התנאים האמורים בסעיף 23 ישחרר את העצור על אתר, אלא אם כן קיימת עילת מעצר לפי סעיף 13.

(ג) מצא הקצין הממונה שקיימת עילת מעצר לפי סעיף 13 רשאי הוא, לאחר שהסביר לחשוד את שיקוליו, לעצור אותו או לשחררו בערובה.

(ד)	בא אדם לתחנת המשטרה או הובא אליה כשאינו עצור, ומצא הקצין הממונה שקיימת עילת מעצר לפי סעיף 13, רשאי הוא, לאחר שהסביר לחשוד את שיקוליו, לעצור אותו או להטיל עליו ערובה.			
(ה)	עצור שיש יסוד סביר להניח שהוא נמלט ממשמורת חוקית, ייעצר ללא אפשרות של שחרור בערובה.			
(א)	לא יחליט הקצין הממונה על מעצרו של אדם, על המשך מעצרו או על שחרורו בערובה, ולא יקבע את סוג הערובה, גובהה ותנאיה, בלי שיתן תחילה לאותו אדם הזדמנות להשמיע את דברו, לאחר שהזהירו כי אינו חייב לומר דבר העלול להפלילו, כי כל דבר שיאמר עשוי לשמש ראיה נגדו וכן כי הימנעותו מלהשיב על שאלות עשויה לחזק את הראיות נגדו.	28.	טענות	שמיעת העצור
(ב)	נכח סניגורו של החשוד, בתחנת המשטרה, במעמד החלטת הקצין הממונה, ישמע אותו הקצין הממונה לפני מתן החלטתו אם ביקש להשמיע דבריו; אין בהוראות סעיף קטן זה לחייב את הקצין הממונה להמתין לבואו של הסניגור או לאפשר פגישה בין החשוד לסניגורו בניגוד להחלטה לפי סעיפים 34 ו-35.			
(א)	מי שנעצר בידי הקצין הממונה לפי סעיף 27 יובא בהקדם האפשרי, ולא יאוחר מ-24 שעות, בפני שופט.	29.	הבאת העצור בפני השופט	
(ב)	חל מועד הבאת עצור בפני שופט בשבת או בחג, יובא העצור בפני שופט לפני כניסת השבת או החג.			
(ג)	חל מועד הבאת עצור בפני שופט כאמור בסעיף קטן (ב) ואישר קצין משטרה בדרגת סגן ניצב כי לא ניתן להביא את העצור בפני שופט לפני כניסת השבת או החג בשל צורכי חקירה מיוחדים, יובא העצור בפני שופט לא יאוחר מתום ארבע שעות מעת צאת השבת או החג.			
(ד)	בוצע המעצר פחות מארבע שעות לפני כניסת השבת או החג, או במהלך השבת או החג, יובא העצור בפני שופט לא יאוחר מתום ארבע שעות מעת צאת השבת או החג, או בתום 24 שעות מעת מעצרו, הכל לפי המאוחר.			
(ה)	(1) עלה משך החג או צירוף החג והשבת על 48 שעות, ולא ניתן להביא את העצור בפני שופט עד סמוך לפני כניסת השבת או החג, יובא העצור בפני שופט בהקדם האפשרי לאחר צאת השבת או החג, או בתום 24 שעות מעת המעצר, הכל לפי המאוחר;			
(2)	עלה צירוף השבת והחג על 72 שעות, יובא העצור בפני שופט לא יאוחר מתום 32 שעות מעת מעצרו;			
(3)	ביקש עצור שלא להביאו בפני שופט לפני צאת השבת או החג, יובא בפני שופט בהקדם האפשרי לאחר צאת השבת או החג.			
(ו)	שר המשפטים והשר לבטחון פנים יקבעו, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, הסדרים לקיום הדיונים על פי סעיף זה.			
	בסעיף זה, "חג" – מועד ממועדי ישראל המפורטים בסעיף 18א(א) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, התש"ח-1948.			
	על אף הוראות סעיף 29, אם מצא הקצין הממונה כי יש צורך לבצע פעולת חקירה דחופה, שלא ניתן לבצעה אלא תוך כדי מעצרו של החשוד, ולא ניתן לדחותה עד לאחר הבאת העצור בפני שופט, או שיש צורך בפעולה דחופה הנדרשת בקשר לחקירה בעבירה כאמור בסעיף 35(ב), רשאי הוא להשהות את הבאת העצור בפני שופט, לצורך ביצוע אותה פעולה לתקופה שלא תעלה על 48 שעות מתחילת המעצר.	30.	חקירה	פעולות דחופות
(א)	הסתיימו הפעולות לפי סעיף 30, יובא העצור בפני שופט בהקדם האפשרי, אלא אם כן החליט הקצין הממונה לשחררו ללא ערובה, או בערובה ובתנאים שקבע.	31.	העצור	שחרור בתחנת המשטרה
(ב)	לא הובא העצור בפני שופט, בהקדם האפשרי, לפי סעיף קטן (א) או לפי סעיף 29, לפי הענין – ישוחרר העצור.			
	החליט הקצין הממונה לעצור את החשוד, יבהיר לו מיד את דבר המעצר ואת סיבת המעצר בלשון המובנת לו, ככל האפשר, וכן –	32.	זכויות	הסברת לעצור
(1)	את זכותו שתימסר הודעה על מעצרו, לאדם קרוב לו ולעורך-דין ואת זכותו להיפגש עם עורך-דין, הכל בכפוף להוראות סעיפים 34 עד 36; וכן את זכותו			

להיות מיוצג על ידי סניגור כאמור בסעיף 15 לחוק סדר הפלילי או לפי חוק הסניגוריה הציבורית;

(2) את משך הזמן שניתן להחזיקו במעצר עד שישוחרר או עד שיובא בפני שופט.

(א) 33. החליט הקצין הממונה לעצור את החשוד, תימסר, ללא דיחוי, הודעה על מעצרו ועל מקום הימצאו לאדם קרוב לו שהוא נקב בשמו, ואשר ניתן לאתרו באמצעים סבירים, זולת אם ביקש העצור שלא למסור הודעה כאמור; שונה מקום הימצאו של העצור תודיע המשטרה גם על כך.

(ב) לבקשת העצור, ובכפוף להוראות סעיף 14 לחוק סדר הדין הפלילי, תימסר הודעה כאמור בסעיף קטן (א) גם לעורך הדין שהעצור נקב בשמו או לאחד מעורכי הדין ששמו מופיע ברשימה האמורה בסעיף קטן (ג).

(ג) הקצין הממונה אחראי לביצוע הוראות סעיף זה; הוא יודיע לעצור על זכויותיו כאמור בסעיף 32, וכן ימסור לו רשימה של עורכי דין המוכנים לשמש סניגורים לעצורים, שנערכה על ידי לשכת עורכי הדין; העצור יאשר בחתימת ידו שההודעה נמסרה לו.

(א) 34. עצור זכאי להיפגש עם עורך דין ולהיוועץ בו.

זכות להיפגש עם עורך דין

(ב) ביקש עצור להיפגש עם עורך דין או ביקש עורך דין שמינהו אדם קרוב לעצור להיפגש עמו, יאפשר זאת האחראי על החקירה, ללא דיחוי.

(ג) פגישת העצור עם עורך הדין תיעשה ביחידות ובתנאים המבטיחים את סודיות השיחה, אולם באופן המאפשר פיקוח על תנועותיו של העצור.

(ד) נמצא העצור באותה עת, בעיצומם של הליכי חקירה או של פעולות אחרות הקשורות בחקירה, באופן שנוכחותו נדרשת כדי להשלימם, ועריכת הפגישה עם עורך הדין ללא דיחוי, כאמור בסעיף קטן (ג), מחייבת את הפסקתם או את דחייתם למועד אחר, והקצין הממונה בדרגת רב פקד ומעלה (להלן בסעיף זה – הקצין הממונה) סבר כי הפסקתם או דחייתם עשויה לסכן, באופן ממשי, את החקירה, רשאי הוא להורות בהחלטה מנומקת בכתב, שפגישת העצור עם עורך הדין תידחה לזמן הנדרש כדי להשלים את הפעולה, ובלבד שההפסקה לא תעלה על שעות ספורות.

(ה) סבר הקצין הממונה כי פגישת העצור עם עורך הדין עלולה לסכל או לשבש מעצרים של חשודים נוספים באותו ענין, למנוע גילוי ראיה או תפישת דבר שהושג בקשר לאותה עבירה, רשאי הוא להורות, בהחלטה מנומקת בכתב, שהפגישה תידחה לתקופה הנדרשת, ובלבד שהיא לא תעלה על 24 שעות משעת המעצר.

(ו) על אף הוראות סעיף קטן (ב), רשאי הקצין הממונה בהחלטה מנומקת בכתב להורות שלא לאפשר פגישת עצור עם עורך דין, לתקופה שלא תעלה על 48 שעות משעת המעצר, אם שוכנע שהדבר דרוש לשם שמירה על חיי אדם או לצורך סיכול פשע, או שהדבר כרוך בעבירת בטחון והתקיימה עילה מהעילות המפורטות בסעיף 35(א); אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לגרוע מזכותו של עצור, שביקש זאת, שתינתן לו הזדמנות סבירה להיפגש עם עורך דין לפני שיובא לבית המשפט בענין מעצרו.

(א) 35. ביקש עצור, החשוד בעבירת בטחון, להיפגש עם עורך דין, או ביקש עורך-דין שמינהו אדם הקרוב לעצור, להיפגש עם עצור כאמור – יאפשר הממונה את הפגישה בהקדם האפשרי, אלא אם כן התקיים אחד מאלה:

(1) הפגישה עלולה לשבש מעצרים של חשודים אחרים;

(2) הפגישה עלולה להפריע לגילוי ראיה או תפישתה, או לשבש את החקירה בכל דרך אחרת;

(3) מניעת הפגישה דרושה כדי לסכל עבירה או כדי לשמור על חיי אדם.

אין באמור בסעיף קטן זה כדי למנוע דחיית פגישה לפי סעיף 34(ד) וסמכות הקצין הממונה, הקבועה באותו סעיף, תינתן לממונה לפי סעיף זה.

(ב) בחוק זה, "חשוד בעבירת בטחון" – מי שחשוד בעבירה לפי אחד מאלה:

- (1) סימן ב' או סימן ד' בפרק ז' לחוק העונשין, התשל"ז-1977, וכן סעיפים 143, 144, 146 ו-147 לחוק האמור;
- (2) תקנות 58, 59, 62 ו-64 לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945;
- (3) עבירת טרור חמורה כהגדרתה בחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016;
- (4) חוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט), התשי"ד-1954;
- (5) (נמחקה)

או מי שעצור לפי חוק להארכת תוקפן של תקנות שעת חירום (יהודה והשומרון וחבל עזה – שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), התשכ"ח-1967, והוא חשוד בעבירה שאילו נעברה בישראל היתה אחת מהעבירות המנויות בפסקאות (1) עד (5).

(ג) דחיית פגישת עצור עם עורך דין לפי סעיף קטן (א) לא תעלה על 10 ימים והיא תהיה מטעמים שיירשמו; הודעה על דחיית הפגישה תימסר לעצור, ולפי בקשתו תימסר הודעה על הדחייה ועל תקופת הדחייה לאדם קרוב לו שהעצור נקב בשמו.

(ד) נשיא בית המשפט המחוזי רשאי להורות שעצור לא ייפגש עם עורך דין או להאריך את התקופה האמורה בסעיף קטן (ג), אם הוגשה בקשה לכך, באישור היועץ המשפטי לממשלה, ואם התקיימה עילה מן העילות המפורטות בסעיף קטן (א); ובלבד שסך כל התקופות שבהן נמנעה הפגישה עם עורך דין לא תעלה על 21 ימים; בקשה לפי סעיף קטן זה, תידון במעמד צד אחד בלבד, ומטעם המבקש יתייצב שוטר בדרגת רב פקד ומעלה; על החלטה לפי סעיף קטן זה, רשאים הצדדים לערור לפני בית המשפט העליון שידון בענין בשופט אחד.

(ה) נדחתה פגישת חשוד עם עורך דין, לפי סעיף קטן (א), רשאי החשוד לערור על ההחלטה לפני נשיא בית משפט מחוזי, ובהעדרו – לפני סגן הנשיא של בית משפט מחוזי; על החלטת בית המשפט ניתן לערור לפני בית המשפט העליון שידון בענין בשופט אחד.

(ו) הדיון בערר לפי סעיף קטן (ה) יתנהל בהעדר העצור אלא אם כן ציווה בית המשפט כי הדיון יתקיים בנוכחותו.

(ז) הדיון בערר או בבקשה למעצר או לשחרור של העצור, שפגישתו עם עורך דין נדחתה לפי סעיף זה, יתקיים עם העצור וסניגורו בנפרד, באופן שיימנע הקשר ביניהם, אלא אם כן החליט השופט, מטעמים שיירשמו, כי אין בקיום הדיון בנוכחותם של העצור וסניגורו יחדיו, כדי לסכל את מטרת דחיית הפגישה.

(ח) ההליכים לפי סעיפים קטנים (ו) ו-(ז) יהיו בהתאם לתקנות שיתקין שר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת.

(ט) בדיון לפי סעיפים קטנים (ו) ו-(ז) רשאי בית המשפט לקבל ראיה, לרבות ראיה בדבר הטעמים שנרשמו למניעת הפגישה, אף שלא בנוכחות החשוד או סניגורו או בלי גלגולות להם, אם שוכנע שגילוי הראיה לחשוד או לסניגורו, עלול לפגוע בבטחון המדינה או לסכל את החקירה; הוראה זו אינה גורעת מכל זכות שלא למסור ראיה לפי פרק ג' לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971.

(י) החליט בית המשפט לאפשר את הפגישה בין עורך דין לבין עצור, לפי סעיף זה, והודיע נציג המדינה במעמד מתן ההחלטה, על רצון לערור עליה, רשאי בית המשפט לצוות על השהיית הפגישה לתקופה שלא תעלה על 48 שעות. לענין זה לא יובאו שבתות ומועדים במנין השעות.

(יא) ביקש עצור כאמור בסעיף קטן (א) למנות לעצמו סניגור ונמנע הדבר ממנו, רשאי הוא לעתור על כך לבית המשפט המחוזי והדיון בעתירתו יתקיים בפניו תוך 48 שעות מהגשת העתירה.

(יב) שר המשפטים, בהתייעצות עם שר הבטחון ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, רשאי להתקין תקנות לביצוע סעיף זה, לרבות קביעת הממונה לענין סעיף זה.

(א) על אף הוראות סעיפים 33 עד 35 או כל דין אחר, רשאי שופט בית משפט מחוזי להרשות שלא תימסר ידיעה על מעצרו של אדם בשל עבירת בטחון כאמור בסעיף 35(ב) או פשע אחר שדינו מאסר 10 שנים ומעלה, או שהידיעה תימסר

ערכוב ידיעה על מעצר על ידי בית משפט

רק למי שיקבע, אם אישר שר הבטחון בכתב, שבטחון המדינה מחייב סודיות המעצר, או אם אישר המפקח הכללי של המשטרה בכתב, שטובת החקירה מחייבת סודיות המעצר.

(ב) הרשאה לפי סעיף קטן (א) תהיה לתקופה שאינה עולה על 48 שעות; וניתן להאריכה, מעת לעת, ובלבד שסך כל התקופות לא יעלה על 7 ימים ובעבירות המנויות בסעיף 35(ב) לא יעלה על 15 ימים אם שר הבטחון אישר בכתב שבטחון המדינה מחייב זאת.

(ג) בקשה לפי סעיף זה תידון במעמד צד אחד בלבד ומטעם המבקש יתייצב הקצין הממונה או הממונה כאמור בסעיפים 34 ו-35.

37. דוח מעצר בידי הקצין הממונה, שהחליט בענין מעצרו או שחרורו של חשוד, יערוך דוח בכתב, בציון שמו ובחתימתו; בדוח יפורטו לפי הענין:

- (1) שם העצור ופרטיו האישיים;
- (2) התאריך והשעה שבהם נעצר ושם השוטר שעצר אותו;
- (3) נסיבות המעצר, פרטי העבירה והעובדות ששימשו עילה למעצרו;
- (4) הפעולות שנעשו לגבי העצור לפי סעיף 25, בטרם הובא לתחנת המשטרה, שמות השוטרים שהשתתפו בהן והשעות שבהן הן בוצעו;
- (5) החלטות הקצין הממונה, בענין השחרור או המעצר, השחרור בערובה בתנאים או שלא בתנאים, או בענין נקיטת פעולות חקירה לפי סעיף 30, על נימוקיהן;
- (6) מילוי הדרישות של סעיפים 32 ו-33, שמות מבצעי הדרישות ושמות מקבלי ההודעות;
- (7) פעולות החקירה שנעשו לפי סעיף 30 ושעת עשייתן;
- (8) אם הוגשה בקשה לאפשר לעצור להיפגש עם עורך דין, שם המגיש ומועד הפגישה; אם נדחתה הפגישה לפי סעיפים 34 ו-35(א) עד (ד) – הנימוקים לכך;
- (9) דברי העצור לפי סעיף 28.

38. (א) נעצר אדם ושחרר בלא שהוגש נגדו כתב אישום, ומצא בית המשפט שלא היה יסוד למעצר, או שראה נסיבות אחרות המצדיקות פיצוי האדם, רשאי הוא לצוות כי אוצר המדינה ישלם לו פיצוי על מעצרו והוצאות הגנתו בסכום שיקבע בית המשפט.

(ב) נעצר אדם ושחרר, ומצא בית המשפט שהמעצר היה עקב תלונת סרק שהוגשה שלא בתום לב, רשאי בית המשפט לחייב את המתלונן, לאחר שנתן לו הזדמנות לטעון טענותיו לענין זה, לשלם, למי שנעצר, פיצוי על מעצרו והוצאות הגנתו, בסכום שיקבע בית המשפט.

(ג) שר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, רשאי להתקין תקנות –

- (1) לענין ההליכים בבקשה לפיצוי לפי סעיף זה, בין לפני פניה לבית המשפט ובין בבית המשפט;
- (2) לקבוע סכומים מרביים לפיצוי לפי סעיף קטן (א).
- (ד) החלטת בית משפט לפי סעיף זה ניתנת לערעור כפסק דין בפלילים.

סימן ה': מעצר שלא בידי שוטר

39. (א) השר לבטחון פנים, רשאי בצו להעניק לעובד ציבור סמכויות שוטר לעכב או לעצור ללא צו שופט, אם שוכנע כי מתן הסמכות חיוני למילוי תפקידו.

(ב) לא תוענק סמכות, כאמור בסעיף קטן (א), אלא לעובד ציבור שקיבל הכשרה מתאימה ומשטרת ישראל הודיעה שאין מניעה להסמיכו מטעמים של בטחון הציבור.

(ג) בסימן זה, "עובד ציבור" – עובד מדינה כמשמעותו בחוק שירות המדינה (מינויים), התשי"ט-1959, וכן עובד רשות סטטוטורית שחל עליו דין משמעת, על פי דין.

(ד) הגופים בהם יוענקו לעובדי ציבור סמכויות עיכוב ומעצר כאמור, ייקבעו באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת.

40. מעצר בידי עובד ציבור על עובד ציבור שהוסמך לפי סעיף 39 יחולו החובות החלות על שוטר המבצע מעצר לפי חוק זה, וכן יחולו על המעצר סעיפים 44 ו-45 לפקודת מעצר וחיפוש, אולם לא יכנס עובד הציבור לבית המשמש למגורים ללא צו מעצר.

סימן ו': הטלת ערובה ושחרור בערובה

41. הגדרות
בסימן זה –
42. קביעת ערובה בידי הקצין הממונה
- (א) החליט הקצין הממונה לשחרר בערובה או להטיל ערובה, יקבע את סוג הערובה ואת גובהה לפי השיקולים האמורים בסעיף 46.
- (ב) שחרור בערובה יהיה על תנאי שהחשוד יתייצב לחקירה או למשפט בכל מועד שיידרש, ושלא ישבש הליכי חקירה ומשפט; הקצין הממונה רשאי, בהסכמת החשוד, להתנות את השחרור בערובה בתנאים הבאים:
- (1) חובת הודעה על כל שינוי במען המגורים ובמקום העבודה;
 - (2) איסור יציאה מן הארץ והפקדת הדרכון, לתקופה שלא תעלה על 3 חודשים;
 - (3) איסור כניסה לאזור, לשוב או למקום בארץ, שיקבע, לתקופה שלא תעלה על 15 ימים;
 - (4) איסור לקיים קשר או להיפגש עם מי שיקבע, לתקופה שלא תעלה על 30 ימים;
 - (5) חובת מגורים או הימצאות באזור, בשוב או במקום בארץ, שיקבע, לתקופה שלא תעלה על 15 ימים;
 - (6) חובה להתייצב בתחנת המשטרה במועדים שיקבע;
 - (7) איסור יציאה ממקום המגורים במשך כל שעות היממה או חלק ממנה, לתקופה שלא תעלה על 5 ימים;
 - (8) הפקדת כלי הנשק שברשותו בתחנת המשטרה – לעניין חשוד בעבירת אלימות.
- (ב1) החליט הקצין הממונה שלא להתנות את השחרור של חשוד בעבירת אלימות בבן משפחה, בהפקדת כלי הנשק שברשות החשוד, כאמור בסעיף קטן (ב)(8), יפרט את נימוקיו בכתב; לעניין זה, "בן משפחה" – כהגדרתו בחוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991.
- (ב2) החליט הקצין הממונה לשחרר בערובה חשוד בעבירה שנעשתה באלימות חמורה, באכזריות או תוך שימוש בנשק חם או קר, יתנה את שחרורו בהפקדת כלי הנשק שברשותו כאמור בסעיף קטן (ב)(8).
- (ג) ההוראות הקבועות בסעיף 48(ב), (ד) ו-(ה) יחולו על החלטתו של הקצין הממונה.
- (ד) החליט הקצין הממונה לשחרר את החשוד בערובה ולא הסכים החשוד להטלת הערובה, לגובהה או לתנאיה כאמור בסעיף קטן (א), או סבר הקצין הממונה כי יש לשחרר את החשוד בתנאים שאינם בתחום סמכותו, או לא הומצאה הערובה במועד, ייעצר החשוד ויובא בהקדם האפשרי ולא יאוחר מ-24 שעות, בפני שופט.
- (ה) נקבעה ערובה על דרך של ערבון כספי ונבצר מן החשוד ליתן את הערבון, רשאי הקצין הממונה להורות על שחרור החשוד בערובה אחרת, וכן להתנות את השחרור בהפקדת הערבון הכספי תוך מועד שיקבע.
- (ו) דינו של מי שהוטלה עליו ערובה כדין משוחרר בערובה, בשינויים המחויבים.
43. ער על החלטת הקצין הממונה
- מי ששוחרר בערובה על ידי הקצין הממונה רשאי לערור בפני בית משפט שלום –
- (1) על גובה הערובה או על סבירות תנאיה, תוך 14 ימים מיום החלטת הקצין הממונה;

- (2) על תנאי השחרור בערובה שנקבעו, אם נשתנו הנסיבות ויש בהן כדי להשפיע על קביעת תנאי השחרור;
- (3) על תנאי לפי הוראות סעיף 42(ב2), אם בנסיבות העניין לא נשקפת סכנה לבטחונו של אדם או לבטחון הציבור מביטול התנאי.
44. (א) חשוד שטרם הוגש נגדו כתב אישום, נאשם או נידון שערעור תלוי ועומד על פסק דינו, והוא נתון במעצר או במאסר, רשאי בית המשפט, לבקשתו, לצוות על שחרורו בערובה או ללא ערובה.
- (ב) בית משפט רשאי לצוות על נאשם או על נידון, שערעור תלוי ועומד על פסק דינו, לתת ערובה, אף אם אינו מוסמך להורות על מעצרו לפי סעיף 21, כדי להבטיח את התייצבותו למשפט, ומשעשה כן, יראו את הנאשם או את הנידון כמי ששוחרר בערובה.
45. סבר בית משפט כי יש מקום לגבות עדות לאלתר לפי סעיף 117 לחוק סדר הדין הפלילי, בעבירות לפי סעיפים 199 עד 202, 427 או 428 לחוק העונשין, או לפי פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973, למעט עבירה הקשורה רק בשימוש עצמי בסמים, לא ישחרר את הנאשם בערובה, לפני שנגבתה העדות שבית המשפט סבר שיש מקום לגבותה לאלתר, אלא אם כן הסכים לכך תובע או שהשופט שוכנע כי השחרור לא יפריע לגביית העדות, או אם חלפו 14 ימים מעת המעצר.
46. (א) ציווה שופט לשחרר אדם בערובה או להטיל עליו ערובה, יקבע את סוג הערובה, גובה הערובה, וכן את תנאי הערובה ומשך תוקפם; והכל במידה שאינה עולה על הנדרש כדי להשיג את מטרות הטלת הערובה.
- (ב) בהחלטתו לפי סעיף קטן (א) ישקול השופט גם את אלה –
- (1) מהות העבירה;
 - (2) המידע שבידי התביעה;
 - (3) עברו הפלילי של האדם;
 - (4) מצבו הכלכלי של האדם ויכולתו להמציא את הערובה הנדרשת;
 - (5) האפשרות שהאדם יוכל לעמוד בתנאי הערובה.
- (ג) בקביעת תנאי הערובה של קטין יתחשב השופט, בין השאר, בצרכיו המיוחדים כקטין.
47. (א) שוחרר אדם בערובה ולא המציאה במועד שנקבע, ייעצר ויובא בפני שופט תוך 24 שעות מעת מעצרו.
- (ב) היתנה השופט את השחרור בהמצאת ערובה, ולא הומצאה הערובה במועד שנקבע, יובא העצור בפני שופט תוך 24 שעות מתום המועד האמור.
- (ג) לא קבע השופט מועד להמצאת הערובה ולא הומצאה הערובה, יובא העצור בפני שופט תוך 48 שעות מעת מתן ההחלטה.
- (ד) מיד עם המצאת הערובה הנדרשת ומילוי תנאי הערובה, ישוחרר האדם ממעצרו.
48. (א) שחרור בערובה הוא על תנאי שהמשוחרר יתייצב לחקירה, לדיון במשפטו או בערעור, או לנשיאת עונשו, בכל מועד שיידרש, וכן שיימנע מלשבש הליכי משפט; בית המשפט רשאי להוסיף תנאים, לפרק זמן שיקבע, ככל שימצא לנכון, לרבות:
- (1) חובת הודעה על כל שינוי במען המגורים ובמקום העבודה;
 - (2) איסור יציאה מן הארץ והפקדת הדרכון;
 - (3) איסור כניסה לאזור, לישוב או למקום בארץ, שיקבע;
 - (4) איסור לקיים קשר או להיפגש עם מי שיקבע;
 - (5) חובת מגורים או הימצאות באזור, בישוב או במקום בארץ, שיקבע;
 - (6) חובה להימצא בפיקוחו של קצין מבחן, לאחר קבלת תסקיר מעצר; משך הפיקוח לא יעלה על ששה חודשים, אך בית המשפט רשאי להאריכו לתקופות שלא יעלו על ששה חודשים כל אחת;

- (7) חובה לקבל טיפול למשתמשים בסמים, ובלבד שהטיפול אושר על ידי קצין מבחן;
- (א7) לעניין נאשם שהועמד לדין לפי סעיף 21א לחוק טיפול בחולי נפש, התשנ"א-1991, או נאשם שחל עליו סעיף 28א(ד) לאותו חוק והוא הועמד לדין לפי סעיף 21 לאותו חוק – חובה להתייבב לבדיקה פסיכיאטרית, או אם הנאשם הסכים לכך – לקבל טיפול במקום שיקבע הפסיכיאטר המחוזי;
- (8) חובה להתייבב בתחנת משטרה במועדים שיקבע;
- (9) איסור יציאה ממקום מגורים במשך כל היממה או בחלק ממנה;
- (10) איסור המשך עיסוק הקשור בעבירה, ובכלל זה איסור עבודה במוסד, כאשר מתקיים יסוד סביר לחשש שהמשך העיסוק מהווה סכנה לבטחון הציבור, או עלול להקל על ביצוע עבירה דומה; התנה בית המשפט את השחרור באיסור עבודה במוסד, יורה שלא לתת למשוחרר אישור משטרה; לעניין זה –
- "מוסד" ו"עבודה" – כהגדרתם בחוק למניעת העסקה של עברייני מין במוסדות מסוימים, התשס"א-2001 או בחוק למניעת העסקה במוסדות מסוימים של מי שהורשע באלימות כלפי ילדים וחסרי ישע, התשפ"ג-2023, לפי העניין;
- "אישור משטרה" – כמשמעותו בסעיף 3 לחוק למניעת העסקה של עברייני מין במוסדות מסוימים, התשס"א-2001, או כהגדרתו בחוק למניעת העסקה במוסדות מסוימים של מי שהורשע באלימות כלפי ילדים וחסרי ישע, התשפ"ג-2023, לפי העניין;
- (11) למלא אחר צו הגנה על פי החוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991;
- (12) הפקדת כלי הנשק שברשותו בתחנת המשטרה – לעניין חשוד בעבירת אלימות;
- כן רשאי בית המשפט, על בסיס תסקיר מעצר כאמור בסעיף 21א, ובהסכמת החשוד או הנאשם, להתנות את שחרורו בביצוע בדיקה רפואית או בקבלת טיפול רפואי או טיפול מקצועי אחר, או להורות כי הטיפול יהיה במסגרת פיקוח קצין מבחן כאמור בפסקה (6).
- (ב) לא יצווה שופט על איסור יציאה מן הארץ, אלא אם כן נתקיימו שניים אלה:
- (1) קיימת אפשרות סבירה שהמשוחרר לא יתייבב לחקירה, לדיון במשפט או לנשיאת עונשו;
- (2) לא ניתן להבטיח את התייבבותו בהמצאת ערובה מתאימה, או בקביעת תנאי שחרור מתאימים.
- (ב1) הורה בית המשפט על שחרור של חשוד בעבירת אלימות בבן משפחה, או בעבירה שנעשתה באלימות חמורה, באכזריות או תוך שימוש בנשק חם או קר, ולא התנה את השחרור בהפקדת כלי הנשק שברשות החשוד כאמור בסעיף קטן (א)(12), יפרט את נימוקיו לכך בהחלטתו; לעניין זה, "בן משפחה" – כהגדרתו בחוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991.
- (ב2) הורה בית המשפט על שחרור של נאשם בעבירת מין כהגדרתה בחוק למניעת העסקה של עברייני מין במוסדות מסוימים, התשס"א-2001, או בעבירת אלימות או התעללות בילד או בחסר ישע כהגדרתה בחוק למניעת העסקה במוסדות מסוימים של מי שהורשע באלימות כלפי ילדים וחסרי ישע, התשפ"ג-2023, שעל פי כתב האישום ביצע הנאשם בהיותו בגיר, ולא התנה את השחרור באיסור עבודה במוסד כאמור בסעיף קטן (א)(10), יפרט את נימוקיו לכך בהחלטתו.
- (ג) מקום שנדרש הסדר להבטחת קיומם של תנאי השחרור, יובאו פרטי ההסדר לידיעת השופט לפני קביעת התנאים.
- (ד) צו איסור יציאה מן הארץ ישמש אסמכתה למנוע את יציאתו של המשוחרר מן הארץ.

(ה)	לצורך הפיקוח על קיום תנאי השחרור, תהיה לשוטר סמכות כניסה לכל מקום שיש לו יסוד סביר להניח כי המשוחרר נמצא בו או למקום שבו על המשוחרר להימצא.	(א)	.49	כתב ערובה
(ב)	כתב ערובה יפרט את תנאי השחרור ויחתם בפני שופט, רשם או מזכיר בית המשפט, או בפני שוטר או סוהר שהוסמך לכך בפקודות המשטרה או שירות בתי הסוהר.	(א)	.50	פטור הערב
(ב)	בכתב הערובה החתום בידי צד שלישי יפורטו גם התנאים המיוחדים שלמילויים ערב צד שלישי.	(ב)		
(ג)	ביקש ערב צד שלישי לבטל את ערבותו או להחזיר לו את ערבונו, רשאי בית המשפט, לאחר שהזמין לדיון את המבקש, התובע, המשוחרר בערובה וכל ערב שערב יחד עם המבקש, להיעתר לבקשה או לסרב לה; בית המשפט לא יסרב לבקשה, אם המשוחרר בערובה התייצב או הובא בפני בית המשפט; נעתר בית המשפט לבקשה, רשאי הוא לבטל את השחרור בערובה, לקבוע ערובה אחרת, או לשנות את תנאיה.	(א)		
(ב)	בית המשפט רשאי להוציא צו להבאת ערב שהוזמן לדיון ולא התייצב, אלא אם כן היה הערב מיוצג בדיון על ידי עורך דין או הודיע לבית המשפט בתצהיר כי הוא מסכים לבקשה.	(ג)		
(ד)	לענין בקשה להחזרה או לביטול ערבון או ערבות שהוטלו על ידי הקצין הממונה, יהיו לקצין הממונה הסמכויות המסורות לבית המשפט בסעיף קטן (א), בשינויים המחויבים.	(א)		
(א)	נפטר הערב, לפני שניתן צו על תשלום סכום ערבותו או על חילוט ערבונו, אחריותו על פי כתב הערובה בטלה, וסכום ערבונו יוחזר לעזבונו לכשיתבקש הדבר; הודע לבית המשפט על דבר פטירת הערב, ימסור בית המשפט הודעה על כך לתובע, למשוחרר בערובה ולערב אחר שערב לאותו משוחרר, ורשאי בית המשפט, לבקשת תובע או ערב אחר, לקבוע ערובה אחרת, לשנות את תנאיה או לבטל את השחרור בערובה.	(א)	.51	תוצאות תנאי בערובה הפרת שחרור
(ב)	שופט הדן בענינו של משוחרר בערובה, שהובא לפניו בשל הפרת תנאי מתנאי השחרור, רשאי להורות על חילוט הערבות, ואם התגבשה עילת מעצר, לעצרו או לשחררו בערובה בתנאים שיקבע.	(ב)		
(ג)	נוכח שופט כי משוחרר בערובה הפר תנאי מתנאי השחרור וכי ולא ניתן להביאו בפניו, רשאי הוא להורות על חילוט הערבות.	(ג)		
(א)	בקשה לחילוט ערבות שניתנה על ידי ערב לא תידון אלא אם כן ניתנה לערב הזדמנות להשמיע את טענותיו.	(א)	.52	עיון חוזר בהחלטת בית המשפט
(ב)	עצור, משוחרר בערובה או תובע רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר, בענין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, לרבות בהחלטה לפי סעיף זה, אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה.	(ב)		
(א)	אדם המוחזק במעצר בשל אי יכולתו להמציא ערובה, רשאי לפנות בכל עת בבקשה לעיון חוזר.	(ג)		
(ג)	הוטל פיקוח קצין מבחן לפי סעיף 48(א), רשאי קצין המבחן לפנות לבית משפט בבקשה ליתן צו המשנה את החלטתו; הבקשה תהיה בכתב ותלווה בתסקיר.	(ד)		
(א)	(פקע)	(א)	.53	ערר על החלטת בית המשפט
(א)	עצור, משוחרר בערובה ותובע רשאים לערור על החלטת בית משפט בענין הנוגע למעצר, לשחרור, להפרת תנאי ערובה או להחלטה בבקשה לעיון חוזר, וכן רשאי ערב לערור בענין ערבותו, בפני בית משפט שלערעור, שידון בערר בשופט יחיד.	(1א)		
(1)	על החלטת בית המשפט המחוזי בערר לפי סעיף קטן (א) רשאי כל אחד מהמפורטים באותו סעיף קטן לפנות בבקשה למתן רשות לערור לפני בית המשפט העליון;	(2)		
(2)	בית המשפט העליון ידון בבקשה בשופט יחיד, ואולם רשאי בית המשפט העליון לדחות את הבקשה על הסף, בלא דיון בנוכחות			

הצדדים; ניתנה רשות לערור כאמור, ידון בו בית המשפט העליון בשופט יחיד ורשאי הוא לדון בבקשת רשות ערר כאילו היתה ערר.

(ב) השופט הדן בערר, רשאי להיזקק לחומר ראיות חדש, שניתוסף מאז הדיון בבית משפט קמא.

(ג) ערר כאמור בסעיף קטן (א) ובקשה למתן רשות לערור כאמור בסעיף קטן (א1), יוגשו בתוך 30 ימים מיום שניתנה החלטת בית המשפט, ואולם בית המשפט רשאי להאריך את המועד האמור מטעמים שיירשמו.

(ד) (פקע)

הסמכות חוזר ובערר רשאי בית המשפט לקיים את ההחלטה שעליה עוררים, לשנותה או לבטלה ולתת החלטה אחרת במקומה. 54. בעיון חוזר ובערר

החליט בית המשפט על שחרור בערובה או על שחרור ללא ערובה, של אדם שהיה במעצר בעת מתן ההחלטה, והודיע היועץ המשפטי לממשלה או תובע, במעמד מתן ההחלטה, על רצונו לערור עליה, רשאי בית המשפט שנתן את הצו לצוות על השהיית ביצוע השחרור לתקופה שיקצוב ושלא תעלה על 48 שעות מעת מתן ההחלטה; לענין זה יחולו הוראות סעיף 29, בשינויים המחויבים. 55. ביצוע השהיית שחרור

(ב) ערר כאמור בסעיף קטן (א) יוגש בהקדם האפשרי תוך התקופה שנקצבה.

(ג) החליט היועץ המשפטי לממשלה או התובע, למרות הודעתו לבית המשפט, כי לא יוגש ערר, יודיע מיד לבית המשפט על החלטתו, והאדם ישוחרר לאלתר.

בקשה לשחרור בערובה שאינה מוגשת אגב דיון בבקשה למעצר, בקשה להטיל ערובה, בקשה לעיון חוזר או בקשה לערור, תוגש בכתב, ותכיל תמצית נימוקיה; קדמו לה בקשות אחרות באותו ענין, יצורפו אליה העתקים של אותן בקשות ושל פרוטוקול הדיון בהן; ואולם בית המשפט רשאי להיזקק לבקשה גם אם לא צורפו העתקים כאמור, אם נחה דעתו שיש ברשותו המידע הנדרש למתן החלטה. 56. אופן הגשת בקשות

(ב) על בקשה לפי סעיף קטן (א) יחולו הוראות סעיף 15(ג) עד (ז), בשינויים המחויבים.

דיון לפי סעיפים 43, 52, 53 ו-58, יהיה בפני המשוחרר בערובה או סניגורו, בפני עצור, ובפני תובע; ואולם מותר לדון בבקשת העצור שלא בפני תובע אם ניתנה לתובע הודעה על הדיון 24 שעות מראש; מותר לדון בבקשת תובע שלא בפני המשוחרר בערובה אם הומצאה למשוחרר בערובה הודעה על הדיון 48 שעות מראש. 57. נוכחות בעלי הדין

(ב) הודעה על מועד הדיון ומקומו תימסר למשוחרר בערובה, לעצור, לסניגור אם יש להם סניגור, ולתובע.

(ג) לא ניתן לקיים דיון בנוכחות העצור מפאת מצב בריאותו יחולו הוראות סעיף 16(2), בשינויים המחויבים.

הערובה ותנאי השחרור בערובה יתבטלו אם לא יוגש כתב אישום נגד החשוד תוך 180 ימים; ואולם בית המשפט רשאי, בתוך תקופת הערובה, להאריך אותה ואת תנאיה, לתקופה נוספת שלא תעלה על 180 ימים, אם הוגשה בקשה באישור תובע. 58. תוקף הערובה

(ב) בית המשפט רשאי להורות על הארכה נוספת של הערובה ותנאיה לתקופה שלא תעלה על 90 ימים, אם הוגשה בקשה לכך באישור היועץ המשפטי לממשלה.

חשוד הנתון במעצר ולא הוגש נגדו כתב אישום תוך 75 ימים לאחר מעצרו, ישוחרר מן המעצר, בערובה או ללא ערובה. 59. שחרור באין אישום

נאשם, שלאחר הגשת כתב האישום נגדו היה נתון במעצר בשל אותו כתב אישום, תקופה המצטרפת כדי 30 ימים ולעניין מעצר בפיקוח אלקטרוני – כדי 60 ימים, ומשפטו לא החל, ישוחרר מן המעצר, בערובה או ללא ערובה; ואולם רשאי בית המשפט לדחות את מועד תחילת המשפט, בלא שישוחרר, ל-30 ימים נוספים, אם ביקש זאת הנאשם או סניגורו. 60. שחרור באין משפט

נאשם, שלאחר הגשת כתב אישום נגדו, היה נתון במעצר בשל אותו כתב אישום תקופה המצטרפת כדי תשעה חודשים, ואם היה נתון במעצר בפיקוח 61. שחרור הכרעת דין או גזר דין באין

אלקטרוני – תקופה המצטרפת כדי 18 חודשים, ומשפטו בערכאה הראשונה לא נגמר בהכרעת דין, ישוחרר מן המעצר, בערובה או ללא ערובה.

(בוטל) (ב)

(ג) בלי לגרוע מהוראות סעיף 62, ניתן פסק דין מרשיע נגד נאשם לאחר שהיה נתון במעצר לתקופה המצטרפת כדי תשעה חודשים, ואם היה נתון במעצר בפיקוח אלקטרוני – תקופה המצטרפת כדי 18 חודשים, בשל אותו כתב אישום, רשאי בית המשפט שהרשיעו לצוות על הארכת מעצרו או על מעצרו מחדש עד למתן גזר דין ובכלל זה, על מעצרו בפיקוח אלקטרוני, אם מצא כי יש עילה למעצרו; לא ניתן גזר דין בתוך 90 ימים, ולעניין מעצר בפיקוח אלקטרוני – בתוך 180 ימים, מיום שציווה בית המשפט כאמור, ישוחרר הנאשם מן המעצר.

הארכת מעצר או חידושו (א) 62. על אף הוראות סעיפים 59 עד 61, רשאי שופט של בית המשפט העליון לצוות על הארכת המעצר או על מעצר מחדש ובכלל זה על מעצר בפיקוח אלקטרוני, לתקופה שלא תעלה על 90 ימים, ולחזור ולצוות כך מעת לעת, וכן להורות על שחרורו של הנאשם, בערובה או ללא ערובה.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), סבר שופט בית המשפט העליון כי לא יהיה ניתן לסיים את הליכי המשפט בתוך התקופה של 90 ימים האמורה בסעיף קטן (א), בשל סוג העבירה, מורכבותו של התיק או ריבוי של נאשמים, עדים או אישומים, רשאי הוא לצוות על הארכת המעצר או על מעצר מחדש, ובכלל זה על מעצר בפיקוח אלקטרוני, לתקופה שלא תעלה על 150 ימים, ולחזור ולצוות כך מעת לעת, וכן להורות על שחרורו של הנאשם, בערובה או בלא ערובה.

סמכות מעצר לבית משפט עד לדיון בבקשה למעצר מחדש 62.א. הודיע תובע על כוונתו לבקש את מעצרו של נאשם שעומד להשתחרר ממעצר או שאינו עצור, לאחר שהיה נתון במעצר לתקופה המצטרפת כדי תשעה חודשים, ואם היה נתון במעצר בפיקוח אלקטרוני – תקופה המצטרפת כדי 18 חודשים, בשל אותו כתב אישום, רשאי בית המשפט, אם מצא כי יש עילה למעצרו של הנאשם, לצוות על מעצרו לתקופה שלא תעלה על 72 שעות לשם הגשת בקשה לבית המשפט העליון לפי סעיף 62.

שחרור והפטר בתום המשפט 63. זוכה נאשם, בוטל האישום או הופסקו הליכי המשפט, ישוחרר מיד ממעצרו, אם הוא עצור; ואם שוחרר בערובה, ובכלל זה אם נעצר במעצר בפיקוח אלקטרוני בצירוף קביעת ערובה, יופטרו הוא וערביו מערבותם ויוחזר הערבון הכספי, הכל לפי הענין; ואולם, אם הודיעה התביעה כי בדעתה להגיש ערעור, רשאי בית המשפט לשחררו בערובה מטעמים שיירשמו, או להורות על מעצרו לתקופה שלא תעלה על 72 שעות לשם הגשת הודעת הערעור, ואם היה עצור בפיקוח אלקטרוני – להורות על המשך מעצרו בפיקוח אלקטרוני לתקופה האמורה.

מעצר בשל עבירה אחרת 64. אין בהוראות סעיפים 59 עד 63 כדי למנוע מעצר החשוד או הנאשם, שחרורו בערובה או המשך מעצרו, בשל מעשה אחר, או מעצרו על ידי צו בית המשפט שלעצור.

סמכות שוטר 65. כל עוד לא הוגש כתב אישום, רשאי שוטר שאינו תובע כאמור בסעיף 12(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי, לנהל הליכים לפי סימן ג' או לפי סימן זה, למעט הליכים לפי סעיפים 52 ו-53.

סימן ז':

הארכת מעצר ושחרור בערובה בדרך של היוועדות חזותית 65.א. (א) (פקע)

(ב) (פקע)

(1) (פקע)

(2) (פקע)

(3) (פקע)

(4) (פקע)

(ג) (פקע)

(1ג) (פקע)

(ד) (פקע)

- (1) (פקע)
(2) (פקע)
(3) (פקע)
(ה) (פקע)
(ו) (פקע)
(ז) (פקע)
(ח) (פקע)

פרק ג': עיכוב

- הגדרות 66. בפרק זה, "עיכוב" – הגבלת חירותו של אדם לנוע באופן חופשי, בשל חשד שבוצעה עבירה או כדי למנוע ביצוע עבירה כאשר הגבלת החירות מסויגת מראש בזמן ובתכלית, הכל כאמור בפרק זה.
- עיכוב במקום חשוד 67. (א) היה לשוטר יסוד סביר לחשד כי אדם עבר עבירה, או כי הוא עומד לעבור עבירה העלולה לסכן את שלומו או בטחונו של אדם, או את שלום הציבור או את בטחון המדינה, רשאי הוא לעכבו כדי לברר את זהותו ומענו או כדי לחקור אותו ולמסור לו מסמכים, במקום הימצאו.
- (ב) שוטר רשאי לדרוש מאדם להילוו עמו לתחנת המשטרה או לזמנו לתחנת המשטרה למועד אחר שיקבע, אם נתקיימו שניים אלה:
- (1) יש יסוד סביר לחשד שהוא עבר עבירה או יש הסתברות גבוהה שהוא עומד לעבור עבירה כאמור בסעיף קטן (א);
- (2) הזיהוי היה בלתי מספיק, או לא ניתן לחקור אותו במקום הימצאו.
- עיכוב עד במקום 68. (א) היה לשוטר יסוד סביר לחשד שנעברה עבירה, רשאי הוא לעכב אדם שיכול למסור לו מידע הנוגע לאותה עבירה, כדי לברר את זהותו ומענו וכדי לחקור אותו במקום הימצאו; וכן רשאי הוא לזמן אותו לתחנת משטרה קרובה למועד סביר אחר שיקבע לצורך ביצוע אותן פעולות.
- (ב) היה הזיהוי בלתי מספיק, או היה חשש כי האדם לא יתייצב לחקירה במועד, רשאי השוטר לבקש מאותו אדם להילוו עמו לתחנת המשטרה לשם גביית העדות.
- עיכוב לחיפוש ולבדיקת מסמכים 69. הוקנתה בחיקוק הסמכות לחפש במקום, בכליו או על גופו של אדם, או הסמכות לדרוש מאדם הצגת מסמכים, רשאי בעל הסמכות לעכב אדם או כלי רכב כדי לאפשר את החיפוש או העיון במסמכים, וכן רשאי הוא לדרוש מהאדם למסור את שמו ומענו.
- עיכוב לביצוע צו מעצר או צו מאסר 70. (א) היה לשוטר יסוד סביר לחשד כי ניתן נגד אדם צו מעצר או צו מאסר, רשאי הוא לעכבו עד לקבלת עותק הצו, לצורך ביצוע המעצר או המאסר על פיו.
- (ב) לא ניתן לקבל עותק הצו במקום, רשאי שוטר לדרוש מאותו אדם להילוו עמו לתחנת המשטרה לשם קבלת הצו ולשם ביצוע המעצר או המאסר על פיו.
- עיכוב כלי רכב לשם חיפוש 71. (א) היה לשוטר יסוד סביר לחשד שבוצעה עבירה בת מעצר וסבר כי יש צורך לבצע חיפוש בכלי רכב כדי לאתר את מבצע העבירה או קורבנה או כדי לאתר ראיה הקשורה בעבירה, רשאי הוא להורות לעכב את כלי הרכב ולערוך את החיפוש כאמור.
- (ב) הוראות סעיף קטן (א) יחולו גם אם קיים חשש שעומדת להתבצע עבירה מן העבירות המפורטות בסעיף 35(ב), או אם קיימת הסתברות גבוהה שעומדת להתבצע עבירה בת מעצר.
- הנוהל בעיכוב 72. (א) על מבצע עיכוב יחולו הוראות סעיף 24, בשינויים המחויבים.
- (ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), שוטר המעכב לפי סעיף 71, יזהה את עצמו על פי הוראות סעיף 5 לפקודת המשטרה.
- חיפוש מוגבל על גופו של אדם שעוכב 72א. (א) שוטר רשאי לערוך חיפוש מוגבל על גופו של אדם שעוכב, בעת כניסתו לרכב בשימוש משטרת ישראל או לאמבולנס, בליווי שוטר, לשם תפיסת נשק או חפץ אחר, העלול לסכן את שלומו של אדם או את ביטחון הציבור או העלול לסייע בבריחתו גם בלא חשד שהאדם מחזיק חפץ כאמור, ורשאי השוטר לתפוס את החפץ שהתגלה אגב החיפוש.

- (ב) היה האדם שעוכב חשוד בעבירה והתנגד לעריכת חיפוש מוגבל על גופו לפי הוראות סעיף קטן (א), רשאי השוטר להשתמש בכוח סביר לשם ביצוע החיפוש.
- (ג) נערך חיפוש או נתפס חפץ במהלך החיפוש או נעשה שימוש בכוח לפי הוראות סעיף זה, יצוין הדבר בדוח העיכוב הנערך לפי סעיף 74.
- (ד) חיפוש על גופו של אדם לפי הוראות סעיף קטן (א) ייערך בידי בן מינו של האדם, אלא אם כן מתקיים אחד מאלה:
- (1) אותו אדם הסכים שהחיפוש ייערך בידי מי שאינו בן מינו לאחר שהובהרה לו זכותו שלא להסכים לחיפוש כאמור;
 - (2) לא ניתן לערוך את החיפוש בידי בן מינו ויש בדחיית החיפוש סיכון בלתי סביר לשלום הציבור או לשלמו של אדם.
- (ה) על אף האמור בכל דין, הוראות סעיף זה יחולו רק על שוטר כהגדרתו בפקודת המשטרה.
- (ו) בסעיף זה –
- "חיפוש מוגבל על הגוף" – חיפוש על פני גופו של אדם שאינו כולל הסרת בגד החושפת איברי גוף שהיו מכוסים, למעט הסרת כיסוי מעל הפנים או הראש או הסרת נעליים, וכן חיפוש בבגדיו או בכליו של אדם שהוא נושא על גופו או הנמצאים בקרבתו ובשליטתו המיידית, ולמעט חיפוש חיצוני או חיפוש פנימי כהגדרתם בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – חיפוש בגוף ונטילת אמצעי זיהוי), התשנ"ו-1996;
- "נשק" – כהגדרתו בחוק סמכויות לשם שמירה על ביטחון הציבור, התשס"ה-2005.
73. (א) לא יעוכב אדם או כלי רכב מעל לזמן סביר הדרוש, בנסיבות המקרה, לביצוע הפעולה שלשמה הוקנתה סמכות העיכוב.
- (ב) בכל מקרה, לא יעוכב אדם או כלי רכב לפרק זמן העולה על שלוש שעות; ואולם בעיכוב הקשור למספר רב של מעורבים, רשאי הקצין הממונה להאריך את משך העיכוב לפרק זמן נוסף שלא יעלה על שלוש שעות נוספות, מנימוקים שיירשמו.
74. עם תום העיכוב, יערוך מבצע העיכוב דו"ח, שבו יפרט את שמו של מי שעוכב, סיבת העיכוב ומשך העיכוב, אם נתקיים אחד מאלה:
- (1) האדם הובא לתחנת המשטרה או זומן אליה;
 - (2) האדם עוכב לפרק זמן של עשרים דקות או יותר.
75. (א) כל אדם רשאי לעכב אדם אחר עד לבואו של שוטר אם נתקיים אחד מאלה:
- (1) האדם חשוד כי ביצע בפניו עבירת אלימות, פשע, גניבה או עבירה שגרמה נזק של ממש לרכוש;
 - (2) אדם אחר הקורא לעזרה מצביע על אדם החשוד שביצע בפניו עבירה, כאמור בפסקה (1),
- והכל אם יש חשש שהחשוד יימלט או שזהותו אינה ידועה.
- (ב) חשוד שעוכב לפי סעיף קטן (א), יימסר לשוטר ללא דיחוי, ובלבד שהעיכוב לא יעלה על שלוש שעות.
- (ג) המבצע עיכוב לפי סעיף קטן (א), רשאי להשתמש בכוח סביר, אם החשוד סירב להיעתר לבקשת העיכוב, ובלבד שלא יהיה בשימוש בכוח כדי לגרום לחשוד חבלה.

פרק ד': שונות

76. בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, סעיפים 21 עד 25, 27 עד 57 – בטלים.
77. בפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 –

תיקון חוק סדר הדין הפלילי – מס' 24
תיקון פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) – מס' 9

- (1) בסעיף 8, במקום "לענין סימן זה" יבוא "לענין הוראות חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996";
- (2) סעיפים 2 עד 7 ו-9 עד 18 – בטלים;
- (3) בסעיף 44, אחרי "בשל מעצר" יבוא "או עיכוב".
78. בחוק העונשין, התשל"ז-1977 –

תיקון חוק העונשין
– מס' 50

- (1) בסעיף 124 –
- (א) סעיף קטן (ב) – בטל;
- (ב) בסעיף קטן (ג), במקום "חוק סדר הדין הפלילי, התשכ"ה-1965" יבוא "חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".
- (2) בסעיף 125(א), במקום הרישה עד "ואולם" יבוא "על אף הוראות חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996".
79. בחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955 –

תיקון
השיפוט הצבאי –
מס' 31

- (1) אחרי סעיף 227 יבוא:
- "החלת סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים) 227א. מבלי לגרוע מהוראות סעיף 227, הוראות סעיפים 32 עד 36 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996, יחולו על מעצר לפי סעיפים 231 ו-237א, הכל לפי הענין, ובשינויים המחוייבים הבאים:
- (1) הסמכויות הנתונות לקצין הממונה יהיו נתונות לקצין משטרה צבאית;
- (2) הסמכויות הנתונות לקצין משטרה בדרגת רב פקד ומעלה יהיו נתונות לקצין משטרה צבאית בדרגת סרן, לפחות;
- (3) הסמכויות הנתונות למפקח הכללי של המשטרה יהיו נתונות לקצין משטרה צבאית ראשי;
- (4) הסמכויות הנתונות ליועץ המשפטי לממשלה יהיו נתונות לפרקליט הצבאי הראשי;
- (5) הסמכויות הנתונות לשופט או לנשיא בית המשפט המחוזי ולשופט בית המשפט העליון יהיו נתונות, לפי הענין, לשופט או לנשיא בית דין צבאי מחוזי או בית דין צבאי מיוחד ולשופט בית דין צבאי לערעורים; בפני בית דין צבאי יתייצב, מטעם צבא הגנה לישראל, תובע צבאי;
- (6) זכות הפגישה עם עורך דין תהיה רק עם עורך דין, שהוא כשיר לשמש סניגור לפי סעיף 318."
- (2) בסעיף 243א, בסעיף קטן (ב), במקום "סעיפים 33 עד 49 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982" יבוא "סעיפים 41 ו-44 עד 58 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996";
- (3) בסעיף 243ב, בסעיף קטן (א), במקום "סעיפים 51 עד 54 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982" יבוא "סעיפים 59 עד 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996";
- (4) אחרי סעיף 243ב יבוא: "סייג לתחולת חוק סדר הדין הפלילי 243ג. על אף האמור בסעיף 1(ג) בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996, יחול החוק האמור על הליכי מעצר לפי חוק זה, רק במקום שחוק זה הפנה אליו."

80. בחוק סמכויות חיפוש בשעת חירום (הוראת שעה), התשכ"ט-1969 –

תיקון חוק סמכויות
חיפוש בשעת
חירום (הוראת
שעה) – מס' 5

(1) בסעיף 1 –

(א) בהגדרת "חבר הג"א", במקום "שהוענקה לו סמכות מעצר לפי סעיף 4 לפקודה" יבוא "שהסמיכו ראש הג"א או מפקד הג"א מחוזי, כאמור באותו חוק, להפעיל סמכויות לפי חוק זה, הוא קיבל הכשרה מתאימה לכך ואין מניעה להסמיכו כאמור מטעמים של בטחון הציבור."

(ב) בהגדרת "חייל", במקום "שהוענקה לו סמכות מעצר לפי סעיף 4 לפקודה" יבוא "שהסמיכו קצין בדרגה שאינה פחותה מאלוף משנה, שמינהו לענין זה ראש המטה הכללי בצבא הגנה לישראל, להפעיל סמכויות לפי חוק זה, הוא קיבל הכשרה מתאימה לכך ואין מניעה להסמיכו כאמור מטעמים של בטחון הציבור."

(2) אחרי סעיף 2(ב) יבוא: "(ג) לצורך הפעלת סמכויות לפי סעיף זה, רשאי בעל סמכות לפי סעיף קטן (ב) לעכב אדם כאמור בסעיפים 67 ו-71 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996; סירב האדם לעיכוב או לחיפוש ויש חשד שאותו אדם נושא אתו שלא כדין סכין, כלי ירייה או חומר נפץ, רשאי הוא לעצרו ויחולו החובות החלות על שוטר המבצע מעצר לפי חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996, וכן סעיף 44 לפקודה."

81. בחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995, בסעיף 1, בהגדרה "חוב", בפסקה (6)(א) שבה, בסופה יבוא "ובסעיף 38 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996."

תיקון חוק המרכז
לגביית קנסות,
אגרות והוצאות

82. עובד ציבור שהוסמך בידי השר לבטחון הפנים בסמכויות מעצר לפני תחילתו של חוק זה, יראוהו כאילו הוסמך לפי חוק זה.

הוראת מעבר

83. תחילתו של חוק זה בתום שנה מפרסומו.

תחילה

חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – חיפוש בגוף ונטילת אמצעי זיהוי), תשנ"ו-1996
תוכן עניינים

195	פרק א': הגדרות	סעיף 1
	הגדרות	
196	פרק ב': חיפוש בגוף החשוד	סעיף 2
197	חיפוש בגופו של חשוד – עקרונות	סעיף 3
197	חיפוש חיצוני	סעיף 4
198	חיפוש פנימי	סעיף 4א
198	חיפוש פנימי שהוא דגימת דם מזערית	סעיף 5
198	עורך החיפוש	סעיף 6
198	הסכמות מיוחדות	סעיף 7
199	בקשה להיתר לחיפוש פנימי	סעיף 8
199	דיון בבקשה והחלטת שופט	סעיף 9
199	היתר	סעיף 10
200	דו"ח על חיפוש בגוף והחזקת דברים שנתפסו	סעיף 11
	סירוב החשוד	
	פרק ג': נטילת אמצעי זיהוי	
	סימן א': אופן נטילת אמצעי זיהוי	
200	אופן נטילת אמצעי זיהוי	סעיף 11א
200	סימן ב': נטילת אמצעי זיהוי מחשוד, מנאשם או ממורשע	
201	תנאים לנטילת אמצעי זיהוי לצורך המאגר	סעיף 11ב
201	נחקר באזהרה – בקשה לעיון חוזר	סעיף 11ג
201	שימוש מותר באמצעי זיהוי ובנתוני זיהוי	סעיף 11ד
201	נטילה חוזרת של אמצעי זיהוי	סעיף 11ה
201	זימון לשם נטילת אמצעי זיהוי וסמכות עיכוב	סעיף 11ו
201	בקשת הסכמה וסמכות שימוש בכוח	סעיף 11ז
202	נטילת אמצעי זיהוי – תנאי הנטילה	סעיף 11ח
202	דוח בדבר נטילת אמצעי זיהוי	סעיף 11ט
	סימן ג': נטילת טביעת אצבעות ותצלום, לצורך זיהוי עצורים, אסירים ומוחזקים במשמורת	
202	נטילת אמצעי זיהוי לצורך זיהויים של עצורים, אסירים ומוחזקים במשמורת	סעיף 11י
202	השימוש בנתוני הזיהוי	סעיף 11יא
	סימן ד': סריקת טביעת אצבעות לשם זיהוי מעוכב	
203	סריקת טביעת אצבעות לשם זיהוי מעוכב	סעיף 11יב
	פרק ד': מאגר נתוני זיהוי	
	סימן א': ניהול מאגר נתוני זיהוי	
203	מאגר נתוני זיהוי	סעיף 11יג
204	השוואה לנתוני הזיהוי שבמאגר	סעיף 11יד
205	ניהול המאגר	סעיף 11טו
	סימן ב': שימוש במאגר נתוני הזיהוי	
205	מטרות השימוש במאגר	סעיף 11טז
205	מסירת מידע מהמאגר לגוף ציבורי	סעיף 11טז1
205	מסירת מידע מהמאגר למדינה אחרת או לגוף מחוץ לישראל	סעיף 11טז2
206	שימוש במאגר במסגרת יישום הסכם שיתוף פעולה או מזכר שיתוף פעולה	סעיף 11טז3

208	הצגת תצלומים מהמאגר לאדם	סעיף 11יז
209	הצגת תצלום ברבים	סעיף 11יח
209	הפקה חוזרת	סעיף 11יט
	סימן ג': שמירת סודיות ואבטחה	
209	שמירת סודיות והגבלת שימוש	סעיף 11כ
209	שמירת אמצעי זיהוי ונתוני זיהוי ואבטחתם	סעיף 11כא
210	שמירת סודיות ואבטחה במאגר נעדרים ואלמונים	סעיף 11כא1
	סימן ד': מחיקת נתוני זיהוי	
210	הגדרות	סעיף 11כב
210	מחיקת נתונים לזיהוי גנטי	סעיף 11כג
210	בירור בדבר מחיקת נתונים לזיהוי גנטי מן המאגר	סעיף 11כד
211	מחיקת נתוני זיהוי שניטלו לצורך איתור נעדרים או זיהוי אלמונים	סעיף 11כה
	סימן ה': מאגר לאיתור נעדרים ולזיהוי אלמונים	
211	מאגר לאיתור נעדרים ולזיהוי אלמונים	סעיף 11כו
211	נטילת אמצעי זיהוי לצורך איתור נעדרים או זיהוי אלמונים והשימוש בהם	סעיף 11כז
	פרק ה': עונשין	
212	עונשין	סעיף 12
212		סעיף 13
	פרק ו': חיפוש בהסכמה בגוף אדם שאינו חשוד	
	סימן א': הוראות כלליות	
212	חיפוש בהסכמה בגוף אדם שאינו חשוד	סעיף 14
213	הגבלת השימוש במה שנתפס בחיפוש	סעיף 14א
	סימן ב': הוראות לענין קטינים ואנשים עם מוגבלות שכלית	
213	הגדרות	סעיף 14ב
213	ההסכמה הנדרשת לחיפוש בקטין ובאדם עם מוגבלות שכלית	סעיף 14ג
214	החלת הוראות פרק ב'	סעיף 14ד
	פרק ז': הוראות כלליות	
214	ועדה לאישור שיטות ההפקה של נתונים לזיהוי גנטי	סעיף 14ה
215	הגבלת אופן ההפקה של נתונים לזיהוי גנטי	סעיף 14ו
215	שימוש מותר בדגימות ביולוגיות ובנתונים לזיהוי גנטי שאינם כלולים במאגר	סעיף 14ז
215	הגבלת מסירה של דגימות ביולוגיות	סעיף 14ח
216	שמירת דינים לענין חומר חקירה וראיות בהליך פלילי	סעיף 14ט
216	דיווח לכנסת	סעיף 14י
216	ביצוע ותקנות	סעיף 15
217	שינוי התוספת הראשונה והתוספת השנייה	סעיף 15א
217	תחולה	סעיף 15ב
217	תיקון פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) – (מס' 23)	סעיף 16
218	תיקון פקודת בתי הסוהר – מס' 15	סעיף 17
220	תיקון פקודת המכס – מס' 14	סעיף 18
221	תיקון פקודת הסמים המסוכנים – מס' 6	סעיף 19
221	תיקון חוק סמכויות חיפוש בשעת-חירום (הוראת שעה) – מס' 4	סעיף 20
222	תיקון חוק הטיס (בטחון בתעופה האזרחית) – מס' 2	סעיף 21
222	תיקון חוק השיפוט הצבאי – מס' 28	סעיף 22
223	תיקון חוק שירות בטחון – מס' 8	סעיף 23

223

תוספת ראשונה

- סעיף (1)
- סעיף (2)
- סעיף (3)
- סעיף (4)
- סעיף (4א)
- סעיף (4ב)
- סעיף (4ג)
- סעיף (5)

224

תוספת שניה

פרק א': הגדרות

הגדרות

1.

בחוק זה –

"אח" – מי שמוסמך על פי דין לעבוד כאח בבית חולים או במרפאה;

"אמצעי זיהוי", של אדם – כל אחד מאלה:

(1) טביעת אצבעות;

(2) דגימה ביולוגית שהיא אחת מאלה:

(א) דגימת תאי לחי;

(ב) דגימת שיער;

(ג) דגימת דם מזערית;

(3) תצלום;

"בית משפט" – בית משפט השלום;

"בעל מקצוע רפואי" – רופא, רופא שיניים, אח, חובש או טכנאי המוסמך כדין לערוך בדיקה באמצעות מכשיר גלים על-קוליים, מכשיר רנטגן או סורק;

"גוף ציבורי" – רשויות התביעה, המרכז הלאומי לרפואה משפטית, צבא הגנה לישראל, שירות הביטחון הכללי, וכל גוף ציבורי אחר שקבע שר המשפטים בצו באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת;

"דגימת דם מזערית" – דגימת דם של עד 0.5 מ"ל, מאצבע היד;

"דגימת שיער" – דגימת שיער, לרבות שורשיו, ולמעט שיער מחלקים מוצנעים של הגוף;

"דגימת תאי לחי" – דגימת תאים מחלקה הפנימי של הלחי;

"הוועדה המאשרת" – הוועדה שמונתה כאמור בסעיף 14ה;

"המאגר" – מאגר נתוני הזיהוי כמשמעותו בסימן א' בפרק ד';

"מאגר נעדרים ואלמונים" – מאגר לאיתור נעדרים ולזיהוי אלמונים כמשמעותו בסימן ה' בפרק ד';

"המפקח הכללי" ו"פקודות משטרת ישראל" – כהגדרתם בפקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971;

"חובש" – מי שקצין רפואה ראשי של משטרת ישראל, קצין רפואה ראשי של שירות בתי הסוהר או קצין רפואה ראשי של צבא הגנה לישראל, לפי הענין, הסמיכוהו, בשל הכשרתו, לערוך חיפוש בגוף האדם לפי חוק זה;

"חיפוש חיצוני" – אחד מאלה:

(1) בחינה חזותית של גופו העירום של אדם, לרבות צילומו;

(2) נטילת טביעה של כל חלק מהגוף;

(3) לקיחת חומר שמתחת לציפורניים;

(4) גזירת ציפורניים;

(5) לקיחת חומר מתוך הנחיריים;

(6) לקיחת שיער, לרבות שורשיו;

(7) לקיחת חומר מעל הגוף;

(8) בדיקה על העור;

(9) מתן דגימת שתן;

(10) מתן דגימת רוק;

(11) מתן דגימה של אוויר באמצעות בדיקת נשיפה;

(12) נטילה של דגימת תאי לחי;

"חיפוש פנימי" – אחד מאלה:

- (1) בדיקת דם ;
 - (2) הדמיית פנים הגוף באמצעות מכשיר גלים על-קוליים ;
 - (3) שיקוף פנים הגוף באמצעות מכשיר רנטגן ;
 - (4) הדמיית פנים הגוף באמצעות סורק מסוג כלשהו ;
 - (5) בדיקה גינקולוגית, לרבות לקיחת חומר ;
 - (6) נטילת דגימת דם מזערית ;
- "חשוד" – מי שיש לגביו חשד סביר שעבר עבירה ;
- "טביעת אצבעות" – לרבות טביעת כף יד ;
- "מקום משמורת מיוחד" ו"מוחזק במשמורת" – כמשמעותם בפרק רביעי בחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 ;
- "נטילה", לענין אמצעי זיהוי שהוא טביעת אצבעות – לרבות סריקה של טביעת אצבעות ;
- "נתוני זיהוי" לענין זיהוי אדם – אחד מאלה :
- (1) נתונים שהופקו מטביעת אצבעות ;
 - (2) נתונים שהופקו מ-DNA אשר הופק מדגימה ביולוגית (בחוק זה – נתונים לזיהוי גנטי) ;
 - (3) תצלום ;
- "עבירה" – עבירה מסוג עוון או פשע ;
- "קטין" – מי שטרם מלאו לו שמונה עשרה שנים, למעט חייל כהגדרתו בסעיף 1 לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955 ;
- "קצין משטרה" – קצין משטרה בדרגת רב פקד ומעלה ובהעדרו פקד הממונה על יחידת חקירות ;
- "קצין משטרה בכיר" – קצין משטרה בדרגת סגן-ניצב ומעלה ;
- "רופא" – רופא מורשה לפי פקודת הרופאים [נוסח חדש], התשל"ז-1976 ;
- "רופא שיניים" – רופא שיניים מורשה לפי פקודת רופאי שיניים [נוסח חדש], התשל"ט-1979.
- "תצלום" – תצלום פניו ומראה גופו של אדם, שאינו חושף את חלקי גופו המוצנעים.

פרק ב' :חיפוש בגוף החשוד

2. (א) אין עורכים חיפוש בגופו של חשוד, אלא לפי חוק זה.
- (ב) נקבע בחוק אחר הסדר שונה, באשר לחיפוש בגופו של חשוד, יחול חוק זה בכפוף להסדר השונה שנקבע. לענין סעיף קטן זה, "הסדר" – לרבות עילות החיפוש, תנאיו והתוצאות המשפטיות לסירוב לחיפוש.
- (ג) אין עורכים חיפוש בגופו של חשוד אלא לאחר שנתבקשה הסכמתו לכך ולאחר שנמסר לו כי ניתן לעשות שימוש בנתוני הזיהוי שיופקו ממה שניטל בחיפוש גם לצורך הכללתם במאגר בכפוף להוראות חוק זה, או לצורך השוואתם לנתוני הזיהוי שבמאגר כאמור בסעיף 11ד.
- (ד) חיפוש בגופו של חשוד ייערך בדרך ובמקום שיבטיחו שמירה מרבית על כבוד האדם, על פרטיותו ועל בריאותו, ובמידה המועטה האפשרית של פגיעה, אי נוחות וכאב.
- (ה) חיפוש בגופו של חשוד ייערך בידי בן מינו של החשוד אלא אם כן התקיים אחד מאלה –
 - (1) בנסיבות העניין לא ניתן לעשות כן ויש בדחיית החיפוש סיכון בלתי סביר לשלום הציבור ;

(2) החיפוש נערך בידי בעל מקצוע רפואי, אלא אם כן ביקש החשוד שהחיפוש ייערך בידי בן מינו ומילוי בקשתו אינו מטיל נטל בלתי סביר על הרשות החוקרת;

(3) החיפוש הוא נטילת טביעת אצבעות.

(ו) נתוני זיהוי שהופקו ממה שניטל בחיפוש לפי פרק זה, רשאית משטרת ישראל להכלילם במאגר, ובלבד שמתקיים האמור בסעיף 11(ג)(2).

חיפוש חיצוני 3. (א) היה לשוטרי יסוד סביר לחשוד שבגופו של חשוד נמצאת ראייה להוכחת ביצועה של עבירה או להוכחת הקשר שבין החשוד לבין ביצוע העבירה, רשאי הוא לערוך בו חיפוש חיצוני, להורות שייערך בו חיפוש כאמור בידי מי שנקבע לכך בסעיף 5, או לבקש מהחשוד מתן דגימה, כאמור בסעיף 1, והכל אם החשוד נתן את הסכמתו לכך.

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), רשאי שוטר או מי שנקבע לכך בסעיף 5, לפי הענין, לערוך חיפוש חיצוני כהגדרתו בפסקאות (1) עד (3) ו-(6) עד (8), למעט טביעת שיניים, מנשך שיניים, או לקיחת שיער מחלקים מוצנעים של הגוף, תוך שימוש בכוח סביר, כאשר החשוד לא נתן את הסכמתו, ולאחר שניתן אישור לכך כאמור בסעיפים קטנים (ג) ו-(ד).

(ג) לא נתן החשוד את הסכמתו לחיפוש החיצוני, יובא החשוד בפני קצין משטרה לצורך קבלת אישור בכתב לעריכת החיפוש, לרבות לשימוש בכוח סביר הנדרש לעריכתו.

(ד) בטרם יתן קצין המשטרה את אישורו כאמור בסעיף קטן (ג), יתן הזדמנות לחשוד להשמיע את טעמי סירובו, ויסביר לו שניתן להשתמש בכוח סביר לעריכת החיפוש ואת המשמעות המשפטית של סירובו כאמור בסעיף 11.

(ה) אין לערוך בפרהסיה חיפוש חיצוני שמחייב חשיפת חלקי גוף שבדרך כלל הינם מוסתרים, אלא כדי למנוע סכנה קרובה לוודאי לשלום הציבור.

(ו) חיפוש חיצוני כהגדרתו בפסקאות (2), אם הטביעה היא של שיניים או מנשך שיניים, (4), (5) ו-(6), אם לקיחת השיער היא מהחלקים המוצנעים של הגוף – ייערך בתנאי מרפאה.

(ז) עורר חשוד חשש סביר שעריכת החיפוש עלולה לפגוע בבריאותו פגיעה שאינה נובעת ממהותו של החיפוש, לא ייערך חיפוש בגופו אלא באישור של רופא כאמור בסעיף 4(ד).

חיפוש פנימי 4. (א) היה לקצין משטרה יסוד סביר לחשוד שבגופו של חשוד נמצאת ראייה להוכחת ביצועה של עבירה מסוג פשע או להוכחת הקשר שבין החשוד לבין ביצוע עבירה כאמור, רשאי הוא להורות שייערך בחשוד חיפוש פנימי אם החשוד נתן את הסכמתו לכך כאמור בסעיף קטן (ה).

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), ניתן לערוך חיפוש פנימי כהגדרתו בפסקה (1) גם בשל עבירה מסוג עוון.

(ג) קצין משטרה יסביר לחשוד בלשון המובנת לו את מטרת החיפוש הפנימי, סוגו ודרכי עריכתו, וכן יסביר לו את זכותו שלא להסכים לחיפוש, את האפשרות למתן היתר לעריכת החיפוש על ידי בית המשפט ואת המשמעות המשפטית של סירובו כאמור בסעיף 11.

(ד) לא ייערך חיפוש, ולא תוגש בקשה להיתר לעריכת חיפוש לפי סעיף זה, אלא אם כן נתן רופא אישור שאין מניעה בריאותית לערוך את החיפוש; לא יינתן אישור אלא לאחר שהרופא בירר עם החשוד את מצב בריאותו ככל שהדבר נוגע לחיפוש; סירב החשוד להיפגש עם הרופא לקבלת אישור, יסביר לו קצין המשטרה את המשמעות המשפטית של סירובו כאמור בסעיף 11.

(ה) מצא הרופא שאין מניעה בריאותית לעריכת החיפוש הפנימי, יסביר זאת לחשוד וישאל אותו אם הוא מסכים לחיפוש.

(ו) אישור הרופא, שאין מניעה בריאותית לערוך את החיפוש בחשוד, והסכמת החשוד לחיפוש, שניתנו בחתימתם, יהיו אסמכתה לערוך החיפוש לערוך את החיפוש על פי הפירוט שיקבע הרופא באישורו; אולם לא ייערך חיפוש פנימי כהגדרתו בפסקה (5) אלא בהיתר של בית משפט.

(ז) פגישת החשוד עם הרופא לפי סעיף זה תהיה שלא בנוכחות שוטר; אין בהוראה זו כדי למנוע נקיטת אמצעים נאותים, לרבות נוכחות שוטר, לסיכול בריחתו של החשוד או פגיעה ברופא.

(ח) לא נתן החשוד את הסכמתו לחיפוש פנימי, או שיש צורך לערוך חיפוש פנימי כהגדרתו בפסקה (5) – רשאי קצין משטרה להגיש בקשה לבית המשפט כאמור בסעיף 7 לקבלת היתר לעריכת חיפוש כאמור; החליט קצין משטרה שלא לפנות לבית המשפט משום ששוכנע כי ההשהיה הכרוכה בקבלת ההיתר עלולה לפגוע בראיה, שלשמה מבקשים את החיפוש, יסביר זאת קצין המשטרה לחשוד וכן יסביר לו את המשמעות המשפטית של סירובו כאמור בסעיף 11.

(ט) חיפוש פנימי ייערך במקום שרגילים לעשות בו בדיקה מאותו סוג ובאופן שבו היא נעשית.

(א) הוראה כאמור בסעיף 4(א) בדבר עריכת חיפוש פנימי כהגדרתו בסעיף 1 בפסקה (6) לגבי עבירה מסוג פשע או עוון, יכול שתינתן בידי שוטר, ובלבד שהחשוד נתן את הסכמתו לכך לפי הוראות סעיף זה.

(ב) לא נתן החשוד את הסכמתו לחיפוש פנימי כאמור בסעיף קטן (א), תתבקש הסכמתו לחיפוש חיצוני כהגדרתו בסעיף 1 בפסקה (6) או בפסקה (12) ויראו אותו לענין סעיפים 11 ו-12(א)(1), כמי שסירב לחיפוש רק אם סירב גם לחיפוש החיצוני כאמור.

(ג) עורר חשוד כאמור בסעיף זה חשש סביר שעריכת החיפוש עלולה לפגוע בבריאותו פגיעה שאינה נובעת ממהותו של החיפוש, לא ייערך חיפוש בגופו אלא אם כן נתן רופא אישור שאין מניעה בריאותית לערוך את החיפוש והוראות סעיף 4(ד) לענין אופן מתן האישור וסירוב החשוד להיפגש עם הרופא יחולו לענין זה.

(א) חיפוש בגופו של חשוד כמפורט בסעיף זה לא ייערך בידי שוטר אלא בידי אלה:

(1) חיפוש חיצוני כהגדרתו בפסקה (2) שהוא טביעת שיניים או מנשך שיניים – רופא שיניים;

(2) חיפוש חיצוני כהגדרתו בפסקאות (4), (5) וכן (6), אם לקיחת השיער היא מהחלקים המוצנעים של הגוף, וחיפוש פנימי כהגדרתו בפסקאות (1) וכן (6) – חובש;

(3) חיפוש פנימי כהגדרתו בפסקאות (2) עד (4) – טכנאי המוסמך כדין לערוך בדיקה באמצעות מכשיר גלים על-קוליים, מכשיר רנטגן או סורק;

(4) חיפוש פנימי כהגדרתו בפסקה (5) – רופא שהוא מומחה או מתמחה בגניקולוגיה או מיילדות.

(ב) אין באמור בסעיף קטן (א) כדי למנוע עשיית הפעולות המנויות בו בידי בעל מקצוע רפואי אחר המוסמך כדין לעשותן.

(א) הסכמה לחיפוש פנימי בחשוד שהוא קטין או בחשוד שקיים חשש לגביו שהוא מוגבל בכושרו השכלי, טעונה גם הסכמת אפוטרופסו בכתב; לא היה לאדם כאמור אפוטרופס רשאי בית המשפט למנות לו אפוטרופס-לדין.

(ב) סירוב חשוד שהוא קטין לחיפוש פנימי בגופו אינו טעון אישור אפוטרופסו.

(א) בקשה להיתר לחיפוש פנימי תוגש בכתב על ידי קצין משטרה ותיחתם על ידיו; הבקשה תיתמך בהצהרתו שניתנה לאחר אזהרה או בתצהיר, המאשרים כי התמלאו התנאים האמורים בחוק לעריכת החיפוש וכי לא ניתנה הסכמה לחיפוש הפנימי לאחר שנתבקשה; הבקשה תכלול את אלה:

- (1) שם המבקש, דרגתו ותפקידו;
- (2) התאריך והמקום שבו נערכה הבקשה;
- (3) פירוט העבירה נושא החקירה;
- (4) פרטי זהותו, לרבות גילו, של החשוד ומענו;
- (5) פירוט הפעולה המבוקשת בחיפוש הפנימי;
- (6) פירוט הנסיבות המקיימות את התנאים לפי החוק;

חיפוש פנימי שהוא דגימת דם מזערית

עורך החיפוש

הסכמות מיוחדות

בקשה להיתר לחיפוש פנימי

- (7) פרטים בקשר לבקשות אחרות שהוגשו בעבר לגבי אותו חשוד בקשר לאותה חקירה, לרבות החלטות בית המשפט לגביהן ;
- (8) משך הזמן המתבקש לתוקפו של ההיתר ;
- (9) אישור רופא לפי סעיף 4(ד).
- (ב) העתק מהבקשה יימסר לחשוד זמן סביר לפני הדיון.
- (א) 8. בבקשה
דיון והחלטת שופט
הוגשה בקשה לפי סעיף 7 (להלן – הבקשה), רשאי בית המשפט, לאחר שמיעת החשוד ובא כוחו, אם יש לו, להתיר בצו עריכת חיפוש פנימי אם שוכנע שהתקיימו כל אלה :
- (1) התנאים הקבועים בחוק לעריכת החיפוש ;
- (2) הצורך בהשגת הראיה או בהוכחת הקשר שבין החשוד לבין ביצוע העבירה, גובר על הפגיעה בחשוד הכרוכה בביצוע הפעולה המבוקשת ;
- (3) אין דרך סבירה אחרת, בנסיבות הענין, שפגיעתה בחשוד פחותה, להשגת הראיה או להוכחת הקשר שבין החשוד לבין ביצוע העבירה.
- (ב) היה החשוד קטין או אדם שקיים חשש לגביו שהוא מוגבל בכושרו השכלי, ישמע בית המשפט גם את אפוטרופסו או את אפוטרופסו-לדין, כאמור בסעיף 6.
- (ג) הדיון בבקשה יהיה בדלתיים סגורות ; בטרם יתחיל הדיון, ישאל בית המשפט את החשוד אם רצונו שהדיון יהיה פומבי ; ביקש החשוד שהדיון יהיה פומבי, יתקיים הדיון בפומבי.
- (ד) שוכנע בית המשפט שגילוי מידע הקשור לבקשה עלול לפגוע בחקירה או לחשוד שיטת חקירה או מקורות מידע שיש אינטרס ציבורי שלא לגלותם, רשאי הוא לעיין במידע ולהסתמך עליו מבלי להעמידו לרשות החשוד או בא כוחו, ובלבד שיבהיר לחשוד את מטרת החיפוש בגופו.
- (א) 9. היתר לחיפוש פנימי יכלול את אלה :
- (1) שם מבקש ההיתר, דרגתו ותפקידו ;
- (2) פירוט העבירה שבקשר עמה מבקשים לערוך את החיפוש הפנימי ;
- (3) שמו של החשוד שלגביו ניתן ההיתר ;
- (4) פירוט הפעולה שיש לבצע, התנאים לעריכתה ומקום ביצועה או סוג המקום ;
- (5) כשירותו של מבצע הפעולה ;
- (6) כל הוראה אחרת שבית המשפט רואה לתיתה לענין החיפוש הפנימי ;
- (7) משך תוקפו של ההיתר ;
- (8) תאריך ומקום מתן ההיתר ;
- (9) שמו וחתמתו של השופט שנתן את ההיתר.
- (ב) תוקפו של היתר לפי סעיף זה יהיה כפי שיקבע בית המשפט ובלבד שלא יעלה על שלושה ימים, כשבמנינים לא יבואו בחשבון שבתות וחגים ; בית המשפט רשאי, מנימוקים מיוחדים שיירשמו, להאריך את תוקפו של ההיתר לתקופות נוספות שלא יעלו על שלושה ימים בכל פעם.
- (ג) היתר בית המשפט ואישור הרופא כאמור בסעיף 4(ד) יהיו אסמכתה לעורך החיפוש לעשותו על פי הפירוט שיקבע הרופא באישורו ; אולם אין במתן היתר כאמור כדי לחייב בעל מקצוע רפואי לעשות פעולה שהחשוד מסרב לתת בפניו הסכמה לעשייתה.
- (א) 10. עורך החיפוש בגוף ירשום בתום החיפוש בהקדם האפשרי, לפי הענין, דין וחשבון על מהלכו של החיפוש, ויחתום עליו.
- (ב) דין וחשבון כאמור בסעיף קטן (א) יכלול את שנתפסו אלה :
- (1) שמו ופרטי זהותו של החשוד ;

- (2) פירוט פעולת החיפוש שנערכה לרבות שימוש בכוח, אם נעשה, ותוצאות פעולת החיפוש;
(3) פירוט הדברים שנתפסו;
(4) התאריך, לרבות השעה, והמקום שבו נערכה פעולת החיפוש;
(5) שמו וכשירותו או דרגתו של האדם שערך את החיפוש, לרבות פירוט מקום עבודתו הקבוע;
(6) שמו ומענו של מי שנכח בעת החיפוש, אם נכח.

- (ג) העתק ההיתר ודו"ח החיפוש יימסרו לחשוד.
(ד) הדברים שנתפסו בחיפוש יוחזקו במשמורת המשטרה.
(א) 11. סירב החשוד שייערך חיפוש בגופו, בין באמירה ובין בהתנהגות המונעת את החיפוש, ולא נערך החיפוש בשל סירובו, עשוי סירובו לשמש חיזוק למשקל הראיות של התביעה; לענין זה, "סירוב לחיפוש" – לרבות סירוב לענין האישור הנדרש לפי סעיף 4(ד).
(ב) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו באחד מאלה:

- (1) הסירוב לחיפוש הפנימי היה של אפטרופסו של החשוד;
(2) לא הוגשה בקשה לבית המשפט לקבלת היתר לחיפוש פנימי, למעט בנסיבות האמורות בסעיף 4(ח) סיפה;
(3) בית המשפט לא נתן היתר לחיפוש פנימי לאחר שהתבקש לכך;
(4) לא ניתן אישור של רופא לערוך חיפוש בגופו של החשוד כשאישור כזה דרוש על פי החוק.

פרק ג': נטילת אמצעי זיהוי

סימן א': אופן נטילת אמצעי זיהוי

- 11.א. נטילת אמצעי זיהוי לפי הוראות פרק זה תבוצע בדרך ובמקום שיבטיחו שמירה מרבית על כבוד האדם, על פרטיותו ועל בריאותו ובמידה המועטה האפשרית של פגיעה, אי נוחות או כאב.

סימן ב': נטילת אמצעי זיהוי מחשוד, מנאשם או ממורשע

- (א) 11.ב. שוטר מוסמך ליטול מאדם אמצעי זיהוי, אחד או יותר, או להורות על נטילה כאמור בידי בעל מקצוע רפואי, לשם שימוש באמצעי הזיהוי ובנתוני הזיהוי שיופקו מהם כאמור בסעיף 11ד, ובלבד שהתקיים באותו אדם אחד מאלה:
(1) הוא חשוד בעבירה ונחקר בקשר לחשד האמור לאחר שהוזהר לפי דין;
(2) הוא נאשם בביצוע עבירה;
(3) הוא הורשע בעבירה; לענין זה, "הורשע" – לרבות קביעה של בית משפט או של בית דין צבאי, שהאדם ביצע עבירה בלא הרשעה.
(4) הוא הורשע מחוץ לישראל ונושא את עונשו בישראל.
(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), שוטר לא ייטול ולא יורה ליטול אמצעי זיהוי שהוא דגימת תאי לחי, דגימת שיער או דגימת דם מזערית, אלא בעבירה מהעבירות המנויות בתוספת הראשונה, ולענין נטילה כאמור ממי שהורשע מחוץ לישראל ונושא את עונשו בישראל כאמור בסעיף קטן (א)4 – אלא בעבירה לפי דין זר המקבילה לעבירה המנויה בתוספת הראשונה, לפי החלטת קצין משטרה בכיר שהמפקח הכללי, באישור היועץ המשפטי לממשלה, הסמיכו לענין זה.
(ג) המפקח הכללי רשאי לקבוע בפקודות משטרת ישראל, סוגי עבירות, שלבים בחקירה או בהליך הפלילי, או נסיבות אחרות, שבהם לא יינטלו אמצעי זיהוי, כולם או חלקם, לפי הוראות סעיף זה.
(ד) הסמכות ליטול אמצעי זיהוי לפי הוראות סעיף זה תהיה עד המועד כמפורט להלן:
(1) לענין חשוד כאמור בסעיף קטן (א)1 – במועד חקירתו באזהרה כאמור באותו סעיף קטן, ואם היה עצור – עד תום תקופת מעצרו;

- (2) לענין נאשם כאמור בסעיף קטן (א)(2) – עד יום מתן פסק הדין בענינו ;
(3) לענין מורשע כאמור בסעיף קטן (א)(3) או (4) – עד 30 ימים מיום הרשעתו בפסק דין סופי, ואם הוטל עליו עונש מאסר – עד תום תקופת מאסרו.

(ה) אמצעי זיהוי יינטלו מאדם לפי הוראות סעיף זה בתחנת משטרה, במקום מעצר או בבית סוהר, לפי הענין.

נחקר באזהרה – 11ג. (א) ניטל מאדם שנחקר באזהרה בחשד לביצוע עבירה אמצעי זיהוי שהוא דגימה ביולוגית בהתאם להוראות סעיף 11ב(א)(1), וטרם הוגש נגדו כתב אישום, רשאי הוא להגיש בקשה לעיון חוזר אם סבר שלא היה כל בסיס סביר מלכתחילה לחקור אותו באזהרה (בסעיף זה – הבקשה); הבקשה תוגש לקצין משטרה בכיר שהמפקח הכללי של משטרת ישראל הסמיך לענין זה (בסעיף זה – קצין המשטרה).

(ב) מצא קצין המשטרה, או עורך דין שהוא הסמיכו לכך, כי לא היה בסיס סביר מלכתחילה לחקור אדם באזהרה כאמור בסעיף קטן (א), יורה על אי הכללת נתוני הזיהוי הגנטי שהופקו מאותו אמצעי זיהוי במאגר נתוני הזיהוי; הוכללו נתוני הזיהוי כאמור במאגר – יורה על מחיקתם מן המאגר, והוראת סעיף 11כג(ב) תחול על אמצעי הזיהוי שניטל כאמור.

שימוש באמצעי זיהוי ובנתוני זיהוי – 11ד. (א) אמצעי זיהוי שניטל מאדם לפי הוראות סעיף 11ב, ישמש רק לשם הפקת נתוני זיהוי.

(ב) נתוני הזיהוי שהופקו כאמור בסעיף קטן (א), ישמשו למטרות אלה בלבד:
(1) הכללתם במאגר;

(2) השוואתם לנתוני הזיהוי שבמאגר כאמור בסעיף 11יד;

(3) אימות או עדכון הנתונים שבמאגר.

נטילה חוזרת של אמצעי זיהוי – 11ה. ניטל מאדם אמצעי זיהוי לפי הוראות סעיף 11ב, לא ייטול שוטר ולא יורה ליטול לפי הוראות הסעיף האמור, מאותו אדם את אותו אמצעי זיהוי פעם נוספת, אלא בהתקיים אחד מאלה:

(1) נתוני הזיהוי של האדם, המופקים מאותו אמצעי זיהוי, אינם כלולים במאגר או שהם כלולים במאגר אך אינם מלאים, ולא ניתן להפיק מאמצעי הזיהוי שניטל בעבר נתוני זיהוי מלאים;

(2) אמצעי הזיהוי הוא טביעת אצבעות והוא נדרש לשם בירור או אימות זהותו של אותו אדם;

(3) אמצעי הזיהוי הוא תצלום, והתצלום שניטל בעבר אינו עדכני.

זימון לשם נטילת אמצעי זיהוי וסמכות עיכוב – 11ו. (א) שוטר רשאי לזמן לתחנת משטרה אדם שמתקיימים לגביו התנאים לנטילת אמצעי זיהוי לפי הוראות סעיף 11ב, לשם נטילת אמצעי זיהוי ממנו לפי הוראות אותו סעיף.

(ב) לא התייצב אדם בתחנת המשטרה במועד שאליו זומן לפי הוראות סעיף קטן (א), רשאי שוטר לעכבו ולדרוש ממנו להילוו עמו לתחנת משטרה לצורך נטילת אמצעי הזיהוי; הוראות סעיף 23(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 (בחוק זה – חוק המעצרים), יחולו על אי ציות להוראה כאמור.

בקשת וסמכות בכוח – 11ז. (א) אמצעי זיהוי יינטל מאדם לפי הוראות סימן זה רק לאחר שהתבקשה הסכמתו לכך, ולאחר שנמסר לו כי ניתן לעשות בנתוני הזיהוי שהופקו מאמצעי הזיהוי לצורך הכללתם במאגר, לצורך אימות או עדכון הנתונים שבמאגר, או לצורך השוואתם לנתוני הזיהוי שבמאגר כאמור בסעיף 11יד; ולענין נטילת דגימת דם מזערי, יימסר לאדם גם על החלופות לנטילה זו אם יסרב לה, כמפורט בסעיף קטן (ב), וכן תוסבר לו המשמעות המשפטית של סירובו כאמור בסעיף 12(ב).

(ב) התבקשה הסכמתו של אדם לנטילת דגימת דם מזערית, ולא נתן האדם את הסכמתו לכך, תתבקש הסכמתו לנטילת דגימת תאי לחי או דגימת שיער, ויראו אותו לענין סעיף 12(ב), כמי שסירב לנטילת אמצעי זיהוי רק אם סירב גם לכך.

(ג) על אף הוראות סעיף קטן (א) רשאי שוטר ליטול מאדם אמצעי זיהוי שהוא טביעת אצבעות, דגימת שיער או תצלום, תוך שימוש בכוח סביר כאשר האדם לא נתן את הסכמתו לנטילה, ובלבד שהזהירו בדבר הכוונה לעשות שימוש בכוח כאמור; ואולם לא ייטול שוטר מאדם דגימת שיער תוך שימוש בכוח לפי הוראות סעיף קטן זה אלא לאחר שניתן לכך אישור מאת קצין משטרה; הוראות סעיף 3(ג) ו-4(ד), יחולו, בשינויים המחויבים, לענין אישור קצין משטרה לפי הוראות סעיף קטן זה.

(א) נטילת דגימת תאי לחי או דגימת שיער, מאדם, לפי הוראות סימן זה, תיעשה בידי שוטר, ואם ביקש זאת האדם – בידי שוטר שהוא בן מינו.

(ב) נטילת דגימת דם מזערית מאדם לפי הוראות סימן זה תיעשה בידי בעל מקצוע רפואי, ואם ביקש זאת האדם – בידי בעל מקצוע רפואי שהוא בן מינו.

(ג) עורר האדם חשש סביר שנטילת אמצעי הזיהוי עלולה לפגוע בבריאותו, פגיעה שאינה נובעת ממהותה של הנטילה, לא יינטל ממנו אמצעי הזיהוי אלא באישור רופא כאמור בסעיף 4(ד) או 4(ג).

(א) הנוטל אמצעי זיהוי לפי סימן זה ירשום בתום הנטילה, בהקדם האפשרי, דין וחשבון על מהלך הנטילה, ויחתום עליו.

(ב) דין וחשבון כאמור בסעיף קטן (א) יכלול את אלה:

(1) שמו ופרטי זהותו של האדם שממנו ניטל אמצעי הזיהוי והעבירה שבה הוא חשוד, נאשם או מורשע;

(2) פירוט פעולת הנטילה שבוצעה, לרבות שימוש בכוח, אם נעשה;

(3) התאריך, לרבות השעה והמקום שבו בוצעה פעולת הנטילה;

(4) שמו וכשירותו או דרגתו של האדם שביצע את הנטילה, לרבות פירוט מקום עבודתו הקבוע;

(5) שמו ופרטי זהותו של מי שנכח בעת הנטילה, אם נכח.

(ג) העתק דוח הנטילה יימסר לאדם שממנו ניטל אמצעי הזיהוי.

סימן ג': נטילת טביעת אצבעות ותצלום, לצורך זיהוי עצורים, אסירים ומוחזקים במשמורת

(א) שוטר או סוהר, רשאי ליטול מעצור, מאסיר או ממוחזק במשמורת, המתקבל למשמורת במקום מעצר, בבית סוהר, או במקום משמורת מיוחד, לפי הענין, טביעת אצבעות ותצלום לשם זיהוי.

(ב) אמצעי זיהוי יינטל מעצור, מאסיר או ממוחזק במשמורת לפי הוראות סעיף קטן (א) לאחר שהתבקשה הסכמתו לכך, ולאחר שנמסר לו כי ניתן לעשות שימוש בנתוני הזיהוי שיופקו מאמצעי הזיהוי לצורך הכללתם במאגרים כאמור בסעיף 11א או במאגר, בכפוף להוראות חוק זה, או לצורך השוואתם לנתוני הזיהוי שבמאגר כאמור בסעיף 11ד.

(ג) לא נתן העצור, האסיר או המוחזק במשמורת את הסכמתו לנטילת אמצעי זיהוי לפי הוראות סעיף קטן (ב), רשאי שוטר או סוהר ליטול ממנו אמצעי זיהוי כאמור תוך שימוש בכוח סביר, ובלבד שהזהירו בדבר הכוונה לעשות שימוש בכוח כאמור.

(ד) הוראות לענין נטילת אמצעי זיהוי תוך שימוש בכוח סביר, כאמור בסעיף קטן (ג), ייקבעו בפקודות משטרת ישראל, בפקודות השירות, כמשמעותן בפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971, ובפקודות הצבא כמשמעותן בחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955 (בחוק זה – פקודת הצבא).

(א) משטרת ישראל ושירות בתי הסוהר רשאים לנהל מאגרים של נתוני זיהוי של עצורים, אסירים או מוחזקים במשמורת, שהופקו מאמצעי זיהוי שניטלו לפי סימן זה, לצורך ניהולם התקין של מקומות המעצר, בתי הסוהר או מקומות המשמורת המיוחדים, ולמטרה זו בלבד; מאגרי נתוני זיהוי כאמור בסעיף קטן זה ינוהלו בנפרד מהמאגר.

(ב) ההוראות לפי סעיפים 11כ ו-11כא(ב), יחולו, בשינויים המחויבים, גם לגבי אמצעי זיהוי שניטל לפי סימן זה, וכן לגבי נתוני זיהוי שהופקו מאמצעי זיהוי כאמור, הכלולים במאגרים האמורים בסעיף קטן (א).

נטילת זיהוי – אמצעי תנאי הנטילה

דוח בדבר נטילת אמצעי זיהוי

נטילת אמצעי זיהוי לצורך זיהוי של עצורים, אסירים ומוחזקים במשמורת

השימוש הזיהוי בנתוני

(ג) נתוני זיהוי שהופקו מאמצעי זיהוי שניטל לפי הוראות סימן זה, רשאית משטרת ישראל להכלילם במאגר, ובלבד שמתקיים האמור בסעיף 11(ב)(2).

סימן ד': סריקת טביעת אצבעות לשם זיהוי מעוכב

(א) 11.יב. (א) עיכב שוטר אדם, לפי הוראות סעיפים 67 או 68 לחוק המעצרים, והיה ספק בדבר זהותו, רשאי השוטר לבצע סריקה של טביעת האצבעות של המעוכב, במקום הימצאו, לשם בירור או אימות זהותו, לרבות על ידי השוואת הסריקה לנתוני זיהוי שבמאגר.

(ב) סריקה של טביעת אצבעות של מעוכב לפי הוראות סעיף קטן (א) תבוצע לאחר שהתבקשה הסכמתו לכך, ולאחר שנמסר לו כי ניתן לעשות שימוש בסריקה לצורך השוואתה לנתוני זיהוי שבמאגר; לא נתן המעוכב את הסכמתו לביצוע הסריקה, רשאי השוטר לדרוש מהאדם להילווה עמו לתחנת המשטרה או לזמנו לתחנת המשטרה למועד אחר שיקבע לשם ביצוע הסריקה.

(ג) דין מעוכב שסירב לביצוע הסריקה לפי הוראות סעיף קטן (ב), ולא נערכה הסריקה בשל סירובו, כדין אדם שאינו מציית להוראות שניתנו על פי סמכויות עיכוב, ויחולו לענין זה הוראות סעיף 23(ב) לחוק המעצרים.

(ד) נלווה אדם עם שוטר לתחנת המשטרה כאמור בסעיף קטן (ב), יבקש שוטר את הסכמתו לסריקה של טביעת אצבעותיו; לא נתן האדם את הסכמתו לביצוע הסריקה, רשאי שוטר לבצע את הסריקה תוך שימוש בכוח סביר, ובלבד שהזהיר את האדם בדבר הכוונה לעשות שימוש בכוח כאמור; המפקח הכללי יקבע הוראות בפקודות המשטרה לענין השימוש בכוח לפי סעיף קטן זה.

(ה) נתוני זיהוי שהופקו מסריקה של טביעת אצבעות שניטלה לפי הוראות סעיף זה לא ייכללו במאגר.

(ו) ביצע שוטר סריקה של טביעת אצבעות של מעוכב לפי הוראות סעיף זה, יערוך השוטר דוח לפי הוראות סעיף 74 לחוק המעצרים, אף אם לא התקיימו התנאים האמורים באותו סעיף לעריכת הדוח; בדוח כאמור יכלול השוטר, נוסף על הפרטים האמורים בסעיף 74 לחוק המעצרים, גם פרטים בדבר ביצוע הסריקה, לרבות שימוש בכוח, אם נעשה, ותוצאות הסריקה.

פרק ד': מאגר נתוני זיהוי

סימן א': ניהול מאגר נתוני זיהוי

(א) 11.יג. (א) משטרת ישראל רשאית לנהל מאגר של נתוני זיהוי; המאגר יהיה חסוי ולא יימסר ממנו מידע אלא לפי הוראות חוק זה.

(ב) משטרת ישראל רשאית לכלול במאגר, נתוני זיהוי שהופקו מאמצעי זיהוי או מדגימה ביולוגית שאינה אמצעי זיהוי שמתקיים בהם אחד מאלה:

(1) הם ניטלו מחשוד, מנאשם או ממורשע לפי הוראות סימן ב' לפרק ג', או לפי הוראות סעיף 1א245 לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955 (בחוק זה – חוק השיפוט הצבאי);

(2) הם ניטלו מאדם לפי הוראות פרק ב', סימן ג' לפרק ג', או פרק ו', או מכוח חוק השיפוט הצבאי, ובלבד שבעת הכללת נתוני הזיהוי במאגר מתקיים אחד מאלה:

(א) לענין נתוני זיהוי המזהים את האדם שממנו ניטלו אמצעי הזיהוי או הדגימה הביולוגית שאינה אמצעי זיהוי – מתקיימים לגבי אותו אדם התנאים לנטילת אמצעי זיהוי לפי הוראות סעיף 11ב(א) עד (ג);

(ב) לענין נתוני זיהוי המזהים אדם שלא ממנו ניטלו אמצעי הזיהוי או הדגימה הביולוגית שאינה אמצעי זיהוי – זהות האדם אינה ידועה, או שזהותו ידועה ולא נשללה אפשרות לקשר בינו לבין ביצוע העבירה הנחקרת;

(3) הם ניטלו ממקום, מחפץ או מגופה שקשורים לעבירה הנחקרת, ובלבד שבעת הכללת נתוני הזיהוי במאגר, זהות האדם שאותו הם מזהים אינה ידועה, או שזהותו ידועה ולא נשללה אפשרות לקשר בינו לבין ביצוע העבירה הנחקרת.

- (ג) נוסף על נתוני הזיהוי המנויים בסעיף קטן (ב), רשאית משטרת ישראל לכלול במאגר, נתוני זיהוי שהופקו מאמצעי זיהוי שניטל בהסכמה משוטרת, בעת גיוסו למשטרה או במהלך שירותו, וזאת לצורך זיהוי כשוטר.
- (ד) נוסף על נתוני הזיהוי המנויים בסעיף קטן (ב), רשאית משטרת ישראל לכלול במאגר נתוני זיהוי שהופקו מאמצעי זיהוי או מדגימה ביולוגית שאינה אמצעי זיהוי, שנמסרו למשטרת ישראל מידי מדינה אחרת או מידי גוף משטרת או גוף מקביל לו מחוץ לישראל במסגרת מילוי תפקידו, ובלבד שהתקיימו כל אלה:
- (1) מוסר המידע ביקש להכלילם במאגר או שהודע לו על אפשרות ההכללה כאמור והוא לא הביע את התנגדותו לכך;
 - (2) המידע נשמר במאגר למטרות המנויות בסעיף 11טז(א);
 - (3) הם ניטלו מחשוד, מנאשם או ממורשע בהתאם לסעיף 11ב(א) ו-11ב(ב), בשינויים המחויבים.
- (ה) נוסף על נתוני הזיהוי המנויים בסעיף קטן (ב), רשאית משטרת ישראל לכלול במאגר נתוני זיהוי שהופקו מאמצעי זיהוי שניטלו מכוח הדין החל באזור, מחשודים, מעצורים או מנאשמים; לענין זה, "האזור" – כהגדרתו בחוק לתיקון ולהארכת תוקפן של תקנות שעת חירום (יהודה והשומרון – שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), התשס"ז-2007, ובלבד שהתקיימו כל אלה:
- (1) אמצעי הזיהוי ניטלו על ידי משטרת ישראל, ואם נתוני הזיהוי נמסרו לה על ידי גוף אחר – מוסר המידע ביקש להכלילם במאגר או שהודע לו על אפשרות ההכללה כאמור והוא לא הביע את התנגדותו לכך;
 - (2) המידע נשמר במאגר למטרות המנויות בסעיף 11טז(א);
 - (3) הם ניטלו מחשוד, מנאשם או ממורשע בהתאם לסעיף 11ב(א) ו-11ב(ב), בשינויים המחויבים.
- (א) 11יד. השוואה לנתוני הזיהוי שבמאגר משטרת ישראל רשאית לערוך השוואה בין נתוני הזיהוי שהופקו מאמצעי זיהוי או מדגימה ביולוגית שאינה אמצעי זיהוי, שניטלו לפי הוראת חוק זה או לפי חוק השיפוט הצבאי, לבין נתוני הזיהוי שבמאגר, והכל למטרות האמורות בסעיף 11טז(א); ובלבד שהשוואה כאמור של נתוני זיהוי שלא מתקיימים לגביהם התנאים להכללה במאגר לפי הוראות סעיף 11ג תהיה השוואה חד-פעמית.
- (1א) (1) קיבלה משטרת ישראל נתוני זיהוי מגוף משטרת או מגוף מקביל לו מחוץ לישראל למטרות האמורות בסעיף 11טז(א), לרבות במסגרת קיום הסכם או מזכר כאמור בסעיף 11טז3, ואין היא רשאית לכלול אותם במאגר, רשאית היא לערוך השוואה חד-פעמית בין נתוני הזיהוי שהתקבלו לבין נתוני הזיהוי שבמאגר, והכל למטרות האמורות;
- (2) קיבלה משטרת ישראל נתוני זיהוי שהופקו כדין מטביעת אצבעות ותצלומים מרשות אחרת, רשאית היא לערוך השוואה חד-פעמית בין נתוני הזיהוי שהתקבלו לבין נתוני הזיהוי שבמאגר, לצורך אישור כניסה לישראל;
- (3) שר המשפטים רשאי, בצו, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, לקבוע כי משטרת ישראל רשאית לערוך השוואה חד-פעמית בין נתוני זיהוי שהופקו מאמצעי זיהוי שניטלו לפי חיקוק אחר אשר ייקבע בצו, לבין נתוני הזיהוי שבמאגר.
- (2א) משטרת ישראל רשאית לערוך השוואה בין נתוני זיהוי שניטלו מזרים לפי חוק נטילת אמצעי זיהוי ביומטריים מזרים, הפקת נתוני זיהוי ביומטריים ומאגר מידע, התשפ"ד-2024, והועברו אליה לפי סעיף 15 לחוק האמור, לבין נתוני זיהוי של חשודים, נאשמים, מורשעים או אסירים הכלולים במאגר לפי חוק זה, לצורך זיהוי או אימות זהות של אדם.
- (ב) על אף הוראות סעיף קטן (א) לא תיערך השוואה כאמור באותו סעיף קטן, בין נתוני זיהוי שהופקו מאמצעי זיהוי או מדגימה ביולוגית שאינה אמצעי זיהוי, שניטלו מאדם והמזהים אדם אחר, או שניטלו ממקום, מחפץ או מגופה בקשר

לעבירה הנחקרת, לבין נתוני זיהוי שבמאגר, אם זהותו של האדם שאותו נתוני הזיהוי מזהים – ידועה, ונשללה אפשרות לקשר בינו לבין ביצוע עבירה.

11טו. המאגר ינוהל במסגרת ישראל בידי שוטרים מהמחלקה לזיהוי פלילי, שהמפקח הכללי הסמיכם לכך.

ניהול המאגר

סימן ב': שימוש במאגר נתוני הזיהוי

מסגרת ישראל רשאית לעשות שימוש במידע שבמאגר למטרות אלה בלבד:

- (1) לצורך חקירת עבירה, לרבות חקירה לצורכי חילוט רכוש, ולצורך הליך פלילי;
- (2) לצורך מניעת ביצוע עבירות או סיכולן;
- (3) לצורך אימות או בירור זהותם של אדם או של גופה, שזהותם אינה ידועה או מוטלת בספק, ולצורך איתור נעדרים או שבויים;
- (4) לענין סעיף 11יח – לרבות לצורך איתור אדם;
- (5) לצורך מחקר בקשר למטרות האמורות בפסקאות (1) עד (4), ובלבד שהמידע מהמאגר המועבר לצורך המחקר אינו כולל פרטים מזהים; מחקר כאמור יאושר בידי קצין משטרה בכיר שהמפקח הכללי הסמיכו לענין זה, ובמידע הכולל נתונים לזיהוי גנטי – בידי הוועדה המאשרת.

(ב) (בוטל)

(ג) (בוטל)

11טז. (א) משטרת ישראל רשאית למסור מידע מהמאגר לידי גוף ציבורי, לפי דרישתו, לשימושו למטרות המנויות בסעיף 11טז(א) עד (4) בלבד, לצורך מילוי תפקידו.

מסירת מהמאגר ציבורי מידע לגוף

(ב) גוף ציבורי שקיבל מידע לפי הוראות סעיף קטן (א) לא יעשה בו שימוש אלא למטרה שלשמה נמסר לו המידע; משטרת ישראל תודיע לגוף הציבורי על ההגבלה כאמור.

(ג) משטרת ישראל רשאית למסור תצלום מהמאגר לידי הרשות להגנה על עדים, לצורך מילוי תפקידה.

11טז.2. (א) משטרת ישראל רשאית למסור מידע מהמאגר לידי מדינה אחרת או לידי גוף מחוץ לישראל המנוי בתוספת השנייה שאושר לענין זה בידי קצין משטרה בכיר, לצורך מילוי תפקידו, בין ביוזמתה ובין לפי בקשה מנומקת מאת המדינה או הגוף, באחת מאלה:

מסירת מהמאגר למדינה אחרת או לגוף מחוץ לישראל מידע למדינה

(1) לפי הוראות סעיף 32 לחוק עזרה משפטית בין מדינות, התשנ"ח-1998 (בחוק זה – חוק עזרה משפטית), לשימושם של המדינה או הגוף למטרות המנויות בסעיף 11טז(א) עד (4), בלבד; על מסירת מידע לפי פסקה זו יחולו הוראות החוק האמור;

(2) לצורך אימות או בירור זהותם של אדם או של גופה ולצורך איתור אדם, במסגרת חקירה, הליך פלילי, מניעה או סיכול של עבירות כאמור בסעיף 11טז(א) ו-(2), או בהתאם לסעיף 11אז(א) ו-(3) או (4).

(ב) העברת מידע לפי סעיף קטן (א) תותנה בידי משטרת ישראל בקיום תנאים אלה:

(1) השימוש במידע יהיה רק למטרה שלשמה נמסר, אלא אם כן אישר קצין משטרה בכיר שימוש אחר;

(2) המידע לא ייאגר, אלא אם כן אישר קצין משטרה בכיר אחרת;

(3) המידע לא יועבר לאחר, אלא אם כן אישר קצין משטרה בכיר את העברתו לגוף מהגופים המנויים בתוספת השנייה.

(ג) לגוף המנוי בתוספת השנייה ייתן מידע כמפורט להלן:

(1) לגוף המנוי בחלק א' לתוספת – כל מידע המופק מאמצעי זיהוי;

(2) לגוף המנוי בחלק ב' לתוספת – מידע המופק מטביעת אצבעות ותצלומים בלבד;

(3) לגוף המנוי בחלק ג' לתוספת – תצלומים בלבד.

(ד) נחתם הסכם בין מדינת ישראל או משטרת ישראל לבין מדינה אחרת או גוף באותה מדינה, לעניין העברת נתוני זיהוי שהופקו מטביעת אצבעות, לצורך חקירה, מניעה או סיכול של עבירה שהיא מעשה טרור כהגדרתו בחוק איסור מימון טרור, התשס"ה-2005, וההסכם אושר בידי השר לביטחון הפנים, שר המשפטים והיועץ המשפטי לממשלה, תעביר משטרת ישראל לידי המדינה או הגוף האמורים, לפי העניין, בהתאם לאמור בהסכם, כל מידע מהמאגר הנדרש לצורך חקירה, מניעה או סיכול של עבירה כאמור; בהסכם כאמור יובהר כי מקבל המידע לא יעשה שימוש במידע אלא למטרה שלשמה הועבר, וכן אם מקבל המידע רשאי לאגור אותו או להעבירו לאחר, ואם כן – למי ובאילו תנאים.

(ה) לעניין הוראות לפי חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981, דין מידע המועבר לפי סעיף זה כדין מידע המועבר עקב בקשה לפי חוק עזרה משפטית בין מדינות.

בסעיף זה – 11טז. (א)

שימוש במסגרת הסכם פעולה או מזכר שיתוף פעולה
במאגר יישום שיתוף פעולה או מזכר שיתוף פעולה

"ההסכם", "או"הסכם שיתוף פעולה" – הסכם בין ממשלת ישראל וממשלת ארצות הברית של אמריקה על הגברת שיתוף הפעולה במניעה של פשיעה חמורה, לרבות טרור, ובמאבק בה (Agreement Between the Government of the State of Israel and the Government of the United States of America On Enhancing Cooperation in Preventing and Combating Serious Crime and Terrorism), אשר נחתם בתל אביב ביום ח' בתמוז התשפ"ב (7 ביולי 2022), וכולל בין השאר הוראות לעניין העברת פרטי זיהוי של אדם או נתוני זיהוי שהופקו מטביעת אצבעות של אדם, לרבות כל מסמך רשמי הנלווה להסכם וכולל הוראות כאמור, אשר משקף את הסכמת הצדדים להסכם לגבי יישומו, ואשר נחתם בידי הגורמים המוסמכים לכך בממשלת ישראל ובממשלת ארצות הברית או שמסר גורם מוסמך של אחד הצדדים כאמור לגורם מוסמך של הצד האחר;

"המזכר" או "מזכר שיתוף פעולה" – מזכר בדבר שיתוף פעולה בין המשרד לביטחון המולדת של ארצות הברית של אמריקה והמשרד לביטחון הפנים של מדינת ישראל להגברת שיתוף הפעולה בנושא ביטחון הגבולות באמצעות חילופי מידע (Memorandum of Cooperation between the Department of Homeland Security of the United States of America and the Ministry of Public Security of the State of Israel on Enhancing Border Security Cooperation Through the Exchange of Information), אשר נחתם בתל אביב ביום כ"ט באדר א' התשפ"ב (2 במרץ 2022), וכולל בין השאר הוראות לעניין העברת פרטי זיהוי של אדם, לרבות כל מסמך רשמי הנלווה למזכר וכולל הוראות כאמור, אשר משקף את הסכמת הצדדים למזכר לגבי יישומו, ואשר נחתם בידי הגורמים המוסמכים לכך בממשלת ישראל ובממשלת ארצות הברית או שמסר גורם מוסמך של אחד הצדדים כאמור לגורם מוסמך של הצד האחר.

(ב) נחתם הסכם שיתוף פעולה או מזכר שיתוף פעולה, יחולו הוראות סעיף זה מהמועד שבו נכנס ההסכם לתוקף או החלה תקופת יישום המזכר (בסעיף זה – מועד התחילה), וכל עוד ההסכם בתוקף או נמשכת תקופת יישום המזכר; השר לביטחון לאומי יודיע, בהודעה ברשומות, על מועד התחילה.

(ג) על אף האמור בסעיף 11ד, משטרת ישראל רשאית לאפשר לגוף מחוץ לישראל שהוכר לעניין זה מכוח ההסכם או המזכר (בסעיף זה – גוף חוץ מוכר), להזין אל מערכת ממוחשבת המיועדת לכך (בסעיף זה – מערכת ייעודית), בהתאם לאמור בהסכם או במזכר, נתוני זיהוי שהופקו מטביעת אצבעות, המצויים בידי אותו גוף, לשם השוואתם לנתוני זיהוי כאמור הכלולים במאגר, בהתאם להוראות סעיף קטן (ד), ובלבד שבהתאם לאמור בהסכם או במזכר, הזנת נתונים לשם השוואה כאמור (בסעיף זה – שאילתה) תבוצע לשם הפקת מידע

הנדרש בעבור גוף מסוג הגופים הזכאים לקבלו על פי ההסכם או המזכר (בסעיף זה – גוף זכאי), לאחת מהמטרות שלהלן, לפי העניין:

(1) לעניין מידע הנדרש בעבור גוף זכאי על פי ההסכם – לשם מניעה, גילוי או חקירה של פשיעה חמורה לרבות טרור, ובלבד שהמידע נדרש לשם בירור חשד לגבי אדם מסוים, לביצוע עבירה המנויה בהסכם;

(2) לעניין מידע הנדרש בעבור גוף זכאי על פי המזכר – לשם כל אחת מאלה:

(א) מניעה, גילוי או חקירה של פשיעה חמורה לרבות טרור, ובלבד שהמידע נדרש לשם בירור חשד לגבי אדם מסוים;

(ב) מניעה, גילוי או חקירה של מעשה המהווה עבירה שבשלה אדם אינו זכאי להיכנס לארצות הברית של אמריקה או להגר אליה או מועמד להרחקה מארצות הברית של אמריקה, לפי חוקיה;

(ג) הקלת הליך הבירור לגבי אדם המבקש להיכנס לארצות הברית של אמריקה או לקבל זכויות בקשר להגירה, כמפורט במזכר.

(ד) הוזן נתון זיהוי למערכת הייעודית, יחולו הוראות אלה:

(1) תבוצע השוואה חד-פעמית באופן אוטומטי בין הנתון שהוזן כאמור ובין נתוני זיהוי שהופקו מטביעת אצבעות המצויים במאגר;

(2) אם נמצאה התאמה בין נתון זיהוי שהוזן למערכת הייעודית ובין נתון זיהוי כאמור בפסקה (1) המצוי במאגר – ייבדק קיומו של אחד מאלה באופן אוטומטי, בעניינו של אדם שנמצאה התאמה כאמור לנתון הזיהוי המשוך אליו המצוי במאגר:

(א) פרט רישום פלילי כהגדרתו בחוק המידע הפלילי ותקנת השבים, התשע"ט-2019 (בסעיף זה – חוק המידע הפלילי), שטרם חלפה לגביו תקופת ההתיישנות לפי אותו חוק בנוגע לעבירות המנויות בהסכם או במזכר ובהתאם לתנאים שנקבעו בהם לגבי אותן עבירות;

(ב) מידע על תיק תלוי ועומד כמשמעותו לפי חוק המידע הפלילי, שהוגש בו כתב אישום בנוגע לעבירות כאמור בפסקת משנה (א) ובהתאם לתנאים כאמור בה;

(3) נמצא לאחר השוואה כאמור בפסקה (1) כי יש התאמה בין נתון הזיהוי שהוזן למערכת הייעודית ובין נתון זיהוי מאותו סוג המצוי במאגר, ונמצא בבדיקה כאמור בפסקה (2) כי יש פרט רישום פלילי או מידע על תיק תלוי ועומד כאמור באותה פסקה (בסעיף זה – תוצאה חיובית לשאילתה), תועבר לגוף החוץ המוכר הודעה על כך שהתקבלה תוצאה חיובית לשאילתה;

(4) נמצא לאחר השוואה כאמור בפסקה (1) כי אין התאמה בין נתון הזיהוי שהוזן למערכת הייעודית ובין נתון זיהוי מאותו סוג המצוי במאגר, או שנמצא כי יש התאמה כאמור, אך לא נמצא בבדיקה כאמור בפסקה (2) כי יש פרט רישום פלילי או מידע על תיק תלוי ועומד כאמור באותה פסקה, תועבר לגוף החוץ המוכר הודעה על כך שלא התקבלה תוצאה חיובית לשאילתה.

(ה) ההודעה על תוצאת השאילתה כאמור בסעיף קטן (ד)(3) או (4) תועבר אל גוף החוץ המוכר באמצעות המערכת הייעודית, לרבות לשם העברתה לגוף הזכאי שהמידע הופק בעבורו.

(ו) משטרת ישראל רשאית להעביר פרטי זיהוי של אדם, שהתקבלה תוצאה חיובית לשאילתה לגבי נתון זיהוי המשוך אליו, לידי גוף חוץ מוכר, לרבות לשם העברתו לגוף הזכאי שהמידע הופק בעבורו, בהתאם להוראות אלה:

(1) העברת פרטי זיהוי לפי סעיף קטן זה, במסגרת יישום ההסכם, תיעשה לבקשת גוף החוץ המוכר;

(2) העברת פרטי זיהוי לפי סעיף קטן זה, במסגרת יישום המזכר, תיעשה בלא צורך בבקשה מאת גוף החוץ המוכר.

(ז) התקבלה תוצאה חיובית לשאילתה לגבי נתון זיהוי המשוך לאדם, רשאית משטרת ישראל, במסגרת יישום ההסכם, אם ניתן לכך אישור מאת קצין משטרה בכיר, להעביר לידי גוף חוץ מוכר המעוניין בכך נתוני זיהוי שהופקו מטביעת אצבעות של אותו אדם, מתוך המאגר, לשם אימות ההתאמה שנמצאה בהשוואה כאמור בסעיף קטן (ד)(1), והכול למטרה האמורה בסעיף קטן (ג)(1), ובלבד שבהתאם להסכם, אם ימצא כי אין התאמה בינם ובין נתוני הזיהוי מסוג טביעת אצבעות המצויים בידו – ימחק גוף החוץ המוכר את הנתונים שהועברו כאמור.

(ח) הסמכות להעביר מידע לפי סעיף זה תהיה נתונה למשטרת ישראל בכפוף לכך שעל פי ההסכם או המזכר, העברת מידע מהמאגר לגוף חוץ מוכר, לרבות לשם העברתו לגוף הזכאי שהמידע הופק בעבורו, תותנה בקיום תנאים אלה:

(1) גוף חוץ מוכר, ואם המידע הועבר אליו לשם העברתו לגוף זכאי – הגוף הזכאי (בסעיף קטן זה – מקבל המידע), לא יעשה שימוש במידע אלא למטרה שלשמה הועבר, אלא אם כן אישר קצין משטרה בכיר שימוש אחר;

(2) לעניין מידע, למעט נתוני זיהוי, המועבר לפי ההסכם –

(א) מקבל המידע יהיה רשאי להעביר את המידע לגוף זכאי אחר, ובלבד שהודיע על כוונתו להעביר את המידע כאמור לקצין משטרה בכיר 72 שעות לפני ההעברה, וקצין המשטרה הבכיר לא התנגד לכך;

(ב) מקבל המידע יהיה רשאי להעביר את המידע לגוף שאינו גוף זכאי אם ניתן לכך אישור מאת קצין משטרה בכיר ובהתאם להוראות סעיף 11טז(א) עד (ג);

(ג) על אף האמור בפסקאות משנה (א) ו-(ב), נדרשה העברת המידע כאמור לפי סעיף זה בקשר לטרור לגוף ממשלתי בעל סמכויות למניעת טרור, לפי חוקי ארצות הברית של אמריקה, יהיה מקבל המידע רשאי להעביר את המידע, ובלבד שיידע את קצין המשטרה הבכיר בדבר זהות הגוף האמור ותכלית העברת המידע;

(3) לעניין מידע המועבר לפי המזכר –

(א) גוף חוץ מוכר יהיה רשאי להעביר את המידע לגוף זכאי אחר שלא ביקש את העברת המידע מלכתחילה, ובלבד שגוף החוץ המוכר יבקש מהגוף הזכאי למלא אחר התנאים הקבועים בפסקה (1);

(ב) מקבל המידע לא יעבירו לגוף שאינו גוף זכאי אלא אם כן ניתן לכך אישור מאת קצין משטרה בכיר ובהתאם להוראות סעיף 11טז(א) עד (ג).

(ט) על מידע המועבר לפי סעיף זה יחולו הוראות סעיף 11טז(ה).

(י) משטרת ישראל רשאית, לשם יישום ההסכם, לשמור נתון זיהוי שהתקבלה לגביו תוצאה חיובית לשאילתה, לתקופה שלא תעלה על שבע שנים; השימוש בנתוני הזיהוי השמורים כאמור ייעשה לשם יישום ההסכם בלבד, ויחולו לעניין שמירתם ואבטחתם ההוראות לפי סעיף 15(ב)(5), בשינויים המחויבים; הגישה לנתונים האמורים תותר רק לשוטרים מהמחלקה לזיהוי פלילי במשטרת ישראל שראש המחלקה האמורה הסמיכם לכך.

שוטר רשאי להציג לפני אדם תצלום הכלול במאגר, למטרות האמורות בסעיף 11טז(א), בהתקיים אחד מאלה:

(1) התצלום הוא של אדם שיש לגביו חשד כי הוא קשור לעבירה שלצורך חקירתה, מניעתה או סיכולה נדרשת הצגת התצלום;

(2) התצלום הוא של אדם או של גופה, שלשם זיהויים או איתורם נדרשת הצגת התצלום;

(3) הצגת התצלום נדרשת לשם בירור קשר אפשרי בין האדם המופיע בתצלום לבין עבירה נחקרת או עבירה שאותה מבקשים למנוע או לסכל, אף שאין לגבי האדם המופיע בתצלום חשד כאמור בפסקה (1), ובלבד שמתקיימים התנאים הנדרשים להצגת התצלום, שנקבעו לפי הוראות סעיף קטן (ב);

(4) הצגת התצלום נדרשת לשם מסדר זיהוי תמונות, ובלבד שמתקיימים התנאים הנדרשים להצגת התצלום, שנקבעו לפי הוראות סעיף קטן (ב).

(ב) בפקודות משטרת ישראל, יקבע המפקח הכללי, פקודות לענין דרכי הצגתו של תצלום הכלול במאגר, באופן שיבטיח כי הפגיעה בפרטיות לא תעלה על הנדרש, לרבות פקודות לענין התנאים הנדרשים להצגת תצלום לפי הוראות סעיף קטן (א)(3) ו-(4).

(ג) גוף ציבורי שנמסר לו תצלום הכלול במאגר, לפי הוראות סעיף 11טז, רשאי, לצורך מילוי תפקידו, להציגו לפני אדם, ובלבד שהתקיימו כל התנאים להצגת התצלום לפי סעיף זה.

הצגת ברבים	תצלום	11 יח.	(א)	משטרת ישראל רשאית לפרסם ברבים תצלום הכלול במאגר, במטרה להסתייע בציבור כדי לאתר אדם או למנוע ביצוע עבירה, לפי הענין, ובלבד שהתקיים לגבי אחד מאלה:
------------	-------	--------	-----	--

(1) התצלום הוא של אדם החשוד בביצוע עבירה או של אדם שהוגש נגדו כתב אישום בשל ביצוע עבירה, ובית המשפט התיר בצו את פרסום התצלום כאמור בסעיף קטן (ב);

(2) התצלום הוא של עצור או אסיר שנמלט ממשמורת חוקית;

(3) התצלום הוא של נעדר.

(ב) בית משפט רשאי, לבקשת שוטר בדרגה ובתפקיד כפי שייקבעו בפקודות משטרת ישראל, ולאחר ששקל את מידת הפגיעה בפרטיות, להתיר פרסום תצלום כאמור בסעיף קטן (א)(1), אם השתכנע כי התמלאו התנאים האמורים בסעיף הקטן האמור, וכי קיים אינטרס ציבורי בפרסום התצלום לציבור.

(ג) המשטרה רשאית, לצורך המטרות האמורות בסעיף 11טז(א)(1) עד (4), להציג באופן גלוי בתחנת משטרה, תצלום הכלול במאגר של אדם החשוד בביצוע עבירה או של אדם שהוגש נגדו כתב אישום בשל ביצוע עבירה – בלא צו בית משפט.

(ד) גוף ציבורי שנמסר לו תצלום הכלול במאגר, לא יפרסמו ברבים אלא אם כן התקיימו התנאים האמורים בסעיף זה.

הפקה חוזרת	11 יט.	משטרת ישראל לא תעשה שימוש בדגימות ביולוגיות שניטלו לפי סימן ב' לפרק ג' ושמהן הופקו נתונים לזיהוי גנטי שנכללו במאגר, אלא לשם הפקה חוזרת של נתונים כאמור לצרכים האמורים בסעיף 11ד(ב), ובכפוף לתקנות שיותקנו לפי סעיף 15(ב)(4).
------------	--------	--

סימן ג': שמירת סודיות ואבטחה

שמירת סודיות והגבלת שימוש	11 כ.	אדם שהגיעו לידיו, תוך כדי מילוי תפקידו או במהלך עבודתו, מידע מן המאגר, או אמצעי זיהוי או דגימה ביולוגית שאינה אמצעי זיהוי, שמהם הופקו נתוני זיהוי הכלולים במאגר או המיועדים להפקה כאמור, לא ימסור ולא יגלה אותם לאחר ולא יעשה בהם כל שימוש, אלא לפי חוק זה ולצורך ביצוע תפקידו.
---------------------------	-------	---

שמירת זיהוי ונתוני זיהוי ואבטחתם	11 כא.	(א) נתוני הזיהוי הכלולים במאגר וכן אמצעי הזיהוי והדגימות הביולוגיות שאינן אמצעי זיהוי, שמהם הופקו נתוני זיהוי הכלולים במאגר או המיועדים להפקה כאמור, יישמרו במאגר לפי הוראות סעיף זה ובכפוף להוראות סימן ד' לפרק ד'.
----------------------------------	--------	--

(ב) נתוני הזיהוי הכלולים במאגר וכן אמצעי הזיהוי והדגימות הביולוגיות שאינן אמצעי זיהוי, כאמור בסעיף קטן (א), יישמרו בהתאם להוראות האלה:

(1) בדרך שתבטיח הגנה מפני חשיפה, שימוש או העתקה בלא רשות כדין;

(2) בדרך שתמנע שימוש בהם בניגוד להוראות חוק זה;

(3) לענין אמצעי זיהוי שניטלו מאדם לפי הוראות סעיף 11ב – במקום ובדרך שיבטיחו כי השימוש בהם יהיה רק לצרכים האמורים בסעיף 11ד.

(ג) הגישה לנתונים לזיהוי גנטי הכלולים במאגר, וכן לדגימות הביולוגיות שמהן הופקו הנתונים האמורים או המיועדות להפקה כאמור, תותר רק לשוטרים שהמפקח הכללי הסמיכם לכך לפי הוראות סעיף 11טו.

11כא. הוראות לפי סימן זה, למעט הוראות סעיף 11כא(ג), יחולו גם לענין מאגר נעדרים ואלמונים.

שמירת ואבטחה נעדרים ואלמונים

סימן ד': מחיקת נתוני זיהוי

11כב. בסימן זה –

הגדרות

"אמצעי זיהוי" – אמצעי זיהוי שניטל מאדם לפי הוראות פרק ב' או לפי הוראות סימן ב' לפרק ג' או לפי הוראות סעיף 1א245 לחוק השיפוט הצבאי;
"הסתיים הליך פלילי בלא הרשעה" – אחד מאלה:

(1) התקבלה החלטה שלא להעמיד אדם לדין בשל העבירה שבקשר אליה ניטל ממנו אמצעי הזיהוי;

(2) בית משפט זיכה אדם מן העבירה שבקשר אליה ניטל ממנו אמצעי הזיהוי ופסק הדין נעשה חלוט;

(3) תובע חזר בו מכתב האישום לפי סעיף 93 בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (בסעיף זה – חוק סדר הדין הפלילי);

(4) עוכבו ההליכים נגד אדם לפי סעיף 231 בחוק סדר הדין הפלילי ולא ניתן לחדשם עוד כאמור בסעיף 232 באותו חוק;

"חשוד" – מי שחשוד בביצוע עבירה המנויה בתוספת הראשונה;

"מורשע" – לרבות מי שבית משפט או בית דין צבאי קבע שהוא ביצע עבירה בלא הרשעה.

11כג. (א) נתונים לזיהוי גנטי יימחקו מן המאגר בהתקיים אחד מאלה ובהתאם לתקנות שיקבע השר לביטחון הפנים לפי סעיף 15(ב)(6):

מחיקת נתונים לזיהוי גנטי

(1) לגבי חשוד – בתום שבע שנים מיום שניטל ממנו אמצעי הזיהוי המזהה אותו, או בתום 60 ימים מיום שהסתיים ההליך הפלילי בענינו בלא הרשעה, לפי המאוחר;

(2) לגבי מורשע – בתום עשרים שנה מיום שנפטר.

(ב) נמחקו הנתונים לזיהוי גנטי כאמור בסעיף קטן (א), יבוער גם אמצעי הזיהוי ששימש להפקתם.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (ב), אמצעי זיהוי שהוא חומר חקירה בתיק החקירה המשטרתי – לא יבוער.

(ד) קמה עילה חדשה לנטילת אמצעי זיהוי בטרם חלפו התקופות האמורות בסעיף קטן (א), לפי הענין, לא יימחקו הנתונים לזיהוי גנטי ויחל מנין התקופה כאמור בסעיף קטן (א) במועד שבו קמה העילה החדשה.

(ה) הוראות סעיף זה יחולו גם על נתונים לזיהוי גנטי שנמסרו לפי סעיף 11ג(ד) ו- (ה).

11כד. (א) מי שהתקיימו לגביו הוראות סעיף 11כג(א), רשאי להתייצב אישית בתחנת משטרה אם שילם את האגרה שנקבעה לפי סעיף 15(ב)(7), כדי לברר, בעצמו או על ידי אפוטרופסו, האם נמחקו הנתונים לזיהוי גנטי שהופקו מאמצעי זיהוי שניטל ממנו, ואולם לא יימסר לאותו אדם תדפיס, עותק, פלט מחשב, צילום או כל תיעוד אחר.

בירור בדבר מחיקת נתונים לזיהוי גנטי מן המאגר

(ב) שוכנע קצין משטרה כי נבצר ממי שהתקיימו לגביו הוראות סעיף קטן (א) להתייצב בתחנת המשטרה בעצמו או באמצעות אפוטרופסו, יאפשר לעורך דינו או לקרובו של האדם אשר קיבל ייפוי כוח ממנו, להתייצב ולברר כאמור באותו סעיף קטן, ובהתאם לתקנות שיקבע השר לביטחון הפנים לפי סעיף 15(ב)(7).

(ג) מי שקיבל מידע כאמור בסעיף זה, לא ימסור את המידע אלא למי שהמידע אודותיו, ויחולו עליו הוראות סעיף 11כ.

(ד) בסעיף זה, "עורך דין" – לרבות מתמחה המועסק על ידי עורך הדין.

(א) 11כ. ניטלו אמצעי זיהוי לפי סעיף 11כז והובררה זהותם של האדם או הגופה או אותרו האדם או הגופה שלשם זיהוים או איתורם ניטלו אמצעי זיהוי כאמור, יימחקו נתוני הזיהוי ממאגר הנעדרים והאלמונים.

(ב) נמחקו נתוני הזיהוי כאמור בסעיף קטן (א), יבוערו גם אמצעי הזיהוי שניטלו לפי סעיף 11כז ושימשו להפקתם.

(ג) לעניין בירור בדבר מחיקת נתונים לזיהוי גנטי ממאגר הנעדרים והאלמונים לפי סעיף זה, יחולו ההוראות לפי סעיף 11כד, בשינויים המחויבים.

סימן ה': מאגר לאיתור נעדרים ולזיהוי אלמונים

(א) 11כו. נוסף על המאגר לנתוני זיהוי לפי סימן א', משטרת ישראל רשאית לנהל מאגר נעדרים ואלמונים ולכלול בו נתוני זיהוי שהופקו מאמצעי זיהוי או מדגימה ביולוגית שאינה אמצעי זיהוי, לצורך בירור זהותם של אדם או של גופה או לצורך איתורם.

(ב) משטרת ישראל רשאית להעביר למרכז הלאומי לרפואה משפטית במשרד הבריאות (בחוק זה – המרכז הלאומי לרפואה משפטית) עותק של הנתונים לזיהוי גנטי הכלולים במאגר הנעדרים והאלמונים, לשם בירור זהותם של אדם או של גופה או לצורך איתורם.

(ג) משטרת ישראל רשאית להעביר אמצעי זיהוי שניטלו לפי סעיף 11כז למרכז הלאומי לרפואה משפטית לשם הפקת נתוני זיהוי.

(ד) מאגר הנעדרים והאלמונים יהיה חסוי ולא יימסר ממנו מידע אלא לפי הוראות חוק זה.

(א) 11כז. שוטר, עובד המרכז הלאומי לרפואה משפטית או גורם אחר שראש המחלקה לזיהוי פלילי במשטרת ישראל הסמיכו לעניין זה, מוסמך ליטול אמצעי זיהוי מהמפורטים להלן, בהתאם להוראות סעיפים קטנים (ב) ו-(ג), לפי העניין:

- (1) מגופה – לצורך בירור זהותה;
- (2) מבן משפחה של נעדר – לצורך איתור הנעדר;
- (3) מחפץ או ממקום שבו יש יסוד סביר להניח כי מצויים אמצעי זיהוי של נעדר – לצורך איתור הנעדר;
- (4) מאדם, אם בשל מצבו הרפואי לא ניתן לברר את זהותו – לצורך בירור זהותו.

(ב) (1) נטילת אמצעי זיהוי מבן משפחה של נעדר לפי סעיף קטן (א) (2) תיעשה לאחר שהוסברו לבן המשפחה, בלשון המובנת לו, מטרת הנטילה והשימוש שניתן לעשות באמצעי הזיהוי ובנתוני הזיהוי שיופקו מהם, ואותו אדם נתן את הסכמתו בכתב לנטילה; ואולם לא יינטל אמצעי זיהוי כאמור מקטין או מאדם עם מוגבלות שכלית כמשמעותו בסעיף 14ג(א), אלא אם כן נוסף על ההסכמה בכתב של הקטין או האדם עם המוגבלות, נתן גם האפוטרופוס את הסכמתו בכתב; לא היה לקטין או לאדם עם מוגבלות שכלית אפוטרופוס, רשאי בית המשפט, לבקשת שוטר, למנות לו אפוטרופוס לדין לצורך קבלת הסכמה לפי פסקה זו, ויחולו הוראות סעיף 14ג(ב) בשינויים המחויבים;

(2) נטילה של דגימה ביולוגית כאמור בסעיף קטן (א) תיעשה לאחר שקצין משטרה או רופא משפטי אישר כי זו הדרך היעילה ביותר לבירור זהותם של אדם או של גופה או לאיתורם; הוראות פסקה זו לא יחולו באירוע חירום אזרחי, לפי סעיף 90א לפקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971;

(3) הוראות פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969, לעניין כניסה למקום, יחולו על כניסה למקום לשם נטילה לפי הוראות סעיף זה.

מחיקת נתוני זיהוי שניטלו לצורך איתור נעדרים או זיהוי אלמונים

מאגר נעדרים ואלמונים לאיתור ולזיהוי

נטילת אמצעי זיהוי לצורך איתור נעדרים או זיהוי אלמונים והשימוש בהם

- (ג) (1) נתונים שהופקו מאמצעי זיהוי שניטלו מגופה לפי סעיף קטן (א)(1) יישמרו במאגר הנעדרים והאלמונים בלבד, ולא ייכללו במאגר לנתוני זיהוי לפי סימן א', ואולם משטרת ישראל רשאית להשוות בין נתוני הזיהוי כאמור לבין המאגר לנתוני זיהוי לפי סימן א', לצורך בירור זהות הגופה;
- (2) נתונים שהופקו מאמצעי זיהוי שניטלו מבן משפחה של נעדר לפי סעיף קטן (א)(2), יישמרו במאגר הנעדרים והאלמונים בלבד, ולא ייכללו במאגר לנתוני זיהוי לפי סימן א' ולא יושוו לנתוני זיהוי במאגר האמור;
- (3) נתונים שהופקו מאמצעי זיהוי שניטלו מחפץ או ממקום שבו יש יסוד סביר להניח כי מצויים אמצעי זיהוי של נעדר לפי סעיף קטן (א)(3), יישמרו במאגר הנעדרים והאלמונים בלבד, ולא ייכללו במאגר לנתוני זיהוי לפי סימן א', ואולם משטרת ישראל רשאית לערוך השוואה בין נתוני הזיהוי כאמור לבין המאגר לנתוני זיהוי לפי סימן א', לצורך איתור הנעדר;
- (4) נתונים שהופקו מאמצעי זיהוי שניטלו מאדם שבשל מצבו הרפואי לא ניתן לברר את זהותו, לפי הוראות סעיף קטן (א)(4), יישמרו במאגר הנעדרים והאלמונים בלבד, ולא ייכללו במאגר לנתוני זיהוי לפי סימן א', ואולם משטרת ישראל רשאית לערוך השוואה בין נתוני הזיהוי כאמור לבין נתוני זיהוי של חשודים, נאשמים, מורשעים או אסירים במאגר לנתוני זיהוי לפי סימן א', לצורך בירור זהותו של אותו אדם.
- (5) הסמיק ראש המחלקה לזיהוי פלילי במשטרת ישראל, בשל פעולות האיבה, את חבר המשמר האזרחי, בהתאם להוראות סעיף קטן (א), רשאי חבר המשמר האזרחי כאמור לבצע את הפעולות שרשאית משטרת ישראל לבצע לפי סעיף קטן זה; לענין זה – "המשמר האזרחי" – כמשמעותו בפרק רביעי1 לפקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971; "פעולות האיבה" – פעולות האיבה שאירעו בתקופת תוקפן של תקנות שעת חירום (חרבות ברזל) (מסירת מידע לצורך זיהוי או אימות זהות של אדם או גופה ולצורך איתור נעדרים), התשפ"ה-2025, בקשר עם הפעולות הצבאיות המשמעותיות שעליהן החליטה ועדת השרים לענייני ביטחון לאומי לפי סעיף 40 לחוק-יסוד: הממשלה, ביום י"ז בסיוון התשפ"ה (13 ביוני 2025).

פרק ה': עונשין

- עונשין 12. (א) חשוד בעבירה לפי סעיפים 300 או 301 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן – חוק העונשין), או בעבירה על פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (בחוק זה – פקודת הסמים המסוכנים), או על סימן ה' לפרק י' לחוק העונשין, שדין עשר שנות מאסר או יותר –
- (1) המסרב לחיפוש חיצוני ולא ניתן היה לערוך באופן סביר את החיפוש בשל סירובו; או
- (2) המסרב לחיפוש פנימי, שבית המשפט נתן היתר לעריכתו, דינו – מאסר שנתיים.
- (ב) סירב אדם לנטילת אמצעי זיהוי לפי הוראות פרק ג', ולא ניתן היה לערוך באופן סביר את הנטילה בשל סירובו, דינו – מאסר שישה חודשים.
- (ג) המוסר או המגלה מידע, אמצעי זיהוי או דגימה ביולוגית, או העושה בהם שימוש, בניגוד להוראות סעיפים 11א(ב) או 11כ, דינו – מאסר שלוש שנים.
13. (בוטל)

פרק ו': חיפוש בהסכמה בגוף אדם שאינו חשוד

סימן א': הוראות כלליות

- חיפוש בהסכמה בגוף אדם שאינו חשוד 14. (א) שוטר רשאי, לצורך חקירת עבירה, לערוך חיפוש כאמור בחוק זה בגופו של אדם שאינו חשוד, ולענין עריכת חיפוש כאמור לפי סעיף 5 להורות על עריכת חיפוש כאמור באותו סעיף, ובלבד שמתקיים אחד מאלה:

(1) האדם הוא נפגע עבירה, עד וכל מי שאינו חשוד, והיה לשוטר יסוד סביר להניח שבגופו של אותו אדם נמצאת ראיה הנדרשת לצורך חקירת העבירה;

(2) החיפוש נדרש לשם בדיקת קשר אפשרי של אותו אדם לעבירה הנחקרת.

(ב) לא יערוך שוטר חיפוש לפי הוראות פרק זה אלא לאחר שהסביר לאדם, בלשון המובנת לו, את מטרת החיפוש ואת השימוש שניתן לעשות במה שייתפס בחיפוש, וכן הסביר לו את זכותו שלא להסכים לחיפוש, ואותו אדם נתן את הסכמתו בכתב, לביצוע החיפוש.

(ג) על אף האמור בסעיף זה, לא ייערך חיפוש פנימי כאמור בסעיף קטן (א)(2) שהוא בדיקה גינקולוגית, אלא בהיתר של בית משפט; הוראות סעיפים 7 ו-8 יחולו, בשינויים המחויבים, לפי הענין.

(א) לא תיערך השוואה לפי הוראות סעיף 11ד, בין נתוני הזיהוי שהופקו ממה שנתפס בחיפוש לפי פרק זה והמזהים את האדם שבו נערך החיפוש, לבין נתוני הזיהוי שבמאגר, אלא לצורך חקירת העבירה שלשמה נערך החיפוש, או לצורך חקירת עבירה בתיק חקירה משטרת אחר ולאחר שאותו אדם הסכים לכך, בכתב, על גבי טופס שקבע השר, ובהתאם להסכמה שנתן; ההסכמה יכול שתינתן לגבי כל תיק חקירה בנפרד, לגבי סוגי עבירות או לגבי השוואה לכלל תיקי החקירה.

(ב) נתוני זיהוי שהופקו ממה שנתפס בחיפוש לפי פרק זה והמזהים את האדם שבו נערך החיפוש, לא ייכללו במאגר, אלא אם כן יתקיים, לאחר הנטילה ובמהלך חקירת העבירה שלשמה נערך החיפוש, האמור בסעיף 11ג(ב)(2)(א).

סימן ב': הוראות לענין קטינים ואנשים עם מוגבלות שכלית

בסימן זה – 14א. 14ב.

"בן משפחה" – הורה, הורה של הורה, בן זוגו של כל אחד מאלה, אף אם אינו נשוי לו, אח או אחות, לרבות אח או אחות חורגים, וצאצאיהם של כל אחד מאלה, דוד או דודה וצאצאיהם, גיס או גיסה;

"חוק הגנת ילדים" – חוק לתיקון דיני הראיות (הגנת ילדים), התשט"ו-1955;

"חוקר ילדים" – חוקר ילדים שמונה לפי חוק הגנת ילדים;

"חוקר נוער" – חוקר נוער שמונה לפי חוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971;

"עובד סוציאלי שמונה לפי חוק" – עובד סוציאלי שמונה לפי חוק הסעד (סדרי דין בענייני קטינים, חולי נפש ונעדרים), התשט"ו-1955, לפי חוק הנוער (טיפול והשגחה), התש"ך-1960, או לפי חוק הסעד (טיפול באנשים עם מוגבלות שכלית-התפתחותית), התשכ"ט-1969, לפי הענין.

(א) מצא שוטר כי קיים צורך לערוך חיפוש לפי פרק זה בקטין, או באדם עם מוגבלות שכלית או באדם שקיים חשש לגביו כי הוא אדם עם מוגבלות שכלית (בפרק זה – אדם עם מוגבלות שכלית), לא יערוך את החיפוש אלא אם כן נוסף על ההסכמה בכתב של הקטין או של האדם עם המוגבלות השכלית, נתן גם האפוטרופוס את הסכמתו בכתב; לא היה לקטין או לאדם עם מוגבלות שכלית אפוטרופוס, רשאי בית המשפט, לבקשת שוטר, למנות לו אפוטרופוס לדן לצורך קבלת הסכמה לפי סעיף זה.

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), ניתן לערוך חיפוש לפי הוראות פרק זה בקטין אף אם אינו מסוגל לתת הסכמה בכתב מחמת גילו, ובאדם עם מוגבלות שכלית אף אם אינו מסוגל לתת הסכמה בכתב או בדרך אחרת, לפי הענין, מחמת מוגבלותו, ובלבד שהחיפוש לא ייערך בניגוד לרצונו; אין בהוראת סעיף קטן זה כדי לגרוע מהוראת סעיף קטן (ג).

(ג) על אף הוראות סעיף קטן (א), לא תידרש הסכמת אפוטרופוסו של קטין או של אדם עם מוגבלות שכלית, כאמור באותו סעיף קטן, בהתקיים אחד מאלה:

(1) (א) קטין שטרם מלאו לו 14 שנים ביקש כי לא תידרש הסכמת אפוטרופוסו, והתקיים אחד מאלה, לפי הענין:

- (1) לגבי חיפוש בקטין שחקירתו היא בסמכות חוקר ילדים – מצא הממונה על החקירה לאחר שהתייעץ בחוקר ילדים, כי אין בדבר כדי לפגוע בטובת הקטין;
- (2) לגבי חיפוש שלא כאמור בפסקת משנה (1) – מצא הממונה על החקירה לאחר שהתייעץ עם עובד סוציאלי שמונה לפי חוק, כי אין בדבר כדי לפגוע בטובת הקטין;
- (ב) קטין שמלאו לו 14 שנים וטרם מלאו לו 18 שנים ביקש זאת;
- (2) לדעת הממונה על החקירה לאחר שהתייעץ עם עובד סוציאלי שמונה לפי חוק, נכון לעשות כן על יסוד טעמים של טובת הקטין או של האדם עם המוגבלות השכלית, או טעמים של טובת החקירה שאין בהם פגיעה בטובת הקטין או האדם עם המוגבלות השכלית, מחמת היות החשוד בביצוע העבירה אפוטרופוסו, בן משפחתו של אפוטרופוסו, או בן משפחתו של הקטין או של האדם עם המוגבלות השכלית;
- (3) לדעת הממונה על החקירה, נכון לעשות כן בשל כך שקיים חשש לפגיעה בשלומה הגופני או הנפשי של הקטין או של האדם עם המוגבלות השכלית, כאמור בפסקאות משנה (א) עד (ג):
- (א) לענין חיפוש באדם עם מוגבלות שכלית, או בקטין שהוא נפגע עבירה המפורטת בתוספת לחוק הגנת ילדים – לאחר שהתייעץ עם עובד סוציאלי שמונה לפי חוק וכן לפי הענין גם בתיאום עם חוקר ילדים, הכל לפי הענין;
- (ב) לענין חיפוש בקטין שחקירתו היא בסמכות חוקר ילדים – לאחר שהתייעץ בחוקר ילדים;
- (ג) לענין חיפוש בקטין שלא כאמור בפסקאות משנה (א) או (ב) – לאחר שהתייעץ בקצין הנוער בתחנה ובהעדרו בקצין הנוער המרחבי או המחוזי;
- (4) (א) לדעת הממונה על החקירה, דרישה לקבלת הסכמת האפוטרופוס תעכב את חקירת העבירה בשל קושי להשיג את הסכמתו של האפוטרופוס במאמץ סביר, וקיים יסוד סביר להניח שהעיכוב יסכל את חקירת העבירה או יסכל מניעה של פשע, ובלבד שלדעת הממונה על החקירה לאחר שהתייעץ כאמור בפסקאות משנה (1) עד (3), אין בויתור על הסכמת האפוטרופוס, בנסיבות הענין, כדי לפגוע בשלומה הגופני או הנפשי של הקטין או של האדם עם המוגבלות השכלית:
- (1) לענין חיפוש באדם עם מוגבלות שכלית, או בקטין שהוא נפגע עבירה המפורטת בתוספת לחוק הגנת ילדים – לאחר שהתייעץ עם עובד סוציאלי שמונה לפי חוק וכן לפי הענין גם בתיאום עם חוקר ילדים, הכל לפי הענין;
- (2) לענין חיפוש בקטין שחקירתו היא בסמכות חוקר ילדים – לאחר שהתייעץ בחוקר ילדים;
- (3) לענין חיפוש בקטין שלא כאמור בפסקאות משנה (1) או (2) – לאחר שהתייעץ בקצין הנוער בתחנה ובהעדרו בקצין הנוער המרחבי או המחוזי;
- (ב) הודעה על החיפוש לפי פסקה זו תימסר לאפוטרופוסו של הקטין או האדם עם המוגבלות השכלית, מוקדם ככל האפשר.
- 14ד. הוראות סעיפים 2(ד), 3(ה), 4(ט), 5 ו-10, יחולו, בשינויים המחויבים, על חיפוש לפי פרק זה.

החלת הוראות פרק ב'

פרק ז': הוראות כלליות

- 14ה. (א) שר המשפטים והשר לביטחון הפנים ימנו ועדה בת שלושה חברים שתפקידה הם:

ועדה לאישור שיטות ההפקה של נתונים לזיהוי גנטי

- (1) לאשר את האתרים ב-DNA שמהם ניתן להפיק נתונים לזיהוי גנטי לענין חוק זה או שיטה אחרת להפקת נתונים כאמור;
- (2) לאשר למשטרת ישראל לעשות שימוש במידע שבמאגר לצורך מחקר כאמור בסעיף 11טז(א)(5);
- (3) לאשר את הגופים הנוספים שלהם תהא רשאית משטרת ישראל למסור דגימות ביולוגיות כאמור בסעיף 14ח(ב)(2);
- (4) לייעץ לשר לביטחון הפנים כאמור בסעיף 15(ב)(4) ו-5).
- (ב) ואלה חברי הוועדה:
- (1) שופט בית משפט מחוזי או שופט בית משפט מחוזי בדימוס, לפי הצעת שר המשפטים, והוא יהיה היושב ראש;
- (2) קצין משטרה בכיר מהמחלקה לזיהוי פלילי במשטרת ישראל, לפי הצעת השר לביטחון הפנים;
- (3) רופא גנטיקאי או גנטיקאי קליני, כמשמעותם בסעיף 9 לחוק מידע גנטי, התשס"א-2000, לפי הצעת שר הבריאות.
- (ג) הוועדה המאשרת רשאית לאשר, לענין מסוים, להפיק נתונים לזיהוי גנטי לפי חוק זה, מאתרים נוספים ב-DNA או בשיטה אחרת, על אלה שאושרו לפי הוראות סעיף קטן (א) אם שוכנעה כי קיימים טעמים מיוחדים המצדיקים לעשות כן, ובלבד שמתקיימים, לגבי הדגימה הביולוגית שלגביה מתבקש האישור כאמור, שניים אלה:
- (1) היא ניטלה מאדם ומזהה אדם אחר, או שניטלה ממקום, מחפץ או מגופה;
- (2) הנתונים לזיהוי גנטי שהופקו ממנה, או מהאתרים או בשיטה שאושרו לפי הוראות סעיף קטן (א), אין די בהם לצורך זיהוי של האדם.
- (ד) החלטות הוועדה המאשרת לפי סעיף זה יתקבלו פה אחד.
- (ה) בטרם תיתן הוועדה המאשרת את אישורה לפי הוראות סעיף זה, תשקול, בין השאר, את מידת הפגיעה בפרטיות העלולה להיגרם בשל מתן האישור.
14. הפקת נתונים לזיהוי גנטי, לענין חוק זה, תיעשה רק בהתאם לאישור הוועדה המאשרת שניתן לפי הוראות סעיף 14ה.
14. (א) משטרת ישראל תעשה שימוש בדגימה ביולוגית הנמצאת בידה, שנמסרה לה לשם הפקת נתונים לזיהוי גנטי או שניטלה לשם כך, שלא לפי הוראות סימן ב' לפרק ג', וכן בנתונים לזיהוי גנטי שהופקו מדגימה כאמור ושאינם כלולים במאגר, רק למטרות האמורות בסעיף 11טז(א), ובכפוף להוראות חוק זה.
- (ב) משטרת ישראל לא תמסור נתונים לזיהוי גנטי כאמור בסעיף קטן (א), אלא בהתאם להוראות סעיפים 11טז או 11טז2.
- 14ח. (א) על אף האמור בכל דין, משטרת ישראל לא תמסור לאחר דגימה ביולוגית הנמצאת בידה, שניטלה או נמסרה לה לשם הפקת נתונים לזיהוי גנטי, וזאת אף אם רשאית היא למסור את הנתונים לזיהוי גנטי לפי הוראות סעיפים 11טז1, 11טז2 או 14.
- (ב) (1) על אף הוראות סעיף קטן (א) רשאית משטרת ישראל למסור למרכז הלאומי לרפואה משפטית, דגימה ביולוגית כאמור באותו סעיף קטן, לשם הפקת נתונים לזיהוי גנטי מדגימה כאמור, בעבור משטרת ישראל לצורך מילוי תפקידיה על פי חוק זה, ולמטרות האמורות בו בלבד;
- (2) השר לביטחון הפנים באישור הוועדה המאשרת, רשאי בצו לקבוע גופים נוספים העוסקים בהפקת נתונים לזיהוי גנטי, שלהם תהא רשאית משטרת ישראל למסור דגימות ביולוגיות לפי הוראות פסקה (1);
- (3) על המרכז הלאומי לרפואה משפטית ועל כל גוף אחר כאמור בפסקה (2) שנמסרו להם דגימות ביולוגיות לפי הוראות סעיף קטן זה, יחולו

הגבלת אופן ההפקה של נתונים לזיהוי גנטי שימוש מותר בדגימות ביולוגיות ובנתונים לזיהוי גנטי שאינם כלולים במאגר

הגבלת מסירה של דגימות ביולוגיות

כל ההגבלות החלות על משטרת ישראל, לפי חוק זה, לענין דגימות כאמור.

אין בהוראות פרקים ג' ו-ד' וסעיפים 14 ו-14ח, כדי לגרוע מהוראות לפי כל דין לרבות פקודות משטרת ישראל ופקודות הצבא, לענין החזקה, שמירה, העמדה לעיון או כל שימוש אחר, בחומר חקירה כמשמעותו בסעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, או בראיות המוגשות, במסגרת ההליך הפלילי, לבית משפט או לבית דין צבאי.

שמירת דינים לענין חומר ראיות פלילי חקירה בהליך

14ט.

השר לביטחון הפנים ידווח לוועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת אחת בשנה על כל אלה:

דיווח לכנסת

14י.

(1) מספר הנתונים לזיהוי גנטי הכלולים במאגר לפי סעיף 11ג (בסעיף זה – הנתונים), לפי הסיווגים המפורטים בפסקאות משנה (א) עד (ד):

(א) הנתונים שהופקו מאמצעי זיהוי שניטלו מחשודים לפי סעיף 11ב(א)(1);

(ב) הנתונים שהופקו מאמצעי זיהוי שניטלו מנאשמים לפי סעיף 11ב(א)(2);

(ג) הנתונים שהופקו מאמצעי זיהוי שניטלו ממורשע לפי סעיף 11ב(א)(3) או (4);

(ד) הנתונים שהופקו מאמצעי זיהוי או מדגימות ביולוגיות שאינן אמצעי זיהוי שניטלו ממקום, מחפץ או מגופה כאמור בסעיף 11ג(ב)(3);

(2) מספר בקשות מידע ומספר העברות מידע מן המאגר למרכז הלאומי לרפואה משפטית, לצבא הגנה לישראל, ולשירות הביטחון הכללי;

(3) מספר הנתונים שנמחקו מן המאגר לפי סימן ד' לפרק ד';

(4) מספר הבקשות שהוגשו לוועדה המאשרת לביצוע מחקר כאמור בסעיף 11טז(א)(5) ומספר האישורים שניתנו לביצוע המחקר כאמור בסעיף 14ה(א)(2).

(5) מספר השאלות שהזין גוף חוץ מוכר למערכת הייעודית בהתאם לאמור בהסכם שיתוף הפעולה, לפי סעיף 11טזג), ומספר השאלות כאמור שהועברה לגביהן הודעה על תוצאה חיובית לגוף החוץ המוכר לפי סעיף 11טזד)(3), וכן מספר השאלות שהוזנו כאמור בהתאם לאמור במזכר שיתוף הפעולה ומספר השאלות כאמור שהועברה לגביהן הודעה על תוצאה חיובית כאמור; לענין זה, "הסכם שיתוף פעולה" ו"מזכר שיתוף פעולה" – כהגדרתם בסעיף 11טזא).

שר המשפטים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי, בהסכמת השר לביטחון הפנים ובאישור ועדת החוקה, חוק ומשפט של הכנסת, להתקין תקנות לביצועו.

ביצוע ותקנות

15.

א).

על אף האמור בסעיף קטן (א), השר לביטחון הפנים ממונה על ביצוע פרקים ג' ו-ד', והוא רשאי, בהסכמת שר המשפטים, ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, להתקין תקנות לביצועם לרבות בעניינים אלה:

(1) דרכי הפנייה בבקשה לעיון חוזר על פי סעיף 11ג;

(2) פרטי מידע נוספים המתייחסים לנתוני הזיהוי הכלולים במאגר והנדרשים לצורך השימוש בו, שמשטרת ישראל רשאית לכלול במאגר לפי סעיף 11ג;

(3) ניהול המאגר ודרכי השימוש בו כאמור בסעיף 11טו, ורשאי הוא לקבוע בתקנות כאמור הוראות בדבר חלוקת המאגר למדורים שונים, לפי סוגים שונים של נתוני זיהוי;

(4) נסיבות שבהתקיימן יהיה ניתן לבצע הפקה חוזרת של נתונים לזיהוי גנטי כאמור בסעיף 11יט; תקנות כאמור ייקבעו בהתייעצות עם הוועדה המאשרת;

(5) שמירת אמצעי זיהוי ונתוני זיהוי, ואבטחתם, כאמור בסעיף 11כא; תקנות כאמור לענין שמירתם של נתונים לזיהוי גנטי ודגימות ביולוגיות, ייקבעו בהתייעצות עם הוועדה המאשרת;

(6) דרכי המחקקה של נתוני זיהוי ודרכי הביעור של אמצעי הזיהוי, כאמור בסימן ד' לפרק ד';

(7) האגרות שעל מבקש מידע כאמור בסעיף 11כד(א) לשלם, הקרבה הנדרשת לצורך מתן ייפוי כוח לאדם כאמור בסעיף 11כד(ב), ודרכי ההוכחה לפני קצין המשטרה כי נבצר מאדם להתייצב בתחנת המשטרה באופן אישי כאמור באותו סעיף קטן.

15.א. השר לביטחון הפנים, בהסכמת שר המשפטים ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, רשאי, בצו, לשנות את התוספת הראשונה ואת התוספת השנייה. שינוי הראשונה והתוספת השנייה תחולה

15.ב. (א) הוראות סימן ב' לפרק ג' יחולו גם לגבי אדם שהיה לחשוד, לנאשם או שהורשע בעבירה, כמשמעותם בסעיף 11ב, לפני תחילתו של חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – חיפוש בגוף החשוד) (תיקון), התשס"ה-2005, ובלבד שלא יינטלו מאדם כאמור אמצעי זיהוי, לפי הוראות אותו סימן, לאחר המועד כאמור בסעיף 11ב(ד), לפי הענין, אלא כאמור בסעיף קטן (ב).

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א) ניתן ליטול אמצעי זיהוי לפי הוראות סימן ב' לפרק ג' מאדם שהורשע לפני תחילתו של התיקון האמור בסעיף קטן (א) גם לאחר המועד האמור בסעיף 11ב(ד)(3), ויהיו נתונות לשוטר, לשם נטילת אמצעי הזיהוי כאמור, הסמכויות האמורות בסעיף 11ו ובלבד שהתקיימו באותו אדם שניים אלה:

(1) האדם הורשע בעבירה לפי פרט 1(ד) בתוספת הראשונה, למעט עבירות כאמור בסעיף 348(ד) ו-(ה) בחוק העונשין;

(2) לא חלפו יותר מעשר שנים מיום שהורשע בעבירה כאמור בפסקה (1), או מיום שבו שוחרר ממאסר, לפי המאוחר.

(ג) הוראות סימן ב' לפרק ג' יחולו גם לגבי אדם שהורשע מחוץ לישראל ונושא את עונשו בישראל, כאמור בסעיף 11ב(א)(4), לפני תחילתו של חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – חיפוש בגוף ונטילת אמצעי זיהוי) (תיקון מס' 3), התשע"א-2011, ובלבד שלא יינטלו מאדם כאמור אמצעי זיהוי, לפי הוראות אותו סימן, לאחר המועד כאמור בסעיף 11ב(ד), אלא כאמור בסעיף קטן (ד).

(ד) על אף הוראות סעיף קטן (ג), ניתן ליטול אמצעי זיהוי לפי הוראות סימן ב' לפרק ג' מאדם שהורשע לפני תחילתו של התיקון האמור בסעיף קטן (ג) גם לאחר המועד האמור בסעיף 11ב(ד)(3), ויהיו נתונות לשוטר, לשם נטילת אמצעי הזיהוי כאמור, הסמכויות האמורות בסעיף 11ו, ובלבד שהתקיימו באותו אדם שניים אלה:

(1) האדם הורשע בעבירה לפי הדין הזר המקבילה לעבירה לפי פרט 1(ד) בתוספת הראשונה, למעט עבירות כאמור בסעיף 348(ד) ו-(ה) בחוק העונשין;

(2) לא חלפו יותר מעשר שנים מיום שהורשע בעבירה כאמור בפסקה (1), או מיום שבו שוחרר ממאסר, לפי המאוחר.

16. בפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 – תיקון פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) – (מס' 23)

(1) במקום סעיף 22 יבוא:

"חיפוש בעצור

22. (א) שוטר העוצר אדם, או המקבל עצור או אסיר למשמורתו, רשאי לערוך חיפוש על גופו; בסעיף זה, "חיפוש על גוף האדם" – חיפוש על פני גופו של אדם, בבגדיו או בכליו, שאינו חיפוש חיצוני או פנימי כהגדרתם בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – חיפוש בגוף החשוד), התשנ"ו-1996.

(ב) אין בהוראות סעיף קטן (א) כדי לגרוע מסמכות חיפוש על פי חוק בגופו של עצור או אסיר.

(ג) דברים שנתפסו בחיפוש לפי סעיף קטן (א) יוחזקו במשמורת, תיערך רשימה של הדברים שנתפסו שתיחתם בידי המחפש ומי שחיפשו על גופו; עותק של הרשימה יימסר למי שחיפשו על גופו.";

(2) בסעיף 25א –

(א) בסעיף קטן (א), במקום "חיפוש בגופם ובכליהם" יבוא "חיפוש על גופם, כאמור בסעיף 22", ובמקום "סעיף 131א לפקודת החוק הפלילי, 1936" יבוא "סעיף 256 לחוק העונשין, התשל"ז-1977";

(ב) בסעיף קטן (ג), במקום "בסעיף 131א לפקודת החוק הפלילי, 1936" יבוא "בסעיף 256 לחוק העונשין, התשל"ז-1977";

(3) בסעיף 29, במקום "מותר לחפש בכליו או בגופו" יבוא "מותר לחפש על גופו, כאמור בסעיף 22".

17. בפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971 – תיקון פקודת בתי הסוהר – מס' 15

(1) במקום סעיף 5 יבוא: "קבלה למשמורת 5. סוהר המקבל אסיר למשמורתו יערוך חיפוש על גופו כאמור בסימן ז'1 לפרק ג', ויקח ממנו חפצים אסורים.";

(2) במקום סעיף 40 יבוא: "בדיקה ותפיסת חפץ אסור 40. סוהר רשאי לבדוק כל דבר המובא לבית הסוהר או המוצא ממנו; חפץ אסור ילקח ממי שמחזיק בו; נמצא חפץ אסור יודיע מיד הסוהר על כך למנהל בית הסוהר.";

(3) בסעיף 50, סעיפים קטנים (ב) ו-(ג) והסימון "(א)" – יימחקו;

(4) אחרי סעיף 95 יבוא:

"סימן ז'1: סמכויות סוהר – עיכוב, מעצר וחיפוש"

הגדרות

95א. בסימן זה –

"כלי יריה" – כהגדרתו בחוק כלי יריה, התש"ט-1949;

"חיפוש על גופו של אדם" – חיפוש על פני גופו של אדם, בבגדיו או בכליו, שאינו חיפוש חיצוני או פנימי או בחינה חזותית של גופו העירום;

"חיפוש חיצוני" – כל אחד מאלה:

(1) לקיחת חומר שמתחת לציפורניים;

(2) לקיחת חומר מעל הגוף;

(3) בדיקה על העור;

"חיפוש פנימי" – כל אחד מאלה:

(1) הדמיית פנים הגוף באמצעות מכשיר גלים על-קוליים;

(2) שיקוף פנים הגוף באמצעות מכשיר רנטגן;

(3) הדמיית פנים הגוף באמצעות סורק מסוג כלשהו;

(4) בדיקה גינקולוגית, לרבות לקיחת חומר;

"סוהר הנמנה עם היחידה ללוחמה בסמים" – מי שהוסמך לענין סימן זה על ידי הנציב לאחר שקיבל הכשרה מתאימה כפי שיקבע;

"סמים" – סמים מסוכנים כהגדרתם בפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973;

"עצור" – מי שנעצר ע"י סוהר;

"קצין שירות בתי הסוהר" – סוהר בדרגת רב כלאי ומעלה, או סוהר בדרגת כלאי ומעלה הנמנה עם היחידה ללוחמה בסמים של שירות בתי הסוהר ששר המשטרה הסמיכו לענין סימן זה.

סמכויות עיכוב ומעצר בלא צו

95. (א) הסמכויות המסורות לשוטר לפי סעיפים 2 ו-3 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969, יהיו נתונות גם לסוהר בעת מילוי תפקידו ולצורך מילוי תפקידו, בתחום בית הסוהר, במתקני שירות בתי הסוהר שמחוץ לתחומי בית הסוהר, בסביבתם הקרובה של בית הסוהר או של המתקנים האמורים, וכן בעת ליווי אסיר מחוץ לבית הסוהר או בעת רדיפה אחרי אסיר נמלט. לענין סעיף קטן זה, "מילוי תפקידו של סוהר" – לרבות גילוי ומניעה של עבירות המבוצעות בתחומים ובנסיבות כמפורט בסעיף קטן זה, והכל בנוגע לבית סוהר או לאסיר.

(ב) לסוהר הנמנה עם יחידת האבטחה והמבצעים של שירות בתי הסוהר, ששר המשטרה הסמיכו לכך, יהיו נתונות הסמכויות האמורות בסעיף קטן (א) גם בעת מילוי תפקידי אבטחה של עובדי שירות בתי הסוהר ובני משפחותיהם מחוץ לתחומי בית הסוהר ולצורך מילוי תפקיד זה.

(ג) סוהר המעכב או עוצר אדם שאינו אסיר, יעבירו ללא דיחוי לשוטר או לתחנת המשטרה הקרובה.

סמכות חיפוש אגב מעצר

95. (א) סוהר העוצר אדם לפי סעיף 95 רשאי לערוך חיפוש על גופו.

(ב) היה לסוהר הנמנה עם היחידה ללוחמה בסמים, העוצר אדם בבית סוהר לפי סעיף 95, יסוד סביר לחשוד שעל גופו של העצור נמצאת ראיה להוכחת ביצועה של עבירת סמים, רשאי הוא לחפש על גופו וכן לערוך בחינה חזותית של גופו העירום של העצור.

סמכות חיפוש בעת קבלת אסיר למשמורת

95. סוהר המקבל אסיר למשמורת בבית סוהר או למשמורתו מחוץ לבית סוהר רשאי לערוך חיפוש על גופו של האסיר; כן רשאי סוהר, כדי למנוע הכנסת חפץ אסור לבית הסוהר, לערוך בחינה חזותית של גופו העירום של אסיר בעת קבלתו למשמורת בבית הסוהר, גם ללא חשד שהאסיר עבר עבירה; לענין סעיף זה, "קבלה למשמורת" – לרבות אסיר החוזר לבית הסוהר לאחר יציאה ממנו כדין.

חיפוש באסיר בעת שהייתו בבית סוהר

95. (א) סוהר רשאי לערוך, בכל עת, חיפוש על גופו של אסיר, ככל שהדבר נחוץ לשם שמירה על בטחון המדינה, או לשם שמירה על הבטחון, הסדר הטוב והמשמעת בבית הסוהר.

(ב) היה לקצין שירות בתי הסוהר יסוד סביר לחשוד כי האסיר מחביא בכליו או בבגדיו חפץ אסור שעלול לפגוע בבטחון המדינה או בבטחון בית הסוהר, רשאי הוא להורות על עריכת בחינה חזותית של גופו העירום של האסיר.

(ג) היה לסוהר הנמנה עם היחידה ללוחמה בסמים יסוד סביר לחשוד כי אסיר הנמצא בבית הסוהר מחזיק או החזיק בכלי יריה או בחומר נפץ, רשאי הוא לערוך חיפוש חיצוני באסיר.

העדר הסכמה

95. (א) חיפוש חיצוני ובחינה חזותית של גוף עירום לפי סימן זה יהיו בהסכמת העצור או האסיר לפי הענין.

(ב) בהעדר הסכמת העצור או האסיר רשאי מי שהוסמך לערוך חיפוש להשתמש בכוח סביר לעריכתו, אם קצין שירות בתי הסוהר אישר זאת בכתב לאחר שנתן לעצור או לאסיר הזדמנות לטעון את טענותיו בפניו.

חיפוש באסיר מחוץ לבית הסוהר

95. (א) סוהר המלווה אסיר מחוץ לבית הסוהר רשאי לערוך חיפוש על גופו בכל עת.

(ב) היה לסוהר הנמנה עם היחידה ללוחמה בסמים יסוד סביר לחשוד כי על גופו של אסיר המלווה בידי סוהר נמצאים סמים, רשאי הוא לערוך בחינה חזותית של גופו העירום.

חיפוש בגוף האסיר לגילוי סמים

95ח. (א) היה לקצין שירות בתי הסוהר יסוד סביר לחשוד כי אסיר הנמצא בבית הסוהר עבר עבירת סמים, רשאי הוא להורות על לקיחת דגימה של שתן, על בחינה חזותית של גופו העירום או על עריכת חיפוש חיצוני.

(ב) לא נתן האסיר את הסכמתו ללקיחת דגימה של שתן, ייחשב סירובו לעבירת בית סוהר כמשמעותה בסעיף 56.

(ג) היה לקצין שירות בתי הסוהר יסוד סביר לחשוד שאסיר מחביא בתוך גופו סמים, רשאי הוא להורות שייערך בו חיפוש פנימי.

(ד) לא נתן האסיר את הסכמתו לחיפוש פנימי, רשאי קצין שירות בתי הסוהר הנמנה עם היחידה ללוחמה בסמים להגיש בקשה לבית המשפט לקבלת היתר לעריכת חיפוש כאמור.

חיפוש במי שמוחזק במקום המיועד לאסירים שאינם משתמשים בסמים

95ט. (א) הנציב רשאי לייעד בבתי הסוהר מקומות להחזקת אסירים שאינם משתמשים בסמים.

(ב) הנציב יקבע מי הם אסירים שיוחזקו במקומות כאמור בסעיף קטן (א), ובלבד שנתנו את הסכמתם לכך והתחייבו ליתן דגימת שתן ככל שיתבקשו לכך בידי סוהר, אף בלא חשד שעברו עבירת סמים.

(ג) קצין שירות בתי הסוהר רשאי להורות על לקיחת דגימה של שתן מאסיר המוחזק במקומות כאמור בסעיף קטן (א), אף ללא חשד שהאסיר עבר עבירת סמים.

(ד) לא נתן האסיר את הסכמתו ללקיחת דגימה של שתן ייחשב סירובו לעבירת בית סוהר כמשמעותה בסעיף 56, וכן ניתן יהיה להוציאו ממקום המיועד להחזקת אסירים שאינם משתמשים בסמים.

חיפוש בעת ביקור בבית הסוהר

95י. (א) סוהר רשאי לערוך חיפוש על גופו של אדם בעת שהוא מבקר בבית סוהר לצורך גילוי חפצים אסורים, וזאת גם אם אין חשד כלפי אותו אדם.

(ב) היה לקצין שירות בתי הסוהר יסוד סביר לחשוד כי על גופו של מבקר נמצאת ראייה להוכחת ביצוע עבירת סמים, עבירה על חוק כלי יריה, התשי"ט-1949, או עבירה העלולה לפגוע בבטחון המדינה או בבטחון בית הסוהר, רשאי הוא להורות כי תיערך בחינה חזותית של גופו העירום.

(ג) סירב האדם לעריכת חיפוש כאמור בסעיף קטן (א), או לבחינה חזותית של גופו העירום לפי סעיף קטן (ב), רשאי הסוהר, בנוסף לכל סמכות אחרת, למנוע את כניסתו לבית הסוהר או את שהייתו שם; הסוהר ירשום את נימוקי החלטתו בספר כאמור בסעיף 50 וידווח על כך ליועץ המשפטי של שירות בתי הסוהר.

תחולת חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – חיפוש בגוף החשוד)

95יא. הוראות חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – חיפוש בגוף החשוד), התשנ"ו-1996, יחולו על חיפוש לפי סימן זה, אלא אם כן נקבע הסדר אחר, אף אם החיפוש הוא בגופו של מי שאינו חשוד, בשינויים המחוייבים.

תקנות

95יב. תקנות לביצוע סימן זה יהיו בהסכמת שר המשפטים ובאישור ועדת החוקה, חוק ומשפט של הכנסת.

18. בפקודת המכס [נוסח חדש] –

(1) במקום סעיף 184 יבוא:

"עיצוב חשוד וחיפוש על גופו

184. (א) היה לשוטר או לפקיד-מכס יסוד סביר לחשוד שאדם נושא שלא כדין טובין הנתונים לפיקוח רשות המכס, או טובין שיבואם או יצואם אסור, מוגבל או מוסדר בדרך אחרת, רשאים הם לעכב את החשוד ולחפש על גופו כאמור בסעיף 22 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969; חיפוש על גופו של חשוד ייעשה בידי בן מינו.

(ב) היה לפקיד-מכס, הנמנה עם היחידה ללוחמה בסמים ברשות המכס, יסוד סביר לחשוד כי אדם עבר עבירה על פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973, רשאי הוא, לאחר שביקש את הסכמתו לכך, לערוך בגופו של החשוד חיפוש חיצוני, אולם לא ייערך חיפוש חיצוני כהגדרתו בפסקאות (2) עד (5) בגופו של מי שלא נתן את הסכמתו לכך בכתב.

(ג) חיפוש לפי סעיף קטן (ב) ייעשה רק אגב כניסתו של אדם לתחנת גבול, שהייתו בה או יציאתו ממנה; בכפוף להוראות סעיף זה יחולו על חיפוש כאמור הוראות חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – חיפוש בגוף החשוד), התשנ"ו-1996.

(ד) לענין הפעלת הסמכויות לפי סעיף קטן (ב) יהיו לפקיד מכס הנמנה עם היחידה ללוחמה בסמים ברשות המכס הסמכויות הנתונות לשוטר, ולפקיד-מכס בכיר יהיו הסמכויות הנתונות לקצין משטרה כהגדרתו בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – חיפוש בגוף החשוד), התשנ"ו-1996.

(ה) בסעיף זה –

"חיפוש חיצוני" – כל אחד מאלה:

- (1) בחינה חזותית של גופו העירום של האדם, לרבות צילומו;
- (2) לקיחת חומר מעל הגוף;
- (3) בדיקה על העור;
- (4) מתן דגימת רוק;
- (5) מתן דגימת שתן;

"פקיד-מכס הנמנה עם היחידה ללוחמה בסמים ברשות המכס" – פקיד-מכס שמונה ליחידה האמורה על ידי מנהל המכס בהסכמת שר המשטרה, לאחר שקיבל הכשרה מתאימה שקבע מנהל המכס;

"פקיד-מכס בכיר" – פקיד-מכס שהוא אחד מאלה:

- (1) ממונה על יחידת סמים בתחנת גבול;
- (2) ראש היחידה הארצית ללוחמה בסמים וסגניו;
- (3) ראש תחום מבצעים ביחידה הארצית ללוחמה בסמים;
- (4) ראש תחום מודיעין ביחידה הארצית ללוחמה בסמים;

"תחנת גבול" – תחנת גבול שקבע שר הפנים בצו לפי חוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.

(2) בסעיף 186, בסופו יבוא "אולם חיפוש בגופו של אדם ייעשה רק לפי סעיף 184".

19. בפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973, בסעיף 28 –

תיקון
הסמים
המסוכנים
מס' 6

(1) בסעיף קטן (ב)(2), (3) ו-(5), במקום "בכליו או בגופו של אדם" יבוא "על גופו של אדם כאמור בסעיף 22 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969";

(2) סעיף קטן (ג) – יימחק.

20. בחוק סמכויות חיפוש בשעת חירום (הוראת שעה), התשכ"ט-1969, בסעיף 2(א)(1) ו-(4), במקום "בכליו או בגופו של אדם" יבוא "על גופו של אדם כאמור בסעיף 22 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969".

תיקון חוק סמכויות
חיפוש בשעת-
חירום (הוראת
שעה) – מס' 4

21. בחוק הטיס (בטחון בתעופה האזרחית), התשל"ז-1977, בסעיף 9 –

תיקון חוק הטיס
(בטחון בתעופה
האזרחית) – מס' 2

- (1) בסעיף קטן (א)(1) ו-(2), במקום "בכליו או על גופו של אדם" יבוא "על גופו של אדם כאמור בסעיף 22 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969";
- (2) בסעיף קטן (ג), המילה "בכליו" – תימחק.
22. בחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955 –

תיקון חוק השיפוט
הצבאי – מס' 28

- (1) אחרי סעיף 245 יבוא:
- "סמכות לערוך חיפוש בגוף החייל

245א. (א) אין עורכים חיפוש בגופו של חייל, אלא לפי חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – חיפוש בגוף החשוד), התשנ"ו-1996.

(ב) לענין חיפוש בגופו של חייל יהיו הסמכויות שהוענקו בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – חיפוש בגוף החשוד), התשנ"ו-1996, נתונות לגורמים כאמור להלן:

(1) לבית דין צבאי מחוזי ולבית דין צבאי מיוחד יהיו הסמכויות שהוענקו לבית משפט, לפי הענין;

(2) בחיפוש פנימי יהיו לקצין משטרה צבאית שדרגתו סרן לפחות והנושא תקן רב סרן, הסמכויות שהוענקו לקצין משטרה;

(3) בחיפוש חיצוני יהיו לקצין משטרה צבאית שהינו מפקד בסיס משטרה צבאית או לקצין משטרה צבאית שדרגתו לפי תקן היא סרן לפחות, הסמכויות שהוענקו לקצין משטרה; לא יפעיל קצין משטרה צבאית שדרגתו למטה מדרגת רב סרן, את סמכותו לפי סעיף זה, אלא לאחר שנועץ בקצין משטרה צבאית שדרגתו רב סרן לפחות;

(4) לשוטרי צבאי יהיו הסמכויות שהוענקו לשוטרי.

(ג) אין באמור בסעיף קטן (א) כדי לגרוע מן האמור לענין סעיפים 250א ו-250ב.

הכשרה לעריכת חיפוש בגוף חייל 245ב. קצין משטרה צבאית שדרגתו למטה מדרגת רב סרן, לא יפעיל סמכותו לפי סעיפים 245א(ב) ו-248א, אלא אם הוסמך לכך על ידי קצין משטרה צבאית ראשי, לאחר שקיבל הכשרה מתאימה, בהתאם לפקודות הצבא."

(2) אחרי סעיף 248 יבוא:

"סמכות חיפוש בבית סוהר צבאי, במחנה מעצר ובחדר משמר צבאי

248א. (א) לשוטרי צבאי, לקצין משטרה צבאית בדרגת רב סרן לפחות ובהעדר קצין כאמור – לקצין משטרה צבאית בדרגת סגן לפחות, המשרתים בבית סוהר צבאי, במחנה מעצר או בחדר משמר צבאי שנקבעו בהתאם לחוק זה, יהיו הסמכויות הנתונות לסוהר ולקצין שירות בתי הסוהר, לפי הענין, לפי סימן ז'1 לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971 (להלן בסעיף זה – פקודת בתי הסוהר), למעט הסמכויות המיוחדות הנתונות לסוהר הנמנה עם היחידה ללוחמה בסמים, ולסוהר הנמנה עם יחידת האבטחה והמבצעים של שירות בתי הסוהר, בשינויים הבאים:

(1) הסמכויות הנתונות בפקודת בתי הסוהר לגבי "אסיר" תהיינה נתונות לגבי "כלוא", כהגדרתו בתקנות השיפוט הצבאי (בתי סוהר צבאיים), התשמ"ז-1987;

(2) במקום "עבירת בית סוהר" לפי סעיף 95(ב) לפקודת בתי הסוהר יבוא "עבירת משמעת" לפי תקנות השיפוט הצבאי (בתי סוהר צבאיים), התשמ"ז-1987.

(ב) לא יפעיל קצין משטרה צבאית שדרגתו למטה מדרגת רב-סרן, את סמכותו לפי סעיף קטן (א), אלא לאחר שנועץ בקצין משטרה צבאית שדרגתו רב-סרן לפחות.

(3) בסעיף 250א, במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב) שר הבטחון, באישור שר הבריאות, יקבע את אופן עריכת הבדיקות ואת התעודות שיינתנו, על תוצאותיהן."

(4) אחרי סעיף 250א יבוא:

"בדיקות לשם מניעה וגילוי של החזקת סמים מסוכנים או שימוש בהם

250ב. (א) קצין משטרה צבאית, שהינו קצין שיפוט בכיר, רשאי להורות על ביצוע בדיקות לשם גילוי של החזקת סמים מסוכנים או גילוי של שימוש בסם מסוכן, בצבא ההגנה לישראל, אף בהעדר חשד שנעברה עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973.

(ב) בדיקות לפי סעיף קטן (א) לא ייערכו אלא בהסכמתו, בכתב, של החייל שנתבקש לעבור את הבדיקות.

סוגי בדיקות 250ג. הבדיקות למניעה או לגילוי של החזקת סמים מסוכנים או שימוש בהם, לצורך סעיפים 250א ו-250ב הן:

(1) בדיקת שתן;

(2) בדיקת נוזל שטיפת ידיים."

23. בחוק שירות בטחון [נוסח משולב], התשמ"ו-1986, בסעיף 25א, בסופו יבוא: "ואולם סעיפים 250ב ו-250ג לאותו חוק יחולו באופן שהסמכות הנתונה בהם לקצין משטרה צבאית שהינו קצין שיפוט בכיר תהא מסורה לקצין משטרה בכיר שמונה לענין זה על ידי המפקח הכללי של משטרת ישראל, וביצוע הבדיקות ייוחד לגילוי שימוש בסם מסוכן או החזקת סם מסוכן במשטרת ישראל."

תיקון חוק שירות
בטחון – מס' 8

תוספת ראשונה

(סעיף 11ב(ב))

(1) עבירות לפי חוק העונשין:

(א) (נמחקה)

(1א) עבירות של זנות לפי סעיפים 203ב ו-203ג.

(ב) עבירות של גרימת מוות לפי סעיפים 300 עד 301ג, 305.

(ג) עבירות של סיכון החיים והבריאות לפי סעיפים 329, 330, 333 עד 336.

(ד) עבירות מין לפי סימן ה' לפרק י', למעט לפי סעיף 352 וכן עבירות לפי סעיף 214(ב) עד (3).

(ה) עבירות של פגיעה בקטינים ובחסרי ישע לפי סעיפים 368ב ו-368ג.

(ו) עבירות של פגיעה בחירות לפי סעיפים 369 עד 374, 374א, 375, 376, 376ב, 377 ו-377א.

(ז) עבירות תקיפה לפי סימן ח' לפרק י' ולפי סעיפים 273, 274 ו-368ו.

(ח) עבירות של פגיעה ברכוש לפי סעיפים 384א, 402, 406 עד 408, 410, 411, 413ב, 413ד עד 413ו, 413א, 427, 428 ו-448.

(ט) עבירה של התפרעות לפי סעיף 157.

(י) עבירה של ארגון משחקים אסורים, הגרלות או הימורים לפי סעיף 225.

(יא) עבירה של קשר לפשע לפי סעיף 499 ובלבד שמדובר בעבירת פשע המנויה בתוספת.

- (2) עבירות לפי פקודת הסמים המסוכנים, למעט עבירות הנוגעות לשימוש בסם או להחזקת סם לשימוש עצמי.
- (3) עבירות לפי חוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955 : הוצאת נשק מרשות הצבא לפי סעיף 78.
- (4) עבירה המנויה בהגדרה "חשוד בעבירת בטחון" שבסעיף 35(ב) בחוק המעצרים.
- (4א) עבירות של התנכלות והטרדה מינית לפי סעיף 5(ג) לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998.
- (4ב) עבירה לפי סעיף 2 לחוק מאבק בארגוני פשיעה, התשס"ג-2003.
- (4ג) עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.
- (5) ניסיון, שידול, ניסיון לשידול או סיוע לעבירה מהעבירות המפורטות בתוספת זו.

תוספת שנייה

(סעיף 11טז)

חלק א'

- (1) אינטרפול (Interpol – International Criminal Police Organization) והמשטרות המסונפות אליו ;
- (2) אירופול (Europol – European Criminal Police Organization) והמשטרות המסונפות אליו ;
- (3) משטרה פדרלית או מדינתית, וכן משטרה מחוזית או עירונית הפועלת מכוח דין ;
- (4) רשות תביעה של מדינה או של גוף המנוי בתוספת זו ;
- (5) רשות או סוכנות מדינתית לאכיפת חוק פלילית.

חלק ב'

- (1) משטרת גבולות ורשות הגירה ;
- (2) רשות או סוכנות מדינתית לאכיפת חוק שאינה פלילית.

חלק ג'

- (1) רשות להגנה על עדים.

פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969
תוכן עניינים

227	פרק ראשון: פרשנות הגדרות	סעיף 1
	פרק שני: מעצר	
	סימן א': מעצר בלא צו	
227		סעיף 2
227		סעיף 3
227		סעיף 4
227		סעיף 5
227		סעיף 6
227		סעיף 7
	סימן ב': הנוהל בתחנת המשטרה	
227	תחנת משטרה – מהי	סעיף 8
227		סעיף 9
227		סעיף 10
227		סעיף 11
227		סעיף 12
227		סעיף 13
227		סעיף 14
227		סעיף 15
	סימן ג': הבאת החשוד לפני שופט	
227		סעיף 16
227		סעיף 17
227		סעיף 18
227		סעיף 18א
	סימן ד': פעולות אגב מעצר	
227	שימוש בכוח	סעיף 19
227	עזרת הציבור	סעיף 20
227	כלי התקפה	סעיף 21
227	חיפוש בעצור	סעיף 22
	פרק שלישי: חיפוש	
228	צווי חיפוש	סעיף 23
228	חדירה לחומר מחשב	סעיף 23א
228	סמכות לפי צו חיפוש	סעיף 24
228	חיפוש שלא על פי צו חיפוש	סעיף 25
229		סעיף 25א
229	הנוהל בעריכת חיפוש	סעיף 26
230	רשימת החפצים שנמצאו	סעיף 27
230	נוכחות התופש מותרת	סעיף 28
230	חיפוש באדם	סעיף 29
230	הוראת שופט לערוך חיפוש	סעיף 30
230	סמכויות שופט לגבי חפצים שנמצאו	סעיף 31
	פרק רביעי: תפיסת חפצים	
230	סמכות לתפוס חפצים	סעיף 32
230	העתקת חומר מחשב	סעיף 32א
230	שמירת התפוס	סעיף 33

230	מסירת התפוס לפי צו	סעיף 34
231	החזרת התפוס על-ידי המשטרה	סעיף 35
231	הכרעת בית-המשפט בתפוס	סעיף 36
231	חפץ שלא הוגש כראיה	סעיף 37
231	צו מכירה	סעיף 38
231	ערר	סעיף 38א
231	צו חילוט	סעיף 39
231	טענת בעלות או זכות מצד אדם	סעיף 40
231	תפוס שנמכר או אבד	סעיף 41
231	חפץ ללא בעל	סעיף 42
	פרק חמישי: הוראות כלליות	
232	הזמנה להציג חפץ	סעיף 43
232	פטור שוטר מאחריות	סעיף 44
232	כניסה למקום	סעיף 45
232	חיפוש אצל אשה	סעיף 46
232	עבירות	סעיף 47
232	תחילה	סעיף 48

פרק ראשון: פרשנות

1. הגדרות – בפקודה זו –
 "שופט" – שופט בית משפט שלום או שופט בית משפט מחוזי;
 "חפץ" – לרבות תעודה, מסמך, חומר מחשב או בעל חיים;
 "מחשב", "חומר מחשב" ו"פלט" – כהגדרתם בחוק המחשבים, התשנ"ה-1995.

פרק שני: מעצר

סימן א': מעצר בלא צו

2. (בוטל)
 3. (בוטל)
 4. (בוטל)
 5. (בוטל)
 6. (בוטל)
 7. (בוטל)

סימן ב': הנוהל בתחנת המשטרה

8. תחנת משטרה – המפקח הכללי של המשטרה, באישור שר המשטרה, יקבע בצו שיפורסם ברשומות את המקומות שיהיו תחנות משטרה לענין הוראות חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996.

9. (בוטל)
 10. (בוטל)
 11. (בוטל)
 12. (בוטל)
 13. (בוטל)
 14. (בוטל)
 15. (בוטל)

סימן ג': הבאת החשוד לפני שופט

16. (בוטל)
 17. (בוטל)
 18. (בוטל)
 18א. (בוטל)

סימן ד': פעולות אגב מעצר

19. שימוש בכוח – מי שמוסמך לעצור אדם חב מעצר רשאי להשתמש בכל אמצעי סביר הדרוש לביצוע המעצר, אם האדם מתנגד למעצר או מנסה להתחמק ממנו.
 20. עזרת הציבור – כל אדם חייב לעזור לשוטר או לאדם אחר הדורש באופן סביר את עזרתו לעצור אדם שהוא מוסמך לעצרו או למנוע בריחתו.
 21. כלי התקפה – העוצר רשאי לקחת מן הנעצר כל כלי התקפה שעמו וימסור את הכלי שלקח לשופט או לשוטר שלפניו יש לפי החוק להביא את הנעצר.
 22. חיפוש בעצור – (א) שוטר העוצר אדם, או המקבל עצור או אסיר למשמורתו, רשאי לערוך חיפוש על גופו; בסעיף זה, "חיפוש על גוף האדם" – חיפוש על פני גופו של אדם, בבגדיו או בכליו, שאינו חיפוש חיצוני או פנימי כהגדרתם בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – חיפוש בגוף ונטילת אמצעי זיהוי), התשנ"ו-1996.
 (ב) אין בהוראות סעיף קטן (א) כדי לגרוע מסמכות חיפוש על פי חוק בגופו של עצור או אסיר.

(ג) דברים שנתפסו בחיפוש לפי סעיף קטן (א) יוחזקו במשמורת, תיערך רשימה של הדברים שנתפסו שתיחתם בידי המחפש ומי שחיפשו על גופו; עותק של הרשימה ימסר למי שחיפשו על גופו.

פרק שלישי: חיפוש

צווי חיפוש	23.	רשאי שופט ליתן צו לערוך חיפוש בכל בית או מקום (להלן – צו חיפוש) אם –	
	(1)	החיפוש בו נחוץ כדי להבטיח הצגת חפץ לצורך כל חקירה, משפט או הליך אחר;	
	(2)	יש לשופט יסוד להניח שהוא משמש להחסנתו או למכירתו של חפץ גנוב, או שנשמר בו או מוחסן בו חפץ שנעברה בו או לגביו עבירה, או ששימש, או מתכוונים להשתמש בו, למטרה לא-חוקית;	
	(3)	יש לשופט יסוד להניח שנעברה עבירה או שמתכוונים לעבור עבירה נגד אדם הנמצא בו.	
חדירה מחשב	23.א.	(א) חדירה לחומר מחשב וכן הפקת פלט תוך חדירה כאמור, יראו אותן כחיפוש וייעשו על-ידי בעל תפקיד המיומן לביצוע פעולות כאמור; לענין זה, "חדירה לחומר מחשב" – כמשמעותה בסעיף 4 לחוק המחשבים, התשנ"ה-1995.	
	(ב)	על אף הוראות פרק זה, לא ייערך חיפוש כאמור בסעיף קטן (א), אלא על-פי צו של שופט לפי סעיף 23, המציין במפורש את ההיתר לחדור לחומר מחשב או להפיק פלט, לפי הענין, והמפרט את מטרות החיפוש ותנאיו שייקבעו באופן שלא יפגעו בפרטיותו של אדם מעבר לנדרש.	
	(ג)	קבלת מידע מתקשורת בין מחשבים אגב חיפוש לפי סעיף זה לא תיחשב כהאזנת סתר לפי חוק האזנת סתר, התשל"ט-1979.	
סמכות לפי צו חיפוש	24.	(א) צו חיפוש ישמש אסמכתה לכל שוטר, או לאדם אחר שנקב השופט בצו, אם ראה שהנסיבות מחייבות לייפות לכך כוחו של אותו אדם –	
	(1)	לערוך חיפוש בבית או במקום לפי האמור בצו החיפוש ולתפוס כל חפץ הנחזה כמתואר בצו ולעשות בו כאמור בצו;	
	(2)	לעצור כל אדם הנמצא בבית או במקום ונחזה כמי שיש לו, או שהיתה לו, יד בעבירה שנעברה, או שמתכוונים לעבור, באותו חפץ או לגביו.	
	(ב)	מי שעורך חיפוש לפי צו חיפוש ומוצא חפץ שלא הוזכר בצו, אבל יש יסוד סביר להניח שנעברה, או שמתכוונים לעבור, עבירה בו או לגביו, רשאי לתפוס את החפץ ולהביאו לפני השופט שנתן את הצו, והשופט רשאי לצוות מה ייעשה בו, כפי שיראה לנכון.	
חיפוש שלא על פי צו חיפוש	25.	(א) שוטר רשאי, בלא צו חיפוש, להיכנס ולחפש בכל בית או מקום אם –	
	(1)	יש לשוטר יסוד להניח שמבצעים שם פשע, או שפשע בוצע שם זה מקרוב;	
	(2)	תופש הבית או המקום פונה לעזרת המשטרה;	
	(3)	אדם המצוי שם פונה לעזרת המשטרה ויש יסוד להניח שמבוצעת שם עבירה;	
	(4)	השוטר רודף אחרי אדם המתחמק ממעצר או נמלט ממשמורת חוקית.	
	(ב)	נוסף על האמור בסעיף קטן (א), החל מיום כ"ד באייר התשפ"ג (15 במאי 2023) עד יום ד' בתמוז התשפ"ה (30 ביוני 2025) (בסעיף זה – תקופת הוראת השעה), שוטר רשאי, בלא צו חיפוש, להיכנס ולחפש בכל בית או מקום אם –	
	(1)	התעורר חשד סביר זה מקרוב שיש בבית או במקום נשק או חלק מהותי בנשק העשוי לשמש ראיה לביצוע עבירה לפי סעיף 144 לחוק העונשין, אם אי-ביצוע החיפוש באופן מיידי יסכל את מטרת החיפוש, ולא ניתן לקבל צו חיפוש לנוכח הצורך לבצע את החיפוש באופן מיידי כדי למנוע את העלמת הראיה או הפגיעה בה;	
	(2)	התעורר חשד סביר זה מקרוב שיש בבית או במקום תיעוד או מצלמה העשויים לשמש ראיה לביצוע פשע חמור או עבירה לפי סעיפים 144(א), (ב) או 340(ב) לחוק העונשין, אם אי-ביצוע החיפוש באופן מיידי יסכל את מטרת החיפוש, ולא ניתן לקבל צו חיפוש לנוכח הצורך	

לבצע את החיפוש באופן מיידי כדי למנוע את העלמת הראייה או הפגיעה בה ;

(3) אין בהוראות פסקאות (1) ו-(2) כדי לגרוע מסמכותו של שוטר לפי כל דין.

(ג) על חיפוש לפי סעיף קטן (ב) יחולו הוראות אלו :

(1) החיפוש יבוצע לאחר קבלת אישור קצין משטרה בדרגת רב-פקד ומעלה ; האישור יתועד בכתב ויכלול את הנסיבות והנימוקים לכך שהחיפוש נדרש באופן מיידי וללא צו ;

(2) החיפוש יתועד באופן שייקבע בנוהלי המשטרה ; אין בהוראות פסקת משנה זו כדי לגרוע מהוראות סעיף 26 ;

(3) נתגלה במהלך החיפוש חפץ שאינו נוגע לעבירה שבשלה ניתן האישור לחיפוש וחלים לגביו התנאים שבסעיף 32(א), רשאי השוטר לתפוס את החפץ, ומשתפסו – יביאו בפני שופט, והשופט יצווה מה ייעשה בחפץ בהתאם להוראות הפרק הרביעי.

(ד) (1) השר לביטחון לאומי והמפקח הכללי של משטרת ישראל ידווחו בכתב לוועדה לביטחון לאומי של הכנסת וליועץ המשפטי לממשלה, בהתאמה, ביום כ"ט באלול התשפ"ג (15 בספטמבר 2023), ביום ג' בטבת התשפ"ד (15 בדצמבר 2023), ביום כ"ב באדר ב' התשפ"ד (1 באפריל 2024), ביום ט' בתמוז התשפ"ד (15 ביולי 2024), ביום י"ד בחשוון התשפ"ה (15 בנובמבר 2024), ביום י"ז בשבט התשפ"ה (15 בפברואר 2025) וביום י"ז באייר התשפ"ה (15 במאי 2025), על כל אלה, לגבי התקופה שקדמה למועד הדיווח :

(א) מספר האישורים לחיפוש ללא צו שניתנו לפי סעיף קטן (ב) והעבירות שבשלהן ניתנו האישורים ;

(ב) מספר החיפושים שבהם נמצאו נשק, תיעוד או מצלמה לפי סעיף קטן (ב) ;

(ג) מספר כלי הנשק שנתפסו לפי סעיף קטן (ב)(1) ;

(ד) מספר הבקשות שהוגשו לבית המשפט כדי שיצווה מה ייעשה בחפץ לפי סעיף קטן (ג) ;

(2) פרקליט המדינה ידווח בכתב לוועדה לביטחון לאומי של הכנסת על מספר כתבי האישום שהוגשו בתיקים שבהם בוצע חיפוש לפי הוראות סעיף קטן (ב) ; דיווח כאמור יימסר ביום כ"ב באדר ב' התשפ"ד (1 באפריל 2024) וביום י"ז באייר התשפ"ה (15 במאי 2025).

(ה) בסעיף זה – "חוק העונשין" – חוק העונשין, התשל"ז-1977 ; "נשק" ו"חלק מהותי בנשק" – כהגדרתם בסעיף 144(ג) לחוק העונשין ; "פשע חמור" – עבירה שדינה מאסר עשר שנים או יותר או עבירה של סחיטה באיומים לפי סעיף 428 לחוק העונשין.

25.א. (בוטל)

26. (א) חיפוש, בין על פי צו ובין שלא על פי צו, ייערך בפני שני עדים שאינם שוטרים, זולת אם –

(1) לא ניתן בנסיבות הענין ובגלל דחיפותו לערכו כאמור ; נסיבות הענין וטעמי דחיפותו יפורטו בפרוטוקול שייערך ;

(2) שופט הרשה לערכו שלא בפני עדים ;

(3) תופש הבית או המקום שבו נערך החיפוש, או אחד מבני ביתו הנוכחים שם, ביקש לערכו שלא בפני עדים ; הבקשה תפורט בפרוטוקול שייערך.

(ב) בלי לפגוע בכלליות האמור בסעיף קטן (א), המפקח הכללי של המשטרה יקבע הוראות נוספות לענין חדירה לחומר מחשב לצורך שמירה על הפרטיות ועל שלמותו של חומר המחשב ; קביעה לפי סעיף קטן זה יכול שתיעשה בפקודות משטרת ישראל כהגדרתן בפקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971, ויכול שתיעשה בנהלים בידי המפקח הכללי של המשטרה או בידי קצין משטרה שהוא הסמיכו לכך.

רשימת כל החפצים שנתפסו אגב חיפוש, בין שנערך על פי צו ובין שלא על פי צו, והמקומות שבהם נמצאו, תיערך על-ידי מי שביצע את החיפוש ותיחתם בידי העדים או בחותמתם.	27.	החפצים	רשימת שנמצאו
תופש הבית או המקום שמחפשים בו, או אדם מטעמו, יינתן לו להיות נוכח בחיפוש, ולפי דרישתו יימסר לו העתק של רשימת החפצים שנתפסו, חתום בידי העדים או בחותמתם.	28.	התופש	נוכחות מותרת
נמצא אדם בבית או במקום שמחפשים בו או בקרבתו, ויש יסוד סביר לחשוד שהוא מסתיר אצלו חפץ שמחפשים, או שרשאים לחפש, אחריו – מותר לחפש על גופו, כאמור בסעיף 22, מיד; רשימת החפצים שנמצאו ונתפסו תיערך ותיחתם בידי עדים, כאמור בסעיף 27, והעתק הרשימה חתומה כאמור יימסר לאדם לפי דרישתו.	29.		חיפוש באדם
רשאי שופט להורות שייערך בפניו חיפוש בכל בית או מקום שהוא מוסמך ליתן צו חיפוש לגביו.	30.	שופט	הוראת לערוך חיפוש
הובא לפני שופט, מכוח צו חיפוש, חפץ שאסור להשתמש בו או להחזיקו, ולא הוכיח המחזיק הצדק חוקי, רשאי השופט להורות על החרמתו, השחתתו או השמדתו, אף אם לא יובא אדם לדין בקשר אליו.	31.	שופט חפצים	סמכויות לגבי שנמצאו
פרק רביעי: תפיסת חפצים			
רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה.	32.	לתפוס	סמכות חפצים
על אף הוראות פרק זה, לא ייתפס מחשב או דבר המגלם חומר מחשב, אם הוא נמצא בשימוש של מוסד כהגדרתו בסעיף 35 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971, אלא על-פי צו של בית משפט; צו שניתן שלא במעמד המחזיק במחשב או בדבר המגלם חומר מחשב, יינתן לתקופה שאינה עולה על 48 שעות; לענין זה לא יובאו שבתות ומועדים במנין השעות; בית משפט רשאי להאריך את הצו לאחר שניתנה למחזיק הזדמנות להשמיע טענותיו.	(ב)		
נתפס מחשב שאינו בשימוש של מוסד כהגדרתו בסעיף קטן (ב) וניתן להפרידו מדבר המגלם חומר מחשב, והמחשב אינו דרוש לצורך חילוטו או הגשתו כראיה לבית המשפט, תחזיר המשטרה את המחשב לאדם שממנו נלקח בתוך 30 ימים מיום תפיסתו, ואולם רשאי בית משפט שלום לצוות על הארכת התקופה האמורה לתקופה שלא תעלה על 30 ימים, ולחזור ולצוות על כך מעת לעת.	(ב1)		
שר המשפטים רשאי להתקין תקנות לענין סעיף זה.	(ג)		
לבקשת אדם המשתמש במחשב שנתפס לפי הוראות חוק זה או שיש לו חומר מחשב במחשב כאמור, תאפשר לו המשטרה לקבל העתק מחומר המחשב הדרוש לו, בתוך ארבעה ימים מיום התפיסה; קצין בדרגת סגן ניצב או בדרגה גבוהה מזאת רשאי להורות שמסירת ההעתק תידחה, ולחזור ולהורות על כך מעת לעת, ובלבד שכל תקופת דחיה לא תעלה על ארבעה ימים ושסך כל תקופות הדחיה לא יעלה על 16 ימים; בית משפט שלום רשאי בנסיבות מיוחדות לצוות שמסירת ההעתק תידחה לתקופה נוספת, ולחזור ולצוות כך מעת לעת, ובלבד שכל תקופת דחיה לא תעלה על 15 ימים.	32.א.	חומר	העתק מחשב
על אף האמור בסעיף קטן (א), קצין משטרה בדרגת מפקח משנה או בדרגה גבוהה מזו רשאי שלא לאפשר מסירת העתק כאמור אם סבר כי קיים חשש סביר שמסירת ההעתק תביא לשיבוש החקירה או לביצוע עבירה.	(ב)		
העתקת חומר המחשב תהיה במקום שהמשטרה הועידה לכך, ותבצע בידי בעל תפקיד מיומן כאמור בסעיף 23א.	(ג)		
על דחיית בקשה לקבל העתק מחומר מחשב לפי סעיף זה רשאי מי שהגיש בקשה לפי סעיף קטן (א) לערור לפני בית משפט שלום.	(ד)		
נתפס חפץ כאמור בסעיף 32, או הגיע לידי המשטרה חפץ שאחד התנאים האמורים בסעיף 32 חל עליו, רשאית המשטרה, בכפוף לאמור בסעיף 34, לשמרו עד אשר יוגש לבית המשפט.	33.		שמירת התפוס
על פי בקשת שוטר שהוסמך לכך על ידי קצין משטרה בדרגת מפקח משנה או בדרגה גבוהה מזו דרך כלל או לענין מסויים (להלן – שוטר מוסמך), או על פי בקשת אדם	34.		מסירת התפוס לפי צו

התובע זכות בחפץ, רשאי בית משפט שלום לצוות כי החפץ יימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שינהגו בו אחרת כפי שיוורה בית המשפט – הכל בתנאים שייקבעו בצו.

אם תוך ששה חדשים מיום תפיסת החפץ על ידי המשטרה, או מיום שהגיע לידיה, לא הוגש המשפט אשר בו צריך החפץ לשמש ראיה ולא ניתן צו על אותו חפץ לפי סעיף 34, תחזיר המשטרה את החפץ לאדם אשר מידי נלקח; אך רשאי בית משפט שלום, על-פי בקשת שוטר מוסמך או אדם מעוניין, להאריך את התקופה בתנאים שיקבע.

הוגש החפץ כראיה לבית המשפט, רשאי בית המשפט, בין בפסק דינו בענין הנדון ובין בצו מיוחד, לצוות מה ייעשה בו; הוראות סעיף זה באות להוסיף על סמכויות בית המשפט לפי כל דין אחר, ולא לגרוע מהן.

הוגש משפט ולא הוגש החפץ כראיה לבית המשפט, הרי אם היה המשפט נגד אדם על עבירה שעבר באותו חפץ או לגביו, רשאי בית המשפט לצוות כאמור בסעיף 34; לא ניתן צו לפי סעיף 34 או שלא היה משפט נגד אדם על עבירה כאמור, תחזיר המשטרה את החפץ לאדם שמידיו נלקח.

היה החפץ בעל חיים או מצרך שעלול להתקלקל, בין בגלל טיבו המיוחד ובין מסיבה אחרת, ולא ניתן עליו צו לפי סעיף 34, רשאי בית משפט השלום, על-פי בקשת שוטר מוסמך או אדם התובע זכות בחפץ, לצוות שהחפץ יימכר במכרז פומבי או במחיר המקובל באותו יום; דמי המכר יוחזרו לאדם שמידיו נלקח החפץ, אולם אם תוך המועדים שנקבעו על פי סעיף 35 הוגש משפט נגד אדם על עבירה שעבר בחפץ שנתפס או לגביו, ינהגו בדמי המכר כפי שיוורה בית המשפט.

שוטר מוסמך, אדם שהחפץ נלקח ממנו או תובע זכות בחפץ רשאים לערור על החלטת בית המשפט לפי פרק זה, לפני בית המשפט המחוזי אשר ידון בערר בשופט אחד.

על החלטת בית המשפט המחוזי לפי סעיף קטן (א) ניתן לערור לפני בית המשפט העליון שידון בערר בשופט אחד, אם ניתנה רשות לכך מאת שופט של בית המשפט העליון.

ערר או בקשת רשות לערור כאמור בסעיף זה, לפי העניין, יוגשו בתוך 30 ימים מיום שניתנה החלטת בית המשפט; ניתנה רשות לערור כאמור בסעיף קטן (ב), תוגש הודעת הערר בתוך 30 ימים מיום מתן הרשות לערור; ואולם בית המשפט רשאי להאריך את המועדים האמורים מטעמים שיירשמו.

על אף האמור בכל דין, רשאי בית המשפט, בנוסף על כל עונש שיטיל, לצוות על חילוט החפץ שנתפס לפי סעיף 32, או שהגיע לידי המשטרה כאמור בסעיף 33, אם האדם שהורשע במעשה העבירה שנעשה בחפץ או לגביו הוא בעל החפץ; דין צו זה כדין עונש שהוטל על הנאשם.

ניתן חפץ כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה ולא חל עליו אחד התנאים האחרים האמורים בסעיף 32, לא יחולט אלא אם החפץ ניתן מאת בעליו, או מאת המחזיק בו כדין, או על דעתו, כשכר בעד ביצוע העבירה שעליה הורשע הנידון, או כאמצעי לביצועה, או בעד ביצוע עבירה אחרת הקשורה בעבירה שבה הורשע הנידון, או כאמצעי לביצוע העבירה האחרת; ואין נפקא מינה אם ביצע הנידון את העבירה האחרת ואם לאו, ואף אם לא נתכוון לבצעה.

צו חילוט לפי סעיף זה יכול שיינתן בין בגזר הדין ובין על פי עתירה מטעם תובע.

היה אדם שאיננו שותף לעבירה טוען לבעלות על החפץ שחולט או לזכות בו, רשאי הוא, תוך שנה מיום מתן צו החילוט או תוך מועד נוסף שנקבע באותו צו, לבקש מאת בית המשפט שציווה על החילוט לבטל את הצו, ורשאי בית המשפט לעשות כן ולצוות על מסירת החפץ למבקש, לבעלותו או לשם מימוש זכותו בלבד, הכל לפי הענין.

נמכר החפץ שהוחלט למסרו כאמור בסעיף 40, יבואו דמי מכרו במקומו; אבד החפץ – רשאי בית המשפט, אם שוכנע שהיתה פשיעה או רשלנות בשמירתו, לחייב את אוצר המדינה בניזיקין בסכום שיקבע.

חפץ או דמי מכרו, שעל המשטרה להחזירו לאדם לפי חוק זה, והאדם נדרש בכתב לבוא למקום שנקבע ולקבלו, ולא יעשה כן תוך ששה חדשים מיום שנמסרה לו הדרישה, או שתוך ששה חדשים מן היום שבו חייבת המשטרה

35. החזרת התפוס על-ידי המשטרה

36. הכרעת בית-המשפט בתפוס

37. חפץ שלא הוגש כראיה

38. צו מכירה

38א. ערר

39. צו חילוט

40. טענת בעלות או זכות מצד אדם

41. תפוס שנמכר או אבד

42. חפץ ללא בעל

להחזירו לא נודע לה מקום הימצאו על אף שפעלה בשקידה סבירה לגילוי –
רואים אותו כנכס ללא בעלים והוא יחולט לאוצר המדינה.

(ב) לענין סעיף זה, משלוח דרישה בדואר רשום, לפי המען שמסר האדם במשטרה,
ישמש ראיה לכאורה שהדרישה נמסרה לו תוך 48 שעות מעת משלוחה.

פרק חמישי: הוראות כלליות

43. ראה שופט שהצגת חפץ נחוצה או רצויה לצרכי חקירה או משפט, רשאי הוא להזמין כל
אדם, שלפי ההנחה החפץ נמצא בהחזקתו או ברשותו, להתייצב ולהציג את החפץ, או
להמציאו, בשעה ובמקום הנקובים בהזמנה.

44. שוטר לא ישא באחריות אזרחית או פלילית בשל מעצר או עיכוב שלדעת בית המשפט
ביצע אותו בתום לב ולמען שלום הציבור, אולם האמור בסעיף זה לא יגרע מכוחם של
הממונים עליו לנקוט אמצעים משמעותיים כפי שיראו לנחוץ.

45. אדם הגר בבית או במקום שמותר להיכנס אליו מכוח רשות לעצור או לחפש, או
הממונה על בית או מקום כאמור, ירשה, לפי הדרישה, כניסה חפשית ויתן כל הקלה
סבירה; נדרש וסירב להרשות כניסה כאמור, מי שזכאי להיכנס רשאי לבצע את הכניסה
בכוח.

46. חיפוש אצל אשה לפי פקודה זו לא ייעשה אלא על ידי אשה.

47. (א) המשתמש בכוח או באיומים כדי למנוע או להכשיל מעצר חוקי, שלו או של
אדם אחר, או כדי להכשיל חיפוש חוקי, דינו – מאסר ששה חדשים או קנס 750
לירות.

(ב) (בוטל)

(ג) הוראות סעיף זה באות להוסיף על הוראותיה של פקודת החוק הפלילי, 1936,
ולא לגרוע מהן.

48. תחילתו של נוסח חדש זה ביום י"ג באייר תשכ"ט (1 במאי 1969).

הזמנה להציג חפץ

פסוק שוטר
מאחריות

כניסה למקום

חיפוש אצל אשה

עבירות

תחילה

חוק המאבק בטרור, תשע"ו-2016 **תוכן עניינים**

	פרק א': מטרה ופרשנות	
236	מטרה	סעיף 1
236	הגדרות ופרשנות	סעיף 2
	פרק ב': הכרזה על ארגון טרור ועל פעיל טרור	
	סימן א': הכרזת שר הביטחון על ארגון טרור ועל אדם זר כפעיל טרור	
239	הגדרות – סימן א'	סעיף 2א
240	הכרזת שר הביטחון על ארגון טרור ועל אדם זר כפעיל טרור	סעיף 3
240	הכרזה זמנית	סעיף 4
241	זכות שימוע	סעיף 5
241	הכרזה קבועה	סעיף 6
241	ביטול הכרזה על ארגון טרור ועל אדם זר כפעיל טרור	סעיף 7
242	זכות עיון לשם שימוע או לשם בקשה לביטול הכרזה	סעיף 8
242	מידע חסוי	סעיף 9
	סימן ב': הכרזה על ארגון טרור או על פעיל טרור, בשל הכרזה מחוץ לישראל	
243	הגדרות – סימן ב'	סעיף 10
243	הכרזת ועדת שרים על ארגון טרור או על פעיל טרור, בשל הכרזה מחוץ לישראל	סעיף 11
244	ביקורת תקופתית	סעיף 12
244	ביטול הכרזה על ארגון טרור או על פעיל טרור	סעיף 13
	סימן ג': הוראות כלליות	
244	מינוי הוועדה המייעצת ותפקידיה	סעיף 14
245	איסור ניגוד עניינים	סעיף 15
245	דיוני הוועדה המייעצת	סעיף 16
245	תוקף הכרזה על ארגון טרור	סעיף 17
245	פרסום	סעיף 18
245	ייחוד הליך ביטול הכרזה	סעיף 19
	פרק ג': עונשין	
	סימן א': עבירות	
246	עמידה בראש ארגון טרור	סעיף 20
246	מילוי תפקיד ניהולי או פיקודי בארגון טרור	סעיף 21
246	חברות בארגון טרור וגיוס חברים	סעיף 22
246	מתן שירות או העמדת אמצעים לארגון טרור	סעיף 23
246	גילוי הזדהות עם ארגון טרור והסתה לטרור	סעיף 24
247	מתן אמצעים לביצוע מעשה טרור	סעיף 25
247	אי-מניעת מעשה טרור	סעיף 26
247	איום בביצוע מעשה טרור	סעיף 27
247	הכנה לביצוע מעשה טרור	סעיף 28
247	אימונים או הדרכה למטרות טרור	סעיף 29
248	פעולה או עסקה בנשק, בחומר מזיק או במיתקן רגיש למטרות טרור	סעיף 30
248	איסור פעולה ברכוש למטרות טרור	סעיף 31
248	איסור פעולה ברכוש טרור	סעיף 32
249	חובת דיווח על רכוש טרור	סעיף 33
249	חובת דיווח על רכוש של ארגון טרור מוכרז	סעיף 34

249	פטור מאחריות והגבלות על גילוי ודיווח	סעיף 35
250	הפרת חובות דיווח	סעיף 36
	סימן ב': החמרת ענישה	
250	החמרה בענישה בשל עבירה שהיא מעשה טרור	סעיף 37
250	ענישה בשל קשר וסיוע לעבירה שהיא מעשה טרור	סעיף 38
250	מעשה טרור המוני	סעיף 39
250	קציבת עונש מאסר עולם	סעיף 40
250	מניעת שחרור על-תנאי ממאסר של מי שהורשע ברצח או בניסיון לרצח	סעיף 40א
	סימן ג': תחולה וראיות	
250	תחולת דיני העונשין על עבירת טרור שהיא עבירת חוץ	סעיף 41
251	אמרת עד מחוץ לבית המשפט בעבירות טרור	סעיף 42
251	עדות מוקדמת בעבירת טרור	סעיף 43
251		סעיף 44
	פרק ד': עצור בעבירת ביטחון חמורה – הוראות מיוחדות	
251	שינויים בתחולת חוק המעצרים על עצור בעבירת ביטחון חמורה	סעיף 45
251	השהיה של הבאת עצור בעבירת ביטחון חמורה לפני שופט	סעיף 46
252	מעצר לפני הגשת כתב אישום	סעיף 47
252	הארכת מעצר שלא בנוכחות עצור בעבירת ביטחון חמורה	סעיף 48
252	עיון חוזר בהחלטת בית משפט בנוגע לעצור בעבירת ביטחון חמורה	סעיף 49
252	ערר על החלטת בית משפט בנוגע לעצור בעבירת ביטחון חמורה	סעיף 50
253	הארכת מעצר, ערר ועיון חוזר – הוראות כלליות	סעיף 51
253	מניעת פגישה של עורך דין עם יותר מעצור אחד באותה חקירה	סעיף 52
	פרק ה': חילוט שיפוטי וחילוט מינהלי	
	סימן א': חילוט שיפוטי בהליך פלילי	
253	חילוט רכוש לאחר הרשעה בעבירת טרור	סעיף 53
254	חילוט רכוש של ארגון טרור לאחר הרשעה בניהול ארגון טרור	סעיף 54
254	חילוט רכוש שהתגלה לאחר מתן גזר הדין	סעיף 55
	סימן ב': תפיסה וחילוט מינהליים	
254	צו תפיסה מינהלי	סעיף 56
255	הגבלת התפיסה המינהלית בהתקיים הליך פלילי	סעיף 57
255	תקופת תוקפו של צו תפיסה מינהלית	סעיף 58
256	תוכנו של צו תפיסה מינהלי	סעיף 59
256	סייג לתפיסה	סעיף 60
256	שימוע לאחר תפיסה	סעיף 61
256	ביצוע צו תפיסה מינהלי	סעיף 62
257	תיקון צו תפיסה מינהלי	סעיף 63
257	ביקורת שיפוטית-מינהלית מורחבת	סעיף 64
257	סטייה מדיני הראיות וראיות חסויות	סעיף 65
257	חילוט רכוש שנתפס	סעיף 66
258	תפיסת רכוש לפי תקנות ההגנה	סעיף 67
	סימן ג': ניהול רכוש שנתפס או חולט	
258	ניהול רכוש	סעיף 68
	פרק ו': צווים למניעה או להגבלה של פעולות	
258	צו למניעת פעילות של ארגון טרור	סעיף 69

259	צו להגבלת שימוש במקום המשמש לפעילות של ארגון טרור	סעיף 70
259	צו הגבלה לעניין לוויית מפגע	סעיף 70א
260	צו לעיכוב מסירת גופת מפגע	סעיף 70ב
260	הוראות לגבי עתירה בעניין צו למניעת פעילות או צו להגבלת שימוש במקום	סעיף 71
260	הפרת צו למניעת פעילות או צו להגבלת שימוש במקום	סעיף 72
	פרק ז': תיקוני חקיקה	
260	ביטול פקודת מניעת טרור	סעיף 73
260	ביטול חוק איסור מימון טרור	סעיף 74
261	ביטול חוק סדר הדין הפלילי (עצור החשוד בעבירת ביטחון) (הוראת שעה)	סעיף 75
261	תיקון תקנות ההגנה (שעת חירום)	סעיף 76
261	תיקון חוק האזרחות – מס' 12	סעיף 77
261	תיקון חוק משכן הכנסת, רחבתו ומשמר הכנסת – מס' 16	סעיף 78
261	תיקון חוק התגמולים לנפגעי פעולות איבה – מס' 33	סעיף 79
261	תיקון פקודת בתי הסוהר – מס' 50	סעיף 80
261	תיקון חוק העונשין – מס' 123	סעיף 81
262	תיקון חוק המרשם הפלילי ותקנת השבים – מס' 18	סעיף 82
262	תיקון חוק בתי המשפט – מס' 84	סעיף 83
262	תיקון חוק הביטוח הלאומי – מס' 178	סעיף 84
262	תיקון חוק הסניגוריה הציבורית – מס' 23	סעיף 85
262	תיקון חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים) – מס' 13	סעיף 86
263	תיקון חוק איסור הקמת מצבות זיכרון לזכר מבצעי מעשי טרור	סעיף 87
263	תיקון חוק עזרה בין משפטית בין מדינות – מס' 11	סעיף 88
263	תיקון חוק חופש המידע – מס' 13	סעיף 89
263	תיקון חוק איסור הלבנת הון – מס' 15	סעיף 90
263	תיקון חוק בתי משפט לעניינים מינהליים – מס' 99	סעיף 91
263	תיקון חוק מאבק בארגוני פשיעה – מס' 5	סעיף 92
263	תיקון חוק הסדרת מחקרים במחוללי מחלות ביולוגיים	סעיף 93
	פרק ח': הוראות שונות	
263	אצילת סמכויות	סעיף 94
264	תחולת חוק איסור הלבנת הון	סעיף 95
264	שמירת דינים	סעיף 96
264	ביצוע ותקנות	סעיף 97
265	שינוי התוספות	סעיף 98
265	דיווח לכנסת	סעיף 99
266	תחילה	סעיף 100
266	תחולה והוראות מעבר	סעיף 101
266	תוספת ראשונה	
		סעיף (1)
		סעיף (2)
		סעיף (3)
		סעיף (4)
266	תוספת שניה	
		סעיף (1)
		סעיף (2)

פרק א': מטרה ופרשנות

1. מטרה
מטרתו של חוק זה לקבוע הוראות בתחום המשפט הפלילי והמינהלי לרבות סמכויות אכיפה מיוחדות, לצורך מאבק בטרור ובכלל זה לשם –
(1) מניעת הקמתם, קיומם ופעילותם של ארגוני טרור;
(2) מניעה וסיכול של עבירות טרור המבוצעות בידי ארגוני טרור או יחידים;
והכול בשים לב למאפיינים של ארגוני הטרור ועבירות הטרור, לסיכון הצפוי מהם לביטחון מדינת ישראל, לתושביה ולסדרי השלטון בה, ולמחויבותה של מדינת ישראל למאבק בטרור ברוח האמנות הבין-לאומיות שהיא צד להן, תוך איזון עם מחויבותה של מדינת ישראל לזכויות האדם ולאמות המידה המקובלות בתחום זה במשפט הבין-לאומי.
2. הגדרות ופרשנות
(א) בחוק זה –
"ארגון טרור" – כל אחד מאלה:
(1) חבר בני אדם בתבנית מאורגנת ומתמשכת, שמבצע מעשי טרור או פועל במטרה שיבוצעו מעשי טרור, ובכלל זה חבר בני אדם כאמור שעוסק באימונים או בהדרכה לביצוע מעשי טרור או שעושה פעולה או עסקה בנשק לביצוע מעשי טרור, בין שהוכרז ארגון טרור לפי פרק ב' ובין שלא;
(2) חבר בני אדם בתבנית מאורגנת ומתמשכת, שפועל, במישרין או בעקיפין, כדי לסייע לארגון כאמור בפסקה (1), או במטרה לקדם את פעילותו של ארגון כאמור, ובכלל זה לממנו, והכול באופן שיש בו תרומה ממשית או מתמשכת לפעילות הארגון או בזיקה ממשית אליו, ובלבד שהוכרז ארגון טרור לפי פרק ב';
(3) ארגון שהוכרז מחוץ לישראל ארגון טרור, ובלבד שהוכרז כאמור לפי פרק ב';
לעניין הגדרה זו –
(א) "תבנית מאורגנת ומתמשכת" – תבנית שאינה אקראית ושנועדה להתקיים פרק זמן, אף אם אין מדרג בין החברים ואין להם תפקידים מוגדרים;
(ב) אין נפקא מינה אם חברי הארגון יודעים את זהות החברים האחרים אם לאו, אם הרכב חברי הארגון קבוע או משתנה, אם הארגון מבצע גם פעילות חוקית ואם הוא פועל גם למטרות חוקיות;
(ג) יראו פלג, סניף, סיעה או מוסד של חבר בני אדם כאמור וכל גוף הכפוף לו, כחלק מארגון הטרור, גם אם כינוים שונה;
"ארגון טרור מוכרז" – חבר בני אדם שהוכרז, לפי הוראות סעיפים 4, 6 או 11, כי הוא ארגון טרור;
"ארגון ציבורי בין-לאומי" – ארגון שנוסד בידי שתי מדינות או יותר, או בידי ארגונים שנוסדו בידי שתי מדינות או יותר;
"הוועדה המייעצת" – הוועדה שמונתה לפי הוראות סעיף 14;
"ועדת השרים" – ועדת שרים לענייני ביטחון לאומי כמשמעותה בסעיף 6 לחוק הממשלה, התשס"א-2001;
"חבר בארגון טרור" – אדם הנמנה עם ארגון טרור, ובכלל זה –
(1) מי שנוטל חלק פעיל בפעילות של ארגון טרור או פועל כנציג או כשלוח מטעם ארגון טרור;

(2) מי שהביע את הסכמתו להצטרף לארגון טרור, לפני מי שיש לו יסוד סביר להניח כי הוא נמנה עם ארגון טרור או נציג או שלוח מטעמו;

לעניין הגדרה זו –

(א) מי שהציג את עצמו לפני אחר כחבר בארגון טרור, חזקה כי הוא נמנה עם ארגון טרור; עורר נאשם ספק סביר לעניין חברותו בארגון טרור, יפעל הספק לטובתו;

(ב) מי שהיה חבר בארגון טרור יראו אותו כחבר באותו ארגון, אלא אם כן הוכיח כי חדל מלהיות חבר בו; ואולם אם לא נטל חלק פעיל בפעילות של ארגון טרור ולא פעל כנציג או כשלוח מטעם ארגון טרור, ועורר ספק סביר לעניין חברותו בארגון הטרור, יפעל הספק לטובתו;

(ג) לא ייחשב חבר בארגון טרור מי שהוכיח שלא היה מודע לכך שהארגון הוא ארגון טרור; לעניין זה, "היה מודע" – לרבות חשד ונמנע מלברר;

"חבר בני אדם" – חבר בני אדם בין שהוא מאוגד ובין שאינו מאוגד;

"חומר מזיק" – חומר כימי, ביולוגי או רדיואקטיבי לרבות גרעיני, העלול לפי טיבו, סוגו או כמותו להמית אדם או לגרום לפגיעה חמורה לגוף, לרכוש, לתשתיות או לסביבה;

"חוק איסור הלבנת הון" – חוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000;

"חוק איסור מימון טרור" – חוק איסור מימון טרור, התשס"ה-2005;

"חוק המעצרים" – חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996;

"חוק העונשין" – חוק העונשין, התשל"ז-1977;

"מיתקן רגיש" – מקום, לרבות מבנה, מכל או כלי תחבורה, המשמש לייצור, לעיבוד, להחזקה, לאחסנה, לסילוק או להובלה, של חומר מזיק או להפקת אנרגיה מחומר כאמור;

"מעשה טרור" – מעשה המהווה עבירה או איום בעשיית מעשה כאמור, שמתקיימים לגביהם כל אלה:

(1) הם נעשו מתוך מניע מדיני, דתי, לאומני או אידאולוגי;

(2) הם נעשו במטרה לעורר פחד או בהלה בציבור או במטרה לאלץ ממשלה או רשות שלטונית אחרת, לרבות ממשלה או רשות שלטונית אחרת של מדינה זרה, או ארגון ציבורי בין-לאומי, לעשות מעשה או להימנע מעשיית מעשה;

(3) במעשה שנעשה או במעשה שאיימו בעשייתו, היה אחד מאלה, או סיכון ממשי לאחד מאלה:

(א) פגיעה חמורה בגופו של אדם או בחירותו;

(ב) פגיעה חמורה בבטיחות הציבור או בבריאותו;

(ג) פגיעה חמורה ברכוש, שבנסיבות שבהן בוצעה יש אפשרות ממשית שתגרום לפגיעה חמורה כאמור בפסקאות משנה (א) או (ב) ושנעשתה במטרה לגרום לפגיעה כאמור;

(ד) פגיעה חמורה בקודשי דת; לעניין זה, "קודשי דת" – מקום פולחן או קבורה ותשמישי קדושה;

(ה) פגיעה חמורה בתשתיות, במערכות או בשירותים חיוניים, או שיבוש חמור שלהם, או פגיעה חמורה בכלכלת המדינה או בסביבה;

לעניין הגדרה זו –

- (א) נעשה המעשה או האיום כאמור בפסקה (3)(א) תוך שימוש בנשק או בסכין, יראו אותו כמעשה טרור גם אם לא התקיים בו האמור בפסקה (2);
- (ב) נעשה המעשה או האיום תוך שימוש בנשק כימי, ביולוגי או רדיואקטיבי, בחומר מזיק או במיתקן רגיש, או תוך פגיעה במיתקן רגיש, העלולים לפי טיבם או סוגם לגרום לפגיעה חמורה בשטח גדול או בציבור גדול, יראו אותו כמעשה טרור גם אם לא התקיים בו האמור בפסקאות (2) או (3);
- (ג) נעשה המעשה או האיום על ידי ארגון טרור או על ידי חבר בארגון טרור, חזקה כי התקיים האמור בפסקאות (1) ו-(2); עורר נאשם ספק סביר לעניין זה, יפעל הספק לטובתו;
- (ד) אין נפקא מינה אם המניע או המטרה המנויים בפסקאות (1) ו-(2) היו המניע או המטרה הבלעדיים או העיקריים למעשה או לאיום;
- (ה) נשק – למעט חלק ואבזר כאמור בסעיף 144(ג) לחוק העונשין;
- "נשק" – כמשמעותו בסעיף 144(ג) ו-(1)(ג) לחוק העונשין, לרבות נשק כימי, ביולוגי או רדיואקטיבי;
- "נשק כימי, ביולוגי או רדיואקטיבי" – נשק המסוגל לפלוט חומר מזיק לרבות קרינה רדיואקטיבית;
- "עבירה" – עבירה מסוג עוון או פשע;
- "עבירת ביטחון חמורה" – עבירת טרור חמורה, וכן עבירה שנעברה בנסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש לפגיעה בביטחון המדינה ובזיקה לפעילות טרור שהיא עבירה כמפורט להלן:
- (1) עבירה לפי סימן ב' או סימן ד' בפרק ז' לחוק העונשין, למעט סעיפים 102(ב), 103, 111 סיפה לעניין גרם ברשלנות של מסירת ידיעה, 113א ו-115(א) רישא;
- (2) עבירה לפי סעיפים 107, 143, 144, 300, 301א, 305, 329, 330, 369 עד 454, 456 ו-497 לחוק העונשין;
- (3) עבירה לפי סעיפים 2, 2א, 3, 4, 5, 6 ו-8 לחוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט), התשי"ד-1954;
- "עבירת טרור" – עבירה לפי חוק זה או עבירה שהיא מעשה טרור;
- "עבירת טרור חמורה" – כל אחת מאלה:
- (1) עבירה לפי סעיפים 20, 21, 22(ב) ו-(ג), 23, 25, 28, 29, 30 או 31;
- (2) עבירה המהווה מעשה טרור שדינה, לאחר החמרת הענישה לפי סימן ב' בפרק ג', מאסר חמש שנים או יותר;
- "פומבי", "פרסום" ו"פרסם" – כהגדרתם בסעיף 34כד לחוק העונשין;
- "פעולה ברכוש" – הקניה או קבלה של בעלות או של זכות אחרת ברכוש, בין שהיא קניינית ובין שאינה קניינית, בתמורה או שלא בתמורה, וכן פעולה ברכוש שהיא גיוס, מסירה, קבלה, החזקה, המרה, פעולה בנקאית, השקעה, פעולה בניירות ערך או החזקה בהם, תיווך, מתן או קבלת אשראי, ייבוא, ייצוא או יצירת נאמנות, או ערבוב של רכוש טרור עם רכוש אחר גם אם אינו רכוש טרור;
- "פעילות", של ארגון טרור – לרבות פעילות חוקית או פעילות למטרות חוקיות;
- "פקודת הראיות" – פקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971;

"פקודת מעצר וחיפוש" – פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 ;

"ציבור" – לרבות חלק מן הציבור, ציבור שאינו בישראל וציבור שאינו ישראלי ;

"ראש רשות ביטחון" – כמפורט להלן, לפי העניין :

- (1) לעניין שירות הביטחון הכללי – ראש השירות ;
 - (2) לעניין המוסד למודיעין ולתפקידים מיוחדים – ראש המוסד ;
 - (3) לעניין צבא הגנה לישראל – ראש המטה הכללי של צבא הגנה לישראל ;
 - (4) לעניין משטרת ישראל – המפקח הכללי של משטרת ישראל ;
- "רכוש" – מקרקעין, מיטלטלין, כספים וזכויות, לרבות רכוש שהוא תמורתו של רכוש כאמור, וכל רכוש שצמח או שבא מרכוש כאמור או מרווחיו ;
- "רכוש הקשור לעבירה" – רכוש שמתקיים בו אחד מאלה :
- (1) נעברה בו עבירה או שהוא שימש לביצוע עבירה, קידם ביצוע עבירה או סייע או יועד לביצוע עבירה ;
 - (2) הושג כשכר או כתגמול בעד ביצוע עבירה, יועד להיות שכר או תגמול בעד ביצועה או הושג כתוצאה מביצועה, והכול במישרין או בעקיפין ;
- "רכוש טרור" – כל אחד מאלה :

- (1) רכוש של ארגון טרור ;
 - (2) רכוש הקשור לעבירה שהיא עבירה טרור ;
- "רכוש של ארגון טרור" – רכוש הנמצא בבעלותו, בחזקתו, בשליטתו או במשמורתו של ארגון טרור, לבד או יחד עם אחר, וכן רכוש המשמש או המיועד לשמש ארגון טרור או לפעילות של ארגון טרור, לרבות רכוש שהארגון מימן את רכישתו או שהעבירו לאחר בלא תמורה ; לעניין זה, חזקה כי רכוש הנמצא במקום המשמש דרך קבע לצורך פעילות של ארגון טרור ואינו משמש דרך קבע למטרה אחרת, הוא רכוש של ארגון טרור, אלא אם כן הוכח אחרת ;
- "רכוש של הנידון" – רכוש הנמצא בבעלותו, בחזקתו, בשליטתו או בחשבונות של הנידון, לבד או יחד עם אחר ;
- "רשות ביטחון" – כל אחד מאלה :

- (1) שירות הביטחון הכללי ;
 - (2) המוסד למודיעין ולתפקידים מיוחדים ;
 - (3) צבא הגנה לישראל ;
 - (4) משטרת ישראל.
- (ב) בכל מקום בחוק זה שבו נאמר "מטרה", ראייה מראש את התרחשות התוצאות, כאפשרות קרובה לוודאי, כמוה כמטרה לגרמן.

פרק ב': הכרזה על ארגון טרור ועל פעיל טרור

סימן א': הכרזת שר הביטחון על ארגון טרור ועל אדם זר כפעיל טרור

הגדרות – סימן א' .א2 .בסימן זה –

"זר" – כמפורט להלן, לפי העניין :

- (1) לגבי יחיד – מי שאינו אזרח ישראלי או תושב ישראל, ואם הוא רשום במרשם האוכלוסין של האזור כהגדרתו בתקנות שעת חירום (יהודה והשומרון – שיפוט בעבירות ועזרה משפטית) – הוא יושב דרך קבע מחוץ לאזור ;
- (2) לגבי חבר בני אדם – מי שמרכז פעילותו אינו בישראל, ואם הוא תאגיד – מתקיימים בו גם שניים אלה : הוא אינו רשום בישראל

והשליטה בו אינה בידי תושב ישראל; לעניין הגדרה זו, "שליטה" –
כהגדרתה בחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968;

"מעשה טרור" – כהגדרתו בסעיף 2 וכן מעשה שמתקיים בו האמור באותה הגדרה,
שנעשה מחוץ לישראל, שדיני העונשין של מדינת ישראל אינם חלים לגביו, ובלבד
שהמעשה מהווה עבירה הן לפי דיני מדינת ישראל והן לפי דיני המקום שבו נעשה
המעשה, או דיניה של המדינה שכלפיה, כלפי תושביה או כלפי אזרחיה כוון המעשה;

"פעיל טרור" – אחד מאלה:

(1) אדם הנוטל חלק בביצוע מעשה טרור או המסייע או המשדל לביצוע
מעשה טרור;

(2) אדם הנוטל חלק פעיל בארגון טרור מוכרז;

(3) אדם הנוטל חלק באופן ממשי במימון פעילות של ארגון טרור מוכרז
או בהעמדת אמצעים לארגון טרור מוכרז, גם אם אינו חבר בו;

"תושב ישראל" – לרבות אדם שמקום מגוריו הוא באזור כהגדרתו בתקנות שעת חירום
(יהודה והשומרון – שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), והוא אזרח ישראלי או שהוא
זכאי לעלות לישראל לפי חוק השבות, התש"י-1950, ושאלו מקום מגוריו היה בישראל
הוא היה בגדר תושב ישראל;

"תקנות שעת חירום (יהודה והשומרון – שיפוט בעבירות ועזרה משפטית)" – תקנות
שעת חירום (יהודה והשומרון – שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), התשכ"ז-1967, כפי
שהוארך תוקפן ותוקן נוסחן בחוק.

(א) שר הביטחון רשאי להכריז, בצו, לפי הוראות סימן זה, כי חבר בני אדם הוא
ארגון טרור לאחר ששוכנע כי מתקיים בו האמור בפסקה (1) או (2) להגדרה
"ארגון טרור" וכי יש לו זיקה לישראל.

(1א) שר הביטחון רשאי להכריז, בצו, לפי הוראות סימן זה, כי אדם זר הוא פעיל
טרור, לאחר ששוכנע כי מתקיים בו האמור בהגדרה "פעיל טרור" שבסעיף 2א
וכי יש לו זיקה לישראל.

(ב) הכרזה על ארגון טרור או על אדם זר כפעיל טרור תהיה על בסיס בקשה
מנומקת בכתב, מאת ראש שירות הביטחון הכללי, או ראש רשות ביטחון
אחרת באמצעות ראש שירות הביטחון הכללי ובצירוף חוות דעתו, באישור
היועץ המשפטי לממשלה; בבקשה כאמור יפרט ראש רשות הביטחון את
המידע והעובדות שעליהם הוא מבסס את עמדתו כי מתקיים בחבר בני האדם
האמור בסעיף קטן (א).

(ג) לעניין ארגון טרור כאמור בפסקה (2) להגדרה "ארגון טרור", הפועל בישראל
באמצעות גורם מטעמו, לא יגיש ראש רשות ביטחון בקשה כאמור בסעיף קטן
(ב) אלא לאחר שניתנה התראה לארגון והוא המשיך בפעילותו ובלבד שמצא כי
אין בהתראה כדי לסכל את האפשרות לפעול נגד הארגון.

(ד) ראש הממשלה רשאי, אם ראה צורך בכך במקרים מיוחדים, ביוזמתו או
לבקשת שר הביטחון, לקבוע שהחלטה על הכרזה תהיה של ועדת השרים או של
הממשלה; קבע ראש הממשלה כאמור, תבוא לעניין סימן זה ועדת השרים או
הממשלה, לפי העניין, במקום שר הביטחון, למעט לעניין הסמכות להאריך
מועדים לפי סעיפים 5(ד), 6(א) ו-7(ד).

(א) שוכנע שר הביטחון, לאחר שהוגשה בקשה בהתאם להוראות סעיף 3(ב), כי
מתקיים לגבי חבר בני אדם האמור בפסקה (1) או (2) להגדרה "ארגון טרור"
או כי מתקיים לגבי אדם זר האמור בהגדרה "פעיל טרור", וכי יש למי מהם
זיקה לישראל כאמור בסעיף 3(א) או (1א), לפי העניין, רשאי הוא להכריז, בצו,
בהכרזה זמנית כי אותו חבר בני אדם הוא ארגון טרור, וכי אותו אדם זר הוא
פעיל טרור, לפי העניין.

(ב) הכרזה זמנית תעמוד בתוקפה עד למועד כמפורט להלן, לפי העניין:

(1) הכריז שר הביטחון הכרזה קבועה לפי הוראות סעיף 6 – עד למועד
כניסתה לתוקף של ההכרזה הקבועה;

(2) הוגשו טענות בכתב לפי הוראות סעיף 5 והחליט שר הביטחון שלא
להכריז הכרזה קבועה לפי הוראות סעיף 6, או לא נתן החלטה בענין

3. הכרזת שר
הביטחון על ארגון
טרור ועל אדם זר
כפעיל טרור

4. הכרזה זמנית

עד תום התקופה האמורה באותו סעיף – עד למועד ההחלטה כאמור או עד תום התקופה כאמור, לפי העניין.

(ג) שר הביטחון רשאי לבטל הכרזה זמנית, לפי בקשה מנומקת מאת ראש רשות ביטחון, שתוגש בהתאם להוראות סעיף 3(ב), אם שוכנע כי לא מתקיים באותו חבר בני אדם האמור בפסקה (1) או (2) להגדרה "ארגון טרור" או שלא מתקיים באותו אדם זר האמור בהגדרה "פעיל טרור".

(ד) הודעה על הכרזה זמנית תימסר לארגון הפועל בישראל, ככל שניתן לאתרו בשקידה סבירה, בהקדם האפשרי.

(ה) בתקופה תוקפה של הכרזה זמנית לפי סעיף זה, יראו אותה, לכל דבר ועניין, כהכרזה על ארגון טרור או על פעיל טרור, אלא אם כן נאמר אחרת בחוק זה.

(א) 5. הכריז שר הביטחון הכרזה זמנית לפי הוראות סעיף 4, רשאי ארגון הטרור או פעיל הטרור שאליו מתייחסת ההכרזה או חבר באותו ארגון להגיש לשר, בכתב, באמצעות הוועדה המייעצת, את טענותיו לעניין ההכרזה טרם קבלת ההחלטה בדבר הכרזה קבועה לפי סעיף 6.

(ב) במסגרת הטענות בכתב לפי סעיף קטן (א) יפרט הטוען את כל העובדות שעליהן הוא מבסס את טענותיו ויצרף את המסמכים שבידו הנוגעים לעניין.

(ג) טענות בכתב לפי סעיף קטן (א) יוגשו בתוך חודשיים מיום פרסום הצו על ההכרזה הזמנית ברשומות.

(ד) על אף האמור בסעיף קטן (ג), שר הביטחון רשאי להאריך את התקופה האמורה באותו סעיף קטן, אם הוגשה לו בקשה מנומקת לכך והוא שוכנע שהעיקוב בהגשת הבקשה היה משום שהמבקש לא ידע על ההכרזה הזמנית מטעמים שאינם תלויים בו, ובלבד שהבקשה הוגשה בתוך חודש מיום שההכרזה הזמנית הובאה לידיעת המבקש, או אם שוכנע כי הדבר מוצדק מנימוקים מיוחדים אחרים שיירשמו.

(ה) (1) הוועדה המייעצת תדון בטענות שהוגשו לפי סעיף קטן (א), ותיתן לראש רשות הביטחון שלבקשתו ניתנה ההכרזה הזמנית להשיב לטענות; הוועדה רשאית לזמן לפנייה את הצדדים;

(2) הוועדה המייעצת תמסור לשר הביטחון את המלצתה המנומקת לעניין ההכרזה הקבועה, בצירוף המידע שהוצג לפנייה לשם גיבוש המלצתה כאמור, בהקדם האפשרי ולא יאוחר מתום חודשיים מיום שהבקשה בנוגע לפעיל הטרור הועברה אליה או מתום ארבעה חודשים מיום שהבקשה בנוגע לארגון הטרור הועברה אליה, לפי העניין, ואולם היא רשאית, מנימוקים מיוחדים שיירשמו, להאריך את התקופות האמורות ככל שהדבר דרוש לה לשם גיבוש המלצתה; האריכה הוועדה את התקופה יותר מפעם אחת, תמסור על כך הודעה לשר הביטחון.

(א) 6. הכריז שר הביטחון בהכרזה זמנית לפי סעיף 4 כי חבר בני אדם הוא ארגון טרור או שאדם זר הוא פעיל טרור, והוגשו טענות בכתב לפי סעיף 5, רשאי הוא להכריז על הארגון או על האדם כאמור, בצו, בהכרזה קבועה, אם שוכנע, לאחר שעיין בטענות שהוגשו ובהמלצת הוועדה המייעצת שניתנה לפי סעיף 5, כי מתקיים באותו חבר בני אדם או באותו אדם האמור בסעיף 3(א) או (א1), לפי העניין, ובלבד שיכריז הכרזה קבועה כאמור בתוך חודש ממועד קבלת המלצת הוועדה המייעצת; השר רשאי, מנימוקים מיוחדים, להאריך את התקופה האמורה בתקופה נוספת שלא תעלה על חודש.

(ב) לא הוגשו טענות בכתב בתוך התקופה להגשתן לפי סעיף 5, תהפוך ההכרזה להכרזה קבועה כאמור, בתום חודש מתום התקופה האמורה.

(א) 7. שר הביטחון, לפי בקשה כאמור בסעיף זה או מיוזמתו, רשאי לבטל, בצו, הכרזה קבועה אם שוכנע כי מתקיים אחד מאלה:

(1) לא היה בסיס להכרזה;

(2) חלפו שנתיים ממועד ההכרזה כאמור בסעיף 6, הארגון או האדם, לפי העניין, שינה באופן מהותי את דרכיו ויש סבירות גבוהה שלא ישוב

זכות שימוע

הכרזה קבועה

ביטול הכרזה על ארגון טרור ועל אדם זר כפעיל טרור

לעסוק בפעילות טרור; השר ראשי, מנימוקים מיוחדים, לקצר את התקופה האמורה.

(ב) בקשה לביטול הכרזה יכול שתוגש בידי ארגון הטרור או פעיל הטרור שהוכרז עליו בהכרזה קבועה לפי סעיף 6, באמצעות הוועדה המייעצת, בכתב, בכל עת, בכפוף להוראות סעיף קטן (א)2; בבקשה יפרט המבקש את כל העובדות שעליהן הוא מבסס את בקשתו ויצרף את המסמכים שבידו הנוגעים לעניין.

(ג) הוראות סעיף 5(ה) יחולו על הדיון בבקשה לפי סעיף קטן (א).

(ד) החלטת שר הביטחון תינתן בתוך חודש מיום שהובאה לפניו המלצת הוועדה המייעצת, ורשאי הוא, מנימוקים מיוחדים שיירשמו, להאריך את התקופה האמורה בתקופות נוספות שלא יעלו על חודש כל אחת, ובלבד שתקופת ההארכה הכוללת לא תעלה על שלושה חודשים.

(ה) שוכנע שר הביטחון כי ההחלטה על ביטול ההכרזה ניתנה על יסוד מידע שגוי או כוזב, או ששוכנע בתוך שנתיים ממועד הביטול כי הארגון או האדם שבו לעסוק בפעילות טרור, רשאי הוא לבטל את ההחלטה על ביטול ההכרזה, ויחולו הוראות סעיף 5, בשינויים המחויבים; למען הסר ספק, בעניין ארגון כאמור בפסקה (2) להגדרה "ארגון טרור", לא תצמח אחריות פלילית או מינהלית בשל עצם הקשר עם הארגון בתקופה שבה היתה ההכרזה בטלה.

(ו) עותק מהחלטת שר הביטחון ומנימוקיה יומצא למבקש ולראש רשות הביטחון שלבקשתו ניתנה ההכרזה, ואולם לא יומצא למבקש מידע שנקבע כי הוא מידע חסוי כהגדרתו בסעיף 9.

(ז) על אף האמור בסימן זה, ועדת השרים רשאית לבטל הכרזה על ארגון טרור או על פעיל טרור אם מצאה כי יש טעמים מיוחדים המצדיקים זאת; החלטת ועדת השרים לבטל הכרזה לעניין ארגון טרור כאמור בפסקה (1) להגדרה "ארגון טרור", אף שממשיך להתקיים בו האמור באותה פסקה, טעונה אישור ועדה משותפת של ועדת החוקה חוק ומשפט ושל ועדת החוץ והביטחון של הכנסת.

8. הזכאי להגיש טענות בכתב לפי סעיף 5 או בקשה לביטול הכרזה לפי סעיף 7, רשאי, לשם הגשתן, לעיין בבקשת ראש רשות הביטחון להכרזה על ארגון הטרור או על פעיל הטרור, בהמלצות הוועדה המייעצת ובהחלטת שר הביטחון בבקשה, ואולם לא יהיה רשאי לעיין במידע חסוי כהגדרתו בסעיף 9, וכן במידע ששר הביטחון והוועדה המייעצת התבקשו שלא להתחשב בו לפי הוראות סעיף 9(ד).

9. (א) הוועדה המייעצת רשאית, לבקשת ראש רשות ביטחון, לקבוע כי מידע שהוצג לפניו הוא מידע חסוי, ובלבד ששוכנעה כי גילוי עולל לפגוע בביטחון המדינה, ביחסי החוץ שלה, בשלום הציבור או בביטחון, או לחשוף שיטות עבודה חסויות, וכי העניין שיש באי-גילוי עדיף מהצורך לגלותו לשם בירור האמת ועשיית צדק (בסעיף זה – מידע חסוי); לשם קביעה כאמור רשאית הוועדה לעיין במידע ולקבל מראש רשות הביטחון הסברים לעניין זה, אף שלא בנוכחות המבקש או בא כוחו.

(ב) הוועדה המייעצת רשאית לבסס את המלצתה לפי סעיפים 5(ה) או 7(ג) על מידע חסוי, ורשאית היא לשם כך לקבל מראש רשות הביטחון הסברים לעניין זה כאמור בסעיף קטן (א).

(ג) ביקשה הוועדה המייעצת לבסס את המלצתה כאמור בסעיף קטן (ב) על מידע חסוי שהוצג לה, תודיע למגיש הטענות או למגיש בקשת הביטול, לפי העניין, על כוונתה לעשות כן, ותעביר לו או לבא כוחו תמצית של המידע החסוי שהכין ראש רשות הביטחון שביקש את חסיון המידע, ככל שניתן לעשות כן בלי לפגוע באינטרס שבשלו קבעה, לפי הוראות סעיף קטן (א), כי המידע חסוי.

(ד) קבעה הוועדה המייעצת כי מידע שהוצג לפניו לפי סעיף זה אינו מידע חסוי, רשאי ראש רשות הביטחון לבקש ממנה שהמידע האמור לא יובא בחשבון לביסוס המלצתה והחלטת שר הביטחון לפי סעיפים 5, 6 או 7; ביקש ראש רשות הביטחון כאמור, לא יתחשבו הוועדה והשר במידע והוא לא יועבר למבקש ולבא כוחו.

(ה) בסעיף זה, "ראש רשות ביטחון" – לרבות עובד בכיר שהוא הסמיכו לכך, ולעניין זה, "עובד בכיר" – קצין משטרה בכיר כהגדרתו בפקודת המשטרה

[נוסח חדש], התשל"א-1971, קצין בצבא הגנה לישראל בדרגת סגן אלוף ומעלה, או עובד בכיר ברשות ביטחון אחרת, לפי העניין.

סימן ב': הכרזה על ארגון טרור או על פעיל טרור, בשל הכרזה מחוץ לישראל

10. הגדרות – סימן ב' – בסמך זה, "זר", "מעשה טרור", "פעיל טרור" ו"תושב ישראל" – כהגדרתם בסעיף 2א.
11. (א) הכריז גורם מוסמך מחוץ לישראל, מכוח סמכותו לפי הדין החל עליו, כי חבר בני אדם זר הוא ארגון טרור, רשאי שר הביטחון, בכפוף להוראות סעיף קטן (ב), להכריז בצו כי אותו חבר בני אדם זר הוא ארגון טרור, אם יש לשר יסוד סביר להניח כי מתקיים לגביו האמור בסעיף 3(א), ואולם לעניין האמור באותו סעיף תחול ההגדרה "מעשה טרור" שבסעיף 10;
- (2) הכריז גורם מוסמך מחוץ לישראל, מכוח סמכותו לפי הדין החל עליו, כי אדם זר הוא פעיל טרור, והיה לשר הביטחון יסוד סביר להניח כי אותו אדם זר הוא פעיל טרור, רשאי הוא להכריז בצו כי האדם האמור הוא פעיל טרור; בבואו להפעיל את סמכותו לפי סעיף קטן זה, לגבי אדם שהוא חבר בארגון טרור שהוכרז לפי פסקאות (1) או (3), רשאי שר הביטחון לראות בחברותו בארגון כאמור ראייה לכאורה לכך שהוא פעיל טרור;
- (3) הכריזו מועצת הביטחון של האומות המאוחדות או מי שהיא הסמיכה לכך (בסעיף זה – מועצת הביטחון) כי חבר בני אדם זר הוא ארגון טרור ולא הוכרז עליו שהוא ארגון טרור לפי סימן א', או הכריזה מועצת הביטחון כי אדם זר הוא פעיל טרור, יחולו הוראות אלה:
- (א) יראו את חבר בני האדם הזר או את האדם הזר, בתקופה האמורה בפסקת משנה (ב), כאילו הוכרז עליו בישראל שהוא ארגון טרור או שהוא פעיל טרור, לפי העניין (בסעיף זה – אימוץ זמני של הכרזה);
- (ב) אימוץ זמני של הכרזה ייכנס לתוקף במועד פרסום הכרזת מועצת הביטחון באתר האינטרנט שלה, ויעמוד בתוקפו עד המועד כמפורט להלן, לפי העניין:
- (1) לעניין ארגון טרור – עד להכרזה של שר הביטחון על ארגון הטרור לפי פסקת משנה (ג) או לפי סימן א' ואם החליט שר הביטחון, בהתייעצות עם שר החוץ, שלא להכריז כאמור – עד למועד החלטתו, או עד תום שלושה חודשים ממועד הפרסום של הכרזת מועצת הביטחון, לפי המוקדם; שר הביטחון רשאי, מטעמים שיירשמו, ביוזמתו או לבקשת ראש שירות הביטחון הכללי או מי שהוא הסמיך לעניין זה, להאריך את התקופה האמורה בתקופות נוספות ובלבד שתקופת ההארכה הכוללת לא תעלה על 90 ימים;
- (2) לעניין פעיל טרור – עד להכרזה של שר הביטחון על פעיל הטרור לפי פסקת משנה (ג) ואם החליט שר הביטחון, בהתייעצות עם שר החוץ, שלא להכריז כאמור – עד למועד החלטתו, או עד תום 60 ימים ממועד הפרסום של הכרזת מועצת הביטחון, לפי המוקדם;
- (ג) נכנס אימוץ זמני של הכרזה לתוקף כאמור בפסקת משנה (ב), רשאי שר הביטחון, בהתייעצות עם שר החוץ ובכפוף להוראות סעיף קטן (ב), להכריז בצו על חבר בני האדם הזר שהוא ארגון טרור או על האדם הזר שהוא פעיל טרור.
- (א) שר הביטחון לא יכריז לפי הוראות סעיף קטן (א)(1) או (א)(3), כי חבר בני אדם זר הוא ארגון טרור, אם אותו חבר בני אדם הוכרז ארגון טרור או אם יש כוונה להכריז עליו כאמור, לפי הוראות סימן א';
- (ב) הוכרז כי חבר בני אדם זר הוא ארגון טרור לפי סעיף קטן (א)(1) או (א)(3), ולאחר מכן הוכרז בהכרזה קבועה כי הוא ארגון טרור לפי סעיף

6, תיחשב ההכרזה לפי סעיף קטן (א)1 או (ג)3 בטלה עם כניסתה לתוקף של ההכרזה הקבועה.

- (ג) (בוטל)
- (ד) ראש הממשלה רשאי, אם ראה צורך בכך במקרים מיוחדים, ביוזמתו או לבקשת שר הביטחון, לקבוע שהחלטה על הכרזה לפי סעיף קטן (א)1, (2) או (ג)3 תהיה של ועדת השרים או של הממשלה; קבע ראש הממשלה כאמור, תבוא לעניין סימן זה ועדת השרים או הממשלה, לפי העניין, במקום שר הביטחון, למעט לעניין הסמכות להאריך מועדים לפי סעיף קטן (א)3(ב)1 או לפי סעיף 7(ד) כפי שהוחל בסעיף 13(א); שר הביטחון יפרסם בצו הכרזה לפי סעיף קטן זה.
12. ביקורת תקופתית
- הוועדה המייעצת תקיים, אחת לארבע שנים, ביקורת תקופתית על הכרזה לפי סעיף 11(א)1, (2) או (ג)3, ותבחן אם השתנו הנסיבות או התגלו עובדות חדשות ואם התנאים להכרזה לפי הסעיף האמור עדיין מתקיימים; סברה הוועדה המייעצת כי יש מקום לדון מחדש בהכרזה, תביא את המלצותיה לפני שר הביטחון שידון בהמלצות וייתן את החלטתו לפי הוראות סעיף 13; הביקורת התקופתית הראשונה תהיה בתום ארבע שנים ממועד כניסתה לתוקף של ההכרזה.
13. ביטול הכרזה על ארגון טרור או על פעיל טרור
- (א) מי שהוכרז עליו לפי סעיף 11(א)1, (2) או (ג)3 שהוא ארגון טרור או שהוא פעיל טרור וכן מי שנפגע במישרין מהכרזה כאמור, רשאי להגיש בקשה לביטול ההכרזה לשר הביטחון, באמצעות הוועדה המייעצת ויחולו הוראות סעיפים 7(ב) עד (ד) ו-8, 9 ו-10 בשינויים המחויבים.
- (ב) מצא שר הביטחון, מיוזמתו או לאחר שעיין בבקשה לביטול ההכרזה שהוגשה לפי סעיף קטן (א) ובהמלצת הוועדה המייעצת באותה בקשה שניתנה לפי סעיף קטן (א), או לאחר שעיין בהמלצת הוועדה המייעצת כאמור בסעיף 12, כי חדל להתקיים תנאי מהתנאים להכרזה לפי סעיף 11(א)1, (2) או (ג)3, ובכלל זה כי בוטלה הכרזת הגורם המוסמך מחוץ לישראל כאמור באותו סעיף, שעל בסיסה ניתנה ההכרזה, יבטל, בצו, את ההכרזה על ארגון טרור או על פעיל טרור שנתן לפי הסעיף האמור.
- (ג) בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (ב), שר הביטחון רשאי, מיוזמתו או לאחר שעיין בבקשה או בהמלצות כאמור בסעיף קטן (ב), לבטל הכרזה על ארגון טרור או על פעיל טרור שנתן לפי סעיף 11(א)1, (2) או (ג)3, אם מצא כי קיימים טעמים אחרים המצדיקים זאת.
- (ד) בהחלטה על ביטול הכרזה לפי סעיף זה יקבע שר הביטחון את מועד תחילתו של הביטול ובלבד שלא יהיה מאוחר ממועד ההחלטה.

סימן ג': הוראות כלליות

14. מינוי המייעצת ותפקידיה
- (א) שר המשפטים ימנה ועדה מייעצת ובה שלושה חברים והם:
- (1) שופט בדימוס של בית המשפט העליון או בית משפט מחוזי, שימונה בהתייעצות עם נשיא בית המשפט העליון, והוא יהיה היושב ראש;
 - (2) משפטן הכשיר לכהן כשופט של בית משפט מחוזי;
 - (3) חבר נוסף בעל ניסיון בתחום הביטחון והמאבק בטרור, שימונה בהתייעצות עם שר הביטחון.
- (ב) הוועדה המייעצת תמלא כל תפקיד המוטל עליה לפי הוראות פרק זה, ובכלל זה תמליץ לשר הביטחון, לוועדת השרים ולממשלה, לפי העניין, לגבי הכרזה קבועה לפי סעיף 6, ככל שהוגשו טענות בכתב לפי סעיף 5, ולגבי בקשות לביטול הכרזה שהוגשו לפי סעיפים 7 או 13, וכן תמליץ לשר הביטחון בכל עניין אחר שיביא לפניו והנוגע לסמכויותיו לפי פרק זה.
- (ג) חברי הוועדה המייעצת שאינם עובדי המדינה דינם כדין עובדי המדינה לעניין חיקוקים אלה:
- (1) חוק שירות המדינה (סיוג פעילות מפלגתית ומגבית כספים), התשי"ט-1959;

- (2) חוק העונשין ;
- (3) חוק שירות הציבור (מתנות), התש"ס-1979 ;
- (4) חוק שירות הציבור (הגבלות לאחר פרישה), התשכ"ט-1969.
- איסור עניינים ניגוד 15. (א) לא ימונה לחבר הוועדה המייעצת ולא יכהן כחבר בה מי שעלול להימצא, במישרין או בעקיפין, באופן תדיר, במצב של ניגוד עניינים בין תפקידו כחבר הוועדה לבין עניין אישי או תפקיד אחר שלו.
- (ב) חבר הוועדה המייעצת יימנע מהשתתפות בדיון ומהצבעה בישיבות הוועדה המייעצת, אם הנושא הנדון עלול לגרום לו להימצא, במישרין או בעקיפין, במצב של ניגוד עניינים בין תפקידו כחבר הוועדה המייעצת לבין עניין אישי שלו או לבין תפקיד אחר שלו ; חבר הוועדה המייעצת לא יטפל במסגרת תפקידו בנושא כאמור, גם מחוץ לישיבות הוועדה המייעצת.
- (ג) בסעיף זה –
- "עניין אישי" – לרבות עניין אישי של קרובו או עניין של גוף שהוא או קרובו בעלי עניין, בעלי שליטה או נושאי משרה בו ;
- "קרוב" – בן זוג, הורה, הורה של בן זוג, ילד, אח או אחות, או בן זוגו או ילדו של כל אחד מאלה, לרבות בשל אימוץ, וכן כל אדם אחר שיש לו כלפיו קרבה או זיקה אישית, כלכלית או פוליטית ;
- "בעל עניין", "שליטה", "נושא משרה" – כהגדרתם בחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968.
- דיוני הוועדה המייעצת יהיו בדלתיים סגורות.
- (א) הוועדה המייעצת תנהל פרוטוקול של דיוניה ; הפרוטוקולים יהיו חסויים וגילויים יהיה אסור, למעט מידע שהוועדה קבעה, לאחר ששמעה את עמדת ראש רשות הביטחון, כי אין מניעה להביאו לידיעת המבקש או לידיעת הציבור.
- (ב) הוועדה תקבע את סדרי עבודתה ככל שלא נקבעו לפי חוק זה.
- (ג) החלטה של שר הביטחון, של ועדת השרים או של הממשלה, לפי העניין, בעניין הכרזה, ביטולה או ביטול ביטולה, תיכנס לתוקף במועד פרסום הצו על כך, ואולם הכרזה זמנית לפי סעיף 4 או הכרזה לפי סעיף 11(א)(3)(ג) תיכנס לתוקף במועד קבלת ההחלטה על ההכרזה.
- (א) הכרזה על ארגון טרור לפי פרק זה תעמוד בתוקפה לגבי אותו ארגון, גם אם כינויו, סמליו או מבנהו שונו לאחר ההכרזה.
- (ב) הכרזה על פעיל טרור לפי פרק זה תעמוד בתוקפה לגבי אותו פעיל טרור, גם אם שמו, כינויו או פרטי הזיהוי שלו שונו לאחר ההכרזה.
- (ג) הודעה על צו בעניין הכרזה של שר הביטחון, ועדת השרים או הממשלה לפי פרק זה או בעניין ביטול הכרזה כאמור וכן הודעה על הכרזה זמנית לפי סעיף 4 או על אימוץ זמני של הכרזה לפי סעיף 11(א)(3)(א) תפורסם באתר האינטרנט של משרד הביטחון.
- (א) שר הביטחון, בהתייעצות עם שר המשפטים, רשאי לקבוע דרכים נוספות על האמור בסעיף קטן (א) להבאת דבר ההכרזה או הביטול, לפי העניין, לידיעת חבר בני האדם שהוכרז עליו שהוא ארגון טרור או לידיעת האדם שהוכרז עליו שהוא פעיל טרור, ולידיעת הציבור.
- (ב) בכל הליך משפטי, לרבות הליך משפטי לפי חוק זה, לא יזדקק בית משפט לטענה כי חבר בני אדם או אדם שהוכרז לפי הוראות פרק זה אינו ארגון טרור או פעיל טרור, לפי העניין, או לטענה שעניינה בטלותה של הכרזה על ארגון טרור או על פעיל טרור, וסעיף 76 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, לא יחול לעניין זה.
- (א) אין בהוראות סעיף קטן (א) כדי לגרוע מסמכות בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק, לפי סעיף 15(ג) ו-(ד) לחוק-יסוד : השפיטה.

פרק ג': עונשין

סימן א': עבירות

- עמידה בראש ארגון טרור 20. העומד בראש ארגון טרור או המנהל אותו או הנוטל חלק בהכוונה של ארגון הטרור בכללו, במישרין או בעקיפין, דינו – מאסר 25 שנים; היה הארגון ארגון טרור שפעילותו כוללת גם ביצוע עבירות רצח, דינו – מאסר עולם ועונש זה בלבד.
- מילוי תפקיד ניהולי או פיקודי בארגון טרור 21. המנהל פעילות של ארגון טרור או הנוטל חלק בהכוונה של פעילותו, דינו – מאסר 10 שנים; היתה הפעילות פעילות פלילית, דינו – מאסר 15 שנים.
- חבר בארגון טרור, דינו – מאסר חמש שנים. (א) 22. חבר בארגון טרור הנוטל חלק בפעילות הארגון, או חבר כאמור המבצע פעילות בעבור הארגון או במטרה לקדם את פעילותו, דינו – מאסר שבע שנים.
- המגייס, במישרין או בעקיפין, חבר לארגון טרור, דינו – מאסר שבע שנים. (ג) 23. הנותן לארגון טרור שירות או המעמיד לרשותו אמצעים, ויש במתן השירות או בהעמדת האמצעים כדי לסייע לפעילות הארגון או לקדמה, דינו – מאסר חמש שנים, אלא אם כן הוכיח שלא היה מודע לכך שהארגון הוא ארגון טרור; לעניין זה, "היה מודע" – לרבות חשד ונמנע מלברר.
- גילוי הזדהות עם ארגון טרור והסתה לטרור 24. (א) העושה מעשה של הזדהות עם ארגון טרור, לרבות בדרך של פרסום דברי שבח, תמיכה או אהדה, הנפת דגל, הצגה או פרסום של סמל, או הצגה, השמעה או פרסום של סיסמה או המנון, באחד מאלה, דינו – מאסר שלוש שנים:
- (1) בפומבי, במטרה להזדהות עם ארגון הטרור;
- (2) בנסיבות שבהן יש אפשרות ממשית שהדבר יביא לביצוע מעשה טרור או עבירה לפי סעיפים 22, 23, 25 או 29.
- (ב) העושה אחד מאלה, דינו – מאסר חמש שנים:
- (1) מפרסם קריאה ישירה לביצוע מעשה טרור;
- (2) מפרסם דברי שבח, אהדה או עידוד למעשה טרור, תמיכה בו או הזדהות עמו, ועל פי תוכנו של הפרסום והנסיבות שבהן פורסם יש אפשרות ממשית שיביא לעשיית מעשה טרור.
- (ג) העושה אחד מאלה, דינו – מאסר שנתיים:
- (1) מחזיק, לשם הפצה, פרסום כאמור בסעיף קטן (א) שעל פניו מגלה הזדהות עם ארגון טרור, או פרסום כאמור בסעיף קטן (ב);
- (2) נותן שירות לשם הכנה, ייצור פרסום או הפצה של פרסום כאמור בפסקה (1).
- (1ג) (1) הצורך באופן שיטתי ומתמשך פרסומים של ארגון טרור המנוי בתוספת השנייה, כאמור בפסקה (2), בנסיבות שמעידות על הזדהות עם ארגון הטרור, דינו – מאסר שנה; ואולם לעניין פרסומים כאמור בפסקת משנה (ג) של אותה פסקה יראו צריכה שיטתית ומתמשכת של פרסומים כאמור רק אם התלוותה לצריכת פרסומים כאמור בפסקאות משנה (א) או (ב) של אותה פסקה;
- (2) עבירה כאמור בפסקה (1) תחול לעניין פרסומים הכוללים אחד מאלה:
- (א) קריאה ישירה לביצוע מעשה טרור;
- (ב) דברי שבח, אהדה או עידוד למעשה טרור;
- (ג) תיעוד של ביצוע מעשה טרור;
- (3) לא יראו צריכה של פרסומים כאמור בפסקה (2) שנעשתה באקראי, בתום לב או למטרה כשרה, ובכלל זה לשם העמדת מידע לציבור, מניעת עבירות טרור או מחקר, כצריכה אסורה לפי סעיף קטן זה;
- (4) בלי לגרוע מהוראות סעיף 98(ב), שר המשפטים, בדרך האמורה באותו סעיף, רשאי להוסיף ארגון טרור לתוספת השנייה, אם הארגון הוא ארגון טרור כהגדרתו בפסקה (1) להגדרה "ארגון טרור" ואם שוכנע כי לנוכח מאפייני הארגון, אזורי פעילותו והאופן שבו הוא מגייס פעילים

לארגון, יש בצריכת פרסומי הארגון באופן שיטתי ומתמשך כדי ליצור סיכון לביצוע מעשה טרור.

(ד) פרסום דין וחשבון נכון והוגן על הפרסום האסור לפי הוראות סעיפים קטנים (א) או (ב), אינו מהווה עבירה לפי סעיף זה.

(ה) לא יוגש כתב אישום לפי סעיף זה אלא באישור היועץ המשפטי לממשלה.

(א) 25. הנותן שירות לאחר או המעמיד לרשותו אמצעים, כמפורט להלן, בנסיבות שבהן יש בכך כדי לשמש, במישרין או בעקיפין, לביצוע עבירה שהיא מעשה טרור, להקל את ביצועה או להימלט מהדין לאחר ביצוע עבירה כאמור, דינו – מאסר חמש שנים:

(1) מתן שירות הסעה או העמדת מקום לינה, שהייה או מסתור לרשותו של אחר או העמדת אמצעים כדי להשיג מקום לינה, שהייה או מסתור;

(2) העמדת כסף, מזון, בגדים, מידע, אמצעי תקשורת, מסמכים, כלי תחבורה, דלק, מקרקעין, מבנה, או כל אמצעי אחר לרשותו של אחר.

(ב) אין נפקא מינה אם מתן השירות או העמדת האמצעים כאמור בסעיף קטן (א) נעשו בתמורה או שלא בתמורה, ואם בוצע מעשה הטרור, כאמור בסעיף קטן (א), אם לאו.

26. מי שהיה בידו מידע שעורר בו חשד ממשי כי עומדת להתבצע עבירה מסוג פשע שהיא מעשה טרור או כי נעברה עבירה כאמור וניתן עוד למנוע את תוצאותיה, כולן או חלקן, ולא פעל באופן סביר כדי למנוע את עשייתה, את השלמתה או את תוצאותיה, לפי העניין, דינו – מאסר שלוש שנים; לעניין סעיף זה, יראו את מי שמסר את המידע שברשותו לרשות ביטחון בהקדם האפשרי כמי שפעל באופן סביר.

27. המאיים לבצע עבירה שהיא מעשה טרור, מתוך מניע ומטרה כאמור בפסקאות (1) ו-(2) להגדרה "מעשה טרור", דינו – מאסר שבע שנים.

(א) 28. העושה מעשה שהוא אחד מאלה, שיש בו משום הכנה לביצוע עבירה שהיא מעשה טרור, דינו – מחצית העונש הקבוע לעבירה, בלא החמרת הענישה הקבועה בסימן ב'; היתה העבירה כאמור עבירה שדינה מאסר עולם חובה, דינו – מאסר 15 שנים:

(1) הכשרת מתחם או אתר לשם התאמתו לביצוע עבירה כאמור או לשם הימלטות לאחר ביצועה;

(2) זיוף מסמכים לשם ביצוע עבירה כאמור; לעניין זה, "זיוף" ו"מסמך" – כהגדרתם בסעיף 414 לחוק העונשין;

(3) הכנת אמצעים לשם ביצוע עבירה כאמור, לרבות כלי נשק, חומרים, מסמכים, אמצעי צילום והקלטה, תחפושות וכלי תחבורה, או החזקת אמצעים כאמור;

(4) איסוף או העברת מידע לשם ביצוע עבירה כאמור;

(5) הכשרת דרך, מעבר או מנהרה לשם ביצוע עבירה כאמור או לשם הימלטות לאחר ביצועה.

(ב) לעניין סעיף קטן (א), אין נפקא מינה אם הפעולה כוונה לביצוע מעשה טרור מסוים או בלתי מסוים, או אם מעשה הטרור שהאדם השתתף בהכנתו תוכנן להתבצע על ידיו או על ידי אחר.

(ג) מי שניסה לבצע מעשה כאמור בסעיף קטן (א), וחדל מהשלמת המעשה מתוך חרטה, כאמור בסעיף 28 לחוק העונשין, יחולו עליו הוראות אותו סעיף.

(א) 29. המאמן או המדריך אחר להשתמש בשיטות פעולה או באמצעים לביצוע עבירה שהיא מעשה טרור, למניעת גילויה או להכשלת חקירתה, או המאמן או המדריך אחר להשתמש בנשק או להכינו, והכול במטרה לקדם פעילות של ארגון טרור או ביצוע עבירה שהיא מעשה טרור או לסייע להם, דינו – מאסר תשע שנים.

(ב) המקבל אימון או הדרכה כאמור בסעיף קטן (א), במטרה כאמור באותו סעיף קטן, דינו – מאסר שבע שנים.

מתן
לביצוע
טרור

אי-מניעת
טרור

איום
מעשה טרור

הכנה
מעשה טרור

אימונים או הדרכה
למטרות טרור

- (ג) לעניין סעיף זה –
- (1) אין נפקא מינה אם האימון או ההדרכה ניתנו לאדם אחד או לציבור מסוים או בלתי מסוים, ואם כוונתו לביצוע מעשה טרור מסוים או בלתי מסוים;
- (2) נכח אדם במקום המשמש באותה העת לאימון או להדרכה למטרות טרור כאמור בסעיף קטן (א), חזקה כי קיבל אימון או הדרכה במטרה כאמור באותו סעיף קטן; עורר נאשם ספק סביר לעניין זה – יפעל הספק לטובתו;
- (3) אימון או הדרכה כאמור בסעיף קטן (א) שניתנו או התקבלו על ידי חבר בארגון טרור, מטעם ארגון טרור, במסגרת פעילות של ארגון טרור או במקום המשמש דרך קבע לפעילות של ארגון טרור, חזקה כי ניתנו או התקבלו במטרה כאמור באותו סעיף קטן, אלא אם כן הוכח אחרת.
- (א) 30. פעולה או עסקה בנשק, בחומר מזיק או במיתקן רגיש למטרות טרור
- המחזיק, רוכש, מוכר, מייצר, מתקן, מייבא, מייצא, מוביל, מתווך, מפיץ או עושה עסקה אחרת בנשק, במטרה לקדם פעילות של ארגון טרור או ביצוע מעשה טרור או לסייע לפעילות או ביצוע כאמור, והכול בין בתמורה ובין שלא בתמורה, דינו – מאסר 20 שנים או קנס פי עשרה מהקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין.
- (ב) עשה אדם פעולה או עסקה כאמור בסעיף קטן (א) בנשק כימי, ביולוגי או רדיואקטיבי או בחומר מזיק או במיתקן רגיש, דינו – מאסר 25 שנים או קנס פי עשרים מהקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין.
- (ג) נעשתה פעולה או עסקה כאמור בסעיף קטן (א) כשהצד האחר לפעולה או לעסקה כאמור הוא ארגון טרור או חבר בארגון טרור, חזקה כי הפעולה או העסקה נעשתה למטרה כאמור בסעיף קטן (א), אלא אם כן הוכח אחרת.
- (ד) אין נפקא מינה אם הפעולה או העסקה כוונה לביצוע מעשה טרור מסוים או בלתי מסוים.
- (א) 31. איסור ברכוש טרור פעולה למטרות
- העושה פעולה ברכוש במטרה לסייע, לקדם או לממן ביצוע של עבירת טרור חמורה או במטרה לתגמל בעבור ביצוע של עבירת טרור חמורה או במטרה לסייע, לקדם או לממן פעילות של ארגון טרור, דינו – מאסר עשר שנים או קנס פי עשרים מהקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין.
- (ב) לעניין סעיף קטן (א) –
- (1) די שיוכח כי הפעולה נעשתה לאחת המטרות המפורטות בו אף אם לא יוכח לאיזו מהן;
- (2) "לתגמל בעבור ביצוע של עבירת טרור" – אף אם מקבל התגמול אינו מי שביצע את עבירת הטרור או התכוון לבצעה.
- (א) 32. איסור ברכוש טרור פעולה
- העושה אחת מאלה, דינו – מאסר שבע שנים או קנס פי עשרה מהקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין:
- (1) פעולה ברכוש שיש בה כדי לסייע, לקדם או לממן ביצוע של עבירת טרור חמורה או לתגמל בעבור ביצוע של עבירת טרור חמורה גם אם מקבל התגמול אינו מי שביצע את העבירה או התכוון לבצעה; לעניין פסקה זו, די שיוכח כי עושה הפעולה היה מודע לכך שמתקיימת אחת האפשרויות האמורות גם אם לא יוכח איזו מהן;
- (2) פעולה ברכוש של ארגון טרור או רכוש הקשור לעבירת טרור חמורה;
- (3) מעביר רכוש לארגון טרור.
- (ב) העושה פעולה ברכוש של אדם, בהיותו מודע לכך שאותו אדם הוא פעיל טרור כאמור בפסקה (1) להגדרה "פעיל טרור" בסעיף 2א, או שקיימת לגביו או לגבי ארגון שהוא נוטל חלק פעיל בו הכרזה לפי סעיפים 3 או 11, חזקה שעשה כן בודעו שיש בפעולה כאמור כדי לסייע, לקדם או לממן ביצוע של עבירת טרור חמורה, או לתגמל בעבור ביצוע של עבירת טרור חמורה, לפי העניין, אלא אם כן הוכיח שלא ידע כאמור.

(ג) לעניין סעיף זה לא יראו אדם כמי שנמנע מלברר את טיב ההתנהגות או את דבר אפשרות קיום הנסיבות לעניין סעיף 20(ג)(1) לחוק העונשין, אם התקיימו כל אלה:

(1) עיכוב הפעולה לצורך בירור טיב ההתנהגות או קיום הנסיבות לפי הוראות סעיף 20(ג)(1) לחוק העונשין וכן לצורך דיווח לפני ביצוע הפעולה לפי הוראות סעיף 33, היה בו, בנסיבות העניין, כדי להכביד הכבדה של ממש על פעילותו העסקית;

(2) בסמוך לאחר ביצוע הפעולה ברכוש, דיווח על הפעולה ברכוש, לפי הוראות סעיף 33, ופעל לפי הנחיות משטרת ישראל לגביה; השר לביטחון הפנים, בהתייעצות עם שר המשפטים, יקבע את המועד והדרך למתן הנחיות המשטרה.

(ד) (1) הוראות סעיף זה לא יחולו על סוגי פעולות ברכוש או על פעולה מסוימת, אשר לעשייתן ניתן היתר מראש מאת שר האוצר, בהתייעצות עם שר הביטחון והשר לביטחון הפנים;

(2) הודעה על מתן היתר לפי סעיף קטן זה, המיועד לציבור בלתי מסוים, תפורסם ברשומות; שר האוצר רשאי לקבוע דרכים נוספות להביא את דבר מתן ההיתר לידיעת הציבור.

התבקש אדם לעשות פעולה ברכוש במהלך עסקיו או במילוי תפקידו, או בנסיבות שבהן היתה לו אפשרות של ממש לביצוע הפעולה, והיה לאותו אדם חשד סביר שמתקיים האמור בפסקה (1) או (2), או עשה אדם פעולה ברכוש, והיה לו במועד עשייתה או בתוך שישה חודשים מהמועד האמור, חשד סביר כאמור, דיווח על כך למשטרת ישראל, ולעניין זה די שיוכח כי היה לו חשד סביר שמתקיים האמור בפסקה (1) או (2) אף אם לא יוכח איזה מהם –

(1) הרכוש הוא רכוש של ארגון טרור או שהוא תמורתו הישירה או הרווח הישיר של רכוש כאמור;

(2) יש בפעולה כדי לקדם או לממן ביצוע של עבירת טרור חמורה, לסייע לביצוע עבירת טרור חמורה או לתגמל בעבור ביצוע של עבירה כאמור.

(ב) דיווח לפי סעיף קטן (א) אינו גורע מחובת הדיווח לפי סעיף 95 ולפי סעיפים 7 ו-8 לחוק איסור הלבנת הון.

(ג) דיווח לפי סעיף קטן (א) יכלול כל מידע הידוע למדווח והנוגע לעניין, ויימסר בסמוך ככל האפשר, בנסיבות העניין, למועד שבו היה לאותו אדם חשד סביר להניח כאמור באותו סעיף קטן.

(ד) דרכי הדיווח והמועדים לפי סעיף זה יהיו בהתאם לדרכי הדיווח והמועדים שנקבעו לפי סעיפים 6(ב), 7(ה) או 8א(ה) לחוק איסור הלבנת הון, לפי העניין, אלא אם כן נקבע אחרת כאמור באותם סעיפים.

(ה) הוראות סעיף זה לא יחולו על סוגי פעולות ברכוש או על פעולה מסוימת, אשר לעשייתן ניתן היתר מראש לפי סעיף 32(ד), אלא אם כן צוין אחרת בהיתר.

34. (א) חובת דיווח על רכוש של ארגון טרור מוכרז עליה לא יחולו על אדם שברשותו, בחזקתו או בשליטתו רכוש של ארגון טרור מוכרז, ידווח על כך למשטרת ישראל, סמוך לקבלת הרכוש לחזקתו או לשליטתו או מיד לאחר ההכרזה, לפי העניין.

(ב) השר לביטחון הפנים, בהתייעצות עם שר המשפטים, יקבע את דרכי הדיווח ואת מועדי הדיווח לפי סעיף קטן (א).

(ג) הכריזו שר הביטחון, ועדת השרים או הממשלה, לפי העניין, על ארגון טרור לפי סעיפים 4, 6 או 11, לא יעשה אדם כל פעולה ברכוש של ארגון כאמור, למעט פעולות שהתיר שר הביטחון בצו תפיסה מינהלי שהוצא לפי סעיף 56.

35. (א) פטור מאחריות והגבלות על גילוי ודיווח אי-עשיית פעולה ברכוש, מחדל אחר או מעשה שנעשו בתום לב כדי להימנע מעבירה לפי חוק זה, וכן דיווח, גילוי או אי-גילוי שנעשו בתום לב לצורך קיום הוראות חוק זה, ופעולה בהתאם להנחיות משטרת ישראל, אין בהם הפרה של חובות סודיות ונאמנות או של חובה אחרת לפי כל דין או הסכם, ומי שעשה או שנמנע מעשייה כאמור לא יישא באחריות פלילית, אזרחית או משמעית בשל המעשה או המחדל; הוראות סעיף 24(ב) ו-(ג) לחוק איסור הלבנת הון יחולו לעניין מעשה או מחדל לפי סעיף קטן זה.

(ב) סעיף 25 לחוק איסור הלבנת הון יחול לעניין גילוי ודיווח לפי הוראות חוק זה, בשינויים המחויבים.

36. הפרת חובות דיווח
לא מסר אדם דיווח לפי הוראות סעיפים 33 או 34, דינו – מאסר שנה או קנס כאמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין; עשה כן במטרה להכשיל תפיסה של רכוש כאמור באותם סעיפים, דינו – מאסר שלוש שנים או כפל הקנס האמור, והכול אם לא הוכיח כי לא היה מודע שהארגון הוא ארגון טרור; לעניין זה, "היה מודע" – לרבות חשד ונמנע מלברר.

סימן ב': החמרת ענישה

37. החמרה בענישה בשל עבירה שהיא מעשה טרור
(א) העובר עבירה, ובכלל זה עבירת מין לפי סעיפים 345 ו-348(א), (ב) ו-(ג) לחוק העונשין, שהיא מעשה טרור, למעט עבירה כמפורט להלן, דינו – כפל העונש הקבוע לאותה עבירה אך לא יותר מ-25 שנים:

- (1) עבירה לפי חוק זה;
- (2) עבירה לפי סימן ב' או סימן ד' לפרק ז' לחוק העונשין;
- (3) עבירה שדינה מאסר עולם חובה.

(ב) על אף האמור בסעיף 41 לחוק העונשין, העובר עבירה שהיא מעשה טרור שדינה מאסר עולם, ולא נקבע שהוא עונש חובה, דינו – מאסר 30 שנים.

(ג) החמרת הענישה לא תחול על העונש המזערי הקבוע לעבירה.

(ד) קבע בית המשפט כי אדם ביצע עבירה שהיא מעשה טרור או הרשיע אדם בעבירה כאמור, יציין זאת בפסק דינו.

38. ענישה בשל קשר וסיוע לעבירה שהיא מעשה טרור
(א) הוראות סעיף 32 לחוק העונשין יחולו על המסייע לעבור עבירה שהיא מעשה טרור, אולם ככל שנקבעה החמרת העונש לפי חוק זה, ייראו את העונש לאחר ההחמרה כעונש שנקבע בחיקוק בשל ביצוע העבירה.

(ב) על אף האמור בסעיף 32(2) לחוק העונשין, היתה העבירה כאמור בסעיף קטן (א) עבירה שדינה מאסר עולם, דינו של המסייע – מאסר 15 שנים.

(ג) על אף האמור בסעיף 499 לחוק העונשין, הקושר קשר עם אדם לעבור עבירה שהיא מעשה טרור או עבירה לפי סעיף 30, דינו –

(1) אם העבירה היא פשע – מאסר 14 שנים או העונש שנקבע לאותה עבירה לפי סעיף 37, והכול לפי העונש הקל יותר;

(2) אם העבירה היא עוון – מאסר ארבע שנים או העונש שנקבע לאותה עבירה לפי סעיף 37, והכול לפי העונש הקל יותר.

39. מעשה טרור המוני
(א) העובר עבירה שהיא מעשה טרור שגרמה לפגיעות בגוף של ציבור גדול, דינו – מאסר עולם.

(ב) העובר עבירה שהיא מעשה טרור תוך שימוש בנשק כימי, ביולוגי או רדיואקטיבי, בחומר מזיק או במיתקן רגיש, או תוך פגיעה במיתקן רגיש, העלולים לפי טיבם או סוגם לגרום לפגיעה חמורה בציבור גדול או בשטח גדול, דינו – מאסר עולם.

40. קציבת עונש מאסר עולם
על אף האמור בסעיף 29 לחוק שחרור על-תנאי ממאסר, התשס"א-2001, נגזר על נידון בעבירת טרור מאסר עולם, לא תגיש ועדת שחרורים מיוחדת את המלצתה לנשיא, לפי הוראות סעיף 29(א) או (ב) לחוק האמור, אלא לאחר שחלפו 15 שנים לפחות מהיום שבו האסיר החל לשאת את מאסרו או מהיום הקובע כהגדרתו באותו סעיף, לפי העניין, והתקופה שתמליץ לקצוב לא תפחת מ-40 שנים.

40א. מניעת שחרור על-תנאי ממאסר של מי שהורשע ברצח או בניסיון לרצח
לא ישוחרר על-תנאי מנשיאת יתרת תקופת מאסרו לפי חוק שחרור על-תנאי ממאסר, התשס"א-2001, מי שנגזר עליו עונש מאסר בשל ביצוע עבירה של רצח, רצח בנסיבות מחמירות או ניסיון לרצח שבית המשפט קבע לגביה בפסק דינו, לפי סעיף 37, שהיא מעשה טרור, או מי שוועדת שחרורים מיוחדת לפי סעיף 33(א) לחוק האמור, מצאה על יסוד פסק הדין בעניינו כי עבר עבירה כאמור שהיא מעשה טרור לפני תחילתו של חוק זה.

סימן ג': תחולה וראיות

41. תחולת דיני העונשין על עבירת טרור שהיא עבירת חוק
לעניין סעיף 13(א)(1) לחוק העונשין, יראו עבירה לפי סעיפים 20, 21, 22, 29, 30 או 31, שהיא עבירת חוק כהגדרתה בסעיף 7(ב) לחוק האמור, שנעברה בידי חבר בארגון טרור

שהוכרז לפי סימן א' לפרק ב' ויש לארגון זיקה לישראל, או בקשר לארגון טרור מוכרז כאמור, כעבירה נגד ביטחון המדינה.

42. אמרת עד מחוק לבית המשפט בעבירות טרור

(א) על אף האמור בסעיף 10א(א) לפקודת הראיות, בדונו בהליך פלילי בעבירת טרור, רשאי בית המשפט לקבל אמרה כאמור באותו סעיף אף אם נותן האמרה אינו עד, אם שוכנע כי מנסיבות העניין עולה שלא ניתן להביא את נותן האמרה לבית המשפט משום שיצא למדינה או לאזור המנויים בסעיף 2א לחוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט), התשי"ד-1954, לשטחי המועצה הפלסטינית, לאזור חבל עזה או למדינה או לאזור אחרים המנויים בתוספת הראשונה, או שהוא שוהה במקום כאמור; בסעיף זה, "שטחי המועצה הפלסטינית" – כהגדרתם בתקנות שעת חירום (יהודה ושומרון – שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), התשכ"ח-1967, כפי שהוארך תוקפן ותוקן נוסחן בחוק.

(ב) על אמרה שהתקבלה לפי סעיף קטן (א) יחולו הוראות סעיף 10א(ג) לפקודת הראיות.

(ג) אין בהוראות סעיף זה כדי להכשיר ראיה שאינה קבילה מסיבה אחרת שבדין.

(ד) לא יורשע אדם על סמך אמרה שהתקבלה לפי סעיף קטן (א), ואולם אמרה כאמור עשויה לשמש תוספת ראיתית לראיות התביעה, ובלבד שלא תשמש סיוע לראיות התביעה.

43. עדות מוקדמת בעבירות טרור

לעניין סעיף 117 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, היה האדם שעדותו חשובה לבירור האשמה בעבירת טרור תושב מקום המנוי בסעיף 42א(א), חזקה שאי-אפשר יהיה לגבות את עדותו במהלך המשפט, אלא אם כן הוכח אחרת.

44. (בוטל)

פרק ד': עיצור בעבירת ביטחון חמורה – הוראות מיוחדות

45. שיוניים בתחולת חוק המעצרים על עיצור בעבירת ביטחון חמורה

הוראות חוק המעצרים יחולו על עיצור החשוד בביצוע עבירת ביטחון חמורה (בפרק זה – עיצור בעבירת ביטחון חמורה), בשיוניים המפורטים בפרק זה.

46. השהיה של הבאת עיצור בעבירת ביטחון חמורה לפני שופט

(א) על אף האמור בסעיפים 17(ג) ו-29א(א) לחוק המעצרים, ובלי לגרוע מהוראות סעיף 30 לאותו חוק –

(1) קצין ממונה רשאי, בהחלטה מנומקת בכתב, אם שוכנע כי הפסקת החקירה לצורך הבאת עיצור בעבירת ביטחון חמורה לפני שופט עלולה לפגוע פגיעה ממשית בחקירה – להשהות את הבאת העיצור לפני שופט לתקופה שלא תעלה על 48 שעות מתחילת המעצר;

(2) קצין ממונה רשאי, בהחלטה מנומקת בכתב ובאישור ראש אגף החקירות בשירות הביטחון הכללי, אם שוכנע כי הפסקת החקירה לצורך הבאת עיצור בעבירת ביטחון חמורה לפני שופט עלולה לפגוע פגיעה ממשית בחקירה שיש בה כדי לסכל מניעת פגיעה בחיי אדם – להשהות את הבאת העיצור לפני שופט לתקופה נוספת על התקופה האמורה בפסקה (1), שלא תעלה על 24 שעות;

(3) בית משפט רשאי, במקרים חריגים, לבקשת ראש שירות הביטחון הכללי שהוגשה בכתב בהסכמת היועץ המשפטי לממשלה, אם שוכנע כי הפסקת החקירה לצורך הבאת עיצור בעבירת ביטחון חמורה לפני שופט עלולה לפגוע פגיעה ממשית בחקירה שיש בה כדי לסכל מניעת פגיעה בחיי אדם – להורות על השהיית הבאתו של העיצור לפני שופט לתקופה נוספת על התקופות האמורות בפסקאות (1) ו-(2), שלא תעלה על 24 שעות; דיון לפי פסקה זו יתקיים שלא בנוכחות העיצור.

(ב) השהה קצין ממונה או בית משפט הבאת עיצור בעבירת ביטחון חמורה לפני שופט, לפי הוראות סעיף קטן (א), יתעד בית המשפט, בכתב, את המועד שבו הובא העיצור לפני שופט.

(ג) בסעיף זה, "קצין ממונה" – כל אחד מאלה:

- (1) הקצין הממונה כמשמעותו בסעיף 25 לחוק המעצרים ;
- (2) ראש צוות חוקרים בשירות הביטחון הכללי.
47. לעניין עצור בעבירת ביטחון חמורה, יקראו את סעיף 17 לחוק המעצרים כך :
- (1) סעיף קטן (א) ייקרא כך: "(א) על אף הוראת סעיף 13(א)(3) סיפה, ציווה שופט על מעצרו של חשוד בנוכחותו, לא תעלה תקופת המעצר על 20 ימים ובלבד ששופט לא יצווה על מעצר לתקופה העולה על 15 ימים, אלא אם כן שוכנע כי אם לא יוחזק העצור במעצר לצורך המשך החקירה קיימת אפשרות קרובה לוודאי לסיכול של מניעת פגיעה בחיי אדם; שופט רשאי להאריך, מעת לעת, מעצר של חשוד כאמור לתקופות שלא יעלו על 15 ימים, כל אחת.";
- (2) בסעיף קטן (ב), במקום "30 ימים" יקראו "35 ימים".
48. על אף האמור בסעיף 16(2) לחוק המעצרים, לעניין נוכחותו של עצור בעבירת ביטחון חמורה בדיון בהארכת מעצרו בתקופת המעצר כאמור בסעיף 47, ציווה בית המשפט, בנוכחות העצור, על מעצרו לתקופה הקצרה מ-20 ימים, רשאי שופט של בית המשפט העליון, לבקשת ראש אגף החקירות בשירות הביטחון הכללי, שהוגשה בכתב בהסכמת היועץ המשפטי לממשלה, להאריך את מעצרו של עצור כאמור שלא בנוכחותו, אם שוכנע כי אם תופסק החקירה לשם הבאת העצור לדיון קיימת אפשרות קרובה לוודאי לסיכול של מניעת פגיעה בחיי אדם; הארכת מעצר כאמור תהיה לתקופות נוספות שלא יעלו על 72 שעות כל אחת, ובלבד שסך התקופות שבהן יוארך המעצר בלא נוכחות העצור לא יעלה על 144 שעות, או לא יעלה על יתרת התקופה שנותרה עד תום 20 ימים ממועד הדיון שהתקיים בנוכחותו, לפי הקצרה מביניהן.
49. (א) לא יתקיים דיון בבקשה לעיון חוזר שהוגשה לפי סעיף 52 לחוק המעצרים, בהחלטה הנוגעת למעצרו של חשוד בעבירת ביטחון חמורה שטרם הוגש נגדו כתב אישום, אלא אם כן שוכנע בית המשפט, לאחר שקיים דיון מקדמי, כי התקיימה עילה לבקשה כאמור באותו סעיף; דיון מקדמי בשאלה אם התקיימה עילה כאמור יתקיים שלא בנוכחות העצור.
- (ב) על אף האמור בסעיף 57 לחוק המעצרים, קבע בית המשפט כי התקיימה עילה כאמור בסעיף 52 לחוק המעצרים, רשאי הוא, לבקשת ראש אגף החקירות בשירות הביטחון הכללי, להורות כי הדיון בבקשה לעיון חוזר יתקיים שלא בנוכחות העצור, אם שוכנע כי אם תופסק החקירה לשם הבאת העצור לדיון קיימת אפשרות קרובה לוודאי לסיכול של מניעת פגיעה בחיי אדם.
50. (א) על אף האמור בסעיף 53(ג) לחוק המעצרים, ערר על החלטת בית משפט לפי סעיף 53(א) לחוק המעצרים, וכן בקשה למתן רשות לערור על החלטת בית המשפט בערר כאמור לפי סעיף 53(א)(1) לאותו חוק, בעניין הנוגע למעצרו של עצור בעבירת ביטחון חמורה שטרם הוגש נגדו כתב אישום, יוגשו לבית המשפט בתוך 30 שעות ממועד מתן החלטת בית המשפט; ואולם רשאי בית המשפט, בעת שהורה על מעצרו של עצור בעבירת ביטחון חמורה שטרם הוגש נגדו כתב אישום, להאריך את המועד האמור מטעמים שיירשמו, אם שוכנע כי הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין לעצור; בית המשפט יקיים את הדיון בערר לפי סעיף 53(א) או (1א) לחוק המעצרים בתוך 24 שעות מהמועד שבו הוגשו הערר או הבקשה למתן רשות לערור, לפי העניין, לבית המשפט; הגשת ערר או בקשה למתן רשות לערור לפי פסקה זו, בתקופה הקבועה בה, תהיה במזכירות בית המשפט או בדרך אחרת לפי נוהל שיקבע מנהל בתי המשפט;
- (2) על אף האמור בפסקה (1), שבתות וחגים לא יובאו במניין השעות; דיון שעל בית המשפט לקיימו במוצאי שבת או חג, רשאי בית המשפט לקיימו בתוך שש שעות מעת צאת השבת או החג; לעניין זה, "חג" – כהגדרתו בסעיף 29 לחוק המעצרים.
- (ב) על אף האמור בסעיף 57 לחוק המעצרים, בית המשפט הדן בערר כאמור בסעיף קטן (א) רשאי, לבקשת ראש אגף החקירות בשירות הביטחון הכללי, להורות כי דיון בערר כאמור יתקיים שלא בנוכחות העצור, אם שוכנע כי אם תופסק

החקירה לשם הבאת העצור לדיון קיימת אפשרות קרובה לוודאי לסיכול של מניעת פגיעה בחיי אדם.

51. הארכת מעצר, ערר ועיון חוזר – הוראות כלליות

(א) 51. חדלה להתקיים העילה שבשלה לא הובא עצור בעבירת ביטחון חמורה לדיון בהארכת מעצר, בבקשה לעיון חוזר או בערר לפי סעיפים 48, 49(ב) או 50(ב), יובא העצור לפני בית המשפט בהקדם האפשרי, ולא יאוחר מתום 24 שעות מהמועד שבו חדלה להתקיים העילה כאמור.

(ב) הוראות סעיף 15(ג) עד (ח) לחוק המעצרים יחולו, בשינויים המחויבים, גם על דיון בשאלת נוכחות העצור בהליכים לפי סעיפים 48 עד 50, ורשאי בית המשפט, בדיון כאמור, לקבל ראייה אף שלא בנוכחות העצור או סניגורו, אם שוכנע שהדבר נדרש כדי למנוע פגיעה בביטחון המדינה או סיכול החקירה.

(ג) דיון שלא בנוכחות עצור בעבירת ביטחון חמורה לפי סעיפים 48, 49(ב) או 50(ב), יתקיים בנוכחות סניגורו של העצור, ואם אינו מיוצג – ימנה לו השופט סניגור; נעדר סניגורו של העצור מהדיון כאמור, ימנה השופט לעצור סניגור לצורך הדיון כאמור, בלבד, ורשאי הוא להורות על הארכת תקופת המעצר כאמור בסעיף 48 לתקופה קצרה הכרחית בנסיבות העניין עד שסניגור יהיה נוכח בדיון.

(ד) החלטת בית משפט שהתקבלה בדיון שהתקיים שלא בנוכחות עצור בעבירת ביטחון חמורה לפי סעיפים 48, 49(ב) או 50(ב), תובא לידיעת העצור בהקדם האפשרי, אלא אם כן הורה בית המשפט אחרת, לבקשת נציג המדינה, אם שוכנע כי יש בכך כדי לסכל מניעת פגיעה בחיי אדם.

(ה) החלטת בית המשפט שהתקבלה בדיון המקדמי לפי סעיף 49(א), תובע לידיעת העצור בהקדם האפשרי, אלא אם כן הורה בית המשפט אחרת, לבקשת נציג המדינה, אם שוכנע כי יש בכך כדי לפגוע פגיעה ממשית בחקירה.

52. מניעת פגישה של עורך דין עם יותר מעצור אחד באותה חקירה

(א) על אף האמור בסעיף 34 לחוק המעצרים ובלי לגרוע מהוראות סעיף 35 לחוק האמור, מצא הממונה כי עורך דין אחד מבקש להיפגש עם כמה עצורים החשודים בעבירת ביטחון חמורה והנחקרים במסגרת אותה חקירה, או כי כמה עצורים כאמור מבקשים להיפגש עם עורך דין אחד, וכי פגישה כאמור עלולה לפגוע פגיעה ממשית בחקירה, רשאי הוא שלא לאפשר פגישה של עורך דין כאמור עם יותר מעצור אחד; הממונה ימסור הודעה על החלטה כאמור לכל אחד מהעצורים, וכן לעורך הדין; לעניין זה –

"הממונה" – כל אחד מאלה:

(1) ראש מחלקת חוקרים בשירות הביטחון הכללי, שראש שירות הביטחון הכללי הסמיכו לכך;

(2) קצין משטרה בדרגת סגן ניצב ומעלה, שהמפקח הכללי במשטרת ישראל הסמיכו לכך;

"עורך דין אחד" – לרבות עורך דין אחר ממשרדו.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), מניעת פגישה כאמור באותו סעיף קטן לתקופה העולה על 30 ימים תהיה באישור היועץ המשפטי לממשלה.

(ג) הוראות סעיף 35(ה) עד (י) לחוק המעצרים יחולו, בשינויים המחויבים, על החלטה לפי סעיף זה; לעניין זה, רשאי לערור גם עורך הדין שפגישתו עם העצור נמנעה לפי סעיף זה.

פרק ה': חילוט שיפוטי וחילוט מינהלי

סימן א': חילוט שיפוטי בהליך פלילי

53. חילוט רכוש לאחר הרשעה בעבירת טרור

לעניין חילוט רכוש של אדם שהורשע בעבירת טרור, הוראות סעיפים 21, 23 ו-26(א) לחוק איסור הלבנת הון יחולו בשינויים המחויבים ובשינויים אלה:

(1) הוראות סעיף 36 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (בחוק זה – פקודת הסמים), לא יחולו לגבי ניהול הרכוש המחולט ושימוש בו;

(2) הוראות סעיף 36(א) לפקודת הסמים יחולו רק על טוען לזכות ברכוש שאינו ארגון טרור;

(3) על אף האמור בסעיף 36ג) לפקודת הסמים, בית המשפט רשאי לצוות על חילוטם של מיטלטלין שאינם ניתנים לעיקול לפי סעיף 22א(4) לחוק ההוצאה לפועל, התשכ"ז-1967.

54. הורשע אדם בעבירה לפי סעיף 20, רשאי בית משפט, לבקשת תובע, לצוות כי נוסף על כל עונש, יחולט רכוש שהוא רכוש של ארגון הטרור שבקשר אליו הורשע אותו אדם; על חילוט לפי סעיף זה יחולו הוראות סעיף 53.

55. התגלה לאחר מתן גזר הדין רכוש נוסף, שאילו התגלה לפני מתן גזר הדין, היה ניתן לבקש את חילוטו בהתאם להוראות סימן זה, רשאי בית המשפט שדן בעבירה, לבקשת תובע, לצוות על חילוט הרכוש, ויחולו לעניין זה הוראות סעיף 53.

סימן ב': תפיסה וחילוט מינהליים

56. (א) בפרק זה, "צו תפיסה מינהלי" – צו מינהלי לתפיסת רכוש לפי סעיף זה.

(ב) שר הביטחון רשאי להורות בצו על תפיסה זמנית של רכוש כמפורט להלן, או על הגבלת השימוש או הגבלת העברת הזכויות בו, לרבות קביעת ערובה להבטחת הצגתו על פי דרישה:

(1) רכוש של ארגון טרור או של פעיל טרור שהוכרז לפי סעיפים 3, 4, 6 או 11, או רכוש שמיועד לביצוע עבירת טרור חמורה – אם שוכנע שהדבר דרוש כדי לסכל פעילות של ארגון טרור ולפגוע ביכולתו לקדם את מטרותיו או כדי לסכל עבירת טרור חמורה;

(2) רכוש שנעברה בו עבירת טרור חמורה או ששימש במישרין לביצוע עבירה כאמור;

(3) רכוש שהושג כשכר או כתגמול בעד ביצוע עבירת טרור חמורה או יועד להיות שכר או תגמול כאמור;

(4) רכוש כאמור בפסקאות (1) עד (3) שהתגלה לאחר מתן גזר הדין, ובלבד שפרקליט מחוז או פרקליט בכיר אחר שהוא הסמיכו לכך הודיע כי לא ניתן לחלט את הרכוש כאמור בסעיף 55, בשל אי-קבילות הראיות הנוגעות לו או חסיון, אף ששוכנע בדבר הקשר בין הרכוש לעבירה.

(ג) שר הביטחון רשאי, לבקשת ראש שירות הביטחון הכללי או ראש רשות ביטחון אחרות באמצעות ראש שירות הביטחון הכללי, להוציא צו תפיסה מינהלי גם לגבי רכוש של חבר בני אדם שאינו ארגון טרור מוכרז, אם התקיימו כל אלה:

(1) ראש רשות הביטחון הגיש לשר, באמצעות ראש שירות הביטחון הכללי, בקשה להכריז על אותו חבר בני אדם שהוא ארגון טרור, לפי הוראות סימן א' לפרק ב', או הודיע לשר כי בדעתו להגיש בקשה כאמור;

(2) יש יסוד סביר להניח כי הרכוש הוא רכוש של ארגון הטרור, כי מתקיימים העובדות והתנאים לחילוט רכוש לפי פרק זה, וכי הרכוש שלגביו התבקש הצו עלול להיעלם או שעלולות להיעשות בו פעולות שימנעו את מימוש החילוט.

(ד) לעניין סעיף זה, היה הרכוש כסף –

(1) אין נפקא מינה אם ייתפס אותו כסף או כל כסף אחר שנמצא בבעלותו, בחזקתו, בשליטתו או בחשבון הבנק של מי שקיבל את הכסף;

(2) היה הרכוש שכר או תגמול כאמור בסעיף קטן (ב)(3), ולא נמצא כסף בשווי התקבול שהתקבל כאמור, רשאי שר הביטחון לתפוס רכוש אחר של מי שקיבל את השכר או התגמול, בשווי סכום התקבול כאמור.

(ה) לעניין סעיף זה –

(1) חזקה שרכוש שנתפס במעבר גבול בין ישראל לחבל עזה, שלא דווח והיתה חובה לדווח עליו, בלא היתר שנדרש או שהיה ניסיון להסתירו ולהבריחו, הוא רכוש כאמור בסעיף זה, אלא אם כן הוכח אחרת;

(2) חזקה שרכוש שבאמצעותו הועבר או הוסתר רכוש כאמור בפסקה (1), שימש במישרין לביצוע עבירת טרור חמורה, אלא אם כן הוכיח מי

חילוט רכוש של ארגון טרור לאחר הרשעה בניהול ארגון טרור חילוט רכוש שהתגלה לאחר מתן גזר הדין

צו תפיסה מינהלי

שהרכוש נמצא בבעלותו, בחזקתו או בשליטתו כי לא ידע שבאמצעות רכשו יועבר או יוסתר רכוש כאמור בפסקה (1);

(3) "עבירת טרור חמורה" – למעט עבירה לפי סעיף 31.

לא יורה שר הביטחון על תפיסת רכוש הקשור לעבירת טרור חמורה, אם נחקר אדם באזהרה לגבי אותה עבירה שהרכוש קשור אליה; הורה שר הביטחון על תפיסת רכוש כאמור ונחקר אדם באזהרה לאחר הוצאת צו תפיסה מינהלי לגבי אותו רכוש, יחולו לגבי המשך ההחזקה ברכוש הוראות פקודת מעצר וחיפוש, ולא יחולו הוראות סעיף 58; ששת החודשים האמורים בסעיף 35 לפקודה האמורה יימנו מהיום שבו נחקר אדם באזהרה.

על אף האמור בסעיף קטן (א), שר הביטחון רשאי לתפוס רכוש כאמור אם פרקליט מחוז או פרקליט בכיר אחר שהוא הסמיכו לכך הודיע כי לא ניתן לחלט את הרכוש בהליך פלילי, אף ששוכנע בדבר הקשר שבין הרכוש לעבירה, בשל אחד מאלה:

(1) אי-קבילות הראיות בדבר הקשר בין הרכוש לעבירה או חסיון;

(2) אין מקום להגיש כתב אישום בשל העבירה משום שנסיונות העניין בכללותו אינן מתאימות להעמדה לדין, או שעל אף קיומן של ראיות משמעותיות הן לא מגבשות תשתית מספקת ברמה הפלילית להגשת כתב אישום בשל העבירה.

הודיע פרקליט כאמור בסעיף קטן (ב), ישובו לחול על צו התפיסה המינהלי הוראות סעיף 58 במקום הוראות פקודת מעצר וחיפוש.

תוקפו של צו תפיסה מינהלי שניתן לפי סעיף 56 יהיה לתקופה שנקבעה בו ושלא תעלה על שנתיים ממועד מתן הצו, ואולם שר הביטחון רשאי להאריך את תוקפו של הצו, עד למועד כמפורט להלן, לפי העניין ולפי המאוחר:

(1) נטענו טענות לפי סעיף 61(א), או הוגשה עתירה לבית משפט לעניינים מינהליים – עד למתן החלטה סופית או פסק דין סופי, לפי העניין;

(2) לעניין רכוש שהוא רכוש של ארגון טרור מוכרז –

(א) היתה ההכרזה על ארגון הטרור הכרזה זמנית לפי סעיף 4 והוגשו טענות בכתב לפי סעיף 5 – עד לקבלת החלטה בעניין הכרזה קבועה לפי סעיף 6;

(ב) הוגשה עתירה לבית המשפט העליון נגד ההכרזה על ארגון הטרור – עד למתן פסק דין סופי בעתירה.

האריך שר הביטחון את התקופה כאמור בסעיף קטן (א), ולא הוחלט בהליכים כאמור באותו סעיף קטן לבטל את צו התפיסה המינהלי או את ההכרזה, לפי העניין, רשאי שר הביטחון להאריך את תקופת תוקפו של הצו לתקופה נוספת שלא תעלה על 30 ימים לשם הוצאת צו חילוט כאמור בסעיף 66.

פקע תוקפו של צו תפיסה מינהלי ולא ניתנו לגבי הרכוש התפוס צו חילוט או החלטה של בית משפט לעניין המשך החזקתו, יוחזר הרכוש למי שממנו נתפס.

תוקפו של צו תפיסה מינהלי בעניין ארגון טרור שטרם הוכרז יהיה לתקופה שנקבעה בו ושלא תעלה על שלושה חודשים ממועד מתן הצו, ורשאי שר הביטחון, מטעמים מיוחדים שיירשמו, באישור היועץ המשפטי לממשלה או מי שהוא הסמיכו לעניין זה, להאריך מעת לעת את תקופת תוקפו לתקופות נוספות, ובלבד שתקופת תוקפו הכוללת של הצו לא תעלה על ארבעה חודשים ממועד נתינתו;

(2) הוכרז כי חבר בני האדם הוא ארגון טרור וניתן צו תפיסה מינהלי חדש לפי סעיף 56(ב)1) בתוך התקופה כאמור בפסקה (1), יפקע תוקפו של צו התפיסה במועד מתן צו התפיסה החדש;

(3) החליט שר הביטחון שלא להכריז על חבר בני האדם שהוא ארגון טרור בתוך התקופה כאמור בפסקה (1), יפקע תוקפו של צו התפיסה לפי סעיף 56(ג) במועד החלטתו, אלא אם כן מצא כי מתקיימת עילה אחרת לצו תפיסה מינהלי כאמור בסעיף 56(ב)2) או (3); מצא שר

הגבלת המינהלית בהתקיים פלילי

הגבלת המינהלית בהתקיים פלילי

הגבלת המינהלית בהתקיים פלילי

הגבלת המינהלית בהתקיים פלילי

הגבלת המינהלית בהתקיים פלילי

הגבלת המינהלית בהתקיים פלילי

הגבלת המינהלית בהתקיים פלילי

הגבלת המינהלית בהתקיים פלילי

הגבלת המינהלית בהתקיים פלילי

הגבלת המינהלית בהתקיים פלילי

הגבלת המינהלית בהתקיים פלילי

הגבלת המינהלית בהתקיים פלילי

הגבלת המינהלית בהתקיים פלילי

הגבלת המינהלית בהתקיים פלילי

הגבלת המינהלית בהתקיים פלילי

הגבלת המינהלית בהתקיים פלילי

הגבלת המינהלית בהתקיים פלילי

הגבלת המינהלית בהתקיים פלילי

הגבלת המינהלית בהתקיים פלילי

הגבלת המינהלית בהתקיים פלילי

הביטחון כאמור, יעמוד צו התפיסה המינהלי בתוקף חודש נוסף או עד להוצאת צו תפיסה חדש, לפי המוקדם.

- תוכנו של צו תפיסה מינהלי
59. (א) בצו תפיסה מינהלי יפורט הרכוש שלגביו חל הצו או סוג הרכוש כאמור, וכן המקום שבו נמצא הרכוש, והכול אם הם ידועים.
- (ב) הוכח להנחת דעתו של שר הביטחון כי רכוש שניתן להוציא לגביו צו תפיסה מינהלי מעורב ברכוש נוסף, שאינו רכוש כאמור, ולא ניתן בנסיבות העניין לזהותו או להפרידו, רשאי הוא להורות בצו התפיסה המינהלי גם על תפיסתו של הרכוש הנוסף.
60. על תפיסה וחילוט של רכוש לפי סימן זה יחולו הוראות סעיף 36 לפקודת הסמים, בשינויים המחויבים ובשינויים המפורטים בסעיף 53(2) ו-3.
61. (א) הוצא צו תפיסה מינהלי, רשאי טוען לזכות ברכוש, בתוך חודשיים מיום שהוצא הצו, ואם קיבל הודעה לפי סעיף קטן (ב) – מיום שקיבל את ההודעה, לטעון את טענותיו לפני שר הביטחון או מי שהוא הסמיכו לכך, ואולם שר הביטחון או מי שהוא הסמיכו לכך רשאי לדון בטענות שהוגשו לאחר המועד האמור אם מצא כי הדבר מוצדק, מטעמים מיוחדים שירשמו; שר הביטחון רשאי להשאיר את הצו על כנו, לבטלו או לשנות את תנאיו.
- (ב) הודעה על הוצאת צו תפיסה מינהלי ועל זכות לשימוע כאמור בסעיף קטן (א) תימסר לטוען לזכות ברכוש, אם הוא ידוע וניתן לאתרו ולמסור לו את ההודעה בשקידה סבירה.
- (ג) שר הביטחון יבטל או יתקן צו תפיסה מינהלי אם נוכח כי טוען לזכות ברכוש הוכיח את זכותו ברכוש, וכי התקיים בעניין זה אחד התנאים המנויים בסעיף 36(א) לפקודת הסמים המסוכנים, כפי שהוחל בסעיף 60; על ביטול או תיקון צו תפיסה לפי סעיף זה יחולו הוראות סעיף 63(ב), בשינויים המחויבים.
62. (א) צו תפיסה מינהלי יכול שיבוצע בידי עובד ציבור שראש הממשלה או שר הביטחון הסמיכו לכך או בידי שוטר, ולעניין טובין המצויים בפקוח המכס בהתאם להוראות פקודת המכס – יכול שיבוצע גם בידי פקיד מכס שמנהל המכס ומע"מ הסמיכו לכך.
- (ב) (1) לעובד ציבור שהוסמך לכך לפי הוראות סעיף קטן (א) או לשוטר יהיו נתונות, לשם ביצוע צו תפיסה מינהלי, הסמכויות הנתונות לשוטר לשם ביצוע צו חיפוש כאמור בסעיף 24(א) לפקודת מעצר וחיפוש, והוראות סעיפים 26 עד 29, 45 ו-46 של הפקודה האמורה יחולו על ביצוע הצו כאמור, בשינויים המחויבים;
- (2) לפקיד מכס שהוסמך לכך לפי הוראות סעיף קטן (א) יהיו נתונות, לשם ביצוע צו תפיסה מינהלי, הסמכויות לפי סעיפים 174, 177, 184 ו-185 לפקודת המכס, ולעניין זה יראו רכוש החשוד כרכוש שלגביו חל צו התפיסה המינהלי, כטובין שיבואם או יצואם נאסר.
- (ג) הוראות סעיפים 26 עד 29, 32, 32א, 45 ו-46 לפקודת המעצר והחיפוש יחולו, בשינויים המחויבים, גם לעניין רכוש שניתן להוציא לגביו צו תפיסה מינהלי; לא הוציא שר הביטחון צו תפיסה מינהלי בתוך חודש מיום התפיסה, יוחזר הרכוש לאדם שממנו נתפס, ואולם השר רשאי להאריך את התקופה האמורה ב-15 ימים נוספים, מטעמים מיוחדים.
- (ד) (1) נוכח מי שמבצע צו תפיסה מינהלי, בעת ביצוע התפיסה, כי הרכוש שיש לתפסו מעורב ברכוש אחר ולא ניתן בנסיבות העניין לזהותו או להפרידו או היה לו יסוד סביר להניח כי קיים רכוש נוסף שהוא רכוש של ארגון הטרור או רכוש הקשור לעבירה, ואשר לא פורט בצו, ולא ניתן, בנסיבות העניין, לקבל צו מתוקן לפי סעיף 63, רשאי הוא לתפוס גם את הרכוש המעורב או הרכוש הנוסף;
- (2) הודעה על תפיסה לפי פסקה (1) תימסר לשר הביטחון בתוך 72 שעות ממועד ביצוע התפיסה;
- (3) לא הוציא שר הביטחון צו מתוקן כאמור בסעיף 63 לגבי הרכוש המעורב או הרכוש הנוסף שנתפס לפי פסקה (1), בתוך שבועיים ממועד תפיסתו, יוחזר הרכוש לאדם שממנו נתפס.

- תיקון צו תפיסה מינהלי
63. (א) ניתן צו תפיסה מינהלי לפי הוראות פרק זה והתגלה, לאחר מתן הצו או בעת ביצועו, רכוש נוסף שיש יסוד סביר להניח שהוא רכוש של ארגון הטרור או רכוש מעורב כאמור בסעיף 62(ד1), רשאי שר הביטחון להוציא צו תפיסה מינהלי מתוקן; ההוראות לפי פרק זה החלות על הצו המקורי יחולו גם על הצו המתוקן, ולעניין סעיפים 58 ו-66, יימנו התקופות לפי אותם סעיפים ממועד מתן הצו המקורי.
- (ב) היה הרכוש שנתפס לפי סעיף קטן (א) רכוש מעורב כמשמעותו בסעיף 62(ד1), רשאי שר הביטחון להורות כי לא ייתפס חלק מהרכוש המעורב בשל זכותו של טוען לזכות ברכוש באותו חלק, ורשאי הוא לתפוס גם את החלק האמור, בכפוף למתן הוראות לעניין תשלום לטוען לזכות ברכוש, בשל זכותו כאמור.
- ביקורת שיפוטית-מינהלית מורחבת
64. בעתירה על החלטה של שר הביטחון לפי פרק זה רשאי בית משפט לעניינים מינהליים לאשר את החלטת השר, לשנותה, לבטלה או לקבל החלטה אחרת במקומה, ובלי לגרוע מכלליות האמור רשאי בית המשפט לשקול כל שיקול שהיה השר רשאי לשקול לשם כך.
- סטייה הראויה חסויות
65. (א) בהליך משפטי בעניין החלטת שר הביטחון בעניין צו תפיסה מינהלי או צו חילוץ, רשאי בית המשפט, לבקשת בא כוח היועץ המשפטי לממשלה, לסטות מדיני הראיות, אם שוכנע, מטעמים שיירשמו, שהדבר דרוש לבירור האמת ולעשיית צדק.
- (ב) בדיון כאמור בסעיף קטן (א), רשאי בית המשפט, לבקשת בא כוח היועץ המשפטי לממשלה, לקבל ראיה אף שלא בנוכחות הצד השני או בא כוחו, או בלי לגלותה להם, אם שוכנע כי גילוי הראיה עלול לפגוע בביטחון המדינה, ביחסי החוץ שלה, בשלום הציבור או בביטחונו, או לחשוף שיטות עבודה חסויות, וכי העניין שיש באי-גילוייה עדיף מהצורך לגלותה לשם בירור האמת ועשיית צדק (בסעיף זה – ראיה חסויה); בית המשפט רשאי, בטרם יקבל החלטה לפי סעיף קטן זה, לעיין בראיה ולשמוע הסברים שלא בנוכחות הצד השני ובא כוחו.
- (ג) החליט בית המשפט לקבל ראיה חסויה, יודיע לצד השני על כוונתו לעשות כן, ורשאי הוא להורות על העברת תמצית של הראיה החסויה לצד השני או לבא כוחו, ככל שניתן לעשות כן בלי לפגוע באינטרס שבשלו נקבע, לפי הוראות סעיף קטן (ב), כי הראיה חסויה.
- (ד) החליט בית המשפט שלא להיעתר לבקשת בא כוח היועץ המשפטי לממשלה כאמור בסעיף קטן (ב), רשאי בא כוח היועץ המשפטי לממשלה להודיע כי הוא חוזר בו מהגשת הראיה; הודיע בא כוח היועץ המשפטי לממשלה כאמור, לא יתחשב בית המשפט בראיה לשם קבלת החלטתו, והראיה לא תועבר לצד השני או לבא כוחו.
- (ה) דיון בבקשת בא כוח היועץ המשפטי לממשלה לקבל ראיה חסויה לפי סעיף קטן (ב) יתקיים בדלתיים סגורות, אלא אם כן קבע בית המשפט הוראה אחרת לעניין זה.
- חילוץ שנתפס
66. (א) ניתן צו תפיסה מינהלי, רשאי שר הביטחון לצוות על חילוץ הרכוש שלגביו ניתן הצו, כולו או חלקו, במועדים אלה, לפי המאוחר:
- (1) נטענו טענות לפי סעיף 61(א) לעניין צו התפיסה המינהלי – 45 ימים לאחר שהודע למבקש על ההחלטה בעניין טענותיו, ובלבד שלא הוגשה עתירה לבית המשפט לעניינים מינהליים בעניין ההחלטה;
- (2) לא נטענו טענות לפי סעיף 61(א) לעניין צו התפיסה המינהלי – 90 ימים לאחר מתן צו התפיסה או לאחר מסירת הודעה בעניין הצו לפי סעיף 61(ב), לפי המאוחר;
- (3) הוגשה עתירה לבית משפט לעניינים מינהליים לעניין צו התפיסה המינהלי – 45 ימים לאחר מתן פסק דין הדוחה את העתירה, ואם הוגש ערעור על פסק הדין – לאחר מתן פסק דין הדוחה את הערעור;
- (4) לעניין רכוש של ארגון טרור – לאחר שהארגון הוכרז בהכרזה קבועה לפי סעיף 6, ואם הוגשה עתירה לבית המשפט העליון נגד ההכרזה על ארגון הטרור – לאחר מתן פסק דין הדוחה את העתירה;

- (5) לעניין רכוש הקשור לעבירה –
- (א) אם לא נפתחה חקירה באזהרה בקשר לעבירה – 90 ימים לאחר מתן צו התפיסה המינהלי;
- (ב) אם נפתחה חקירה באזהרה בקשר לעבירה – שנה לאחר מתן צו התפיסה המינהלי, ובלבד שניתן אישור פרקליט מחוז או מי שהוא הסמיכו לכך שלא ניתן לחלט את הרכוש במסגרת ההליך הפלילי כאמור בסעיף 57(ב).
- (ב) חלפו שנתיים ממועד מתן צו תפיסה מינהלי, ולא ניתן צו חילוט, יפקע צו התפיסה המינהלי, והרכוש יוחזר לאדם שממנו נתפס; ואולם אם הוארך תוקפו של צו תפיסה מינהלי לפי סעיף 58(א)(1) או (2), יחולו הוראות סעיף 58(ב) לעניין הארכת תוקפו של צו התפיסה לשם הוצאת צו חילוט.
- (א) 67. תפיסת רכוש לפי תקנות ההגנה
- סמכות לתפיסת רכוש לפי תקנה 74 לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945, בעניין רכוש שהוא רכוש הקשור לארגון טרור או לעבירת טרור, תהיה נתונה רק לגבי רכוש שניתן לתפוס או לחלט לפי הוראות פרק זה; ואולם רכוש שנתפס לפי תקנה 74 לתקנות האמורות לא יוחזרם לפי הוראות אותה תקנה, ויחולו לעניין חילוטו הוראות פרק זה.
- (ב) (1) נתפס רכוש כאמור בסעיף קטן (א), ולא הוציא שר הביטחון צו תפיסה מינהלי בתוך חודש ימים מיום התפיסה, יוחזר הרכוש לאדם שממנו נתפס, ואולם השר רשאי להאריך את התקופה האמורה ב-15 ימים נוספים, מטעמים מיוחדים;
- (2) נחקר אדם באזהרה כאמור בסעיף 57, יחולו לגבי המשך ההחזקה ברכוש הוראות אותו סעיף.
- סימן ג': ניהול רכוש שנתפס או חולט**
- (א) 68. ניהול רכוש
- צווים שניתנו לפי הוראות פרק זה לעניין תפיסת רכוש או חילוטו, יהיו אסמכתה בידי האפוטרופוס הכללי לתפוס את הרכוש ולנהל אותו.
- (ב) בקשה למתן הוראות לאפוטרופוס הכללי בדבר ניהול זמני של הרכוש במסגרת צו זמני בהליך פלילי, תוגש לבית המשפט לאחר התייעצות עם האפוטרופוס הכללי.
- (ג) הוצאות תפיסת הרכוש וניהולו לפי פרק זה, לרבות תשלום הוצאות הליכי התפיסה, החילוט, ניהול הרכוש ומימושו, ולרבות שכרו של האפוטרופוס הכללי בעד הניהול, ייגבו מכלל הרכוש שהוא מנהל ושחולט לפי הוראות פרק זה.
- פרק ו': צווים למניעה או להגבלה של פעולות**
- (א) 69. צו למניעת פעילות של ארגון טרור
- היה למפקד מחוז במשטרת ישראל (בפרק זה – מפקד המחוז) יסוד סביר לחשד כי מתקיימת או עתידה להתקיים פעילות של ארגון טרור או פעילות שמטרתה לקדם את פעילותו של ארגון טרור או לתמוך בה, לרבות קיום אסיפה, תהלוכה, כנס, עצרת או הדרכה, רשאי הוא להוציא צו למניעת הפעילות כאמור (בפרק זה – צו למניעת פעילות).
- (ב) בצו למניעת פעילות תפורט הפעילות שנאסרה, וכן המועד והמקום שבהם מתקיימת או עתידה להתקיים הפעילות, ככל שהם ידועים; מצא מפקד המחוז כי לשם מניעת הפעילות כאמור יש להגביל את השימוש במקום המיועד לקיומה, ובכלל זה להורות על סגירתו, יכלול הצו גם הוראה להגבלת השימוש במקום כאמור או לסגירתו, לפרק הזמן שבו מתקיימת או עתידה להתקיים הפעילות, וכן לפרק זמן סביר לפני קיום הפעילות או לאחריה ככל שהדבר נדרש לשם מניעתה, והכול במידה שאינה עולה על הנדרש בנסיבות העניין כדי למנוע את הפעילות האמורה.
- (ג) הרואה את עצמו נפגע מצו למניעת פעילות, רשאי להגיש למפקד המחוז את טענותיו בעניין; מפקד המחוז רשאי להשאיר את הצו על כנו, לבטלו או לשנות את תנאיו.
- (ד) צו למניעת פעילות יוצג במקום שבו מתקיימת או עתידה להתקיים הפעילות, אם הוא ידוע; הודעה על הוצאת הצו ועל זכות להגיש טענות כאמור בסעיף זה

תומצא לבעלים של המקום ולמחזיק בו, בהקדם האפשרי, אם הם ידועים וניתן לאתרם ולמסור להם את ההודעה בשקידה סבירה בנסיבות העניין.

היה למפקח הכללי של משטרת ישראל (בפרק זה – המפקח) יסוד סביר לחשד כי מקום מסוים משמש לפעילות של ארגון טרור, וכי יש יסוד סביר לחשש שהמקום ימשיך לשמש לפעילות כאמור אם לא יוגבל השימוש בו, רשאי הוא להוציא צו להגבלת שימוש במקום כאמור, לתקופה שיקבע בצו ושלא תעלה על שלושה חודשים, ורשאי הוא להאריכה לתקופות נוספות, ובלבד שסך כל התקופות הנוספות לא יעלה על שלושה חודשים (בפרק זה – צו להגבלת שימוש במקום).

70. (א) צו להגבלת שימוש במקום המשמש לפעילות של ארגון טרור

לא יינתן צו להגבלת שימוש במקום אלא לאחר שניתנה לבעלים של המקום, וכן למחזיק בו, הזדמנות לטעון את טענותיהם, אם הם ידועים וניתן לאתרם בשקידה סבירה בנסיבות העניין; ואולם אם היה למפקח יסוד סביר לחשש כי מתן זכות שימוש כאמור עלול לסכל את מטרת הצו, רשאי הוא להוציא צו להגבלת שימוש במקום אף בלא מתן זכות כאמור, ובלבד שתינתן בהקדם האפשרי לאחר מכן.

(ב)

טען בעלים או מחזיק את טענותיו כאמור בסעיף קטן (ב), רשאי הוא לשוב ולהגיש את טענותיו אם התגלו עובדות חדשות או השתנו הנסיבות.

(ג)

בית משפט השלום רשאי, על פי בקשה בכתב של מי שהמפקח הסמיכו לעניין זה, לצוות על הארכת תוקפו של צו הגבלת שימוש במקום, בתנאים שיקבע, לתקופה נוספת שלא תעלה על שישה חודשים, אם שוכנע כי הגבלת השימוש במקום חיונית למניעת המשך ביצוע הפעילות שבשלה הוצא הצו, ורשאי הוא לחזור ולצוות כאמור מעת לעת; על הליך לפי סעיף זה ועל ערעור עליו יחולו הוראות סעיף 65 לעניין סטייה מדיני הראיות וראיות חסויות.

(ד)

בצו להגבלת שימוש במקום ייקבעו, בין השאר, התנאים, ההגבלות או האיסורים על השימוש במקום הנקוב בצו, לרבות סגירת המקום, במידה שאינה עולה על הנדרש בנסיבות העניין כדי למנוע את המשך הפעילות של ארגון הטרור במקום.

(ה)

הוצא צו להגבלת שימוש במקום, רשאי שוטר להיכנס למקום שלגביו הוצא הצו ולנקוט אמצעים סבירים, לרבות שימוש בכוח, הדרושים כדי להבטיח את קיום הצו.

(ו)

צו להגבלת שימוש במקום יוצג במקום שעליו הוא חל; הודעה על הוצאת הצו ועל זכות להגיש טענות כאמור בסעיף זה תומצא לבעלים של המקום ולמחזיק בו, בהקדם האפשרי, אם הם ידועים וניתן לאתרם ולמסור להם את ההודעה בשקידה סבירה בנסיבות העניין.

(ז)

בסעיף זה –

70א. (א)

צו הגבלה לעניין לוויית מפגע

"אחראי על ארגון לוויית מפגע" – בן משפחתו של מפגע האחראי על ארגון לוויית המפגע או אדם אחר, שמפקד המחוז סבר שיש לראות בו אחראי על ארגון לוויית המפגע;

"לוויית מפגע" – ליווי מפגע לקבורה וקבורתו, וכן כל התכנסות או פעילות בקשר לכך;

"מפגע" – מי שנהרג בקשר עם ביצוע מעשה טרור בידו או ניסיון לביצוע מעשה כאמור;

"ערובה" – עירבון כספי או ערבות עצמית של אחראי על ארגון לוויית מפגע, בין לבדם ובין בצירוף ערבות מכל סוג שהוא, ערבות או עירבון כספי של ערבים.

(ב)

לשם שמירה על שלום הציבור וביטחונו, ובכלל זה לשם מניעה של הפרות סדר, הסתה לטרור או גילוי הזדהות עם ארגון טרור או עם מעשה טרור, רשאי מפקד המחוז להורות, בצו, על תנאים לעריכת לווייה של מפגע (בפרק זה – צו הגבלה לעניין לוויית מפגע).

(ג) תנאים בצו הגבלה לעניין לווית מפגע יכול שיתייחסו, בין השאר, למספר המשתתפים בלוויית המפגע וזהותם, מסלול הלוויה, מועד הלוויה וחפצים שיהיו אסורים לשימוש במהלך הלוויה, ובמקרים מיוחדים – גם למקום הקבורה של המפגע בשים לב לעמדת בני משפחתו.

(ד) סבר מפקד המחוז כי בשל קיומה של לווית מפגע קיים חשש לפגיעה בשלום הציבור וביטחונו, להפרות סדר, להסתה לטרור או לגילוי הזדהות עם ארגון טרור או עם מעשה טרור, רשאי הוא להורות בצו ההגבלה לעניין לווית המפגע גם על הפקדת ערובה בידי האחראי על ארגון לווית המפגע, לשם הבטחת קיומם של התנאים שנקבעו בצו כאמור, כולם או חלקם.

(ה) הופקדה ערובה בידי אחראי על ארגון לווית מפגע לפי הוראות סעיף קטן (ד) והופר תנאי מתנאי הצו שלהבטחת קיומו הופקדה הערובה, רשאי מפקד המחוז להודיע לאחראי על ארגון הלוויה בתוך תקופה שלא תעלה על 30 ימים ממועד ההפרה, על מימוש הערובה, ובלבד שנתן לאחראי הזדמנות לטעון את טענותיו; לא הודיע מפקד המחוז על מימוש הערובה בתוך התקופה כאמור – תוחזר הערובה.

(ו) (1) לא הופקדה ערובה, כולה או חלקה, ושוכנע מפקד המחוז כי הופר תנאי מהתנאים שלהבטחת קיומם נדרשה הערובה, רשאי הוא להורות לאחראי על ארגון לווית המפגע על תשלום סכום בגובה הערובה שנדרשה (בסעיף זה – סכום החיוב) בתוך 14 ימים מיום שנמסרה לו דרישה לתשלום;

(2) סכום חיוב שלא שולם, כולו או חלקו, עד תום התקופה האמורה בפסקה (1) (בסעיף זה – המועד הקובע), תיווסף עליו תוספת פיגור (בסעיף קטן זה – התוספת); שיעור התוספת יהיה חמישים אחוזים מסכום החיוב או מחלקו שלא שולם, לפי העניין, ובתום כל תקופה של שישה חודשים שעברו מהמועד הקובע – חמישה אחוזים נוספים מסכום החיוב או מחלקו כאמור;

(3) על גביית סכום החיוב והתוספת יחול חוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995.

(ז) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהסמכויות הנתונות לשוטר לפי כל דין.

70. (א) היה למפקד המחוז חשש סביר כי בשל לווית מפגע תיגרם פגיעה בביטחון הנפש או יבוצע מעשה טרור, או שבמהלך הלוויה יבוצעו הסתה לטרור או גילוי הזדהות עם ארגון טרור או עם מעשה טרור, רשאי הוא, אם סבר כי הדבר דרוש באופן חיוני למניעת הפגיעה או המעשים האמורים וכי לא ניתן למנועם בדרך סבירה אחרת, להורות בצו על עיכוב מסירת גופת המפגע וקיום לוויתו, עד לעמידה בתנאים שנקבעו בצו ההגבלה לעניין לווית המפגע או עד תום 10 ימים מיום שניתן הצו לפי סעיף קטן זה, לפי המוקדם.

(ב) המפקד רשאי להורות על הארכת תקופת תוקפו של צו לעיכוב מסירת גופת מפגע כאמור בסעיף קטן (א), מעת לעת, עד לקיום התנאים שנקבעו בצו ההגבלה לעניין לווית המפגע.

71. (א) בדונו בעתירה בעניין צו למניעת פעילות או צו להגבלת שימוש במקום, רשאי בית משפט לעניינים מינהליים לבטל את הצו, לאשרו או לשנות את תנאיו, ורשאי הוא להחזיר את העניין עם הוראות למי שהוציא את הצו.

(ב) על עתירה כאמור בסעיף קטן (א) וכן על ערעור עליה יחולו הוראות סעיף 65 לעניין סטייה מדיני הראיות וראיות חסויות.

72. המפר צו למניעת פעילות או צו להגבלת שימוש במקום, ובכלל זה מרשה לאחר להשתמש במקום שהוצא לגביו צו כאמור, דינו – מאסר שנתיים.

פרק ז': תיקוני חקיקה

73. פקודת מניעת טרור, התש"ח-1948 – בטלה.

74. חוק איסור מימון טרור, התשס"ה-2005 – בטל.

75. חוק סדר הדין הפלילי (עצור החשוד בעבירת ביטחון) (הוראת שעה), התשס"ו-2006 – בטל.
76. בתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945 –
- (1) בתקנה 12(1), ההגדרות "לקיחה באנגריה" ו"רכב מנועי" – יימחקו ;
- (2) תקנות 2(3) ו-4(2), 6(3) ו-4(4), 9(3) ו-10(1), 11(1), 66(1), 67(1), 70(1), 71(1), 73(1) עד 85(1), 94 עד 96(1), 120(1), 121(1), 122(1) (ב), 123(1), 127(1) עד 131(1), 133(1), 134(1), 135(1), 137(1) עד 139(1), 141(1) עד 143(1) ו-146 עד 162 – בטלות ;
- (3) תקנות 127(1), 139(1) ו-143(1) – בטלות, למעט לעניין הסמכויות הקבועות בתקנות 72(1), 74 עד 77(1) ו-145(1).
77. בחוק האזרחות, התשי"ב-1952 –
- (1) בסעיף 11(ב)(2)(א), במקום "בחוק איסור מימון טרור, התשס"ה-2005" יבוא "בחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016 (בחוק זה – חוק המאבק בטרור)";
- (2) בסעיף 11א(א), במקום "בחוק איסור מימון טרור, התשס"ה-2005" יבוא "בחוק המאבק בטרור".
78. בחוק משכן הכנסת, רחבתו ומשמר הכנסת, התשכ"ח-1968, בסעיף 3(ג), אחרי פסקה (4) יבוא: "(5) חוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016, וכן עבירות לפי חיקוק אחר שהן מעשה טרור כהגדרתו בחוק האמור."
79. בחוק התגמולים לנפגעי פעולות איבה, התש"ל-1970, בסעיף 1, בהגדרה "פגיעת איבה", בפסקה (5), במקום "ארגון טרוריסטי שעליו הכריזה הממשלה לפי סעיף 8 לפקודת מניעת טרור, התש"ח-1948" יבוא "ארגון טרור שהוכרז לפי סימן א' לפרק ב' בחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016".
80. בפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971 –
- (1) בסעיף 45א(א), במקום ההגדרה "ארגון טרור" יבוא: "'ארגון טרור" – כהגדרתו בחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016";
- (2) בסעיף 145א –
- (א) בסעיף קטן (א), במקום ההגדרה "ארגון טרוריסטי" יבוא: "'ארגון טרור" – כהגדרתו בסעיף 45א";
- (ב) בסעיף קטן (ב), במקום "ארגון טרוריסטי" יבוא "ארגון טרור";
- (3) בתוספת ראשונה א', אחרי פרט 3 יבוא: "4. עבירת ביטחון חמורה כהגדרתה בחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016, וכן עבירה לפי סעיף 22(א) לחוק האמור."
81. בחוק העונשין, התשל"ז-1977 –
- (1) בכותרת סימן א' 1 לפרק ח', במקום "הסתה לגזענות, לאלימות או לטרור" יבוא "הסתה לגזענות או לאלימות";
- (2) בסעיף 144ד –
- (א) בכותרת השוליים, המילים "או לטרור" – יימחקו ;
- (ב) בסעיפים קטנים (א) ו-(ב), בכל מקום, המילים "או לטרור" – יימחקו ;
- טיקון חוק סדר הדין הפלילי (עצור החשוד בעבירת ביטחון) (הוראת שעה) (שעת חירום) – מס' 12
- טיקון חוק משכן הכנסת, רחבתו ומשמר הכנסת – מס' 16
- טיקון חוק התגמולים לנפגעי פעולות איבה – מס' 33
- טיקון פקודת בתי הסוהר – מס' 50
- טיקון חוק העונשין – מס' 123

- (3) בסעיף 3ד144, בכותרת השוליים, המילים "או לטרור" – יימחקו ;
- (4) בסעיף 453, אחרי סעיף קטן (ג) יבוא: "ד) העובר עבירה כאמור בסעיף 452 לגבי רכוש שהוא מיתקן רגיש כהגדרתו בחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016, דינו – מאסר עשר שנים."
82. בחוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, התשמ"א-1981 –
- תיקון חוק המרשם הפלילי ותקנת השבים – מס' 18
- (1) בסעיף 17(4), בסופו יבוא: "י. חוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016, וכן עבירות לפי חיקוק אחר שהן מעשה טרור כהגדרתו בחוק האמור." ;
- (2) בתוספת הראשונה, בפרט (ט), במקום "ולפי סעיפים 84, 120 ו-130" יבוא "לפי סימן א' בפרק ב' ולפי פרק ה' לחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016, ולפי סעיף 130."
83. בחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 –
- תיקון חוק בתי המשפט – מס' 84
- (1) בסעיף 68 –
- (א) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:
- "(ג1) בעת דיון בבקשה לדיון בדלתיים סגורות, רשאי בית המשפט, לבקשת בא כוח היועץ המשפטי לממשלה, לסטות מדיני הראיות מטעמים שיירשמו, ולקבל ראיה אף שלא בנוכחות צד לדיון או בא כוחו או בלי גללותה להם, אם שוכנע כי גילוי הראיה עלול לפגוע בביטחון המדינה, ביחסי החוץ שלה, בשלום הציבור או בביטחון, או לחשון שיטות עבודה חסויות, וכי אי-גילוייה עדיף על פני גילוייה לשם עשיית צדק; בית המשפט רשאי, בטרם יקבל החלטה לפי סעיף קטן זה, לעיין בראיה ולשמוע הסברים שלא בנוכחות המשיב ובא כוחו.
- (ג2) בית המשפט ידון בדלתיים סגורות בעת מתן עדותו של עד שזהותו חסויה על פי תעודת חיסיון שהוצאה מכוח סעיפים 44 או 45 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971, או על פי הוראת כל דין אחר; ואולם בית המשפט רשאי, מטעמים שיירשמו, לדון בעניין, כולו או מקצתו, בפומבי."
- (ב) בסעיף קטן (ד), בסופו יבוא "ורשאי הוא להורות כאמור גם בדיון לפי סעיף קטן (ג2), מטעמים שיירשמו";
- (2) בתוספת הראשונה –
- (א) פרטים 8, 10 ו-11 – יימחקו ;
- (ב) אחרי פרט 13 יבוא: "14. עבירות לפי סעיפים 21 ו-31 לחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016."
84. בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995, בסעיף 326(ג), במקום "באחת או יותר מהעבירות המנויות בפסקאות (1) ו-(2) בהגדרה "עבירת ביטחון" בחוק סדר הדין הפלילי (עצור החשוד בעבירת ביטחון) (הוראת שעה), התשס"ו-2006, יבוא "בעבירת ביטחון חמורה כהגדרתה בחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016."
85. בחוק הסניגוריה הציבורית, התשנ"ו-1995, בסעיף 18(א), אחרי פסקה (18) יבוא: "(19) מי שבית המשפט החליט למנות לו סניגור לפי סעיף 51(ג) לחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016."
86. בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996, בסעיף 35(ב) –
- תיקון חוק הביטוח הלאומי – מס' 178
- תיקון חוק הסניגוריה הציבורית – מס' 23
- תיקון חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים) – מס' 13
- (1) בפסקה (2), במקום "64, 66, 67, 84 ו-85" יבוא "64";
- (2) במקום פסקה (3) יבוא: "(3) עבירת טרור חמורה כהגדרתה בחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016;";

- (3) פסקה (5) – תימחק.
87. בחוק איסור הקמת מצבות זיכרון לזכר מבצעי מעשי טרור, התשנ"ח-1998, בסעיף 3, במקום "לפי סעיף 4 לפקודת מניעת טרור, התש"ח-1948" יבוא "לפי סעיף 24 לחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016".
88. בחוק עזרה משפטית בין מדינות, התשנ"ח-1998, בתוספת השנייה –
- (1) בפרט 2, ברישה, במקום "כהגדרתו בחוק איסור מימון טרור, התשס"ה-2004" יבוא "כהגדרתו בחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016 (בתוספת זו – חוק המאבק בטרור)";
- (2) אחרי פרט יא יבוא: "יב. עבירות טרור, כהגדרתן בחוק המאבק בטרור."
89. בחוק חופש המידע, התשנ"ח-1998, בסעיף 14(א), אחרי פסקה (14) יבוא: "(15) הוועדה המייעצת, לפי סעיף 14 לחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016."
90. בחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 –
- (1) ההגדרה "חוק איסור מימון טרור" – תימחק;
- (2) אחרי ההגדרה "חוק החברות" יבוא: "'חוק המאבק בטרור" – חוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016";
- (3) בסעיף 28, במקום "איסור מימון טרור" יבוא "המאבק בטרור";
- (4) בסעיף 29(ב), במקום "איסור מימון טרור" יבוא "המאבק בטרור";
- (5) בסעיף 30, בכל מקום, במקום "איסור מימון טרור" יבוא "המאבק בטרור";
- (6) בסעיף 31(א), במקום "איסור מימון טרור" יבוא "המאבק בטרור";
- (7) בסעיף 31(ב)(א)(1), במקום "סעיף 48(א) לחוק איסור מימון טרור" יבוא "סעיף 95 לחוק המאבק בטרור";
- (8) בתוספת הראשונה, בפרט (18), במקום "או לפי סימנים ב' עד ו' לפרק ז' של חלק ב' לחוק העונשין" יבוא "לפי סימנים ב' עד ו' לפרק ז' של חלק ב' לחוק העונשין, או לפי סעיפים 20, 21, 22, 23, 25, 28, 29, 30, 31 ו-32 לחוק המאבק בטרור, או עבירה שהיא מעשה טרור לפי החוק האמור".
91. בחוק בתי משפט לעניינים מינהליים, התש"ס-2000, בתוספת הראשונה, אחרי פרט 54 יבוא:
- "55. מאבק בטרור –
- (1) החלטה של רשות בעניין צו תפיסה מינהלי וצו חילוט לפי פרק ה' לחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016 (להלן – חוק המאבק בטרור);
- (2) החלטה של רשות בעניין צו למניעת פעילות או צו להגבלת שימוש במקום, לפי פרק ו' לחוק המאבק בטרור."
92. בחוק מאבק בארגוני פשיעה, התשס"ג-2003, בתוספת הראשונה, פרט 3 – יימחק.
93. בחוק הסדרת מחקרים במחוללי מחלות ביולוגיים, התשס"ט-2008, בסעיף 1, בהגדרה "עבירת ביטחון", אחרי פסקה (5) יבוא: "(6) עבירת טרור כהגדרתה בחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016, למעט עבירה לפי סעיפים 26, 32 ו-36 לחוק האמור;"
- פרק ח': הוראות שונות**
94. (א) סמכותם של שר הביטחון ושל ראש רשות ביטחון לפי חוק זה אינה ניתנת לאצילה, אלא אם כן נקבע אחרת בחוק זה.
- (ב) היועץ המשפטי לממשלה רשאי לאצול לפרקליט המדינה ולמשנה לפרקליט המדינה את הסמכויות הנתונות לו לפי סעיפים 3(ב), 24(ה), 46(א)(3) ו-52(ב),

ולעניין הסמכות הנתונה לו לפי סעיף 3(ב) – גם למשנה ליועץ המשפטי לממשלה.

- (א) 95. תחולת חוק איסור הלבנת הון
- הסמכויות הנתונות לנגיד בנק ישראל ולשר להוציא צווים לשם אכיפתו של חוק איסור הלבנת הון כאמור בסעיפים 7, 8א או 8ב לאותו חוק יהיו נתונות להם גם לשם אכיפת הוראות סעיפים 31 עד 36 לחוק זה, וכן יהיה רשאי כל אחד מהם, בהסכמת שר המשפטים ובהתייעצות עם השר לביטחון הפנים, לקבוע בצו, לגבי תאגיד בנקאי או גוף, כאמור בסעיפים 7, 8א או 8ב לחוק האמור, הוראות בדבר בדיקת פרטי הזיהוי של צדדים לפעולה ברכוש אל מול פרטי הזיהוי של ארגוני טרור מוכרזים ופרטי הזיהוי של מי שהוכרז עליהם לפי סעיפים 3 או 11 שהם פעילי טרור.
- (ב) דיווחים שיתקבלו לפי סעיף זה ברשות לאיסור הלבנת הון ומימון טרור יישמרו במאגר המידע שהוקם לפי סעיף 28 לחוק איסור הלבנת הון; העברת מידע שהתקבל לפי סעיף זה או לשם אכיפת הוראות הסעיפים המנויים בסעיף קטן (א), ממאגר המידע, תיעשה לפי הוראות החוק האמור; הוראות סעיף 31א לחוק איסור הלבנת הון שעניינן חובת סודיות ואיסור גילוי מידע ושימוש בו שלא לפי הוראות חוק איסור הלבנת הון, יחולו גם על אדם שהגיע אליו מידע שהתקבל לפי סעיף זה.
- (ג) אחראי למילוי חובות בתאגיד בנקאי ובכל גוף המנוי בתוספת השלישית לחוק איסור הלבנת הון, שמונה לפי סעיף 8 לחוק האמור, או אחראי למילוי חובות בתאגיד שהוא סוחר באבנים יקרות, שמונה לפי סעיף 8א(ו) לחוק האמור, יפעל גם לקיום החובות שיוטלו בצווים לפי סעיף קטן (א) על התאגיד או הגוף האמור ולהדרכת העובדים לקיום החובות כאמור ולפיקוח על מילוין.
- (ד) המפקחים שמונו לפי סעיף 11ד לחוק איסור הלבנת הון יפקחו גם על ביצוע הוראות צווים לפי סעיף קטן (א), שעניינן חובות תאגיד בנקאי, גוף המנוי בתוספת השלישית לחוק האמור וסוחר באבנים יקרות, ולשם כך יהיו נתונות להם הסמכויות שלפי החוק האמור ויחולו הוראות פרק ד' לחוק האמור.
- (ה) הוראות סעיף 14 לחוק איסור הלבנת הון הקובעות עיצום כספי על הפרת הוראות לפי החוק האמור, יחולו גם לעניין הפרת הוראות צווים לפי סעיף קטן (א); הסמכויות הנתונות לוועדה להטלת עיצום כספי שהוקמה לפי סעיף 13 לחוק איסור הלבנת הון יהיו נתונות לה גם לגבי מי שהפר את הוראות הצווים האמורים ולעניין עיצום כספי יחולו ההוראות לפי פרק ה' לחוק האמור.
- (ו) הוטל עיצום כספי לפי סעיף זה ושולם העיצום, לא יוגש כתב אישום בשל עבירה לפי סעיף 36 בשל אותו מעשה שבשלו הוטל העיצום הכספי.
- (ז) על מעשה אחד המהווה הפרה של הוראות צו לפי סעיף קטן (א), לא יוטל יותר מעיצום כספי אחד, אף אם המעשה מהווה הפרה גם של צו לפי חוק איסור הלבנת הון.
96. הוראות חוק זה באות להוסיף על הוראות כל דין ולא לגרוע ממנו.
- (א) 97. בכפוף להוראות סעיפים קטנים (ב) ו-(ג), שר המשפטים ממונה על ביצוע הוראות חוק זה, והוא רשאי להתקין תקנות לביצועו, ובכלל זה תקנות בעניינים אלה:
- (1) סדרי דין בבקשה לחילוט בהליך פלילי, לרבות לעניין מסירת הודעה לטוענים לזכות ברכוש, והגשת טענותיהם בעניין החילוט;
- (2) ניהול הרכוש שנתפס וחולט לפי הוראות פרק ה', ובכלל זה אופן תשלום הוצאות ניהול הרכוש כאמור; תקנות לפי פסקה זו יותקנו בהסכמת שר האוצר.
- (ב) שר הביטחון ממונה על ביצוע הוראות פרק ב' לעניין הכרזה, ועל ביצוע הוראות סימן ב' לפרק ה' לעניין תפיסה וחילוט מינהליים.
- (ג) השר לביטחון הפנים ממונה על ביצוע הוראות פרק ו', והוא רשאי, בהסכמת שר המשפטים, להתקין תקנות לביצועו, ובכלל זה תקנות בעניינים אלה:
- (1) המצאת עותק של צו למניעת פעילות ושל צו להגבלת שימוש במקום, לבעלים של מקום או למחזיק בו;
- (2) הגשת טענות בעניין צווים כאמור בפסקה (1).

(ד) על אף האמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ב), שר הביטחון ושר המשפטים רשאים לקבוע יחד תקנות בעניינים אלה:

- (1) הכרזות לפי פרק ב', ובכלל זה פרטים שייכללו בהכרזות כאמור;
- (2) דרכים ומועדים להמצאת הודעות לארגון טרור מוכרז או למי שהוכרז פעיל טרור, ולמי שחלה עליו חובת דיווח לפי הוראות סעיפים 7 או 8 לחוק איסור הלבנת הון;
- (3) הדרך והמועד להגשת בקשה לביטול הכרזה, וכן אופן קיום הביקורת התקופתית על הכרזה לפי סימן ב' לפרק ב';
- (4) צווי תפיסה מינהליים או צווי חילוט לפי פרק ה'; תקנות לעניין ביצוע צווים כאמור יותקנו בהתייעצות עם השר לביטחון הפנים.

(ה) (1) תקנות לפי חוק זה, למעט צווים בעניין הכרזות על ארגון טרור או על פעיל טרור לפי פרק ב', יותקנו באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת;

(2) על אף האמור בפסקה (1), תקנות לפי פרק ו' יותקנו באישור הוועדה לביטחון לאומי של הכנסת.

(א) שר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, רשאי, בצו, לשנות את התוספת הראשונה.

(ב) שר המשפטים, בהסכמת שר הביטחון ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, רשאי, בצו, לשנות את התוספת השנייה.

(א) שר המשפטים ידווח לוועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, ב-1 ביוני בכל שנה, על אלה:

- (1) מספר כתבי האישום שהוגשו בשנה שקדמה למועד הדיווח בשל עבירה לפי סעיף 24, ואופן יישום הוראות הסעיף האמור;
- (2) יישום הוראות פרק ד', ובכלל זה על מספר המקרים שבהם –

(א) קצין ממונה השהה הבאת עצור בעבירת ביטחון לפני שופט לפי הוראות סעיף 46(א)(1) או (2), לרבות פירוט בדבר תקופות ההשהיה;

(ב) בית משפט הורה על השהיית הבאתו של עצור בעבירת ביטחון לפני שופט לפי הוראות סעיף 46(א)(3);

(ג) שופט ציווה על מעצרו של עצור בעבירת ביטחון כאמור בסעיף 17(א) לחוק המעצרים כנוסחו כפי שהוא מוחל בסעיף 47 לחוק זה, לרבות פירוט בדבר התקופות שבהן הוחזק במעצר כאמור בסעיף 17(ב) לחוק המעצרים כפי שהוא מוחל בסעיף האמור ולרבות פירוט בדבר התקופות שבהן הוחזק במעצר לתקופה העולה על 15 ימים;

(ד) בית המשפט העליון האריך את מעצרו של עצור בעבירת ביטחון שלא בנוכחות העצור לפי הוראות סעיף 48, לרבות פירוט בדבר התקופות שבהן הוחזק במעצר;

(ה) בית המשפט הורה על קיום דיון לפי הוראות סעיף 49(ב) או 50(ב);

(ו) מונה לעצור סניגור לפי הוראות סעיף 51(ג);

(ז) בית המשפט הורה שלא להביא את החלטתו לידיעת העצור לפי הוראות סעיף 51(ד) והמועד שבו הובאה לידיעת העצור החלטת בית משפט שהתקבלה בדיון שהתקיים שלא בנוכחותו כאמור בסעיף האמור;

(ח) הופעלה יותר מסמכות אחת מהסמכויות לפי הוראות סעיפים 46(א)(2) ו-(3), 47, 48, 49(ב) או 50(ב), וסעיף 35 לחוק המעצרים, וכן את פירוט הסמכויות שהופעלו.

(ב) שר המשפטים ידווח לוועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, ב-1 ביוני וב-1 בדצמבר בכל שנה, על אופן יישום הוראות סעיף 24(ג), על מספר החקירות

שנפתחו בחשד לביצוע עבירה לפי סעיף 24(ג1), מספר העצורים בשל חשד כאמור, מספר כתבי האישום שהוגשו בשל אותה עבירה, ותוצאות ההליכים הפליליים האמורים, בששת החודשים שקדמו למועד הדיווח, בפילוח לפי ארגון הטרור שפרסומיו נצרכו.

תחילה	100.	(א)	תחילתו של חוק זה ביום ל' בתשרי התשע"ז (1 בנובמבר 2016) (להלן – יום התחילה).
		(ב)	על אף האמור בסעיף קטן (א), תחילתו של ביטול תקנות 84, 85 ו-120 לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945, כאמור בסעיף 76 לחוק זה, ביום ג' באדר התשע"ז (1 במרס 2017), ואולם העמדה לדין בעבירה שנעברה לאחר יום התחילה או הפעלת סמכות אחרת לפי תקנות 84, 85 או 120 לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945, בתקופה שבין יום התחילה ליום ביטולן, טעונה אישור של היועץ המשפטי לממשלה או של פרקליט המדינה; הסמכות לתת אישור כאמור אינה ניתנת לאצילה.
תחילה מעבר	101.	(א)	חבר בני אדם שהוכרז, לפני יום התחילה, שהוא ארגון טרוריסטי לפי סעיף 8 לפקודת מניעת טרור, התש"ח-1948 (בסעיף זה – פקודת מניעת טרור) או שהוא התאחדות בלתי מותרת לפי תקנה 84(1)(ב) לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945, יראו אותו כאילו הכריזו עליו בהכרזה קבועה שהוא ארגון טרור לפי סעיף 6 לחוק זה.
		(ב)	חבר בני אדם שהוכרז, לפני יום התחילה, שהוא ארגון טרור לפי סעיף 2 לחוק איסור מימון טרור, התשס"ה-2005 (בסעיף זה – חוק איסור מימון טרור), יראו אותו כאילו הכריזו עליו שהוא ארגון טרור לפי סעיף 11(א) לחוק זה.
		(ג)	אדם שהוכרז, לפני יום התחילה, שהוא פעיל טרור לפי סעיף 2 לחוק איסור מימון טרור, יראו אותו כאילו הכריזו עליו שהוא פעיל טרור לפי סעיף 11(א)(2) או (3)(ג) לחוק זה.
		(ד)	על רכוש שנתפס, חולט או הוחרם ערב יום התחילה יחול הדין שחל ערב יום התחילה.
		(ה)	העבירות המנויות להלן, שנעברו ערב יום התחילה, יראו אותן כעבירות טרור חמורה:
		(1)	עבירה לפי סעיפים 2 או 3 לפקודת מניעת טרור;
		(2)	עבירה לפי סעיף 8 לחוק איסור מימון טרור;
		(3)	עבירה לפי תקנות 84 או 85 לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945;
		(4)	לעניין הוראות פרק ד' – גם עבירת ביטחון כהגדרתה בחוק סדר הדין הפלילי (עצור החשוד בעבירת ביטחון) (הוראת שעה), התשס"ו-2006.

תוספת ראשונה

(סעיפים 42 ו-98)

- (1) אפגניסטן;
- (2) לוב;
- (3) סודן;
- (4) פקיסטן.

תוספת שנייה

(סעיף 24(ג1))

- (1) ארגון דאעש ("המדינה האסלאמית", "המדינה האסלאמית בעיראק ובסוריה", "הח'ליפות האסלאמית", "אלקאעדה עיראק", " ", "ISIS", "ISLAMIC STATE", "ISIL") כהגדרתו בהכרזה לפי סעיף 8 לפקודת מניעת טרור, התש"ח-1948, מיום ט"ו בחשוון התשע"ו (29 באוקטובר 2015);
- (2) ארגון החמאס (חרכת מקאומה איסלאמיה) כהגדרתו בהכרזה לפי סעיף 8 לפקודת מניעת טרור, התש"ח-1948, מיום י"ט בסיוון התשמ"ט (22 ביוני 1989).

תקנות הנוער (טיפול והשגחה) (סדרי דין), תשל"א-1970
תוכן עניינים

268	תחולת תקנות סדר הדין האזרחי התשע"ט-2018	סעיף 1
268	עקרון יסוד	סעיף 1א
268	סדר דין	סעיף 1ב
268	מקום הגשת בקשה	סעיף 2
268	טופס בקשה	סעיף 3
268	המשיבים בבקשה	סעיף 4
268	המצאה לאפוטרופוס לדין	סעיף 4א
268	ציון קיומו של צו	סעיף 4ב
268	תשובה לבקשה בכתב	סעיף 4ג
268	אי התייצבות המשיבים	סעיף 5
268	הודאת המשיבים	סעיף 6
269	תסקיר עובד סוציאלי לחוק הנוער ושמיעת הצעות וטענות	סעיף 7
269	תצהיר	סעיף 7א
269	דיון בדלתיים סגורות	סעיף 8
269	נוכחות בעת עדות קטין ושמיעת קטין	סעיף 9
269	הוצאה לפועל	סעיף 10
269	מסירה	סעיף 11
269	מועד הגשת ערעור	סעיף 11א
269	דיון בערעור	סעיף 11ב
269	מסמכים בערעור	סעיף 12
269	תשובה בכתב לערעור	סעיף 12א
270	הבאת ראיות נוספות	סעיף 12ב
270	ערעור שאינו בהתאם להוראות	סעיף 13
270	הטלת הוצאות	סעיף 13א
270	אי קיום תקנות	סעיף 14
270	ביטול	סעיף 15
270	השם	סעיף 16
270	תוספת	

בתוקף סמכויותי לפי סעיף 30 לחוק הנוער (טיפול והשגחה), תש"ד-1960 (להלן – החוק), וסעיף 109 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, ובתוקף שאר הסמכויות הנתונות לי לפי כל דין, אני מתקין תקנות אלה:

1. בדיון בבית משפט בעניינים לפי החוק, יחולו תקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018 (להלן – תקנות סדר הדין האזרחי), המפורטות להלן, בשינויים המחויבים לפי העניין: 1 עד 3(א), 4, 29 רישא, 30, 32, 40(א), 46, 47, 49(ח), 50(1) – לעניין האסמכתאות ולעניין תצהיר בכפוף לתקנה 7א, (4), ו-6, 51, 55, 64(ב), 67(א), 67(ג), 68 עד 74, 76, 77, 83 עד 86, 88 עד 91, 129, 132, 133, 134(א), 1(1) ו-2, 136, 140(ב) ו-ג, 144 עד 145(ג), 146, 148 עד 150, 156, 158 עד 174, 175א(א) עד 176, 178 עד 179(א).
- א1. עקרון יסודי בהליך לפי החוק, ישקול בית המשפט את טובתו של הילד ובכלל זה את מכלול זכויותיו, צרכיו והאינטרסים שלו, וכן את רצונו בהתחשב בגילו ובכשריו המתפתחים.
- ב1. סדר דין בכל עניין של סדרי דין שאין עליו הוראה אחרת לפי תקנות 2 עד 16, ינהג בית המשפט בדרך הנראית לו הטובה ביותר לעשיית משפט צדק.
2. מקום הגשת בקשה בקשה לבית משפט לפי סעיף 3 לחוק (להלן – בקשה) תוגש לבית המשפט שבאזור שיפוטו מתגורר הקטין או נמצא בו אותה שעה או לבית המשפט שבאזור שיפוטו מתגורר האחראי על הקטין או נמצא בו אותה שעה; אולם רשאי עובד סוציאלי לפי החוק (להלן בתקנות אלה – עובד סוציאלי לחוק הנוער) להגיש את הבקשה לבית משפט אחר אם, לדעתו, יהיה זה לטובת הקטין שאותו בית משפט ידון בבקשה.
3. טופס בקשה (א) בקשה תהא ערוכה לפי טופס 1 שבתוספת ותוגש לבית המשפט במספר העתקים מספיק בשביל בית המשפט וכל המשיבים; בית המשפט רשאי להורות למבקש להגיש העתקים נוספים של הבקשה.
- (ב) לבקשה תצורף הזמנה לדין בעד כל אחד מן המשיבים, שתהא ערוכה לפי טופס 2 שבתוספת.
- (ג) בית המשפט ישלח לכל אחד מהמשיבים העתק הבקשה על נספחיה בצירוף ההזמנה לדין; אולם רשאי בית המשפט להורות שהבקשה או נספחיה או חלק מהם לא יצורפו להזמנה לדין שתישלח למשיבים או לחלק מהם.
4. המשיבים בבקשה (א) האחראי על הקטין יהיה המשיב בבקשה; הקטין לא יהיה משיב בבקשה אלא אם לדעת עובד סוציאלי לחוק הנוער הוא מסוגל לכאורה להבין את הענין וטובתו מחייבת זאת.
- (ב) בית המשפט רשאי להורות כי הקטין יהיה המשיב בבקשה אם נראה לבית המשפט כי הדבר דרוש לצורך ההכרעה בענין.
- (ג) היה קטין משיב יומצאו לו כתבי בית-דין אישית זולת אם הורה בית המשפט אחרת.
- (ד) אם לא נמצא אחראי על הקטין, או האחראי על הקטין הוא פסול דין או אדם הזקוק לאפטרופוסות, יצוין הדבר בבקשה ובית המשפט יהיה רשאי לשמוע את הבקשה ללא משיב או למנות אפטרופוס לדין להיות משיב.
- א4. מונה לקטין אפטרופוס לדין, יומצאו לו כתבי בית-דין.
- ב4. ציון קיומו של צו בכל הליך שיוגש לבית המשפט, יציין המבקש אם קיים צו בתוקף בעניינו של הקטין במועד הגשת הבקשה או שהיה צו כאמור בסמוך לפני כן, ויצוין מהי מהות הצו ומה מועד פקיעתו.
- ג4. תשובה לבקשה הוגשה תשובה לבקשה בכתב במועד שהורה עליו בית המשפט; בתשובתו יפרט המשיב את טיעוניו כולל אסמכתאות ויצרף לה תצהיר לשם אימות העובדות שביסוד התשובה.
5. אי התייצבות המשיבים רשאי בית המשפט לדון ולהחליט בבקשה אף אם לא התייצבו המשיבים, ובלבד שנוכח בית המשפט שהוזמנו כדין.
6. הודאת המשיבים (א) בית המשפט יסביר למשיבים את מהות הבקשה וישאל אם הם מודים בעובדות המפורטות בה.

(ב)	הודו המשיבים בעובדות המפורטות בבקשה, רשאי בית המשפט להחליט אם הקטין הוא נזקק.			
(ג)	לא הודו המשיבים בעובדות המפורטות בבקשה או בחלק מהן, יחליט בית המשפט על סדר הבאת הראיות ושמיעת הטענות.			
(א)	7. נוכח בית המשפט כי הקטין הוא נזקק, יורה לעובד סוציאלי לחוק הנוער להגיש תסקיר הנוגע גם לדרכי הטיפול תוך מועד שיקבע.	עובד סוציאלי לחוק הנוער ושמיעת הצעות וטענות		
(ב)	הוגש תסקיר עובד סוציאלי לחוק הנוער, בין שנמסרו העתקים ממנו למשיבים או לחלק מהם ובין שלא, ישמע בית המשפט את טענותיהם והצעותיהם של בעלי הדין וכן של הקטין אם בית המשפט לא השתמש לגביו בסמכויותיו לפי סעיף 9 לחוק.			
א.7	הוגשה בקשה בכתב שלא לוותה בתסקיר עובד סוציאלי לחוק הנוער, יצורף לבקשה תצהיר לשם אימות העובדות שביסודה לפי תקנה 50(1) לתקנות סדר הדין האזרחי.	תצהיר		
8.	הדיון יהיה בדלתיים סגורות ולא יהיה נוכח בשעת הדיון אלא מי שבית המשפט הרשהו להיות נוכח.	דיון בדלתיים סגורות		
9.	(א) בית המשפט רשאי להורות כי לא יהיו נוכחים בשעת שמיעת הקטין אלא מי שבית המשפט הרשהו להיות נוכח; בית המשפט יערוך תרשומת של הדברים שהשמיע הקטין.	נוכחות בעת עדות קטין ושמיעת קטין		
(ב)	דברים שהשמיע קטין כאמור בתקנת משנה (א) יהיו חסויים בפני כל אדם, למעט בית משפט שלערעור או מי שבית המשפט הרשהו להיות נוכח בשעת שמיעת הקטין; ואולם בית המשפט רשאי להחליט על גילוי הדברים שהשמיע הקטין, כולם או חלקם, אם הקטין הסכים לגילוי ובית המשפט מצא כי יהיה בגילוי כדי לקדם את טובת הקטין וכן רשאי הוא נוסף על אמור, לגלות את הדברים לעובד סוציאלי לחוק הנוער במקרים שמהם עולה חשש כי נעברה או עומדת להתבצע עבירה בקטין בנסיבות שבהן חלה חובת דיווח לפי סעיף 368ד לחוק העונשין, התשל"ז-1977.			
10.	החלטה שנתן בית המשפט על פי החוק ניתנת להוצאה לפועל גם אם לא הומצאה לבעלי הדין, זולת אם החליט בית המשפט אחרת.	הוצאה לפועל		
11.	כל כתב בי-דין שיש להמציאו על פי תקנות אלה או על פי תקנות סדר הדין האזרחי יכול שהמצאתו תיעשה על ידי עובד סוציאלי לחוק הנוער.	מסירה		
א.11	המועד להגשת ערעור על החלטה של בית המשפט לנוער או להגשת בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי, הוא שלושים ימים מיום שהומצאה.	מועד הגשת ערעור		
ב.11	(א) תקנה 138 לתקנות סדר הדין האזרחי תחול בשינויים המחויבים.	דיון בערעור		
(ב)	על אף האמור בתקנת משנה (א), סבר בית המשפט שלערעור כי לערעור אין סיכוי להתקבל, רשאי הוא, מטעמים מיוחדים, לדחות את הערעור בלא צורך בתשובה.			
12.	(א) ערעור על החלטת בית המשפט לפי החוק יוגש במסירת עותק אחד של כתב ערעור לבית המשפט שלערעור בצירוף העתקים נוספים כמספר המשיבים.	מסמכים בערעור		
(ב)	לכתב הערעור יצורפו העתק אחד של ההחלטה שעליה מערערים בשביל בית המשפט שלערעור כשהוא מאושר בידי הרשם או המזכיר הראשי של בית המשפט המקורי, והעתקים נוספים, מאושרים כאמור או בידי עורך דין או היועץ המשפטי לממשלה או בא כוחו, כמספר המשיבים.			
(ב1)	לכתב הערעור יצורפו העתקי מסמכים שהמערער מבקש להסתמך עליהם, שהוגשו והתקבלו כדין בערכאה הקודמת.			
(ג)	העתק של כתב הערעור בצירוף העתק ההחלטה שעליה מערערים יומצאו לכל אחד מן המשיבים ולאפוטרופוס לדין, אם מונה לקטין, זולת אם בית המשפט יורה אחרת.			
(ד)	היו משיבים אחדים בערעור מיוצגים על ידי עורך דין אחד, די בהעתק אחד מן המסמכים האמורים בתקנת משנה (ג) בשביל כל המשיבים.			
א.12	(א) הורה בית המשפט על הגשת תשובה בכתב לערעור או לבקשת רשות ערעור, כאמור בתקנה 11ב, התשובה תוגש בתוך שלושים ימים מיום המצאת ההחלטה, או במועד מוקדם יותר שיורה עליו בית המשפט.	תשובה לערעור	בכתב	

- (ב) לתשובה יצורפו העתקי המסמכים שהמשיב מבקש להסתמך עליהם, שהוגשו והתקבלו כדין בערכאה הקודמת, זולת המסמכים שצורפו לערעור.
- 12.ב. התיר בית המשפט שלערעור הבאת ראיות נוספות כאמור בתקנה 144 לתקנות סדר הדין האזרחי, יכול הוא עצמו לגבותן, אם בעל פה, אם בתצהיר ואם בדרך אחרת, או להורות לבית משפט אחר לגבותן ולשלחן אליו.
13. ערעור שאינו ממלא אחר הוראה של תקנות אלה לא יקובל לרישום; אולם המערער רשאי לדרוש ששופט בית המשפט שלערעור יחליט בשאלה אם הערעור ממלא או אינו ממלא אחר הוראות תקנות אלה או התקנות הכלליות כאמור.
- 13.א. בית המשפט רשאי בתום הדיון בכל הליך לחייב בעל דין בתשלום שכר טרחת עורך דין או בהוצאות משפט לטובת בעל הדין אחר, בשים לב, בין השאר, לשימוש לרעה בהליכי משפט על ידי מי מבעלי הדין.
14. אי קיום תקנות אלה או תקנות סדר הדין האזרחי החלות כאמור בתקנה 1 אינו פוסל שום הליך לפי החוק.
15. תקנות הנוער (טיפול והשגחה) (סדרי דין), תשכ"ב-1962 – בטלות.
16. לתקנות אלה ייקרא "תקנות הנוער (טיפול והשגחה) (סדרי דין), תשל"א-1970".

תוספת

- טופס 1 (תקנה 3) בקשה בדבר קטין נזקק
- טופס 2 (תקנה 3(ב)) בבית משפט השלום ב_____
- הזמנה לדין
- המבקש: _____ עובד סוציאלי לחוק הנוער _____
- נגד _____
- המשיב(ה): (1) _____
- (2) _____
- (3) _____
- אפוטרופוס לדין לקטין (אם יש): _____
1. דע כי הוגשה ע"י המבקש בקשה בבית משפט זה בענינד/בענין הקטין* _____.
- 2.* אתה מצויין בבקשה כאחראי על הקטין האמור.
3. הנך מוזמן בזה להתייצב בבית המשפט ביום _____ בשעה _____ ולהשיב על הבקשה.
4. הנך רשאי להזמין עדים ולחקרם, לטעון טענות ולהציע הצעות בדבר הבקשה והקטין הנ"ל.
5. העתק הבקשה על נספחיה מצורף בזה.
- היום, _____
- _____

חתום

_____ * למחוק את המיותר ** למחוק אם לא מתאים

חוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים), תשס"ב-2002
תוכן עניינים

	פרק א': הוראות כלליות	
272	הגדרות	סעיף 1
272	חקירה בשפת החשוד	סעיף 2
272	חקירה בתחנת משטרה	סעיף 3
272	תיעוד חקירת חשוד	סעיף 4
272	כללים בדבר חקירה	סעיף 5
272	החלת הוראות פקודת העדות	סעיף 6
	פרק ב': חקירת חשוד בתחנה	
272	אמצעי תיעוד של חקירה בתחנה	סעיף 7
273	תיעוד בשפת החשוד	סעיף 8
	פרק ג': חקירת חשוד מחוץ לתחנה	
273	אמצעי תיעוד מחוץ לתחנה	סעיף 9
273	תיעוד בשפת החשוד	סעיף 10
273	הצגה ואישור תיעוד שנעשה מחוץ לתחנה	סעיף 11
	פרק ד': הוראות שונות	
273	הוראות נוספות לענין תיעוד חזותי ותיעוד קולי	סעיף 12
274	איסור פרסום קלטת – עונשין	סעיף 13
274	שינוי התוספת	סעיף 14
274	ביצוע ותקנות	סעיף 15
	פרק ה': תחילה ותחולה	
274	תחילה ותחולה	סעיף 16
274	מעקב אחר יישום החוק וביצועו	סעיף 16א
275	חקירת חשוד בעבירת ביטחון	סעיף 17
275	תוספת	

פרק א': הוראות כלליות

הגדרות	1.	בחוק זה –	"חקירה" – תשאול או גביית הודעה בקשר לעבירה, בידי שוטר ; "חשוד" – חשוד בביצוע עבירה ; "פקודת העדות" – פקודת הפרוצדורה הפלילית (עדות) ; "קלטת" – לרבות דיסקט, תקליטור וכל אמצעי אחר לאגירה ואחסון של מידע המופק ממכשיר תיעוד חזותי או קולי שבהם תועדה חקירת חשוד ; "קצין ממונה" – הקצין הממונה על החקירות בתחנת המשטרה או הקצין הממונה על יחידת החקירות שאחראית על החקירה, ובהעדרם – ממלאי מקום ; "שוטר" – שוטר שמוסמך לחקור לפי סעיף 2 לפקודת העדות ; "תיעוד חזותי" – תיעוד בהקלטת תמונה וקול בשילוב ; "תיעוד קולי" – תיעוד בהקלטת קול.
חקירה החשוד חקירה משטרה	בשפת בתחנת	2. 3.	חקירת חשוד תתנהל בשפתו או בשפה שהחשוד מבין ודובר אותה, לרבות שפת סימנים. (א) חקירת חשוד תתנהל בתחנת משטרה (בחוק זה – תחנה), אלא אם כן סבר השוטר כי לא ניתן לנהלה בתחנה או שיש צורך ענייני לנהלה בדחיפות מחוץ לתחנה, או אם סבר הקצין הממונה כי קיים צורך ענייני בחקירת החשוד מחוץ לתחנה. (ב) החלטה בדבר ניהול חקירת חשוד מחוץ לתחנה והנמקתה יתועדו בכתב סמוך ככל האפשר לקבלת ההחלטה.
תיעוד חשוד	חקירת	4.	(א) תיעוד חזותי או תיעוד קולי של חקירת חשוד יהיה בכל מהלכה של החקירה מראשיתה ועד סופה ויכלול את חילופי הדברים שנעשו בין חוקר לחשוד או בנוכחותו של החשוד, ובתיעוד חזותי, לרבות תגובות או תנועות גוף. (ב) תיעוד בכתב של חקירת חשוד יכלול את עיקר חילופי הדברים וכן התגובות או תנועות הגוף שהן תחליף לחילופי דברים, שנעשו בין חוקר לחשוד או בנוכחותו של חשוד, באופן שישקף נכונה את המתרחש בחקירה, מראשיתה ועד סופה ; התיעוד בכתב ייערך בו זמנית עם חקירת החשוד או סמוך לה ככל האפשר.
כללים חקירה	בדבר	5.	(א) השר לביטחון הפנים, בהתייעצות עם שר המשפטים ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, יקבע – (1) כללים לענין ניהול חקירת חשוד, ובכלל זה חובות ואיסורים המוטלים על חוקר משטרה ; (2) דרכי פיקוח על קיומם של כללים החלים על חקירת חשוד ; (3) כי הפרתם של כללים כאמור בפסקה (1), כולם או חלקם או הפרתם בנסיבות מסוימות, היא עבירת משמעת כהגדרתה בחוק המשטרה, התשס"ו-2005. (ב) תקנות כאמור בסעיף קטן (א), לענין חקירת חשוד בעבירת ביטחון, כהגדרתו בסעיף 35(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 (בחוק זה – חשוד בעבירת ביטחון), ייקבעו בהתייעצות עם ראש הממשלה, נוסף על התנאים האמורים בסעיף קטן (א).
החלטת פקודת העדות	הוראות	6.	הוראות חלק א' לפקודת העדות יחולו על חקירת חשוד בכפוף להוראות חוק זה.
אמצעי תיעוד של חקירה בתחנה		7.	פרק ב': חקירת חשוד בתחנה על תיעוד חקירת חשוד בתחנה יחולו הוראות אלה : (1) חקירת חשוד בעבירה מן העבירות המנויות בתוספת תתועד בתיעוד חזותי, למעט בנסיבות כאמור בפסקה (2) ; (2) הקצין הממונה רשאי, בכפוף להוראות סעיפים 8(2) או (3) או 11(א)(2), להורות על תיעוד חקירת חשוד בעבירה מן העבירות המנויות בתוספת בתיעוד קולי או

בתייעוד בכתב במקום בתייעוד חזותי, אם בשל תקלה טכנית או בשל צורך ענייני, לא ניתן לתעד את חקירת החשוד בתייעוד חזותי; הוראה כאמור תינתן בכתב ותכלול את הנימוקים לה; חדלו הנסיבות המונעות את התייעוד החזותי להתקיים, יתועד המשך החקירה בתייעוד חזותי;

(3) חקירת חשוד בעבירה שאינה מנויה בתוספת, ושהוראות סעיפים 8(2) או 3(3) או 11(א)(2) אינן חלות עליה, תתועד בתייעוד חזותי, בתייעוד קולי או בתייעוד בכתב.

תיעוד החשוד	בשפת	8.	לענין שפת התייעוד של חקירת חשוד בתחנה יחולו הוראות אלה:
		(1)	תועדה חקירת חשוד בכתב בלבד, יהיה התייעוד בשפה שבה התנהלה החקירה;
		(2)	לא ניתן לתעד בכתב חקירתו של חשוד בשפה שבה היא מתנהלת, תתועד החקירה בתייעוד חזותי או בתייעוד קולי; ואולם אם התנהלה החקירה בשפת סימנים, תתועד בתייעוד חזותי בלבד;
		(3)	היה לשוטר יסוד להניח שהחשוד אינו יודע קרוא וכתוב או שהוא אדם עם מוגבלות, המקשה עליו לאשר את נכונות תיעוד החקירה בכתב, תתועד החקירה בתייעוד חזותי או בתייעוד קולי;
		(4)	לענין סעיף זה וסעיף 10, "מוגבלות" – לקות פיסית, נפשית או שכלית, לרבות קוגניטיבית, קבועה או זמנית.

פרק ג': חקירת חשוד מחוץ לתחנה

אמצעי מחוץ לתחנה	תיעוד	9.	חקירת חשוד מחוץ לתחנה תתועד בתייעוד חזותי, בתייעוד קולי או בתייעוד בכתב; ואולם שחזור של העבירה בידי החשוד יתועד בתייעוד חזותי בלבד.
תיעוד החשוד	בשפת	10.	לענין שפת התייעוד של חקירת חשוד מחוץ לתחנה יחולו הוראות אלה:
		(1)	תועדה חקירת חשוד בכתב בלבד, יהיה התייעוד בשפה שבה התנהלה החקירה, אלא אם כן לא ניתן לתעד בו זמנית או בסמוך לה באותה השפה;
		(2)	לא תועדה חקירת חשוד בשפה שבה התנהלה, כאמור בפסקה (1), יתורגם התייעוד בפני החשוד לשפה שהחשוד מבין לשם קיום הוראות סעיף 11, ותרגום כתוב לשפה כאמור יצורף לתייעוד בכתב;
		(3)	תועדה בכתב בלבד חקירתו של חשוד שאינו יודע קרוא וכתוב או שהוא אדם עם מוגבלות המקשה עליו להבין את התייעוד, ייקרא התייעוד בכתב בפניו ויוסבר לו האמור בו, לשם קיום הוראות סעיף 11.
הצגה תיעוד מחוץ לתחנה	ואישור שנעשה	11.	(א) נחקר חשוד מחוץ לתחנה בעבירה מן העבירות המנויות בתוספת, יחולו הוראות אלה:
		(1)	תיעוד החקירה יוצג לפני החשוד בתחנה בהקדם האפשרי, והוא יתבקש לאשרו; ואולם רשאי הקצין הממונה מטעמים מיוחדים שיירשמו לאשר את הצגת התייעוד לפני החשוד בתחנה במועד מאוחר יותר;
		(2)	על אף האמור בפסקה (1) נוכח חוקר, בעת התנהלות החקירה, כי לא תהיה אפשרות להביא את החשוד לתחנה במועד סביר קרוב, יוצג התייעוד לחשוד במקום שבו נערכה החקירה והוא יתבקש לאשרו;
		(3)	הצגת התייעוד לפני החשוד בתחנה והליך אישורו כאמור בפסקה (1), יתועדו בתייעוד חזותי או בתייעוד קולי.
		(ב)	נחקר חשוד מחוץ לתחנה בעבירה שאינה מן העבירות המנויות בתוספת, והחקירה תועדה בכתב, יוצג התייעוד לחשוד במקום שבו נערכה החקירה והוא יתבקש לאשרו; לא אישר החשוד את התייעוד במקום החקירה, יוצג התייעוד לפני החשוד בתחנה, בהקדם האפשרי, והחשוד יתבקש לאשרו, אלא אם כן אישר הקצין הממונה, מטעמים מיוחדים שיירשמו, את הצעת התייעוד לפני החשוד בתחנה במועד מאוחר יותר.

פרק ד': הוראות שונות

הוראות לענין תיעוד חזותי ותייעוד קולי	נוספות	12.	(א) לא ייעשה כל שינוי בקלטת.
---------------------------------------	--------	-----	------------------------------

(ב) השר לביטחון הפנים יתקין תקנות לענין תיעוד חזותי ותיעוד קולי של חקירת חשוד לפי חוק זה, לרבות דרכי השמירה, האחסון, הצפייה וההעתקה של קלטת.

(ג) שר המשפטים והשר לביטחון הפנים יתקינו כאחד תקנות לענין עריכת תמליל מודפס מתיעוד חזותי או מתיעוד קולי של חקירת חשוד, ולפי הצורך, לענין תרגום התמליל.

(ד) השר לביטחון הפנים רשאי לקבוע תשלום בעבור העתקת קלטת.

13. איסור פרסום קלטת – עונשין
המפרסם תיעוד חזותי או קולי של חקירה, כולו או חלקו, בלא רשות בית משפט, דינו – מאסר שנה; לענין סעיף זה, "חקירה" – לרבות חקירה בידי רשות אחרת המוסמכת לחקור על פי דין, שהוצא לגביה צו לפי סעיף 16(ג).

14. שינוי התוספת
השר לביטחון הפנים רשאי, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, להוסיף עבירות לעבירות שבתוספת.

15. ביצוע ותקנות
השר לביטחון הפנים ממונה על ביצוע חוק זה, והוא רשאי, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, להתקין תקנות לביצועו.

פרק ה': תחילה ותחולה

16. (א) תחילתו של חוק זה, למעט סעיף 28(2), שנה מיום פרסומו (להלן – יום התחילה).

(ב) בכפוף להוראות סעיף קטן (ב1), החלטה של החובה לתעד חקירת חשוד בתיעוד חזותי או בתיעוד קולי לפי חוק זה, למעט לפי סעיף 28(2) וסעיפים 8(3), 9 ו-11(א)(3), תיעשה בצווים שיוציא השר לביטחון הפנים, בהדרגה, מיום התחילה, לפי חומרת עבירות, ובלבד שעד יום ה' בטבת התשס"ט (1 בינואר 2009) תחול החובה לתעד כאמור על עבירות שעונשן מאסר 15 שנים או יותר ושעד יום ט"ו בטבת התש"ע (1 בינואר 2010) תחול החובה לתעד כאמור גם על עבירות שעונשן מאסר 10 שנים עד 15 שנים.

(ב1) החובה לתעד חקירת חשוד בתיעוד חזותי או בתיעוד קולי לפי חוק זה תחול על –

(1) עבירה לפי סעיף 300 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (בסעיף זה – חוק העונשין) – ביום ז' באב התשס"ו (1 באוגוסט 2006);

(2) עבירה לפי סעיף 298 לחוק העונשין, שאינה עבירת תעבורה כהגדרתה בפקודת התעבורה – ביום י"ז באב התשס"ז (1 באוגוסט 2007).

(ג) השר לביטחון הפנים רשאי בצו, באישור השר הממונה בהתייעצות עם שר המשפטים, ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, להחיל את הוראות חוק זה, כולן או מקצתן, ובשינויים המחויבים, על רשות אחרת המוסמכת לחקור על פי דין; ואולם לגבי חקירת חשודים לפי חוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955, תהיה הסמכות האמורה נתונה לשר הביטחון, בהתייעצות עם שר המשפטים, ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט; בסעיף זה, "השר הממונה" – השר הממונה על הרשות המוסמכת לחקור.

16א. (א) השר לביטחון הפנים ושר המשפטים ידווחו לוועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, עד יום י"ג בשבט התשס"ז (1 בפברואר 2007) על תכנית רב-שנתית בדבר היערכות ליישום החלטה של החובה לתעד חקירת חשוד בתיעוד חזותי או בתיעוד קולי כאמור בסעיף 16(ב).

(ב) במהלך התקופה שמיום ז' באב התשס"ו (1 באוגוסט 2006) עד יום י"ז בשבט התש"ע (1 בפברואר 2010), ידווחו השר לביטחון הפנים ושר המשפטים לוועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, מדי שישה חודשים (בסעיף קטן זה – תקופת הדיווח), על מצב יישום החוק וביצועו; הדיווח יכלול, בין השאר, פירוט בדבר כל אלה, לגבי תקופת הדיווח:

(1) מספר החקירות אשר בוצעו לגבי כל עבירה מן העבירות המנויות בתוספת;

(2) מספר החקירות אשר תועדו בתיעוד חזותי כאמור בסעיף 7 וכן מספר החקירות אשר תועדו כאמור וגם תומללו;

(3) העלויות הכרוכות ביישום החוק ובביצועו, לרבות העלויות הכרוכות בתמלול החקירות.

החובה לתעד חקירת חשוד בתיעוד חזותי או בתיעוד קולי לפי סעיפים 7 ו-11 לא תחול על חקירת חשוד בעבירת ביטחון, ואולם יבוצעו פיקוח ובקרה אקראיים על חקירות אלה, כפי שייקבע בנהלים פנימיים של משטרת ישראל, באישור השר לביטחון הפנים והיועץ המשפטי לממשלה, ובלבד שיתאפשר לגורם המפקח לערוך פיקוח ובקרה על כל החקירות המתנהלות, בכל עת, בלא התראה מראש ובלא ידיעת החוקרים, ויתנהל רישום על קיום הבדיקה. השר לביטחון הפנים ושר המשפטים ידווחו לוועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, ב-1 ביולי מדי שנה, על יישום הוראות סעיף זה.	(א) 17. (ב)	חקירת חשוד בעבירת ביטחון

תוספת

(סעיף 7)

עבירות שהעונש המרבי שנקבע להן הוא מאסר עשר שנים או יותר.

חוק הנוער (טיפול והשגחה), תש"ך-1960 תוכן עניינים

278	פרק א': הוראות כלליות	סעיף 1
278	הגדרות	סעיף 2
278	קטין נזקק	סעיף 2א
278	דרכי טיפול והשגחה	סעיף 3
279	צו הגנה וצו למניעת הטרדה מאיימת	סעיף 3א
279	בדיקה נפשית במרפאה	סעיף 3ב
279	בדיקה פסיכיאטרית באשפוז	סעיף 3ג
279	טיפול נפשי במרפאה	סעיף 3ד
279	אשפוז לצורך טיפול פסיכיאטרי	סעיף 3ה
280	מעמדו של קטין המתנגד לאשפוז פסיכיאטרי	סעיף 3ו
280	בקשת קטין לאשפוז פסיכיאטרי	סעיף 3ז
280	ערובה	סעיף 4
280	העמדת ידיד	סעיף 5
280	דת	סעיף 6
280	זכויות האחראי וחובותיו	סעיף 7
280	קיום קשר עם קטין ואחראי על קטין בשפתם	סעיף 7א
280	שמיעת הקטין, האחראי והעובד הסוציאלי	סעיף 8
280	הזמנת אחראי על קטין	סעיף 8א
281	דיון בהעדר האחראי	סעיף 8ב
281	מינוי אפוטרופוס לדין	סעיף 8ג
281	העדר הקטין מבית-המשפט	סעיף 9
281	מניעת עדותו של קטין	סעיף 9א
281	דין ראיות קודמות על נזקקות	סעיף 9ב
281	הוצאות טיפול	סעיף 10
281	אמצעי חירום	סעיף 11
281	החלטות ביניים	סעיף 12
281	תקופות החלטות	סעיף 13
281	שינוי החלטות	סעיף 14
281		סעיף 15
281	ערעור	סעיף 16
282	פקיעת החלטות	סעיף 17
282	הוצאה לפועל	סעיף 18
282	פיקוח על שלום הקטין	סעיף 19
282	שמירת דינים	סעיף 20
282		סעיף 21
282	חקירות	סעיף 22
282	סודיות	סעיף 23
282	הגנת קטין מפני פרסומים מזיקים	סעיף 24
283	פרסומים מותרים	סעיף 24א
283	שמירת דינים	סעיף 24ב
283	צילום קטין תוך פגיעה בפרטיותו	סעיף 24ג
283	הפרעה למילוי תפקיד	סעיף 25
283	אי-מילוי אחרי החלטת בית המשפט	סעיף 26
283	חילוט ערובה	סעיף 27

283	תיקון סעיף 389 לפקודת החוק הפלילי, 1936	סעיף 28
283	ביטולים	סעיף 29
283	ביצוע, תקנות ומינוי עובדים סוציאליים לפי חוק הנוער (טיפול והשגחה)	סעיף 30

הגדרות	1.	בחוק זה –	"אחראי על קטין" – הורה לרבות הורה חורג, מאמץ, אפוסטרופוס או מי שהקטין נמצא במשמורתו או בהשגחתו ; "בית משפט" – בית משפט שלום שהוא בית משפט לנוער כמשמעותו בחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), תשל"א-1971 ; "ועדה פסיכיאטרית מחוזית לילדים ולנוער" – ועדה כאמור בסעיף 24 לחוק טיפול בחולי נפש ; "חוק טיפול בחולי נפש" – חוק טיפול בחולי נפש, התשנ"א-1991 ; "עובד סוציאלי לפי חוק הנוער (טיפול והשגחה)" – עובד סוציאלי שמונה לעניין חוק זה לפי סעיף 30 ; "פסיכולוג מומחה" – פסיכולוג שאושר כמומחה לפי סעיף 8 לחוק הפסיכולוגים, התשל"ז-1977 ; "פסיכיאטר מומחה לילדים ולנוער" – כהגדרתו בסעיף 1 לחוק טיפול בחולי נפש ; "פסיכיאטר מחוזי" – כהגדרתו בסעיף 1 לחוק טיפול בחולי נפש ; "פקיד סעד" – (נמחקה) ; "קטין" – מי שלא מלאו לו שמונה עשרה שנה ; "רשות סעד" – מחלקה לשירותים חברתיים של רשות מקומית או מי שנתמנה על ידי שר הרווחה והשירותים החברתיים כרשות סעד לענין חוק זה.
קטין נזקק	2.	קטין הוא נזקק כשנתקיים בו אחד מאלה :	(1) לא נמצא אחראי עליו ; (2) האחראי על הקטין אינו מסוגל לטפל בו או להשגיח עליו או שהוא מזניח את הטיפול או ההשגחה ; (3) הוא עשה מעשה שהוא עבירה פלילית ולא הובא בפלילים ; (4) הוא נמצא משוטט, פושט יד או רוכל בניגוד לחוק עבודת הנוער, תשי"ג-1953 ; (5) הוא נתון להשפעה רעה או שהוא חי במקום המשמש דרך קבע מקום עבירה ; (6) שלומו הגופני או הנפשי נפגע או עלול להיפגע מכל סיבה אחרת. (7) הוא נולד כשהוא סובל מתסמונת חסר בסם (סינדרום גמילה).
א.2		(בוטל)	
דרכי והשגחה	3.	טיפול	היה עובד סוציאלי לפי חוק הנוער (טיפול והשגחה) סבור שקטין הוא נזקק ושלמען הטיפול בו וההשגחה עליו יש צורך בהחלטת בית המשפט, משום שאין הסכמת האחראי על הקטין, או שהוא מסכים אך אין הקטין מציית לו, רשאי הוא לפנות בבקשה אל בית המשפט לנקוט באחת או באחדות מהדרכים לפי סעיף זה, ומשנוכח בית המשפט כי הקטין הוא נזקק, רשאי הוא – (1) לתת לקטין או לאחראי עליו כל הוראה הנראית לבית המשפט דרושה לטיפול בקטין או להשגחה עליו, כולל לימודיו, חינוכו ושיקומו הנפשי ; (2) להעמיד ידיו לקטין שישמש גם יועץ לאחראי עליו ולקבוע סמכויות ותפקידיו ; (3) להעמיד את הקטין תחת השגחתו של עובד סוציאלי לפי חוק הנוער (טיפול והשגחה) ; (4) להוציא את הקטין ממשמורתו של האחראי עליו, אם ראה בית-המשפט שאין דרך אחרת להבטיח את הטיפול וההשגחה, ולמסור אותו למשמורתה של רשות סעד אשר תקבע את מקום חסותו, או להורות על החזקתו במעון או במעון נעול כמשמעותם בחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), תשל"א-1971. (5) להורות כי הקטין ייבדק או יטופל לפי סעיפים 33 עד 37. (6) להורות על מסירת תוצאה חיובית של בדיקה לגילוי נגיפי איידס בקטין, לאחראי עליו.

צו הגנה וצו למניעת הטרידה מאיימת	3א.	בית המשפט הדן בענינו של קטין רשאי, אם ראה צורך בכך, לתת צו הגנה על פי חוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991, וכן לתת צו מניעת הטרידה מאיימת על פי חוק מניעת הטרידה מאיימת, התשס"ב-2001.
בדיקה נפשית במרפאה	3ב.	(א) בית משפט הדן בענינו של קטין רשאי להורות, לקטין או לאחראי על הקטין, כי על הקטין להתייבב לצורך אבחון מצבו הנפשי לבדיקה אצל פסיכיאטר מומחה לילדים ולנוער או אצל פסיכולוג מומחה, במקום שעליו יורה ובתנאים שיקבע, אם סבר, על סמך ראיות שהובאו בפניו, כי קיימת אפשרות של ממש כי הקטין זקוק לטיפול נפשי.
		(ב) בצו לפי סעיף זה, רשאי בית המשפט להורות כי התייבבות הקטין תהיה בלווית האחראי עליו.
		(ג) צו לפי סעיף זה יעמוד בתוקפו 30 ימים.
בדיקה פסיכיאטרית באשפוז	3ג.	(א) בית משפט הדן בענינו של קטין רשאי להורות על אשפוז הקטין בבית חולים שעליו יורה ובתנאים שיקבע, לצורך אבחון מצבו הנפשי של הקטין, אם סבר, על סמך חוות דעת של פסיכיאטר מחוזי, הנסמכת על חוות דעת של פסיכיאטר מומחה לילדים ולנוער שבדק את הקטין, כי קיימת אפשרות של ממש שהקטין חולה במחלת נפש או שיש לו הפרעה נפשית קשה והמחלה או ההפרעה עלולות לסכן את עצמו או את זולתו סיכון פיסי מיידי או להביא לנזק נפשי חמור להתפתחותו, וכי לא ניתן לאבחון את מצבו הנפשי של הקטין אלא בדרך של אשפוז.
		(ב) צו לפי סעיף זה יהיה לתקופה שקבע בית המשפט ושלא תעלה על שבעה ימים, ואולם רשאי מנהל בית החולים, אם נוכח כי הארכה כאמור חיונית לשם אבחון מצבו הנפשי של הקטין, להאריך את האשפוז לתקופה שלא תעלה על שבעה ימים נוספים.
		(ג) לענין סעיף זה, סעיפים 3ה עד 3ז, סעיף 11 וסעיף 23, "מנהל" ו-"בית חולים" – כהגדרתם בסעיף 1 לחוק טיפול בחולי נפש.
טיפול במרפאה נפשי	3ד.	(א) בית משפט הדן בענינו של קטין רשאי להורות על טיפול נפשי בקטין, במקום שעליו יורה ובתנאים שיקבע, ובלבד שנתקיים אחד מאלה:
		(1) בית המשפט נוכח, על סמך חוות דעת של פסיכיאטר מחוזי הנסמכת על חוות דעת של פסיכיאטר מומחה לילדים ולנוער שבדק את הקטין, כי הקטין חולה במחלת נפש או אובחנה אצלו הפרעה נפשית, המצריכות טיפול פסיכיאטרי לשם מניעת סיכון פיסי לקטין או לזולתו או לשם מניעת נזק נפשי חמור להתפתחותו;
		(2) בית המשפט נוכח, על סמך חוות דעת של פסיכולוג מומחה שבדק את הקטין, כי מצבו הנפשי של הקטין מצריך טיפול פסיכולוגי לשם מניעת נזק נפשי להתפתחותו.
		(ב) צו לפי סעיף קטן (א) יהיה לתקופה שקבע בית המשפט ושלא תעלה על שלושה חודשים; בית המשפט רשאי, על סמך חוות דעת של פסיכיאטר או של פסיכולוג כאמור בסעיף קטן (א), המטפל בקטין, להאריך את תוקפו של הצו לתקופות נוספות שכל אחת מהן לא תעלה על שלושה חודשים.
אשפוז לצורך טיפול פסיכיאטרי	3ה.	(א) בית משפט הדן בענינו של קטין רשאי להורות על אשפוזו של הקטין בבית חולים, לצורך קבלת טיפול נפשי, אם ראה על סמך חוות דעת של פסיכיאטר מחוזי, הנסמכת על חוות דעת של פסיכיאטר מומחה לילדים ולנוער שבדק את הקטין, כי נתקיים אחד מאלה:
		(1) הקטין חולה במחלת נפש ונתקיימו בו העילות לאשפוז כפוי לפי הוראות סעיף 9 לחוק טיפול בחולי נפש;
		(2) הקטין חולה במחלת נפש או אובחנה אצלו הפרעה נפשית קשה, העלולות לסכן אותו או את זולתו סיכון פיסי מיידי או להביא לנזק נפשי חמור להתפתחותו אם לא יטופל בדרך של אשפוז כאמור, ובלבד שבית המשפט לא יורה על אשפוז הקטין, אלא אם כן נוכח, על סמך חוות דעת של ועדה פסיכיאטרית מחוזית לילדים ולנוער שבדקה את הקטין, כי לא ניתן לטפל בקטין אלא בדרך של אשפוז.

(ב) בית משפט הדן בענין אשפוזו של קטין לפי סעיף קטן (א)(2), רשאי להורות לקטין או לאחראי עליו, כי על הקטין להתייצב בפני ועדה פסיכיאטרית מחוזית לילדים ולנוער לצורך בדיקתו.

(ג) צו לפי סעיף קטן (א)(2) יהיה לתקופה שקבע בית המשפט ושלא תעלה על 30 ימים; בית המשפט רשאי, על סמך המלצה של ועדה פסיכיאטרית מחוזית לילדים ולנוער, לפיה מוסיפים להתקיים בקטין התנאים לאשפוזו לפי סעיף קטן (א)(2), והמלווה בתכנית טיפול, להאריך את תוקפו של הצו לתקופות נוספות, שכל אחת מהן לא תעלה על שלושה חודשים.

(א) 13. בהליך לפי סעיף 4א לחוק טיפול בחולי נפש, בענין קטין שמלאו לו חמש עשרה שנים, שאינו מסכים לאשפוזו בבית חולים בידי האחראי עליו, יהיה הקטין משיב.

(ב) בהליך לפי סעיף זה ימנה בית המשפט לקטין עורך דין שייצגו, זולת אם הקטין בחר להיות מיוצג על ידי עורך דין מטעמו.

(א) 13. לבקשתו של קטין רשאי בית משפט להורות על בדיקה או על טיפול בו לפי סעיפים 3ב עד 3ה, אף אם לא נתקיימו כל התנאים המנויים בהם ולמרות התנגדותו של האחראי על הקטין, ובלבד שנתקיימו שניים אלה:

- (1) לקטין מלאו חמש עשרה שנים;
- (2) בית המשפט נוכח כי הקטין מבין את מהות הבדיקה או הטיפול ואת השלכותיהם והוא מעונין להיבדק או לקבל טיפול.

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), לא יורה בית משפט על אשפוזו של קטין בבית חולים לצורך בדיקה או טיפול אלא לאחר שנוכח, על סמך חוות דעת של פסיכיאטר מחוזי, הנסמכת על חוות דעת של פסיכיאטר מומחה לילדים ולנוער שבדק את הקטין, כי מצבו הנפשי של הקטין מצריך אשפוזו בבית חולים לצורך בדיקה או טיפול.

4. רשאי בית המשפט לחייב את הקטין ואת האחראי עליו במתן ערובה למילוי הוראותיו של בית המשפט.

5. לא יעמיד בית המשפט ידיד אלא בהסכמתו.

6. בבחירת ידיד ובבחירת מקום חסותו של קטין יושם לב בין השאר לדתו של הקטין.

7. הוראות חוק זה אינן גורעות מזכויות האחראי על קטין ומחובותיו כלפיו לפי דין אחר, אלא במידה שבית המשפט הגבילן לצרכי חוק זה.

(א) 17. קיום קשר בין עובד סוציאלי לפי חוק הנוער (טיפול והשגחה) ובין קטין ואחראי על קטין, והעברת מידע, בכל עניין לפי חוק זה, לרבות לשם הכנת תסקיר, ייעשו בשפת הקטין או האחראי על הקטין או בשפה שהם מבינים ודוברים אותה, או בתרגום לשפה כאמור, ותוך מתן הזדמנות לכל אחד מהם להשמיע את דבריו בשפה זו; תרגום כאמור ייעשה על ידי מתורגמן, או עובד סוציאלי כאמור או מי מטעמו, וזוהו המתרגם שתועד בכתב.

(ב) אין בהוראות סעיף קטן (א) כדי לעכב נקיטת אמצעי חירום לפי סעיף 11 או אמצעים זמניים שאינם סובלים דיחוי לפי סעיף 12, אם בעת נקיטתם לא היה בנמצא עובד סוציאלי או אדם אחר הדוברים את השפה, כאמור באותו סעיף קטן, ובלבד שבסמוך לאחר נקיטת האמצעים כאמור תימסר לקטין ולאחראי על הקטין הודעה בדבר נקיטתם, בשפה כאמור, והם יוכלו להשמיע את דברם בשפה זו.

8. לא יתן בית משפט החלטה לפי חוק זה אלא לאחר שעובד סוציאלי לפי חוק הנוער (טיפול והשגחה) הגיש לו תסקיר ולאחר שנתן לקטין, לאחראי עליו ולעובד הסוציאלי הזדמנות לטעון טענותיהם ולהציע הצעותיהם; על תסקיר כאמור יחולו הוראות חוק הסעד (סדרי דין בעניני קטינים, חולי נפש ונעדרים), תשט"ו-1955, בשינויים המחוייבים לפי הענין.

8א. הזמין בית המשפט אחראי על קטין להתייצב בפניו בהליך לפי חוק זה והאחראי על הקטין לא התייצב, רשאי בית המשפט לצוות על הבאתו ויחולו לענין זה סעיפים 73 עד 77 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, בשינויים המחוייבים.

מעמדו של קטין המתנגד לאשפוז פסיכיאטרי

בקשת לאשפוז פסיכיאטרי קטין

ערובה

העמדת ידיד דת

זכויות האחראי וחובותיו

קיום קשר עם קטין ואחראי על קטין בשפתם

שמיעת האחראי והעובד הסוציאלי הקטין,

הזמנת אחראי על קטין

- דיון בהעדר האחראי 8.ב. על אף הוראות סעיפים 8 ו-8א לא יוזמן אחראי על קטין לדיון בענין קטין ולא יהיה נוכח בו, אם הדיון הוא בענין חוק לגילוי נגיפי איידס בקטינים, התשנ"ו-1996, אלא אם כן הורה בית משפט אחרת.
- מינוי אפוטרופוס לדיון 8.ג. בית המשפט הדן בענינו של קטין, רשאי, בכל עת, למנות לקטין אפוטרופוס לדיון, או לעניינים הנובעים מן ההליך שבפניו, אם מצא כי הדבר דרוש לטובת הקטין ולשם שמירה על עניינו.
- העדר הקטין מבית-המשפט 9. על אף האמור בסעיף 8, רשאי בית המשפט להימנע מהזמין קטין לפניו, אם הוא סבור שהקטין אינו מסוגל להבין את הענין או שהבאתו עלולה לסכן את שלומו.
- מניעת עדותו של קטין 9.א. בית המשפט רשאי להימנע מהזמין קטין כעד בהליכים לפי חוק זה, או להפסיק עדותו, אם היה סבור שמתן העדות עלול לסכן את שלומו של הקטין; במקרה זה רשאי הוא לקבל כראיה עדות שגבה ורשם חוקר ילדים, לפי חוק לתיקון דיני הראיות (הגנת ילדים), תשט"ו-1955, או זכרון דברים או דין-וחשבון שרשם חוקר ילדים בשעת חקירה או לאחריה.
- דין ראיות קודמות על נזקקות 8.ב. בית המשפט, בבואו להחליט אם קטין הוא נזקק לפי סעיף 2(2) ו-5), רשאי לקבל כראיה עדויות שהושמעו לאותו ענין לגבי אחיו ואחיותיו של הקטין, ובלבד שלא יכריע על סמך עדויות אלה בלבד; בית המשפט ישמע את העדויות מחדש אם ביקש זאת אחד הצדדים.
- הוצאות טיפול 10. רשאי בית המשפט לחייב את הקטין ואת הוריו לשאת בהוצאות הכרוכות בטיפול ובהשגחה לפי חוק זה, בין בשלמותן ובין בחלקן, וחייב זה כוחו יפה גם לאחר שפקעה ההחלטה בדבר דרכי הטיפול וההשגחה.
- אמצעי חירום 11. (א) היה עובד סוציאלי לפי חוק הנוער (טיפול והשגחה) סבור כי קטין הוא נזקק ונשקפת לו סכנה תכופה או שהוא זקוק לטיפול רפואי או אחר שאינו סובל דיחוי, רשאי הוא לנקוט בכל האמצעים הדרושים לדעתו למניעת אותה סכנה או למתן אותו טיפול אף ללא הסכמת האחראי על הקטין, ובלבד שלא יוחזק קטין יותר משבוע ימים מחוץ לרשותו של האחראי עליו אלא באישור בית המשפט.
- (ב) אין בהוראות סעיף קטן (א) כדי להסמיק עובד סוציאלי לפי חוק הנוער (טיפול והשגחה) להורות ללא הסכמת האחראי על הקטין, כי הקטין ייבדק בדיקה פסיכיאטרית או כי יאושפז בבית חולים, אך רשאי העובד הסוציאלי לנקוט אחת מאלה:
- (1) לפנות בענינו של הקטין לפסיכיאטר מחוזי, על מנת שישקול אם להורות כי הקטין יובא בדחיפות לבדיקה פסיכיאטרית לפי סעיף 6 לחוק טיפול בחולי נפש;
- (2) להביא קטין לבית חולים לשם בדיקה רפואית, נפשית וגופנית, בידי פסיכיאטר מומחה לילדים ולנוער, לצורך החלטה לפי סעיף 5 לחוק טיפול בחולי נפש.
- החלטות ביניים 12. רשאי בית המשפט בהחלטת ביניים, אף לפני שמיעת הקטין או האחראי עליו ולפני קבלת תסקיר, להורות על נקיטת אמצעים זמניים לגבי הקטין ולאשר אמצעי חירום שננקטו לגביו על ידי עובד סוציאלי לפי חוק הנוער (טיפול והשגחה); החלטות ביניים כאמור תפקע כעבור שלושים יום מיום הינתנה אם לא הוארכה תקופת תקפה כאמור בסעיף 14.
- תקופות החלטות 13. החלטה של בית המשפט לפי חוק זה לא תינתן לתקופה העולה על שלוש שנים; אולם רשאי בית המשפט להאריך תקפה מדי פעם לתקופה שלא תעלה על שלוש שנים.
- שינוי החלטות 14. רשאי בית המשפט, לפי בקשת הקטין, האחראי עליו, ידיו, עובד סוציאלי לפי חוק הנוער (טיפול והשגחה) או כל אדם שהוטלה עליו חובה בהחלטה לפי חוק זה, לשנות החלטה שניתנה לפי חוק זה, להאריך או לקצר תקופת תקפה, לבטלה או לתת הוראות להוצאתה לפועל; ואולם רשאי בית המשפט שלא להיזקק לבקשה כאמור אלא אחת לשלושה חדשים.
- (בוטל) 15. החלטה של בית המשפט לפי חוק זה ניתנת לערעור לפני בית משפט מחוזי; בערעור ידון בית המשפט המחוזי בשופט אחד, שהוא שופט נוער כמשמעותו בחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), תשל"א-1971.
- ערעור 16.

- פקיעת החלטות 17. החלטה של בית משפט לפי חוק זה, למעט החלטה לפי סעיף 10, תפקע במלאות לקטין שמונה עשרה שנה.
- הוצאה לפועל 18. (א) החלטה לפי חוק זה תוצא לפועל על ידי עובד סוציאלי לפי חוק הנוער (טיפול והשגחה) אם לא הורה בית המשפט על הוצאה לפועל בדרך אחרת.
- (ב) בית המשפט רשאי, לשם ביצוע הוראות חוק זה, לכפות התייצבותו של קטין לפניו או לפני מוסד שצויין בהחלטתו.
- (ג) לשם ביצוע צווי חירום לפי סעיף 11, זכאי עובד סוציאלי לפי חוק הנוער (טיפול והשגחה) לקבל בשעת הצורך עזרה מתאימה מהמשטרה.
- (ד) קטין שעזב ללא רשות מקום חסות שנקבע לו על פי חוק זה, זכאי עובד סוציאלי לפי חוק הנוער (טיפול והשגחה), לשם מילוי תפקידו האמור בסעיף קטן (א), לקבל בשעת הצורך עזרה מתאימה מהמשטרה, ומוסמך שוטר לעצור את הקטין ולהחזירו למקום החסות.
- פיקוח על שלום הקטין 19. עובד סוציאלי לפי חוק הנוער (טיפול והשגחה) יפקח על שלומו של הקטין כל עוד החלטה לפי חוק זה עומדת בתקפה.
- שמירת דינים 20. (א) הסמכויות הנתונות לבית המשפט לפי חוק זה באות להוסיף על סמכויותיו לפי כל דין אחר ולא לגרוע מהן.
- (ב) סמכויות בית המשפט לפי סעיפים 33 עד 37, באות להוסיף על הסמכויות הנתונות לפסיכיאטר מחוזי או לאחרים בחוק טיפול בחולי נפש.
- (בוטל) 21.
- חקירות 22. נודע לעובד סוציאלי לפי חוק הנוער (טיפול והשגחה) על קטין נזקק, רשאי הוא להשתמש בסמכויות לפי סעיף 3 לחוק הסעד (סדרי דין בעניני קטינים, חולי נפש ונעדרים), תשט"ו-1955, אף שלא נצטווה על ידי בית המשפט.
- סודיות 23. (א) עובד סוציאלי לפי חוק הנוער (טיפול והשגחה) או אדם המסייע בתרגום כאמור בסעיף 7 שהגיעה אליו ידיעה אגב חקירה ישמרנה בסוד ולא יגלנה אלא במידה שיש צורך בכך לשם ביצוע חוק זה או חוק אחר והתקנות לפיהם.
- (ב) אשפוז של קטין לצורך אבחנה או טיפול, לא יתועד במסמכים או במאגרי מידע של מערכת בריאות הנפש, למעט בתיק האישי או הרפואי של הקטין בבית החולים, אלא אם כן אובחן כחולה במחלת נפש המסכנת אותו או את זולתו.
- (ג) מי שהגיעה אליו ידיעה בקשר לבדיקה, לטיפול או לאשפוז פסיכיאטריים של קטין, ישמרנה בסוד ולא יגלנה אלא במידה הנדרשת על פי דין.
24. (א) אלה דינים מאסר שנה אחת או קנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן – חוק העונשין):
- (1) המפרסם שמו של קטין או כל דבר אחר העשוי להביא לידי זיהויו של קטין, בין על ידי כלל הציבור ובין על ידי סביבתו הקרובה, או לרמוז על זיהויו כאמור, בין באמצעות פרסום של קולו, דמותו, כולה או חלקה, סביבתו או דמויות הקרובות לקטין, ובין בדרך אחרת, באופן או בנסיבות שיש בהם כדי לגלות אחד מאלה:
- (א) הקטין הובא בפני בית משפט;
- (ב) עובד סוציאלי לפי חוק הנוער (טיפול והשגחה) פעל או פועל לגבי הקטין לפי חוק זה;
- (ג) הקטין ניסה להתאבד או התאבד;
- (ד) דבר שיש בו כדי לייחס לקטין עבירה או שחיתות מידות;
- (ה) הקטין הוא בן משפחתו של אדם שמייחסים לו עבירה או שחיתות מידות, ואולם אין בכך כדי למנוע פרסום דמותו של בגיר שמייחסים לו עבירה;
- (ו) נעברה בקטין עבירת מין, עבירת אלימות, עבירה של התעללות, או שנעברה בו עבירה בידי האחראי עליו כמשמעותו בסעיף 368א לחוק העונשין, למעט לעניין קטין שהוא נפגע תאונת דרכים או פגיעת איבה, כהגדרתן בחוק

לתיקון דיני הראיות (הגנת ילדים), התשט"ו-1955, או מעשה טרור, או עד להם;

(ו) הקטין חשוד, נאשם או עד במשפט פלילי או שהוא בעל דין או עד במשפט אחר הקשור בעבירה לפי סעיפים 208, 214, 345 עד 352, 368, 374 א או 377 א(5) עד (7) לחוק העונשין;

(ז) דבר המקשר קטין לבדיקה לגילוי נגיפי איידס;

(ח) דבר המקשר קטין לבדיקה, טיפול או אשפוז פסיכיאטריים;

(ט) דבר בעניין מצבו הבריאותי, הגופני או הנפשי של קטין בהליך משפטי, למעט דבר שגילוי אינו מהווה פגיעה של ממש בפרטיותו של הקטין;

(2) המפרסם תמונת עירום של קטין שמלאו לו 5 שנים ויש בפרסום כדי לזהותו.

(1א) בסעיף זה –

"קטין" – קטין הנמצא בישראל או שמקום מושבו, כמשמעותו בחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, התשכ"ב-1962, הוא בישראל;
"בן משפחתו" – ילדו, אחיו, אחותו, נכדו או נכדתו.

(ב) לענין סעיף זה אין נפקא מינה, אם הקטין או האחראי עליו הסכים לפרסום או לא הסכים.

סעיף 24 לא יחול על פרסום שהתיר בית המשפט ועל פרסום כאמור בפסקה (1) לסעיף 24(א) שנעשה על ידי המשרה או מטעמה לשם חקירת עבירות, חקירת מוות או חיפוש אחרי קטינים שנעלמו כשאינן להימנע מהפרסום.

סעיפים 24 ו-24א באים להוסיף על איסורי פרסום על פי כל דין ולא לגרוע מהם.

ההגנות המנויות בסעיף 18(2)(ב) ו-(ד) ו-(3) לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981, לא יחולו על צילום קטין שנעשה בנסיבות המנויות בסעיף 24(א), תוך פגיעה בפרטיותו של הקטין כמשמעותה בסעיף 12(1) לחוק האמור, למעט צילום לפי סעיף 24א או צילום של התרחשות עבירה.

המפריע לרשות סעד, לעובד סוציאלי לפי חוק הנוער (טיפול והשגחה), לידיד או לאדם אחר שהוטל עליו תפקיד לפי חוק זה מלמלא תפקידם, דינו – מאסר ששה חדשים.

מי שאינו ממלא אחרי החלטת בית המשפט לפי חוק זה, למעט החלטה לפי סעיף 10, דינו – מאסר ששה חדשים; אולם רשאי בית המשפט להחליט כי לא ישא הנאשם בענשו, כולו או מקצתו, אלא אם לא ימלא אחרי החלטת בית המשפט תוך התקופה שיקבע.

נתן הנאשם ערובה לפי סעיף 4 והורשע באישום לפי הסעיפים 25 או 26, רשאי בית המשפט להחליט על חילוט הערובה, כולה או מקצתה, במקום להטיל עליו עונש או נוסף על העונש שיטיל עליו.

בסעיף 389 לפקודת החוק הפלילי, 1936, במקום סעיף קטן (5) יבואו סעיפים קטנים אלה: "(5) ראה בית המשפט כי מתן צו לפי סעיף זה סובל דיחוי, יעביר את הענין לבית המשפט המוסמך לפי חוק הנוער (טיפול והשגחה), תש"ך-1960. (6) לענין חוק הנוער (טיפול והשגחה), תש"ך-1960, דין צו לפי סעיף זה כדין החלטה לפי החוק האמור."

בטלים –

(1) הסעיפים 16 ו-17 לפקודת העבריינים הצעירים, 1937;

(2) סעיף 36 לחוק עבודת הנוער, תשי"ג-1953.

(א) שר הרווחה והשירותים החברתיים (בסעיף זה – השר) ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו, למעט תקנות סדרי דין.

(ב) שר המשפטים רשאי להתקין תקנות סדרי דין לענין חוק זה.

(ג) השר ימנה עובד סוציאלי ראשי וכן עובדים סוציאליים לעניין חוק זה, שיפעלו לפי הנחיותיו של העובד הסוציאלי הראשי, בדרך כלל או לעניין מסוים; חלק עובד סוציאלי על ההנחיות בעניין מסוים, ישוב העובד הסוציאלי הראשי ויכריע בדבר לאחר שקיים התייעצות עם העובד הסוציאלי ועם גופים אחרים שמצא לנכון.

חוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), תשל"א-1971 **תוכן עניינים**

פרק א' – עקרונות כלליים	סעיף 1
286 הגדרות	
287 עקרונות כלליים	סעיף 1א
287 זכות ההשתתפות של קטין לעניין החלטה לגביו	סעיף 1ב
287 קיום הליכים בשפתו של הקטין	סעיף 1ג
פרק ב' – בית משפט לנוער	
287 שופט נוער	סעיף 2
287 שפיטת קטין	סעיף 3
288 שפיטת קטין ובגיר יחד	סעיף 4
288 קטין שהובא לבית-משפט שאינו לנוער	סעיף 5
288 שפיטת בגיר בעבירה שביצע בהיותו קטין	סעיף 5א
288 בגיר שהובא לפני בית-משפט לנוער	סעיף 6
288 שמירת תקפם של צווים ופסקי דין	סעיף 7
288 הפרדת קטינים	סעיף 8
288 דלתיים סגורות	סעיף 9
פרק ב'1: חקירת עדים קטינים	
288 חקירת עד קטין	סעיף 9א
289 הוצאת קטין ממקום שהותו לצורך חקירה	סעיף 9ב
290 עיכוב עד קטין	סעיף 9ג
290 חקירת עד קטין בשעות הלילה	סעיף 9ד
290 עד קטין שהפך לחשוד	סעיף 9ה
פרק ג' – חקירת חשודים, מעצר, שחרור והליכים שלפני המשפט	
290 הודעה על חקירת קטין חשוד או על מעצרו	סעיף 9ו
291 חקירת קטין חשוד בלא הודעה להורו או לקרוב אחר	סעיף 9ז
292 נוכחות הורה או קרוב אחר בחקירת קטין חשוד	סעיף 9ח
292 הודעה לקטין חשוד על זכויותיו בטרם חקירתו	סעיף 9ט
293 חקירת קטין חשוד בשעות הלילה	סעיף 9י
293 תקנות לעניין סעיפים 9 עד 19	סעיף 9יא
293 שמירת דינים לעניין חקירת חשודים	סעיף 9יב
293 שינויים בתחולת חוק המעצרים לעניין קטינים	סעיף 10
293 מעצר קטינים כאמצעי אחרון ושיקולים למעצר	סעיף 10א
293 כבילת קטין עצור במקום ציבורי	סעיף 10ב
293 הבאת קטין עצור לפני שופט	סעיף 10ג
294 השהיית הבאת קטין עצור שטרם מלאו לו 14 שנים, לפני שופט	סעיף 10ד
294 הפעלת סמכויות לפי חוק הנוער (טיפול והשגחה) במקום מעצר	סעיף 10ה
294 מינוי סניגור לקטין לצורך דיון במעצרו	סעיף 10ו
294 תסקיר מעצר וחווות דעת הממונה על המעונות	סעיף 10ז
294 הזמנת הורה או קרוב אחר לדיון במעצרו של קטין	סעיף 10ח
295 משך מעצר קטין לפני הגשת כתב אישום	סעיף 10ט
295 מעצר קטין לאחר הגשת כתב אישום	סעיף 10י
295 שחרור קטין ממעצר באין אישום	סעיף 10יא
295 שחרור קטין ממעצר באין הכרעת דין או גזר דין	סעיף 10יב

295	הארכת מעצר קטין או חידושו	סעיף 10יג
295	סמכות מעצר לבית משפט עד לדיון בבקשה למעצר מחדש	סעיף 10יג1
295	איסור יציאה של קטין ממקום מגורים	סעיף 10יד
296		סעיף 11
296	תפקידו של קצין מבחן	סעיף 12
296	הליך חלופי	סעיף 12א
297	בתי מעצר לקטינים	סעיף 13
297	החזקת קטינים עצורים בתא לבד	סעיף 13א
298	תנאי החזקת קטינים במעצר	סעיף 13ב
298	הודעה על שחרור קטין ממעצר וקביעת תנאי השחרור	סעיף 13ג
	פרק ד' – סדרי הדין	
298	התקופה להעמדה לדין של מי שביצע עבירה בהיותו קטין	סעיף 14
298	קובלנה פרטית	סעיף 15
298	ציון גיל הקטין	סעיף 16
298	דיון שלא בפני הקטין	סעיף 17
298	מתן הזדמנות לקטין להביע את עמדתו לפני בית משפט	סעיף 17א
298	סייג לתחולת סעיפים 17 ו-17א	סעיף 17ב
298	סגוריה	סעיף 18
299	מעמדו של הורה	סעיף 19
299	צו להשגחה זמנית	סעיף 20
300	צו להחזקה במעון לצורכי הסתכלות	סעיף 20א
300	בדיקת קיום ראיות לכאורה	סעיף 20ב
300	שינוי או ביטול של צו להשגחה זמנית או צו להחזקה במעון לצורכי הסתכלות, וערעור	סעיף 20ג
300	הכרעת הדין	סעיף 21
301	תסקיר קצין מבחן ובדיקות אחרות	סעיף 22
301	חסיון	סעיף 23
	פרק ה' – ענשים ודרכי טיפול	
301	החלטת בית המשפט לגבי קטין שביצע עבירה	סעיף 24
301	החלטת בית המשפט על אמצעים ודרכי טיפול לאחר הרשעה	סעיף 24א
301	דרכי ענישה	סעיף 25
302	העברת קטין ממעון נעול למאסר	סעיף 25א
303	נשיאת מאסר בתקופת תוקפו של צו בדבר דרכי טיפול	סעיף 25ב
303	דרכי טיפול	סעיף 26
304	תחולת חוקים בעניני מבחן ודרכי ענישה	סעיף 27
304	הוצאות טיפול	סעיף 28
304	חיוב הורה הקטין	סעיף 29
304	החלפת דרך טיפול והארכת תקופת טיפול	סעיף 30
304	העברה	סעיף 31
305	החזקת קטין בידי משפחה אומנת	סעיף 32
305	הארכת החזקה במעון	סעיף 33
305	משך החזקה	סעיף 34
305	הודעה לקטין על זכויותיו במעון	סעיף 34א
	פרק ה'1: החזקת קטינים במאסר	
305	בתי סוהר לקטינים	סעיף 34ב
306	תנאי החזקת קטין במאסר	סעיף 34ג
306	שמירת הוראות	סעיף 34ד
	פרק ו' – שחרור מוקדם ממעון	

306	ועדת שחרורים	סעיף 35
306	שחרור ממעון	סעיף 36
306	חופשה	סעיף 37
	פרק ז' – טיפול עוקב	
307	טיפול עוקב	סעיף 38
307	תפקיד קצין מעקב וציות להוראותיו	סעיף 39
307	משך טיפול עוקב	סעיף 40
307	ביטול טיפול עוקב	סעיף 41
	פרק ח' – שונות	
307	שימוש באמצעי ריסון	סעיף 41א
307	החזקה בחדר נעול	סעיף 41ב
308	היעדרות קטין ממעון והחזרה אליו	סעיף 42
308	שוטטות ליד מעון	סעיף 43
308	מינוי ממונה על מעונות, סגן לממונה ומפקחים, ואצילת סמכויות	סעיף 43א
308	ביצוע ותקנות	סעיף 44
308	שינוי התוספת	סעיף 44א
308	אי תחולה על חיילים	סעיף 45
308	תחולה על בית משפט צבאי	סעיף 45א
308	סייג לתחולה על עבירות תעבורה	סעיף 45ב
309	תיקון חוק הנוער (טיפול והשגחה), תש"ך-1960	סעיף 46
309	הוראות מעבר	סעיף 47
309	ביטול	סעיף 48
309	תחילה	סעיף 49
309	תוספת	

פרק א' – עקרונות כלליים

בחוק זה –

1.

הגדרות

- "בית משפט לנוער" – בית משפט שלום או בית משפט מחוזי כשיושב בהם שופט נוער ;
- "שופט נוער" – שופט שהוטל עליו התפקיד של שופט נוער כאמור בסעיף 2 ;
- "קטין" – מי שטרם מלאו לו שמונה עשרה שנים, ולענין חשוד ונאשם לרבות בגיר שביום הגשת כתב האישום נגדו לא מלאו לו שמונה עשרה שנה ;
- "הורה" – לרבות הורה חורג, מאמץ ואפוטרופוס ;
- "מעון" – מקום המשמש למגורים או למשמורת של קטינים מחוץ למשפחתם, שהממונה על המעונות הפנה אליו קטין לאחר שבית-משפט לנוער ציווה לפי חוק זה על החזקתו במעון ;
- "מעון נעול" – מקום המשמש למגורים או למשמורת של קטינים מחוץ למשפחתם וחופש המוחזקים בו מוגבל, ושר הרווחה והשירותים החברתיים הכריז כי הוא מעון נעול לענין חוק זה ;
- "הממונה על המעונות" – מי שמונה לפי הוראות סעיף 43א ;
- "קצין מבחן" – מי שנתמנה כך לפי פקודת המבחן ;
- "קצין מעקב" – מי ששר הרווחה והשירותים החברתיים מינהו לביצוע טיפול עוקב לפי הוראות פרק ז' ;
- "חוק הגנת ילדים" – חוק לתיקון דיני הראיות (הגנת ילדים), התשט"ו-1955 ;
- "חוקר נוער" – שוטר, שהמפקח הכללי של משטרת ישראל או מי שהוא הסמיך לענין זה, הסמיך לחקור נוער ; לא יוסמך שוטר כחוקר נוער אלא לאחר שקיבל הכשרה לצורך כך, כפי שיקבע המפקח הכללי של משטרת ישראל ;
- "עובד סוציאלי שמונה לפי חוק" – עובד סוציאלי שמונה לפי חוק הנוער (טיפול והשגחה), התש"ך-1960, או לפי חוק הסעד (טיפול באנשים עם מוגבלות שכלית-תפתחותית), התשכ"ט-1969, לפי העניין ;
- "חוק בתי המשפט" – חוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 ;
- "חוק חקירת חשודים" – חוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים), התשס"ב-2002 ;
- "חוק המעצרים" – חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 ;
- "חוק הנוער (טיפול והשגחה)" – חוק הנוער (טיפול והשגחה), התש"ך-1960 ;
- "חוק הסניגוריה הציבורית" – חוק הסניגוריה הציבורית, התשנ"ו-1995 ;
- "חוק העונשין" – חוק העונשין, התשל"ז-1977 ;
- "חקירה" – תשאול או גביית הודעה בקשר לעבירה, בידי שוטר, למעט באחד מאלה :
- (1) חקירה שהתנהלה מחוץ לתחנת משטרה בעבירות כאמור בסעיף 239 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, ששר המשפטים קבע לגביהן בתקנות סדרי אישום והמצאת מסמכים בסטייה מהוראות אותו חוק, או בעבירות שנקבעו כעבירות מינהליות לפי חוק העבירות המינהליות, התשמ"ו-1985 ;
 - (2) חקירה שהתנהלה מחוץ לתחנה כאמור בסעיף 3(א) לחוק חקירת חשודים ;
- "פקודת בתי הסוהר" – פקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971 ;
- "פקודת המבחן" – פקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 ;
- "קצין מוסמך" – בתחנת משטרה – קצין הנוער בתחנת המשטרה, ובהעדרו – הקצין הממונה על החקירות בתחנת המשטרה ; ולענין חקירה בעבירות לפי פקודת התעבורה – ראש מחלק תאונות דרכים במרחב ובהעדרו קצין הבוחנים המחוזי, ובלבד שקיבלו הכשרה לצורך תפקידם לענין חוק זה, כפי שיקבע המפקח הכללי של משטרת ישראל ;
- "קצין ממונה" – כהגדרתו בסעיף 25 לחוק המעצרים ;
- "תיעוד חזותי" ו"תיעוד קולי" – כהגדרתם בחוק חקירת חשודים.

- עקרונות כלליים
- 1.א. (א) מימוש זכויות של קטין, הפעלת סמכויות ונקיטת הליכים כלפיו ייעשו תוך שמירה על כבודו של הקטין, ומתן משקל ראוי לשיקולים של שיקומו, הטיפול בו, שילובו בחברה ותקנת השבים, וכן בהתחשב בגילו ובמידת בגרותו.
- (ב) חוק זה בא להוסיף על זכויות הנתונות לקטין לפי כל דין, ולא לגרוע מהן.
- 1.ב. (א) נקבע על פי הוראות כל דין, כי תינתן לאדם הזדמנות להביע את עמדתו או כי תידרש הסכמתו לעניין מתן החלטה בעניינו, זכאי קטין שתינתן לו הזדמנות להביע את עמדתו, רצונו ורגשותיו בעצמו, ובדרך המותאמת לגילו, למידת בגרותו ולצרכיו (בחוק זה – הזדמנות להביע עמדה); לעמדתו של הקטין וכן לרצונו ולרגשותיו, יינתן משקל ראוי בקבלת החלטה בעניינו, בהתחשב בגילו ובמידת בגרותו.
- (ב) לצורך מימוש זכותו של קטין להזדמנות להביע עמדה, יימסר לקטין מידע, בשפה ובאופן המובנים לו, בהתחשב בגילו ובמידת בגרותו, אלא אם כן התקיים אחד מאלה:
- (1) מסירת המידע לקטין אסורה לפי כל דין;
- (2) מקבל ההחלטה בעניינו של הקטין שוכנע שמסירת המידע תגרום לו פגיעה ממשית.
- (ג) על אף הוראות סעיף קטן (א), רשאי מי שמקבל החלטה לפי חוק זה בעניינו של קטין, שלא לתת לקטין הזדמנות להביע עמדה לפני קבלת ההחלטה בעניינו, אם שוכנע, מנימוקים מיוחדים שיירשמו, כי מתן ההזדמנות להביע עמדה יגרום לפגיעה ממשית בקטין.
- (ד) לא ניתנה לקטין הזדמנות להביע עמדה לפני קבלת החלטה בעניינו כאמור בסעיף קטן (ג), תינתן לקטין, ככל הניתן, הזדמנות להביע את עמדתו לאחר קבלת ההחלטה, ובלבד שיישום ההחלטה עדיין לא החל או עדיין נמשך, וחדל להתקיים הטעם שמנע מתן הזדמנות לקטין להביע עמדה כאמור בסעיף קטן (ג).
- (ה) התקבלה החלטה לפי חוק זה בעניינו של קטין בניגוד לעמדתו, יסביר מי שקיבל את ההחלטה או אדם מטעמו, לקטין, בשפה ובאופן המובנים לו בהתחשב בגילו ובמידת בגרותו, ככל הניתן, את הנימוקים להחלטתו, אלא אם כן התקיימו לגבי הנימוקים האמורים הוראות פסקאות (1) או (2) של סעיף קטן (ב).
- (ו) על אף הוראות סעיף זה, על החלטה של בית משפט לפי חוק זה בעניינו של קטין יחולו הוראות סעיפים 17א ו-17ב.
- 1.ג. הליכים לפי חוק זה שמתקיימים בנוכחות הקטין, יתנהלו בשפתו של הקטין או בשפה שהקטין מבין ודובר אותה, לרבות שפת סימנים, או בתרגום לשפה כאמור.
- שופט נוער
2. (א) נשיא בית המשפט העליון, בהסכמת שר המשפטים, יטיל על שופטים מבין שופטי בית משפט מחוזי ושופטי בית משפט שלום לשמש כשופטי נוער במשך התקופה שיקבע, ורשאי הוא להטיל על שופטים כאמור לדון במעצרים ושחרורים של קטינים ובהליכים מקדמיים שלפני המשפט (בסעיף זה – הליכים אחרים הקשורים לנוער), ובלבד ששופטים כאמור יעברו הכשרה מיוחדת לשמש שופטי נוער או הכשרה מתאימה לשמש שופטי נוער לצורך דיון בהליכים אחרים הקשורים לנוער, לפי העניין.
- (ב) נשיא בית המשפט העליון רשאי למנות, בהסכמת שר המשפטים, שופט מבין שופטי נוער לנשיא בתי המשפט לנוער לתקופה שיקבע.
- (ג) שופט בית משפט מחוזי שהתמנה לנשיא בתי המשפט לנוער יהיה מוסמך לדון בעניינים שבסמכותו של בית משפט שלום לנוער.
3. (א) בבית משפט שלום ובבית משפט מחוזי יהיה הדיון בעבירה שהואשם בה קטין, לרבות הדיון בערעור, לפני בית משפט לנוער.
- (ב) על אף האמור בכל דין, רשאי שר המשפטים בצו להסמיך בית משפט שלום לנוער לדון קטינים על פשעים לפי הסעיפים המפורטים בצו.
- שפיטת קטין

- שפיטת קטין ובגיר יחד 4. (א) אין להעמיד לדין קטין יחד עם אדם שאינו קטין אלא בהסכמת היועץ המשפטי לממשלה.
- (ב) הואשם קטין יחד עם אדם שאינו קטין, רשאי בית משפט שאינו לנוער, לאחר שמיעת בעלי הדין, לדון בענין; החליט בית המשפט לעשות כן, ינהג כלפי הקטין כאילו היה בית משפט לנוער ויהיו לו הסמכויות של בית משפט לנוער לפי חוק זה; החליט בית המשפט לא לדון בענין, יצווה על הפרדת משפטו של הקטין ויעבירו לבית משפט לנוער.
- קטין שהובא לבית-משפט שאינו לנוער 5. (א) מצא בית משפט שאינו לנוער, בכל שלב שלפני הכרעת הדין, כי הנאשם הוא קטין, יעביר את הענין לבית משפט לנוער והלה ידון בו כאילו הובא מלכתחילה לפניו ורשאי הוא לדון בו מן השלב שאליו הגיע בית המשפט הקודם.
- (ב) ראה בית המשפט נסיבות מיוחדות המצדיקות שלא להעביר את הענין לבית משפט לנוער כאמור בסעיף קטן (א), רשאי הוא להמשיך ולדון בו, אך מכאן ואילך ינהג כאילו היה בית משפט לנוער ויהיו לו כל הסמכויות של בית משפט לנוער לפי חוק זה.
- (ג) מצא בית משפט שאינו לנוער, לאחר הכרעת הדין, כי הנאשם הוא קטין, ימשיך לדון בענין כאילו היה בית משפט לנוער ויהיו לו כל הסמכויות של בית משפט לנוער לפי חוק זה; החליט בית המשפט כי יש לפעול כאמור בסעיף 24(2) או 24(3), יחליף את ההרשעה בקביעה שהקטין ביצע את העבירה.
- שפיטת בגיר בעבירה שבוצעה בהיותו קטין 5א. (א) הדיון בבית משפט שלום ובבית משפט מחוזי, לרבות הדיון בערעור, בעניינו של נאשם שביום הגשת כתב האישום נגדו מלאו לו 18 שנים וטרם מלאו לו 19 שנים וביום ביצוע העבירה היה קטין, יהיה בפני בית משפט לנוער, ואולם פסקאות (1), (4) ו-5(5) שבסעיף 26 לא יחולו.
- (ב) הדיון בעניינו של נאשם שביום הגשת כתב האישום נגדו מלאו לו 19 שנים וביום ביצוע העבירה היה קטין, יהיה בפני בית משפט שאינו לנוער, ואולם הוראות סעיפים 9, 21, 22, 24, 26 למעט פסקאות (1), (4) ו-5(5) שבו, ו-27, יחולו, בשינויים המחויבים.
- בגיר שהובא לפני בית-משפט לנוער 6. מצא בית משפט לנוער במהלך הדיון כי הנאשם אינו קטין והוראות סעיף 5א(א) אינן חלות עליו, רשאי הוא להמשיך ולדון בענין כאילו לא היה בית משפט לנוער או להעבירו לבית משפט שאינו לנוער, והלה ידון בו כאילו הובא לפניו מלכתחילה ורשאי הוא לדון בו מן השלב שאליו הגיע בית המשפט לנוער.
7. צו סופי או פסק דין סופי של בית משפט לא יהיה פסול מחמת זאת בלבד, שבגלל גיל הנאשם צריך היה להעמידו לדין לפני בית משפט אחר; אולם אם נגרם עיוות דין חמור כתוצאה מהעמדת נאשם לדין לפני בית משפט שאינו מתאים לגילו, רשאי נשיא בית המשפט העליון להורות כי בית משפט שיקבע לכך יקיים משפט חוזר בענין, והוראות סעיף 9(ב) עד (ד) לחוק בתי המשפט, תשי"ז-1957, יחולו בשינויים המחויבים לפי הענין.
- הפרדת קטינים 8. (א) בית משפט לנוער יקיים, ככל האפשר, את דיוניו במקום שלא מתנהלים בו משפטים אחרים, או באותו מקום אך לא באותו זמן.
- (ב) ככל האפשר, לא יובאו נאשמים קטינים יחד עם נאשמים שאינם קטינים לבית המשפט או ממנו ולא יוחזקו בו יחד.
9. בית משפט לנוער ידון בדלתיים סגורות, אולם רשאי הוא להרשות לאדם או לסוגי בני אדם, לרבות לנפגע העבירה, להיות נוכחים בשעת הדיון, כולו או מקצתו; לענין זה, "נפגע עבירה" – כהגדרתו בחוק זכויות נפגעי עבירה, התשס"א-2001.
- פרק ב'1: חקירת עדים קטינים**
- חקירת עד קטין 9א. (א) בסעיף זה, "בן משפחה" – הורה, הורה של הורה, אח, גיס, דוד, או צאצא של כל אחד מאלה.
- (ב) קטין שיש לחקרו בעבירה שחוק הגנת ילדים לא חל על חקירתה, שאין הוא חשוד בביצועה, יוזמן לחקירה וייחקר בידיעת הורהו.
- (ג) על אף הוראת סעיף קטן (ב), מותר להזמין קטין לחקירה כאמור באותו סעיף קטן ומותר לחקרו, אף בלא ידיעת ההורה, אם מתקיים אחד מאלה:

- (1) הקטין ביקש כי לא תימסר להורו הודעה על חקירתו; הודעה על החקירה תימסר לעובד סוציאלי שמונה לפי חוק, לכל המאוחר עם תום החקירה, והוא רשאי להורות, על אף בקשת הקטין, כי תימסר הודעה להורה, אם סבר כי טובת הקטין מחייבת זאת;
- (2) לדעת הקצין הממונה על חקירת העבירה, לאחר שהתייעץ עם חוקר הנוער, הזמנת הקטין בהודעה להורה תעכב את חקירת העבירה, בשל קושי להודיע להורה במאמץ סביר, ויש יסוד סביר להניח שהעיכוב יסכל את חקירת העבירה או יסכל מניעה של פשע; ואולם, בכפוף להוראות סעיף זה, הודעה על החקירה תימסר לבגיר האחראי על הקטין באותה העת או לקרוב בגיר של הקטין, ככל הניתן בנסיבות הענין, וכן תימסר הודעה להורה מוקדם ככל האפשר;
- (3) לדעת הקצין הממונה על חקירת העבירה, לאחר שהתייעץ עם עובד סוציאלי שמונה לפי חוק, נכון לעשות כן על יסוד אחד מאלה:
- (א) טעמים של טובת הקטין או טעמים של טובת החקירה שאין בהם פגיעה בטובת הקטין, בשל היות החשוד בביצוע העבירה בן משפחתו של הקטין;
- (ב) חשש לפגיעה בשלומו הגופני או הנפשי של הקטין.
- (ד) חדל להתקיים הטעם שהצדיק חקירת קטין בלא ידיעת הורה כאמור בסעיף קטן (ג), יודיע הקצין הממונה על חקירת העבירה להורה על חקירת הקטין, אם אין מניעה אחרת להודיע עליה לפי סעיף זה.
- (ה) הוראות סעיף זה יחולו גם על זימון קטין לתחנת המשטרה לפי סעיף 68(א) בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996.
- (ו) הוראות פסקאות (1) ו-(3) של סעיף קטן (ג) הנוגעות לעובד סוציאלי שמונה לפי חוק יחולו רק לגבי חקירה בעבירה המנויה בתוספת לחוק הגנת ילדים של קטין שהוא נפגע העבירה; לענין פסקה (1) האמורה הסמכות הנתונה לעובד סוציאלי שמונה לפי חוק באותה פסקה תהיה נתונה לחוקר נוער.
- (א) בסעיף זה, "מקום שהות" – מקום שבו שוהה ילד לצורך חינוכי או טיפולי, שאינו טיפול רפואי, לרבות בית ספר, גן ילדים או קייטנה.
- (ב) התקיים תנאי המצדיק חקירת קטין בעבירה, שחוק הגנת ילדים לא חל על חקירתה ושאלין הוא חשוד בביצועה, בלא ידיעת הורה כאמור בסעיף 9א, רשאי חוקר נוער, בכפוף להוראות סעיף קטן (ג), להוציא את הקטין ממקום שהותו, אף בלא ידיעת ההורה, לצורך החקירה, ובלבד שהקטין לא יוצא ממקום שהותו בניגוד לרצונו.
- (ג) חוקר נוער לא יוציא קטין ממקום שהותו לפי הוראות סעיף זה, אלא אם כן סבר כי חקירת הקטין מחוץ למקום שהותו עדיפה בנסיבות הענין על חקירתו במקום שהותו ולאחר שעשה את כל אלה:
- (1) הזדהה לפני מנהל מקום שהותו של הקטין או לפני האדם האחראי על ניהול המקום באותה עת, הודיע לו כי הוא עומד להוציא את הקטין מהמקום ומסר לו את פרטיו;
- (2) התייעץ עם עובדי חינוך או טיפול במקום שהותו של הקטין המכירים את הקטין;
- (3) הסביר לקטין, בלשון המובנת לו בהתאם לגילו וליכולותיו, את מטרת הוצאתו ממקום שהותו והצורך בביצועה.
- (ד) הוציא חוקר נוער קטין ממקום שהותו כאמור בסעיף זה, ילווה הקטין, ככל שהדבר אפשרי בנסיבות הענין, במהלך שהותו מחוץ למקום, גם בידי עובד חינוך או אדם אחר המוכר לו מאותו מקום (בסעיף זה – המלווה).
- (ה) בלי לגרוע מהוראות כל דין, חוקר נוער שהוציא קטין ממקום שהותו כאמור בסעיף זה יחזיר את הקטין בתום החקירה לביתו, לאחר שהתייעץ עם הקצין הממונה על חקירת העבירה, או למקום שממנו הוצא הקטין, או יוודא כי המלווה יחזיר את הקטין אל אותו המקום.

הוצאת
ממקום
שהותו
לצורך חקירה

ב.9

(א)

(ב)

(ג)

(1)

(2)

(3)

(ד)

(ה)

- ע"כוב עד קטין 9ג. עוכב עד קטין במקום ונתבקש להילוות לשוטר אל תחנת המשטרה לפי סעיף 68(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996, תימסר על כך בהקדם האפשרי הודעה להורהו, ואם לא ניתן להודיע להורה כאמור – לאדם הקרוב לקטין, אלא אם כן סבר הממונה על תחנת המשטרה שאליה הובא הקטין כי הודעה כאמור עשויה לפגוע בשלום הקטין או אם ביקש זאת הקטין.
- חקירת עד קטין בשעות הלילה 9ד. (א) בסעיף זה, "שעות הלילה" –
- (1) לגבי קטין שטרם מלאו לו 14 שנים – השעות שבין 20:00 ל-07:00;
 - (2) לגבי קטין שמלאו לו 14 שנים – השעות שבין 22:00 ל-07:00.
- (ב) קטין לא ייחקר בשעות הלילה בתחנת המשטרה ולא תימשך חקירתו בתחנה בשעות כאמור, בעבירה שהוא אינו חשוד בביצועה.
- (ג) על אף האמור בסעיף קטן (ב), ניתן לחקור קטין בעבירה שהוא אינו חשוד בביצועה בשעות הלילה, באחד מאלה:
- (1) הקטין הגיע מיוזמתו או לבקשתו לתחנת המשטרה בשעות כאמור כדי להגיש תלונה או למסור עדות על עבירה שבוצעה;
 - (2) אם העבירה שהוא היה עד לביצועה נעברה בסמוך למועד החקירה, והוא נדרש להילוות לשוטר אל תחנת המשטרה לפי סעיף 68(ב) לחוק המעצרים;
 - (3) הקצין הממונה על חקירת העבירה, לאחר שהתייעץ עם חוקר נוער, הורה, בהחלטה מנומקת בכתב, כי קטין ייחקר בעבירה כאמור בשעות הלילה, אם שוכנע כי דחיית החקירה עלולה להביא לאחד מאלה:
- (א) שיבוש או סיכול חקירתם או מעצרים של חשודים בעבירה מסוג פשע, או בעבירה מסוג עוון המנויה בחלק א' לתוספת, שבקשר אליה הוא נחקר כעד;
 - (ב) מניעת גילוי ראיה או תפיסת חפץ הקשור לאותה עבירה;
 - (ג) מניעת שחרורם של חשודים ממעצר;
 - (ד) פגיעה בשלומם הגופני או הנפשי של הקטין;
- (4) הקטין והורהו נתנו את הסכמתם לחקירה בשעות הלילה ובלבד שלא תתאפשר חקירתו של הקטין בשל הסכמתם כאמור אחרי השעה 00:00.
- 9ה. התעורר חשד, במהלך חקירת קטין בעבירה שהוא אינו חשוד בביצועה, שהקטין היה מעורב בביצוע העבירה, יחולו עליו הוראות כל דין לעניין חקירת חשודים, וחקירתו לא תחודש אלא לאחר שקוימו לגביו הוראות סעיפים 19 עד 29.
- פרק ג' – חקירת חשודים, מעצר, שחרור והליכים שלפני המשפט**
19. (א) קטין החשוד בביצוע עבירה (בחוק זה – קטין חשוד), יוזמן לחקירה וייחקר בידיעת הורהו, ואם לא ניתן לאתר את הורה הקטין במאמץ סביר – בידיעת קרוב משפחה בגיר או אדם בגיר אחר המוכר לקטין, ובלבד שנשמעה עמדת הקטין לעניין זהות אותו בגיר (בחוק זה – קרוב אחר), אלא אם כן אין אפשרות לאתר מי מהם במאמץ סביר בנסיבות העניין.
- (ב) קטין חשוד השוהה במעון יוזמן לחקירה וייחקר בידיעת מנהל המעון וכן בידיעת הורהו, ואם לא ניתן לאתר את הורה הקטין במאמץ סביר – בידיעת קרוב אחר, אלא אם כן אין אפשרות לאתר מי מהם במאמץ סביר בנסיבות העניין.
- (ג) (1) הגיע קטין חשוד לתחנת המשטרה או הובא אליה, כשאינו עצור, לפי הוראות סעיף 67(ב) לחוק המעצרים, או נעצר קטין חשוד, יודיע על כך הקצין הממונה, בלא דיחוי ולאחר שיידע את הקטין כי בכוונתו לעשות כן, להורהו, ואם לא ניתן לאתר את הורה הקטין במאמץ סביר – לקרוב אחר, אלא אם כן אין אפשרות לאתר מי מהם במאמץ סביר בנסיבות העניין;
- (2) על אף הוראות פסקה (1), לא תימסר הודעה כאמור באותה הפסקה לעניין קטין שהגיע לתחנת המשטרה או שהובא אליה, כשאינו עצור,

אם הקטין הביע התנגדות, מנימוק סביר, למסירתה; היה הקטין עצור, יינתן לרצונו בעניין מסירת ההודעה משקל ראוי, בהתחשב בגילו ובמידת בגרותו, ובלבד שתימסר הודעה כאמור לקרוב אחר;

(3) החליט הקצין הממונה על מעצרו של קטין חשוד לפי הוראות סעיף 27 לחוק המעצרים, יודיע על כך גם לקצין מבחן.

(ד) לא נמסרה הודעה להורה של קטין חשוד כאמור בסעיפים קטנים (א) עד (ג) מחמת העדר אפשרות לאתרו כאמור באותם סעיפים קטנים, תודיע המשטרה להורה, כל עוד הקטין נתון בחקירה או במעצר, לפי המאוחר, בלא דיחוי, עם היווצרות האפשרות לאתרו.

(ה) (1) אי מסירת הודעה להורה של קטין חשוד ולקרוב אחר מחמת העדר אפשרות לאתר מי מהם במאמץ סביר בנסיבות העניין כאמור בסעיפים קטנים (א) עד (ג), תתועד בכתב;

(2) יידוע הקטין, תגובתו וכן התנגדותו ככל שהיתה, וכן החלטת הקצין הממונה ונימוקיה, כאמור בסעיף קטן (ג), יתועדו על ידי הקצין הממונה בתיעוד חזותי, בתיעוד קולי או בכתב.

(א) 19. חקירת קטין חשוד בלא הודעה להורו או לקרוב אחר
על אף הוראות סעיף 19, רשאי קצין מוסמך, בהחלטה מנומקת בכתב, להורות על הזמנת קטין חשוד שאינו עצור לחקירה או על חקירתו, בלי להודיע על כך להורה, לקרוב אחר או למנהל מעון, לפי העניין, אם שוכנע כי הודעה כאמור עלולה –

(1) לפגוע בשלומו הגופני או הנפשי של הקטין או של אדם אחר;

(2) להביא לשיבוש הליכי החקירה בשל חשד סביר כי אחד מהמנויים ברישה, או בן משפחתו של הורה הקטין או הקרוב האחר, היה צד לעבירה שבה חשוד הקטין;

(3) לגבי קטין שהוא חשוד בעבירת ביטחון כמשמעותו בסעיף 35(ב) לחוק המעצרים – לפגוע בביטחון המדינה.

(ב) לצורך קבלת החלטה לעניין פסקה (1) שבסעיף קטן (א), רשאי קצין מוסמך להביא בחשבון הודעה מנומקת בכתב של מנהל מעון, כי יש חשש שהודעה להורה או לקרוב אחר תביא לפגיעה בשלומו הגופני או הנפשי של הקטין.

(ג) (1) הורה קצין מוסמך כאמור בסעיף קטן (א), בלא שהודיע להורה של הקטין, וחלפו שמונה שעות מהגעתו של הקטין לתחנת המשטרה או חדל להתקיים הטעם שהצדיק הזמנה לחקירה או חקירה בלי להודיע להורה, לפי המוקדם, תימסר להורה הקטין בלא דיחוי, הודעה על הימצאותו של הקטין בתחנת המשטרה ועל חקירתו;

(2) הורה קצין מוסמך כאמור בסעיף קטן (א), בלא שהודיע אף לקרוב אחר או למנהל המעון, לפי העניין, יחולו הוראות פסקה (1) אם חלפו שש שעות מהגעתו של הקטין לתחנת המשטרה או חדל להתקיים הטעם שהצדיק הזמנה לחקירה או חקירה שלא בידיעתם, לפי המוקדם.

(ד) החליט קצין מוסמך כאמור בסעיף קטן (א), וחלף פרק הזמן כאמור בסעיף קטן (ג)(2), רשאי קצין נוער מרחבי, ובהעדרו – קצין נוער מחוזי, להאריך את פרק הזמן האמור אם שוכנע כי מתקיים אחד מאלה, ובלבד שפרק הזמן המרבי מהגעתו של הקטין לתחנת המשטרה לא יעלה על שמונה שעות:

(1) סכנה ממשית לשלומו של הקטין או לביטחונו;

(2) חשש לשיבוש הליכי החקירה בעבירה מסוג פשע בשל חשד סביר כי ההורה או הקרוב האחר או בן משפחתו של מי מהם, היו צד לעבירה שבה חשוד הקטין;

(3) פגיעה ממשית בביטחון המדינה.

(ה) חדל להתקיים הטעם שבשלו לא נמסרה ההודעה להורה הקטין או לקרוב אחר, תימסר ההודעה בלא דיחוי, אלא אם כן הופעלה סמכות כאמור בסעיף 36 לחוק המעצרים, או שעובד סוציאלי שמונה לפי חוק הפעיל את סמכותו לפי סעיף 11 לחוק הנוער (טיפול והשגחה).

קטין חשוד שהוזמן לחקירה בידיעת הורו או קרוב אחר או שנמסרה הודעה על חקירתו לאחד מהם, לפי הוראות סעיף 9(א) עד (ג), זכאי שהורו או קרוב אחר יהיה נוכח בחקירתו וכן זכאי הוא להיוועץ במי מהם, ככל הניתן לפני תחילת החקירה, אלא אם כן הביע הקטין התנגדות לכך מנימוק סביר או אם היה מוחזק במעצר, והכל, אם סבר קצין מוסמך כי אין במתן אפשרות לנוכחות ההורה או הקרוב האחר כאמור כדי להביא לאחד מאלה:

- (1) פגיעה בטובת החקירה או בטובת הקטין;
- (2) אחד הטעמים המנויים בסעיף 9(א);
- (3) אחד הטעמים המנויים בסעיף קטן (ג) 2(א) עד (ה);
- (4) חשיפת עניין הנוגע לצנעת חייו של קטין אחר.

(ב) הורה או קרוב אחר של קטין חשוד שהתקיימו לגביו הוראות סעיף קטן (א), יוזמן להיות נוכח בחקירה והחקירה תעוכב עד להגעתו.

(ג) על אף הוראות סעיף קטן (ב), רשאי קצין מוסמך להורות, בהחלטה מנומקת בכתב, על התחלת חקירתו של קטין כאמור באותו סעיף קטן בלי להמתין לנוכחות ההורה או קרוב אחר –

- (1) אם ההורה או הקרוב האחר לא הגיע לחקירה בתוך זמן סביר בנסיבות העניין מהמועד שבו הוזמן;
- (2) אם שוכנע כי המתנה כאמור עלולה להביא לאחד מאלה, ובלבד שחקירת הקטין בלא נוכחות ההורה או קרוב אחר תימשך רק כל עוד מתקיים הטעם שהצדיק את אי-ההמתנה כאמור:
 - (א) פגיעה בשלומה הגופני או הנפשי של הקטין;
 - (ב) סיכון או שיבוש של החקירה או של חקירתם או מעצרים של חשודים נוספים בקשר לאירוע שלגביו נחקר הקטין;
 - (ג) מניעת גילוי ראיה או תפיסת חפץ הקשור לעבירה שהקטין חשוד בביצועה;
 - (ד) סיכון של מניעת עבירות נוספות;
 - (ה) מניעת שחרור ממעצר של הקטין או של חשודים אחרים;
- (3) לא ניתן לאתר מי מהם במאמץ סביר.

(ד) הורה קצין מוסמך על חקירת קטין חשוד בלא הזמנת הורה או קרוב אחר להיות נוכח עמו בחקירה כאמור בסעיף קטן (א), ינמק את החלטתו והיא תתועד בכתב.

(ה) הוחל בחקירתו של קטין חשוד בלי להמתין לנוכחותו של הורה או של קרוב אחר, מאחד הטעמים האמורים בסעיף קטן (ג), והגיע הורה או קרוב אחר לתחנת המשטרה במהלך החקירה, יורשה אותו אדם להיות נוכח בהמשך חקירת הקטין והחוקר ייתן לקטין הזדמנות להיוועץ באותו אדם במועד האפשרי הראשון בהתאם למהלך החקירה.

(ו) נכח הורה של קטין או קרוב אחר בחקירת הקטין, לא יתערב במהלך החקירה ולא יצא מחדר החקירה, אלא אם כן התיר לו החוקר לעשות כן ובתנאים שיקבע; בטרם תחל חקירת קטין בנוכחות הורה או קרוב אחר, יודיע החוקר להורה או לקרוב האחר, לפי העניין, על המגבלות החלות עליו כאמור.

(ז) ראה חוקר כי הורה של קטין או קרוב אחר הנוכח בחקירת הקטין מפריע לחקירה באופן שאינו מאפשר לנהלה, מתערב בחקירה אף שהזהר שלא לעשות כן או מאיים על הקטין באופן ישיר או מרומז, רשאי החוקר, בהחלטה מנומקת בכתב, להרחיק את ההורה או הקרוב האחר מן החקירה.

(א) בטרם ייחקר קטין חשוד, יודיע חוקר לקטין, בלשון המובנת לו בהתחשב בגילו ובמידת בגרותו, על זכויותיו המפורטות להלן, נוסף על חובותיו לפי כל דין כלפי הקטין בהיותו חשוד:

- (1) זכותו להיוועץ בעורך דין ביחידות ולהיות מיוצג על ידי סניגור, וכן זכאות לפי חוק הסניגוריה הציבורית;

9ח. נוכחות הורה או קרוב אחר בחקירת קטין חשוד

9ט. הודעה לקטין חשוד על זכויותיו בטרם חקירתו

- (2) זכותו לנוכחות הורה או קרוב אחר בחקירתו, כאמור בסעיף 9ח.
- (ב) בטרם ייחקר קטין חשוד עצור שהובא לתחנה או קטין חשוד העצור בהתאם להוראות סעיף 32 לחוק המעצרים, שהובא לתחנה כשהוא עצור, יודיע חוקר לסניגורו של הקטין על חקירתו, ואם אין לו סניגור יודיע כאמור לסניגוריה הציבורית כדי שתבחן את זכאותו לייצוג; בלי לגרוע מהוראות כל דין, אין בהודעה לסניגורו של הקטין או לסניגוריה הציבורית כאמור, כדי לעכב את החקירה.
- (ג) שר המשפטים, בהסכמת השר לביטחון הפנים, יקבע הוראות בדבר נוסח הודעה כאמור בסעיף קטן (א).
9. קטין חשוד לא ייחקר בתחנת המשטרה בשעות הלילה, כהגדרתן בסעיף 9ד(א), ואולם רשאי קצין מוסמך להורות, בהחלטה מנומקת בכתב, כי קטין חשוד ייחקר בשעות הלילה באחד מאלה:
- (1) העבירה שהוא חשוד בביצועה נעברה בסמוך למועד עיכוב הקטין או מעצרו;
- (2) העבירה שהוא חשוד בביצועה היא עבירה מסוג פשע, או עבירה מסוג עוון המנויה בתוספת, והקצין המוסמך שוכנע כי דחיית החקירה עלולה להביא לאחד מהמקרים המנויים בסעיף 9ח(ג)(2);
- (3) הקטין והורהו נתנו את הסכמתם לחקירה בשעות הלילה, ובלבד שלא תתאפשר חקירתו של הקטין בשל הסכמתם כאמור אחרי השעה 00:00.
- 9יא. השר לביטחון הפנים, בהסכמת שר המשפטים ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת (בחוק זה – ועדת החוקה), יקבע הוראות לעניין יישום סעיפים 9 עד 9י.
- 9יב. הוראות סעיפים 9 עד 9י באות להוסיף על הוראה לפי כל דין בדבר חקירה כהגדרתה בחוק זה.
10. הוראות חוק המעצרים יחולו, לעניין קטין, בשינויים המפורטים בפרק זה.
- 10א. לא יוחלט על מעצרו של קטין אם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך שפגיעתה בחירותו פחותה, והמעצר יהיה לפרק הזמן הקצר ביותר הנדרש לשם השגת המטרה כאמור; בקבלת החלטה על מעצרו של קטין, יובאו בחשבון גילו והשפעת המעצר על שלומו הגופני והנפשי ועל התפתחותו.
- 10ב. בסעיף 9א לחוק המעצרים, לעניין קטין, האמור בו יסומן "א)" ואחריו יבוא: "ב) בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א), לא יוחלט על כבילת קטין עצור אם ניתן להשיג את מטרת הכבילה בדרך שפגיעתה בקטין פחותה, וכבילתו תהיה לפרק הזמן הקצר ביותר הנדרש לשם השגת המטרה כאמור; בקבלת החלטה על כבילתו של קטין יובאו בחשבון גילו והשפעת הכבילה על שלומו הגופני והנפשי. (ג) בטרם ייכבל קטין לפי הוראות סעיף קטן (א), יודיע לו השוטר כי הוא עומד לכבול אותו, אלא אם כן סבר כי מתן הודעה כאמור תסכל את מטרת הכבילה."
- 10ג. סעיף 29 לחוק המעצרים יחול, לעניין קטין, בשינויים אלה:
- (1) במקום "קצין משטרה בדרגת סגן-ניצב" יקראו "קצין משטרה המשמש באותה עת כקצין נוער מרחבי או מחוזי";
- (2) לעניין קטין שטרם מלאו לו 14 שנים –
- (א) בסעיף קטן (א), במקום "ולא יאוחר מ-24 שעות" יקראו "ולא יאוחר מ-12 שעות";
- (ב) בסעיפים קטנים (ד) ו-(ה)(1), בכל מקום, במקום "בתום 24 שעות" יקראו "בתום 12 שעות", והחלטה על החזקת הקטין במעצר במהלך השבת או החג כאמור בסעיפים הקטנים האמורים טעונה אישור מאת קצין המשטרה המשמש באותה עת כקצין נוער מרחבי או מחוזי.

- השהיית הבאת קטין עצור שטרם מלאו לו 14 שנים, לפני שופט
- 710.ד. (א) על אף הוראות סעיפים 29 ו-30 לחוק המעצרים, וסעיף 10ב, רשאי הקצין הממונה להשהות הבאת קטין עצור שטרם מלאו לו 14 שנים לפני שופט, לתקופה שלא תעלה על 24 שעות מתחילת המעצר, בכל אחד מאלה:
- (1) אם מצא כי התקיימה עילה מהעילות המפורטות בסעיף 30 לחוק המעצרים;
- (2) ההחלטה לבקש את הארכת מעצרו של קטין היתה יכולה להתקבל, בנסיבות העניין, רק לאחר חצות הלילה, והמועד שבו היה הקטין אמור להיות מובא לפני שופט לפי הוראות סעיף 29 לחוק המעצרים כנוסחו בסעיף 10ג, חל שלא בשעות הפעילות של בית המשפט; הוארך המעצר לפי פסקה זו, יובא הקטין לפני שופט מיד עם תחילת פעילותו של בית המשפט.
- הקצין הממונה ירשום את הנימוק להארכת המעצר לפי סעיף זה, והנימוק יובא לתשומת לב השופט אשר לפניו יובא הקטין.
- הפעלת סמכויות לפי חוק הנוער (טיפול והשגחה) במקום מעצר
- 110.ה. (א) בית משפט הדן בבקשה למעצרו של קטין רשאי, נוסף על סמכויותיו לפי כל דין, אם מצא כי קיימת עילה למעצרו, לנקוט פעולה מהפעולות האמורות בפסקאות (1) עד (6) של סעיף 3 לחוק הנוער (טיפול והשגחה), במקום להורות על מעצרו של הקטין, אם סבר שהדבר דרוש לשלול הגופני או הנפשי של הקטין; ואולם לא ינקוט בית המשפט פעולה כאמור אלא לאחר שהובאה בפניו עמדתו של עובד סוציאלי שמונה לפי חוק לעניין זה.
- אי-הבאת עמדתו של עובד סוציאלי שמונה לפי חוק בפני בית המשפט כאמור בסעיף קטן (א), לא תשמש עילה להמשך מעצרו של הקטין.
- הוגשה לבית משפט בקשה למעצרו של קטין שאין לו סניגור, ימנה לו בית המשפט סניגור ויחולו לעניין זה הוראות חוק הסניגוריה הציבורית.
- 110.ז. (א) בלי לגרוע מסמכותו של בית המשפט לפי סעיף 21א לחוק המעצרים, הוגשה בקשה למעצרו של קטין, רשאי קצין מבחן, ביוזמתו, להגיש לבית המשפט תסקיר מעצר כמשמעותו באותו סעיף, או להשמיע לפניו את עמדתו בעניין המעצר.
- (ב) בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א), הוגשה בקשה למעצרו של קטין שהוגש נגדו כתב אישום, יורה בית המשפט על הגשת תסקיר מעצר כמשמעותו בסעיף 21א לחוק המעצרים, או יאפשר לקצין המבחן להשמיע לפניו את עמדתו בעניין המעצר.
- (ג) היתה הבקשה כאמור בסעיף קטן (א) או (ב) בבקשה למעצרו של קטין המוחזק במעון או במעון נעול, רשאי גם הממונה על המעונות או מי מטעמו, באמצעות קצין המבחן, להגיש לבית המשפט חוות דעת לעניין המעצר או להשמיע לפניו את עמדתו בעניין זה.
- (ד) אי-הגשת תסקיר מעצר כאמור בסעיף זה, לא תשמש עילה להמשך מעצרו של הקטין.
- 110.ח. (א) לדיון בבית משפט בעניין מעצרו של קטין יודיע החוקר או התובע, לפי העניין, להורהו של הקטין על הזמנת ההורה לדיון כאמור, ואם לא ניתן לאתר את ההורה הקטין במאמץ סביר – יודיע לקרוב אחר, אלא אם כן אין אפשרות לאתר מי מהם במאמץ סביר בנסיבות העניין; להורה או לקרוב האחר תינתן הזדמנות להביע את עמדתו לעניין נוכחותו בדיון.
- על אף הוראות סעיף קטן (א) –
- (ב) (1) רשאי חוקר או תובע, לפי העניין, שלא להודיע להורה של קטין או לקרוב אחר על הזמנתו לדיון במעצרו של הקטין, אם הקטין הביע התנגדות, מנימוק סביר, להזמנת ההורה או הקרוב האחר כאמור;
- (2) לא יוזמן הורה של קטין או קרוב אחר לדיון במעצרו של הקטין אם החוקר או התובע, לפי העניין, סבר כי יש בכך כדי לפגוע בשלוליו הגופני או הנפשי של הקטין, לסכל את המטרה שלשמה מתבקש מעצרו או לסכן את ביטחון המדינה.
- (ג) החלטה שלא להודיע להורה של קטין או לקרוב אחר על הזמנתו כאמור בסעיף קטן (ב), תובא לאישור בית המשפט בעת הדיון במעצרו של הקטין.

(ד) לא הגיע הורה של קטין או קרוב אחר לדיון בעניין מעצרו של הקטין, אף שהוזמן אליו לפי הוראות סעיף קטן (א), או שלא אותר במאמץ סביר כאמור באותו סעיף קטן, יחולו הוראות אלה:

(1) מצא בית המשפט כי קיימת עילה למעצרו של הקטין, רשאי הוא לצוות על מעצרו לתקופה שלא תעלה על 24 שעות; ציווה בית המשפט כאמור, יזמין את הורהו של הקטין או קרוב אחר לדיון בהמשך המעצר, שיתקיים בתום התקופה האמורה;

(2) מצא בית המשפט כי קיימת עילה למעצרו של הקטין, אך סבר כי הורהו של הקטין או קרוב אחר לא יגיע לדיון בהמשך מעצרו אף אם יוזמן לפי הוראות פסקה (1), רשאי הוא לצוות על מעצרו של הקטין לתקופה שלא תעלה על 24 שעות, ורשאי הוא להורות על הזמנתו של עובד סוציאלי שמונה לפי חוק או קצין מבחן לדיון בהמשך המעצר שיתקיים בתום התקופה האמורה.

(ה) לא הגיע הורה של קטין או קרוב אחר, או עובד סוציאלי שמונה לפי חוק או קצין מבחן, לפי העניין, לדיון בהמשך מעצרו של הקטין אף שהוזמן לפי הוראות סעיף זה, רשאי בית המשפט לדון בהמשך מעצרו של הקטין בלא נוכחותם, ואי-נוכחותם לא תשמש עילה למעצרו של הקטין.

10ט. בסעיף 17 לחוק המעצרים, לעניין קטין, בסעיף קטן (א), בכל מקום, במקום "15 ימים" יקראו "10 ימים" ובסעיף קטן (ב), במקום "30 ימים" יקראו "20 ימים".
10י. סעיף 21 לחוק המעצרים יחול, לעניין קטין, בשינויים אלה:

משך מעצר קטין לפני הגשת כתב אישום
מעצר קטין לאחר הגשת כתב אישום

(1) אחרי סעיף קטן (א) יקראו: "(א1) סעיף קטן (א) לא יחול על נאשם שהוא קטין שטרם מלאו לו 14 שנים; אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לגרוע מסמכותו של בית המשפט להורות על שחרור הנאשם בערובה או בתנאי שחרור אחרים."

(2) בסעיף קטן (ד), במקום "30 ימים" יקראו "15 ימים".
10יא. בסעיף 59 לחוק המעצרים, לעניין קטין, במקום "75 ימים" יקראו "40 ימים".

שחרור ממעצר אישום באין

10יב. סעיף 61 לחוק המעצרים ייקרא, לעניין קטין, כך:
שחרור ממעצר הכרעת דין או גזר דין

(1) בסעיף קטן (א), במקום "תשעה חודשים" יקראו "שישה חודשים";

(2) סעיף קטן (ג) ייקרא כך: "בלי לגרוע מהוראות סעיף 62, ניתנה הכרעת דין שלפיה נקבע כי נאשם ביצע את העבירה לאחר שהיה נתון במעצר לתקופה המצטרפת כדי שישה חודשים בשל אותו כתב אישום, רשאי בית המשפט שהכריע את דינו לצוות על הארכת מעצרו או על מעצרו מחדש, לתקופה של 45 ימים, ומטעמים מיוחדים, לתקופה נוספת של 30 ימים, אם מצא כי יש עילה למעצרו; לא ניתן גזר דין בתוך 75 ימים מיום שציווה בית המשפט כאמור לראשונה, ישוחרר הנאשם מן המעצר."

10יג. סעיף 62 לחוק המעצרים ייקרא, לעניין קטין, כך:
(1) בסעיף קטן (א), במקום "90 ימים" יקראו "45 ימים";
(2) הוראות סעיף קטן (ב) לא יחולו.

הארכת מעצר קטין או חידושו

10יגא. בסעיף 62א לחוק המעצרים, לעניין קטין, במקום "תשעה חודשים" יקראו "שישה חודשים".

10יד. (א) קטין שבית משפט הורה על שחרורו בערובה בתנאי כאמור בסעיף 48(א) (9) לחוק המעצרים, לא יהיה נתון בתנאי כאמור לתקופה העולה על תשעה חודשים; ואולם רשאי בית המשפט להורות על הארכת התנאי לתקופה שלא תעלה על 90 ימים, ולחזור ולצוות כך מעת לעת.

סמכות מעצר לבית משפט עד לדיון בבקשה למעצר מחדש
איסור יציאה של קטין ממקום מגוריו

(ב) הורה בית משפט על שחרור קטין בערובה בתנאי כאמור בסעיף 48(א)(9) לחוק המעצרים לפרק זמן מצטבר העולה על 16 שעות ביום, או הורה בית המשפט על מעצרו של קטין בפיקוח אלקטרוני, לפי הוראות סימן ג' 1 בפרק ב' לחוק המעצרים, יורה על קיום דיון בעניינו של הקטין אחת לשלושה חודשים במהלך תקופת תוקפו של התנאי או של המעצר האמורים, לפי העניין.

11. (בוטל)

12. (א) נעצר קטין או נתגלה בחקירה פלילית כי קיים יסוד להעמיד לדין קטין, תודיע על כך המשטרה לקצין מבחן והוא יהיה רשאי להשתמש בסמכויותיו של עובד סוציאלי לפי חוק הסעד (סדרי דין בעניני קטינים, חולי נפש ונעדרים), תשט"ו-1955, אף שלא לפי צו בית משפט.

(ב) אין להעמיד לדין קטין שטרם מלאו לו שלוש עשרה שנים ביום הגשת כתב האישום נגדו, אלא לאחר התייעצות עם קצין מבחן.

12א. (א) בסעיף זה –

"הליך חלופי" – הליך חלופי להליך פלילי או לחלקו, שנקבע בנוהל, אשר מתנהל שלא בפני בית משפט, בהשתתפות נפגע עבירה או שלא בהשתתפותו – אם נתן את הסכמתו לקיום ההליך בלעדיו, ומטרתו, בין היתר, להביא לפעולה שתבטא את קבלת האחריות של הקטין למעשה הפלילי, לרבות באמצעות תיקון כלפי נפגע העבירה, הקהילה או החברה;
"נוהל" – נוהל שנקבע לפי הוראות סעיף קטן (ד).

"תובע" – כל אחד מאלה:

(1) פרקליט מחוז או פרקליט בכיר שהוסמך לפי סעיף 62(א)(1) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, לפי העניין;

(2) תובע שהוא קצין משטרה המכהן כראש יחידת תביעות או תובע משטרתי שהוא הסמיך לעניין זה.

(ב) קצין מבחן שקיבל הודעה כי נתגלה בחקירה פלילית שקיים יסוד להעמיד לדין קטין, כאמור בסעיף 12(א), יבדוק אם להפנות את הקטין להליך חלופי בהתאם לתנאי הסף המפורטים בנוהל, ויעביר את תוצאות בדיקתו לקצין המוסמך או לתובע; מצא הקצין המוסמך או התובע כי ניתן להפנות את הקטין להליך חלופי, יודיע לקצין המבחן, וקצין המבחן יהיה רשאי להפנות את הקטין להליך כאמור שיתנהל בהתאם להוראות הנוהל, ובלבד שהתקיימו כל אלה:

(1) הקטין הסכים בכתב להשתתף בהליך החלופי, לאחר שקצין המבחן מסר לו את המידע הדרוש בדבר מהות ההליך, לרבות משמעות הסכמתו להשתתף בהליך והשלכות הצפויות מההליך על מצבו המשפטי, בשפה ובאופן המובנים לו בהתחשב בגילו ובמידת בגרותו;

(2) הקטין מכיר במעורבותו באירוע המיוחס לו.

(ג) הסתיים הליך חלופי, בין שהושלם בהתאם להוראות הנוהל ובין שלא הושלם, יעביר קצין המבחן למשטרה את המלצתו בעניינו של הקטין; השלמת ההליך החלופי תהיה שיקול מרכזי ומכריע בכל החלטה לגבי המשך ההליך הפלילי בעניינו של הקטין, ואם טרם הועמד לדין, לא יוחלט על העמדתו לדין, אלא אם כן מוצדק לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיירשמו.

(ד) משטרת ישראל, משרד הרווחה והשירותים החברתיים באמצעות שירות המבחן לנוער ומשרד המשפטים יקבעו נוהל שיפורסם באתרי האינטרנט של משטרת ישראל ושל משרד הרווחה והשירותים החברתיים, המסדיר סוגי הליכים חלופיים, שיכלול, בין השאר, הוראות בעניינים אלה:

(1) השיקולים והתנאים להפניית קטין להליך חלופי;

(2) תנאי הסף לקיומו של ההליך החלופי;

(3) מעמד נפגע העבירה;

(4) סודיות הדברים שנאמרו ונמסרו בהליך החלופי;

(5) תוצאות השלמת ההליך החלופי או אי-השלמתו;

- (6) הגורם האחראי לביצוע ההליך החלופי.
- (ה) על אף האמור בסעיף קטן (ד), עד לקביעת ניהול כאמור באותו סעיף קטן, רשאים משטרת ישראל ומשרד הרווחה והשירותים החברתיים באמצעות שירות המבחן לנוער, בהתייעצות עם משרד המשפטים, לקבוע ניהול זמני שתוקפו לא יעלה על שלוש שנים; ניהול זמני יכול שיהיה מוגבל לאזור מסוים, לתקופה מסוימת ולעניין מסוים, ואינו טעון פרסום.
- (ו) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מסמכותו של קצין מוסמך או של תובע להפנות קטין להליך אחר שאינו הליך חלופי כהגדרתו בסעיף קטן (א) ואינו מחייב השתתפות נפגע העבירה או הסכמתו להליך, ובלבד שההליך יוסדר בנוהל שיקבעו משטרת ישראל ומשרד הרווחה והשירותים החברתיים באמצעות שירות המבחן לנוער, בהתייעצות עם משרד המשפטים, ויפורסם באתרי האינטרנט כאמור בסעיף קטן (ד); הוראות סעיף קטן (ה) יחולו לעניין ניהול כאמור, בשינויים המחויבים.
- (א) בתי מעצר לקטינים 13. לא יוחזק קטין במעצר אלא בבית מעצר נפרד לקטינים או באגף בבית מעצר כללי, ובלבד שאותו אגף יהיה מופרד לחלוטין, ייועד לקטינים בלבד ולא יהיו גישה או קשר ראיה בינו לבין אגפיו האחרים של בית המעצר או שוכניו.
- (ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) מותר להחזיק קטין לצורך חקירה בלבד בתחנת משטרה, ובלבד שיוחזק בנפרד ולא יהיה מגע בינו לבין חשודים או עצירים בגירים; היתה תחנת המשטרה במקום ישוב אשר בו או בקרבתו יש בית מעצר לקטינים – אין להלין את הקטין אלא בבית המעצר.
- (1) (ב1) על אף הוראות סעיף קטן (א), סעיף 34ב וסעיף 8(א) ו-(ב) לחוק המעצרים, ניתן להחזיק קטינה עצורה בתא מעצר יחד עם עצורה או אסירה שאינה קטינה, אם הקטינה הסכימה לכך והגורם המוסמך סבר כי התקיימו כל אלה:
- (א) טובת הקטינה דורשת שהיא לא תוחזק בתא כשהיא לבדה;
- (ב) טובת הקטינה דורשת שהיא תוחזק בתא יחד עם מי שאינה קטינה, או אין אפשרות שהקטינה תוחזק בתא עם קטינה אחרת;
- (ג) אין בהחזקת הקטינה בתא מעצר יחד עם העצורה או האסירה שאינה קטינה כדי לסכן את שלומה הגופני או הנפשי של הקטינה;
- (2) החלטה על החזקת קטינה יחד עם מי שאינה קטינה כאמור בפסקה (1), תובא לאישור בית המשפט בתוך 24 שעות ממועד תחילת ההחזקה כאמור;
- (3) בסעיף קטן זה, "הגורם המוסמך" –
- (א) לעניין קטינה עצורה הנתונה במשמורת שירות בתי הסוהר – מנהל בית הסוהר;
- (ב) לעניין קטינה עצורה אחרת – הקצין האחראי על הקטינות העצורות במקום המעצר.
- (2) (ב2) קטין עצור הנתון במשמורת שירות בתי הסוהר, זכאי כי עובד סוציאלי יראה אותו בתוך 24 שעות ממועד שהתקבל למשמורת שירות בתי הסוהר, אלא אם כן התקבל למשמורת כאמור בשבת או בחג; התקבל הקטין למשמורת שירות בתי הסוהר בשבת או בחג, זכאי הקטין כי עובד סוציאלי יראה אותו בהקדם האפשרי לאחר תום השבת או החג.
- (ג) שר הרווחה והשירותים החברתיים רשאי להכריז על מעון נעול כבית מעצר לקטינים.
- 13.א. סבר הקצין האחראי על הקטינים העצורים במקום המעצר, שהחזקתו של קטין בתא מעצר יחד עם קטינים נוספים תסכן את שלומו הגופני או הנפשי של הקטין או את שלומם הגופני או הנפשי של אחרים או שטובתו של הקטין דורשת את החזקתו בתא כשהוא לבדו, רשאי הוא להורות על החזקת הקטין בתא כאמור; לעניין זה, "עצור" – למעט עצור הנתון במשמורת שירות בתי הסוהר; קטין זכאי שתינתן לו הזדמנות להביע את עמדתו לעניין זה.

- תנאי החזקת קטינים במעצר 13ב. (א) בלי לגרוע מהוראות סעיף 9(א) לחוק המעצרים, קטין עצור יוחזק בתנאים ההולמים את גילו ואת צרכיו ותוך השגחה מיוחדת על שלומו הגופני והנפשי, ובכלל זה יינתנו לקטין שירותי חינוך ופנאי, כפי שיקבע השר לביטחון הפנים, לאחר התייעצות עם שר הרווחה והשירותים החברתיים ושר החינוך.
- (ב) על אף הוראות סעיף 9(ב) ו-6(7) לחוק המעצרים, קטין עצור שטרם הוגש נגדו כתב אישום יהיה זכאי לקבל מבקרים שהם בני משפחתו מדרגה ראשונה ולקיים קשר טלפוני עמם, וכן לשלוח מכתבים אליהם ולקבל מכתבים מהם בהתאם להוראות סעיפים 47א עד 47ד לפקודת בתי הסוהר, אלא אם כן שוכנע הקצין הממונה, כי קיימות נסיבות שיירשמו שבשלחן מתן זכויות כאמור עלול לפגוע בחקירה, לרבות נסיבות שנקבעו לפי סעיף קטן (ד).
- (ג) החלטה על החזקת קטין עצור בתא מעצר יחד עם קטינים אחרים תינתן בהתחשב בשלומו של הקטין, וכן בין השאר, בהפרש הגיל בין הקטינים, סוג העבירות שהם חשודים בביצוען, עברם הפלילי, מעצרים קודמים שלהם והחשש למעשי אלימות או התעללות ביניהם; לעניין זה, "קטין עצור" – קטין עצור הנתון במשמורת שירות בתי הסוהר.
- (ד) השר לביטחון הפנים, לאחר התייעצות עם שר המשפטים, יקבע הוראות לעניין סעיף זה, לרבות בדבר דרכי פיקוח סדירות על תנאי החזקתם של קטינים במעצר ונסיבות כאמור בסעיף קטן (ב) שבשלחן רשאי הקצין הממונה להגביל את הזכויות הקבועות באותו סעיף קטן.
- 13ג. (א) החליט שוטר או בית משפט לשחרר קטין ממעצר, בערובה או בלא ערובה, ימסור להורה הקטין, ואם לא ניתן למסור להורה – לקרוב אחר, הודעה על שחרורו, אלא אם כן אין אפשרות לאתר מי מהם במאמץ סביר בנסיבות העניין או אם מסירת הודעה כאמור עלולה לפגוע בשלומו הגופני או הנפשי של הקטין.
- (ב) תנאי שחרורו בערובה של קטין לפי סעיפים 42 או 48 לחוק המעצרים, ייקבעו בהתחשב בצרכיו המיוחדים כקטין.
- פרק ד' – סדרי הדין**
14. אין להעמיד אדם לדין בשל עבירה שביצע בהיותו קטין אם עברה שנה מיום ביצועה אלא בהסכמת היועץ המשפטי לממשלה.
15. לא תוגש קובלנה לפי סימן ב' לפרק ד' לחוק סדר הדין הפלילי, תשכ"ה-1965, נגד קטין בשל עבירה שבשעת ביצועה לא מלאו לו ארבע עשרה שנה.
16. כתב אישום נגד קטין יציין, במידה שהדבר ניתן לבירור, את תאריך לידתו של הקטין.
17. בית משפט לנוער רשאי להורות כי נאשם שהוא קטין לא יהיה נוכח בשלב משלבי הדין, למעט בעת מתן פסק דין או החלטה אחרת לפי חוק זה בעניינו של הקטין, ובלבד שטובת הקטין דורשת זאת, מטעמים מיוחדים שיירשמו, ושהקטין מיוצג על ידי סניגור.
- 17א. החלטה של בית משפט לפי חוק זה בעניינו של קטין, תינתן לאחר שניתנה לקטין הזדמנות להביע את עמדתו לפני בית המשפט, ובקבלת ההחלטה יינתן משקל ראוי לעמדתו של הקטין, בהתחשב בגילו ובמידת בגרותו; בית המשפט יסביר לקטין את החלטתו בשפה ובאופן המובנים לו בהתחשב בגילו ובמידת בגרותו; בסעיף זה, "הזדמנות להביע עמדה" – כמשמעותה בסעיף 1ב.
- 17ב. הוראות סעיפים 17 ו-17א לא יחולו לעניין החלטה על מתן צו הבאה לקטין בהתאם להוראות סעיף 73א לחוק בתי המשפט או על מתן צו מעצר או צו חיפוש בנוגע לקטין, או צו אחר שניתן על פי כל דין במעמד צד אחד או שלא בנוכחות הקטין, שהוחלט לתתה שלא בנוכחות הקטין בהתאם להוראות כל דין.
18. (א) קטין שהוגש נגדו כתב אישום, למעט אישום שהוגש פני שופט תעבורה בעבירה שאינה פשע, זכאי לייצוג על ידי סניגור לפי חוק הסניגוריה הציבורית.
- (ב) בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א), רשאי בית משפט למנות לקטין סניגור, אף אם לא הוגש נגדו כתב אישום כאמור באותו סעיף קטן, אם הוא סבור כי טובת הקטין דורשת זאת; החליט בית המשפט למנות לקטין סניגור כאמור, יפנה את

הקטין ללשכת הסניגוריה הציבורית הנמצאת במחוז שיפוטו של בית המשפט לצורך מינוי הסניגור.

- (ג) באין לקטין סניגור, יעזור לו בית המשפט לחקור את העדים.
- (ד) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מזכותו של הקטין להיות מיוצג על ידי עורך דין בהתאם להוראות חוק לשכת עורכי הדין, תשכ"א-1961.
- מעמדו של הורה 19. (א) בית משפט לנוער ימציא להורה הקטין העתקים של ההזמנה לדין ושל כתב האישום עם הודעה שהוא רשאי להיות נוכח בשעת הדיון, וזולת אם קבע בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, שאין להזמין את ההורה או שאין להמציא לו את ההעתקים האמורים או אחד מהם.
- (ב) רשאי בית משפט לנוער בכל עת לצוות שהורה הקטין יהיה נוכח בבית המשפט.
- (ג) כל בקשה שנאשם רשאי להגיש לבית המשפט, רשאי גם הורה הקטין, או אדם שבית המשפט הרשהו לכך, להגיש במקומו, ורשאים הם לחקור עדים ולהשמיע טענות במקום הקטין או יחד אתו.
- (ד) להורה של קטין תינתן הזדמנות להביע את עמדתו בדיון בבית משפט לנוער בעניין החלטה לפי סעיפים 20, 24, 25א, 26, 30, 31(ד) ו-33 הנוגעת לקטין, לפני קבלת ההחלטה; לא היה הקטין מיוצג על ידי עורך דין בדיון כאמור, רשאי בית המשפט למנות לקטין אפוטרופוס לדין, אם סבר שיש לעשות כן בשל העדרו של הורה הקטין מהדיון או מסיבה אחרת; אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לגרוע מסמכותו של בית משפט לתת להורה הקטין הזדמנות להביע את עמדתו בדיונים שלפניו בעניינו של הקטין.
- צו להשגחה זמנית 20. (א) הוגש כתב אישום נגד קטין, רשאי בית משפט לנוער לצוות שהקטין יימסר להשגחתו של קצין מבחן עד למתן החלטת בית המשפט לפי סעיף 24 או לתקופה קצרה יותר כפי שקבע בית המשפט (בחוק זה – צו להשגחה זמנית), אם סבר, לאחר שהובאה לפניו חוות דעתו של קצין מבחן, שטובת הקטין דורשת זאת ושלא ניתן להשיג את המטרה שבמתן צו כאמור בדרך שפגיעתה בחירותו של הקטין פחותה.
- (ב) השגחת קצין מבחן כאמור בסעיף קטן (א) תכלול אחד או יותר מאלה, כפי שיפורט בצו להשגחה זמנית בהתאם לנדרש לצורך קידום טובת הקטין וטיפול בו:
- (1) קיום קשר טיפולי עם הקטין בתקופת תוקפו של הצו;
 - (2) עריכת אבחונים בקהילה לקטין, לרבות אבחון פסיכולוגי, פסיכיאטרי, תעסוקתי, לימודי, סוציאלי, התפתחותי ורפואי, וכן עריכת בדיקות לשם גילוי שימוש בסמים מסוכנים ובאלכוהול; מצא בית המשפט כי יש לערוך אבחון פסיכיאטרי כאמור, יחולו הוראות חוק טיפול בחולי נפש, התשנ"א-1991;
 - (3) בדיקת תפקודו של הקטין במשפחה ובקהילה;
 - (4) גיבוש ממצאים והמלצות מפעולות שננקטו לפי פסקאות (1) עד (3).
- (ג) בית משפט לנוער רשאי, לבקשת קטין שלגביו ניתן צו להשגחה זמנית, או לבקשת קצין המבחן שהקטין נמסר להשגחתו אשר הוגשה בהסכמת הקטין, אם סבר שטובת הקטין דורשת זאת, להורות כי במהלך תקופת תוקפו של הצו להשגחה זמנית יתגורר הקטין במקום מחוץ לביתו כפי שיחליט קצין המבחן; ניתן צו להשגחה זמנית בתנאים כאמור בסעיף קטן זה, יקיים בית המשפט דיון בעניין ביצוע הצו אחת לשלושה חודשים.
- (ד) קצין המבחן שהקטין נמסר להשגחתו בהתאם לצו להשגחה זמנית יעביר לבית המשפט לנוער, אחת לשלושה חודשים, דיווח בכתב על ביצוע הצו כאמור, ובית המשפט רשאי להורות על קיום דיון בעניין, לבקשת קצין המבחן או הקטין או מיוזמתו.
- (ה) בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (ד), חלפו שישה חודשים מיום מתן הצו להשגחה זמנית או מיום קיומו של דיון בעניין ביצוע צו כאמור, ולא קיים בית המשפט לנוער דיון בעניין בפרק זמן זה, יקיים בית המשפט דיון בעניין ביצוע הצו.

(ו)	ממצאים שהתקבלו לפי סעיף זה ולפי סעיף 20א, לא ישמשו ראיה נגד הקטין בכל הליך פלילי בדבר ביצוע עבירות נוספות או אחרות על ידו, או בהליך הפלילי שבו נדון כתב האישום באותה עבירה נגד הקטין, למעט לשם קביעת דרכי הטיפול בו ; אין באמור כדי לגרוע מהוראות סעיף 368ד לחוק העונשין.		20א.	(א)	צו להחזקה במעון לצורכי הסתכלות
	הוגש כתב אישום נגד קטין וסבר בית משפט לנוער, לאחר שהובאה לפניו חוות דעתו של קצין מבחן, כי מתן צו להשגחה זמנית אינו מספק בנסיבות העניין וכי טובת הקטין דורשת זאת, רשאי הוא לצוות שהקטין יוחזק לצורכי הסתכלות במעון, ואם לא ניתן להחזיקו שם למטרה כאמור – במעון נעול, לתקופה שלא תעלה על 70 ימים ; היה הקטין עצור, רשאי בית המשפט לנוער, על אף הוראות סעיף 7 לחוק המעצרים וסעיף 13 לחוק זה, לצוות על החזקת הקטין במעון נעול לצורכי הסתכלות, במסגרת מעצרו ולתקופה שלא תעלה על 70 ימים.			(ב)	
	לא ייתן בית המשפט לנוער צו כאמור בסעיף קטן (א), אלא אם כן התקיימו שניים אלה :				
(1)	הקטין מיוצג על ידי סניגור, ולגבי קטין שמלאו לו 14 שנים, אף אם אינו מיוצג על ידי סניגור ובלבד שבית המשפט ראה, מטעמים שיירשמו, שלא ייגרם לו אי-צדק במתן הצו בשל כך ;				
(2)	הקטין הסכים למתן הצו, או שהתקיימו נסיבות מיוחדות המצדיקות הוצאת הצו בלא הסכמתו, ובלבד שאם לא הסכים כאמור, היה הקטין מיוצג על ידי סניגור.				
(ג)	החזקת קטין במעון או במעון נעול לצורכי הסתכלות כאמור בסעיף קטן (א), תכלול אחד או יותר מאלה :				
(1)	עריכת אבחונים לקטין במעון כמפורט בסעיף 20(ב);				
(2)	בדיקת תפקודו ההתנהגותי והחברתי במעון ;				
(3)	גיבוש ממצאים והמלצות מפעולות שננקטו לפי פסקאות (1) ו-(2).				
(ד)	ניתן צו כאמור בסעיף קטן (א) לגבי קטין עצור, לא תינתן לקטין חופשה מהמעצר במהלך תקופת תוקפו של הצו, אלא באישורו של בית המשפט לנוער שניתן לבקשת הממונה על המעונות או מי שהוא הסמיכו לכך.				
(א)	לא ייתן בית המשפט צו להשגחה זמנית לפי סעיף 20(ג) או צו להחזקה במעון לצורכי הסתכלות לפי סעיף 20א, אלא אם כן התקיים אחד מאלה :		20ב.		בדיקת קיום ראיות לכאורה
(1)	בית המשפט נוכח שיש ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של הקטין ; קביעה כי יש ראיות כאמור בפסקה זו תיעשה בידי שופט שאינו דן באישום ;				
(2)	הוגשה בקשה למעצרו של קטין כאמור בסעיף 21 לחוק המעצרים, ובית המשפט שדן בבקשת המעצר קבע כי התקיימו ראיות לכאורה להוכחת האשמה ;				
(3)	הקטין הודה בבית המשפט או שאין מחלוקת לגבי קיומן של ראיות לכאורה.				
(ב)	על אף האמור בסעיף קטן (א), רשאי בית המשפט לתת צו כאמור באותו סעיף קטן אף אם לא התקיים האמור בו, ובלבד שהקטין מיוצג על ידי סניגור, והוא וסניגורו הסכימו למתן צו כאמור.				
(א)	בית משפט לנוער רשאי, לבקשת קצין מבחן, הממונה על המעונות או הקטין שלגביו ניתן צו להשגחה זמנית, או צו להחזקה במעון לצורכי הסתכלות לפי סעיף 20א, לשנות או לבטל צו כאמור או לתת כל הוראה הדרושה לביצועו, ולעניין צו לפי סעיף 20א – גם להאריכו לתקופה נוספת שלא תעלה על שלושים ימים.		20ג.		שינוי או ביטול של צו להשגחה זמנית או צו להחזקה במעון לצורכי הסתכלות, וערעור
(ב)	על החלטת בית משפט לנוער לפי סעיפים 20, 20א או סעיף קטן (א), ניתן לערער לפני בית משפט שלערעור, שידון בערעור בשופט אחד ; על החלטת בית המשפט שלערעור לפי סעיף זה ניתן לערער לפני בית המשפט העליון, שידון בערעור בשופט אחד.				
	בהכרעת הדין יחליט בית משפט לנוער על זיכוי הקטין או יקבע שהקטין ביצע את העבירה.		21.		הכרעת הדין

22. תסקיר קצין מבחן ובדיקות אחרות
קבע בית משפט לנוער שהקטין ביצע את העבירה, יורה על הגשת תסקיר קצין מבחן לפי סעיף 37 לחוק העונשין, ורשאי בית-המשפט להורות על עריכת בדיקות וחקירות כאמור בסעיף 190 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ד-1984.
23. חסיון
העתק התסקיר של קצין המבחן והתוצאות של ההשגחה הזמנית או ההסתכלות לפי סעיפים 20 או 20א ושל הבדיקות והחקירות שנערכו לפי סעיף 22 לא יימסרו לבעלי הדין ולבאי כוחם אלא אם בית המשפט הורה הוראה אחרת, אולם רשאים התובע והסניגור של הנאשם לעיין במסמכים האמורים בתיק בית המשפט.
- פרק ה' – ענשים ודרכי טיפול**
24. החלטת בית המשפט לגבי קטין שביצע עבירה
קבע בית משפט לנוער שהקטין ביצע את העבירה והוגשו לו תסקיר של קצין המבחן ותוצאות הבדיקות והחקירות, שעליהם הורה לפי סעיף 22, יחליט על אחד מאלה:
(1) להרשיע את הקטין ולגזור את דינו;
(2) לצוות על אחד או יותר מהאמצעים ודרכי הטיפול המנויים בסעיף 26;
(3) לפטור את הקטין בלא צו כאמור.
- 24א. החלטת בית המשפט על אמצעים ודרכי טיפול הרשעה
על אף האמור בסעיף 24 רישה, רשאי בית משפט לנוער, לאחר שהרשיע את הקטין וגזר את דינו כאמור בפסקה (1) לסעיף האמור, לצוות, נוסף על העונש שהטיל, על קבלת התחייבות מאת הורהו של הקטין או על חיוב ההורה בתשלום קנס, הוצאות משפט או פיצוי, לפי פסקאות (3), (7) או (8) של סעיף 26, והכול אם מצא כי קיימות נסיבות המצדיקות לעשות כן.
25. דרכי ענישה
(א) (1) קטין שהורשע, רשאי בית משפט לנוער, במקום להטיל עליו מאסר לצוות על החזקתו במעון נעול לתקופה שיקבע ובלבד שלא תעלה על תקופת המאסר המרבית הקבועה לעבירה שבה הורשע הקטין;
(2) בית משפט לנוער, המצווה על הפעלת מאסר על-תנאי לפי סעיף 55 לחוק העונשין, רשאי, במקום להטיל על הקטין מאסר, לצוות על החזקתו במעון נעול;
(3) בית משפט לנוער שהחליט על החזקת קטין במעון נעול לפי פסקאות (1) או (2), יסביר לקטין, בשפה ובאופן המובנים לו בהתחשב בגילו ובמידת בגרותו, באילו נסיבות יהיה ניתן להעבירו מהמעון הנעול למאסר, לפי הוראות סעיפים 25א או 25ב(ג), ואת ההשפעה של מעבר כאמור על תנאי החזקתו ועל שחרורו.
- (ב) אדם שהיה קטין ביום ביצוע העבירה, לא יוטל עליו עונש מוות, ועל אף האמור בכל דין אין חובה להטיל עליו מאסר עולם, מאסר חובה או עונש מינימום.
- (ג) בקביעת ענשו של קטין יתחשב בית המשפט לנוער, בין השאר, בגילו בשעת ביצוע העבירה.
- (ד) קטין שבשעת גזירת דינו טרם מלאו לו ארבע עשרה שנה, לא יוטל עליו מאסר; אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לגרוע מסמכותו של בית משפט לנוער להורות על החזקתו של קטין כאמור במעון נעול לפי הוראות סעיף קטן (א)(1).
- (ה) (בוטל)
- (ו) על אף האמור בסעיף קטן (ד), ובלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א)(1), הורשע קטין שבשעת גזירת דינו טרם מלאו לו 14 שנה בעבירה לפי סעיף 301א(א)(10), או לפי סעיף 301א(א)(11) לעניין ארגון טרור, או לפי סעיף 305 לחוק העונשין – אם קבע בית המשפט שהמעשה שבשלו הורשע הוא מעשה טרור לפי סעיף 37 לחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016, רשאי בית משפט לנוער לצוות על החזקתו של הקטין במעון נעול, לתקופה שיקבע, ועל המשך נשיאת עונשו במאסר, ובלבד שבעת העברתו למאסר ימלאו לקטין 14 שנה לפחות, לאחר ששקל בין השאר את נסיבות המקרה ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה, השפעת המאסר על הקטין, גילו של הקטין בעת ביצוע העבירה, נסיבותיו האישיות של הקטין ויכולתו של המעון הנעול לתת מענה הולם אם יש חשש ממשי כי הקטין ישוב ויבצע עבירות.
- (ז) הוראות סעיף 34ד לחוק העונשין לא יחולו לעניין הרשעה בעבירה כאמור בסעיף קטן (ו).

(ח) תקופת המאסר ותקופת החזקתו של הקטין במעון נעול שרשאי בית המשפט לגזור לפי סעיף קטן (ו) לא יעלו במצטבר על תקופת המאסר המרבית הקבועה לעבירה שבה הורשע הקטין.

(ט) על החזקתו של קטין במעון נעול לפי סעיף קטן (ו) יחולו ההוראות החלות לעניין צו שניתן לפי סעיף קטן (א)(1).

(י) ציווה בית המשפט על החזקת קטין במעון נעול לתקופה שקבע ועל המשך נשיאת עונשו במאסר לפי הוראות סעיף קטן (ו), יורה על קיום דיון לקראת תום תקופת החזקתו של הקטין במעון הנעול שעליה הורה כאמור (בסעיף זה – דיון מעקב), ורשאי הוא, מעת לעת, וכל עוד הקטין מוחזק במעון הנעול, להורות על קיום דיון מעקב נוסף; בהליך לפי סעיף קטן זה ימנה בית המשפט סניגור לקטין שאין לו סניגור, ויחולו לעניין זה הוראות חוק הסניגוריה הציבורית; בדיון מעקב תינתן לנפגעי העבירה הזדמנות לטעון את טענותיהם.

(יא) בדיון מעקב רשאי בית המשפט, לאחר שהוגש לו תסקיר קצין מבחן לעניין זה ושהובאה לפניו חוות דעתו של הממונה על המעונות ולאחר ששקל את השיקולים המנויים בסעיף קטן (ו), להורות על אחד או יותר מאלה:

(1) דחיית מועד העברתו של הקטין למאסר והמשך החזקתו במעון נעול לתקופה שיקבע, שלא תעלה על התקופה שנותרה להשלמת העונש שעליו הורה לפי סעיף קטן (ו);

(2) קיצור תקופת המאסר שעליה הורה לפי סעיף קטן (ו);

(3) ביטול תקופת המאסר שעליה הורה לפי סעיף קטן (ו);

(4) המשך החזקתו של הקטין במעון נעול לתקופה שלא תעלה על התקופה שנותרה להשלמת העונש שעליו הורה לפי סעיף קטן (ו).

(יב) החלטות בית משפט לנוער לפי סעיפים קטנים (ו) ו-(יא) ניתנות לערעור כאילו היו פסק דין.

העברת קטין ממעון נעול למאסר 25א. (א) ציווה בית משפט לנוער על החזקתו של קטין במעון נעול במקום על מאסרו לפי הוראות סעיף 25(א)(1) או (2), רשאי הוא, לבקשת הממונה על המעונות, לאחר שהוגש לו תסקיר קצין מבחן לעניין זה, להמיר את הצו האמור במאסר לתקופה שלא תעלה על יתרת התקופה שנותרה להשלמת הצו המקורי, אם שוכנע כי התקיים אחד מאלה:

(1) הקטין מסכן או עלול לסכן את עצמו או אחרים;

(2) הקטין גורם נזק חמור ומתמשך לרכוש;

(3) התנהגות הקטין במעון באופן מתמשך, לרבות בריחה חוזרת ונשנית של הקטין מהמעון, לא מאפשרת לקיים את הצו במעון.

(ב) ציווה בית המשפט כאמור בסעיף קטן (א), רשאי הוא להורות על קיום דיון בתקופת המאסר שמטרתו בחינת האפשרות להמיר את המאסר בצו להחזקתו של הקטין במעון נעול, לתקופה שלא תעלה על יתרת התקופה שנותרה להשלמת תקופת המאסר כאמור בסעיף קטן (א).

(ג) לא ייתן בית משפט לנוער צו לפי סעיף קטן (א) אלא לאחר שניתנה לקטין הזדמנות להביא ראיות ולטעון את טענותיו לעניין זה.

(ד) בהליך לפני בית משפט לנוער לפי סעיף זה, ימנה בית המשפט סניגור לקטין שאין לו סניגור, ויחולו לעניין זה הוראות חוק הסניגוריה הציבורית.

(ה) (1) ציווה בית המשפט לנוער על החזקתו של קטין כאמור בסעיף 25(ו) במעון נעול ועל המשך נשיאת עונשו במאסר, רשאי הוא, לבקשת הממונה על המעונות, לאחר שהוגש לו תסקיר קצין מבחן לעניין זה, להמיר את הצו במאסר לתקופה שלא תעלה על 10 ימים, אם שוכנע כי הקטין מסכן אחרים או פוגע בהם, או עלול לסכן אחרים או לפגוע בהם, באופן שלא מאפשר את קיום הצו במעון הנעול;

(2) נתן בית המשפט צו כאמור בפסקה (1) ולאחר שחזר הקטין למעון הנעול התקיימו שוב הנסיבות האמורות באותה פסקה, רשאי בית המשפט, לבקשת הממונה על המעונות ולאחר שהתקיימו כל הוראות

אותה פסקה, להמיר את הצו במאסר לתקופה שיקבע ושלא תעלה על יתרת התקופה שנותרה להשלמת הצו המקורי ;

(3) לא ייתן בית המשפט לנוער צו לפי פסקה (1) או (2) אלא לאחר שניתנה לקטין הזדמנות להביא ראיות ולטעון את טענותיו לעניין זה ולאחר שניתנה לבעלי הדין הזדמנות להשמיע את טענותיהם ; לעניין זה יחולו הוראות סעיף קטן (ד) ;

(4) בהחלטה לפי פסקה (1) או (2), יורה בית המשפט על מאסר לפרק הזמן הקצר ביותר הנדרש לשם מניעת הסכנה או הפגיעה כאמור בפסקה (1).

(ו) (1) על אף האמור בסעיף 10י, רשאי בית המשפט לנוער, לבקשת הממונה על המעונות, לצוות שקטין שטרם מלאו לו 14 שנה הנאשם בעבירה כאמור בסעיף 25(ו) ואשר בית המשפט ציווה על החזקתו במעון נעול, ישהה במעצר לתקופה שלא תעלה על 10 ימים, אם שוכנע, לאחר שהוגש לו תסקיר קצין מבחן לעניין זה, כי הקטין מסכן אחרים או פוגע בהם, או עלול לסכן אחרים או לפגוע בהם, באופן שלא מאפשר את קיום הצו במעון ; ואולם אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהוראות סעיף 10א ;

(2) נתן בית המשפט לנוער צו כאמור בפסקה (1) ולאחר שחזר הקטין למעון הנעול התקיימו שוב הנסיבות האמורות באותה פסקה, רשאי בית המשפט, לבקשת הממונה על המעונות ולאחר שהתקיימו כל הוראות אותה פסקה, להורות על מעצרו של הקטין לתקופה שלא תעלה על 30 ימים ;

(3) נתן בית המשפט לנוער צו כאמור בפסקה (2), ולאחר שחזר הקטין למעון הנעול התקיימו שוב הנסיבות האמורות בפסקה (1), רשאי בית המשפט, לבקשת הממונה על המעונות ולאחר שהתקיימו הוראות פסקה (1), להורות על מעצרו לתקופות שלא יעלו על 45 ימים כל אחת ;

(4) על דיון לפי סעיף קטן זה יחולו הוראות סעיף קטן (ה)(3).

(ז) החלטת בית משפט לנוער לפי סעיף קטן (ה) ניתנת לערעור כאילו הייתה פסק דין, ועל החלטת בית המשפט לפי סעיף קטן (ו) ניתן להגיש ערר כאילו הייתה החלטה בעניין מעצר לפי חוק המעצרים.

(א) 26. ניתן צו לפי סעיף 24(2) (בחוק זה – צו בדבר דרכי טיפול), והטיל בית משפט לנוער עונש מאסר על קטין בתקופת תוקפו של הצו האמור, יישא הקטין תחילה את עונש המאסר ובית המשפט ייתן, בעת הטלת עונש המאסר, הוראות לעניין המשך ביצוע הצו בדבר דרכי טיפול לאחר נשיאת המאסר, ורשאי הוא להורות על שינוי הצו האמור או על ביטולו.

(ב) הוראות בית המשפט כאמור בסעיף קטן (א) יינתנו לאחר שהובאה לפניו חוות דעתו של קצין מבחן לעניין זה, ואם היה הקטין מוחזק במעון או במעון נעול – גם לאחר שהובאה לפניו חוות דעתו של הממונה על המעונות.

(ג) היה הקטין מוחזק במעון נעול לפי צו כאמור בסעיף 25(א)(1) או (2), והטיל עליו בית משפט לנוער עונש מאסר בתקופת תוקפו של הצו, יישא הקטין תחילה את עונש המאסר.

26. ואלה דרכי הטיפול שעליהן רשאי בית משפט לנוער לצוות לפי סעיף 24(2) :

(1) מסירת הקטין לטיפולו והשגחתו של אדם הראוי לכך שאינו הורה הקטין, לתקופה שיקבע בית המשפט, והגבלת זכויותיהם של הורי הקטין כאפוטרופסיו במשך התקופה האמורה ;

(2) העמדת הקטין במבחן ;

(3) קבלת התחייבות, בערובה או בלי ערובה, מאת הקטין או הורו בדבר התנהגותו של הקטין בעתיד ;

(4) שהייה של הקטין במעון יומי במשך תקופה שיקבע בית המשפט ;

נשיאת מאסר בתקופת תוקפו של צו בדבר דרכי טיפול

דרכי טיפול

- (5) החזקת הקטין במעון לתקופה שיקבע בית המשפט או החזקת הקטין במעון נעול לתקופה שלא תעלה על תקופת המאסר המרבית הקבועה לעבירה שביצע הקטין ;
- (6) מתן כל הוראה אחרת בדבר התנהגותו של הקטין אם הדבר דרוש, לדעת בית המשפט, לטיפול בו ;
- (7) חיוב הקטין או הורהו בתשלום קנס או הוצאות המשפט ;
- (8) חיוב הקטין או הורהו בתשלום פיצוי לאדם שניזוק באותה עבירה.
- (א) 27. תחולת חוקים בענייני מבחן ודרכי ענישה
- מבחן שהוטל על קטין לפי סעיף 26(2) יחולו עליו, בשינויים המחוייבים, הוראות פקודת המבחן ; אולם אם הקטין לא מילא אחרי הוראה מהוראות צו המבחן, רשאי בית המשפט לצוות על אחת מדרכי הטיפול המנויות בסעיף 26 או לנקוט את אחת מהפעולות המנויות בסעיף 20 לפקודת המבחן.
- (ב) על דרכי הטיפול המנויות בפסקאות (3), (7) ו-(8) לסעיף 26 שנקבעו לקטין יחולו, בשינויים המחוייבים, הוראות סימנים ד' ו-ה' וסעיפים 77 עד 79 בפרק ו' לחוק העונשין, למעט הוראות סעיף 71 לחוק האמור.
- (א) 28. הוצאות טיפול
- הורה בית משפט לנוער על דרך טיפול כאמור בפסקאות (1), (4), (5) או (6) לסעיף 26, רשאי הוא לצוות כי הקטין או הורהו ישאו בהוצאות הטיפול, כולן או מקצתן, אם נוכח שיש להם האמצעים הדרושים לכך.
- (ב) דין צו שניתן לפי סעיף קטן (א) כדין חיוב בהוצאות טיפול שניתן לפי סעיף 10 לחוק הנוער (טיפול והשגחה) והוראות החוק האמור בדבר גביית הוצאות הטיפול, שינוי החיוב וביטולו יחולו על הצו בשינויים המחוייבים.
- (א) 29. חיוב הורה הקטין
- לא יתן בית משפט לנוער צו לפי סעיפים 24א, 26 או 28 שיש בו כדי לחייב את הורה הקטין, אלא לאחר שניתנה לו הזדמנות נאותה להשמיע טענותיו.
- (1א) (1) חיוב שהוטל על הורה הקטין לפי פסקאות (3), (7) ו-(8) של סעיף 26, לא יעלה על 10,000 שקלים חדשים ;
- (2) הורה בית המשפט על חיוב כאמור, יקבע את מועד תשלומו ורשאי הוא לקבוע כי החיוב ישולם לשיעורין ; לא קבע בית המשפט מועד כאמור, ישולם החיוב מיד ;
- (3) על גביית חיוב כאמור יחול חוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995.
- (ב) לעניין ערעור, צו כאמור בסעיף קטן (א), דינו כדין פסק דין בהליכים פליליים שניתן נגד הורה הקטין.
- (ג) הוגש ערעור מטעם הקטין בלבד, רשאי בית המשפט הדין בערעור לדון גם בכל צו של בית המשפט לנוער המחייב את הורה הקטין.
- (א) 30. החלפת דרך טיפול והארכת תקופת טיפול
- בית משפט לנוער שציווה על דרך טיפול כאמור בסעיף 26, רשאי, לפי בקשת קצין מבחן או הממונה על המעונות וכל עוד לא בוצע הצו במלואו, להחליפה ולצוות על דרך טיפול אחרת, ובלבד שתקופת תוקפה של דרך הטיפול האחרת יחד עם תקופת הטיפול שחלפה לא תעלה על התקופה שנקבעה בצו בדבר דרכי טיפול, אלא בהסכמת הקטין שלגביו ניתן הצו.
- (ב) החלטת בית המשפט לנוער לפי סעיף קטן (א), וכן החלטת בית משפט לנוער בעניין המשך ביצוע צו בדבר דרכי טיפול פי סעיף 25ב(א), ניתנת לערעור כאילו היתה פסק דין.
- (ג) בית משפט לנוער רשאי, לבקשת קצין מבחן ובהסכמת הקטין לעניין זה, להאריך את תקופת הטיפול בקטין שנקבעה בצו בדבר דרכי טיפול, בתקופה נוספת שלא תעלה על שנה ; ואולם לעניין הארכת תקופת תוקפה של דרך טיפול כאמור בסעיף 26(2) או (5) יחולו הוראות סעיף 22 לפקודת המבחן או סעיף 33, לפי העניין.
- (א) 31. העברה
- ציווה בית משפט לנוער על החזקת קטין במעון נעול, רשאי הממונה על המעונות להעביר את הקטין מהמעון הנעול ולהחזיקו במעון, ובלבד שהקטין הוחזק במעון נעול במשך תקופה סבירה וקיימות נסיבות המצדיקות את העברתו כאמור.

(ב) ציווה בית משפט לנוער על החזקת קטין במעון, לא יוחזק הקטין במעון נעול אלא באישור בית המשפט.

(ג) על אף הוראות סעיף קטן (ב), רשאי הממונה על המעונות, לאחר שנתן לקטין הזדמנות להביע את עמדתו לעניין זה, להעביר קטין שבית משפט לנוער ציווה על החזקתו במעון, להחזקה זמנית במעון נעול, אף בלא אישור בית המשפט, לתקופה הקצרה ביותר האפשרית בנסיבות העניין אשר לא תעלה על שבעה ימים, אם שוכנע שהתקיימו שניים אלה:

(1) הקטין מסכן או עלול לסכן את עצמו או אחרים, או גורם נזק חמור ומתמשך לרכוש;

(2) לא ניתן להשיג את המטרה שבהעברת הקטין להחזקה במעון נעול בדרך שפגיעתה בחירותו של הקטין פחותה.

(ד) על החלטת הממונה על המעונות לפי סעיף קטן (ג) ניתן לערור לפני בית משפט לנוער.

(ה) בית משפט לנוער שציווה על החזקת קטין במעון רשאי, לבקשת הממונה על המעונות או מי שהוא הסמיכו לכך, ולאחר ששמע את טענות הצדדים במעמד הצדדים, להאריך את תקופת ההחזקה הזמנית במעון נעול כאמור בסעיף קטן (ג) בתקופה נוספת שלא תעלה על 30 ימים, אם שוכנע כי התנאים האמורים בפסקאות (1) ו-(2) של אותו סעיף קטן ממשיכים להתקיים.

32. החזקת קטין בידי משפחה אומנת
הממונה על המעונות רשאי להורות כי קטין המוחזק במעון, או שניתן עליו צו להחזיקו במעון לפי חוק זה, יושם במשפחת אומנה כהגדרתה בחוק אומנה לילדים, התשע"ו-2016, ולענין חוק זה יראו את הקטין כאילו הוחזק במעון; קטין זכאי שתינתן לו הזדמנות להביע את עמדתו לעניין זה.

33. הארכת החזקה במעון
(א) בית משפט לנוער רשאי, על פי בקשת הממונה על המעונות ובהסכמת הקטין, או על פי בקשת הקטין, להאריך לתקופה שלא תעלה על שנה אחת את התקופה שבה יוחזק הקטין במעון אם ראה בית המשפט שהדבר דרוש לטובת הקטין וכדי להשלים את הטיפול בו או להכשירו למקצוע.

(ב) בית משפט לנוער שהאריך את תקופת החזקתו של קטין במעון לפי סעיף קטן (א), יבטל את ההארכה כאמור לבקשת הקטין, ורשאי הוא לבטל את ההארכה כאמור על פי בקשת הממונה על המעונות.

34. משך החזקה
על אף הוראות פרקים ד' ו-ה', לא יוחזק אדם במעון או במעון נעול ולא יהיה חייב לשהות במעון יומי לאחר שמלאו לו עשרים שנה.

34א. הודעה לקטין על זכויותיו במעון
מנהל מעון או מעון נעול יפרט בפני קטין, עם כניסתו למעון או למעון הנעול על פי צו לפי פרק ד' או לפי פרק זה, את זכויותיו בקשר להחזקתו במעון או במעון הנעול, לפי העניין, באופן שקבע שר הרווחה והשירותים החברתיים; כן ישוב ויודיע מנהל המעון או המעון הנעול לקטין, זמן סביר לפני תום שנה מיום כניסתו למעון, על זכותו שעניינו יובא לפני ועדת שחרורים בהתאם להוראות סעיף 36.

פרק ה'1: החזקת קטינים במאסר

34ב. בתי סוהר לקטינים
(א) לא יוחזק קטין במאסר אלא בבית סוהר נפרד לקטינים, או באגף בבית סוהר כללי, ובלבד שאותו אגף יהיה מופרד לחלוטין, ייועד לקטינים בלבד ולא יהיו גישה או קשר ראיה בינו לבין אגפיו האחרים של בית הסוהר או שוכניו.

(ב) לא יוחזק קטין במאסר בתא יחד עם מי שאינו קטין, ואולם ניתן להחזיק אסיר שבמהלך נשיאת מאסרו מלאו לו 18 שנים וטרם מלאו לו 21 שנים, במאסר בתא יחד עם קטין, ובלבד שמלאו לקטין 17 שנים ואין בכך כדי לפגוע בטובת הקטין; קטין זכאי שתינתן לו הזדמנות להביע עמדה לעניין זה; הוראות סעיפים קטנים (ג) ו-(ד) יחולו בכפוף להוראות סעיף קטן זה.

(ג) על אף הוראות סעיף קטן (א), ניתן להחזיק קטין במאסר בבית סוהר או באגף שאינו כאמור באותו סעיף קטן, אם ההחזקה כאמור היא לצורך הבאת הקטין לדיון בבית משפט, ובלבד שהחזקתו תהיה לפרק זמן שלא יעלה על 24 שעות; בסעיף קטן זה ובסעיף קטן (ד), ההחזקה תהיה ככל הניתן בנסיבות העניין, כך שלא יהיה קשר ישיר בין קטין ובין מי שאינו קטין, לרבות מגע פיזי, קשר ראייה או שמיעה.

(ד) על אף הוראות סעיף קטן (ג), ניתן להחזיק קטין כאמור באותו סעיף קטן לפרק זמן שלא יעלה על 72 שעות במקרים אלה:

(1) חל מועד הדיון בבית המשפט בשבת או בחג, או בסמוך לתום שבת או חג;

(2) הקטין הוא עצור שטרם ניתנה החלטה בדבר מעצרו או שטרם הוגש נגדו כתב אישום.

(ה) (1) על אף הוראות סעיפים קטנים (א) ו-(ב) וסעיף 8 לחוק המעצרים, ניתן להחזיק קטינה במאסר בבית סוהר שאינו בית סוהר נפרד לקטינים או באגף בבית סוהר כללי שאינו עומד בתנאים המנויים בסעיף קטן (א), ואולם לא תוחזק קטינה במאסר בתא יחד עם עצורה או אסירה שאינה קטינה, אלא אם כן הקטינה הסכימה לכך ומנהל בית הסוהר סבר כי התקיימו התנאים שבסעיף 13(1)(1)(א) עד (ג);

(2) החלטה על החזקת קטינה יחד עם מי שאינה קטינה כאמור בפסקה (1), תובא לאישור בית המשפט בתוך 24 שעות מתחילת החזקה.

תנאי החזקת קטין במאסר
ג.34 קטין יוחזק במאסר בתנאים ההולמים את גילו ואת צרכיו, שלא יהיה בהם כדי לפגוע בכבודו, ותוך השגחה מיוחדת על שלומו הגופני והנפשי, ובכלל זה יינתנו לקטין שירותי חינוך ופנאי, כפי שיקבע השר לביטחון הפנים, לאחר התייעצות עם שר החינוך.

שמירת הוראות
ד.34 הוראות פרק זה באות להוסיף על הוראות לפי כל דין בדבר החזקה במאסר.

פרק ו' – שחרור מוקדם ממעון

ועדת שחרורים
א.35 שר הרווחה והשירותים החברתיים יקים ועדות שחרורים לענין חוק זה ויקבע את אזורי פעולתן.

(ב) ועדת שחרורים תהיה של חמישה; יושב ראש הועדה יהיה שופט שמינה שר המשפטים ושאר חבריה יהיו קצין מבחן, רופא, מחנך ואדם אחר שמינה שר הרווחה והשירותים החברתיים.

(ג) הודעה בדבר הקמת ועדת שחרורים ובדבר הרכבה תפורסם ברשומות.

(ד) המנין החוקי בישיבות של ועדת השחרורים יהיה שלושה וביניהם היושב ראש.

שחרור ממעון
א.36 קטין המוחזק במעון או במעון נעול על-פי צו לפי הוראות פרק ה' ועברה שנה מיום כניסתו, זכאי לפנות לוועדת שחרורים בבקשה כי תורה על שחרורו, וועדת השחרורים רשאית לצוות על שחרורו; קטין כאמור זכאי שתינתן לו הזדמנות להביע עמדה לענין זה; אם קיימים טעמים מיוחדים המצדיקים זאת, רשאית הועדה לצוות על שחרור הקטין אף לפני תום שנה מיום כניסתו.

(ב) ועדת שחרורים רשאית להתנות את השחרור בתנאים, ורשאית היא לשנות מפעם לפעם את התנאים.

(ג) הפר משוחרר תנאי שנקבע לפי סעיף קטן (ב) או הוראת קצין מעקב לפי סעיף 39(ב), רשאית ועדת השחרורים לבטל את שחרורו ולצוות על החזרתו למקום שבו הוחזק עד תום התקופה שקבע בית המשפט להחזקתו בו.

חופשה
א.37 הממונה על המעונות רשאי להרשות לאדם המוחזק לפי חוק זה במעון או במעון נעול לצאת ממנו לחופשה מטעמים ובפרקי זמן אלה:

(1) בימי מנוחה כמשמעותם בסעיף 18א לפקודת סדרי השלטון והמשפט, התש"ח-1948;

(2) בימי חופשה שיינתנו מעת לעת, במניין כולל שלא יעלה על 15 ימים בשנה;

(3) (א) בימי חופשה מיוחדת במניין כולל שלא יעלה על 30 ימים בשנה – מטעמים מיוחדים, לרבות בשל אבל או שמחה, לצורך השתלבות הקטין במסגרות חינוכיות או תעסוקתיות, או כדי לבחון את אפשרות שילובו של הקטין בקהילה בטרם גיבוש המלצות לבית המשפט בדבר החלפת דרכי טיפול;

(ב) להוסיף, באישור יושב ראש ועדת השחרורים, 30 ימים נוספים לכל היותר לחופשה המיוחדת כאמור בפסקת משנה

(א), ובאישור ועדת השחרורים – 30 ימים נוספים לכל היותר בכל פעם.

(ב) חופשה כאמור יכול שתינתן בתנאים והממונה על המעונות רשאי לבטלה בכל עת אם קיימת, לדעתו, הצדקה לכך.

פרק ז' – טיפול עוקב

38. (א) מי ששוחרר ממעון או ממעון נעול בתום התקופה שקבע בית המשפט לנוער לפי הוראות פרק ה', יעמוד תחת השגחתו של קצין מעקב שנה אחת מיום שחרורו או במשך תקופה ארוכה יותר שקבע הממונה על המעונות.
- (ב) מי ששוחרר ממעון או ממעון נעול לפי החלטת ועדת שחרורים לפי סעיף 36 יעמוד תחת השגחה כאמור שנה אחת או עד תום התקופה שקבע בית המשפט להחזקתו, הכל לפי התקופה הארוכה יותר.
39. (א) קצין מעקב ישמור על הקשר עם כל מי שנמצא בטיפולו, ויתן את דעתו, בין השאר, למקום ולתנאים של מגוריו, ללימודיו, לעבודתו ולבילוי זמנו הפנוי.
- (ב) מי ששוחרר ממעון או ממעון נעול לפי סעיף 38(ב) חייב לציית להוראות קצין המעקב בעניינים האמורים בסעיף קטן (א) עד תום התקופה שקבע בית המשפט להחזקתו.
40. (א) על אף האמור בסעיף 38, טיפול עוקב ייפסק לאחר שמלאו לאדם עשרים ואחת שנה.
- (ב) טיפול עוקב במי שמשרת שירות סדיר בצבא-הגנה לישראל יהיה בהתאם לפקודות הצבא, כמשמעותן בחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955.
41. מי שנמצא בטיפול עוקב, רשאי בית משפט לנוער, על-פי בקשתו או בקשת קצין מעקב, לקצר את תקופת הטיפול העוקב או להפסיקו אם נוכח כי אין צורך בטיפול או שהוא אינו ניתן לביצוע.

פרק ח' – שונות

41. (א) עובד הנמנה עם צוות במעון או במעון נעול, רשאי לנקוט אמצעי ריסון סבירים כלפי קטין המוחזק בו, למעט כבילתו של הקטין, לשם מניעת בריחתו, או לשם מניעת פגיעה בגופו של הקטין או בגופו של אחר, או לשם מניעת פגיעה ממשית ברכוש; נקיטה של אמצעי ריסון לפי סעיף זה תהא במידה שאינה עולה על הנדרש לצורך השגת המטרות האמורות.
- (ב) עובד צוות כאמור בסעיף קטן (א), שנקט אמצעי ריסון כאמור באותו סעיף קטן, ידווח על כך בכתב, סמוך לנקיטת האמצעי, למנהל המעון או המעון הנעול.
- (ג) שר הרווחה והשירותים החברתיים, לאחר התייעצות עם שר המשפטים ובאישור ועדת החוקה, יקבע הוראות לעניין סעיף זה, לרבות לעניין בעלי התפקידים הרשאים לנקוט אמצעים לריסון כאמור.
41. (א) עובד הנמנה עם צוות במעון נעול רשאי, באישור האחראי על המשמרת, להחזיק קטין הנתון להשגחתו בחדר נעול לאחת המטרות המנויות בסעיף 41(א), לפרק זמן של 20 דקות, ורשאי הוא, באישור מנהל המעון הנעול או הרכז החינוכי שלו, להאריך את פרק הזמן האמור להחזקה בחדר הנעול לפרקי זמן נוספים של 20 דקות בכל פעם עד לפרק זמן כולל של שתיים.
- (ב) לא יוחלט על החזקת קטין בחדר נעול כאמור בסעיף זה, או על המשך החזקתו בחדר כאמור, אם ניתן להשיג את מטרת ההחזקה בחדר הנעול בדרך שפגיעתה בקטין פחותה.
- (ג) עובד כאמור בסעיף קטן (א), המחזיק קטין בחדר נעול לפי הוראות אותו סעיף קטן, יבדוק, לעתים תכופות ולפחות אחת ל-20 דקות, והוא יערוך דוח בכתב שבו יפרט את נסיבות ההחזקה בחדר הנעול והעילה להחזקה כאמור, לרבות קבלת האישור להמשך ההחזקה ככל שניתן.
- (ד) שר הרווחה והשירותים החברתיים, לאחר התייעצות עם שר המשפטים ובאישור ועדת החוקה, יקבע הוראות לעניין סעיף זה, לרבות לעניין תנאי ההחזקה בחדר נעול, התנאים למתן אישור להמשך ההחזקה, וכן לעניין אופן התיעוד והדיווח בדבר הפעלת הסמכות לפי סעיף זה.

- היעדרות ממועון קטין והחזרה אליו
42. (א) מי שמוחזק במעון או במעון נעול על-פי הוראות פרקים ד' או ה', רואים אותו כמי שנתון במשמורת חוקית, ואם נמלט ממנו, או שבוטל שחרורו ממנו או שנסתיימה או בוטלה חופשתו ממנו, רשאי שוטר לעצרו ללא צו מעצר ולהחזיקו במעצר עד להחזרתו למעון או למעון הנעול שממנו נמלט או שוחרר.
- (ב) נעצר אדם כאמור בסעיף קטן (א), תודיע המשטרה על כך מיד לממונה על המעונות; הממונה על המעונות ידאג להחזרתו למעון או למעון נעול בהקדם האפשרי ולשם כך יהיה רשאי, בשעת הצורך, לקבל עזרה מתאימה מאת המשטרה.
- (ג) נמלט קטין ממועון או ממעון נעול, בוטל שחרורו ממועון כאמור או שהסתיימה או בוטלה חופשתו ממנו והוא לא שב אליו, לא תיחשב תקופת היעדרותו זו במניין תקופת החזקתו במעון או במעון הנעול, למעט תקופת היעדרותו בשל החזקתו במעצר עד להחזרתו כאמור בסעיף קטן (א), אלא אם כן הורה בית המשפט אחרת, לבקשת הממונה על המעונות או הקטין.
- שוטטות ליד מעון
43. מי שמשוטט, או שנמצא ללא מטרה חוקית, בקרבת מעון או מעון נעול ואינו עוזב את המקום לפי דרישת האחראי על המעון או המעון הנעול או מי שהאחראי הסמיכו לכך, או שוטר, דינו – מאסר ששה חדשים.
- מיוני ממונה על מעונות, סגן לממונה ומפקחים, ואצילת סמכויות
- 43א. (א) שר הרווחה והשירותים החברתיים ימנה, מבין עובדי משרדו, ממונה על המעונות, שיהיו לו הסמכויות כמפורט בחוק זה; כן רשאי שר הרווחה והשירותים החברתיים למנות, מבין עובדי משרדו, סגן לממונה על המעונות ומפקחים ארציים ואזוריים על מעונות.
- (ב) הממונה על המעונות רשאי לאצול מסמכויותיו לפי חוק זה, למעט סמכויותיו לפי סעיף 31(ב), לסגנו ולמפקחים כאמור בסעיף קטן (א).
- ביצוע ותקנות
44. (א) שר הרווחה והשירותים החברתיים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו, לרבות התנאים שבהם יוחזקו קטינים במעונות ובמעונות נעולים.
- (ב) שר המשפטים רשאי להתקין תקנות סדרי דין לבתי המשפט לנוער במידה שלא נקבעו בחוק, ורשאי הוא, בהתייעצות עם שר הרווחה והשירותים החברתיים, להתקין תקנות סדרי דין להליכים לפני ועדת שחרורים.
- (ג) תקנות לפי פקודת הפרוצדורה הפלילית (עדות) בדבר טביעת אצבעות של קטינים טעונות התייעצות עם שר הרווחה והשירותים החברתיים וועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת.
- שינוי התוספת
- 44א. השר לביטחון הפנים, באישור ועדת החוקה, רשאי לשנות בצו את התוספת.
- אי תחולה על חיילים
45. חוק זה לא יחול על הליכים לפי חוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955 – לרבות הליכים לפני המשפט בבית דין צבאי והליכים בדין משמעתי לפי החוק האמור.
- תחולה על בית משפט צבאי
- 45א. על אף האמור בחוק זה, ניתן להעמיד לדין קטין שמלאו לו שש עשרה שנים לפני בית משפט צבאי לפי תקנות ההגנה (שעת-חירום), 1945; לענין זה יחולו הוראות חוק זה למעט הוראות סעיפים 3 ו-6 ויהיו לבית המשפט הצבאי הסמכויות האמורות בפרק ה', והכל בשינויים אלה:
- (1) בכל מקום, במקום "בית משפט לנוער" יבוא "בית משפט צבאי שכל שופטי שופטי נוער, שימונו על ידי ראש המטה הכללי של צבא ההגנה לישראל בהמלצת נשיא בית הדין הצבאי לערעורים, ושקיבלו הכשרה כאמור בסעיף 2(א) במתכונת שתאושר על ידי נשיא בית הדין הצבאי לערעורים;
- (2) בסעיף 4(א), במקום "היועץ המשפטי לממשלה" יבוא "הפרקליט הצבאי הראשי";
- (3) בסעיף 7, במקום "נשיא בית המשפט העליון" יבוא "נשיא בית הדין הצבאי לערעורים" ובמקום "והוראות סעיף 9(ב) עד (ד) לחוק בתי המשפט, התשי"ז-1957" יבוא "והוראות סעיף 440ח לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955".
- סייג לתחולה על עבירות תעבורה
- 45ב. (א) על אף הוראות חוק זה, קטין שעבר עבירת תעבורה כמשמעותה בפקודת התעבורה, הכרוכה בנהיגת רכב מנועי או עבירה על פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התשי"ל-1970, הכרוכה בשימוש ברכב מנועי, יועמד לדין לפני שופט תעבורה, אם הוא היה כשיר מבחינת גילו, לקבל רשיון נהיגה לרכב המנועי שבו נעברה העבירה.

- (ב) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו על קטין שעבר עבירת תעבורה שבה הוא נהג בהיותו שיכור כאמור בסעיף 64 לפקודת התעבורה, או שעבר עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה, למעט עבירה של נהיגת רכב שנעברה בידי מי שהיה בעל רישיון נהיגה שלא חודש.
- (ג) על הליכים כאמור בסעיף קטן (א) לא יחולו הוראות חוק זה למעט סעיפים 10, 11, 13 עד 19, 35 עד 37, ויהיו לשופט תעבורה הסמכויות האמורות בפרק ה' ואולם לא יתן בית המשפט צו לפי סעיף 26(1) עד (6) אלא לאחר שקיבל תסקיר של קצין מבחן לפי סעיף 22.
- (ד) שופט תעבורה רשאי, מטעמים מיוחדים שיירשמו, לרבות נסיבות העבירה ותוצאותיה, ואם ראה צורך בכך לטובת הקטין, להעביר את הדיון לבית המשפט לנוער, ומשהועבר הדיון כאמור, רשאי הוא לדון בו מן השלב שאליו הגיע שופט התעבורה.

46. בחוק הנוער (טיפול והשגחה), תש"ך-1960 –

תיקון חוק הנוער
(טיפול והשגחה),
תש"ך-1960

- (1) בסעיף 1, במקום הגדרת "בית משפט" יבוא: "בית משפט" – בית משפט שלום שהוא בית משפט לנוער כמשמעותו בחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), תשל"א-1971;
- (2) בסוף סעיף 16 יבוא "שהוא שופט נוער כמשמעותו בחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), תשל"א-1971";
- (3) סעיף 21 – בטל.
- (א) 47. הוגש לבית משפט כתב אישום לפני תחילתו של חוק זה, יימשכו הליכי המשפט, לרבות הדיון בערעור, כאילו לא נכנס חוק זה לתקפו, אולם יהיו לבית המשפט כל הסמכויות של בית משפט לנוער לפי פרק ה'.
- (ב) הוראות סעיפים 30 עד 34 ופרקים ו' ו-ז' לחוק זה יחולו, בשינויים המחוייבים, על ענשים ודרכי טיפול שציוו עליהם בית המשפט לעבריינים צעירים בתוקף סמכותו לפי פקודת העבריינים הצעירים, 1937.

48. פקודת העבריינים הצעירים, 1937 – בטלה.

ביטול

- (א) 49. תחילתו של חוק זה בתום חודש מיום פרסומו ברשומות, בכפוף לאמור להלן.
- (ב) לגבי קטינים ממין זכר שמלאו להם שש עשרה שנה, תחילתו של חוק זה ביום שנקבע בצו של שר הסעד בהסכמת שר המשפטים, אולם לא יאוחר מהיום הקובע האמור בסעיף קטן (ה).
- (ג) תחילתו של סעיף 13(א) לגבי מחוז הדרום – למעט נפת אשקלון – ביום ל' בכסלו התשמ"ז (1 בינואר 1987) ובלבד שעד למועד האמור לא יוחזק קטין במעצר יחד עם אדם שאינו קטין.
- (ד) צווים לפי סעיפים קטנים (ב) או (ג) יכול שיהיו מסווגים לפי עבירות או לפי גיל הקטינים; צווים לפי סעיף קטן (ב) יכול שיהיו מסווגים אף לפי סעיפי חוק זה או לפי דרכי טיפול.
- (ה) "היום הקובע", לענין סעיף זה – יום כ' בניסן תשל"ה (1 באפריל 1975), אולם שר הסעד, בהתייעצות עם ועדת השירותים הציבוריים של הכנסת, רשאי, לפני המועד האמור, לקבוע לכך יום אחר, שאינו יותר משנתיים אחריו.

תחילה

תוספת

(סעיפים 9 ו-19)

חקירת קטינים בשעות הלילה

חלק א'

לענין סעיפים 9(ד)(ג)(3)(א) ו-9(2)

עבירות בחוק העונשין: עבירות לפי סעיפים 170, 244, 273, 304, 334, 348(ג), 349, 380, 497 או 498(א). **עבירות בפקודת התעבורה:** עבירות לפי סעיפים 10(א), למעט נהיגה בידי מי שהיה בעל רישיון נהיגה ולא חידשו, 62(3), או 64, או עבירה אחרת לפי פקודת התעבורה שגרמה לתאונת

דרכים שתוצאתה נזק לגוף או נזק חמור לרכוש ; ובלבד שהקצין המוסמך או הקצין הממונה על חקירת העבירה, לפי העניין, סבר כי העבירה בוצעה בסמוך למועד חקירת הקטין.

חלק ב'

לעניין סעיף 9(2)

עבירות בחוק העונשין: עבירות לפי סעיפים 191, 192 או 381 ; ובלבד שהקצין המוסמך סבר כי העבירה בוצעה בסמוך למועד חקירת הקטין. **עבירות בפקודת הסמים המסוכנים** [נוסח חדש], התשל"ג-1973 : עבירות לפי סעיף 7(ג) ; ובלבד שהקצין המוסמך סבר כי העבירה בוצעה בסמוך למועד חקירת הקטין.

חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – נתוני תקשורת), תשס"ח-

2007

תוכן עניינים

314	הגדרות	סעיף 1
315	סמכות עניינית ומקומית	סעיף 2
315	צו לקבלת נתוני תקשורת ממאגר מידע של ספק מורשה	סעיף 3
316	היתר לקבלת נתוני תקשורת במקרים דחופים	סעיף 4
317	קבלת נתוני מיקום לצורך פיקוח על קיום הוראת הבידוד	סעיף 4א
317	סודיות העברת נתוני תקשורת	סעיף 5
317	דרישה להעברת קובץ מידע ממאגר מידע של ספק מורשה	סעיף 6
318	שמירת קובצי מידע במאגר חסוי	סעיף 7
318	העברת מידע לרשות חוקרת אחרת	סעיף 8
318	קבלת נתוני זיהוי מספק מורשה	סעיף 9
318	החזר הוצאות בעד העברת נתוני תקשורת וקובצי מידע	סעיף 10
318	עונשין	סעיף 11
318	שמירת דינים	סעיף 12
318	ביצוע	סעיף 13
318	דיווח לכנסת	סעיף 14
319	תיקון חוק האזנת סתר – מס' 4	סעיף 15
319	תחילה	סעיף 16

חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – נתוני תקשורת), תשס"ח-2007

בחוק זה –

1.

הגדרות

"אדם החייב בבידוד" – (פקעה);

"בעל רישיון בזק" – (נמחקה)

"המפקח הכללי" – כהגדרתו בפקודת המשטרה;

"הרמטכ"ל" – ראש המטה הכללי של צבא הגנה לישראל;

"חולה" – (פקעה);

"חוק התקשורת" – חוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982;

"מחלה" – (פקעה);

"מיתקן בזק" – מיתקן או התקן המשמש או המיועד לשמש לצורכי בזק, לרבות ציוד קצה;

"מנוי" – מקבל שירות בזק או בעליו של מיתקן בזק;

"מספר טלפון" – כהגדרתו בסעיף 5א(א) לחוק התקשורת;

"מסר בזק", "ציוד קצה" ו"שירות בזק" – כהגדרתם בסעיף 1 לחוק התקשורת;

"מקום הבידוד" – (פקעה);

"נציג רשות חוקרת אחרת" –

(1) לעניין רשות חוקרת אחרת המנויה בפסקאות (1) ו-(2) להגדרה "רשות

חוקרת אחרת" – קצין צבא הגנה לישראל המשרת באותה רשות חוקרת, שמפקד המשטרה הצבאית החוקרת או קצין משטרה צבאי ראשי, לפי העניין, הסמיך לעניין זה;

(2) לעניין רשות חוקרת אחרת המנויה בפסקאות (3) עד (6) להגדרה

"רשות חוקרת אחרת" – עובד רשות חוקרת אחרת שהוא בעל סמכות חקירה על פי דין, ושראש הרשות החוקרת האחרת הסמיך לעניין זה בכתב, לאחר שהעובד עבר הכשרה מתאימה;

"נתוני זיהוי" – שם, מספר זיהוי או מספר תאגיד, מען ומספר טלפון;

"נתוני מיקום" – נתוני איכון של ציוד קצה הנמצא ברשות מנוי;

"נתוני מנוי" – כל אחד מאלה:

(1) סוג שירות הבזק הניתן למנוי;

(2) שם, כתובת ומספר זיהוי של המנוי;

(3) פרטי אמצעי התשלום של המנוי;

(4) כתובת שבה הותקן מיתקן בזק בשימוש המנוי;

(5) נתונים מזהים של מיתקן בזק ברשות המנוי;

"נתוני תעבורה", לעניין מנוי, מיתקן בזק, מקום או מועד מסוימים – כל אחד מאלה:

(1) סוג מסר הבזק;

(2) נתונים מזהים של מיתקן בזק שהוא מקור מסר הבזק, יעדו או מצוי בנתיבו;

(3) נתונים מזהים של המנוי שהוא מקור מסר הבזק או יעדו;

(4) מועד השידור או הקבלה של מסר הבזק;

(5) משך מסר הבזק, נפחו או היקפו;

"נתוני תקשורת" – נתוני מיקום, נתוני מנוי או נתוני תעבורה, והכל למעט תוכנו של מסר בזק;

"ספק מורשה" – כהגדרתו בחוק התקשורת;

"עבירה" – עבירה מסוג פשע או עוון;

- "פקודת המשטרה" – פקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971 ;
- "פקודות משטרת ישראל" – כהגדרתן בפקודת המשטרה ;
- "פקודות המטה הכללי" – כמשמעותן בסעיף 2א(ב) לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955 ;
- "צו בידוד בית" – (פקעה) ;
- "קצין מוסמך" – כל אחד מאלה :
- (1) קצין משטרה ממערך החקירות או המודיעין של משטרת ישראל בדרגת סגן ניצב ומעלה או קצין משטרה המשמש כמפקד מוקד ארצי או מחוזי של המשטרה, שהמפקח הכללי הסמיך לעניין זה ;
 - (2) קצין בדרגת סגן אלוף במשטרה הצבאית החוקרת, שהרמטכ"ל הסמיך לעניין זה ;
- "רשות חוקרת אחרת" – כל אחת מאלה :
- (1) משטרה צבאית חוקרת ;
 - (2) היחידה לחקירות פנים של חיל המשטרה הצבאית ;
 - (3) המחלקה לחקירת שוטרים במשרד המשפטים ;
 - (4) רשות ניירות ערך ;
 - (5) רשות התחרות ;
 - (6) רשות המסים בישראל.
2. עניינית
- (א) הסמכות בעניין שחוק זה דן בו תהא נתונה לבית משפט שלום שבאזור שיפוטו מתקיים אחד מאלה :
- (1) נעברה העבירה או עומדת להתבצע העבירה או הפעולה, כולן או חלקן, שבקשר אליהן הוגשה בקשה לקבלת צו לפי סעיף 3 ;
 - (2) נמצאת היחידה הממונה על חקירת העבירה או הפעולה, שבקשר אליהן הוגשה בקשה לקבלת צו לפי סעיף 3.
- (ב) הוגשה בקשה לבית משפט לפי חוק זה, ימשיך אותו בית משפט לדון בכל בקשה כאמור הנמצאת בסמכותו העניינית בקשר לחקירת אותה עבירה או פעולה, אף אם נתונה סמכות גם לבית משפט אחר, אלא אם כן החקירה הועברה ליחידת חקירות אחרת.
3. צו לקבלת נתוני תקשורת ממאגר מידע של ספק מורשה
- (א) בית המשפט רשאי, על פי בקשה של קצין משטרה שהסמיך לעניין זה המפקח הכללי או של נציג רשות חוקרת אחרת (בסעיף זה – הבקשה), להתיר, בצו, למשטרה או לרשות החוקרת האחרת, קבלת נתוני תקשורת ממאגר מידע של ספק מורשה, בדרך שיקבע בצו, אם שוכנע שהדבר נדרש למטרה מהמטרות המפורטות להלן, ובלבד שאין בקבלת נתוני התקשורת כאמור כדי לפגוע, במידה העולה על הנדרש, בפרטיותו של אדם :
- (1) הצלת חיי אדם או הגנה עליהם ;
 - (2) גילוי עבירות, חקירתן או מניעתן ;
 - (3) גילוי עבריינים והעמדתם לדין ;
 - (4) חילוט רכוש על פי דין.
- (ב) היה המנוי שלגביו הוגשה הבקשה בעל מקצוע, לא יתיר בית המשפט קבלת נתוני תקשורת כאמור בסעיף קטן (א), אלא אם כן שוכנע בהסתמך על פירוט ברור לכך במסגרת הבקשה, שיש יסוד לחשד שבעל המקצוע מעורב בעבירה שבקשר אליה הוגשה הבקשה.
- (ג) הבקשה תוגש בכתב ותיתמך בהצהרה שלאחר אזהרה או בתצהיר.
- (ד) בבקשה יצוינו, בין השאר, כל אלה :
- (1) העובדות המקנות סמכות לבית המשפט ;
 - (2) פרטי זהותו ותיאור תפקידו של מגיש הבקשה ומקור סמכותו לבקש צו לפי סעיף זה ;

- (3) תמצית העובדות והמידע שעליהם מבסס המבקש את הבקשה ;
- (4) המטרות שלשמן נדרשים נתוני התקשורת ;
- (5) נתוני התקשורת המבוקשים ;
- (6) פרק הזמן שלגביו מתבקשים נתוני התקשורת, בהתייחס לתקופה שלפני מתן הצו, וכן בכפוף להוראות הסיפה של סעיף קטן (ז) בהתייחס לתקופה שלאחר מתן הצו (בסעיף זה – נתוני תקשורת עתידיים) ;
- (7) פרטי הזיהוי של המנוי או מיתקן הבזק שנתוני התקשורת מתבקשים לגביהם, אם הם ידועים מראש, לרבות היות המנוי האמור מי שחל לגביו חיסיון מקצועי לפי כל דין (בחוק זה – בעל מקצוע) ; בפסקה זו, "דין" – לרבות הלכה פסוקה ;
- (8) פרטים בדבר בקשות לקבלת נתוני תקשורת שהתבקשו בעבר בקשר לאותו אדם באותו תיק חקירה (בסעיף זה – בקשות קודמות).
- (ה) חומר חסוי, שעליו מבוסס המידע המפורט בסעיף קטן (ד)(3) ו-(4), יועמד לעיון בית המשפט בלבד ; החומר יסומן ויוחזר למבקש לאחר העיון.
- (ו) (1) לבקשה יצורפו –
- (א) החלטות בית המשפט שדן בבקשות קודמות ;
- (ב) העתקים מבקשות קודמות ופרוטוקולים של דיוני בית המשפט בבקשות הקודמות, ככל שאלה נדונו לפני בית משפט אחר.
- (2) על אף הוראות פסקה (1), בית המשפט רשאי לדון בבקשה דחופה גם בלא המסמכים שבאותה פסקה, אם נחה דעתו שיש ברשותו המידע הנדרש למתן ההחלטה בבקשה, ומטעמים מיוחדים שיירשמו.
- (ז) בהחלטה בבקשה ובקביעת פרק הזמן שלגביו יועברו נתוני תקשורת, יתחשב בית המשפט, בין השאר, בצורך בצו למימוש המטרות המנויות בסעיף קטן (א), במידת הפגיעה בפרטיותו של אדם, בחומרת העבירה, בהיות המנוי בעל מקצוע ובסוג נתוני התקשורת שהתיר לקבלם על פי הצו ; בית המשפט רשאי לקבוע תקופות שונות לפרק הזמן לקבלת נתוני תקשורת לפי סוג נתוני התקשורת שהתיר לקבלם, ובלבד שהתקופה המרבית לקבלת נתוני תקשורת עתידיים לא תעלה על שלושים ימים מיום מתן הצו.
- (ח) בצו לפי סעיף זה יפורטו כל אלה :
- (1) הנימוקים למתן הצו, ולעניין צו המתייחס למנוי שהוא בעל מקצוע – נימוקים מפורטים בדבר מתן צו בנסיבות אלה ;
- (2) נתוני התקשורת שמותר לקבלם על פי הצו ;
- (3) פרטי הזיהוי של המנוי או מיתקן הבזק שנתוני התקשורת התבקשו לגביהם, אם הם ידועים מראש ;
- (4) פרק הזמן שלגביו ניתן לקבל נתוני תקשורת על פי הצו ;
- (5) מועד מתן הצו ומועד תום תוקפו.
- (ט) הנימוקים למתן הצו כאמור בסעיף קטן (ח)(1), לא יועברו לספק מורשה שהצו נוגע אליו.
- (י) צו שניתן לפי סעיף זה יהיה בתוקף שלושים ימים מיום שניתן.
- (יא) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מסמכות בית המשפט לתת צווים נוספים לגבי אותה חקירה.
4. (א) קצין מוסמך רשאי, על פי בקשה של שוטר או של שוטר צבאי, לפי העניין, להתיר קבלת נתוני תקשורת ממאגר מידע של ספק מורשה, בלא צו של בית המשפט לפי סעיף 3, אם שוכנע כי לשם מניעת עבירה מסוג פשע או גילוי מבצעה או לשם הצלת חיי אדם יש צורך, שאינו סובל דיחוי, בקבלת נתוני תקשורת כאמור, וכי לא ניתן לקבל בעוד מועד צו לפי סעיף 3.
- (1א) (נמחק)

היתר לקבלת נתוני תקשורת במקרים דחופים

- (2א) (נמחק)
- (ב) היתר לפי סעיף זה יינתן ככל הניתן בכתב, ויהיה לתקופה שלא תעלה על 24 שעות; ההיתר יכלול את פרטי זהותו ותיאור תפקידו של הקצין המוסמך, תמצית העובדות והמידע שעל יסודם ניתן ההיתר, המטרות שלשמן נדרשים נתוני התקשורת וכן פרטים כאמור בסעיף 3(ח)(2) עד (4).
- (ג) ניתן היתר לפי סעיף זה, רשאי שוטר או שוטר צבאי, לפי העניין, לדרוש מספק מורשה שההיתר נוגע אליו, להעביר למשטרה או למשטרה הצבאית החוקרת, נתוני תקשורת בהתאם להיתר; ספק מורשה יעביר את נתוני התקשורת, בהתאם לדרישה, בלא דיחוי.
- (ד) קצין מוסמך שנתן היתר לפי סעיף זה ידווח על כך בכתב, בפירוט תמצית נימוקיו למתן ההיתר כאמור, בהקדם האפשרי, לקצין משטרה בדרגת ניצב משנה ומעלה שהסמך לעניין זה ראש אגף החקירות והמודיעין של משטרת ישראל (בחוק זה – ראש אגף החקירות והמודיעין) או למפקד המשטרה הצבאית החוקרת, לפי העניין.
- (ה) (1) ראש אגף החקירות והמודיעין יגיש דין וחשבון ליועץ המשפטי לממשלה, אחת לשלושה חודשים, על היתרים שניתנו לפי סעיף זה.
 (2) מפקד המשטרה הצבאית החוקרת יגיש דין וחשבון לפרקליט הצבאי הראשי, אחת לשלושה חודשים, על היתרים שניתנו לפי סעיף זה.
- (ו) המפקח הכללי וקצין משטרה צבאית ראשי יקבעו, בפקודות משטרת ישראל או בנוהלי משטרת ישראל, או בהוראות קצין משטרה צבאית ראשי, לפי העניין, הוראות לעניין סעיף זה, לרבות לעניין אופן מתן היתר כאמור בסעיף קטן (א), אופן העברת הדרישה על פי ההיתר לספק מורשה לפי סעיף קטן (ג) ואופן הדיווח לפי סעיפים קטנים (ד) ו-(ה), ורשאים הם לקבוע הוראות שונות בהתאם לנימוקים למתן ההיתר ולנסיבות שבהן ניתן; בסעיף זה, "הוראות קצין משטרה צבאית ראשי" – פקודות כלליות אחרות, כמשמעותן בסעיף 2א(ג) לחוק השיפוטי הצבאי, התשט"ו-1955, שהוציא קצין משטרה צבאית ראשי.
- (א) (פקע)
- (ב) (פקע)
- (ג) (פקע)
- (ד) (פקע)
- (ה) (פקע)
5. ספק מורשה או מי מעובדיו לא יגלה למנוי או לכל אדם אחר על העברת נתוני תקשורת לבקשת המשטרה או רשות חוקרת אחרת על פי כל דין, אלא אם כן קבע בית המשפט אחרת.
6. (א) ראש אגף החקירות והמודיעין רשאי לדרוש מספק מורשה המספק לפי חוק התקשורת שירות טלפוני או שירות גישה לאינטרנט הניתן באמצעות רשת בזק שאינה מערכת רדיו טלפון נייד, או שירות בזק הניתן באמצעות רשת בזק שהיא מערכת רדיו טלפון נייד, והכול בין שרשת הבזק היא של נותן השירות ובין שהיא של ספק מורשה אחר, להעביר לידי באופן ממוחשב, קובץ מידע עדכני כמפורט בפסקאות (1) ו-(2) להלן, אשר מצוי במאגר מידע של הספק המורשה:
- (1) נתוני זיהוי של מנוי שלו, וכן מספר מזהה של מכשירי טלפון או רכיב מרכיביהם;
- (2) מידע בדבר מיפוי אנטנות המשמשות את הספק המורשה למתן שירותי בזק באמצעות רדיו טלפון נייד, לרבות נתונים מזהים של כל אנטנה ואזורי הכיסוי שלה.
- (ב) ספק מורשה שנדרש להעביר קובץ מידע כאמור בסעיף קטן (א), יעבירו לידי קצין משטרה שהסמך לעניין זה ראש אגף החקירות והמודיעין.

קבלת נתוני מיקום לצורך פיקוח על קיום הוראת הבידוד

סודיות העברת נתוני תקשורת

דרישה להעברת קובץ מידע ממאגר מידע של ספק מורשה

- שמירת קובצי מידע במאגר חסוי (א) 7. קובץ מידע שהועבר כאמור בסעיף 6 יישמר במשטרה במאגר חסוי (בחוק זה – מאגר נתוני זיהוי (תקשורת)).
- (ב) מאגר נתוני זיהוי (תקשורת) יישמר בדרך שתבטיח הגנה עליו ותמנע שימוש בלתי מורשה בו, לרבות עיון, העברה, העתקה או שינוי המידע בלא רשות כדן, ותמנע שימוש בו בניגוד להוראות חוק זה; פעולות המבוצעות במאגר נתוני זיהוי (תקשורת) יתועדו באופן שיאפשר פיקוח ובקרה.
- (ג) לא ייעשה שימוש במאגר נתוני זיהוי (תקשורת) אלא למטרה מהמטרות המפורטות בפסקאות (1) עד (4) שבסעיף 3(א).
- (ד) השר לביטחון הפנים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת (בחוק זה – ועדת החוקה), יקבע הוראות לעניין אופן החזקתו ושמירתו של מידע במאגר נתוני זיהוי (תקשורת), אופן הבקרה על פעולות המבוצעות בו, מורשי גישה למידע הכלול בו והשימוש שייעשה בכל סוג של המידע המועבר אליו וממנו; בסעיף זה ובסעיף 8(ג), "מידע" – למעט מידע שהוא חומר חקירה כמשמעותו בסעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982.
- (ה) עובד ציבור שהגיע אליו מידע ממאגר נתוני זיהוי (תקשורת), לא יגלה אותו לאחר ולא יעשה בו כל שימוש אלא לצורך מילוי תפקידו על פי דין או לפי צו בית משפט.
- (א) 8. מורשי גישה ברשות חוקרת אחרת שייקבעו לפי סעיף קטן (ג), רשאים לקבל ממאגר נתוני זיהוי (תקשורת), באופן מקוון, נתוני זיהוי לצורך שימוש למטרות המפורטות בפסקאות (1) עד (4) שבסעיף 3(א), בלא צו; קבלת מידע לפי סעיף זה תתועד אצל הרשות החוקרת האחרת באופן שיאפשר פיקוח ובקרה, לרבות באופן שיבטיח זיהוי ותיעוד גישתם של מורשי הגישה מהרשות החוקרת האחרת למאגר האמור.
- (ב) המשטרה רשאית, על פי בקשה של נציג רשות חוקרת אחרת, להעביר לחוקר ברשות חוקרת אחרת מידע ממאגר נתוני זיהוי (תקשורת), נוסף על האמור בסעיף קטן (א), על פי צו שניתן לפי סעיף 3.
- (ג) השר הממונה על הרשות החוקרת האחרת המקבלת מידע בהתאם לסעיף זה יקבע, באישור ועדת החוקה, הוראות לעניין אופן החזקתו ושמירתו של מידע המתקבל בהתאם לסעיף זה ממאגר נתוני זיהוי (תקשורת), מורשי גישה למידע הכלול במאגר האמור והשימוש שייעשה בכל סוג של מידע המועבר ממנו.
9. עובד ציבור ברשות חוקרת אחרת, שהוא בעל סמכות חקירה על פי דין, או שוטר צבאי, רשאי לקבל מספק מורשה נתוני זיהוי, לצורך מילוי תפקידו לאחת המטרות המפורטות בפסקאות (1) עד (4) שבסעיף 3(א); הבקשה תועבר בכתב ויפורטו בה שמו וסמכותו של עובד הציבור או של השוטר הצבאי.
10. ספק מורשה זכאי להחזר הוצאות בעד העברת נתוני תקשורת למשטרה או לרשות חוקרת אחרת, לפי הוראות סעיפים 3, 4 או 9, וכן בעד העברת קובץ מידע לפי סעיף 6, והכל בשיעור שיקבע שר התקשורת, לאחר התייעצות עם השר לביטחון הפנים ושר האוצר; השיעור ייקבע בהתבסס על החזר הוצאות סבירות.
- (א) 11. העובר על הוראות סעיף 5, דינו – מאסר שנתיים.
- (ב) העובר על הוראות סעיף 7(ה), דינו – מאסר שלוש שנים.
12. אין בהוראות חוק זה כדי לפגוע בסמכויות הנתונות על פי כל דין, בהתייחס לקבלת מידע ומסמכים, לרבות נתוני תקשורת, והכל למעט סמכות בית המשפט לפי סעיף 43 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחניפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969, לצוות על הצגה או המצאה של נתוני תקשורת, לבקשת רשויות החקירה והתביעה.
13. שר המשפטים ממונה על ביצוע חוק זה.
- (א) 14. השר לביטחון הפנים ידווח לוועדת החוקה, אחת לשנה, על יישומו של חוק זה; הדיווח יכלול, בין השאר, את כל אלה:
- (1) מספר הבקשות שהוגשו לפי סעיף 3 ומספר הצווים שניתנו לפי הסעיף האמור לפי הסיווגים המפורטים בפסקאות משנה שלהלן:
- (א) המטרה שבשלה הוגשה הבקשה, כאמור בסעיף 3(א);
- (ב) העבירה שבשלה הוגשה הבקשה;

- (ג) סוג נתוני התקשורת שהותר לקבלם על פי הצו ;
- (ד) פרק הזמן שלגביו ניתן הצו לקבלת נתוני תקשורת ;
- (ה) מספר הבקשות שהוגשו לפי סעיף 3(ו)(2) ומספר הצווים שניתנו לפי אותו סעיף ;
- (ו) מספר הבקשות שבהן המנוי שלגביו הוגשה הבקשה הוא בעל מקצוע כאמור בסעיף 3(ב), ומספר הצווים שניתנו בבקשות כאמור ;
- (2) מספר הבקשות שהוגשו לפי סעיף 4 ומספר ההיתרים שניתנו לפי הסעיף האמור, לרבות המטרה שלשמה ניתן ההיתר ;
- (3) הפעולות המבוצעות במאגר נתוני זיהוי (תקשורת) שתועדו כאמור בסעיף 7(ב) סיפה ;
- (4) (נמחקה)
- (5) (נמחקה)
- (6) מספר הבקשות לקבלת נתוני זיהוי לפי סעיף 9 ;
- (7) עלות החזר ההוצאות לפי סעיף 10.
- (1א) השר הממונה על רשות חוקרת אחרת ידווח כאמור בסעיף קטן (א) על העניינים המנויים באותו סעיף קטן וכן על מספר העברות המידע לאותה רשות לפי סעיף 8(א) ומספר הבקשות לקבלת מידע שהגישה אותה רשות לפי סעיף 8(ב).
- (ב) (בוטל)
- (ג) (בוטל)

15. בחוק האזנת סתר, התשל"ט-1979, אחרי סעיף 9 יבוא :

תיקון חוק האזנת סתר – מס' 4

"הפקת נתוני תקשורת

9ג. ניתן היתר לפי חוק זה, רשאי נותן ההיתר, אם התבקש לכך, להתיר גם הפקת נתוני תקשורת כמשמעותם בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – נתוני תקשורת), התשס"ח-2007, של המנוי או מיתקן הבזק שההאזנה הותרה לגביהם, למשך תקופת תוקפו של ההיתר."

16. תחילתו של חוק זה שישה חודשים מיום פרסומו.

תחילה

חוק חקירת סיבות מוות, תשי"ח-1958 **תוכן עניינים**

	פרק ראשון:	
	פרק שני:	
	פרק שלישי: חקירת סיבות מוות	
321	בקשה לחקירה בסיבת מוות	סעיף 19
321	שמירת הגוויה	סעיף 20
321	כי ימצא חלל	סעיף 21
321	מוות במוסד סגור	סעיף 22
321	עונשין	סעיף 23
321	פומביות	סעיף 24
321	סמכויות עזר	סעיף 25
321	בדיקת הגוויה	סעיף 26
321	ערעור על צו פתיחת קבר	סעיף 27
321	תחולת חוק האנטומיה והפתלוגיה, תשי"ג-1953	סעיף 28
321	הפסקת חקירה	סעיף 29
321	תוצאות החקירה	סעיף 30
321	הפסקת החקירה ודחייתה	סעיף 31
321	צו אישום	סעיף 32
321	אישום ללא חקירה מוקדמת	סעיף 33
322	חקירה שנית	סעיף 34
322	מעצר	סעיף 35
322	איסור פרסום	סעיף 36
	פרק רביעי: הוראות שונות	
322	ביטולים	סעיף 37
322	תיקונים	סעיף 38
322	הוראת מעבר	סעיף 39
322	ביצוע ותקנות	סעיף 40
322	תחילה	סעיף 41

חוק חקירת סיבות מוות, תשי"ח-1958

פרק ראשון:

פרק שני:

פרק שלישי: חקירת סיבות מוות

19. **בקשה לחקירה בסיבת מוות**
מת אדם ויש יסוד סביר לחשש שסיבת מותו אינה טבעית או שמותו נגרם בעבירה, וכן מת אדם בהיותו נתון במעצר או במאסר או בהיותו מאושפז בבית חולים לחולי נפש או במוסד סגור לילדים עם מוגבלות שכלית-התפתחותית, רשאי היועץ המשפטי לממשלה או בא כוחו, קצין משטרה, רופא או כל אדם מעוניין, לבקש מאת שופט של בית משפט השלום שבתחום שיפוטו אירע המוות או נמצאת הגוויה (להלן – שופט חוקר) לחקור בסיבת המוות. בסעיף זה, "אדם מעוניין" – בן זוגו של הנפטר, הוריו, הורי הוריו, צאצאיו, אחיו ואחיותיו.
20. **שמירת הגוויה**
משהוגשה בקשה לפי סעיף 19, לא יעשה אדם דבר בגוויה בלי הוראה או היתר של השופט החוקר.
21. **כי יימצא חלל**
המוצא חלל חייב להודיע על כך מיד למשטרה.
22. **מוות במוסד סגור**
מת אדם בהיותו נתון במעצר או במאסר או בהיותו מאושפז בבית חולים לחולי נפש או במוסד סגור לילדים עם מוגבלות שכלית-התפתחותית, חייב הממונה על המקום שבו היה נתון או מאושפז להודיע על כך מיד למשטרה.
23. **עונשין**
העובר על הוראות הסעיפים 20, 21 או 22, דינו – מאסר שלושה חדשים.
24. **פומביות**
השופט החוקר יחקור בסיבת המוות, ורשאי הוא לערוך חקירה זו בפומבי או בדלתיים סגורות, או חלקה בפומבי וחלקה בדלתיים סגורות.
25. **סמכויות עזר**
לענין הזמנת עדים וגביית עדות, דין השופט החוקר וסמכויותיו כדינו וכסמכויותיו של בית משפט שלום בענין פלילי.
26. **בדיקת הגוויה**
שופט חוקר רשאי, אם הדבר דרוש לבירור סיבת המוות בחקירה לפי סעיף 19, לצוות על בדיקתה או ניתוחה של הגוויה על ידי רופא או מומחה אחר, על דחיית הקבורה עד לאחר הבדיקה או הניתוח, או על פתיחת הקבר והוצאת הגוויה לשם ביצוע הבדיקה או הניתוח.
27. **ערעור על צו פתיחת קבר**
על צו לפתיחת קבר לפי סעיף 26, רשאי כל אדם מעוניין, כמשמעותו בסעיף 19, וגוף מוכר, כמשמעותו בתקנות האנטומיה והפתולוגיה, תשי"ד-1954, לערער לפני בית המשפט המחוזי.
28. **תחולת האנטומיה והפתולוגיה, תשי"ג-1953**
הוראות חוק האנטומיה והפתולוגיה, תשי"ג-1953, יחולו, בשינויים המחוייבים לפי הענין, גם על בדיקה וניתוח לפי סעיף 26.
29. **הודיע פרקליט מחוז לשופט חוקר, בכתב, שנמסרה הודעת אישום או שהוגש כתב אישום בקשר עם מקרה המוות הנמצא בחקירתו, יפסיק השופט את חקירתו.**
30. **שופט חוקר רשאי להחליט –**
 - (1) כי הראיות שהובאו לפניו יש בהן כדי להוכיח סיבת המוות, ומה הן תוצאות חקירתו;
 - (2) כי הראיות שהובאו לפניו אין בהן כדי להוכיח סיבת המוות;העתק ההחלטה ימציא החוקר למשטרה וללשכת הבריאות המחוזית.
31. **הפסקת ודחייתה**
היה שופט חוקר סבור כי סיבת המוות הוכחה, רשאי הוא לסרב לקבלת ראיות נוספות, ואם היה סבור כי סיבת המוות לא הוכחה, רשאי הוא לדחות את המשך החקירה עד שיובאו לפניו ראיות נוספות.
32. **צו אישום**
נראה לשופט החוקר, כי הראיות שהובאו לפניו יש בהן כדי להוכיח לכאורה שנעברה עבירה על ידי אדם פלוני, רשאי הוא לצוות שפרקליט מחוז יאשימו לפני בית משפט בשל אותה עבירה; ובלבד שהשופט החוקר לא יתן צו לפי סעיף זה אלא אם נתן לאותו אדם הזדמנות להשמיע טענותיו ולהביא ראיותיו לפניו.
33. **אישום ללא חקירה מוקדמת**
נתן השופט החוקר צו לפי סעיף 32, יגיש פרקליט המחוז כתב אישום לבית המשפט, ולא תהא זכות לבקש חקירה מוקדמת.

34. חקירה שנית
נתן השופט החוקר החלטה לפי הסעיפים 30 או 32, רשאי היועץ המשפטי לממשלה לבקש ממנו לחזור ולחקור ולקבל ראיות נוספות, ובלבד שבקשה כאמור לא תוגש לאחר שעברו חמש שנים מתאריך ההחלטה.
35. מעצר
דין צו שופט חוקר לפי סעיף 32 כדין צו מעצר עד לאחר בירור דינו של הנאשם; אך אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהוראות פקודת הפרוצידורה הפלילית (מאסר וחיפושים), או מהוראות פקודת השחרור בערבות, 1944, או מכל דין אחר.
36. איסור פרסום
רשאי השופט החוקר לאסור כל פרסום של הליך בחקירת סיבת מוות, שהתנהלה בפומבי, ורשאי הוא להתיר פרסום בדבר חקירה בסיבת מוות שהתנהלה בדלתיים סגורות; המפרסם דבר על חקירה בסיבת מוות בניגוד לאיסור או בלי היתר לפי סעיף זה, דינו – מאסר ששה חדשים.
- פרק רביעי: הוראות שונות**
37. בטלים –
(1) סעיפים 5 עד 26 ו-128(1), 28(5), 28(6), 28(7), 28(8), 28(10), 59(3), 74, לפקודת הפרוצידורה הפלילית (שפיטה על פי כתב האשמה);
(2) פקודת חוקרי סיבות מוות;
(3) תקנות חוקרי סיבות מוות.
38. תיקונים
פקודת הפרוצידורה הפלילית (שפיטה על פי כתב האשמה), תתוקן כך:
(1) בתנאי המגביל של סעיף קטן (2) לסעיף 31, יימחקו המלים "שאינה נתמכת בעדות שנגבתה בפני שופט השלום או";
(2) בסעיף 38, במקום המלים "אדם שלא העיד בחקירה מוקדמת, לא תקראהו הקטיגוריה להעיד במשפט" יבואו המלים "התנהלה חקירה מוקדמת כמשמעותה בחוק לתיקון סדרי הדין הפלילי (חקירת פשעים וסיבות מוות), תשי"ח-1958, ולא הובאה לפני השופט המנהל את החקירה עדותו של אדם פלוני או הודעתו במשטרה, לא תקראהו התביעה להעיד במשפט".
39. הוראת מעבר
החלה חקירה מוקדמת או חקירה בסיבת מוות לפני תחילתו של חוק זה, רשאי מי שהתחיל בחקירה המוקדמת או בחקירת סיבת המוות, הכל לפי הענין, להוסיף ולחקור לפי הדין שהיה קיים ערב תחילתו של חוק זה, ולא תישמע טענה שלפי הוראות חוק זה לא היתה סמכות לחקור או שהיה פגם בחקירה.
40. ביצוע ותקנות
שר המשפטים ממונה על ביצוע חוק זה ורשאי להתקין תקנות לביצועו, ובין השאר תקנות בדבר –
(1) סדרי דין ונוהג בהליכים לפי חוק זה;
(2) דמי נסיעה ולינה ושכר בטלה של עדים שהוזמנו להעיד ושכר טרחה של רופאים ומומחים.
41. תחילה
תחילתו של חוק זה ביום א' באדר תשי"ח (21 בפברואר 1958).